AUREUM REPERTORIUM ALPHABETICUM. DE PRAESUMPTIONIBUS. DOM. HIPPOLYTO...

Ippolito Bonacossa

AVREVM REPERTORIVM

ALPHABETICVM

De Praesumptionibus.

[illegible]

Venetiis, [illegible]

AVREVM REPERTORIVM ALPHABETICVM.

De Præsumptionibus.

DOM. HIPPOLYTO
BONACOSSA I. C. FERRAR.
COLLECTORE.

CVM PRIVILEGIIS.

Venetijs, Ex Officina Damiani Zenari.
M D L X X X.

PRAESTANTISSIMO VIRO, PATRICIO VENETO, ALOYSIO MICHAELI ADVOCATORI COMMVNIS VENETIARVM.

QVI ſuas omnes curas ad communem utilitatem conferunt, qui nil agunt, quod uirtutis ſpeciem non pręſeferat, qui denique ij ſunt, quales omnes uideri volunt; ij ſummam felicitatem, ALOYSI MICHAEL, uere adepti mihi uideri ſolent. cum enim homo ita uerę hominis nomen mereatur, ſi humanitatem, qua nos a brutis ſeiun-

gimur, colat, & in omni actione uere se benignum & facilem præbeat; quid iis facias, qui, ea exsuti, feritatem quandam, Naturæ humanæ aduersariam, induunt, eaq. gloriosi incedunt? Sæpissime cum animo meo reputo, quænam isti sibi euangelia deberi putent. Credunt ne inter homines aliquid esse, excellere? certe credunt. sed, quod, humanitate excellere difficillimum existimant, qua ipsi præditi sunt Naturæ, ut ita dicam, iniquitate; si excellant in eo, quod omnes præcipue uitare debent, modo excellant ipsi, magnum quid se esse consecutos opinantur. hoc in priuata uita malum est. sed longe maius malum esse in publica, nemo non uidet. Quo fit, ut tanta incommoda homines experiantur; qui ab iis, quorum ope sub leuari deberent, interdum deprimuntur. Valeant hi, & a nobis procul absint; qui homines esse nolumus; neque eum nos diem uiuere iudi camus, quo non aliquid cum uirtute coniunctum præstamus. imitati in hoc Diuinam bene ficentiam, cuius imagines sumus, quæ semper cadentes erigit, & egentibus opem fert. Ego quidem, priuatus homo, semper illud spectaui, ut omnibus prodessem. quod, quantum potui, elaboraui, ut præstarem. an assecutus sim, alij uiderint. certè uolui. Tu, publicus, quid

quid & in publica, & in priuata uita laude dignum umquam omisisti? quid ue praestasti, in quo non summum decus appareret? Hoc efficit uirtus, hoc ad studia semper directa uita, in quibus te excellere, uniuersa ciuitas iure praedicat. Tu ab adolescentia egenos, & in carcere constitutos, eloquentia tua, quam singularem esse constat, a maleuolorum calumnijs acerrime uindicasti. Quo factum est, ut Veneta nobilitas cum tibi Magistratum perlibenter, sponteq. ante plures annos detulerit, in quo maior extare posset tuae iustitiae, prudentiaeq. fama: Aduocator enim Communis summa omnium uoluptate declaratus, in eo tu Magistratu ostendisti, quales iudices esse debeant: humanissimi scilicet, & in audiendis caussis faciles; non ad iram procliues. Hinc homines Te admirantur, istamq. naturae facilitatem, singulari iustitiae adiunctam, decantant, totoq. ore praedicant. Et sane fructus colligis, qui tibi debentur. nam eundem Magistratum ter es adeptus: maiore semper in animis hominum Tui desiderio relicto. Modo, cum tertium geris, Deus bone, quaenam tua est gloria? quae ue laudes non tibi deferuntur, ab ijs uiris, qui ipsi cum laude uiuunt? quae uera laus est. nam,

quem-

quemlibet ſuos laudatores habere, optime noui. quorum pleroſque adulatores eſſe; (quæ peſſima inter homines peſtis) omnes iudicio præditi fatentur. Tu uero nihil ijs loci relinquis. nam tota tua uita honeſtum ſpectat, honeſtum tuetur, idq. ante oculos ſemper habet. quo duce, omnia tibi proſpere cadunt, ſemperq. cadent. Tu omnium amorem tibi conciliaſti. Vt omnes, quæ poſſunt, ad tuam dignitatem libentiſsime conferant. ſoluere enim uidentur partem eius, quod debent. Ego certe, tenuitatem meam cum conſidero, mihi ipſe diſpliceo, eam unam ob cauſſam, quod non is ſim, qui poſsim, quod in animo uoluo, foras expromere. Ad alienas igitur arcas confugio. Et, aliquid de alienis diuitiis decerpens, uolo exſtare Tibi a me inſcriptum, teſtimonium obſeruantiæ meæ, uolumen hoc præclariſsimi Iuriſconſulti, Hippolyti Bonacoſſæ, Ferrarienſis: cuius doctrinam omnes magnifaciunt, iudicium prędicant; quiq. labores hoſce ſuos cum uiderit tuo nomine inſignitos, aliquid ex eo, atque adeo multum ad ſe additum eſſe fatebitur. Ego certe hoc aſſequar, ut, ingratum non eſſe me, neque eum, qui tua eximia

animi

animi bona non norit, homines ſentiant. Deus Opt. Max. Te nobis diu ſeruet incolumem.

Venetijs, Idibus Iunij M D LXXX.

Tibi addictus,

Damianus Zenarus.

REPERTORIVM IVRIS PRAESVMPTIONVM ALPHABETICVM,

DOM. HIPPOLYTI BONACOSSAE, IVR. VTR. D. FERRAR.

Pars Prima.

A

ADVOCARE præsumens patrocinium potẽtioris perdit causam. Anchar. in cap. ex parte. de aliena. mutan. causa fac. num. 3.

Aduocati copiam subtrahens aduersæ parti præsumitur fouere iniquam litem. Turrecremata in c. siquis. num. 1. 3. q. 7.

Accusans proximum suum de occultis criminibus, quæ probari non possunt, & quæ solius Dei iudicio relinquenda sunt, potius ex inuidia, quàm ex charitatis zelo præsumitur accusare. Turrecremata in cap. si omnia. 7. q. 1. fol. 135.

Agere quis velle præsumitur, quod iura & statuta uolunt. Barbat. consi. 29. & consil. 44. in 1. volu. & consi. 4. in 2. vol.

Amicorum præsentia facit cessare præsumptionẽ metus. Curt. in l. transactionem. nume. 5. C. de transact.

sil. 190. col. 3. cir. fi. cũ seq. uer. Tertiò pro ipso.

Præsumptio est contra eum, qui differt agere. Insignis I. C. Dominus Gaspar Caballinus Milleloquio 312.

Presumere capitur in malã partem. Deci. in c. sanè. nu. 25. de priuilegiis.

Presumitur nemo uelle delinquere ex actu, quem facit, nisi debitũ esset sibi fauorabile. Marsil. in tracta. de Bannitis, numero 40.

Presumptione ubi ꝓceditur, est instantia minorandi pœnam. Ioan. Lopez. de dona. inter uirum & uxorem. §. 11. fol. 234. in nouis.

Præsumptio pro prioritate natiuitatis uel mortis ꝓ quo stet, si duo uel plures simul nascantur, uel moriantur. Io. Lopez. de dona. inter uirum, & uxorem §. 40. n. 9. cum seq. fol. 486. in nouis.

Præsumptio cadit super dubio, fictio super certo. Mantua cõsil. 11. nu. 73. in primo.

Præsumptio prevalet. Mantua cõsi. 27. nu. 23. in primo uol.

Præsumptio debiti debet in dubio semper excludi. Mantua consi. 56. nu. 12. in primo uol.

Præsumptio est, quòd quis artificio uiuat commodè. Mantua consi. 77. nu. 20. in primo uol.

Presumptio l. meritò, ff. pro socio, cessat, quando contrariũ probatur. Mantua consi. 158. nu. 10. in primo uol.

Præsumptio exclusiua falsitatis in dubio est capienda. Mantua in consi. 109. & 174. num. 10. in primo uol.

Præsumptio magis potens tollit præsumptionem minus potentem. Mantua in consi. 185. nume. 34. in primo vol.

Præsumptio appellatur probatio probans. Mantua in consi. 213. nu. 28. in primo.

Præsumptio exclusiua debiti in dubio est capienda. Mantua in consi. 269. nu. 7. Declara, ut ibi. nu. 13. in primo.

Præsumptio non facit inditium ad torturam. Mantua in consi. 151. nu. 13. in primo.

Presumptio & probatio fortior prævalet. Mantua consi. 319. nu. 2. in primo.

Præsumptiones, etiam si cum admonitione spernantur non inducunt probationem delicti, Mantua consil. 30. numero 5 in primo.

Præsumptiones euidentes sunt liquidissimæ probationes. Mantua consil. 327. nu. 27. in primo

Præsumptionibus nõ est quis cõdemnandus. Mantua consi. 30. num. 3. Fallit in præsumptionibus legis. ibi. numero 4. in primo uol.

Presumendum est eum, qui conditionem apponit, uelle, ut impleatur. Mantua in consil. 58.

numero primo, in primo uolu.

Præsumptio ex præsenti resultat in preteritum. Bertran in consi.23.n.2.in 2.uol.

Præsumptio oritur ex actu antiquo. Bertran.in consi.41.nu.7. in primo.

Præsumptio publici tabellionatus onus probãdi reiicit in negantem. Bertrand.in consi.41. nu.9.in 1.parte.

Præsumptio semiplenę probationi contraria illius uim enervat, & impedit iuramentum suppletiuum deferri. Bertran. in consi.282.n.4.parte 2.

Præsumptio est contra proponentem.s.iuris. Bertran.in cons.6. nu.9.par.2.

Præsumptio non fit pro muliere iuri suo renunciante, nisi per aliquam fraudem. Bertran. in cõsi.141.n.7.par.2.

Præsumptio fortior debiliorem tollit.& quid si sint pares. Bertrã.in consi.239.n.3.& 7.par.3.

Pręsumptio fit contra potentes Bertand.in consil. 283. nu.17. par.3.

Præsumptio resultans ex annuis pręstationibus, an sit pręsumptio iuris, & de iure, ut aduersus eum nõ possit admitti probatio in contrarium. Bertr.in cõs.261.nu.6.in 1.par.

Animus pręsumitur protestantis durare, donec fiat actus naturalis, uel præcisè contrarius ꝓtestationi. Bal. in c. Cum a. n.8.d elect.& elect. potestate.

Præsumitur potius pro appellatione, quam pro sentẽtia. Bal. in c.cum tu fili.nu.1. de testib.

Pręsumi an debeat, sententiam esse latam ante appellationẽ, & an pręsumatur appellatẽ in fra decẽ dies, et quòd non pręsumat appellatio deserta, si tẽpora pati possunt. Bal. in c.cũ in iure.nu.6.de off.deleg.

Pręsumptio, quæ oritur pro sententia, suspenditur per appellationem. Ripa in l.res iudicata.n.9.de re iudica.

Præsumptionem esse pro arbitro Do.Menochius.de arbitr. iudicum. casu 112.nu.5.

Pręsumũtur omnes solennitates alienationis adhibitę, & titulus nouus, quãuis is, qui ex instrumento apparet, sit nullus, ꝓpter tempus immemorabile. D.Hieronym.Gabriell.consi.88.nume.18.

Antecedenti prohibito, pręsumitur prohibitum omne, per qd ad illud peruenitur. Ant. Gabriel lib.j.Cõium conclu. titulo de pręsumptionibus. conclu.7.

Pręsumptio efficax admittitur contra assertionem illius, cui alias creditur D.Menochius. de arbi.iudic.cas.76.nu.19.

Pręsumptionem, & pręsumptiuã probationẽ in antiquis sufficere, etiam cõtra iustum & titulatũ possessorẽ D. Menochius de

de arb. iud. casu. 11. nu. 4.

Presumitur contra differentem agere, donec probationes rei depereant. Gallus in consuetu. feuda. §. 40. nu. 26. fol. 310.

Presumptio illa est ceteris potentior, que facit ualere actum. D. Menochius de arbit. iud. casu. 477. nu. 2. Et quanque sit uirtutis ibi. nu. 3. Rimi. Iun. consi. 71. nu. 22. & consi. 58. nu. 38.

Amicus presumitur, qui salutat cótra uerò inimicus, qui nó salutat. Mantua cons. 173. nu. 6.

Semper presumitur pro actu, q habet debitam formam. Mantua. in cons. 42. n. 1. in 2. uol.

Presumi debet, quòd actus ualeat, non pereat. Rimi. Iun. cósi. 42. num. 72. & hæc est fortior præsumptio cæteris, ibi numero 73.

Actus quando metu factus presumatur. Rimi. Iun. consi. 13. nume. 64.

Actus presumitur factus debito tempore, ut ualeat. Rimi. Iun. cósi. 71. nu. 21.

Actus præsumitur factus ex causa necessaria. Rimi. Iun. in consil. 23. nu. 150. & cons. 9. num. 19. & ut ualeat, non ut pareat.

Aditio præsumitur ex habitatione domus paternæ. Rimi. Iun. in consi. 107. nu. 18.

Alienatio presumitur simulata, quando quis remansit in possessione. Rimi. consilio 73. nume. 28.

Amicitia præsumitur in dubio. Rimi. Iun. consi. 88. num. 35.

Animus præsumitur qualis ex armis & loco percussionis. Rimi. Iunior. consi. 88. num. 42.

Animus præsumitur, qualis esse debet. Rimi. consilio 5. numero 204.

Animus offendédi requiritur, ut pax dicatur recepta. Rimi. cósil. 101. nu. 5. presumitur tamé in prohibitis. ibi. numero 20. & 21.

Amicitia in dubio præsumitur, nisi probetur inimicitia. Bursa. consi. 20. nu. 41.

Presumitur, quòd actus licitè fiat Bursa. consi. 24. nu. 37.

Præsumitur in dubio actum, qd scriptum reperitur. Bursa. cósil. 33. nu. 11.

Præsumuntur omnia solenniter acta, & uenisse lata sententia in præsentem. Bursa. consi. 24. num. 16.

Presumptio ualiditatis actus ceteris preponderat. Bursa. cósi. 74. num. 131.

Artifex presumitur in dubio có traxisse causa artis. Barto. in l. fi. §. fin. ff. ad Maced. Brunus in eius Repertorio, in uer. filius. col. 4. uersi. Statutum quòd filiusfamilias.

Aditio hæreditatis onerosa non præsumitur, quando ex alia uia, seu iure puta uigore alicuius testamenti; seu fideicommissi quis bona apprehendere pos-

posſit. Burſa.conſilio 83. nume.17.

Allodialia bona omnia in dubio prꝗſumuntur ex cõmuni. Burſa.conſi.46.num.23.& conſi.8. num.17.

Amicus non præſumitur dolosè contra amicum verſari,nec deliquiſſe cõtra amicum . Burſa. conſil.15.nu.23.

Amor patris, ardor licitus tollit omnem uoluntatis contrariæ præſumptionem.Burſa.conſil. 15,nu.23.

Animus vxoris præſumitur mutatus,quãdo mortuo marito poſſidet bona illius pro dote eo defuncto, nec dicitur iure familiaritatis poſsidere. Burſa. conſi.9.nu. 8.

Attramẽti eiuſdem præſumptio uera eſt,ſi fiat additio.Gargia. patroci.24.nu.2.

Animus talis prꝗſumitur, qualia uerba.Gargia.patroci.13.nume.18.

Alienatio alicuius,quæ fit ad reparationem , ſeu defenſionem alicuius caſus,uel facti,ſimulata non prꝗſumitur, niſi probetur cauſa ad cuius reparationem fuerit facta,nec ſufficit,ꝙ alienans in poſſeſsiõe poſt rei contractum remanſerit . Bero.conſi.170.num. 5.etiam ſi ui coniunctum facta eſſet ibi.nume.16.

Alienatio ad hoc, ut prꝗſumatur ſimulatè & fraudulenter facta ad reparationem , ſeu defenſionem alicuius caſus, requiritur quòd caſus ille perſonam alienantis,& non alterius concernat.Bero.conſi.170.nu.7.in primo uol.

Alienatio,ut ob imminens æs alienum ſimulatè & fraudulenter facta prꝗſumatur ex eo, ꝙ alienans in poſſeſsione remanſerit,quid requiratur.Bero. cõſi.170.nu.8.in primo.

Alienatio præſumitur ficta & ſimulata , aliis concurrentibus prꝗſumptionibus , ubicunque & poſt alienationem infra modicum tempus ab ea receditur Bero.d.conſi.170.nu.10.in primo uolum.

Amicitia excuſat , & tollit præſumptionem doli,etiam in his quæ ſunt de genere prohibitorum & malorum.Bero.in cõſi. 165.nu.12.in 3.uol.

Animus malus præſumitur prima fronte in male factis,& dolus,& malum & damnum illatum ſemper præſumitur factũ malo aĩo, niſi probet cõtrariũ uel alia præualeat prꝗſumptio & ſic cõtraria præſumptio tollit fraudis præſumptionem , ſi eſt uehementior , In Reperto. Inquiſitorum, in uer. Præſumptio.col.2.

Si ſtatutum punit abuſionem,ita punitur fœmina ſicut maſculus. Idem , ſi punit uerum delictum.Sed ſi punit præſumptionem

nem debiti, mitius agitur cum fœmina. Brunus in tracta. de constitutionibus, decretis, statutis &c. in uer. Abusio.

Acquirere prohibitus per statutum, non potest acquirere sub nomine uxoris, uel filiorum: quia præsumitur in fraudem acquirere. Brunus in tracta. de constitutio. decretis, statutis, cōsuetu. &c. in uer. acquirere col. 2. uersi. & stante statuto.

Appellatio in dubio non præsumitur deserta: quia utrique parti uidetur consultum. Rebuffus de appellat. articulo 5. in gl una n. 27. in 3. Tomo.

B.

Bonitatis præsumptio resultat ex bona uita, & conuertione sapientum. Ancha. in c. ex studijs. num. 1. de præsumptio. uide Hostien. in tit. de præsumptio. in eius summa.

Bonum aliquid præsumitur eo ipso, quod factum est, uel præceptū à bono & sancto homine. Turrecremata in c. omnis qui 7. quæstio. 1.

Bonitatis præsumptio & honestatis personæ nō procedit in præiudicium tertii. Becci. consilio 51. nu. 98. Gargiareus patrocinio 27. nu. 25.

Bonæ uocis & famæ præsumptio præfertur ad exclusionem delicti. Becci. consi. 52. nu. 8. & 25. Nam præsumptio delicti tollitur ex præsumptione bonę famę, & ex præsumptione bonę uitæ minuuntur indicia contra malefactorem. Becci. consi. 78. nu. 25.

Bonæ uitę quis pręsumitur naturaliter, & laudabilis, ac honestę conuersationis. Vitalinus in clementi. unica, de concess. prében. nu. 2.

Pręsumptio est, uirum bonū furtum nō commisisse D. Menocchi. de arb. iud. Casu 472. n. 23.

Bona pręsumuntur libera. Mantua consi. 1. nu. 10. & consil. 48. nu. 4. & qui dicit contrarium, illud probare debet. ibidem, in secundo uol.

Bona fides præsumitur, quando præcedit titulus uerus, uel putatiuus. Mantua consi. 86. nu. 8. & consil. 101. nu. 9. & consil. 2. nu. 19. in 2. vol.

Bona fides non patitur, ut bis idē exigatur. Mantua consi. 71. in primo.

Bona fides præsumitur ex possessione longissimi temporis. Mātua in consi. 130. nu. 18. in primo uol.

Bona fides pręsumitur ex titulo putatiuo. Mantua consi. 297. nu. 4. in primo.

Breuitas temporis inducit fraudis præsumptionem. Mantua in consi. 309. nume. 1. in primo uolumine.

Bellum non præsumi ab aliquo nolun-

Bona

ptionem latentis fraudis. Riminaldus nouissimus in consi. 58.nu.24.

Contractus in dubio non præsumitur usurarius, sed iustus. Rimin.in consi.63.num.13.in primo uol.

Contrahens præsumitur habere notitiam eius, cum quo mercatur. Rimi.in consi.42.num.66.

Creditor præsumitur sciuisse debitorem sibi delegatum fuisse inopem, sibiq; imputatur, si cõditionem eius nõ perquisiuit. Rimi.consi.42.nu.66.

Culpa non præsumitur, quãdo potest esse ab actu separata. Rimi.Iun.consi.j.nu.41.

Culpa non psumitur in non perquirendo. ibi.nu.42. & una cũ alia compensatur.ibi. n.42. & consi.48.nu.52.& in ea se fundans probare debet.ibi. n.53. & consi.52.n.128.& ibi alia. & ad euitandum illã præsumitur quis fecisse, quod alii fecissent.

Cõtumax præsumitur damnatus magis ex probatiõibus quàm ex contumacia, si adsint probationes contra eum.Bursa.cõs. 7.num.46.

Citatio præsumitur facta ad domum, si de ea aliter non appareat.Bursa.consi.74 nu.99.

Census in dubio nõ præsumitur, sed emphyteusis ex cõi.Bursa consi.56.nu.8.

Cẽsus præsumitur magis quã emphyteusis, ẽt, φ quis 30 ann.soluisset ecclesiæ, uti de re emphyteutica, si de contractu non cõstat.Bursa.in consi.26.n.24.

Conductor præsumitur diligentiam & custodiam præstitisse. Bursatus consil.53.numero12. nu.23.

Consensus præsumitur interuenire, quando quis assistit contractui, & nihil dicit.Bursa consil. 32.nu.3.

Contrahentes præsumuntur legitimæ ætatis. decisione Perusi. 56.num.3.

Clericus si emit rem, an præsumatur de bonis ecclesiæ, uel ipsius emisse. deci. Perusi. 33. num.16.

Confessio dotis receptæ facta a marito cõstante matrimonio inter uiuos, etiam cum renunciatione exceptionis nõ numeratæ pecuniæ, præsumitur facta animo donandi, & non nocet marito, nec eius hæredibus. Bero.consi.108.nu. 11.& 13. & an iuramento & morte uiri confirmetur.ibi.nu.16. & 17.in 3. uolum.

Contractus simulatus, & fraudulentus ex quibus, & quot coniecturis præsumitur, quando nõ adest pactum de retrouendendo.Bero.consil.161.nu. 3.& 6. in primo uol.

Contractus fraudulentus & simulatus hodie, non tam ex coniecturis. & præsumptionib.iuris sed ex aliis quoque similib. cogno-

gnoſcitur. Bero. d. conſi. 165. n. 7. in primo uol.

Itē in cōtractu præſumptio fraudis & ſimulationis eſt, quando quis rem uendit, uel aliter alienat, & in poſſeſsione remanet, etiam ſi emptoris nomine ſe poſsidere cōſtituat. ibi. nu. 10.

In contractu pſumptio fraudis & ſimulatiōis augeť potius, quā minuitur, qn plures & uarii cōtractus initi fuerunt. ibi. n. 11.

Cōtractus pręſumitur ſuſpectus de uſura, quādo res uēdita dēt infra certum tēpus uēditori ꝓ eodē precio reſtitui, & quantitas reddituum rei eſt reſpectu pretii immoderata. Bero. cōſ. 165. in primo uolum.

Contractus uſurarius ad minus ex tribus præſumptionibus legitimis pſumi poteſt, nec duę tantum ſufficiunt. Bero. in conſil. 166. nume. 3. in primo uol.

Et quę ſint pręſumptiones legitimę. ibi. nu. 4. & conſ. 169. nu. 4. eo. uol.

Contractus uſurarius ex quot pręſumptionibus a canone nō expreſsis pręſumatur. iudicis eſt arbitrarium. Bero. in conſil. 166. nu. 5.

Contractus quando præſumatur ſęneratitius & ſimulatus ex pacto de retrouendendo cū modicitate pretii. Bero. conſi. 169. nu. 18. in primo uol.

Contractus in dubio ſemper eſt magis pręſumēdus uerus, licitus, & iuſtus, quā illicitus, Bero. in conſi. 169. num. 19. in primo uol.

Contractus omnis pręſumitur celebrari bona fide, & abſq; fraude præſertim uſurarum. Bero. conſil. 169. nume. 19. in primo uolum.

Contractus ſimulatus & uſurarius ex ſola modicitate precii, ultra pactum de retrouendendo, & quid requiratur ad hoc, ut ex illa contractus cenſeatur uſurarius. Bero. conſil. 169. nu. 21. in 1. uolu.

Contractus non pręſumitur uſurarius, ſi adſit pactum ď retro uendendo poſt certum tēpus tantùm, infra tamen tempus unius menſis, & quid aliud requiratur. Bero. conſi. 169. num. 22. in primo uol.

Cōtractus uſurarius & ſimulatus emptiōis pręſumeretur, ſi oīa pacta continerent fauorem, & utilitatem emptoris, ſecus, ſi partim emptoris, & partim uēditoris. Bero. in conſi. 165. nu. 1. niſi ex aliis geſtis, & conuentis alię præſumptiones legitimę ad pręſumendum contractum ſimulatum, & uſurarium colligerentur. Bero. conſilio 165. numero primo, in primo uolum.

Copula inducit matrimonium præſumptum, licet ſponſalibus ſub conditione contractis facta eſſet proteſtatio,

tio, quòd per subsequentem copulam non intelligatur cōtractum. Bero. in consi. 35. n. 5. in primo uol.

Copula sequens semper effectum matrimonii præsumpti operatur, quando ex parte unius tātùm, & malitiosè cōsensus defuit. Bero. consi. 35. num. 28. Et quò ad quos effectus matrimonium præsumptum inducat. idem consi. 40. nu. 13.

Copula carnalis subsequuta præsumitur, & matrimonium præsumptum contractum censetur, quando sponsa post sponsalia contracta ad domum sponsi traducta fuit. Bero. consi. 40. nu. 23.

Credulitatis iusta causa a dolo præsumpto excusans inducitur per famam, & communem hominum opinionem. Bero. in cons. 183. nu. 13. in 3. vol.

Custodes rei debent probare furtum, aliàs ipsi fures præsumuntur, & torqueri possunt. Berò. in consil. 214. nume. 8. in 3. uol.

Culpa illius an res periisse præsumitur, qui illam tamē probat intercidisse, ac periisse, an ecōtrario. Anto. Gomes. in tracta. de contractibus. cap. 3 nu. 11.

Conuersatio facit; ut quis præsumatur manifestè talis, qualis is præsumitur cū quo quis conuersatur. in Reperto. Inquisitorum, ver. Præsumptio. col. 5. uer. Propter, vide blancum in repe. l. fi. ff. de questionibus.

Contumax sustinēdo excommunicationem latam cum iudice præsumitur in dubio pertinax nisi aliud appareat. Fallit ut ibi in Reperto. Inquisitorum, in uersiculo Præsumptio, col. 7.

Compensatio ex quibus præsumatur. Do. Seb. Medices in tractatu suo de compensationibus, parte 2. questio. 29. nume. 1. pagi. 207.

Ciuis præsumitur habere notitiā statutorum suę Ciuitatis. Marsi. cons. 39. nu. 7.

Consensus præsumitur ob antiquitatem temporis, licet aliàs non præsumatur. D. Asca. Clement. de Patria potestate, effectu 4. nu. 32. & seq.

Cōmunio præsumitur inter fratres, nisi cōtrarium probetur. Io. Baptista Ferretus in consi. 120. nu. 6. in primo.

Copula non præsumitur meticulosa ex capite reuerentiæ, uel superioritatis mariti, uel fratrum suorum simpliciter, nisi concurrant minę, uel uerbera. Ferretus cons. 340. nu. 13. in secundo vol.

Consuetndo inducta contra ius commune præsumitur irrationabilis, nisi qui allegat eam, pbet rationabilem. Ferretus consi. 345. num. 6. uersi. quintò consuetudo. in 2. uol.

Consensus Capituli regulariter non præsumitur. Ferretus, in

cons.

conſ.362.nu.2.in ſecundo uol, Fallit,ut ibi, & eſt cõis opinio.

Copula carnalis præſumptionibus probatur. Ferretus conſi. 289.nu.6.in 2.uol.

Calumnia præſumpta eſt,quæ ex aliquibus colligitur coniecturis,quæ tollit probatione. Rebuffus in tracta. de literis obliga.articu. 10.in glo.1. nu. 5.

Commisſio iudicis, quòd nõ præceſſerit præſumitur.Dec.cõſil. 449.num. 14. vt eſt communis opinio, de qua Apoſtilla.ad conſi.Romani.497.litera G.

Contractus & alius actus in dubio præſumitur ſponte factus. Petrus Rebuffus in tracta. de reſciſſio.contrac.artic.j.in glo. 12.nume.11.

Contractus potius præſumitur cenſualis quàm emphyteuticarius. Rebuff. de conſti. redi. articulo 2.in gl.una.nu. 22. Tomo 2.pag.423.

Cedens actionem in potentiorẽ præſumitur fraude facere.Rebuffus in tract.de ceſsionibus actionum,in glo.j.nu.8.

Citatio facta per præconem, & relicta uxori,familiaribus,uel domeſticis præſumitur peruenisſe in notitiam citati. Rebuffus in tracta.citatio.articulo 5 in glo.2.nu.2.Tomo 3.

Coniunctus præſumitur ſcire facta coniuncti & quomodo hoc procedat.Burſa.conſi.143.nu. 72.& ſeq.in 2.uol.

D

DOlus præſumitur in delictis, uel malè geſtis actu, aut uerbo contra proximum. Butri. in cap.j. num.j. de præſumptio.

Dignus in eccleſia ſemper præſumitur, quòd quis ſit. Turrecrema. in cap. nullus. diſt. 60. num 3. & 4. niſi contrarium probetur.

Præſumptio eſt, quicquid lædit, l. doloſè, & malo animo factum ſit. Barba. in c. bonæ memoriæ.2.num.64.de poſtula. prælator.

Dicens aliquid prius præſumitur cogitaſſe. Sapia in l.qui ſe patris. nume.18. C. unde liberi.

Dicens debet probare, dato, quòd nulla præſumptio iuris ſit contra eum. Sapia in ſi l. ſi emancipati. nume. 37.C. de colla.

In dolo præſumitur ille, qui ſciẽter aliquid facit, quod facere non debet. Sapia in l. unica. C. de ſentent. quę pro eo, quod intereſt,num. 59.

Donatio non præſumitur inter coniunctas perſonas, niſi tria concurrant, de quibus ibi. Crottus in l. frater a fratre, num. 26. ff. de condictio. indebita.

Donationis præſumptio fit ex parte donantis non donatarij

hominis. Cepha. cõſ. 304 n. 128

Præſumitur pro domino, quô ad iuriſdictionem, non autê quò ad dominium. Cephal. conſil. 369. num. 98.

Dilecti magis præſumuntur, qui in gradu proximiori ſunt poſiti. Cephal. conſi 450. num. 47.

Delicti præſumptio nunquam capitur, quando eſt actus indifferens ad bonum & malum. Mazollus conſil. 101. nu. 22.

Defenſio probatur præſumptionibus & coniecturis, Mazollus conſ. 77. nu. 14.

Præſumptio eſt, quòd non ſit delictum. Mazollus conſi. 53. nume. 22.

Præſumptio ſtat pro iudicis decreto; quomodo procedat. Mazollus conſ. 109. nu. 6.

Non præſumitur quis in rebus dubiis dolo facere, niſi appareat, quòd aliàs fuerit minatus. Papias in forma libelli pro hæred. diui. In glo. & in futurũ, in addi. litera A, incip. Pariete, fol. 274.

Dominus, uel alius habens iuris præſumptionem pro ſe, debet lite pendente poſſesſionem habere ſeù in ea ſtare. Brunus in conſi. feudali 119.

Debitum factum præſumitur, uel damnum datum culpa Domini loci, qui tenetur territoriũ cuſtodire, & poteſt prohibere. Brunus conſi. 117. colum. 2. uerſi. ſecundo & tertio.

Damnum datum præſumitur ab illis de Villa, & à magis ſuſpectis de Villa. Brunus conſil. feudali 117. col. 2. uerſic. tertio.

Damnum datum præſumitur ab inimicis, concurrentibus fama, vel aliquibus alijs indicijs. Brunus conſi. feudali 117. col. 2. verſi. quarto.

Damnum datum præſumitur cõtra frequentantes damna data. Brunus conſi. feudali 117. colum. 2. uerſi. ſexto.

Damna & exceſſus præſumuntur ſciri ab officialibus, quãdo maior pars vniuerſitatis hoc ſciebat, vel quando notorium erat per contratam. Brunus conſil. 117. col. 2. verſi. tertio.

Præſumptio alia quàm donationis, quandiu capi poteſt, aſſumenda propter difficultatem. Bertran. in conſil. 109. nu. 7. in 3. parte, & conſi. 119. nu. 8. in 2. parte, tomi 2.

Doli fraudis & falſitatis præſumptio inducitur per ea, quæ contra ſtilum debitũ efficiuntur. Caſſane. in conſuetu Burgundiæ fol. 1. nu. 12.

Præſumitur quemlibet poſſe fieri diuitẽ, niſi præſens ſtatus aliud indicet. Ripa in l. ſoluto matrimonio, nu. 54 ff. ſol. mat.

Præſumptio excluſiua delicti præualet contrariæ. Ripa in Reſp. 2 n. 10. de requirendis reis. fol. 94. Roland. a Valle conſil. 58. nu. 8. in quarto.

C Diſpo-

Dolus

Dolus p̃sumptus dicitur, quando indicia dolum oĩo nõ concludũt. Gargiare.patroci.91.nu.4.

Duę pręsumptiones in falsi materia sufficiunt.Gargiareus patrocinio.19.nu.15.

Duę pręsumptiones sufficiunt in criminalibus, etiam ad condemnandum.Gargiare.patroci.27 nu.22.

Pręsumitur pro decreto. decisio Perusi 1.nu.18.in prima parte.

Donationis acceptatio pręsumitur ex sola scientia Notarij.decis.Perusi.29.nu.19.in j. parte.

Demens quis non pręsumitur ex denominatione facta à p̃re in testamento. Etiam dato curatore: nisi post mortem testatoris dictus curator confirmetur.decisio Perusi.prima n.17.

Dolus non pręsumitur in transactione. decisio Perusi. 101.nu. me.15.in 2.par.

Donatio in dubio non pręsumitur, etiam fauore ecclesiæ. decisio Perusi.93. nu.xj.in 2.par.

Dos est titulus, qui non pręsumitur. decisi.Perusi. 99.in 2.par.

Dotis pręsumi non debet constitutio: cum sit quid facti.decisio Perusi.99 n.10.

Delicti pręsumptio nunquam fit. Fallit in mulierib. Fallit rõne patrię. Fallit rõne parentum. D.Alphanus in suis regulis, & collectaneis, num,214.fol.67.

Damnum & odium alterius tollit pręsumptionem, ꝗ ex diuturnitate tẽporis pręsumatur solennitas,&auctoritas,seu cõsensus superioris, uel alterius pro solennitate requisitus interuenisse.Bero.in consi. 5.nu. 17.& seq.in primo uol.

Deceptæ atq; seductę pręsumuntur mulieris adolescentulę ex fragilitate sexus, & simplicitate ętatis.Bero.consil. 49. nu.3. in primo vol.

Deceptę atq; seductę p̃sumũtur filię à patre, & circumuentæ, quę cum patre contrahentes fuerunt enormiter lęsę. Bero. d.consil.49.nu.5.in j. uol.

Decreti solennitas non pręsumitur, neq; probatur ex uerbis narratiuis instrumenti. Bero. consi. 124.nu.20.in j.uol.

Defectus solẽnitatis in testamẽto pręsumptionem iuris & de iure contra notarium de dolo inducit, ut de falso teneatur, secus in aliis actibus.Bero.cõsil. 2.nu.2.in 2.uol.

Delegata iurisdictio non pręsumitur, & iudici asserenti se delegatum non creditur. Bero. cons.65.nu.142.in j.vol.

Delegatio an ex diuturnitate tẽporis,&uerbis instr̃i enũtiationis p̃sumatur? Bero.consi. 32. nu.8. in primo uol.

Delinquere nemo p̃sumitur. Bero.cõs.87.nu.xj. in primo vol.

Diligere magis q̃s p̃sumitur nepotes ex filijs,q̃ ipsos filios.Bero.in cons.95.nu.15. in ij. uol.

Dile-

ro.consi.48.num.21. in 3.volu.
Ex diuturnitate temporis iādiu elapsi præsumitur & probatur solutio.Bero.consi.79.numero 11. in 3.volum.
Ex diuturnitate temporis præsumitur ratificatio.Bero.in cō sil.104.num.11. in 3.vol.
Dolus re ipsa inductus,& præsumptus nō est verè & propriè dolus.Bero.consil.48. num.23. & consi.50.num.27.in j.vol.
Dolus ex eo, quòd quis nō fecit id, quod sciuit debere facere, non præsumitur in illo,in quo iuris ignorantia ad euitandā pœnam toleratur.Bero.in cōsi.57.num.41.in 3.vol.
Dolus fictus & præsumptus est potius lata culpa, quàm dolus propriè.Bero. consi.195.num. 12.in j.vol.
Dolus propter clandestinitatem præsumitur.Bero.in consil.59. num.11.
Dolus & fraus quandoq; ex abūdanti cautela præsumitur. Bero.in consi.59.num.14. Et quo modo probetur dolus. Bero. consi.9.num.3. in 2.
Dolus in dubio an præsumatur in maiore 25.an.qui iurauit,& iuramento contrauenit,& promissa iurata non adimpleuit. Bero.in consi.158. num.47.
Dolus in dubio non præsumitur in pupillo, secus in aliis. Bero. in consi.158.num.42.in primo volum.
Dolus & fraus in socio, & quolibet alio administratore in reddenda ratione quomodo præsumatur.Bero.consi.191.nu. 18.& 44.in j.vol.
Doli præsumptio ex enormissima læsione cessat,quando quis expressè læsioni enormissimæ renunciauit,& ob illam etiam non contrauenire promisit. Bero.in consi.177. num.42. Et quomodo.ibi.num.53.
Doli præsumptio excluditur per præsentiam propinquorum in contractu, seu actu requisitā. Bero.in consi.127.num.4.in 3. volum.
Dolus in dubio non præsumitur, nisi probetur. Bero. in consil. 188.nu.7.in 3.vol.
Doli,uiolentię,& metus præsumptio in filia renunciante patri cessat, per interuentum iudicis,& consanguineorum, & p affectionem paternam. Bero. consi.50.nu.34. in primo volu.
A dolo pręsumpto excusat fama, & communis omnium opinio. Bero.in consi.183.num.13.
Donasse non pręsumitur maritus tradens uxori suæ iam nuptæ uestes preciosas, & iocalia magni precij pro ipsius usu, sed honoris sui gratia,& pro illius usu dedisse pręsumitur. Bero. consi.62.nu.9 in 1.uolu. Idem in sponso, ibi. nume.6. limita, ut ibi.
Donatio nunquam pręsumitur

in dubio, maxima inter uirum & uxorem. Bero. in consil. 41. nu.14. in j. uol.

Donatio non præsumitur ex perceptione fructuū solita, & consueta, etiam sciente & patiente domino. Bero. in cōsil. 55. num. 9.

Donatio in dubio non est præsumenda. Bero. consil. 55. nume. 10. in 1.

Donatio ex quibus præsumatur in emente rem nomine alterius. Bero. in consi. 178. num. 7. in 2. vol.

Donatio in dubio non præsumitur in enormissima lesione, et si per uerba latissima & prægnantia renunciatum esset læsioni, & damno. Bero. in consil. 177. nu. 59. in 1. uol. Nec in dubio præsumitur, quando alia coniectura potest assumi. consi. 90. num. 28. in 1. fallit fauore dotis, ibi. nu. 35. & 40. Item fallit num. 37.

Donatio quibus concurrentibus præsumatur, ibi. nu. 37.

Donatio præsumitur dolosa & simulata, quando donator sciēte & patiente, & non contradicente donatario semper stetit in possessione bonorum donatorum, fructusque ex illis percepit. Bero. in consi. 59. nu. 9. in 1. uolum.

In dubio quælibet ecclesia præsumitur libera, & non patronata. Bero. in consil. 6. num. 11. in primo uolum.

In dubio donatio non est præsumenda. Bero. consi. 55. nu. 10.

In dubio simplex donatio est p̄sumenda concessio alicuius rei facta ob merita præcedentia. Bero. in cons. 65. nu. 22. in primo vol.

In dubio donatio Principis motu proprio facta præsumitur. Bero. consi. 65. num. 23.

In dubio bona præsumuntur allodialia non feudalia. Bero. consil, 65. num. 157.

In dubio res præsumitur libera, allodialis, & non feudalis, uel emphyteutica. Bero. consi. 49. nu. 6. in 3. Nisi seruitus probetur imposita. Bero. consi. 134. nu 6. in 3. vol.

In dubio quid factum præsumitur tempore permisso. Bero. in consil. 164. nu. 13. in 3. uolu.

In dubio quis præsumitur in bona fide, præsertim quādo possessio fuit diuturna. Bero. in consi. 119. nu. 13. in 1. uol.

In dubio quis præsumitur contraxisse bona fide, & eo modo, quo delictum aliquod, aut pœnam aliquam quis incurrisse non dicatur. Bero. in cons. 135. num. 13.

In dubio quis adhuc uiuere præsumitur, si sit probatum, illum natum fuisse, & quando illum uiuere etiam uerè probari debeat. Bero. in consi. 129. nu. 15. in 1. uol.

In dubio

In dubio prȩsumendum est pro literis Apostolicis legitimatio nem continentibus. Bero.consi.57.nu.12.in 2.uol.

In dubio prȩsumitur in Principe iusta causa in his, quæ sunt de iure positiuo, secus in inferiore.Bero.in con.175.num.24.in 2.uol. Secus in inferiore disponente. Bero.consil.177. nu.23. in 2.

In dubio pro possessore prȩsumitur.Bero.consi.21. num.12. in 3.volum.

In dubio iussus alicuius non præsumitur,nisi probetur.Bero.in consi.194.nu.3.in 1.

In dubio quis præsumitur possidere ex titulo & causa præambula. Bero.cōsil.15. nu.40. in 3.uol.

In dubio ex habitu solùm præsumitur regula,alioquin regularis professio attenditur.Bero.in consil.21. nume. 21. in 2. dubio.

In dubio pro sententia & decreto prȩsumitur. Bero. consi.89. nu.26.in 1.uol.

Durare & extare præsumitur res,quæ semel extitit, nisi contrarium probetur. Bero. consi.44.nu.15.

Dolus in pupillo non præsumitur in dubio. Bero. in consil. 158. num.47.in j.vol.

Dilationes petentes,& excipientes habent prȩsumptionem cōtra.in reperto. Inquisitorum, in uer.Prȩsumptio.col.2. uers. Nota,quòd prima.

An prȩsumatur pro decreto,tradit. D. Simoncellus. de decretis,tit.7.nu.32. Et non præsumitur, quando reperitur contractus,in quo de decreto non habeatur mentio.ibi.num.33. Et ex diuturnitate temporis prȩsumitur pro decreto. ibid. nu.34. Nisi pars neget solemnitatem interuenisse. ibid.nu. 35. Item quando ex facie instrumenti docetur solemnitatem non interuenisse.ibi.num. 36. Sed prȩsumitur pro decreto, cum interponitur super actu, qui dependet à iudicis arbitrio.ibi.nu.37. Et non præsumitur pro decreto, quando solemnitates nō fuerunt enunciatæ,ibi.num.38. Item quando fuit interpositum à iudice rurali, ignaro, & idiota. ibid. num.39. & prȩsumitur pro decreto: cum interponitur a iudice maiori, suntque in eo solemnitates enunciatæ. ibi.nu. 41. & quando dicantur enunciatȩ.ibi.nu.42. & præsumitur pro decreto,si interuenit debitum temporis interuallum, secus econtra.ibi.nu.47. Non autem prȩsumitur pro decreto, quando fuit subreptum, uel obretum iudici. ibi.num.48. Item quando pars plenè non edocuit. Nec non quando esset error manifestus.ibi.nu.49. & 50.

Pre-

Presumptio una tollit aliam. D. Hieron. de Monte de finibus. c.87.nu. 3.

Presumptio locum non habet, nisi in casu dubio. D. Hierony. Albanus in tractatu de potestate Papę, in 2. parte. nu. 118. pagina 123. Et in his habet locum, quę sunt ueritati consona, ut per eundem ubi supra.

Doli præsumptio tollitur, quando aliquid fit iuris sui gratia conseruandi. Marti. consil. primo, nu. 21.

Dolus non præsumitur in curia Principis, nec metus. Martin. consi. 1. nu. 21.

Donatio an pręsumatur, quando in inuentario bonorum minoris tutor, aut curator apponit aliquam rem suam. D. Iacob. Piaggius de tutore & curatore. q. 7. nu. 11.

Delicti presumptio an ex pace, uel transactione insurgat. D. Octauia. Vulpellus de pace q. 27. num. 1.

Dolum quando pręsumat statutum non seruata solemnitate, uel aliam illicitam causam. Panor. in c. cum contingat. in 19. col. de iureiur. Brunus in eius reperto. in ver. dolus.

Faciens contra legem, uel statutum præsumitur in dolo, nisi probet contrarium. Brunus in d. repert. in d. uer. dolus, quod est uerum, si facit scienter, nó si ignoranter, gl. & Can. in cle. 2. §. 1. de hære. Signo. consi. 61. Brun. ubi supra in uer. facere.

Ditatus, quando quis præsumatur cum aliena iactura. uel ne. Bal. in l. cum oportet. C. de bonis, quæ libe.

Dolus præsumitur in iudice, qui auctoritatem suam interponit contra legem. Rebuffus in tracta. de præconiis. in præfatione, num. 16.

Decretum ubi est in aliquo actu interpositum, solénitates præsumuntur interuenisse, & mala fides censetur abesse. Rebuffus in tract. de præconiis, artic. septimo in gl. unica, nume 23. to. 2.

Dolus præsumitur in eo, qui métitur ad sui utilitatem, secus si nihil lucri consequitur. Rebuffus de fructibus articul. 4. glo. una, pagi. 470. tomo 3.

Dominus domus quis præsumitur habitans in ea. Bursa. consil. consi. 134. numero quinto, in 2. uol.

Dolosus quis præsumitur non impleta statuti forma. Bursa. consilio 140. numero 14. in secundo uolum.

Dolus quando præsumatur, & non pręsumatur. Bursa. in cósil. 157. in 2.

E

Etatis ratione fit præsumptió pro aliquo, uel contra aliquem.

sumitur, non autem scientia in prorogatione iudicis incompetentis. Bero. in consil.9.nu. 29.in 3.uol.

Exhæredatus hodie præsumitur gratus, nisi probetur ingratitudo.Bero.in consi.16.nu. 9. in secundo uol.

Extensio non fit in fictionibus & præsumptionibus legis. Bero. in consi.8.nu.10.in 2.uol.

Exteriora faciunt,ut præsumantur de interioribus.In Reperto.Inquisito.col.5.versi.Per exteriora.in uerbo præsumptio.

Esse talis quis præsumitur,qualis patria.in Repert. Inquisitorũ. in uer.Presumptio,col 5.Facit l.si quis.C.de natu. liberis.

Expressum facit cessare præsumptum.Dec.in l.1.nume.39.ff.si cer.peta.decis.Perusi.10.n.10. in prima parte.

F

FVtura ex præteritis presumimus.Ioan.And.in c. mandata.col.2.circa medium,uersi.mandata.de præsumptio.

Filiusfamilias quis in dubio præsumitur.Prepos.in c.in presentia.de sponsa.in uersi.tertio.in 3.col.quia quis præsumitur pater centũ annis uiuere: ut uult glo.singu. quam ibi commendat Ang.in l. sed si de sua. ff.de acqui.hæredita..

Fornicationem sola præsumptio an probet; ut puniatur infamatus de ipsa, si in purgatione defecerit. Butri.in cap.tua nos num.6.de cohabi. cleri. & mulie.

Factum præsumitur in uicino loco,quod est notum in remoto. Butri.in c.quanto.nu.1.de præsump.

Fraus præsumitur in conuentione deducta circa ea, quæ incõtinenti sequuta sunt post actũ. Ana.in c.tua nos.de symon. in 1.colum.

Fama per se inducit præsumptionem non probationem. Turrecremata in c. sæpe.4.quæst.2. fol.127.

Frequentia fit præsumptio.Turrecremata in cap.clericus. distinctio.81.

Fecisse recte aliquem presumere semper debemus, quando facit aliquid,quod ex officio suo tenetur facere. Turrecremata in cap.hoc etiam xj.quest.6. nume.1.

Præsumitur in dubio quem fecisse, quod facere debuit. D. Simon consi.114.nu.17.

Furiosus quis esse præsumitur,licet Notarius dicat. Talis sanus mente licet corpore langués, seu infirmitate detẽtus. Curtius in l.sanum mente. C. de transac.nu 5.

Filius an in dubio præsumatur esse in potestate. Sapia in l. si emancipati.nu.36.C. de colla.

Filius

ubi interuenit iudicis decretum. Cephal. consi.348.num.7. quòd lex ita præsumat aliquid per tres testes probari debet. ibi.nume.13.

Falsitatis p̄sumptio insurgit ex uariatione. Cephal. consi. 441. nume. 53.

Filius præsumitur uiuens à patre separatus & industriosus, quicquid acquirit de suo acquirere, non patris substantia. Cephal. consi. 397. nu. 78.

Filios æqualiter diligere præsumitur testator. Cephal. consi. 332. nume. 28.

Præsumptio est, quòd filius uiri præsumitur natus ex uxore licet adultera. limitatur, nisi sit natus surdus, cecus & huiusmodi propter peccatum. Mazollus consi.89.nu. 16.

Præsumptio filiationis legitimæ præualet pluribus coniecturis existentibus in contrarium. ibi.nu.18.

Præsumptio talis procedit, etiam si uxor non staret in domo, sed in domo eius, q. carnaliter cognoscebat eam, & patebat accessus marito ad eam pro eius libito. ibi. nume. 19.

Præsumptio, quòd quis sit filius adulteri procedit, nisi probatio negatiua concluderet necessariò oppositum, & præpoderarent in contrarium coniecturæ. Mazollus in consil. 89. nume.21.

Feudi concessio an præsumatur, quando de origine non apparet. Brunus in cōsi. feudali. 156.

Feudi præsumitur concessio, uel castri, qualis reperitur concessa possessio & tenuta. Brunus cons. 156. col. 2. sub. uer. refert dictum.

Præsumit̄ esse de Regno, vel Comitatu Castrum, & quicquid est intra eorum fines. Brunus cons. feudali. 156. col. pen. ver. Nec obstat ubi limitatio, iuncta col. seq.

Fugæ præsumptio sola non sufficit ad condemnandum de crimine raptus. Afflictus super constitutione Regni. fol. 103. nu. 19.

Facere potuisse quilibet præsumitur, quod alii fecerunt. Bal. in cap. cum inter. nu. 5. de elec. & ele. potestate.

Filius præsumitur mortuus post patrem. Gabriellius cons. 134. nume. 5.

Falsitatis præsumptio tollitur ex fama optima, & uiri integritate. Cur. Iunior cons. 318. in 3. uolu. nume. j. & 2.

Filius præsumitur natus ex marito, quamtuncunque cum alio uxor adulteretur. Anto. Gabr. lib. I. Communium conclu. tit. de præsump. conclu. xiiij. amplia, & limita, ut ibi per eum.

Factum quid præsumitur ob præcedens mendatū. D. Menoch. de arbi. iud. casu 470. nu. 21.

Falsita-

Falsitatis præsumptio tollitur, probata voluntate testatoris per duos testes idoneos. Mantua consi.123.nu.17.in 2.vol.

Facta non præsumuntur, nisi probentur. Mantua cons.1.nu.15. in 2.vol.& consi.72.num.11.& consi.74.nu.7.& consi. 201.nu. 10.& consi.2.in 1.vol.num.67. consi.9.nu.19. consi.40. nu. 16. consi.65.nu.16.consil.85.nu.3. consi.98.nu.29.cons. 165.nu.1. consi.179.nu.67.consi.180. n. 1. consi.204.nu.4.cons.249.nu.3. in primo vol.Rimin. Iunior in consi.56.nu.5.& consi. 107.nu. 17.Decisio Perusina 62.nu.26. in secunda parte.& D. Seb.Medices,de regu.iur.parte prima q.14.nu.6.

Filius præsumitur ignorare contenta in testamēto patris.Mātua in consi.115.nu.30.

Forma in dubio pręsumitur substantialis.Mantua in consi. 80. nu.24.& consi.89.nu.8.& cons. 179.nume. 23. & 235. nume.4. in primo vol.

Fraus præsumi non potest, si res ad publicum incantum vendatur.Mantua in consi.82.nu.22. in j.vol.

Fratres post mortem patris simul remanentes in eadem domo ad vnum panem, & vnum vinum præsumuntur socij. Mātua consi.303.nu.1.in j.vol.

Fraus coniecturis præsumitur. Mantua consil.256.nu.7.

Fructus & pensiones non præsumuntur deuolutæ ad camerā Apostolicam, nisi per specialem Papæ reseruationem. Mātua consil.65.nu.2.

Fundans se super matrimonio vero, & probans præsumptum, an releuetur. Mantua consil. 327.nu. 35. & ibi declarat numero 36.

Feudum dum suscipitur pręsumitur hęreditarium.Menochi.cōsi.1.nu.309 in j.vol.

Fideicommissum, uel onus non pręsumitur quis uelle in bonis suis.D.Menochi. consil.37.nu. 124.in j. vol.

Fideicommissum præsumitur scire,qui copiam testamenti habuit. Do.Menochius consi.87. nu.58.in primo.

Filius præsumitur filius, ut fuit pater.Menochi. consil.99 numero 15.

Filius præsumitur patrem diligere.Menochi.consi.78. nume.9. in primo.

Filius potius pręsumitur spurius quàm naturalis. Menoch. consi.60.nu.12.

Filius potius præsumitur naturalis,quàm spurius.Menochi. cōsi.60.nu.34.in j. vol.

Furiosus & insanus præsumitur, qui per viam lutosam ambulat,cum sicca & bona extat. D. Menochi.consi.82 nu.228.

Factum præsumitur, quod consueuit.Rim.Iun.in cōs.9.n.22.

Præ-

pto excusat. Bero. consil. 138. in 2.

Fideicommissum reciprocum ex quib. adesse præsumatur. Bero. in consi. 78. num. 2. in 2. vol. & vide in repertorio.

Filio p̃sumitur placere id, quod patri placet. Bero. in consi. 74. num. 12. in 2. uol.

Filius mariti præsumitur natus ex uxore tempore conceptionis adultera. Bero. in cons. 142 num. j. in 2. vol. uel consi. 162.

Filius mariti præsumitur natus in domo uiri ex uxore, neque auditur maritus contrarium dicens, nisi legitimè probet secus si ex sola uxore, non autem in domo natus esset. Bero. in consi. 162. in 2. uol nu. 14.

Furiosus quis in dubio non præsumitur, sed sanæ mẽtis. Bero. in consi. 56. nu. 21. in 2. uol.

Fur an quis præsumatur, quòd aures abscissas habeat. Anton. Gome. de delictis. c. 5. nu. 14.

Factum præsumitur ad defensionem, quicquid reperitur factũ contra primò euaginantem. Marti. consi. 58. nu 3.

Fecisse ad defensionem, qui minus est uulneratus, & magis uulneratus, uel occisus, præsumitur, quòd aggressor, uel insultatus fuerit. Mart. consi. 58.

Factum præsumitur ad defensionẽ, ubi fuit terror armorũ, aut iactatio percusionis. Mar. consi. 58. nume. 5. uel si erat in discrimine uitæ, uel ratione loci, uel ubi erat probabilis dubitatio. ibi nu 6 7. 8.

Donatio præsumitur filio facta causa studij, & quod ita præsumptè donatum est, non debet a fratribus tempore diuisionis imputari. D. Ascan. Clementi. in tract. de patria potestate. Effectu 17. nu. 50.

Filius non præsumitur, nec sui iuris, nec in potestate, sed qui se fundat in altero eorum illud probare debet. Do. Ascan. Clementi. de patria potestate. Effectu vltimo. num. 109. uide num. 100.

Faciens contra statutum præsumitur in dolo, nisi probet contrarium, quod est uerum, si facit scienter, nõ si ignoranter. Brunus in eius reperto. de cõstitutio. decre. statu. consuetu. &c. in uer. facere.

Forensis, qui diu moram trahit in loco præsumitur habere scientiam statutorũ & consuetudinis loci. Alexand. in consi. 165. num. 3. in 6. volum. Etiam si sit mulier, forensis, & ibi nu. 10. subdit, quòd præsumpta ignorantia statuti appellatur ignorantia facti, & non iuris. c. 1. de consti tutio. in 6.

Famula non præsumitur mulier, quę est penes clericum, sed cõcubina. Nam clericus, qui non potest tenere concubinam, uocat eam famulam: quia illa

fraus

fraus mutandi nomen non debet ei patrocinari. Brunus in eius repertorio, in uersi. assessor. in uersic. statutum prohibet, quæ nam autem sit propriè concubina, tradit Aret. in consi.48.num.2. vbi dicit, ꝙ licet inter dominum & ancillam, siue seruum possit esse cõcubinatus. Adhoc tamen ut ancilla dicatur concubina, necesse est, quòd dominus suus eam sub nomine concubinæ retinuerit. l.fin. C. communia de manu. quia non ualet consequentia ista mulier stat in domo una cum domino, ergo præsumitur esse concubina, quia licet cohabitatio in domo sit unum de necessariis ad concubinatum, tamen etiam requiritur indubitatus affectus adiunctus in figura quasi matrimonij. l. item legato. §. praui. ff. de leg. 3. & quæ nam sit propriè concubina, ponit Concenatius li.2. quęstionum cap.1. & Bermondus in tract. de concubi.

Filius familias, qui non potest cõtrahere, nisi sit mercator. In dubio contrahens præsumitur contrahere tanquam cũ mercatore, etiam quòd versum sit in mercantiis. Brunus in eius repertor. in uers. filiusfamilias col.5. uers. statutum dicit, ꝙ cum filiosa.

Filiusfamilias, qui non potest cõtrahere sine expressa licentia patris, si uendat rem, & emptor eam diu tenet patre sciẽte & patiente, nec aliter apparet de licentia patris, pręsumitur licentia pręcessisse. Brunus in eius repertorio in uersic. filiusfamilias. col.5. uer. statutũ dicit, quòd filius.

Frater primogenitus ad quem solum pertinebat dominiũ castri, si passus fuit, quòd alius frater simul cum eo eligeret, & deputaret officiales per longum tempus, per hoc non uidetur illi suo iuri renunciasse, sed præsumitur potius, quòd fratrẽ secum admiserit iure familiaritatis & fraternitatis, ꝑ l. qui iure familiaritatis. ff. de acquir. poss. ubi Pau. de Castro, quem refert & sequitur corroborando ex plurib. Ruin. in consi.34. nume.13. in j. volu. Ias. in consi.2. in 3. volum. col. 8. versicu. xij. condescendo. & ideò statutum Ferrariæ, quòd possessio defuncti continuetur in hæredem, non habet locum in hærede eius, qui possidebat iure familiaritatis: ut ꝑ Do. Rimínaldum iuniorem in consil.44. nume.74. in j. volum. cui omni debito respectu est credendum, & præsertim, qa fuit unus ex compilatoribus, & reformatoribus statutorum ipsorum, ut apparet in facie eorum. Et eo magis cum ille,

qui posſidebat iure familiaritatis, nō poterat ſuccedere in bonis fideicommiſsi, loquentis per iſta uerba. Et ſi deceſſerit ſine filiis legitimis & naturalibus, & ex legitimo matrimonio deſcendentibus. Et iſte fuerit natus ex matrimonio non palam, nec publicè cō tracto, ſed coram tantum duobus teſtibus & notario; ut in terminis dicti fideicommiſsi Curt. iun. conſi. 64. per totum, & in huiuſmodi clādeſtino matrimonio ita contracto. Rol. a Valle in conſi. 94. in 3. vol. per totum. vide D. meum Cepha. conſi. 82. num. 24. & ſeq. in primo vol. Paſethum conſil 100. Abb. in c. quòd nobis, qui filij ſint legitimi. Anton. Gabriel. in ſuo communium conclu. li. 6. tit. de legitimatione, concl. 2. num. 7. Iaſ. in l. clam poſsidere, num. 6. & num. 10 ff. de acq. poſſeſſ. Boeri. conſil. 40. num. 4. Dec. in l. quo tutela. §. clam. ff. de regul. iur. Porti. conſil. 38. D. meum Ceph. conſi. 422. nu. 57. in 3. vol.

Fide dignus quilibet præſumitur. Bertran. conſi. 96. nume. 1. in 6. vol.

Forma iuris uel ſtatuti non præſumitur obſeruata, niſi probetur, & ideo opponens de ea non ſeruata non debet probare. Brunus in eius repertorio, in uerſicu. forma iuris, uel ſtatuti. fol. 109. colum. prima, in fine.

G

GRadus habere notitiam pſumuntur parentes ratione conſanguinitatis. Crottus conſi 304. num. 1. quę præſumptio per aliam tollitur. idem, Crottus eo. conſi. 304 num. 21.

Gabellam non ſoluentes ad portā prēſumuntur habere animū fraudandi, quia faciunt contra generalem conſuetudinem. Niſi eſſet gabella inſolita, quia tunc non præſumitur fraus. Brun. in ſuo repertorio, in uer. dolus. uerſi. primo.

H

HAeredes extranei non præſumūtur habere notitiā eorum, quæ in codicillis continentur. Crottus in l. qui Romę §. duo fratres, numero 52. ff. de verbo. oblig.

Homicidium committere ad ſui defenſionē in dubio, an quis præſumatur. Ioan. Villemata in l. Diuus, nu. 18. ff. ad leg. Cornel. de ſicarijs.

Hæres ut minus ſit grauatus, capienda eſt præſumptio. Do. Simon de Prætis in conſil. 161. nume. 58.

Præſumptio quæ eſt contra homicidam, alia præſumptione tolli

li potest. Mazollus in consi. 68. nume. 45.

Habilis præsumitur, qui proprio nomine contrahit, nõ qui alieno. D. Hierony. Gabriellius cõ si. 36. nu. 34.

Habilis ad coitum quisque præsumitur, seu generandum, ni probetur contrarium. Marzarius consil. 21. uersic. unde resultat.

Pręsumitur, quòd in hæreditate tantum remaneat, quantum sufficiat pro relictis, & legatis factis satisfaciendis. Capra cõ si. 18. nu. 23.

Præsumptio ualidior, an & quando tollat leuiorem. Bologn. in consi. 5. nu. 17.

Præsumptio una aliam trudit. Bologni. consi. 36. nu. 16. Et quomodo. Bologninus consil. 37. nume. 9.

Hæreditas in dubio præsumitur lucrosa. Bursat. consil. 101. numero 11.

Hæreticus præsumitur de pręsenti, qui olim fuit, sed de præsenti non pręsumitur in futurum. In Reperto. Inquisitorum, in uersi. Præsumptio. col. 2. uersic. Hæreticus.

Hæreticus, qui ab hæreticis per uiolentiam tractus fuerit, & per mensem steterit cum eis, præsumitur non tractus. in Reperto. Inquisitorum, col. 2. ver. Item per sequentia.

In crimine hęresis semper in dubio p̃sumitur pro hæresi, quoad effectum pœnitentiæ imponendæ. Et in dubio potius est præsumendum, quem hæreticum propter pęnitentiam imponendam, & hoc est fauore fidei, & est speciale in isto crimine, aliàs secus. In Reperto. Inquisitorum. in uer. præsumptio. col. 4. Nam fauore animæ præsumitur potius peccatum quàm secus, ut ibi latius.

Præsumptio, seù species hæresis est pseuerare in peccato mortali. ut ibid.

An ex uiolenta p̃sumptione possit quis damnari de hæresi? Et dicitur, quòd nõ. Nisi esset uehementissima præsumptio. in Repertorio Inquisitorum. in uersi. Præsumptio. col. 6. uersi. an ex uiolenta. Licet ex præsumptione uiolenta de crimine quantumcunque graui qs possit condemnari, si illa oriatur ex deficientia in purgatione. Et uehemens pręsumptio non sufficit ad condemnationem, sed uiolenta, in d. loco citato.

Homicidium quibus modis præsumatur factum ad defensionem? Marti. consil. 58. nu. 1. & per totum.

Homicidium præsumitur factum ad defensionem per dantem operam rei licitæ contra dantem operam rei illicitæ. Marti. consi. 58. nu. 9.

Homici-

Homicidium præsumitur factũ ad defensionem,ubi reperitur factum contra personam solitam esse homicidam.Marti.cõsi.58.nu.10.

Pręsumptio mala contra homicidam oritur protinus.Zoannetus in l.ut uim. par.2.nu.33.ff. de iust.& iure.

Hęreticus rescriptum impetrare nequit.Et eo ipso,quòd hæreticus impetrat rescriptum pręsumitur per fraudẽ impetrasse .licet secùs sit in aliis . Petr. Rebuff. in tracta.de rescrip. in præfatione nu.37.Tomo 2.

Hæres soluens legatum præsumitur habere scientiam totius testamenti.Bursatus consil.143. nu.71.in 2.uol.

I.

IDoneus præsumitur, neque tenetur probare is , pro quo beneficiando scribitur cum clausula.Si idoneus fuerit. Io.And. in ca.dudum, de præsumptio. colum. 3. circa finem , versic. dudum.

Iudex habet præsumptionem ꝑ his , quę fiunt in iudicio, non tamen pro his , quæ extra iudicium fiunt.Ioan.Andr.in c.conquerente.col.4. circa fi. uersic. conquerente.de restitutio. spoliato.Ancha.in d.cap. conquerente.nume.3.

Iudex non pręsumitur aliquid iustè egisse apertè , nec quòd grauet aliquem contra iura. Anchara.in ca.accepimus. de purgatio.cano. Et pręsumptio est pro actis à legato Zaba.in capitu.bonę §.nos. de electio. nume. 1.

Iurantis est pręsumptio,quòd sit memor salutis ęternę. Zabarella in c.finem. de dolo.

Ignorantia etiam præsumitur actus contrarii exercitii , quo quis uacat,& sic pręsumptiuè probatur ignorantia. Pręposi. in c.multis 41.dist.

Iudex non habet pro se pręsumptionem pro his , quę iudex facit extra iudicium , licet pręsumatur pro iudicialibus. Fallit , quando facit aliquid ipse iudex ex officio extraiudicialiter , ut iudex.Butrius in cap. conquerente.nume. 5. de resti. spoliato.

An præsumatur pro actibus & instrumentis & legitimationibus personarum in iudicio cõtendentium producẽdis in iudicio.Butri. in ca.cum in iure. nu.19.de offi.delega.

An præsumatur pro instrumẽtis, sicut pro sentẽtijs ,& pro causa,& pro habilitate ac fundamento potestatis agentis.Butri.in c.sicut.nu.12. de re iud.

Incestus præsumitur , ubi matrimonium clandestinum est. eo .n.ipso , quòd contrahunt occultè , præsumuntur consangui-

guinei, uel affines, & ideo oc cultè contrahunt: quia palam non audēt cōtrahere. Ita Turrecremata in c. consanguineorum nu. 1. 35. q. 4. Pena autem illorum, qui clam matrimonia contrahunt, hęc est: quia si cōtraxerint matrimoniū, quod iure stare non potest: quia noluerunt seruare formam statutam in c. cum inhibito. uidentur ignorantiam affectasse, & ideò eos ignorantia non excusat, sed filij qui nascuntur illegitimi cēsebuntur, de ignorantia parentum nullum subsidium habituri, ita Gofred. in summa sua. titulo de clandestina desponsatione, col. fi. uer. Pœna illorum.

Incontinentia magis pręsumitur in secūdis nuptiis, quàm in primis. Turrecremata in c. hac ratione 31. q. 1.

Ignorantiæ præsumptio extra locum non extēditur ad casum in quo de scientia agitur. Barba in cap. cum olim. nu. 26. de consuetu.

Iuramētum interpositum super aliquo contractu non firmat ipsum, ubicunque lex, uel statutum præsumit fraudem in eodem cōtractu. Crottus in l. nemo potest. nume. 45. ff. de lega. primo.

strumentum si reperiatur hodie cuiuscunque promissionis sine stipulatione. Tamen præsumitur, quod interuenerit. Lancelo Galiaula in rub. ff. de uer. oblig. num. 32.

Si in instrumento fiat mentio de pollicitatione, pręsumitur pactum nudum. Galiaula in rubrica. ff. de uerbor. obligatio. num. 34.

Si dicatur in instrumento. Ego fateor me tibi uendidisse prędiū meum; tunc præsumitur præcium. Butigella in l. sciendum. nu 15. ff. si cer. pet.

Instrumentis duobus datis eodē die confectis pręsumitur illud dotis prius. Parpalea in l. 1. n. 1. ff. sol. matr.

In instrumento non pręsumitur contineri, nisi ea, quæ sunt in eo specificata. Galiaula in l. Gallus §. idem credendum n. 11. ff. de lib. & posth.

Instrumentum quod sit uerum, quod sit solenne, quod in eo scriptum fuerit à partibus dictum. Pasethus consi. 8. nu. 4.

Ignorare quis præsumitur constitutiones & leges externas. Pasethus consi. 62. nu. 5.

Pręsumitur pro instrumēto, quādo etiam res esset aliqualiter dubia. Pasethus consi. 183. nume. 11.

Pręsumptio ueritatis pro instrumento uiget. D. Simon in consi. 186. nu. 11. Nisi contra illud extent pręsumptiones. Gargia re. patrocinio. 28. nu. 30.

Iactare suum nemo pręsumitur. Cephal.

Cephal consi.435.n.63.& cōs. 441.nu.51. & contra propria commoda laborare.Becci.cō-si.101.nu.45.

Pręsumptio ꝓ iudice cessat, quādo facit quid iniustum. Mazollus consi.102.num.37.

Pręsumptio est pro iudice, quòd mentem secundum ius habuerit,& iuris dispositioni cōformem.Mazollus consi.120. numero 27.

Idoneus pręsumitur quis quò ad mores. Mazollus consilio 74. nume.3.

Pręsumitur insultatus aliter posse euadere inter pares, secùs si aggressor sit iunior, robustior, uel sint alię coniecturę. Mazollus consilio 68. numero 82.

Pręsumitur pro instrumento solenni.Mazollus cōs. 54. nu.39. & consi.81.num.7.consi.61.nu. 3.Crottus in consi.212.nu.13. in secundo.

Pręsumptio est magis pro iudice, quàm per priuato. Crotus consi.133.nu.4. & nume.12. in primo uol.

Pręsumptio non minus est pro legato,quàm pro iudice. Crotus d consi.133.nu.12.

Pręsumitur multum pro facto iudicis.Crotus consi.227.nu.19. & in consi.348.nu.12.

Pręsumptio est pro instrumento nedum quò ad solemnitatem, uerùm etiam quò ad ueritatem, quia omnia in eo contenta uera non simulata pręsumūtur.Crotus in consi. 244.nu.5. & in cons.372.nu.1.

Pręsumi pro uerbis iudicis an debeat.D.Asinius in eius Practica in §.9.c.7.nu.7.

Pręsumptiones ex instrumento quot oriantur,& quæ.Bertran. in consilio 210.numero 8. parte prima.

Pręsumitur pro iudice in his, quę in iudicio facit,& pręsertim cū apparet nihil pręteriisse de cōtingentibus, quamuis sic non esset pręsumendum, ubi de facto processisset, & non seruato ordine iudiciorum. Bertr. in consil.12.nume.21.in prima parte.

Pręsumptiones tres oriuntur ex instrumento, quòd sit uerùm, ꝙ sit solenne, & ꝙ sit factū mādato cōtrahentium. Bertran. in consil.192.nu.14. Roland.à Valle consi.47.nu.26.& consil. 63.nu.6.in 4. & decisione Perusina 26.numero 13. in prima parte.

Pręsumitur pro auctoritate iudicis.Bal.in c.in pręsentia. nu.2. de renuntia.

Idoneus quis pręsumitur compromissarius. Bal in cap. quia propter,nume. 24. de electio. & elec. po.

Pręsumi an debet, ꝙ quicquid scribitur in instrumento, scriptū sit de uoluntate partium.Bal. in

in c.cum in iure.nu.15. de offi. delega.

Præsumptio non est pro iudice interponēte decretum in alienatione rerum minorum, non præcedente causæ cognitione. Roland. in consil.60. num.13. in 4.vol.

Præsumitur pro iudicis iurisdictione in eo, quod allegatur in libello ad concludendum eius iurisdictionem, si uerum, uel falsum includitur in eius iurisdictione. Capra regula 44 nu. 23. secus alias, num.24. amplia & limita, vt ibi.

Præsumptio quid sit, & ex quibus inducatur. Capra in tractatu notorij.num.18. vbi etiam præsumptionum quædam temeraria, quædam probabilis, & quędam uiolenta. ibi.nu.19.

Pręsumitur pro decreto iudicis, contraria tamen probatio admittitur. Negusantius in tracta. de pignoribus & hypo. in 3. membro 5. partis, nume.28. pagi. 143. in nouis.

Quæ incontinenti fiunt, præsumuntur inesse. Anton. Gabr. lib.1. communium conclu.tit. de præsumpt. conclusio.13. & amplia & limita, ut ibi.

Præsumptionem malam esse in iudicem, qui pręcipitāter procedit. D. Menochius de arbit. iudi.q.42.nu.4.

Præsumptio est pro iudice. Do. Menochius de arbit. iudi.casu 112.num.6. vbi declaratur. & in his, quę facere potest, & potuit. Do. Menochius ibi.quęst. 76.num.13.

Ignorantia pręsumitur. Mantua consi.151.num.7.in 2. vol. Fallit, ubi intimatio fuit facta.ibi.nu.8. & consi.69.nu.11. & consi.212.nu.16. & in consi. 130.nu.19. & consi. 135. num. 12. & consi.246.nu.16. in j.

Inimicitia pręsumitur, nisi de reconciliatione appareat tacitè, uel expresse. Mantua cons. 170.nu.4.in 2.uol.

Inimicitia non pręsumitur. Mātua consi.216.nume.20.

Ingressus præsumitur uoluntarius, si metus probatus nō sit, nec protestatio procedat. Mātua consi.217.nu.2.in 2. uol.

Semper pręsumitur, quòd iudex fuerit motus iustis de causis. Mantua in consi.64.nume. 1.

Ignorantia contentorum in testamēto alterius pręsumitur. Mantua in consi.244.nu 12 in j.uol. Fallit, ut ibi.

In casu usurario ad coniecturas & præsumptiones recurritur. Mantua in consi.158.nu.7.

In delictis regulariter est, semper pręsumi pro eo, qui delictum excusat. Mantua consil. 4.nu.8. & consi.314.nu.38. Fallit, quando delinquens cōuincitur.consi.4.nu.1. in 1. uol.

In defectum probationis ad pręsumptiones est recurrendum

F &

tat.Matti.conſil.14.numero 8.

Statuta, quæ ſtatuunt de executione inſtrumentorum confeſſionatorum, uidentur inducere præſumptionem iuris & de iure, vnde uidetur, quòd nō poſſit probari contra ea in cōtrarium. Quod eſt uerum, quādo ſtatutum non procedit præſumendo, ſed ſuper obſeruantia ſtatuendo, quod eſt uerum circa id. Brunus in Reperto. ſuo, in uer.inſtrumentum. col. 8.ad finem.

Iuramentum ad probandum ea, quæ conſiſtunt in animo non admittitur, quando eſt præſumptio calumniæ contra iurantem.Ferretus conſi. 350.n. 3.in 2.uol.

Intentio Papæ, uel reſcribentis, uel iudicis inhibentis talis prę ſumitur, qualis eſt legis ſcriptæ & naturalis rationis. Bal. in l. ex facto, per illū textum. ff.de uulga.& pupilla.Ferretus in conſi.361.nu.8.in 2. uol.

Inopi prouiſio fieri debet, ſi ſit pro eo præſumptio, & dicitur habere præſumptionem,quando ſententiam per ſe fauorabilem reportauit. Petr. Rebuffus in tracta. de ſententiis prouiſiona.in Præfatione numero 117.

Inſtrumentum habens penes ſe, præſumitur ſcire contenta in eo. Burſatus in conſ.143.n. 15. in 2.uol.

L.

LEx ubi præſumit aliquid actum à partibus,cui renūtiare non poſſunt, dicitur diſpoſitio legis, non hominis. D.m.Alcia.in l.4.num.88.ff.de uerbo.oblig. in §. Cato.

Legislator in condenda lege prę ſumitur motus ea rōne, qua moueretur diſcretus & ſapiēs, ſi de hoc fuiſſet interrogatus. Crotus in l.ſi conſtante. n.48. ff.ſolu.matri.

Lex ubi aliquid præſumit, & prę textu præſumptionis aliquid ſtatuit,non admittitur probatio in contrarium. Galiaula in l.Gallus.num.36. ff.de libe. & poſth.

Liber exiſtēs penes me, ſcriptus per me præſumitur, uel per alium meo nomine. Cepha.cō ſi.397.nu.75.

Præſumptio an ſit, quòd ſit factus locupletior. Mazollus in conſil.109. nu. 51.

Licentia talis præſumitur præceſſiſſe, quando de eius natura conſtat, qualis ſequuta fuit alienatio. Brunus in conſilio feudali 54. in ſecundo uolumine.

Pręſumptio, quòd libera res ſit, non præfertur quaſi poſſeſſioni ſeruitutis. Do. Menochius in tracta.de adipiſcen.& recuper. poſſeſſ. remedio ultimo, nume.22.

Presumptio, quòd res sit libera, quid operetur. D. Menoch. de adipiscen. & recupe. possess. remedio quinto, nume. 42. Et procedit etiam in hærede extraneo. Bursat. consilio 8. numero 17.

Literas recipiens, omnia in eis contenta approbare præsumitur. Anto. Gabriellius libr. 1. Communium concl. titul. de præsumptionibus. Conclusione secunda, amplia & limita, ut ibi per eum.

Liber an præsumatur uerus, ueri ficatis pluribus partitis ipsius. Anto. Gabriellius lib. 1. Communium conclusionum, tit. de præsumptionibus. concl. 5.

Legata relicta presumuntur propter merita. Mantua consilio 150. nu. 6. & consil. 120. nu. 25. in secundo uolumine, & consi. 23. nume. 6.

Quilibet præsumitur scire leges. Mantua in consi. 147. num. 12. in 2. uol.

Lex non præsumit, quem de facili uelle falsum cõmittere. maxime pro modica re. Mantua, consilio 208. numero 91. in primo uol.

Lex non p̄sumitur uoluisse, quod facile potuit exprimere, neq; expressit. D. Menochi. cons. 30. nu. 8. in primo.

Lex præsumit titulum adesse ex cursu temporis excedẽtis memoriam hominum. Menochi. consilio 90. numero 65. in primo uolum.

Liber & ingenuus presumitur ex patre ingenuo. D. Menoch. cõsi. 82. nu. 92. in j. uol.

Presumitur pro libertate. Rimin. Iun. in consi. 6. nu. 88. in j.

Lesio nunquam præsumitur, ubi decretum interuenit. Rimi. Iunio. ibi.

Lesio non potest præsumi, nisi falsitas causæ confessionis probetur. Rimin. Iunior consil. 12. num. 44.

Laici habent præsumptionem contra, quia non possunt præscribere ius non soluendi decimam. Riminal. consil. 41. nu. 12. 15. 40. & 41.

Locupletiorem quẽ fuisse, quod tempus inspiciatur. Riminal. in consi. 43. nume. 11. & unde præsumatur, ibi. num. 12.

Locupletior præsumitur maritus effectus ex fructibus rerũ vxoris perceptis. Rimin. consi. 47. num. 4. idemq; in tutore, qui res pupilli perceperit. ibi. num. 5.

Locupletior quis præsumitur, quando res peruenit ad eum, si non probet, consumpsisse. Riminal. iun. consi. 43. nume. 1. & 2. fallit, ut ibi.

Legitimus filius & non spurius præsumitur natus ex mare, & fæmella simul cohabitantib. Bero consi. 19. num. 6. in secundo volum.

Legi-

Legitimus præſumitur, vbicunque quis ad actum ut legitimus uocatur, & cõtrarium dicens probare debet. Bero. in conſi. 19. nu. 7. in 2. volu.

Libellus omnis p̃ſumitur aptus. Iaſ. in conſi. 2. in fin. in 3. vol.

Quando multæ partitæ vnius libri per alias ſcripturas uerificãtur, uel per libros aliorum, præſumitur liber in omnibus aliis partitis uerus & legalis, & econtra, quando in uno reperitur falſus, prçſumitur etiã in aliis falſus. Ferretus conſil. 266. num. 20. in 2. vol.

M

Matrimonium ſuſpendit cõtrahendum leuis prçſumptio. Anchar. in cap. cum inhibitio. num. 5. de clandeſti. deſponſatio.

Mortis præſumptio an ſit ſufficiens, quòd quis fuerit in bello ſaracenorum, uel aliis, nec eſt reuerſus. Ancha. in c. in prçſentia, de ſponſa. num. 7.

Malitiç prçſumptio excluditur per iuramentum. Zabar. in c. ultra tertiam. de teſti. num. 2.

Prçſumptio iuris, & de iure quid ſit. Prçpoſi. in c. ad id. in 3. not. & in c. is, qui fidem. in 2. no. de ſponſa.

Prçſumptio triplex eſt. Prçpo. in cap. is, qui fidem. in glo. in uer. contra prçſumptionem. in 3. col. in uer. dicite, de ſponſa. vbi etiam ponit differentiam inter prçſumptionẽ & fictionẽ. & ibi, quòd contra fictionem non admittitur probatio in contrarium.

Prçſumptio differt a ſuſpicione, uel opinione. Præpoſi. in d. cap. is, qui fidem, de ſponſ. vbi etiã dicit, quòd ubicunque lex prçſumendo uult, prçſumptionẽ facere pleniſsimam fidem, tũc talis præſumptio dicitur iuris & de iure. Prçpo. ibi. uerſicu. & ideò dixit, & licet contra prçſumptionem iuris & de iure non admittatur probatio in cõtrarium. Admittetur tamẽ, videlicet, quòd caſus, ſup quo præſumptum eſt, non eſt potens, ut ex eo præſumatur. ibi. in ver. ſed ſtat quçſtio, in 4. col. & in cap. ad id. in verſic. & ſic ex prædictis. eod. titu. Item fallit. c. ad id, quòd non conſenſerit. eod. titu. & præſumptio iuris & de iure naſcitur ex diuerſa materia. ibi. verſi. & hæc præſumptio. & præſumptio reſultans ex facto multipliciter ſumitur, puta de præſenti in præſens, ut in caſu gl. ibi. in uerſic. quandoque præſumptio.

Matrimonium habet pro ſe præſumptionem, quod limita, vt in c. fraternitatis. in § quãuis. in verſic. diuinum, in 4. colum. verſi. & quæro ex. glo. de frigi.

&

& malefi.ibi per Prępoſi.

Minarum præcedentium præſumptione, uel inimicitiarũ an debeat quis de homicidio poſtea ſecuto condemnari. Henrich.Boich in c.literis,diſ. 2.num.1. de pręſumptio.

Matrimonij præſumptionem iuris non ſolùm inducit ſola cohabitatio ſpontanea, ſi poſt metum intercedat. Imò etiã inducit pręſumptionem iuris &.de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium. Butri. in cap. ad id, quod,num.6.de ſponſa.& matrimo.

Minatus quis fuit mortẽ alicui, alio die reperit mortuus, an præſumatur, quòd ille interfecerit? Anan. in c. inſinuatum 2.col.de ſimon.

Meretrix an præſumatur illa, cuius domum media nocte viſus eſt ingredi ſcholaris. Ana.in c. inſinuatum,de ſimonia.

Mitius agitur cum conuicto ex præſumptione, quàm ex uera præſumptione. Anan. in cap. primo, de clerico pugnan. in duello.

Poſsidens aliquid cõtra iuris diſpoſitionẽ, pręſumitur in mala fide.Ferrettus conſ.338. num. num.8.in fi.in 2.vol.

Mulier accipiens habitum profeſſorum extra monaſterium, non pręſumitur profeſsionem feciſſe,nec uotum ſolemnizaſſe,ſed tamen ſimplex uotum. Turrecremata in c. de uiduis, num.4. 32.q.1.

Mori præſumitur citius ſenex, quàm iuuenis. Turrecremata in c.tanta, diſt.86.nu.4.

Mortuus præſumitur,quando nõ reperitur. Sapia in l.fin.nu.33. C.de edi.diui Adr. tol.

Mortuus an pręſumatur per oſtẽſionem teſtamenti. Sapia in l. fin.nume.35. C. de edicto diui Adr. tollen.

Morę interpellationem præceſſiſſe in dubio pręſumitur, ſi actor probat interpellationẽ, & reus probet mortẽ ſpeciei debitę. Parpalea in l. quod te. num.23.ff.ſi cer pet.

Malę fidei pręſumptio exauditur uſque ad 30. annos & non ultra.Ceph.conſi.316. num.96.

Pręſumptio non fit pro mandato,niſi quatenus ex eius inſpectione apparet.Cephal.conſil. conſi.338.nu.14.

Matrimonij pręſumptio inſurgit ex funeralibus factis cadaueri mulieris, iuxta conditionem uiri. Cephal. conſil. 435. num.66.

Malę fidei pręſumptio tollitur & purgatur, adeò ut allegari nõ poſsit curſus. 30. annorum, & pręſumi poſsidẽtem etiam retro fuiſſe bonę fidei. Cephal. conſi.315.num.57. Bombinus conſil.77. nume.2. Bertran. in conſi.81.nu.3.in 2.par.tomi 3.

Caſſan.

noch.in consi.1.nu.79.& num. 180.in primo, vide tamen ibi. & num. 81.

Metus reuerentialis præsumitur ob dignitatem & superiorita tem personę. Menoch.consi.1. num.493. Et pręsumitur dura re metus.ibi.num.287 in primo vol.

Mutatio non pręsumitur in feudis.D.Menoch. consi.1. nu.120. in primo vol. & aliàs etiã consi. 10.nu.82.in j.vol.

Mala fides pręsumitur ex possessione contra ius,sicut & faciendo contra legem; uel statutũ. Riminal.iun.consil.31,nu.151. & sequ.

Mala fides ut quid facti non pręsumitur.Rimin. iun. consil.21. num.27.

Malus semel,semper pręsumitur malus in eodem genere mali. Riminal.consi.39. nu.16.

Mandatum non pręsumitur ex antiquitate temporis. Rimin. iun in consi.6.nu.216.

Mandatum ad homicidium non pręsumitur ex illis uerbis, da da al traditore.Riminal. consi.88.nu.26,& 27.

Minor pręsumitur factus locupletior non probata consumptione per eum, sed contra. Rimi. iun.consi.5. nu.77.

Mori nemo præsumitur cum mẽdacio. Riminal.consi.58.num. 29.ubi latius exemplis prosequitur ibi Rim. iun.

Mulier præsumitur uoluisse nubere, si fuisset requisita ad id. Rimi.consi.31. nu.143

Mutatio animi non pręsumitur. Rimin.iun. consi.6.nu.70. sed perseuerantia pręsumitur.ibi. & consi 44.num.73.

Mandati præsumptio ad occidẽdum an oriatur ex eo, quòd dominus post acceptam iniuriam loquutus sit famulo in aurem,uel ei dixerit,uade, & nõ reuertaris, nisi sentiam nouũ &c. Clarus q. 89. versi. sed hic incidenter in prac. crim.

Præsumitur pro mandato delegatorio,cum illud ab actis separatim fiat. Bursat. consil.24. num.30.

Mandatum præsumitur ex diuturnitate tẽporis, maximè in antiquis partibus pręsentib. vel per fide dignum sit enunciatum,ex communi.Burs.cõ. 24.num.21.

Præsumpta probatio tantum inducitur ex libris monasterij. Bursatus consi.26.num.30.

Metus pręsumptiones plenè sunt probandæ,& debent esse propinquæ.Bursa.consil.72. nu.15.

Mandatum præsumitur,cum apparet ex actis non interuenisse, ex communi. Bursat.consi. 24.num.27.

Mandatarius quis non pręsumitur, si mandante sit dignior. Burs.in consi.20 num 43.

Mandatum non præsumitur in

milie annis, ex communi, licet al a contraria receptior. Bur. consi. 24 num. 20. Gargiareus patrocinio 16. num. 4.

Mandatum delegationis præsumitur precessisse sententiam delegati. Bursat. consil. 23. numero 15.

Miles non præsumitur quid furto subtrahere. Bursat. consi. 116. num. 20.

Mulier præsumitur de facili obliuisci, & in minori tempore, quàm in masculo. Bursa. consi. 47. num. 19.

Mulier impudica sponte presumitur rem ueneream cũ alijs agitasse. Bursa. consi. 69. nu. 38.

Minor quilibet præsumitur. Decis. Perusi. 36. num. 1. in prima parte.

Malæ fidei semper fuisse præsumitur emẽs ab aliquo tanquã procuratore illius, nisi de eius mandato appareat. Bero. in consi. 104. num. 8. in 4

Malę fidei præsumptio contra ingredientem possessionem sine titulo tollitur per cursum 30. annorum. Beroius consil. 114. nu. 18. in 3.

Mandatum nũquam presumitur, etiam ex cursu longissimi temporis. Bero. in consi. 62. num. 4. & consil. 9. num. 7. volum. 3. & primo, & consil. 21. nume. 4. 8. & 9. in 3. volum. Etiam in iudicialibus ibi. num. 9. & nu. 11. limita, ut per eundem in consi. 43. num. 55. in 3. volum. Etiam in delictis. Bero. consil. 118. num. 20.

Mandatum Principis & superioris nunquam presumitur, nisi probet, & constet expresse p literas speciales, seu per instrumentum publicum. Bero. consi. 9. nu. 8. in 3. vol.

Mandatum præsumitur ex diuturnitate temporis in eo, qui nomine alterius aliquid soluit. Bero. consi. 43. num. 56. in 3. vol. idem in actu facto ab aliquo nomine alterius, qui sine solutione fieri non potest, ibi. num. 57.

Pro mandato ex cursu temporis non presumitur. Bero. consil. 104. num. 7. & quando procedat. num. 9.

Mandatum in sententia iudicis delegati ex diuturnitate temporis in dubio presumitur p̃cessisse, si de illo incidenter cõtra sentẽtiam opponatur. Beroius in consil. 43. num. 14. in 3. volum.

Mandato quando quid factũ alicuius presumatur, ut is teneatur perinde, ac si mandasset, seu fecisset. ibi. nu. 21.

Mandatum procuratoris & iudicis delegati quo ad illorum p̃sumptionem ex diuturnitate temporis non differunt. Bero. consi. 65. nu. 148. in 2. vol.

Mandatum præsumitur ex diuturnitate temporis, & ex illis

uerbis

3.versicu.præsumitur.

Malè factum in honesto, idest in persona honesta, magis præsumitur erroneum, quàm dolosum, secus in persona non honesta, quod intellige pro prima uice, non autem si secundauit post monitionem illud maleficium, nam omnia munda mundis, coinquinatis uero omnia sunt coinquinata. in repertorio inquisitorum, col.4.

Matrimonium ex quibus præsumatur contractum, & consumatum, ubi sponsalia præcesserunt. Marti. consil.30.num.3.

Matrimonium præsumitur ex cõsessione, uel quasi possessione. marti.consil.30.num.4.

Matrimonium præsumptum est, si post matrimoniũ sequatur copula. marti.consi.30.num.5.

Matrimonium ex osculo, uel tentando, quando præsumatur. marti.consi.30.num.7.

Matrimonij fauore in dubio præsumitur pro actore. marti. consil.30.num.9.

Matrimonium, vbi reperitur factum, in dubio præsumitur factum etiam seruatis solemnitatibus Concilij Tridentini. marti.consi.30. num.11. vbi & Plotus in apostillis.

Mutatio non præsumitur in consuetudine, uel statuto. Calcan. in consi.75.col.fi. Brunus in repertor.suo, in uer.mutatio.

Metu tyranni quid faciens præsumitur metus durare, donec uiuit tyrannus. Alexan.de Neuo in consi.12. num.8.

Mariti esse præsumuntur res in domo sua reperta, non uxoris, ideò debet probare Petr.Rebuff. in tracta. de literis obliga. artic.6.in glo.3. nu.54.

Medicus cum ægroto contrahere prohibetur, durãte infirmitate, quia semper promittere coactus infirmitate pſumitur. Petr. Rebuff.in tract.de resci. contract.in præfatione, nu.29.

Metus adhibitus in uno actu, præsumitur in aliis durare. Rebuf. de rescisio.contrac. in glo. 22. num.5.

Maritus præsumitur habitare cũ sua uxore. Rebuffus in trac.de citatio. articu. secundo, in gl. 3.num.7.

Mulier non præsumitur dolosè contrahere, nec contractum usurarium uelle conficere. Bur.in cõsi.135 nu.32.in 2.vol.

Mala fides præsumitur in eo, qui nulliter contrahit contra formam statuti, & est præsumptio iuris, & de iure, quæ nullam recipit probationem in contrarium. Bursatus consi. 140. nu. 6. in 2.volum.

N

NOtarius habet pro se præsumptionẽ, & eius acta, nisi contrarium probetur. An

cha.

cha.in c.ad audientiam.nu. 6. de præscriptio. Et ideo cum ad ipsum spectet tradere parti instrumẽtum perfectum, ēt post datam copiam imperfectam, potest aliã facere & tradere perfectam. Ferretus consi.261.nume.3. in 2. vol.

Nobilitatis præsumptio maior est in nobili, & ingenuo, quàm in homine uilioris nationis. Ancha.in c.1. de purga. cano. nume.1.

Naturæ præsumptio tollitur per accidens contrarium. Socin. Sen.in c.cum accedens.nume. 35.de homicidio. Fallit, quando accidens, saltem aptitudine, non est durabile, nu. 36.

Natura præsumptionis est hæc; ut quod quis aliàs teneretur probare, trãsferatur in aduersarium, si præsumptio pro eo facit. verbi gratia. Dico me nõ deliquisse, vel non commisisse causam ingratitudinis. Soci.Sen.in c.super his.nu. 87.de accusatio.

Præsumptio iuris est pro Notario, adeò, ut liquidissimè cõstare debeat de falsitate contra eum. Becci.consi.78.n.10. Mazollus in consi.54.nu,4.

Præsumptio stat pro nuncio pro spectãtibus ad eius officium. Mazollus consil.102.nu. 59.

Præsumptio stat pro notario, ēt idiota, quòd benè exerceat officium suum, & adeo, ut si reperiatur aliud dictum, aliud scriptum, præsumatur error non falsitas. Nisi ex coniecturis aliud appareat. Mazollus consi.99.nu.1.2.3.

Pręsumendum est pro Nobilibus in his, quę spectant ad nobilitatem, prout est, fidem seruare, fraudem nõ facere. Crotus in consil.200 nu. 37. Marsil.in tractat. de Bannitis in uersic. Nobilissima nu.13.

Præsumendum num sit ꝑ uerbis nunciorum. D. Asinius in eius pract.§.9.c.7.nu.6.

Præsumptio non est, quòd Notarius scripserit, quod sibi iniunctum non fuerit. Roland.à Valle. consi.7.nu.28. in 4.vol.

Præsumptio, quæ insurgit ex natiuitate in domo potẽtior est, quàm nominatio & tractatus. Rolan.à Valle in consi 11.nume.12 in 4 vol. Et præsumptio tanta est pro filio nato in domo uiri, quòd quamuis quandoque mulier diuerterit, & adulterium commiserit, seu diu penès maritũ sterilis fuerit, præsumitur filius mariti, nisi probetur absentia, aut infirmitas mariti, per quam constare non possit esse illius filiũ. Rolan.à Valle consil.49.n. 28. in 4.uol.

Præsumptionem negatiuam affirmatiua potẽtiorem. D.Menoch.de arbitr.iud. Casu.422. nume.27.

Nemo

Nemo præsumitur dixisse, quod prius mente nõ cogitauit. Mãtua consi. 147. nume. 49. in secundo uol.

Nemo p̃sumitur immemor salutis æternæ. Mantua cons. 118. nu. 6. in 2.

Nemo præsumitur in dubio donare. Mantua in consi. 221. numero 54.

Nemo præsumitur in dubio uelle delinquere. Mãtua cõs. 186. nume. 8.

Negligens nemo p̃sumitur. Mantua consil. 221. numero 49. in secundo.

Nemo presumitur uelle quod est indebitum. Mantua cons. 195. nu. 7. in 2. vol.

Nemo præsumitur uoluisse se incontinenti corrigere. Mantua in consi. 213. nu. 5.

Nobilis præsumptionem habet pro se. Mantua consil. 216. numero septimo.

Non est præsumendum aliquid factum in fraudem esse. Mantua consi. 109. nu. 13.

Nemo præsumitur uelle iactare suum. Mantua consi. 16. nu. 13. & 80. numẽ. 6. & 82. nume. 5. & 135. nu. 14. & 256. nu. 5. Etiam si esset pater. ibidem nu. 6. in primo vol.

Nemo presumitur immemor salutis æternæ. Mantua in consi. 25. nume. 61. & 27. nume. 2. & 128. nume. 2. & 238. nume. 5. in primo vol.

Nemo præsumitur dixisse, quod prius mente non cogitauit. Mantua in consi. 34. nu. 14. & 343. nu. 2.

Non est uerisimile, aut præsumẽdum, nisi quatenus scriptura cantat. Mantua consilio 194. num. 13.

Non est præsumẽdum, quòd Papa uelit dispensare, quem peccare salua conscientia Mãtua consil. 121. nu. 87. in 1. uol.

Non parum præsumitur contra eũ, qui uisus fuit solus cum sola, in his, quæ directò probari non possunt. Mantua cõsi. 266. nu. 57. in 1. vol.

Notarios plures presumi de instrumento insolidum rogatos ob temporis antiquitatẽ. Menochi consi. 1. numero 202. in primo uol.

Nouatio non presumitur facta, nisi expresse probetur, quòd sit facta, secùs si cõiecturis cõstat, q̃ sit facta. Menochius cõsi. 95. nu. 35.

Nobilis uiri integritatis presumptio maxima est. Menoch. consi. 15. nu. 6. in primo. Herculanus de Cautio. capitulo 52. nume. 3.

Presumitur in dubio pro notario. Riminal. Iun. in consil. 80. numero 45. in primo, & 105. numero 16.

Presumitur pro nobilibus. Rimi. Iun. in consi. 58. nu. 34.

Presumptio falsitatis resultat ex

persona

persona Notarij consueti facere falsa instrumenta. Riminal. iun. in consil. 58. nu. 3. & an sit necessaria sententia contra ipsum. ibi. num. 6. cum sit notorium. Nisi quo ad totalē reprobationem instrumenti. ibi. nu. septimo.

Natus & nutritus in loco, ibi fuisse præsumitur. Rimin. iun. cōs. 15. num. 120.

Nemo præsumitur uelle iactare suum. Rimin. iun. in consil. 77. num. 22.

Obliuio præsumitur in iudice propter multitudinem causarum. Riminal. iun. in consi. 95. num. 8.

Præsumitur contra mutantes sibi nomen. Bursat. consil. 20. num. 58.

Præsumitur quis magis popularis, quàm nobilis. Bursa. consi. 62 num. 24.

Naturalis uerè maior præsumitur, nisi probetur, etiam quòd pater illum naturalem in testamento nominet, & licet habeat unde se alat, ipsi tamen legari & donari potest, ex cōmuni, secus uerò damnato ex coitu, licet eorum matri donetur. Bursat. consi 67. num. 7.

Notarius præsumitur apponere clausulam derogatoriam in testamento ex mente sua, non testatoris, ubi testator sit rusticus, idiota, & literarum ignorans. Bursat. consi. 47. nu. 17.

Notitia contractus gesti præsumitur, cum statim celebrato contractu absens in loco contractus uenerit. Bursat. consil. 33. num. 28.

Præsumitur contra notarium, q recedit a consuetudine. Gargia. patrocinio 24. num. 2.

Præsumitur pro notario, ut euitetur delictum. Gargiare. patrocinio. 24. nu. 5.

Nemo præsumitur uelle iactare suum. Gargiare. patroci. 19. num. 10.

Nemo præsumitur uelle uti suis iuribus competentibus. Gargiare. patroci. 19. num. 4.

Notarius quis non præsumitur, nisi probetur, præsertim quando opponitur. Decisio Perusina 115. num. 1. & 2. Nisi cum antiquitate temporis concurrat uox & fama publica, illum esse notarium, quodque exerceat cum scientia superioris. Decis. Perusi. ipsa 115. num. 9. & 13.

Notarius rogatus præsumitur, quando testes fuerunt rogati, & econtra. Bero. in consil. 92. num. 10. in 3. uol.

Notarius scribens prothocolum contractus in dubio præsumitur rogatus, non modo simpliciter, sed etiam ab ipsis contrahentibus. Bero. in consi. 92. num. 15. in 3.

Notarius an, & quando præsumatur rogatus ex eo, quod in protho-

prothocolo & testamento descriptus est, & se describi passus fuit. Bero. in consil. 1. num. 48. in 2. vol.

Notarij instrumentum, seu scriptura præsumitur ab eo scriptum, uel scripta ad instantiã partium, quæ mercedis expensam soluere tenebantur. Bero. consi. 92. num. 14. in 3. vol.

Contra Notarium doli præsumptionem iuris, & de iure inducit defectus solennitatis in testamento, ut de falso teneatur secus in aliis actibus. Bero. in consi. 2. nu. 2. in 2. vol.

Nomen malum habens præsumitur malus, vel cognomen habens malum malus præsumitur. Mart. consil. 58. num. 12.

Notarius in dubio præsumitur rogatus de instrumento. Herculanus de Negatiua, nu. 285.

Negans habens pro se præsumptionem probare nõ tenetur. Herculanus de Negatiua, numero 44.

Negans habens pro se præsumptionem ita demum, si eam allegat negatiuam, probare non tenetur. Herculanus. ibi. num. 48.

Negatiua, quæ habet præsumptionem ex tanto tempore, cuius initij memoria non extat, non grauatur onere allegandi præsumptionem. Hercula. de Negatiua, nu 49.

Negatiua habens pro se præsumptionem, quæ eliditur per aliã præsumptionem, est probanda. ibi. nu. 50.

Negatiua habens pro se præsumptionẽ in materia obiectiua, est probanda. ibi. nu. 51.

Negatiua habens pro se præsumptionem, quæ cessauit, est probanda ibi. nu 52.

Negatiua, quæ contra præsumptionem habet diffamationẽ, est probanda. ibi. nu. 53.

Notarius in dubio præsumitur, quòd tanquam notarius scripserit, quando inter alios conficit scripturam, quia præsumitur illud, quod communiter fieri consueuit. Petr. Rebuff. in tract. de chirograph. in præfatione. num. 10.

Negligens quis non præsumitur in his, quę agenda incumbunt. Bursat. consil. 143. nume. 49. in 2. volum.

O

OCcultè gesta de facili habent præsumptionem contra. Butri. in c. 1. num. 1. ut eccle. benefi.

Pręsumitur pro officiali, quod rectè fecerit. D. Sim. de Prætis in consi. 180 nu. 15. Mazollus cõsi. 96. nu. 21.

Præsumptio obliuionis cessat in facto proprio recenti. Cephal. consi. 428. num. 38.

Præsumptio de occiso est contra inimicum

nus in Reperto.suo,in uer.Originarius.& in uer.ignorare.

P

PRæsumptio iuris & de iure resultat pro eo, quod ex forma statuti reprobari non potest. Adeò quòd non admittitur probatio in contrarium. Nisi per confesßionem uerã, uel fictam. Bar. in consil. à Domino Cyno.

Præsumptio iuris & de iure dicitur, de qua factum est ius, & transit in statutum legis. Bal. in l. siue 2. col. uersi. sed quero. C. de probatio. & in l. fin. C. de hære. insti.

Præsumptio dicitur liquidissima probatio. Sapia in rub. de iudiciis. nu. 10.

Princeps præsumitur habere notitiam priuilegii inserti in corpore iuris. Seba. Sapia in l. heres absens. nu. 12. ff. de indicijs

Præsumptio nulla in testamento resultat, contra quam nõ possit admitti probatio uoluntatis contrariæ. Sadoletus in l. hæc uerba. nu. 5. ff. de leg. 1.

Præsumptio in dubiis opinionibus est capienda. Paul. de Mõte Pico in l. Titia Seio. §. Titia cum nuberet. nume. 24. ff. de lega. 2.

Præsumptio iuris semper allegãda est. Balbus in l. Celsus. n. 22. & seq. ff. de usucapio.

Præsumptio, quæ non est iuris & de iure, recipit probationem in contrarium. Crottus in l. 1. §. uoluntate. nu. 21. ff. solu. matrimo.

Præsumptionem habens contra se, si contrarium probare uelit, tenetur probare per tres testes, uel saltẽ per duos ualde excellentes. Cur. in l. transactionem. C. de transactio.

Probatio uera præsumptiua fortior est. Cur. in l. transactionẽ, nu. 6. C. de transa.

Paterfamilias quis præsumitur in dubio. Sapia in l. si emancipati. nu. 38. C. de colla.

Præsumptio est pro notario, quãdo apparet scriptura de manu notarii. Sapia in l. fina. nume. 109. C. de edicto diui Adria tollen.

Præsumptio an inducat fidẽ, uel probationem. c. nos in quemquam 2. q. 1. Abb. in rub. de iureiuran. nu. 1. ubi per Hier. de Martiano.

Præsumptio rem dubiam præsupponit. Butigella in l. sciendum. num. 13. ff. si certum petatur.

Præsumpto precio, an præsumatur certitudo precii. Butigella in l. sciendum. nu. 17. ff. si certum peta.

Præsentia domini an præsumatur. Castellione. in l. sciendum. nu. 13. ff. de uerb. oblig.

Præsumptio, quæ oritur ex facto proprio

proprio est alleganda. Parpalea in l.cum quid.num. 20. ff.si cer.peta.

Præsumptio iuris & de iure quá uim habet. Cato Sachus in l. admonendi.nu. 120. quæ præsumptio iuris & de iure, licet nō admittat probationem in contrarium. Tamen fallit in tribus casibus: ut ibi.nu.121. & sequen.

Quod de his, quę extra ordinem ueniunt, non præsumitur quis cogitasse. Ruinus in l.Gallus. nume.36.ff. de libe. & posth.

Pręsumptio non cadit in rebus certis Ruin in l.Centurio. nu. 213.ff.de lib.& posthu.

An contra præsumptionem iuris admittatur probatio, & quid in præsumptione iuris & de iure. Ruinus in l. Centurio. numero 216. & sequen. ff. de libe.& posthu.

Præsumptio probabilis est, quæ concludit, & impellit animū sapientis & constantis, ad sic credendum. Soci. Sen. in c. fi. de crimi.falsi.

Presumptio est contra illum, qui loquitur sub inuolucro uerborum.Soci.Sen.in c.accepimus. nu.7.de purga.cano.

Præsumptio hominis quandoq; fallitur, sed iuris non ita faciliter.Soc.Sen.in c. accepimus. de purga.cano. nu. 46. quæ nō admittitur ad accusationem, uel inquisitionem.

Præsumptio uiolenta non debet plus operari, quàm ueritas. Soci.Sen.in c.accepimus. nume.66.de purga.cano.

Pręsumptio uerisimilis quando transeat in uiolentā. Soc. Sen. in c.accepimus, nu.43.de purga.cano.

Purgatio indicitur ex uerisimili pręsumptione, seù infamia.Soci.Sen.in c.accepimus. nu. 36. de purga.cano.

Pręsumptiones oriuntur ex diuersitate factorum, & una tāquam fortior alium elidit.Soci.Sen. in c. accedens.nu.8. de de crimi.falsi.

Pręsumptiones legum sunt liquidissimę probationes Soc.Sen. in c.proposuit.nu. 13.

Pręsumitur pro personis fide dignis.Soci.Sen.in c. qualiter & quando, nu.456. de accusatio.

Presumptio iuris & de iure quo modo cognoscatur.in clem. 1. ubi Soci.de iud.

Pręsumptio iuris & de iure certificat.secus si simplex super dubio.Soci.Sen.in c. ad liberan. nu.91.de iudeis.

Pręsumptio est, quòd quis id loquatur, quod in mēte habeat, aut in corde. l.Labeo.ff.de sup pel.leg.22. q.2. ca. his autem. & c.beatus.Soci.Sen.in c.qualiter & quando, num. 591. de accusatio.

Pręsumptio iuris & de iure non admittit probationem in contrarium.

bandi in aduersarium, maxime in specie: quia releuat ab onere probandi, & transfert onus in aduersarium. Pasethus consi.162.nu.14.

Præsumptiones sufficiunt, & probationes non concludentes, vbi proceditur sola facti ueritate inspecta. Pasethus consil. 164 nu.15.

Præsumptiones duę habent uim vnius testis omni exceptione maioris, etiam in criminalibus. Pasethus consilio 167.numero 8.

Præsumptiones plures & urgentissimæ sunt denique sufficiētes ad delictum puniendum, maxime etiam in syndicatu. Pasethus consi.182.nume. 12. & 13.

Præsumptiones & coniecturæ, pluresve verisimilitudines in materia probationum faciūt plenam probationem. Pasethus in consi. 183. nu.18.

Præsumptio ex p̄sumptione non nascitur. Pasethus consil. 191. num.14.

Præsumptio est contra eum, qui ex certa scientia & nullo errore ductus cum iuramento, & cum aliis clausulis renuntiat. Pasethus consi.194. nu.53.

Præsumptiones duæ iunctæ cum aliis adminiculis rectè probant. Pasethus consilio 209. num.10.

Pręsumptio cum antiquitate temporis decem annorum, ut inducatur, requiritur possessio, uel quasi. Do. Simon de Prætis consi.75.nu.5.

Præsumptio l. meritò, ff. pro socio, non operatur in pręiudicium tertii. D. Simon de Prætis consi.79.nu 5.

Pręsumptio solennitatis cessat, si probari possit negatiua, scilicet solemnitatem non interuenisse. D. Simon de Prętis cō si.80.nu.5.

Pręsumptiones & coniecturę cessant in claris. D. Simon de Prętis consi.80.nu. 13.

Præsumptio inducitur secūdùm indigentiam factorum D. Simon de Prætis consil. 81. numero 26.

Præsumptio. l. Quintus. ff. de donatio. inter uirum & uxorem. cessat, quando maritus exterus uenit ad habitādum in domo uxoris, uel sui filii. D. Simon consi 95.nu.23.

Præsumptio tollitur per probationem ueram. D. Simon consi. 106.nu.77.

Præsumptio ex. l. quicunque. C. de apo. publi. lib.10. in quibus locum habeat. D. Simon consi. 114.nu.41.

Præsumptio est de præterito ad plus præteritum. D. Simon cō si.114.nu.45.

Pręsumptionem iuris contra se habens ad quæ teneatur. Do. Simon consi.114.nu.46.

Prę

pria, quando id non poteſt ſine alterius mandato. Butri. in c.2.nu. 10. de iudi.

Præſumi non debet hodie, quod olim fuit, in his, quæ temporis curſu mutantur. Butri. in c. in pręſentia. nu.49. de prob.

Præſumi an liceat pro his, quæ agũtur extra iudicium per modum facultatis, uel poteſtatis uoluntariæ quò ad ſolemnitatem: ut in actibus electionum & ſimilium, uel præſumatur ꝑ geſtis quaſi iudicialiter. Butr. in c. ſicut n.13. de ſenten. & re iudic.

Præſumi poteſt pro geſtis ab honeſto & bono uiro. Butri. in c. niſi. nu.4. de proba.

Præſumitur pro rectitudine proceſſus & eius ſententiæ latæ à perſonis literatis & ponderoſis. Butri. in c. in noſtra. nu. 13. de offic. ordina.

Promotus pręſumitur per ambitionem, qui eſt promotus in Abbatem ante monacatum. Butri. in c. ad noſtram. num. 3. de electio.

Præſumitur circa futura ex præteritis. Butri. in c. mãdata. n. 1. de præſumptio.

Pręterita pręſumũtur ex his, quę incontinenti ſecuta ſunt. Butri. in c. tenor n.3. de ſententia & re iudica.

Pręſumptio & ſuſpicio differunt. Ana. in cap inſinuatum. col. 2. de ſimo.

Pręſumptiones duæ cum aliis indiciis faciunt plenam probationem. Ana. ibi.

Caſus unus in quo & poſt latam abſolutoriam ſentẽtiam quis ex pręſumptione dãnatur de crimine. Ana. in c. ſignificaſti. de homicidio.

Pręſumptio quotuplex ſit, & una tollat aliam. Anan. in capit. accedens. de falſa. in ſecunda col.

Pręſumptio in ſpecie dicit cõtrariam in genere. Ana. in cap. accedens. ſecunda col. de falſa, in ſexto.

Pręſumptio fit pro eccleſia, quãdo eſt incertitudo, an ſint Epiſcopi, uel eccleſiæ. Turrecremata in c. ſint manifeſtæ. nu. 2. 12. q. 1.

Præſumere nõ debet quis, quod ſibi à canone non conceditur. Turrecremata in c. diacones. diſt. 93. nu. 1.

Præſumendum non eſt ab aliquo quod non eſt conceſſum à canone. Turrecremata in c. 1. 7. q. 1. nu. 7.

Præſumptio & fictio qualiter differant. Turrec. in c. ferrum, di. 50. nu. 3.

Præſumptio non fit pro aliquo ratione generis, uel loci. Turrecremata in c. illud aduerte. diſt. 40. nu. 1.

Præſumptio præſentium, & futurorũ fit ex ꝑteritis. Turrecr. ma. in c. miramur. diſt. 61. n. 5.

Præſumptio quare dicatur iuris & de iure. Turrecrema. in cap. ferrum. diſt. 50. num. 4.

Præſumptio tribus modis elidi- tur. Turrecremata in c. emendari. j. q. j. num. 2.

Pręſumptio vna eliditur per aliã. Turrecremata in c. ferrum, diſtinct. 50. num. 6.

Pręſumptio & ſuſpicio differũt. Gemin. in c. contumacia, nu. 2. de hæret.

Pręſumptio quando dicatur eſſe contra poſsidentem. Gemin. in cap. epiſcopum. num. 10. de pręſcrip.

Pręſumptio quando eſt contra poſsidentem, non iuuatur ſola præſcriptione bonæfidei, ſed requiritur titulus. Gemin. in c. epiſcopum, num. 5. de pręſcrip.

Præſumptio iuris liquida probatio dicitur. Barba. in c. cum nõ ignoretis. nu. 3. de offic. deleg.

Pręſumptio legis de in rem uerſo, appellatione inſtrumentalis probationis uenit. Barbat. in c. cognoſcentes. num. 31.

Pręſumptio fortior reſultat, ut capitulum falſum non dicat, quãuis aliqui de capitulo falſum dixerint. Barba. in c. cum acceſsiſſent, num. 5. de conſti.

Pręſumptio & ꝓbatio ubi ęqualiter ad duo concludat, quorũ alterum ad intentionem ſufficit, probatio dubia inter illa duo, alterum certitudinaliter non concludẽs probationem non uitiat. Barba. in c. ſi autẽ, num. 8. de reſcrip.

Pręſumptio una fortis minus fortem tollit. Barba. in c. ſuper literis, num. 95. de reſcrip.

Pręſumptio iuris & de iure quãdocunque fuerit, probatio in contrariũ, nõ per partis confeſsionem, nõ admittitur. Barba. in c. cum dilecta, num. 1. de reſcrip.

Pręſumptione aliquid fieri dicitur, quod auctoritate propria fieri non poteſt. Barba. in cap. quanto, num. 10. de conſuetu.

Pręſumptio an ſit, quòd quis in genere uelit, quod in ſpecie fieri non potuit. Barba. in cap. cum inter. num. 13. de reſcrip.

Pręſumptio iuris probatio liquida dicitur. Barba. in c. ſignificantibus, num. 65. de probat.

Pręſumptio eſt, quòd hodie ſit, quicquid olim fuit. ibi. nu. 18.

Pręſumptio iuris & de iure eſt, quando lex ſuper certo pręſumit. Barba. in cap. quoniam, nu. 52. ut lite non conteſ.

Pręſumptio ſi fuerit iuris, & de iure, cõtra ipſam probatio in contrarium non admittitur cum multis limitationibus, q̃ ſequuntur. Barba. in c. quoniã, num. 58. cum 4. ſeq. ut lite non conteſta.

Pręſumptio iuris & de iure an de frande oriatur. Barba. ibid.

Pręſumptio eſt duplex, ſ. iuris & homi-

Prę-

Præsumptio legis eliditur per aliam præsumptionem. ibidem vide omnino.

Præsumptiones, quæ transferant onus probandi de uno in aliū. & quæ nō. Summa Orlandina fol. 393. uide omnino.

Præsumptionum quinq; sunt genera, ubi singularium naturā per exempla dignosces. Summa Orlandi. fol. 393. pagi. 2. uide omnino.

Præsumptiones iuris an comprehendantur à Statuto de probatione instrumenti loquente. Do. Asinius in eius Practica. in § 19. cap. 2. nu. 1.

Præsumptiones iuris sunt liquidissiæ probationes. D. Asinius in eius Practica. §. 19. nume. 2. & nu. 6.

Præsumptio iuris & de iure confessionem in contrarium admittit illius, in cuius fauorem tendit, & ea eliditur. Do. Asinius in eius practica, in §. 31. cap. 2. limita. 10. nu. 2.

Præsumptionis effectus tollitur data instantia; ut si conueniātur intra marchiam multa castra, quæ non sint de marchia. Nā cessabit illa iuris præsumptio, quod quicquid est intra fines marchiæ, uel comitatus sit de eius pertinentiis consil. 156. per Brunum, in feudis, colum. pen. uersi. Nec obstat. cū seq. col.

Nō præsumitur necessariò, quod Castrum concessum alicui, potuerit de iure concedi, seù q̃ fuerit concedentis. Brunus cōsi. 158. col. 2.

Præsumptio plagarum ex graui offensa, an ueniat. & quando. Bertran. in consil. 32 nu. 6. in 1. parte.

Præsumptiones iuris sunt liquidissimæ probationes. Bertran. in consi. 57. nu. 11 parte secunda, & consi. 39. nu. 1. in secunda parte secundi Tomi, Ripa in l. si constante, nume. 10. ff. soluto matrim.

Præsumptio admittitur ex præsenti in præteritum, quando præsens status, seù conuersatio non habet contra se necessariam temporis præteriti ueritatem. Bertrand. in consil. 7. nu. 8. in prima parte secundi Tomi.

Præsumptio, quando non est contra ponentem, uel confitentē, negari positio ipsa pro parte quæ fauet reo, & acceptari ꝑ parte, quæ fauet ipsi actori, an possit. Bertran. in consil. 35. nume. 2.

Presumo exponitur aliquoties ꝑ attētare. Vitali. in cle. 1. n. 12. de rescrip.

Præsumptio iuris & de iure non admittit probationem in contrarium, nisi per confessionē Vitalinus in clementina gratiæ. nu. 9. de rescrip. & in clem. unica. nu. 44. de prob. & in clemen.

cus in c.cum contumacia. n.3. de hæreticis,in 6.

Præſumptio fraudis inducitur ex uicinitate temporis. Francus in c.2.nu. 3. de renuntiatio.

Prȩſumitur ex præteritis circa futura & circa ſe ipſa. Bald. in c. mandata.nu. 1.de præſumpt.

Prȩſumitur, quòd illi de domo non faciant, niſi illud, quod placet maiori ipſorum. Bal. in c.conſtitutus.nu.2. de teſtib.

Prȩſumptio hominis non eſt probatio,nec releuat ab onere ꝓbandi.ſed prȩſumptio iuris & de iure probat & releuat. Bal. in c.bonæ nu.2. de electio.

Priuilegiatus nemo præſumitur. Porcus inſti. de iure naturali, num.14

Prȩſumptio ſuper incerto eſt, fictio ſuper certo cadit.Ripa in l.ſtipulatio.nu.14. ff.de uerbo. obligatio.

Præſumptio prȩſumptionem excludit.Ripa in l.1.num.45.ff.ſi cer.peta.

Præſumptio non recipitur in his, quæ cadunt in ſenſum corporeum immediatum. Ripa in l. 1.nu.49.ff.ſi cer.pet.

Prȩſumptio, quȩ ex tẽporis breuitate oritur, multa operatur & ad plura infertur. Ripa in l. §.earum ratio.nu.3. ff.de priuile.credito.

Prȩſumitur triennio retroceſſio, ſicut olim decennio. Gabriellius in conſilio 190.nume. 2.

Prȩſumptio capitur,quȩ fauet ualiditati actus.Gabriellius conſi.2.nu.16.

Prȩſumptio cedit ueritati. Gabriell. conſi.31.nu.11.

Prȩſumptio legis cum de indebito.ff.de probatio. tollit aliam & eſt potẽtior. Gabriellius in conſi.154.nu.22.

Prȩſumptio tollitur probatione. Gabriell. conſi.159.nu.10.

Prȩſumptiones oſtendentes ueritatem confeſſionis narrantur. Gabri.conſi.69.nu.10.

Prȩſumptiones fortiores prȩualent. Gabriellius conſil.159. nume.10.

Præſumptiones rarò uiolentæ, eoque rarò ex eis quis damnãdus. Gabriellius conſil. 189. nume. 4.

Prȩſumptiones. uiolentȩ triplicis ſunt generis, & quomodo quis ex eis damnatur. Gabrl. conſi.180.nu.4.

Præſumptiones non uiolentȩ, ẽt ſi plenè probent in ciuilibus, in criminalibus nec etiam ad pœnam leuiorem ſufficiunt, quando requiritur dolus.Gabriel.conſi.180.nu.21.

Præſumptioni locus non eſt, quãdo ex actis apparet defectus. Gabriellius conſi.40. num.22.

Pȩna minuitur, etiam uiolentis prȩſumptionibus.Gabriellius conſi.174.num.10.

Prȩſumptionibus ex uiolentis, quas lex non approbat in crimina-

minalibus, an possit pœna ordinaria puniri, si sit pecuniaria uel corporalis leuis.

Pręsumptiones, seu coniecturę duæ si concurrunt, quarũ una est exclusiua delicti, & alia inclusiua, semper attenditur exclusiua. Grammaticus consil. ciuili. num. 10.

Pręsumptio una tollitur per aliam. Grammati. consil. ciuili. 59. num. 30.

Pręsumptiones duę si concurrũt, quarum una est exclusiua delicti, & alia inclusiua, semper attenditur exclusiua. Grammatic. consi. ciuili 59. nu. 31.

Præsumptio iuris licet sit contra absentem, non tamen ex hoc debet priuari possessione, ipso prius non citato, & si de facto fieret, deberet de facto incontinenti reuocari. Grammati. consi. ciuili 120. num. 5.

Præsens, uel tacens, quando uideatur, uel præsumatur consentire. Merzar. consi. 18. versi. cum igitur pateat.

Pręsumptio iuris, quando contra aliquem militare dicatur, eandem semiplenam probationẽ pro se habere reputari. Curt. iunior consi. 289. num. 37. in 3. volum.

Pręsumptione in specie contrariam præsumptionem in genere tolli. Cur. iun. in consil. 292. num. 29. in 3. volum.

Pręsumptione & communi errore ius induci. Cur. iun. in cons. 186. num. 19 in 3. uolum.

Præsumptionem naturæ, tanquã uerisimiliorẽ pręualere. Curt. iun. in consi. 292. num. 27. in 3. volum.

Pręsumptionem iuris habentem contra se, contrarium per tres testes, uel duos multùm excellentes probare oportere. Cur. iun. in consi. 210. num. 17. in 3. volum. & consi. 283. num 8. eo. volum.

Pręsumitur pro iudice. Cur. iun. consi. 213. num. 73. in 3. & consil. 218. num. 16.

Præsumptionem iuris & de iure probationem in contrarium regulariter non admittere. Cur. iun. in consil. 343. num. 11. 3. volum. Nisi per partis confessionem. idem consi. 229. nu. 64. eo. volum.

Præsumptionis & fictionis cõcursum non dari. Curt. iun. consil. 244. num. 10. in 3.

Præsumptiones maiores tollunt minores. Rolan. à Valle consil. 1. num. 44. in 4. uolum.

Pręsumptio una tollit aliam. Rolandus a Valle consil. 1. nu. 46. & cons. 7. num. 32. consi. 11. nu. 1. consil. 85. num. 59. in quarto uolum.

Pręsumptio est cõtra potentem. Rolan. a Valle in consi. 40. nu. 32. in 4. volum.

Pręsumptioni non est standum, quando constat in oppositum

de con-

de cõtrario.Roland Valle cõsi.85.nu.55.in 4.uol.

Præsumpta ueritas per alias probationes & pręsumptiones argui poteſt, & ubi iudicandum eſt ex pręſumptionibus, una iuuat aliam. Natta conſi.673. nu.13.in 4.uol.

Pręſumptio iuris transfert onus probandi in aduerſarium.Natta conſi.684.nume.6. in 4. uol.

Pręſumptio in antiquis habetur loco perfectæ ꝓbationis. Natta conſi.669. nu.3.

Pręſumptio iuris ſtante, ceſſat priuilegium pręlationis. Paulus de Caſtro in conſi. 37. in 3. uolum.

Pręſumptio quid ſit,& ex quibus inducatur.Capra in tract. Notorii.nume.18. Et pręſumptionum quædam temeraria,quędam probabilis, & quędã uiolenta.ibi.nu.19.

Præſumitur pro iudicis iuriſdictione.Capra regu.44. nu. 23. & nu .24.

Præſumptiones plures iunguntur ad plenam probationem faciendam. Anto.Gabriel. in ſuis communibus concluſio. titulo de probatio.nume.60. concluſio. prima. Amplia & limita, ut ibi. Et facilius iunguntur, quàm plures probationes.

Pręſumptio, quæ reſultat ex curſu temporis, non procedit cõtra pupillum.Anton. Gabriellius in ſuo communium concluſio. titulo de pręſumptio; conclu.1.

Pręſumptio reſultans ex curſu temporis admittit probationem in contrarium . Anton. Gabriellius in ſuo communium concluſio. titulo de pręſumptionibus,concluſio. 1.numero 61.

Pręſumptio ex curſu temporis non habet locum de iure canonico.Anto. Gabriellius Communium conclu.tit.de pręſumptionibus,concl.1.nu.76.

Princeps promouendo inhabilẽ ex certa ſcientia, pręſumitur diſpenſare. Anto. Gabriellius lib.1. Communium concluſionum.tit. de Pręſumptionibus., concluſione 8.Amplia, & limita,ut ibi per eum.

Poſſesſio, ſeù Caſtrum exiſtens intra fines Regni, uel Caſtri, pręſumitur eſſe illius, cuius eſt Regnum, uel Caſtrum, Anto.Gabriellius lib.1. Communium concluſio. titulo de Pręſumptionibus,concluſione nona. Amplia & limita, ut ibi per eum.

Poſſidens ſemel rem mobilem, an pręſumatur in futurum poſſidere. Anton.Gabrielli.libro primo. Communium conclu. concluſio.10. Amplia & limita ut ibi per eum.

Pręſumptio eſt, patrem nolle filiam in concubinatum

Et

Et socius de bonis societatis. ibidem numero 62.

Ex præterito in pręsens non præsumitur in his, quæ habent se pariter ad actum permanentem & trāseuntem. Mantua in consi.72.nu.10.in 2.uol. & consi.166.nu.3.

In Principe præsumitur ueritas. Mantua consi. 55. nu. quarto, in secundo.

Instrumenta maximam pręsumptionē. habent pro sę. Mātua consi.221.nu.13.in 2.uol.

Papa in dubio non præsumitur derogare statutis ecclesiæ in facto consistentibus, nisi appareat. Mantua in consi.214.n.8. in secundo.

Aliud est pręsumptio, aliud est iudicium. Mantua consi.251.nume.14.in j.uol.

Præsumptiones duæ faciunt semiplenam probationem. Mātua in consi.72.numero 27.in primo uol.

Ex pluribus pręsumptionibus iudicatur. Mantua in consil.72. nu.29.in 1. Et ibi, quid in pluribus adminiculis, & indicijs.

Ex pręterito præsumitur in præsens. Mantua consi.314.nu. 29. in primo uol.

Papa in dubio non præsumitur uelle uti plenitudine potestatis. Mantua in consi.154.nu.9. & consi.300.nu.18.& 305.n.4. in j.uol.

Papa in dubio non pręsumitur concedere gratiam cum prę-iudicio tertii. Mantua cōsi.165. nu.3.in 1.uol.

Papa circumuentus præsumitur importunatus, si aliquid concesserit absque causę cognitione. Mantua in consilio 121.numero 153.

Pater pręsumitur plus diligere filium quàm nepotem. Mantua in consilio 22.nu. 23.in primo uolum.

Postquàm quis iurauit, præsumptio est, uerum esse, quod iurauit. Mantua consi.27.nume.3. in 1.uol.

Pręlatus non præsumitur immemor salutis æternæ, maxime sciens quid canones disponunt in casu, de quo agitur. Mantua consi.44.nu.16.in j.uol.

Pręsentia judicis omnia pręsumuntur solenniter acta. Mantua cōnsilio 82. numero 24. in primo uol.

Princeps nō pręsumitur uelle uti plenitudine potestatis. Mantua in consi.121.nu.174.

Principis mens & uoluntas talis pręsumitur, qualis esse debet. Mantua consilio 12. numero 30. & talis pręsumitur, qualis est legis scriptæ, & rationis naturalis. ibidem numero 31.in primo uolumine.

Processus Principis præsumitur sine macula. Mantua conf.161. num.21.

Prȩ-

consil. 16. num. 33. & in consil. 64. num. 27.

Præsumptiones, quæ in ciuilibus admittuntur, non sufficiũt ad condemnationem in criminalibus. Mazollus in consil. 64. num. 74.

Præsumptiones plures & imperfectæ probationes non iunguntur. Mazollus in consil. 102. num. 76.

Præsumptio, seu indicium indubitatum est, duobus rixantib. si unus reperitur uulneratus, quòd a secum rixante id acciderit, secus si plures sint rixantes. Mazollus consi. 18. nu. 60.

Præsumptio contra præsumptionem admittitur. Mazollus in consi. 77. num. 16.

Præsumptio oritur ex inimicitia capitali. Mazollus in consi. 77. num. 46.

Præsumptiones non sufficiũt ad condemnandum in crimine falsi. Mazollus in consil. 54. num. 16.

Præsumptio est, quòd sententia lata in contumaciam sit magis in pœnam quàm ex iure agentis, & est iuris & de iure. Mazollus in consi. 51. num. 18.

Præsumptio non requirit probationem post se, sed sufficit allegare. Mazollus in consil. 107. num. 55.

Præsumptio est de uerisimili. Mazollus consi. 113. num. 25.

Præsumitur in præteritum non fuisse, quod rarò ab annis centum non fuit. Mazollus consi. 1. num. 107.

Præsumptio una tollit aliam. Roma. consi. 156. num. 4. Crottus consi. 40. num. 20. & consil. 66. num. 16. & consi. 46. num. 21.

Præsumptio iuris, & de iure reddit probationem in contrariũ per confessionem eius, qui p̃sumptionem pro se habet. Roman. consi. 350. nu. 19.

Præsumendum non est, quem uiam eligere ad sua indicia subuertenda. Roma. consi. 122. num. 1.

Præsumptio iuris pro ueritate habetur. Bombi. consi. 8. n. 25. & consi. 29. num. 22.

Præsumptio una aliam tollit, quã do illa est magis fortis. Bombinus consi. 31. num. 20. Crottus in consi. 1. nu. 49. & in consi. 104. num. 15. & in consil. 132. num. 9. in primo.

Præsumptio alleganda est in casibus, in quibus dominium p̃sumitur, aliás parti minimè prodest. Crottus consi. 34. nu. 15. in primo.

Præsumptio est pro possessore beneficij, quòd iustè possideat. Crottus consi. 45. nu. 4. in 1.

Præsumptio non debet maiorem effectum operari in casu præsumpto, quàm ueritas in casu vero. Crottus consil. 46. nu. 18. in j. vol. & consi. 94. nu. 19.

Præsumptio iuris est liquidissima

ma probatio. Crot. consil.110. num.4 in j. & consi.71. nu.40.

Præsumptio onus probādi trās-fert in aduersarium. Crottus consi.110. nu. 5.

Præsumptio, quæ pro aliquo est, ut illum ab onere probādi exi mat, debet deduci & allegari, aliàs nihil operatur. Crottus consi.110.num 6.

Pręsumptio subductionis adest, ex immensa donatione, uel in factis immoderatis, licet iura tum sit, & maximè positis in iuuenili ætate, uel mulierib. Crottus consi.120.nu.30.

Præsumptio qualibet excludens delictum est sumenda. Crottus in consi.131.nu.12.& consi.150. nu.54 in 2.& consi. 186. nu.4.

Pręsumptiones duæ circa idem subiectum concurrere nō pos-sunt. Crottus consi.46.nu.16.

Præsumptiones iuris ad condem nationem delinquentium suf-ficiunt, etiam si agatur de pœ na mortis. Crottus in consil. 71.num.43.

Præsumendum est, semper princi pem motum fuisse ex iusta cau sa in dispositione & gratia. Crotus consil.216.num.106.

Præsumptio una aliam tollit. Crottus in consi.154 nu.68.

Pręsumptio eundem effectum operatur in casu præsumpto, quem ueritas. Crottus consil. 159. num. 37. & in consil.185. num 58.

Præsumptio sit pro iudice, quod nihil perperam fecit. Crottus consi.176.num.3.

Præsumptio non operatur in ca-su, in quo patet iustum metū fuisse. Crottus in consil. 182. num.27.

Pręsumptio contractus fęnerati-tij cessare debet propter qua-litatem uirorum proborum. Crottus consi.186. num. 5.

Prouinciæ esse præsumuntur, q̄ sunt intra centum milliaria. D.Menoch.consi.2.nume.175.

Præsumi ur pro sententia. Meno chius consi.79.num.28.in j.

Præsumptum a lege non est ne-cesse, ut allegetur. Menochius consi.90 num.66. in primo.

Præsumptio iuris & de iure non recipit probationem in con-trarium. Menoch.consi.90.nu. 67.& procedit cōtra clericos, & libertatem ecclesiasticam. ibi.nu.68.in primo.

Præsumptio est, ut posit ab alia tolli. Menochi. consi.21.num. 25. in primo volum. & consil. 101.num.55.

Pręsumptio est, aliquem non de-liquisse. Menoch.in consil.101. num.39. in primo.

Pręsumptio transfert onus pro-bandi in aduersarium. Męno-chius in consil.60. nu.2. in pri-mo, & cons.21.nu.3.in j. & cōs. 54.nu.6.eo.uol.& consi.75. nu. 3.eod.volum.

Præsumptio iuris & de iure quid

Prӕ-

nui,ſecus in præſumptione ho minis.in addit.ad Matthesila. ſingu.118.num.3.

Præſumptio eſt pro iudice in du bio,maximę cum procedit re-cto ac debito ordine ſeruando aliàs ſecus. Marſil.ſingul. 354. num. 1.

Præſumitur ire contra decretũ, qui non tendit per locum con ſuetum, occaſio enim fraudan di tolli debet. Brunus in eius reperto. de conſtitutionibus, decretis,ſtatutis & conſue.&c. in uer.decretum,col.2. ver.ſta tutum prohibet deuetum.

Contra præſumptionem iuris & de iure admittitur probatio in contrarium per confeſsionẽ partis.Cepola cau.10.uel 7.

Præſumptio facit,quòd non tene tur probare allegans, & po-nens.Cæpo. cautela 118.

Ex præſumptionibus an quis dã-netur, maximè in adulterio. Abb.in c.quanto. & c.afferte, de præſumptio. Auguſtin. ad Ange.Aretin.de malefi.in uer. che me hai adulterata. col.20.

Pręſumitur,quòd quis nõ ſit im-memor ſalutis ęternæ. no. glo. in c.ſicut, de ſententia excom munica.

Præſumptio an inducatur ex ho-neſtate hominis & eius nobili tate ad credẽdum pro eo.not. glo.in c. ſicut, in uerſ. alio,de ſententia excommunica.

Præſumptio ex ſignis colligitur. tex.& glo.in c̃.ſi nulla extante, de conſecra.diſt.4.

Ex præſumptionibus an quis ca-pitaliter puniatur corporali-ter.Ange.de malefi. in uer. fa-ma publica col.26. cum præce den.& cum additio.ibi.

Præſumitur patrem & teſtatorẽ potius animam ſuam diligere quàm filios. Barbat. in l. cum acutiſsimi.C.de fideicommiſ-ſis.in pe.car. ver.& facit, qđ di xit Bal.

Præſumuntur ea, quæ ſolita ſunt fieri c. inſpicimus, de reg. iur. in 6.l.fi.C.de fideiuſſo.

Præſumptioni ſtatur,donec pro-betur contrarium l. generali-ter.§.ſi petitum, ff. de fideicõ-miſſa.liber. & Dec.in cap.poſt ceſsionem,de proba.colum.2. in prrncip.

Præſumptio non dicitur plena probatio. ut no. in rubr. ff. de probat.c. forus. §. argumentũ, ff.de uerb.ſign. Dec.in ca. poſt ceſsionem,colum.2.in prin.de probat.

Pręſumptio iuris & de iure,quid operetur, & an contra eam ad mittatur etiam probatio in contrarium.vide glo. in l.cæte ris.C.arbitr.tutelæ.l.antiquæ, C. ad Velleian. Alex. in conſi. 219 in fi.in 2.vol.

Præſumitur quis bonus.cap.fi.de præſumptio.

Ex pręſumptione non datur ter-minus ad deliberandum, cap.

N quoſ-

Prę-

ma probatio. Crot. consil.110. num.4 in j.& consi.71. nu.40.

Præsumptio onus probãdi trãsfert in aduersarium. Crottus consi.110. nu.5.

Præsumptio,quæ pro aliquo est, ut illum ab onere probãdi eximat,debet deduci & allegari, aliàs nihil operatur. Crottus consi.110.num 6.

Prȩsumptio subductionis adest, ex immensa donatione, uel in factis immoderatis, licet iuratum sit, & maximè positis in iuuenili ætate, uel mulierib. Crottus consi.120.nu.30.

Præsumptio quælibet excludens delictum est sumenda.Crottus in consi.131.nu.12.& consi.150. nu.54 in 2.& consi. 186. nu.4.

Prȩsumptiones duæ circa idem subiectum concurrere nõ possunt.Crottus consi.46.nu.16.

Præsumptiones iuris ad condemnationem delinquentium sufficiunt, etiam si agatur de pœna mortis. Crottus in consil. 71.num.43.

Præsumendum est,semper principem motum fuisse ex iusta causa in dispositione & gratia. Crotus consil.216.num.106.

Præsumptio una aliam tollit. Crottus in consi.154 nu.68.

Prȩsumptio eundem effectum operatur in casu præsumpto, quem ueritas. Crottus consil. 159. num. 37. & in consil.185. num 58.

Præsumptio fit pro iudice, quod nihil perperam fecit. Crottus consi.176.num.3.

Præsumptio non operatur in casu, in quo patet iustum metũ fuisse. Crottus in consil. 182. num.27.

Prȩsumptio contractus fȩneratitij cessare debet propter qualitatem uirorum proborum. Crottus consi.186.num.5.

Prouinciæ esse præsumuntur, q̃ sunt intra centum milliaria. D.Menoch.consi.2.nume.375.

Præsumi ur pro sententia. Menochius consi.79.num.28.in j.

Præsumptum a lege non est necesse,ut allegetur. Menochius consi.90 num.66. in primo.

Præsumptio iuris & de iure non recipit probationem in contrarium.Menoch.consi.90.nu. 67.& procedit cõtra clericos, & libertatem ecclesiasticam. ibi.nu.68.in primo.

Præsumptio est, ut posit ab alia tolli. Menochi. consi.21.num. 25.in primo volum.& consil. 101.num.55.

Prȩsumptio est, aliquem non deliquisse.Menoch.in consil.101. num.39. in primo.

Prȩsumptio transfert onus probandi in aduersarium. Menochius in consil.60. nu.2.in primo,& cons.21.nu.3.in j.& cõs. 54.nu.6.eo.uol.& consi.75. nu. 3.eod.volum.

Præsumptio iuris & de iure quid sit.

 posi-

Gar-

Prç-

habere præsumatur, quandoque solo iuramento tollitur, Bero.consi.19.nu.22.in 3.uol.

Præsumptio fortior tollit debiliorem.Bero.in consi.115.n.31. in 1.uol.

Præsumptio ex publico instrumẽto est iuris tantum.ibi.

Præsumptio ex cursu temporis immemorabilis est fortior & potentior illa, quæ inducitur ex instrumento publico. Bero. in consil.115.nu.31.in 1. uolu. Neque tunc est ad instrumentum recurrendum, & est iuris & de iure.ibi.nu.31.

Præsumptio fraudis & simulationis contractus, ac usurariæ prauitatis est, quando conuentũ est: ut conductor cum pacto retrouendẽdi teneatur ad omnes expensas quorumcunque instrumentorum, quæ aliàs cõmunes esse deberent. Bero. in consi.116 nu.7.in 1.uol. Item, si esset læsio in quantitate affictus, & pensionis. ibi. nume.8. Idem, si essent apposita pacta insolita, & quæ sint pacta insolita.ibi.num.9. & in consi.169. nume.8.

Præsumptio fraudis & simulationis contractus est, ubicunque uendens cum pacto de retrouendendo remansit in possessione rei uenditæ.Bero. in consi.169.nu.6.in 1.vol.& an & quo modo.ibi nu.24.

Præsumptio fraudis & simulationis contractus augetur potius quàm minuitur, quando plures, & uarii cõtractus initi fuerunt.Bero.consi.166.nume.11. in 3.uol.

Præsumptio est semper pro eo, qui offendit, & occidit prouocantem.Bero.consi.194.nu.11. in 3.uol.

Præsumptiones plures non coniunguntur ad plenam fidem faciendam. Bero. in consil. 201. num.24.

Ex præsumptionibus, & suspicionibus solis reus non potest in aliquo condemnari. Bero.consi.193.nu.10.in 3.uol.

Patem in dubio filios inter se æquales esse uelle, & illos æqualiter diligere præsumitur.Bero.consi.70.nu.4.& 15.in 2.uol.

Pater filium superuixisse an præsumatur.Bero.in consi.202.nu. 33.in 3.

Possidere quis in dubio præsumitur ex titulo & causa præambula.Bero.in consi.15.nume.40. in 3.uol.

Præsumitur bona fides in præscriptione longissimi temporis in iuribus incorporalibus contra priuatos, & qui ius ecclesiæ non habent.Bero.in consi.115.nu.1.in 1 uol.

In præsens de præterito non præsumitur in his, quæ tempore uariantur.Bero.in consil.160. nu.10.in 3.uol.

Princeps non potest sine causa ius

nui,secus in præsumptione hominis.in addit.ad Matthesila. singu.118.num.3.

Præsumptio est pro iudice in dubio,maximę cum procedit recto ac debito ordine seruando aliàs secus. Marsil.singul. 354. num. 1.

Præsumitur ire contra decretũ, qui non tendit per locum consuetum,occasio enim fraudandi tolli debet. Brunus in eius reperto. de constitutionibus, decretis,statutis & consue.&c. in uer.decretum,col.2. ver.statutum prohibet de uetum.

Contra præsumptionem iuris & de iure admittitur probatio in contrarium per confessionẽ partis.Cepola cau.10.uel 7.

Præsumptio facit,quòd non tenetur probare allegans, & ponens.Cæpo. cautela 118.

Ex præsumptionibus an quis dãnetur, maximè in adulterio. Abb.in c.quanto. & c.afferte, de præsumptio. Augustin. ad Ange.Aretin.de malefi.in uer. che me hai adulterata. col.20.

Pręsumitur,quòd quis nõ sit immemor salutis ęternæ. no.glo. in c.sicut, de sententia excommunica.

Præsumptio an inducatur ex honestate hominis & eius nobilitate ad credẽdum pro eo.not. glo.in c. sicut, in uers. alio,de sententia excommunica.

Præsumptio ex signis colligitur. tex.& glo.in c.si nulla ex tante, de consecra.dist.4.

Ex præsumptionibus an quis capitaliter puniatur corporaliter.Ange.de malefi. in uer. fama publica col.26. cum præceden.& cum additio.ibi.

Præsumitur patrem & testatorẽ potius animam suam diligere quàm filios. Barbat. in l. cum acutissimi.C.de fideicommissis.in pe.car. ver.& facit, qđ dixit Bal.

Præsumuntur ea, quæ solita sunt fieri c. inspicimus, de reg. iur. in 6.l.fi.C.de fideiusso.

Præsumptioni statur,donec probetur contrarium l. generaliter.§.si petitum, ff. de fideicõmissa.liber. & Dec.in cap.post cessionem,de proba.colum.2. in princip.

Præsumptio non dicitur plena probatio. ut no. in rubr. ff. de probat.c. forus. §. argumentũ, ff.de uerb.sign. Dec.in ca. post cessionem,colum.2.in prin.de probat.

Pręsumptio iuris & de iure,quid operetur, & an contra eam admittatur etiam probatio in contrarium.vide glo. in l.cæteris.C arbitr.tutelæ.l.antiquæ, C. ad Velleian. Alex. in consi. 219 in fi.in 2.vol.

Præsumitur quis bonus.cap.fi.de præsumptio.

Ex pręsumptione non datur terminus ad deliberandum, cap.

quosdam de præsumptio.

Prçsumitur pro officiali.no.Frāc. de Curte in repeti.l.admonendi,de iureiuran.colum.80.circa fin.

Contra præsumptionem admittitur probatio in contrarium. l.siue possidetis, & ibi plenè no.C.de probatio.in l.fin.ff.qđ metus causa. Alexan. in consi. 159.in 2.colum.circa fin.uolu. secundo.

Prçsumitur potius infortunatum locupletari, quàm depauperari.Alexan. consi.75.in fin. in 5. uolum.

Præsumptio iuris super certo nō admittit probationem in contrarium,glo.in uer. contentus in l.a diuo Pio. §. si pignora. ff. de re iud.

Præsumptio inducit probationē ad sententiam.Alexan.in consi.53.col.2.uersi.immo etiam, in primo uolum.

Præsumptio, quæ colligitur ex actu, non extenditur ultra illū actum.no. Bar. in l.cum duob. §.si fratres aliàs Pompo. ff. pro socio.in fi.

Prçsumptio dicitur super dubio. fictio super certo.l.unica.§.accedit. C. de rei uxor. actio.in uer.præsumatur.Alex. in consil.159.in 3.col.in prin.in secūdo volum.

Præsumptio & etiam plures prçsumptiones tollit, & tollunt alias præsumptiones. Alexan. in consi 103.col.5.in medio.in 1.uolum.

Prçsumptio etiā admittitur ad declarandum furtum. Alexan. in consi.135. in j.uol. colum.3. in fin.

Prçsumitur quis agere in dubio iure suo.Alexand. in consil.79. col.ult.in fi.in 3. volum.

Præsumptio an differt a fictione glo.in l.1.C.de rei uxo.actio.§. accedit. Barb.in l. cum acutissimi.C.de fidei.col.8.in med.

Prçsumptio semper est culpa inhabitantium incendium euenisse.Ang.de Malefi.in uer.incendiario,col.10.

Præsumptionem habens contrà se cogitur probare contrariū. Rom.singul.706.l.tutor secundum.ff.de administ.tuto.

Præsumptio de per se non sufficiens ad aliquod alterata ex alia præsumptione uidetur sufficiens ad illud.glo. in ca. cum contumacia,in uer.uehementem,de hære.in 6.in ç.insinnatum,de simo.Abb. in consi.77. colum.2. versi. nam sæpe præsumptio.

Prçsumptio iuris & de iure an admittat probationem in contrarium contra se. no.in auth. sed cum necesse,C.de don.ante nuptias. Cçpola cautela 7.

Princeps prçsumitur rectè facere.Alexand. in consi.98. circa fi.vol.3.

Prçsumitur pro regula, & res dicitur

citur certa pro eo, qui regulę innititur. Io. Baptis. Ferrettus consi. 294. num. 5. in 2.

Præsumpta solemnitas ex cursu temporis non sufficit, si non subest causa legitima alienandi. Ferret. cōsi. 248. nu. 24. in 2.

Pręsumptio sententię tollitur ꝑ appellationem. Ferrettus consil. 308. num. 2. in 2.

Pręsumptio est, quòd episcopus percipiat quartam deputatā a iure pro fabrica, nisi ipse probet, quòd aliis exigendam cōsignauit. Ferret. cōsi. 368. in 2.

Pręsumptio quando est contra aliquem de calumnia, non auditur ex causa allegata, nisi illam probet. Ferrettus consil. 269. num. 13. in 2.

Pręsumptio homicidij tollitur ꝑ amicitiam magnam inter occisum & inquisitum. Ferrettus consi, 238. nu. 18. & 19. in 2.

Præsumptioni non statur contra ueritatem. Ferrett. consi. 385. in secundo.

Præsumptione & indiciis probatur adulterium, quia concludenter probari non potest. Ferrettus consi. 389. num. 6. in 2. uolum.

Pręsumptiones a iure approbatę sunt liquidę probationes. Ferrettus consi. 264. nu. 2. in 2.

Pręsumptiones sufficiūt pro reo, & possessore ad obtinendam absolutoriam, secus pro actore. Ferrettus consi. 388. nu. 13.

Princeps non pręsumitur uelle tollere priuilegium, nisi constet per uerba clara. Ferrettus in consi. 123. num. 6. in secundo uolum.

Pluralitas personarum ac nominum non pręsumitur. Ferrettus in consil. 245. nu. 10. & nu. 12. in 2. uol.

Vbi a lege, uel homine exigitur probatio cum aliquibus uerbis qualificatis, uel pręgnantibus, nō sufficit semiplena probatio per unum testem, cum fama, uel iuramento, uel per alias coniecturas, uel præsumptiones iuris, sed requiritur plena per testes. Ferrettus cōsi. 264. num. 9. in 2. vol. & probatio per præsumptiones nō dicitur uera & propria probatio, ibi. nu 4. & ibi. d. nu. 9. prosequitur materiā præsumptionis latè. vide omnino, ubi etiā dicit, ꝙ pręsumptio potest esse fallax. & licet pręsumptio iuris sit liquidissima probatio, illud procedit, quando simpliciter a lege, uel ab homine fit mentio de probatione, secus si probatio debet fieri cū uerbis aliquib. qualificatis, uel pręgnantib. ut est cōis opinio, de qua ibi fusius. Idē est, si fit mentio probationis per modum cōditionis, ut si dicatur, si probaueris, si docueris, si constiterit, & similia, quia requiritur uera & concludens probatio, nec suf-

ficit præsumpta, ut est communis opinio, de qua ibi. num. 10.

Quando constat de duobus extremis bonis, debemus etiam p̄sumere de bono medio. Ferrett. consi. 303. nu. 6. in 2. vol.

Præsumptio insurgit ex lõga cohabitatione, quòd quis habuerit oportunitatem fugiendi. Ferret. consi. 340. num. 12.

Præsumitur mulier in libertate eundi & redeundi ad domum maritalem, nisi probauerit sibi positas custodias, seu stetisse clausam cum custodibus. Ferretus consi. 340. num. 15.

Præsumi non debet delictum in homine in foro contentioso. & dicitur, q̄ facta, quæ sunt dubia, quo animo fiant in meliorem partem sunt interpretanda, ut non arguant delictum. & quando factum hominis potest se habere ad delictum, & non delictum, debemus præsumere in meliorem partem, nisi quęstio esset in foro animę. vnde si testis confitetur aliquid, quod prima facie pręsumatur crimen, tamen si aliquo casu potest fieri licitè, tũc non repellit testem, & si probetur clericum esse uenatorē interpretari debet, q̄ ex causa licita recreationis hoc agat. & non ex causa a lege damnata. vnde verbum prolatum per unum contra alium. Tu falsum dicis, non infert, quòd sit dictum dolosè, & causa iniuriandi proximum, nec ex proposito, sed potius lapsu linguæ, ut non præsumatur delictum. Nam & concurrentib. duabus causis & præsumptionibus, quæ possunt sumi ex aliqua scriptura, quarum una in delictum, altera in rem licitā tendit, in dubio lex præsumit in causam licitam scripturam esse factam. Ita Ferrettus in consi. 375. per totum in secundo volu. vbi etiam dicit, quòd quis non potest condemnari de crimine simoniæ orta ex infamia, nisi ista pręsumptio probabilis ex infamia orta transeat in uiolentam, quādo reus deficit se in purgādo. & ibi ponit, quomodo fiat purgatio.

Papæ uerba narratiua de facto alieno super quibus fundatur gratia probant præsumptiuè narrata. Ferrettus consil. 386. num. 3. in secundo volum.

Pœna non minuitur condemnato legis præsumptione. Tiraquel. de pœnis caut. 27. nu. 10.

Pręsumptio q̄ pro aliquo sit, non admittitur p̄batio contra illā p̄sumptionē sine causæ cognitione, neq; creditur deponentib. cõtra p̄sumptionē. Alexan. de Neuo consi. 12. num. 13.

Princeps p̄sumitur ignorare consuetudines, & ea quæ sunt facti. Rebuffus in proœ. constitu. reg. in glo. 5. num. 135.

Princi-

Principis intentio talis esse præsumitur, ut alius non grauetur, nec iniuriam patiatur, ēt si motu proprio sit concessum quia hæc uoluntas similis est testamēto, in quo iniuriam testator facere non præsumitur Petrus Rebuffus in tracta. de rescrip. in præfatione, nu. 143. Et si excedat partis iustitiam nunquā præsumitur uelle excedere, nisi in modico. ibid. numero 157.

Priuilegium præsumitur falsum, quod tollit ius tertii, cū Princeps non soleat ita concedere Petr. Rebuff. in tract. de rescri. in præfatio. nu. 65.

Præsumitur res potius data in pignus quàm in solutum. quia quis non uidetur uelle iactare suum. Rebuffus in tract. de Preconiis. in præfatio. n. 3. in glo. 1.

Præsumuntur literę obtentæ pręter, uel contra stylum Curiæ subreptitiæ aut falsę, & non ualent. Rebuffus in tracta. de cōsuetu. artic. 2. in glo. 13. nu. 32. Tomo 3. Et redduntur suspectæ. Et hæc præsumptio falsitatis est sufficiens ad condemnādum de falso, ibi. nu. 34. & seq. Et stylus non præsumitur seruatus, nisi probetur: quia est facti, & facta nō præsumuntur. ibi. nu. 49. Et præsumitur citatio affixa ædibus, uel locis, ubi affigi solet, quòd ad notitiam citati peruenerit. nec præsumitur sublata, qa remotio est delictū. Rebuff. ubi supra n. 103. Item qui scit se citatum, præsumitur malitiose uersari, si non compareat. ibi. num. 120. Et præsumitur præco, qui cedulas præsentat. Rebuff. ibi. in glo. 2. art. 1. nu. 3.

Probans se possedisse ante litem contestatam, & ante turbationem illatam per aliquod tempus, & se adhuc possidere, etiā si alleget tantum nunc possidere, sufficit: quia præsumitur continuata possessio, cum solo animo consistere possit. Et in continua possessione sufficit probare duo extrema habilia principium & finem, & tunc medium pręsumitur. Rebuffus de materia possessoria, articulo 2. in glo. 11. nu. 14. & seq. Tomo 3. pag. 262.

Pluralitas actuum non præsumitur. Fallit in crimine falsi. Rui. in consi. 60. nu. 1. in 4. vol.

Præsumptiones ubi sint pro ueritate & iustitia contractus plures ualidiores, quàm pro fictione & simulatione, illæ semper ad exclusionē delicti pręferuntur. Bursa. consi. 135. numero 17. in 2. uol.

Præsumptionibus nemo pęna ordinaria est plectendus. Bursa. in consi. 135. num. 51. in 2. uol.

Pupillus pręsumitur scire ea, quę pro ipso fecit tutor. Et quomodo hoc procedat. Burs. con

silio

ſil. 143. numero 80. & ſequen. in ſecundo uolum.

Q

QValitas perſonæ, & frequẽtia actus efficiunt, ut ſępe de aliquo male pręſumitur. Ana.in c.qui cum fure. de furtis,in 3.col.

Præſumptio èx qualitate perſonæ teſtis non pręiudicat tertio.Do.Simon de Prætis conſi. 15.nu.6.

R

REs, ſi reperitur furto ſubtracta in domo alicuius & neſcitur a quo.An præſumatur,quòd fuerit ille, in cuius domo reperiatur. Ant.in cap. inſinuatum. de ſimonia

Reuocatum facilius præſumitur id, quod ualet de iure ſpeciali quàm quod ualet de iure communi, Crottus in l. ſi conſtante.nu.51.ff.ſolu.matri.

Præſumitur pro uiris religioſis. Soc.Sen.in c.cùm ex iniuncto. nu.14.de noui operis nun.

Remittere ius ſuum nemo præſumitur. Cephal.conſilio 445. nume.29.

Præſumitur pro Regula. Cephalus conſilio 419. nume. 68. & nume. 76.

Præſumitur pro reo præſente tã tum, ſecùs ſi inſtigator eſſet, mandator uel conſuleret. Mazollus in conſi.64.nu. 32.

Præſumitur quis relinquere potius in cauſam debitam quàm in aliam. Mazollus conſil. 74. num.56.

Præſumitur contra receptatores malefactorum.Brunus in conſilio feudali uerſic. quintò, in 2.volum.

Pręſumptio de ruſticis olim erat quòd non eſſent auctores rixarum ſed innocentes & quieti.hodie tamen peſſimi ſunt, & rixoſi,optantes ſumere pecunias &c. Bertran. conſil. 7. nume. 6. in j. parte. Tomi ſecundi.

Pręſumitur pro re iudicata, tam quo ad rectitudinem, quàm quò ad rititudinem, uſque adeò, ut non admittatur probatio in contrarium niſi per confeſſionem partis victricis. Ripa in §.duo fratres. nu. 5. de uerbo obliga.

Pręſumitur ſimplicitas in ruſtico & minore.Rimin.Iun. conſi.5. nume.111.

Pręſumptio una eſt ſemper pro reo.D.Menochius de arb. iud. caſu 96.nume. 3. & caſu 472. num.25.

Reconciliatio ſimulata non præſumitur. Mantua in conſi.170. nu.26.in 2.

Res uenditoris pręſumitur, ſi ex poſt facto in bonis ipſius repetiatur. Mantua in conſil. 267. nu-

numero nono. in secundo uolumine.

A religiosis omnis pręsumptio mali abest. Mantua consil. 90. nu. 7. inj.

Vbi alia præsumptio cadit, nunquã quis pręsumitur iuri suo renunciare. Mantua cons. 127. num. 21.

Ratio vnica pręsumitur mouisse legislatores ad ita statuendũ. Menochius consi. 87. nu. 22.

Renuntiatio pręsumitur. D. Menochius consi. 1. nume. 212. in j. volum.

Rasura non præsumitur facta ab eo, ad quem pertinet instrumentum. Rimin. Iuni. in consi. 41. nume. 37.

Ratificatio præsumitur ex notitia in fauorabilibus. Rimi. Iun. consi. 108. nu. 13.

Ratificatio pręsumitur ex taciturnitate. Rimin. Iun. consi. 6. num. 72.

Ratificatio præsumitur ex diuturnitate. ibi. nu. 74.

Rusticus, mulier & similes non præsumuntur scire effectum. clausulæ derogatorię in testamento appositę. Bursat. consi. 47. nu. 7.

Rebellis in dubio nemo pręsumitur. Marti. consi. 2. n. 1.

Reuerentia præsumitur in filio uersus patrem. D. Octauianus Vulpellus in eius tractatu. De pace q. 25. nu. 2.

Priuilegium in dubio non pręsumitur reuocatum. vt no. gl. in summa 25. q. 2. Ferretus consi. 223. nu. 5. in 2. vol.

Quando potest cadere in aliquo, alia pręsumptio, quàm renunciationis, sumenda est. c. super hoc. de renunciatio. Ferretus consi. 223. nu. 14.

Rescriptum præsumitur uerum. l. si. peculium. in fi. ff. de peculio lega. Petr. Rebuff. in tract. de rescrip. In Pręfatione numero 129. Nisi Papa scribat pro notoriè indigno, quia tale rescriptum pręsumitur subreptitium. & non est seruandum. ibidem nu. 133. In dubio præsumitur rescriptum ex simplicitate & ignorantia. ibi. nu. 134.

Rescriptum cõtra stylum est de falso suspectum & non præsumitur à Papa, uel eius cancellaria emanatum. Petr. Rebuff. in tractã. de rescript. in pręfatio. nu. 164.

Rescriptum præsumitur per importunitatem Principẽ concessisse, quando curiali præsenti magno uiro concessit idem si concedat mulieri, uel Principi, seu magno uiro, quia non pręsumitur libertas animi, quando (scilicet) concedit aliquid contra ius. Idem si concedat in præiudicium tertii. Petr. Rebuffus in tractatu de rescrip. artic. 2. in glo. 3.

Sub-

S

SVbterfugiens dilationibus iudicium habet contra se præsumptionem. Ioan. Andr. in c. nullus. de præsumptio. col. 4. circa fi.

Scientia præsumitur in his, quæ gesta sunt publicè, nisi probetur ignorantia. Præpo. in c. si. in 3. vol. qui matrimo. accusa. possunt.

Solemnitas præsumitur pro gestis iudicialiter, quo ad instãtiam & processus rectitudinẽ. Butri. in c. bonæ, nu. 60.

Sententia excõmunicationis habet præsumptionẽ pro se do nec constet de contrario. But. in c. ad reprimendum. nu. 13. de offi. ordina.

Subterfugiens iudicium præsumitur habere iniustitiam, & econtra. Butri. in c. nullus. n. 1. de præsumptio.

Sententia habet pro se præsumptionem, quæ non transiuit in rem iudicatam, donec contrarium probetur. Butri. in c. consanguinei, num. 4. de senten. & re iudica.

Sententia pro ea præsumitur. Butri. in c. tenor. nu. 5. de sent. & re iudic.

Sententia lata ex præsumptione non transit in rem iudicatam, sed superueniente ualidiore pꝑsumptione retractatur. Ana. in capitulo significasti. de homicid. in 11. colum.

Socius delinquẽs ex eius delicto præsumitur contra alios. Turrecre. in c. relegentes 23. q. 5. nu. 3. Et præsumptio fit pro aliquo, uel contra ex societate uel solicitudine. Turrecrema. in c. clericus, distinct. 81. numero 2.

Præsumptio non fit pro sententia lata à delegato, nisi aliter probetur. Gemini a. in c. 1. §. si quis numero 13. de exceptio. lib. 6.

Præsumptio, quæ ex statuti promulgatione oritur iuris non est. Barba. in c. ad hæc. nu. 43. de postu. prælato.

Scire quilibet præsumitur statuta & consuetudines Ciuitatis. Barba. consi. 12. in j. vol.

Statutum præsumit uxorem bona sua dedisse in dotem. Transfert etiam statutũ omnes fructus parafrenalium rerum in maritum. Vtrum ergo statutũ uel statuti prçsumptio habeat locum in fœmina minore? Pet. de Ancha. in consi. 93.

Statutum quando præsumit dolum, uel metum, siue fraudem in contractibus minorum, uel mulierum. An tunc contractus firmabitur iuramento? Periculosa est materia. Et dic ualere statuta, & contractus iuratos non firmari iuramento. Franciscus Curtius in auth. sacramenta puberum. nu. 54. C. si ad uer.

Præ-

Prę

bata.Pet.Gerar.sing.39.nu.1.

Præsumitur quis habere scientiã eorum,quę continentur in instrumento penès se reperto. Guido Papa sing.950.

In dubio an pręsumatur, ꝙ quis erat aliàs facturus maleficium constito de mandato. in addi. ad Matthesila.singu.96.nu.4.

Præsumitur pro iudice ordinario asserente se esse talem, licet non appareat de literis sui ordinarij officij, nisi aliqua partium eius potestas impugnetur, quo casu facta re dubia per negationem, sufficit tunc probare, quia pro tali publicè tenebatur. Boerius singu.in uer. iudex, nu.4. fol.187.

Præsumitur pro nobilitate. Roma.sing.731.

Si ex præsumpta uoluntate plures sint coniuncti,uocantur in uirilem respectu defuncti, sed inter se in hæreditarias portiones.Bar.singu.79.

Pręsumptio erroris est in facto proprio, quando tractatur de damno uitando. Petr.Rauen. singu.511.

Præsumptio est in dubio pro sententia,maximè cum transiuit in rem iudicatam. Tamen si pars, in cuius fauorem est lata, fateatur iniquitatem sententiæ, ẽt postquam transiu it in rem iudicatam,d.sententia debet reuocari.Inno. sing. 57.

Præsumptio est pro antiquitate, nisi contrarium probetur. Guido Papa singu.197.

Præsumptio est contra illum,penès quem res furtiua est reperta.Guido Papa singu.919.

Præsumptio uehemens colligitur ex solitudine.Guido Papa singu.917.

Pręsumptio uiolenta, quæ secundum ius dicitur habere uim plenę probationis in causa ciuili,nõ sufficit ad plenam probationem in causa criminali. Bar.singu.212.

Pręsumptio cessat in claris.Matthesila.singu.72. nu.23.

Præsumptio non debet sumi de eo,quod non potest esse per rerum naturã.in addi.Matthesil. singu.71.nu.16.

Præsumptio uiolenta,quæ in ciuilibus habet uim plenę probationis non sufficit ad plenam probationem in criminalib. nisi ad hoc sit a iure approbata.Matthesi.sing.118.nu.1.

Præsumptio iuris & de iure non admittit probationem in contrarium, nisi per confessionẽ partis, & an reus possit cogi iuramento ad confitendum. Fran.Crem. singu.157.num.1.

Præsumptio continuæ possessionis, quæ procedit a præsumptione animi adhuc durantis, non progreditur ultra decennium.in addit. ad Matthesila. singu.116.num.6.

Præsumptio continuatæ possessionis,

uer.uenditio. ergo erit cautela, quòd statuta inducant pręsumptionem fraudis hoc modo, quia quotidie fraudantur, & decipiuntur minores, & mulieres in cõtractibus. Ideo statuimus, quòd contractus eorũ iurati non ualeant, & ibi fusius Curtius.

Scire leges unusquisque præsumitur. Sapia in l. precibus. C. de impube.nu.52.

Scientię præsumptio tollitur per iuramentum, ubi.s. agitur de paruo pręiudicio, secus ubi ageretur de magno. Crot.in l q Romæ,nu.49.ff.de uerbo. obli. in §.duo fratres.

Scientia pręsumitur in his, in quibus debet pręcedere diligẽtia. D.m.Alc.in l.j.§. sed si mihi.ff. de uerb.obli.nu.49. & 50 & ẽt pręsumitur dolus illius, q debebat diligẽter inquirere, nec admittitur excusatio ignorantię, ut est glo. in c. ad falsariorum, ubi Ana.in pen.col.extra de crimine falsi. hoc tamen in arbitrio iudicis multum sedere ait, quia si est rusticus, non præsumitur dolo deposuisse, si homo sit bonæ æstimationis, & magnæ probitatis, pręsumitur potius falsum deposuisse per errorem, unde arbitrio iudicantis est alia pœna, quàm ordinaria plectendus, ut ibi.

Solemnitas extrinseca pręsumitur, quando de ea fit mentio in instrumento, & potuit interuenire tempore contractus. Butigella super l. sciendum, num. 20.ff.si cer.peta.

Si simpliciter in priuilegio dicatur, talis iuratus, pręsumitur iuratum in forma debita. Butigella in l.sciendum, nu.21.ff. si certum petat.

Si in scriptura publica, uel priuata reperiatur scriptum, quòd Titius fideiussit, præsumitur id esse factum mediante stipulatione. Crot. in l. sciendum, num.1.ff.de uerbo. obli.

Quando lex, uel statutum disponeret solemnitatem extrinsecam esse probandam, tunc nõ sufficeret allegare iuris pręsumptionem. Crottus in l.sciẽdum, nume.7. ff. de uerborum obligat.

Solemnitas extrinseca non probatur, nec pręsumitur, nisi probetur. Crottus in l.sciendum, num 8.ff.de uerb. obl.

Ex temporis diuturnitate præsumitur solemnitas extriuseca. Crottus in l. sciendum, nu.9. & seq.ff.de uerb.obl.

Solemnitas precij non præsumitur in contractu emptionis. Crottus in d. l.sciendum, nu. 13 ff.de uerb.oblig.

Si in instrumento enuncietur aliqua solemnitas, quę potuit interuenire tempore celebrati instrumenti, & cui partes non

possunt renunciare, non præsumitur Crottus d. l. sciendum, nu. 15. ff. de uerb. oblig.

Solemnitas intrinseca in prolatione uerborum contenta præsumitur. Castellion. in l. sciendum. num. 2. ff. de uerb. obl.

Scriptura priuata facit, quòd ex ea insurgit præsumptio. Castellion. in d l. sciendum, nu. 3. ff. de uerb. oblig.

Solemnitas extrinseca an præsumatur. Castellioneus in d. l. sciendum, num. 9. ff. de uerbor. obligat.

Præsumitur pro sententia iudicis diffinitiua, sed etiam pro processu & sententia interlocutoria, etiam si nulla adhuc sit lata diffinitiua. Soci in c. accepimus, num. 3. de purga. cano. & c. præsumitur pro iudice, quando iudex & honestus, & religiosus, ibi.

Præsumptio est pro sententia, et iniusta, dummodo non sit notoriè iniusta. Soc. sen. in c. significantibus, num. 20. de purga. uulga.

Sanæ mentis quis præsumitur. Socin. in c. ad audientiam, nu. 31. de homicidio. fallit in eo, qui aliquando fuit furiosus, ibi. nu. 34.

Præsumitur pro sententia, & maximè quando transiuit in rem iudicatam. Pasethus conf. 212 num. 1.

Præsumptio solemnitatis extrinsecæ, & statuti formæ seruatæ cessat, ubi constat ex scriptura de actu celebrato confecta solemnitatem non interuenisse, & ubi diuersa pars negat interuenisse. D. Simon de Pratis consi. 3. nu. 26.

Præsumptio ueritatis & solennitatis est pro instrumento publico. D. Simon de Pretis consil. 5. nu. 2.

Præsumptio est pro sanitate mẽtis & intellectus testantis. Do. Simon de Prætis consi. tertio, num. tertio.

Præsumptiones efficaciores ac clariores probationes requiruntur, quando in contrarium adest sanitas mentis & intellectus testatoris, & legalitas notarij. Do. Simon de Prætis consi. 3.

Sententia habet pro se præsumptionem. D. Simon consil. 183.

Simulationis præsumptio reiicitur in donatione, quando donatarius acceptauit pro se & hæredibus. Cepha. consil. 325. num. 44.

Præsumitur pro succedentib. ab intestato. Ceph. cõsi. 416. n. 42.

Præsumitur pro sententia, quæ in rem iudicatam transiuit. Beccius in consi. 99. nu. 1. ubi hoc declaratur.

Scire leges & statuta quis præsumitur. Bec. conf. 109 n. 4. & 18.

Scientia presumitur in his, quæ sunt publicè nota in loco.

Beccius

Beccius consi.60.nu.4.

Sanæ mentis quis in dubio pręsumitur, & maximè quando notarius id attestatur,& testm̃. fuit ritè & rectè conditum, & is institutus, qui aliàs successurus fuisset ab intestato, immo hoc casu ualet testamentum, etiam insani. Becci. consi.102. nu.12.& 13.

Præsumptio est,quòd omnia sint solemniter acta propter auctoritatem iudicis. Mazollus cónsi.16.num.10.

Solitus delinquere habet pręsumptionem contra.Mazollus consil.13.num.38.

Pręsumptio stat pro sententia. Mazol. consi.11.nu.2.ut sit iusta & non contineat iniquitatem. Mazol.consi.120. num.6.

Pręsumitur quilibet scire, quod notum est in ciuitate,vel loco, uel prouincia. Mazollus consi. 56. nu.14.

Simplicitas in muliere præsumitur, quando damnosum gerit contractum. Mazollus consi. 1 0.nu.65.

Scientia contentorum in instrumento pręsumitur in hærede extraneo post aditam hęreditatem. Mazol.consi.115.nu.50.

Scire quilibet pręsumitur ea,quę sunt in ciuitate propria. fallit in bannito, quia præsumitur ignorare et banna generalia suæ ciuitatis.Bōb.cōs.53.nu.11.

Simoniæ pręsumptionē cessare facit sequens pœnitentia. Bōbinus in consi.20.nu.49.

Sententia in qua est pronunciatum aliquem sanę mentis hẽt pro se pręsumptionem. Crottus consi.5.nu.8.

Sententia habet pręsumptionem pro se in fauorem obtenta. Crottus in consi.196.num.1.in primo uol.

Pręsumitur pro sententia lapsu biennij.Crot.cons.229. nu.28.

Pręsumitur in dubio pro sententia.Crot.consi.239.num.24. & cōsi.270.nu.4.& cōs.344. n.10.

Pręsumitur pro sententia,quādo transiuit in rē iudicatā. Crott. consi.229.num.8.& consi.276.

Simulationis pręsumptio oritur ex paruitate precij & persona emptoris.Crottus consil. 244. num.2.

Sententię executio nō debet impediri,quando est pręsumptio contra petentē restitutionem. Crottus consi.348. nu.11

Pręsumptio pro sentētia iudicis, quę de antiquo in rem transiuit iudicatum an sit facienda. Bertran.consil.232. nume. 11. parte 3.

Pręsumptio an sit pro trib. sententiis conformibus. Vital. in clem.1.num.15.de sententia & re iudica.

Pręsumendum an sit pro sententia in his, quæ spectant ad rectitudinem,& in his, quæ pertinet ad rititudinem. Vitalin.

Præ-

Præsumitur pro sententia in iudicatum, licet secus in appellatione pendente ex communi. Vel plenè, cum nec pro ea, uel processu, uel iudice præsumatur. ex communi. Bursa. in consi. 66. nu. 2.

Stipulari quis p̄sumitur pro omnibus hæredibus, nisi dicatur pro filiis tātum, uel quibusdā certis personis. Bursa. consi. 31. num. 16.

Scientiæ ubi adest præsumptio, ibi cessat probatio ignorantię per iuramentum. Bursa. consi. 119. nume. 14.

Scientia & informatio præsumitur ex eo, quòd quis non contrauenire iurauit. Bero. in cōs. 49. nu. 33. in j. vol.

Scientia pręsumitur ex ijs, quæ communiter fieri solent. Bero. in consi. 130. nu. 19. in 2. uol.

Scienter factum dicitur id, quod est dolosè factum. Bero consi. 144. nu. 5. in 3. vol.

Scientia in dubio non præsumitur, sed error & ignorantia in prorogatione iudicis incompetentis. Bero. consi. 9. nu. 29. in 3. Maxime in forensi, ibi. n. 30.

Scientia præsumpta non sufficit ad excludendum aliquem in iure suo ob scientiā. Bero. in cō si. 68. nu. 86. in 1. uol.

Securi atque immunes præsumuntur homines una cùm bonis suis ab oneribus. Bero con si. 115. nu. 30. in j. vol.

Simulatio non præsumitur. Bero. in consi. 166. numero 19 in primo vol.

Simulationis & usurarię prauitatis pręsumptio ex quibus oriatur. Bero. in cons. 169. nu. 5. 7. 8. 23 24. cum seq. in j. uol.

Simulatus & in fraudem factus præsumitur contractus, si uenditor, uel donator in possessione rei alienatæ remaneat. Bero. in consi. 170. nu. 1.

Simulata & ficta pręsumitur alienatio, siue donatio ob suspicionem criminis iam commissi, uel statim committendi, quando alienans, seù donans in possessione rei remanet. Bero. in consi. 170. nu. 2. & 5. in j. uolu. Bertran. ut ibi.

Sponsæ in dubio non præsumuntur donata, sed commodata, uestes, & alia ornamenta tradita, siue missa à sponso, uel socero, ut ornatior, & magis compta ad domum sponsi uel soceri accedat, & ideo solutis sponsalibus & matrimonio nō sequuto sunt sponso, uel socero restituenda. Bero. in consi. 62. nume. 6. in 1. uolu. Declara, ut ibi, & limita, ut per eum.

Spurius in dubio quis non pręsumitur, sed legitimè natus. Bero. in consi. 19. nu. 3.

Spurius filius non præsumitur, sed legitimus natus ex masculo & fęmina simul habitātib. quamuis non probauerit se natum

Simu-

Simulationis præsump tio deprehenditur; si cum pacto de retrouendendo concurrit breuitas temporis,& conformitas, seu conuenientia precii, & ex malo euentu secuto. Gallus in consuetu.feuda.§.41.nume.27. fol.289.lib.1.

Sententia habet pro se præsumptionem iuris & de iure. Mantua in consil.151. nume. 11. in secundo uolu.

Statuentes præsumuntur statuisse eo casu, quo, si interrogati fuissent non aliter respondissent.Mantua consi.4.nu 19.& consi.34.nu.9.& consi.231.nu. 5.& consi.18;.nu.9. in 2. uol.

Statuentium mens talis præsumitur,qualis de iure esse debet. Mantua consi.4.num. 12.in 2. uolum.

Aliquid esse de stilo non præsumitur, nisi probetur.Mantua in consi.187.nu. 4. in 1. uol.

Statutum quando procedit annullatiuè formam dicitur tradere.Mantua consi.179. nu.22. in j.vol.

Sanæ mētis quis præsumitur. Mātua consi.208.nu.61. in primo.

Semel malus semper præsumitur malus.& econtra semel bonus. Mantua consi.41.nu.16 49. nume.19.174.nu.14.200.num.16. 213.num.22.278. nume. 29.in primo uol.

Simplicitas præsumitur in muliere potius quàm in viro, non obstante iuramento, quod captiosum esse reputatur. Mantua consi. 14 nu.25. in primo.

Solennitas intrinseca & adhærēs præsumitur.Mantua consi. 84. nume.23.in j.vol. Sed extrinseca non præsumitur, nisi probetur.Mantua consi. 125. nu.7.in j.volum.

Statuentes semper præsumuntur statuisse in dubio,quod statuissent uerisimiliter, si fuissent interrogati.Mantua consi.29.nume. 1.in 1. volum.& consi.176. nume.8.

Statuentes præsumūtur uoluisse se conformare cum dispositione iuris communis.Mantua cōsi.198.nu.13.in j.vol.

Scientia præsumitur ex uicinitate temporis & loci.Do.Menochius in consi.73.nu.25. in 1.

Scientia in proprio facto præsumitur.Menochius consi.91.nu. 14.in primo.

S[c]ientia talis probatur ex coniecturis & præsumptionibus. Menochius in consi.37.nu.8.

Scientia qualitatis rei præsumitur ex inspectione instrumentorum.Do.Menochi. consi.63. num.24.

Sententia pro se habet præsumptionem, etiam quo ad acta probatoria. Menochius consi. 1[0]0.nu.236.in j.

Sententia à qua non fuit appellatum, præsumitur rectè, & ritè probata.Menochius consilio

eo,qui est solitus frequentare in loco.

Scientia præsumitur ex qualitate facti. Riminald. consilio 74. nume. 345.

Scientia præsumitur instrumenti penès aliquem reperti. Rimin.consi.56. nu.57.

Scientia pręsumitur ex pręsentia alicuius actui facto. Riminald. consi.1.num.2.

Statutum potest inducere præsumptionem iuramenti dolo, aut metu extorti. Riminald.in consi.5.num.141.

Suspicio minus est, quàm præsumptio. Riminald.iun.consil. 58. num. 14. quę tamen in criminibus sufficit ad capturam, ut ibi.

Scientia non pręsumitur, nisi probetur. Bursat.in consil. 37. num.20.

Scientia pręsumitur ex cohabitatione, cōiunctione sanguinis, & notabilitate contractus ex communi. Burs.consi.118. n.11.

Scientia pręsumitur quo ad ea, quæ sanguinem, mores, & naturam respiciunt. fallit,ut ibi. Bursa.consi.118.nu.28.

Scientia pręsumitur ex sanguinis coniunctione in pręsenti. Bursa.consi.33.num.5.

Scire præsumitur quis quod iuris est, cum peritiores consulere potest. Bursat. consil.18. nume.45.

Solemnitas non præsumitur, ubi de maximo preiudicio tractatur. Gargiareus patroci. 16. nu.14.

Solemnitas nō præsumitur in eo, qui actum gerere non potest. Gargiar.patroci.16.nu.16.

Solemnitas extrinseca non pręsumitur, nisi probetur. Gargiareus patroci.28.num.37.

Solemnitas extrinseca pręsumitur, si mandatum sit factum in prouidum uirum. Gagiare. patroci 52.num.11.

Solemnitas præsumitur & omnia acta pręsumuntur solemniter facta coram Principe. Marti.consi.4.nu.1.

Sumptus non præsumitur fieri, nisi ab eo, cui incumbit de necessitate. D.Ascan.Clemen. in suo, de patria potestate. Effectu 17. nu.66.

Statutum in dubio p̄sumitur fore rationabile. Lapus allega.101. de constitu. Calcan.consil.62. col.1. Brunus in repe t. in uer. ratio.& no.ꝙ constitutio & statutum non ligat statuentem. Nam communis est conclusio, ꝙ constituens non incidit in pœnam statuti sui, quia non potest quis se ipsum ligare, nec per legem suam. l penult. ff.de arb tr. Brunus in repertorio suo, in uersicu. statutum, colum. fina. ad fin. & licet de honestate Princeps subiiciatur legibus suis. l. digna uox. C.de testibus. Non tamen sta-

tutis populi Romani. Cardin. consil. 2. & ideò consuluit, quod diuus Nicolaus, Marchio Astẽsis genitor Illustrissimi Ducis Ferrariæ, non ligaretur etiam de honestate statutis populi Ferrariensis. Felyn. c. 1. de constitu. sub num. 30. Socin. consil. 4. num. 23. in 3. Natta consilio 44. num. 1. in 1. volu. & ratio, quare liberi statuentis non ligantur statuto est, quia priuilegium patris ratione dignitatis sibi competentis transit ad liberos, etiam post mortem patris secũdùm Paul. de Cast. in l. 1. C. de episc. & cleri. allegantem l. 1. in prin. ubi plenè, Alexand. ff. quòd quisque iur. ita summus legum Doctor. D. Cosmus Pasethus Ferratien. in quodam eius consil. non impresso. incip. Clarissime D. Vicar. ubi in terminis statutorum Ferrar. Nunquid statutũ liget Principem Ferratien.

Præsumptio est pro scribente, quod quis fuerit præsens, quando scribens habet priuilegium, ut credatur suis libris. Bero. in consil. 198. numero 10. in primo volum.

Præsumitur in dubio factum solemniter actum, nisi contrarium probetur c. in presentia, de proba. Ferrettus consi. 303. num. 5. in 1. uolum.

Scriptura in uno falsa psumitur falsa etiam in aliis similibus. ita si in aliquibus reperitur uera presumitur in omnibus, ut eadem sit ratio cõtrariorum. Ferrettus in consil. 370. 6. in 2. uolum.

T

Talis quis esse non presumitur, qui se pro tali gerit. Butr. in c. cum super, nu. 4. de cau. poss.

Talis quis presumitur, qualis ipsius patria præsumatur. Barb. in c. cognoscentes, num. 48. de constitu.

Testator in dubio non præsumitur uelle grauare hæredem. Sapia in l. hæreditatem, nu. 17.

Nulla est presumptio in testamẽto, contra quam probatio nõ admittatur. Butigella super l. sciendum, num. 11. ff. si certum petatur.

Tacitas institutiones elicimus ex presumpta filiorum affectione. Fortunius in l. Gallus. §. & quid si tantum, nume. 72. ff de liber. & posthu.

Talis quis esse presumitur, qualis est habitus eius exterior. Socin. Sen. in c. si uero, de sententia excommunica. num. 3.

Præsumitur pro testamento. Cephal. consi. 390. num. 1. Presertim ubi suas continet exactas solemnitates, ibi. num. 2.

Præsumptio, ubi aliquid fieri potest tempore prohibito, & tẽpore

pore permisso, presumitur in dubio factum tempore permisso. Beccius in consilio 60. num.24.

Præsumptio est pro testamenti ualiditate. Mazollus in consil. 105.num.34.& consi 43.nu.9.

Titulus & bona fides psumitur, licet non allegetur,& tempore cuius initij memoria nõ est in contrarium. Mazollus cons. 75.num.11.

Presumendum non est, quòd testator elegerit uiam, per quã eius dispositio impugnetur. Bombi.consi.54.num.44.

Testamenti notitia præsumitur eorum, quæ in testamento paterno continentur in fratrib. qui confitentur se esse heredes ex testamento. Crottus consi. 302.nu.4.

Presumitur scientia testamenti paterni in filio, si soluit legata relicta in testamento, uel si cũ legatario aliquod pactum fecit. Crottus consi.302. numero 7.

Præsumptio pro legitimo titulo allegato ex prestationibus per longum tempus factis. An habeat locum etiam in donatione, & cur. Bertrandus consil. 109.nu.8.in 3.parte.

An semper posit presumi de aliquo, quod semper fuerit talis, qualis est. Bertran. consi.7.nu. 8.in 1.parte, secundi tomi.

Præsumpta mens testatoris, an uerbis instrumẽti preferatur. Bertran.in consi.36.num.3. in 2.tomo.

Talis qualis quis esse psumitur, qualis reperitur. D. Menoch. de adipiscen.posses.remedio 4. num.687.

Presumptio non modica quando surgit ex dicto unius testis ei statur. Bal.in c.super eo. nu. 3.de testib.

Præsumptio iuris & de iure, in quo differunt. Bald.in rubr. de præsumptio. num.2.

Presumptiones iuris sunt scriptæ in legibus, sed præsumptiones iudicum non possunt describi. Bald. in rubr. de præsumptio. num.3.

Presumptio idem est aliquando, quod interpretatio. Bald. in rub. de præsumpt. num.4.

Probatio efficax dicitur liquida probatio. Bald. in rubr. de presumptio. nu 5.

Presumptionem sufficientẽ que faciant. Bal. in c. iuramentum, num. 18. de iureiuran.

Testamentum inter liberos præsumitur habere clausulam cõdicillarem. Mantua consi 180. num.8. in 2.uolum.

Vna presumptio aliam tollit. Mãtua consi.172.num.25.& cons. 173.num.27.& consil 193. nu. 8.& expressa tacitam, ibid. nu. 26.& consil.69. num.21. in secundo volum.

Testator quando extra se reperitur,

tur, est præsumptio contra notarium, usque adeo, ut non admittatur probatio in contrarium. Mantua in consil. 324. num. 3.

Testator non præsumitur uelle, quod non disposuit. Mantua in consi. 329. nume. 8. in primo volum.

Testator non præsumitur uoluisse, quod locutus non est. consi. 47. num. 10. & 58. nu. 4. & 127. num. 10. & 194. nu. 8. in primo.

Testator præsumitur sanus mente. Mantua consil. 62. num. 26. in primo. Nisi contrariũ osten datur. idem consi. 110. nu. 20.

Testator non præsumitur immemor salutis æternæ. Mantua in consi. 62. num. 27. in 1.

Testator p̄sumitur elegisse uiã, ut eius dispositio ualeat. Mantua consi. 69. nu. 16. in primo.

Testator præsumitur uoluisse, qđ respondisset uerisimiliter, si fuisset interrogatus. Mantua in consi. 115. num. 4. in primo uolum.

Testator non præsumitur uelle se incontinenti corrigere. Mantua in consilio 162. numero 11. quod declara. ut ibid. in primo uol.

Testator non præsumitur uoluisse, quod consuetum non est. Mantua in consi. 208. num. 32. in primo.

Testator non præsumitur uoluisse, nisi disposuerit. Mantua in consilio 208. numero 32. in 1. uolum.

Testator præsumitur disposuisse, eo casu, de quo, si interrogatus fuisset, ita uerisimiliter respondisset. Mantua in consil. 329. num. 4.

Testes de auditu faciunt præsumptionem, adeo ut onus probandi transferatur in aduersarium. Mantua in consi. 221. nume. 4.

Titulus uerus non præsumitur. Mantua consi. 297. num. 1.

Testator non præsumitur intellexisse de rebus futuris. Menochius consi. 30. nu. 12.

Testator præsumitur uelle se conformare cum dispositione statutaria. Menochius in consilio 95. num. 61.

Testator præsumitur uoluisse disponere in casu magis dubitabili, & necessario. consil. 30. nu. 9. per D. Menochium in j. uol. & consil. 81. nume. 37.

Testator semper præsumitur disponere ad beneficium familiæ, & ad eius conseruationẽ. Menochius consi. 30. nu. 6.

Testator non præsumitur uoluisse eligere uiam, qua sua dispositio subuertatur. Menochius consi. 95. num. 108.

Testator præsumitur, quòd uelit heredem suum facere debere, quòd ipse testator, si uiueret facturus erat. Menoch. consil. 33. num. 22. in primo.

Testator præsumitur magis diligere filiam quàm neptem, & neptem magis quàm pronneptem, & sic deinceps. Menochi.consi.95.nu. 28.in j.vol.

Testator in dubio non præsumitur voluisse frustra disponere. Dom.Menochius consi.67.numero.130.

Testator non præsumitur in dubio cogitasse, vel voluisse, vt extranei præponerentur suo consanguineo. Menochi. consi.37. nume.135.

Testator, qui in primo testamento voluit bona in familia conseruari, idem uoluisse in secundo præsumitur. Menochius in cons.85.nu.17.

Testator non præsumitur uoluisse statim se corrigere. Menochius consi.105.nu.63. Nec uoluisse recedere statim à prima dispositione.ibi.nu.45.

Testator non præsumitur elegisse uiam, qua suum testamentum rumperetur.Menoch.cōsi.105.nu.7.

Testator præsumitur magis diligere iam natos liberos, quàm nasciturος. Menochi. consil.1. nume.185.

Tutor diues & nobilis præsumitur rectè administrasse, & sine dolo & fraude. Menochius cōsi.22.nu.7.in j. vol.

Testatoris mens præsumpta ex dispositis in testamento colligitur.Bero.in consilio 119.numero 19. in secundo volumi.

Testator non præsumitur extraneum propriæ soboli præferre voluisse.Do. Octauia. Vulpellus.in tracta.de Pace q.54.numero 3.

Tractatus & solemnitates præsumuntur propter antiquitatē temporis interuenisse, ut est communis opinio.Ferretus cōsi.249.nu.16.in 2.vol.

Testator non præsumitur plus dilexisse nepotes proprijs filiis. Rimin.Iun.consi.37.nu.27.

Testator præsumitur minus grauare hæredem suum, quàm sit possibile.Rimina. consi.19. nu.44.

Testator præsumitur se uoluisse conformare cum consuetudine patriæ.Rimi.Iun. consil.88. nu.26.

Testator præsumitur se cōformare uoluisse cum Statuto.Rimi. Iun.consi.47.nu.20.

Testator præsumitur grauare minus quàm sit possibile personam dilectam.Bursat. consil. 123.nu.13. decisio Perusi.23. nu.8.in prima parte.

Testes præsumuntur contestes. Bursa.consi.33.nu.25.maxime si dent alias personas non nominatas in contestes.Idem cō si.33.nu.19.

Testamentum præsumitur, uel donatio, ex testibus adhibitis uel forma seruata. Burs. consi. 33.nu.16.

Testa-

Testator præsumitur diligere magis descendentes, quàm alios. Burs.consi.13.nu.56.

Testes præsumuntur contestes. Bursatus consi.88.nume. 11. & nume.18.

Tituli deducti præsumpta probatio fit spacio decem annorum inter præsentes,& uiginti inter absentes.ex communi.Bursa.consi.27.nu.6.

Titulus seruitutis præsumptiuæ probatur ex possessione decēnali inter præsentes, cum patientia & scientia Domini, ex quibus seruitus acquiritur ex communiori.Bursatus in consi.87.nu.22.

Testamentum in dubio præsumitur ualere.nisi de uitio uisibili constet.Bero.consi.1.nu.72.& 74.nu.2.

Testatores semper præsumuntur uelle conseruari debere agnationes & familias. Bero.in consi.188.nu.12.in j.uol.

Titulus facit præsumi bonam fidem. Bero.in consi. 191. nu.4. in j.uol.& consi.169.in j.

Titulus non præsumitur ex diuturnitate temporis, quando de magno præiudicio tractatur.Bero.in consi.48.nu. 21. in 3.uolum.

Titulus tollit præsumptionē clādestinæ possesionis.Ber.in cōsi.56.nu.37.in 3.vol.

Titulus præsumitur, non autem iustificatur ex cursu temporis immemorabilis.Bero.in consi. 144.nu.77.in 3.uol.

Tutor quando ex pecuniis pupilli acquisiuisse, & locupletatus præsumitur.& quando non.Bero.in consi.191.nu.59.in j. vol.

Talis quis esse præsumitur, qualis est eius patria. Item qualis fuit eius pater sæpe,non tamē semper. Itē qualia uerba profert, & eius animus censetur fuisse,qualia uerba sonant. Nisi propter excellentiam dignitatis,vel status,uel alias cōtrarium appareret. in repertorio Inquisitorum. In uerbo Præsumptio.col.7.

Testis uoluntariè deponens non præsumitur amicus. Rebuffus in tracta.de testib.in gl.4.n.1. Tomo 3.

Testibus minans malam causam fouere præsumitur. Rebuffus in tract.de testib.in glo.9.n.3. Tomo 3.pagi.400.

V

Voluisse quis non præsumitur, quod non dixit, si quidem illud expressisset. Ferrettus in consi.369. in 2. uolu. num.5.

Viri literati habent pro se præsumptionem. Ioan.Andr.in ca. cum in iuuentute.col. 3. circa med.uersi.literatum. de præsumptio. Nam præsumitur ꝓ aliquo ratione dignitatis, uel lite-

literaturæ. Ancharan. in d. c. cũ in iuuentute nu. 4.

Violenta præsumptio secundum Inno. dicitur illa, quæ ad sentẽtiam sufficiat. Ioan. And. in c. tertio. de præsumptio, col. 4. circa medium. uersi. & in uia.

Vehementi aliqua præsumptione non debet quis, maximè de graui crimine condemnari. Ioan. And. ca. in literas colum. 1. circa prin. uer. literas. de præsumptio. Præposi. in c. is qui fidem. in uer. Circa materiam. in 2. col. de sponsa.

Vsitatum non est ullo tempore efficax est præsumptio. Anca. in cap. 1. de cleri. non residen. nume. 3.

Variantes & contraria respondẽtes, præsumptio est contra eos. Ancha. in c. unico. ut eccle. bene. nu. 12.

Violenta præsumptio sufficit ad condemnationem. Ancharan. in c. excommunicamus. §. qui autem nu. 5. de hæreti.

Vna præsumptio eliditur per aliam. Ancha. in c. illud quoque. de præsump. nu. 6.

Violenta præsumptio ex canone inducta. An sufficiat in criminalibus ad condemnationem. Præposi. in cap. inferior. 21. distinctio.

Violenta præsumptio probationem inducit, ut ex ea possit sẽtentiari. Butri. in c. 1. num. 1. de præsumptio. Et sufficit ad formandum sententiam, & simplex adminiculat alias probationes. Butri. in ca. 11. nu. 6. qui matr. accu. possunt.

Violenta præsumptio non causat condemnationem si probatur contrarium Butri. in c. literas. nu. 19. de præsumptio.

Violenta præsumptio parat iudicium, temeraria uero non, sed uerisimilis inducit purgationem. Butri. in c. si quis. nu. 7. de purga. cano.

Vehemens præsumptio in ciuili operatur, ut ex ea possit sequi sententia. Butri. in c. 3. nu. 14. de successio. ab intesta.

Violenta præsumptio pro certitudine habetur, & aggrauat ꝑbãtem ad euidentissimas probationes. Butri. in c. 3. nu. 5. de presby. non baptiza.

Violenta probatione probatur carnalis copula Butri in c. literas. nu. j. de præsump.

Violenta nisi præsumptione quis potest de crimine damnari. Butri. in c. excommunicamus nu. 12. de hæreti.

Visus extra domum cum gladio nudo sanguinolento, & in illa domo reperitur vnus mortuus uel uulneratus. An præsumatur, quod ille fuerit? Ana. in c. insinuatum, in secunda colu. de simonia.

Verba nimis pinguia lata & generalia posita in instrumento faciunt præsumi contra ipsum

si in

Vehemens præsumptio non operatur, vt in criminalibus pro vera probatione habeatur, licet secùs in ciuilibus. Mazollus in consi. 102. nu. 79.

Præsumptio verisimilior præfertur. Mazollus consi. 16. nu. 34.

Præsumptio est animi legislatoris ad verisimile applicatio. Mazollus consi. 16. nu. 35.

Præsumptio omnis & coniectura legalis est fundata in verisimili. Mazollus consi. 52. nu. 29.

Præsumptio fit de verisimilibus, & non de nõ verisimili. Mazol. cõsi. 110. n. 79. & consi. 51. n. 40. consi. 64. n. 13.

Voluisse quis præsumi, ꝙ non potest. Crotus consi. 188. nu. 16.

Viuere quilibet præsumitur usq; ad centum annos. Crottus in consi. 188. nu. 37.

Præsumendum non est pro uili ꝑsona. D. Asinius in eius practica in § 8. c. 1. nu. 14.

Præsumptiones euidentes & violentæ in criminalibus, an sufficiunt ad condemnationem? Bertran in consi. 288. nume. 4. in 2. parte.

Verisimilis præsumptio grauat illum, contra quem est præsumptio, secus si de non uerisimili Vitalinus in clem. quia contingit nu. 49. de religiosis domi.

Præsumitur pro ueniẽtibus ab intestato. D. Menochius de adipiscen. poss. remedio 4. nu. 748.

Præsumitur visus in eo, quod cõmuniter fiat inter quasi omnes. Bal. in c præterea. nu. 11. de testibus cogen.

Venditio præsumitur, vel contractus emphyteuticus ex comparatione quantitatis ad rem. Bal. in c. si proponente, num. 5. de rescrip.

Viuere an præsumatur quis vsq, ad centum annos? Anton. Gabriel. lib. 1. Communium conclu. titul. de Præsumptionibus. concl. 16. & vltima.

Vehemens ꝑsumptio ad condẽnationem sufficit. D. Menoch. de arbi. iud. casu 416 num. 14.

Velle quis non præsumitur, quod non loquitur. Mantua consi. 69. nu. 3. in 2. uol.

Voluntas præsumitur durare non mutato testamento. Mantua consi. 150. nu. 5. in primo.

Ex repetitione uerborum præsumitur deliberata voluntas disponentis. Mantua consi. 10. nu. 27. & consi. 243. nu. 8.

Quis non præsumitur uelle, nisi quod dicit. Mantua in consi. 7. nu. 9. in j. vol. & consi. 22. num. 14. eo. vol.

Verba repetita efficiunt, vt non præsumatur erratum. Mantua consi. 300. nu. 17. in j. vol.

Voluntas testãtis talis præsumitur, qualis esse debet de iure, M. Mantua consi. 7. nu. 25. & 115 nume. 5. & 134. nume. 3 & 176. num. 1. & 177. nu. 4. & consi. 10. nu. 22. & consi. 34. nu. 38. & cõs.

uenditionem, ab ea infra modicum tẽpus recęditur. Bero. in consi.170.nu.10.in j.vol.

Venditio non p̃sumitur ficta nec simulata ex eo, quod uenditor in possessione remansit, quando de fructibus emptori respondit, ibi.nu.12.d.consi.170. in j.vol.Bero.

Veritas sola, & non præsumptio attenditur in foro animæ, licet in foro contentioso stetur præsumptioni iuris & de iure. Bero.in consi.30.nu.39.in 2.vol.

Voluntatis mutatio nõ pręsumitur, nisi probetur.Bero. in consi.55.nu.8.in 3.uol.

Violentiæ præsumptio cessat ex præsentia iudicis, & consanguineorum. Beccius consi.50. nu.34.in primo, & 59.nu.15.& 16.in 3.

Violentiam facere nõ uidetur iudex, & pro facto suo præsumitur, nisi possit de dolo suo argui.Bero.in consi.56.nu. 21. in 5 uolum.

Vsurarum præsumptio cessat in contractu simulatæ uenditionis, ex quo põt resultare mutuum, & pignus præsumptũ. Bero.in cõs.209.n.14. in 3.vol.

Vxoris esse in dubio præsumuntur uestes ad usum mulieris destinatæ, & quibus uxor utitur.Bero.in consil.47. nume.1. in j.volum.

Vxoris an & quando mariti in dubio præsumãtur esse bona, quę uxor possidet, & quibus ipsa utitur.Bero.ibi.nu.2.

Vxor unà cum marito uiuente iure familiaritatis bona illius possidens, eo mortuo cõtinuãdo ex eodem titulo possidere præsumitur. Bero. in consi.60. nu.5.in 2.vol.Nisi pro dote retineat sua.

Vsurarius contractus ad minus ex tribus præsumptionibus legitimis pręsumi põt, nec duæ tantum sufficiunt.Bero. consi. 166.nu.3.in j.vol.

Vsurarius cõtractus ex quot præsumptionibus à canone nõ expressis præsumatur, iudici est arbitrarium.ibi.nu.5.& per totum illud consilium, ubi plura de contractu vsurario præsumpta, ad quod recurras.

Vita pręterita pręsumitur de pręsenti.in Reper. Inquisitorum. in uer.Præsumptio.col.2.uers. Pręterita.

Viuere quis non pręsumitur de uento, l.fi.C.de alimentis pupillo pręstandis.

Velle quis non præsumitur, quod de iure est imposs ibile. Natta consi.643.nu.6.in vlt.vol.

Vacante ecclesia pręsumũtur adesse clerici idonei ad titulum uacantem, & de quibus possit fieri electio, nisi cõtrarium sit probatum. Vnde defuncto Episcopo, electio Episcopi spectat ad clerum & populum Ciuitatis, de consensu & uoluntate

Serenis. Principis, Hodie tñ Romani Pontifices reseruarũt sibi & ,Consistorio Cardinaliũ prouisiones Episcopatuum p̃ uiam electiuam,ut in terminis consuluit Io. Bap. Ferretus cõ si.301.in 2.volu. per totum. Et Princeps aliqua ratione potest promotum ad Episcopatum in sua Ciuitate opponere, & allegare eum suspectum ra tione patriæ unde,electus est oriundus, uel propter parentes & maiores suos, qui Princi pi fuerunt infesti, uel alia simi li causa, uel quòd sit forensis, ne secreta suæ Ciuitatis pandat, quia securius est genitos in loco idoneos non postponi exteris. & hoc est ualde honestum & fructuosum cul ui diuino, ut quisq; in patria sua be nificetur, ne forensis occupet stipendia geniti, cum non bonum sit assumere panem filiorum & dare canibus, ut dicitur in Euangelio. Nam peregrini, & extranei non debent proponi ad exclusionem ciuium de loco in prouisione facienda de Episcopo cine emeritis. c.nullus 61.dist.ne plebs inuita Episcopum non optatum contemnat. & ne exterus Epi scopus intret, ut vulp s, & regnet ut Leo. uidemus simile in Christo, qui solum de Iudæa elegit Apostolos, & plures etiã ex consanguineis suis, quorũ statum representant Episcopi, qui ab ipso post datum illis spiritum sanctum, missi fuerũt per vniuersum orbem ad prædicandum Euangelium, Matthæi cap. 21. ita consuluit idẽ Ferrettus in consilio 279. in secundo vol. per totum, quod nota. 1578.

F I N I S.

REPERTORIVM IVRIS PRAESVMPTIONVM ALPHABETICVM,

DOM. HIPPOLYTI BONACOSSAE, IVR. VTR. D. FERRAR.

Pars Secunda.

A

ACQVIRERE quis pręsumitur ex propria pecunia l.si defunctus C.arbi. tutelæ.Bertrand. consi.293.num.4.in 3.

Aggressus, seu primò percussus semper pręsumitur repercutere ad sui defensionem, non ad uindictam, secundùm Bald. in l.2.C.de sicariis.

Animus malus, an & quando pręsumatur in pura rixa. Nouell. in tract. ad defensam. nu.125. fol.62.

Animus, an coniecturis & præsumptionibus probetur. Nouellus in pract.fol.19.num.31. ubi quòd sic.

Armatus stans cum offendente pręsumitur opem ferre. Brun. in trac.de indi.fol.20. num.38.

Actus in dubio præsumitur in casu concesso, & non prohibito. Blancus de qq.num.358.& pręsumitur ualiditas actus in dubio,

bio,ac ſtatur illi donec de contrario conſtet. Vantius de nullitate proceſſ. fol.74. nume.3. Roland.de lucro do. q.96.

Adulterium præſumitur commiſſum de uoluntate uiri.Follerius in practica cri. uer.item quòd fuit leno.num 6.

Animus occidendi pręſumitur ex conſuetudine occidendi. Carrerius in prac.crim.nu.35.

Animus occidendi percutere, quando quis intelligatur, ſi aſta, uel baſtono percutiat quis in capite.Carrer. ibi.nu.30. & cui incumbat onus probandi, quòd animo occidendi fecerit,ibi.nume.44.

Aſsiſtere quis maleficio an pręſumatur caſualiter, an ex propoſito.Carrerius num.55. fol.72. Aſsiſtere autem eſt cum aliis eſſe.glo.uer.aſsiſtere.l.ultima, C.de aduoca.diuer.iudi.

Animo malo perpetratū omne malum præſumitur. Iodocus in prac.crimi.tit. de iniuriis factorum,num.15.

Aduocati pręſumuntur parum conſcientiati. Iaſ. in §. ſed iſta, nu.103 inſtitu. de actio.

Actum utiliter etiam, ſine mandato præſumitur, & eſt perinde ac ſi fuiſſet mandatum. Alciat.in rub.de iudi.num.67.

Actus duo ubi reperiuntur facti præſumitur illum pręceſsiſſe, qui præcedere debuit. Alciat. de uerbo.ob.§.qui præſens,l j.

Ad pręſumptionem tunc eſt recurrendum, cum ueritas ſciri non poteſt, l.nummi. ff.de leg. .3.& l.antiqui. ff. ſi pars hære. petatur.

Agens ex pręſumptione, uel conſuetudine, quę prętenditur cōtra ius commune,licet teneatur deducere actus in articulis ſuper quibus habent teſtes deponere, tamen ſecus eſt in interdicto uti poſsidens. Bella me.deciſ.461.

Acceptatio ex præſentia præſumitur, ſicut in pacto conſenſus. Alciat. in l.1.ff.de uerbor. obl.fol.244.

Artifex pręſumitur uiuere ex artificio.glo.in l.ſi quis argentū, uer.quantum,C.de dona. & artifex commendat opus ſuum in l.j. ff.de in integrum reſtitutio mi.

Abſens præſumitur conſentire, quando cognouit & tacuit, & actus geſtus reſpicit eius commodum. Hierony. de Monte in trac.de finib. cap.72. nu.16.

Animus occidendi præſumitur in ferēte, quando percutit caput,& fit percuſsio eo deteriori modo,quo fieri poteſt, etiā ſi inſtrumentum non ſit aptū ad occidendum.Boſsius de homicidio.nu.38.

Animus occidendi non pręſumitur, etiam ſi percuſsio fiat in capite, niſi fieret circa cerebrū.Boſſ de homic. nu.40.

Animus

Animus occidendi pręsumitur in laruatis, qui baculo, uel sacco lapidibus pleno aliquem percutiant. Bossius de homicid. num.45.

Af finis pręsumitur casu, & culpa occisus. Bossius de homici. nu.48.

Adiuisse non præsumitur possidens res quasdã hereditarias nullius, aut parui precij. Tiraquellus de rebus exiguis, num. 50 licet aliàs sic.

Acta perdita præsumuntur solẽniter facta. Tiraquellus de præscrip. fol.60.

Maiorem pręsumptionem pro anima, quàm pro matre testatoris. Tiraquellus de priuilegiis piæ causę. priuilegio 69.

Actus, qui aliàs pręsumitur prima fronte iniustus, si gestus sit a prouidis uiris & honestis, iustus æstimatur. Tiraquellus de pœnis, cau.51. nu.49.

Aduersarius in lite præsumitur inimicus, nisi ille sit summæ sãctimoniæ. Tiraquel. de pœnis, ca.51.nu.55.

Actus pręsumitur factus eo modo, quo minus gerens damnificatur. Beneuentus in trac. de annua pręstatione. q.23. num. 2. in 1. parte.

Adulterium præsumitur potius commissum causa libidinis, quàm causa iniuriandi. Marsil. consil.2. nume 4.

Præsumitur, quòd episcopus alienauerit bona ecclesiastica inutilia ipsi ecclesię, ut excludatur delictum, quando accusatur. Marsil. d. consi. 2. num. 5. vi de Corse. in trac. de Minimis, num.6. tom.1.

Animus malè faciendi in delictis pręsumitur. Marsil. consi.4. nu. 2. & omne male factum prauè pręsumitur actum, ibi. num.3. quę pręsumptio per aliam tollitur. Abb. in c. sicut, de pręsumptio. nume. 3. & malus animus colligitur ex his, quæ cõgerit Blancus in l. fina. ff. de quæstio. vers. & his adde.

Aggressor, semper pręsumitur cõtra aggressorem. Marsil. consil. 7. num.6. Nam iuris præsumptione criminis auctor interpretatur. Cæpola in consil. 41. num. 3. Cataldinus in cons. inter crimi. per Ziletum 52. nu. 18. in 1. & lex præsumit, quòd quando quis insultum facit in aliquem cum armis, quòd faciat animo occidendi. Paris de Puteo in tract. sindica. §. tu qui uadis in birraria, to. 14. num. 3. fol. 139. colum. 3. circa princip. uide omnino Felyn. in c. sicut, num. 16. de præsumpt. & Ang. in l. lege Cornelia. §. diuus Adrianus. ff. ad l. Corn. de sica. uide fusiss. per Carrerium in prac. cri. §. circa, nume. 140. fol. 96.

Animus occidendi ex genere armorum præsumitur, uel non occiden-

occidendi. Marsil. d. consil. 7. num. 4.

Arma portantes præsumuntur habere malum animum. Marsil. in consi. 21. nu. 16.

Aggressus semper præsumitur repercutere ad defensionem. Marsil. consi. 25. numero 54. & præsumitur de bello & rixa cogitare. Blan. in prac. nume. 73. car. 50.

Aggressor præsumitur fuisse ille, qui mortuus est in rixa, quando concurrunt coniecturæ uerisimiles. Marsil. consil. 41. nu. 13. Item & iuuenis. Gramma. consi. 29. nu. 18. item robustior. Grammatic. uoto 22. num. 14. item ex uerbis prolatis. Blan. in prac. crimin. fol. 149. nu. 25.

Animus præsumitur ex consuetudine. Marsil. consi. 51. nu. 47.

Affinis non præsumitur, quòd uelit decipere & fraudare affinē suum. Marsil. in consi. 62. nu. 9.

Animus occidendi non præsumitur, si quis percutit cum pomo ensis. Marsil. in cons. 67. nu. 17.

Quando præsumptio est pro allegante aliquid, ipse illud allegans releuatur ab onere probandi. Marsi. sing. 451.

Agnitæ hereditatis quando cessat præsumptio, & quando incipiatur. Ang. consil. 317. nu. 2.

Aditio hereditatis maternæ, an præsumatur facta per filiam per taciturnitatē patre possidente. Angel. consil. 318. num. 3. & quando præsumatur aditio. Alexan. in l. pro herede. §. Papinianus, num. 1. ff. de acq. hæredita.

Animus talis præsumitur, qualia uerba, aut facta sunt. Romanus consi. 96. num. 4. ubi circa iniuriam illatam consuluit, ꝙ no. pro D. Ioan. Bapt. scholare Ferrariēsi, qui scire cupiebat, an mentita data per scholarē alio in ludo scachorum, ex eo, quòd alter sibi dixerat, tu es filius presbyteri, & uerū erat, sed natus fuit antequā pater esset presbyter ualeret, necne? Et respond. quòd sic, quādo non fuisset data in ludo. Nam ut audiui a lusoribus famosis illius ludi, licet quodam modo turpibus uerbis & conuitiis socium afficere. vide Ripam in cap. inter ecclesias, de rescrip. ubi non tenet quia. est filius sacerdotis ergo spurius & illegitimus. vide in terminis spurij. Emil. Ferrettū in consi. 19. num. 5.

Aditio non præsumitur ex actu dubio, ex quo aditio & nō aditio resultare potest. Roman. consil. 153. nume. 2. ex longo tempore præsumitur aditio. Cepha. consi. 98. num. 27.

Acceptata res præsumitur ex causa magis utili. Crauetta consi. 24. num. 13. in 1.

Actus sequens factus, præsumptio est, quòd fit secundū causam

sam præcedentem. Crauetta in consi.91.num.9. in 1.

Actus in dubio præsumitur factus ob causam necessariam potius quàm uoluntariam. Crauet.consi.106. nu.8.

Præsumptio est, quòd quis acquisierit de pecuniis propriis, & qualiter procedat. vide ibi. Crauetta in consi. 191.num.8. in 1. volum.

Acquisiuisse tutor non præsumitur de bonis pupilli. Aret.cõsi. 31.num.5. fallit ut per Ripam de don.consi.4.nu.2.& 3.

Actum nullum nemo præsumitur uelle facere. Gratus respon. 47.num.15.in 1.lib.uel frustratorium, aut superfluis uti remediis. Zas.consi.14. num.28. in primo.

Actus præsumitur in dubio factus eo modo, quo communiter fieri solet. Gratus respon. 59.num.22. & secundum qualitatẽ personæ, ibi.nu. 21. in 1.

Alienaturus nemo præsumitur. Gratus respon. 28.num.11.in secundo.

Acquirere in futurum quis præsumitur. Gratus respon. 111. num.14 in 2.

Aditio non præsumitur, nisi probetur. Gratus respon.146. nu. 9.in 2.

Armatus cum cultella ad latus, præsumitur habere malum animum. Rimin.consi.14.num.10. rixandi.5.

Actus præsumitur factus ab eo, cuius commodum ad eum spectabat. Riminald. consilio 21. num.14.

Auxiliari præsumitur armatus, nisi longe distaret ab occisione. Riminald.cons.45.nu.12.in 1.uolum.

Acquisitio in dubio præsumitur facta nomine, & pecunia propria, Rimin.in consi.130.num. 2.in 1.

Acquisiuisse an quis præsumatur de se, uel de bonis alterius. Riminin.consi.300.num.95.in secundo.

Acquisiuisse tutor præsumitur ex bonis suis. Riminal.consi.300. num.96. in secundo.

Animus præsumitur ex eo, quod quis postea facit. Rimin.consi. 561.num.16. in 3.

Appellatio est magis fauorabilis, quàm sententia, & pro ea magis præsumitur. Ferrettus consi. 51.num.23.

Appellatio præsumitur interposita infra x. dies, a die scientiæ, quando est lata sententia contra absentem non citatum, nisi aliter de scientia probetur. Ferrettus consi.93.nume. 5. in 1.uolum.

Adulterium non præsumitur, & hæc quidem est præsumptio iuris, & de iure, quę nõ recipit probationem in contrarium. Alciat.consi. 13. lib.6. nume.2. etiam si parentes contradice-

rent & confiterentur natū ex adulterio, & maxime procederet, quando matris confeſsio non eſſet facta principaliter ad finem nocendi filio, ſed ad alium finem. ex quo confeſsio ad unum finem non nocet ad alium, ibi. vide omnino.

Actus præſumitur potius factus in furore, quàm interuallo dilucido. Alciat. conſi. 139. num. 8 lib. 9.

Actum aliquem faciens, præſumitur ſe ſubiicere ſtatuto de illo actu agenti. Boerius conſil. 10. num. 16.

Actus factus in dubio præſumitur factus ab illo, qui erat obligatus, & nomine eius, & de eius mandato. Alba conſil. 11. num. 5.

Animus deliberatus ad homicidium in dubio non præſumitur, exceptis duobus caſibus, latronum, & eorum, qui agros depopulantur. Alba in conſil. 46. num. 2. & animus deliberatus occidendi nō præſumitur, quando quis prius nihil ex domo amouerat de bonis ſuis, & rebus. Alba in conſi. 46. nu. 9.

Actus quilibet in dubio præſumitur uerus, & non ſimulatus. Alba in conſi. 47. nu. 23. & nu. 27.

Actus præſumitur quandoque factus breui manu. Alba in conſi. 97. nu. 56.

Actus in dubio præſumitur potius proprio, qu m aduentitio iure fieri. Zaſ. conſil. 4. nu. 14. in 1.

Animus malus non præſumitur in actu indifferenti. Zaſ. in cōſi. 2. num. 21. in 2. volum.

Alienare quis non præſumitur, niſi ius quod habet. Brunus conſi. 23. num. 4.

Agnatum præſumimus in gradu ſuccedendi, licet non probet ſe proximiorem. Neuizan. in conſi. 33. num. 1.

Aduocatos omnes præueniens accipere, præſumitur habere malum ius. Neuiza. conſil. 37. num. 33.

Abſentia neceſſaria præſumitur, & hæc communis. Curt. iun. in l. j. ff. de offic. eius, num. 69. Villabobos communi opin. 41. uerſi. Delegatus.

Actus quilibet præſumitur ſpontaneus, niſi coactio probetur. Neuizan. in conſi. 46. num. 32. & 36.

Animus cognoſcitur ex qualitate actuum, ubi ex facto præſumitur animus. Neuizan. conſi. 50. nu. 52.

Animus nocendi, & offendendi in dubio ſemper præſumitur in delictis. Cępola in conſi. 29. num. 4.

Animum occidendi præſumitur habere percutiens in capite. Grammat. conſi. 29. nu. 20.

Animus occidendi non præſumitur, ubi percuſsio fit in loco, in quo uerisimiliter percuſsio facta

facta non facit periculum. Grammat. consi. 29. nu. 21.

Animo nocendi delicta præsumũtur principaliter perpetrata. uoto 2. nu. 5.

Amicitiæ reconciliatio præsumitur ex conuersatione & colloquio subsequutis. Grammati. uoto 34 nu. 1.

Alimenta præstasse præsumitur preterito tempore, qui probat ea prestasse per triennium cõtinuum. Machellus patrocinio 29. num. 2.

Affectio maior præsumitur haberi ad uiuos, quã ad mortuos. Guid. Papa consil 27. num. 5.

Agere in iudicio quis presumitur super eo tantum, quod sibi cõpetit. Guido Papa in consi. 82. num. 5.

Adulterium, ut probetur sufficit, ut testes testificentur super his, quæ uiolentam inducunt presumptionem, & præsumptio adulterij oritur ex conuersatione, & solitudine simul uagandi, ex loco, nuditate, etate, ex eodem lecto tempore nocturno, ex auditu testiũ distantium tenui pariete, quã do inuicem commiscent, etiã ex prolatione osculorum, & amplexus, quæ omnia simul iũcta probant adulterium. Iosephus Fontanellus inter consilia crimin. diuersorum, consil. 97. num. 31. & seq.

Auarus quilibet præsumitur, & maxime mulier. Bombinus in consi. 12. nu. 64. quòd probat

Agere, presumitur contra eum, q differt agere, donec probatio rei deficiat. Mol. in consil. 28. num. 27.

Appellatum in dubio presumitur fuisse infra x. dies a die notitiæ sententiæ, nisi contrariũ probetur. Crottus in consil. 7. num. 14.

Amicum offendere quis dolo malo non presumitur, maximè & patronum. Martin. Lauden. in consi. 58. ad fin.

Absens presumitur scire, etiam id, de quo est publica fama. Barto. in l. is potest, in 6. col. super uer. Nunc uideamus qualiter. ff. de acquir. hæred.

Absentia an presumatur. Firma. in reperto.

Absolutio nunquam presumitur commissa ad cautelam, nisi exprimatur. glo. in c. capitulum, uer. relaxetis, de rescript. quã extollit Panor. ibi. ad fi. & in c. Apostolicæ, in fi. de except.

Actor presumitur uoluisse intentare actionem, quæ resultabit ex probationibus faciendis. Alex. in §. Crhysogonus, 7. col. ff. de uerb. oblig.

Actor an præsumatur cõstitutus causa cognita. Bald. in l. si preses, in j. q. C. quomodo & quando Iudex, quòd sic.

Aditio præsumitur ex eo, quòd tutor in inuentario dicit sic.

Item res de hęreditate Titij. Bar. in l. gerit, penul. col. uersi. iuxta quæro. ff. de acquir. hęre. Item ex uerbis narratiuis Titius hęres Seij constituit procuratorē &c. Bart. in d. l. gerit 2. colum. item aditio ex non facto præsumitur. puta si debitor institutus intra tempus non soluit, quia pręsumitur adire. Firma. uersi. aditio, ubi fusius. item aditio pręsumitur, si minor cum consensu curatoris agit contra debitores hęreditarios. Paul. de Cast. consil. 212. in antiquis item aditio p̄sumitur per actum factū a patre sciente & patiente filio, si actus est talis, q̄ arguat aditionem. Bart. in l. qui in alien. §. 1. uersi. quęro quid si appareat, ff. de acquirend. heredit. item aditio in suis pręsumitur, nec est probanda, sed in extraneis sic. Firma. in uer. isto.

Administrator reipublicæ pręsumitur ditatus ex pecuniis publicis, & ex officio suo quęsiuisse, quod pòst officium reperitur habere. Bal. in l. cum oportet, in prin. in 4. col. uersi. quæro quid in administratore, C. de bonis, quę liber. & no. in l. facultas, C. de iure fisci lib. 10. Firma. uersic. administrato. & ibi remissiuè.

Administrator semper præsumitur facere animo administrandi, non animo donandi. Firma. uersicu. isto.

Alienatio facta post litem motam præsumitur malo animo, & in fraudem facta, uel dolo. Firma. hoc uerbo, item quando alienans postea possidet p suo, idest fructus percipit, & nemini respōdet. Firma. ibid. pag. 36. col. 1. & per Speculat. de dona. uer. item pone.

Alimenta pręsumuntur pręstita uxori ab hæredibus uiri cum quibus commorata est, nisi probet, quòd habuit ab alio. Alexand. consi. 3. parte tertia, per l. fin. C. ubi pupillus educa. debeat.

Alimenta in dubio pręsumuntur præstita pupillo a tutore, nisi pupillus probet aliunde habuisse, l. fin. C. de alimen. pupillo pręstandis. item præsumuntur pręstita de bonis eius, cuius negocia gesta sunt a negociorum gestore non de bonis eius. Firma. uer. alimenta, pag. 37. columna secunda, ad fin. ubi fusius.

Amicitia præsumitur inter omnes, non autem inimicitia. l. si quis testibus, & ibi Abb. in vltima colum. uer. no. quòd ille. C. de testibus. Quod est uerum in genere, non in specie, quia tunc amicitia non præsumitur, sed debet specificari secundum Bal ibi.

Amicitia inducit pręsumptionē, quòd quis non habuerit animum

mum occidendi. Cępol.in con si.11.col.2.in fi.

Amicus præsumitur is, qui eligitur ad aliquod officium. l.amicissimos, in prin. & ibi Barto. ff.de excusa.tuto.

Animal uenditum, si moriatur intra triduum post uenditionē moritur periculo uenditoris, qui debet precium restituere, & non periculo temporis. quia præsumitur mortuem ex ægritudine ueteri, non noua. & debet discoriari & intus inspici, & ex celeritate mortis præsumitur uitium præcessisse. Nisi uenditor probet contrarium: idest, quòd intra triduum post uenditionem cōmedit herbas uenenosas, in quo stabitur dicto peritorum artis. vide omnino. Firma in ver. Animal pagi.41.col.2.

Animus furandi non præsumitur in tutore, nisi in redditione rationis aliquid supprimere deprehendatur. Firma ver. Animus, pag.41.col.1.

Animus præsumitur ex consuetudine. Bal.l.Macedoniani, in fi. C.ad Macedo.

Animus recedendi de loco non præsumitur in eo, qui habet officinam, uel tabernam in loco aliàs sic. Bar.in l.hæres absens §.proinde, col.1.ff. de iudi.

Aīus donandi nō p̄sumit̄ in administratore promittente, uel expēdente, sed animus repetendi sic. Firma in uer. animus.

Animus percutientis pręsumitur ex qualitate instrumenti, quo percurit. Firma. uersic. animus p.41.col.2.

Animus ex reuersione præsumitur. Firma ibi.

Animus donandi præsumitur in adhibente coniunctam personam ad stipulandum. Firma. ibidem.

Animus donandi sumptus alicui factos præsumitur ex qualitate sumptuum. Firma ibi.

Animus nocendi non præsumitur. Firma. ibi. & de isto bono animo esse probandum dicit Bald. consi.8.nu. 2.in j. vol.

Animus depredandi in reddente rationem, quomodo præsumatur? Firma. ibi.

Antiquitas facit omnia præsumi solenniter acta. Nisi ex inspectione scripturæ defectus appareat. Firma. uersic. Antiquitas.

Antiquitas præsumitur sapientior. 26.q.4. sciēdum. Specula, de aduoca. §. nunc tractemus. uersicu. Habito 84. distinctio. porrò.

Anuli subarratione præsumitur matrimonium cōtractum. gl. in c.fi.de spon. impub. & Dec. consi. 163.col.2.

Appellās pręsumitur habere malam causam. Bal.in addi. Specu.de appel.7.colum.uersi.qui appellat.

Appel-

leget.Alcia.consi.7.nume.2.in 2.lib.

Adulteriũ in dubio præsumitur. Alcia.consi.51.nu.1.in 5. alleg. 35.q.5.c.aliter. Quod non procedit secundum ipsum si concubinatus presumeretur.

Attentata non reuocantur, quando consumptio est contra appellantem. Alciat. consilio 3. libro 6.

Affectionem maritalem lex præsumit faciliter in commercio mulieris liberæ. Alcia.cons.52. nu.3.lib.vlt.

Affectionis paritas erga pares in gradu. Alciatus consi. 62.nu 4.lib.ult.

Amoris non minus est præsumptio in nepte, quàm in filia. Alciat.consi.78.num.7.lib.vlt.

Actus presumitur potius factus in furore, quàm in interuallo lucido. Alcia.consi.139.num.8. lib.ult.

Acquisiuisse dolo quis non præsumitur. Portius consi.60.

Agere omnia sapienter, & rectè presumuntur insigniti industria singulari semper in dubio. Angel.in l.j.ff.de offic.pre. pretorio, col.2.

Amicus esse non præsumitur, qui enormiter lædit in arbitrãdo. Cepola in consi.34.nu.5.

Alienasse præsumitur hæres res alienatas pro soluendis debitis, uel usuris, uel incertis, vel malè ablatis, uel pro aliis legatis, quæ non debent sibi imputari in legitimã & trebellianicam. Et præsumitur hæres in istis causis alienasse, si creditores, uel legatarii litem diutius non mouerunt, quia præsumptio est, quòd mouissent, si eis satisfactum non habuissent, quia non præsumitur quis uelle iactare suum. non est ista præsumptio omnino concludens, sed uerisimilis, si aliud non appareat simile. Bal.cons. 219.nu.4.in secundo.

Aditio presumitur solenniter facta. Bal.in consil.403. nume.4. in 3.

Allodialia bona & libera omnia bona præsumuntur. Cast.cõsi. 179.in 1.nu.1.Alex.consi. 139. nu.1.in j.

Absens habet præsumptam causam ignorandi testamentum. Alexand.consil.20. nume. 18. in primo.

Actum quid sit inter contrahentes, ex qualitate rei præsumitur. unde si uendo tibi librum pro decem florenis, hoc discernetur ex qualitate ualoris libri. Alex.in consi.26.nu.6. & 7. & ibi etiam alia exempla tradit, in 4.vol.

Acquirẽs aliquid presumitur acquirere de propria pecunia, non de cõmuni, nisi aliud appareat. Alexand.in consi.134. numero secundo, in quinto uolumine, etiam si negocia alterius

terius administraret. Anch. in consi.31.nu.2.

Alimenta vxori præstita à uiro præsumuntur pietatis causa. quãdo fuisset infirma. nec secus, vide tamen Alexandrum in consil.30.nu.10.in 6. colum. ubi declarat, quando hoc sit uerum.

Allodij iure potius, quòd aliquis habeat terram quàm iure feudi. Alexan.consi.87.nume.8.in 6.volum.

Alienatio facta ex titulo lucratiuo semper præsumitur ex cã uoluntaria. Alex.in consi.168. in 6.vol.

Acquire quilibet præsumitur in futurum. Alex.consi.212.n.28. in sexto.

Actum quid sit à cõtrahentibus ex qualitate rei præsumitur. Alex.in 6.n.5.

Actus præsumitur celebratus secundum, quòd consuetum est fieri.nu.4.in 7.vol.

Acquisita per episcopum an præsumãtur acquisita de bonis ecclesiæ. Alex.in consi.116.nu.4. in 7.

Acquisita per filium an præsumãtur acquisita ex bonis paternis. Alexan.in consi.133.nu.5. in 7.vol.

Alienatio facta per emphyteutã ex diuturnitate temporis præsumitur facta de consensu domini. Deci.consi.409.nu.11.

Acquirere quis nomine proprio præsumitur. Dec.in consi.651. nume.3.

Animus per præsumptionem & coniecturas declaratur. Soci. consi.28.nu.14.in j.uol.in Reperto.tract.uerbo animus.

Actus celebratus à prouidis & honestis personis præsumitur iustus. Soci.in consi. 164. nu.4. in secundo.

Actus præsumitur iustus & legitimè gestus. Soc.consi.268.nu.3. in secundo.

Aditio hæreditatis præsumitur ex possessione præcedente titulo delationis hæreditatis. Corn.consi 37.litera Q.& consilio 147. litera F. volumine primo.

Aditio hæreditatis non præsumitur ex solutione facta creditori hæreditario, quia potest qs pro alio soluere, & sic citra ius & nomen hæredis. Corne. cõs. 100.per totum.

Actũ facere incassum nemo præsumitur. Corneus in consi.137 litera L.in 4.vol.

Actus uicinitas facit præsumerẽ ita gestum. Corneus in consil. 283.litera B.in 4.

Aditio hereditatis præsumitur facta ab illo, qui relinquit alterã partem hæreditatis sibi delatæ, uel qui constituit procuratorem ad donandum. Corne. consil.79. litera M, & seq. in 4. & per quos actus presumatur aditio hæreditatis ponit plenissimè

nisſimè Iaſ.in conſi.112.nu. 2. in 4.vol.vide omnino.

Acta omnia præſumuntur ſolemniter facta ex antiquitate temporis,& omnia neceſſaria interueniſſe.Calcan conſilio 16. num.1.

Acquiſita per filium præſumuntur acquiſita de bonis paternis,niſi aliter appareat. Calcaneus conſi.20.nu.1.

Allodialis præſumitur omnis res libera magis quàm feudalis, & emphyteutica. uel alia ſeruitute affecta.Calcan. conſil.50. nume.2.

Abſentia ante ſolutionem præſumitur etiam tempore ſolutionis,maxime,vt quis à periurio excuſetur.Gozadi.in conſi.66. nume.6.

Actus debet interpretari, vt valeat, quæ præſumptio eſt aliis fortior.Gozadinus in conſ. 82. nume.6.

Alienationis prohibitio bonorũ extra familiam dicitur viciſſim fideicommiſſum inducere cum præſumatur facta vni cõtẽplatione alterius. Cur. Sen. conſi.45.nu.8.

Actus non præſumitur in dubio meticuloſus præcipuè ſi corã iudice fuerit factus. Curt. Iun. in conſi.165.nu.4.in 2.

Actus vitioſus præſumitur doloſè factus.Anchara.conſil. 173. nume.6.

Animus,de quo ſemel cõſtat per durare præſumitur. Anchar.in conſi 368.n.4.

Animus nocendi non præſumitur,quando datur opera rei licitæ.Rui.in conſi.74.in j. volu. nume.16.

Abſens & ignorans non præſumitur conſentire.maximè, ſi ad hoc non cogebatur.Rui.in cõſi.92 nu.9.in j.

Præſumptio ſemper eſt capienda,quòd actus ſit factus modo licito,uel cum maiori delicto. Rui.in conſi 1.in 5.no. 3.

Actus in dubio pſumitur factus loco & tempore licitis. Rui.cõſi.16.nu.3.

Actus,vbi agitur de actu pro quo præſumitur ſi reperiatur factus,quando non pręſumantur omnia ſolenniter acta. Rui.cõſil.28.nu.20.in 4.

Actus non præſumitur pro validitate actus,etiam ex diuturnitate temporis, in quo pro ſolennitate requiritur ſcriptura.Ruin.conſil. 49. nume. 9.in 4.volum.

Acquirere præſumitur ex bonis Eccleſiæ Epiſcopus, qui non habet patrimonium Rui.in cõ conſi.156.nu.1.in 4.

Aduocatus præſumitur dicta teſtium, de quibus notitiam habuit,retuliſſe parti.Rui.in conſi.164.nu 5.in 4.

Adita hæreditas non præſumitur per curſum ſex menſium. Pariſius conſi.50.nu.68.in j. vol.

Aquam occupare non est præsumendum quem in damnum & iniuriam vicinorum. Parisius consi.112.nu.10.in j.vol.

Actus non præsumitur fieri frustratorie. Parisius in cons.115. nu.37.in 4.vol.

Appellatio in dubio non præsumitur deserta. Parisius in cõs. 115 nu.1.in i.

In dubio præsumendum est, dispositionem fieri in actu, quo valet, & non eo, quo redditur inualida, & nulla. Parisius consi.21.nu.52.in 3.vol. & ista præsumptio validitatis actus, superat omnes alias præsumptiones. Parisius in consi.88.nu.51. in 3.vol.

Actus unus præsumitur factus cõtemplatione alterius, quando eadem hora, momento, & incõtinenti omnia fuere gesta. Parisius in consi.97.num.24.in 3. volum.

Actus factus à Principe præsumitur factus de plenitudine potestatis, quando aliter non potest ualere. Parisius consil.68. nu.223.in 4.

Actus in dubio præsumitur factus, vt valeat. Parisius ibidem nu.224.

Absentia non præsumitur iusta neque excusat. Parisius consilio 99. numero 13. & 14. in 4. volum.

Auxilium maleficio dedisse non dicitur, qui fuit præsens tantũ armatus. uide omnino Parisium in consi.164.nu.12.in 4. volum.

Anihilare nemo præsumitur uelle se ipsum, & statum suum. Soci.Iunior in consil.77.nu.39.in j.volum.

Actus præsumi debet celebratus secundum modicum permissum, & licitum, vbicunque duplici modo interpretari potest, ut sinistra suspicio euitetur. Crottus in consi.41. nu.15.

Animi consilium non habere prę sumitur quilibet laborans in extremis. Inter consi. vlti.volũn.consilio 149.num.55. vide omnino.

Actus præsumitur factus, ut ius disponit. Cephal.consil.25.nu. 24.in j.

Animus malus non præsumitur, quia est facti. Cephal. consi.76. nu. 18. in j. volu. Immo bonus præsumitur ex qualitate bona & econtra, ibidem num.32.& animus nõ sufficit, vbi est opus facto. in Reperto. tracta. verbo animus non sufficit.

Actus prçsumitur gestus iuxta conuentionem prçcedentem. Cepha. consi.77 num 43.

Adultus & adolescens præsumitur potius errare simplicitate quàm malitia. Cepha. in consi. 164.nu.10.

Actus in dubio præsumitur ualidus. Ceph. in consi.170.nu. 51. in secundo.

Auus

Auus præsumitur alere neptem animo donandi. Cepha. consil. 280. numero 46. licet donatio non præsumatur. vt ibi. consi. ipso in 2. vol.

Animæ immemor non præsumitur. Imola consi. 27. nu. 24. vide licet Portius Imolensis.

Actus qui præsumitur iniustus, si fiat à prouido & honesto viro non præsumitur iniustus. Selua in tract. de beneficio q. 23. nu. 42. parte 2.

Alienans simpliciter præsumitur in dubio iure proprio alienare. Fab. de Monte in tracta. de emptio. & uendi. in 6. q. principali nu. 8.

Animus donandi p̃sumitur, quã do mulier est ita pauper, ꝙ nõ est spes in solutione dotis con fessatæ. Campegius in trac. de dote 56. q. Tomo 10.

Appellare præsumitur, qui ad superiorem iter aggreditur. Girlandus de relaxa. carcera. §. quæro primo nu. 12. Tomo 15.

Armás se pręsumitur de bello cogitare. Blancus de indi. numero 137.

Animus malus pręsumitur ex eo quòd quis donauit, aut uendidit bona sua ante delictũ. Itẽ qui ea asportauit. Blancus in l. fi. ff. de quęstionibus, nu. 87. & 88. Tomo 15.

Arbitrium præsumitur ritè latũ Caballinus Milleloquio 883. in 2. par.

Arbitrator quando pręsumatur compromissum extra iudiciũ factum ipso presente acceptasse Lanfranc. in tracta. de arbitris, in prin. n. 18. To. 18. ubi dicit, ꝙ si compromissum fiat apud acta præsente illo, qui datur arbiter, uel arbitrator, dato, quòd in instrumento nõ dicatur compromissum factũ in talem præsentem & acceptantem. Tamen eo ipso, ꝙ est pręsens apud acta præsumitur acceptasse, & ex illa die currit tempus, licet adhuc nullus fuerit datus, uel porrectus libellus. Eodem modo pręsumitur acceptasse, si compromissum est factum extra iudicium pręsente tamen ipso arbitro, uel arbitratore, si ipse arbiter, uel arbitrator est coniuncta persona, uel magna amicitia coniunctus, aliter non p̃sumitur acceptasse.

Animus pręsumendus est, qualis ex ꝓtestatione colligitur. Asinius in l. scriptus hęres. §. Nec quis putet, num. 50. ff. de religiosis & sumptibus funerum.

Agnati pręsumuntur pręferri extraneis. Capicius decisio. 191. nume. 2.

Alienatio ex secundo decreto esse iniustè, uel iustè factam, probat ille, contra quem est pręsumptio. Bartol. in l. qui iudicium. ff. de curatore bonis dãdo nu. 1.

Arbor præsumitur mittere radices per vigintiquinque pedes. Bartol.in l.1. C. de aqueductibus,lib.11.

Annulus si datur in manu præsumitur donato. Abb.in ca. tuæ nobis nume.7.de desponsa. impub.ubi dicit in hoc etiam seruandam consuetudinem loci.

Accusator non repellitur tanquã inhabilis ab accusato, quia ipsum in familiaritate approbauit, licet pauloante accusam ipsum expulerit, quia præsumitur fecisse in fraudem. Abb. in c.nulli nu.2.de accusatio.

Archiepiscopi præsumuntur scire uacationes beneficiorum quæ sunt in prouincia, ex eo, quia debent tenere in prouincia personas, quæ sibi hoc referant.Abb.in c.sicut olim.nu.2.de accusa.

Abortiuum præsumitur in dubio fuisse cũ anima potius q̃ sine. Abb.in c.sicut nu.7.dehomici.

Actus,qui potest esse iustus & iniustus, si fuerit gestus à uiris circunspectis præsumitur iustus, idest in casu iusto gestus. Abb.in cap.nisi,nu.3. depræb.

Actus gestus ab habente duplicem potestatem præsumitur gestus in dubio ea potestate, qua actus sustinetur. Abb. in c.nisi,num.4.de præbendis.

An præsumatur pro actis extraiudicialiter gestis, uel per uiã iurisdictionis.Abb.in cap j.de clericis peregrinis,num.6.

Actus si est gestus absente domino, & ex post facto superueniat scientia domini,an præsumatur ratum habere. Abb. in ca. non ne,nume.4.de præsumpt.

Allegans ignorantiã contra præsumptionem scientiæ ob uicinitatem, an admittatur. Abb. in c.quosdam, de præsumpt.

Amicus quilibet præsumitur.Sal. in l.si quis testibus, num.2. C. de testibus.

Acquisita an quis præsumatur per eum ex rebus alienis,propriis,uel suo labore.ponit Salicet. in l.cum oportet, C. de bonis quæ liber. uide omnino.

Animus donandi in quibus præsumatur Castr.in l.sed si cũ. ff. ad Velle.

Acta oĩa p̃sumantur legitimè, si aliqua dicta est uxor. Cas. in l. cum fuerit,nu.2. ff.de cond.& demonstr.

Actus consecutiuus ad causam præcedentem ex diutina possessione bene præsumitur.Ias. in l.qui in aliena,num.46.ff.de acquiren.hæreditate.

Actus nullitas in dubio potius p̃sumitur quàm grauamen de alio iure redimendo. Ias. in l. quoties in stipulationib.num. 3.ff.de uerb.oblig.

Allegatio præsumptionis non requiritur, quando proceditur summariè & de plano. Dec.in l.cum quid, n.25. ff. si cer.pet.

Animus præsumitur fuisse talis a principio, qualis fuit exitus Angel.in l.item si filius.§.proinde,num.1.ff.ad Macedon.

Anniculus præsumitur uiuere per 30.annos.Alexand. in l.hæreditatum,num.3. ff ad l. falc.ubi quanto tempore quis præsumatur uiuere,num.3.

Appellatio non præsumitur in scriptis facta,etiam si notarius dicat,nisi appareat, Ang. in l. sciendum, nume.30. ff. de appella.recipien.

Arbiter,præsumitur in dubio pro eo,qui arbitratus est,cuius arbitrio statutum aliquid committit. Alexand. in consil. 70. col.2.num 5.in 2. vol.

Alienans meliora præsumitur facere in fraudem. Ang. in auth. sed iam necesse, nume.8. C.de dona.ante nup.

Alienans siue distrahens bona sua, deinde paulopost committit maleficiũ, pręsumitur fecisse in fraudem fisci.Angel. in d.auth. sed iam nesse, num. 9.C.de dona.ante nupt.

Animus diuidendi non præsumitur. Mod. in suo diuidui & indiuidui.part.2. num.399.400. & 403.

Actus præsumitur requirens impensam factus de mandato eius, cuius interest, & hac ratione præsumitur pro mandato eius, qui soluit pensionem illi,qui erat in quasi possessione percipiendi, etiam si nullo modo constet de mandato illius,qui dicitur pensionem debere. Cassiodorus decisio. 3. num.4.de procuratorib.

Absolutus semel præsumitur iustè absolutus. Beluisius in pra cti.tit.de iniuriis, num.34. super uersi.quòd dicimus, fol.5.

Aggressor præsumitur ex uerbis prolatis. Blancus in prac. cri. fol.149.num.25.

Animus probatur pręsumptione uerbi,uel facti. Blanc.in pract. crim.num.69.fol.37.

Actus licet præsumatur præcessisse,qui est prior in ordine, tamen si actus posterior redderetur nullus, ad hoc ut ualeat pręsumitur actus posterior præcessisse.Dec.in l.in contrahenda,num.8.ff.de reg. iur.

Antiquitas,præsumptio,quæ oritur ex antiquitate temporis recipit probationes in contrarium.Crauetta de antiquitate temporis, parte 3.nu. 15. ubi etiam dicit, quòd in antiquis sufficiunt leuiores probationes per iuris præsumptiones, licet requirat lex plenam probationem.ibi.parte 1.nu.323. & antiquum quid dicatur, ut præsumatur solẽnitas extrinseca in sententia, aut actis iudicialibus, parte 2.nume.1. & num.2.& quid in actis extraiudicialibus, parte 3. numero 1. & illa præsumptio, quæ

oritur

oritur ex antiquitate temporis, tollitur per aliam pręsumptionem, & antiqua sententia habet iuris præsumptionē pro se, parte 2. num. 23. & parte 3. num. 16. antiquum tempus, quod dicatur, ut præsumatur notariatus, parte 3. nume. 20. antiquum tempus, quod dicatur, ut præsumatur citatio in exemplatione instrumēti, parte 3. num. 22. antiquitas temporis, an suppleat plures defectus, aut unum tantum, puta si in exemplatione instrumenti plures solemnitates deficiaut, an omnes præsumantur interuenisse, propter antiquitatem temporis, parte 3. num. 25. Item antiquitas, precium præsumitur uersum in utilitatem ecclesię propter antiquitatem temporis. Et facit antiquitas temporis pręsumi confirmationem Papæ: item antiquitas temporis facit pręsumi consensum episcopi necessarium in reseruatione census facta patrono, par. 3. num. 30. & antiquitas temporis inducit præsumptionem consensus domini in alienatione feudi, uel emphyteusis, par. 3. nu. 33. item operatur antiquitas tēporis, quòd bonorum possessio præsumitur petita intra legitimum tempus, par. 3. nu. 38. uersi. decimosexto.

Alternatio præsumitur in dubio fieri inter æqualia, uel parum distantia. Neuizan. in sylua nuptiali. lib. 1. num. 225.

Actus præsumptiuus potius, quā tacitus per coniecturas inducitur. Cæpola de simula. contractus, num. 550. fol. 550.

Amicus præsumitur patrocinari pro amico gratis. Tiraquellus de pœnis, causa 22. n. 78. Nam uerū est semper, quòd ubi pecunia interuenit, nihil officij, neque amicitiæ nomine posse prestari, ut in terminis dicit lex 1. in fi. ff. mandati, contraria inquit ibi Iurisconsultus, porrò est officio merces. uide Alexand. in l. iurisgentium. §. j. in prin. ff. de pactis, ubi dicit, quòd turpiter accipit amicus, qui aliqd recipit pro eo, quod gratis facere tenebatur, vide Corsum indaga. iur. lib. 2. cap. 5. in aduocatorum auaritiam anno.

Animus non pręsumitur, nisi probetur. Benintendius decisione 70. num. 16.

Accusatio episcoporum semper pręsumitur, quòd fiat ex odio, glo. in c. diaconi 93. distinctio. in fine.

Amicorum pręsentia excludit fraudis pręsumptionem, & metum. Tiraquell. de penis, causa 22. num. 50. & 52.

Animo mediandi & separandi rixantes non animo offendendi quis fuisse in rixa pręsumitur. consi.

Papa, de pręsumpt. num. 28. & decis. 437. Non pręsumitur tamen in dubio, quòd commodans arma & his similia, commodauerit eo animo, ut delicto opem ferret, nec præsumitur, quòd quis scienter associatus sit delinquentem ad delinquendum, sed pręsumitur casu, & fortuito affuisse. Menoch. de arbitrio iudicis, casu 349. num. 6.

Si sit dubium ex uerbis instrumẽti, an partes se compromiserint in aliquem taquuam arbitrum uel arbitratorem, præsumi debet, quòd tanquam in arbitratorem. no. Bal. in l. feudũ, in tit. de lege Corradi. §. inter pares 3. col.

Aditio hęreditatis, an potius pręsumatur quàm repudiatio, uel econtra. uide Bar. in l. gerit, ff. de acquirend. hered. & Bald. in l. cum antiquioribus, C. de iure delib. & plenius in l. si certis annis, C. de pactis.

Alienans omnia bona sua pręsumitur in fraudem creditorũ facere l. omnem § Lucius. ff. q̃ in frau. Bar. l. post contractum circa princ. uersi. ut plenè habeas. ff. de dona. & de illo, qui alienat in fraudem delicti. uide Ioan. Fab. instit. de actio. §. Item si quis in fraudem. ibid. quærunt Doctores.

Appellatum pręsumitur intra x. dies, si fuerit appellatum non in scriptis, nisi constet de sententia, ut dicit Ioan. Andr in nouella in capit. Romana, de appellat.

Absens per longum tempus præsumitur ab initio habuisse animum non possidendi, ut dicit Henricus Boich in c querelã, de electio.

Appellare non licet secundo ab eodem grauamine; etiam intra x. dies, & si cõtrarium fiat, præsumitur renunciatum primæ appellationi & grauamini, secundum Innocen. in cap. solicitudine, de sententia & rei iudica. ideo cauti aduocati, quando uolunt reformare eorum appellationes, subiungunt. Non desistendo a prima appellatione, quæ protestatio in hoc operatur, ut per Guid. Pap. de præsump. num. 57. & in eius trac. de appella.

Affinitatis ratione præsumitur inter affines donatio. Barb. cõsil. 16. in 1. Calc. consi. 6.

Allegata præsumptione præsumitur titulus allegatus & bona fides, etia si non dicatur. Gui. Papa de præsumpt. nu. 65.

Appellationi in dubio potius statur quàm sententiæ, quia præsumitur, quòd propter grauamen appellauerit. ita dicit Archid. post Gofred. in c. si a iudice, de appellatio. in 6.

Alienata in utilitatem ecclesiæ an præsumantur. si in instrumento

mento seditionis ita dicatur. uide plenè per Guid. Pap. in decis. parla. q. 151.

Per uerisimilem præsumptionē potest Princeps, uel Præfectus prætorio aliquem releuare a desertione appellationis, secū dum Innocent. in c. ex literis, in fi. de resti. in integrum. Gui. Pap. de præsumpt. num. 76. & quæst. 184.

Acquisita a matre tutrice libero rum tutela durante, an præsumantur acquisita ex eorū bonis, & quando teneatur ea filiis relaxare. Respond. Guid. Pap. de præsump. num. 84 uide omnino.

Appellans dicens appello, nō declarādo ad quem iudicem appellet, ad quem appellasse præsumatur. Gui. Pap. de præsumptio. num. 95.

Arma portans præsumitur habere malum animum. uide Gui. Pap. de præsumpt. nume. 105. ubi de armis fusius, & ubi remissiuè.

Allegans solutionem an præsumatur debitor. vide plenè per Bar. in l x. ff de uerbor. obliga. & Ang. Are. in tract. de excep.

Alienasse in fraudem præsumitur debitorē, ex quo scit se creditores habere, uel habituros & bona eis non sufficere. Guido Pap. de præsumpt. nume. 112. ubi fusius.

Acquisita per alterum fratrum mortuo patre durante communione inter fratres, præsumuntur acquisita de communi. Spe. de iudiciis. §. sequitur. uidere de communibus iudiciis, quæ sunt tria uer. Quid si duo fratres. Alcia. de præsump. regula 1. præsump. 25.

Appellare nolens intra decem dies à tempore latæ sententiæ præsumitur eidem sentētiæ acquieuisse. & hæc est mirabilis præsumptio. ut dicit glo. in l. ad solutio. C. de re iudic. item ille, qui pendente causa appellationis petit terminū ad soluendum debitum, de quo agebatur, præsumitur eius appellationi renuntiasse. secundum Inn. in c. solicitudinem, in uersi. contra expen. de appella. & in c. quòd ad consultationem. super uer. recipiens, de senten. & re iudica.

Aggressor qui fuerit inter duos rixantes, & quis aggressus in dubio præsumitur contra mortuum, si mors unius secuta est vel contra amplius uulneratū. & pro altero l. scientiam. §. cū sacramenta. ff. ad l. aquil. uide omnino Alciatum de præsum. regula 3. præsump. 39. uide omnino Herculanum. de cautione c. 30. Menochius casu, 63. de arbi. iudi.

Acquirere quilibet præsumitur usque ad mortē l. si defunctus. C. arbi. tutelæ.

Bręsumitur contra accusatum, si eius consanguinei impediēt examinationem. Bal. in l.j.ult. col.uersi.ulti.est argu. C.si quacunque prędi. potesta. per no. in cap. Abb.& in c.constitutus de testibus.

Animum occidendi non pręsumitur habuisse percutiendo alterum, nisi probetur contrariū. l.j.C.de sicariis, quòd probatur si percutiat hasta, cum poterat percutere cum ferro, ut no. glo.in l. 1.§.diuus.ff.de sica. & ibi no.

Animo iniuriandi pręsumitur aliquem dixisse uerba, quę uidentur iniuriosa, nisi probetur cōtrarium.l.si non conuicij.C.de iniuriis.

Agnoscere & approbare iudiciū patris pręsumitur, qui ab hæredibus aliqua emit uel conduxit, uel similia fecit. l.si ut proponas.§.j.ff.de inoffi.testamento. item præsumitur filiū agnoscere, & comprobare patris iudicium, qui petenti legatum ex testamento paterno patrocinium præstat. l. fi.ff.de inoffi.testa.

Actum licito modo quis potius facere pręsumitur, & ut quis ita supinus nō sit, ut id tentet, quod sciat irritum esse, & sibi maximè damnosum. argum. l. cum deinde.ff.de proba. secundum Raphael.Fulgos.in consi. 5.in ult.col. incip. Nauta quidam, ubi etiam per istam rationem quendam uzutam, qui recesserat non soluta gabella defendit.

Ascendens pręsumitur uelle relinquere hæreditatem suam descendentibus. Alciat.de pręsumpt.regula 1.præsump. 8.

Auus pręsumitur dotare neptem contemplatione filii. Alc ia.de præsumpt.regu.1. præsump.17.

Affectio pręsumitur in cōiunctis. Alciat.regul. 1. præsump. 20.

Alienatio facta per prelatum in consanguineos pręsumitur nō esse facta in utilitatem ecclesiæ, sed in utilitatem ipsorum consanguineorum. Alciat. de pręsump.regul.j præsump.29.

Antiquior pręsumitur melius scire ueritatem. Alciat. de pręsumpt.regul.1. præsumpt.45.

Actus sequens pręsumitur factus in executionem tractatus pręcedentis. Alcia.reg.2. pręsumptio.24.

Actus ubi potest importare delictum graue & paruum, pręsumitur pro minori delicto. Alc. de pręsumpt. regu. 3. præsumptio 6.

Actus non præsumitur gestus metu, sed sponte gestus, Alcia. de pręsumpt.regu. 3 præsump.7.

Actus ut potius ualeat in dubio pręsumptio capitur semper, quàm pereat. Alciat. de pręsumpt.regu. 3. pręsump.34.

Pręsumitur ex duob. actibus eodem

dem die factis illũ præcessisse, qui de iure præcedere debuit. Alciat. de præsump. reg. 3. præsumpt. 42. ubi etiam præsumptio non tollit, quin possit in contrarium probari, & allegari, nume. 1. & quando præsumptio sit alleganda. Aretinus consi. 110. num. 1. vide Rui. cõs. 143. num. 22. vol. 5.

Præsumptio semper est capienda, quod actus sit factus modo licito, vel cum minori delicto. Ruin. consi. 1. num. 3. vol. 5.

Præsumptio pro ualiditate actus, est cæteris fortior & præferenda. Ruin. consil. 72. num. 4. vol. 2. Gratus respon. 81. num. 13. in 1. & respon. 92. num. 7. volu. primo, & respon. 90. nume. 13. in secundo. Cephalus consil. 294. num. 45. lib. 2.

Præsumptio, quæ oritur ex promissione excessiua affictus, est magis immediata ad usuras, quàm modicitas precij in uenditione, & pactum de retrouẽdendo. Gratus respon. 11. nu. 19. volum. 2.

Præsumptio nõ est, quòd aliquis alienare uelit. Gratus respon. 28. num. 11. uolum. 2.

Præsumptio, quę habet iuuene formosum iuuentum in domo pulchræ mulieris censeri adulterum, non procedit, quando muliere inscia domum fuerit ingressus. Gratus resp. 43. nu. 45. vol. 2.

Præsumptio est cõtra rixosum, & similia solitũ perpetrare, ac seniorem prius aggressum, & similia solitum perpetrare, cũ dubium est quis aggressus fuerit. Gratus respon. 47. num. 14. volum. 2.

Præsumptio est, quòd quis acquisierit de pecuniis propriis, quod qualiter procedat. vide Crauettam consi. 91. nu. 8.

Præsumptio est, quòd actus sequens factus sit secundum causam præcedentem. Craue. consi. 91. nu. 9.

Præsumitur ille actus præcessisse, qui debuit præcedere, quãdo eodem die, uel eadem hora reperiuntur plures actus celebrati. Ripa responsorum lib. 3. c. 5. nu. 2.

Actus præsumitur spontaneus, Neuiza. consi. 46. nu. 42.

Præsumitur pro actu, quod sit validus, & quod fuerit factus, ut fieri debuit. Neuiza. consi. 66. nu. 56.

Animus præsumitur talis, qualia sunt facta, vel verba. Gramma. decis. Neapo. 37. nu. 6.

Præsumitur pro uiris, qui sunt maximæ auctoritatis & notæ integritatis, ac fidei. Alba consi. 11. nu. 11.

Præsumptio oculti auxilii cõtra associantẽ post delictum oritur, per quam cogitur associãs probare contrarium. Ruini. inter consi. crimi. 136. nu. 8.

Prȩsumptio occulti auxilii cessat quando astans rixæ fuit tanquam mediator. Rim. Tertius ibi.nu.9.

Præsumitur quòd quisque in dubio velit actum validum facere. Emilianus consil. 39. nume.87.

Prȩsumptio validitatis actus potentior est alia quacũque præsumptione. Emilianus consi.62.nu.12.& consi. 116.n.14. Dec.in l.in contrahenda n.6.ff. de reg.iur.

Præsumitur pro eis, quæ plerunque acciderunt. Zasius consil. 229.nu.37.in j.

Acquirere quilibet prȩsumitur & ditari. Alcia.consi.216 nu.8. lib.vlt.

Prȩsumitur paritas affectionis erga pares in gradu. Alciatus cõsi.62 n.4 lib.9.

Non prȩsumitur, ꝙ auus de suo dotauerit neptem diuitem. vide Alciatum in consi.49. num. 10.lib.9.

Prȩsumptio ex substantia rei preualet appellationi. Alcia.consi. 68.lib.9 nu.8.

Præsumptiones introductæ in fauorẽ alicuius intelliguntur habere locum ita demum, si ipse hoc alleget. Alcia. consil.29. nu.23.lib.8.

Præsumitur contra eum, qui differt agere, donec probatio rei deficiat c.nullus, de præsump. Nam omnis, qui de iure consi dit, non differt, nec vadit per mendicata suffragia, sed festinat, vt ueritas inquiratur. ot ait Bald.in l.de crimine. C.de adult.& in c.licet causam.col. ult.de proba.

Prȩsumptiones iuris non attenduntur, quoties animæ vtilitas suadet. Portius consil. 30. num.12.

Præsumptio prȩualet ex duabus contrariis probationibus, quȩ facit ualere actum. Ceph. cõsi. 10.nu 4.in j.

Animus malus, cum sit facti, non prȩsumitur, sed est probandus. Cephal.consil.76.nu.18.in j.& ibi dicit, ꝙ amicitia & obseruantia tollit prȩsumptionẽ quòd quis uoluerit quempiã iniuriam alicui inferre.

Allegatio tacita præsumptionis sufficit, quæ tamen veniat in necessariam antecedẽtiam ad deducta. Cephalus consil. 133. nu.55.

Prȩsumitur, quòd qui cȩpit bona sua perperam administrare, omnia in futurum sit dissipaturus. Cepha.consi.39.nu.27.

Affectionis naturalis præsumptio prȩualet. Ceph.consi.216 num.20.

Allegatio prȩsumptionis, quando resultat ex antiquitate tẽporis, potest omitti, & in allegationibus iuris postea deduci. vide omnino Cephalum in consi.171.num.42.lib.2. vbi & alia

alia. Et an præsumptio resultans ex facto partis debeat allegari? vide Bellonum, Supputationum lib. 2. cap. 6. Et est allegẽda præsumptio in quibus dominium præsumitur, aliàs parti minime prodest. Crottus consi. 34. num. 15. & etiam præsumptio post conclusionẽ in causa tempore disputationis. vide Afflic. super consti. de matrimoniis publicè contrahendis n. 17. lib. 2. vide Rolan. cons. 99. nu. 31. in 2.

Pręsumptio licet nõ sit pro actis. Tamen fallit in sententia antiqua, in qua omnia acta interuenisse pręsumuntur. Roland. cons. 99. nu. 23.

Præsumptio est iuris semper contra inuadentem & agredientẽ & criminis Auctorem. Nouellus in trac. cri ad defensam, pagi. 15. nu. 13. Et contra illum q primo ponit manus ad arma, & incipit proferre uerba contumeliosa, ibi nu. 17. Maranta in practica in 6. par. ver. Cõfessio nu. 27. pag. 204.

Artifex pręsumitur uiuere ex artificio, glo. in l. si quis argentũ. uersi. quantum. C. de donatio.

Si quis alloquatur Titium, & in breui spacio committat delictum, præsumitur de consilio commisisse. Dec. in l. consilii in apostill. super uer. in dubio de regu. iur.

Præsumitur cõtra deferentes arma, quod velint malè agere. Ripa de peste nu 330. Bald. in feudis de pace tenenda §. si qs rusticus. Iodocus de præsump. num. 23.

Præsumptio est pro antiquitate. Gui. PP. singu. 197. & pro actu antiquo Afflictus decis. Neap. 245. nu. 3.

Adulterij præsumptio oritur ex conuersatione, ex solitudine simul vagandi, ex loco, nuditate, ætate, ex eodem lecto tempore nocturno, ex auditu testium distantium tenui pariete, quando inuicem commiscebantur, etiam ex prolatione osculorũ, & amplexus, quæ omnia simul iuncta probant adulterium. D. Iosephus Fontanellus olim Prætor noster Ferrariæ cõmendabilissimus & iustissimus inter consi. crimi. consi. 97. nu. 31. in 2. vol.

Præsumitur præstasse alimenta p̃terito tempore, qui probat ea præstasse per triennium cõtinuum. Machellus patrocinio 29. nu. 2.

Præsumptio non est elicienda ex actibus nostris vltra quàm ipsi de necessitate inducant. Iaco. Venentus in tracta. de annua præstatione q. 6. num. 8. in prima par.

Allegari non debet præsumptio per iudicem. decis. Neapo. per Afflictum 345. nu. 7.

Allegari non debet pręsumptio, quę

quæ ex cursu temporis nō venit, vbi veritas patet. Affli. decis. Neapoli. 107. nu. 6.

Apparere satis dicitur, quod prę sumptiuè constat. Afflic. decis. Neapo. 12. nu. 24.

Actus vnicus vel plures præsumantur. Milleus in Reperto.

Pręsumi an debeat quilibet actus iudicialis factus in absentem, uel præsentem. Milleus in Reperto.

Præsumi non debet pro actis extra iudicialibus per iudicem gestis, vide omnino Milleum in Reperto. litera P.

Abbreuiatura pręsumitur esse apud Notarium, nec præsumitur ab eo restituta partibus, nisi probetur. Bart. in l. si quis ex argenta. §. prætor, de eden. vbi & Alexander.

Vbi dubitatur de prioritate duorum actuū ex incertitudine ne uterque uitietur, præsumimus pro benigniore. Alciat. de prę sumpt. regula tertia, præsumptio. 41.

Abesse quis præsumitur ex iniusta causa, eo ipso, quòd non ꝓbatur abesse ex iusta causa. l. si eum seruum. §. fin. ff de fideicō missa. liber. in princ.

Accusator autem si in termino ad quem reum citari fecerat non compareat, præsumitur abesse potius ex iniusta, quàm iusta causa. dicit Ioan. And. de dolo & contu. ca. lib. 6.

Abesse pręsumitur quis malitiosè, ubicunque tenetur ad aliquid agendum, & abest. dicit Innoc. de eo, qui mitti. in poss. causa rei ser. si aduersarius, ex ē pla, ibid. uide.

Actus reiteratus interuenisse ꝓsumitur, ne testes periurij reatu notentur. de testi. c. cum tu fili. Specu. de teste. §. iam de interroga. uer. quid si vnus.

Præsumitur eum in cuius arbitrium aliquid est collatum taliter arbitrari, quòd speciali iuris dispositioni eius arbitriū non repugnet l. quanquam. ff. de ritu nup. l. 1. & no. ff. si quis cautio.

Anulos & claues assignatos causa custodiæ assignari præsumitur l. dominus horreorum. ff. loca. & no. ff. de leg. 2. l. cū pater. §. pluribus. & facit 23. dist. Hostiarius.

Agens aliquid in suo præsumitur ꝙ nocendi animo non facit. l. fluminum. ff. de damno infec. in glo. pen. ꝙ verum, nisi prohibitus hoc faciat 23. q. 5. cū homo. Facit l. 1. §. denique. ff. de aqua plu. arcen.

Appellationi renunciasse præsumitur appellans, si apostolos sibi dari non petit intra terminum ab homine statutum, uel à lege. Luc. de Pen. in l. quicunque. præsumpt. 116. C. de apochis pub.

Acta omnia legitimè præsumuntur

tur, si aliqua ducta est vt uxor. Cast. in l. cum fuerit nu. 2. ff. de condi. & demon.

Actum approbare non præsumitur, qui solemnitatem, quæ in actu requiritur, non admittit. l. non codicillum. C. de testamen. Luc. de Penna in l. 1. C. de quæsto. lib. 12.

Agere iniquè non præsumitur, qui præsente Iudice, aut quolibet alio legali & ciuili officio abseruante aliquid exequitur. ut colligitur in auth. vt de fun. seu fu. post prin.

Accusatus de adulterio præsumitur illud commisisse, si tempore accusationis consanguinitatem obiecit, & nunc inuenitur nuptias cũ adultera contraxisse l. si qui. C. de adulter. vide omnino Luc. de Pen. in l. quemadmodum, præsumpt. C. de agrico. & censi. lib. 11.

Adulterium commisisse præsumitur is, cui ter denunciatũ est, ne cum alicuius uxore loquatur, inuentus postea cum ipsa loq., in auth. ut liceat matri, & auiæ. § his quoque etiam, quæ est. C. de adulter. auth. si quis.

Appellans ante sententiam causa frustratoriæ dilationis appellare præsumitur l. 2. C. de episco. audien.

Adulatio omnis præsumitur mala 40. dist. sunt nonnulli, & seq. & ex adulatione præsumitur sequi malitia, ibid. & ff. de ser. cor. l. 1. plura mala de adulatione. vide C. de silẽtia. in rub.

Actum omne praue actum, malè actum esse præsumitur l. si non conuitii. C. de iniuriis. Nisi præsumatur aliud ex persona. qualitas. n. facti præsumitur ex persona facientis 11. q. 3. absit, & no. 5. q. 4. non omnis. vide Luc. de Penna omnino in d. l. quemadmodum. præsump. 137. C. de agrico. & censi. lib. 11.

Affectione dolosa p̃sumitur moueri, qui committit officia lucrosa cõsanguineis, uel coniunctis 89. dist. decenter.

Animalium venaliciarii. i. uenditores præsumuntur potius ad lucrum, uel turpiter faciendũ proniores l. iustissime. §. 1. in fi. ff. de ædil. edic.

Auarus non præsumitur sapientiam diligere. C. de nõ nu. pec. l. professio.

Auarus quilibet præsumatur. l. cum de indebito. ff. de proba. & no. ff. solu. mat. l. quæ dotis.

Actum impetuosè præsumitur, & non libera uoluntate, cuius actor cito pœnituit, puta intra triduum, extra de reg. cap. ad nostram.

Ancillam susceptam in uxorem a domino præsumitur efferri & superbe agere. § iocundum, in auth. de nuptiis.

Animus impudicus præsumitur, cuius est oculus impudicus. 23. q. 5. nec solo.

Accu-

Accusator p̄sumitur, ut impleat accusationis solemnia requisitus, si non comparet, nec prosequitur, suæ causæ renunciare. l. si ea, C. qui accusare non possunt, & de pac. l. postquam.

Auarus nullus præsumitur, quòd quęrat compossessorem, nullusque dominandi cupiditate inflatus, uel fastu dominationis elatus desideret habere cō sortem. 23.q.7. quòd autem.

Abbas presumitur id, quod agit agere de consensu conuentus. no. Innocen. in c. ea. de his, quę fiunt à præla.

Agens præsumitur suo potius, q̄ alieno nomine agere. l. Iulianus, §. si seruum, de procura.

Arbiter quis pręsumitur electus, cuius sententię stare sub pœna promissum est, & econtra, ut iudex, si pœna non est adiecta. no. ff. de iudi. l. 1. per Inno. de arbit. c. innotuit.

Alienare præsumitur, qui rē suā permittit usucapi. l. alienationis. ff. de uerb. sign.

Affectio præsumitur in coniunctis. l. Aurelius, §. Titio. ij. ff. de l ber. lega. & ff. mandat. l. cum seruus, secus in extraneis. l. petitus. §. 1. ff. de excusa. tut.

Actum inutilem quis non pręsumitur facere uelle. Bertran. in consi. 338. num. 4. uersi. adiicio, in 3. vol. lib. 1.

Actum præsumitur a partibus, quod tacitè uenit de natura contractus. Ias. in l. cum quid' num. 4. in 1. lectura. ff. si certū petatur, an autem præsumatur pro actibus, qui geruntur per modum uoluntariæ iurisdictionis. uide Abb. in c. in pręsentia, num. 14. de reuunciat.

An præsumi debeat pro actis extraiudicialiter gestis, uel per uiam uoluntarię iurisdictionis. uide Abb. in cap. 1. ubi Anton. num. 6. de cleri. pere.

Etiam si a lege inducatur præsumptio, & id, quod lex præsumit sit notorium, allegari tamen semper debet, aliàs non suffragatur. Turzanus opinio. communi. 157.

Allegari necesse est semper, ubicunque aliquid est necessariū ad intentionem fundandam dato, quòd illud pręsumatur a iure, adeò, ut in dubio nō sit necesse probari. Bald. consil. 403. in 3. par. num. 6. Riminal. 430. num. 55. & nume. 56. uide Tiraquel. in tract. de pręsumptio. in glo. 2. pag. 12. uersic. tu aduerte.

Adiuisse non præsumitur solemniter, ex quo quis adiuit. Bal. consi. 403. in 3. par. num. 5.

Præsumitur pro arbitramento, sicut pro sententia iudicis. Bal. consi. 340. in 1. parte, nume. 2. Item pręsumitur pro arbitrio. Bal. consi. 340. num. 4. in 1.

Adhibitus præsumitur adhibitus gratia adhibentis non gratia sua,

sua, nec præsumitur adhibens uelle iactare suum. Bal. consil. 400. nume. secundo, in quinta parte.

Alienatio an præsumatur simulata ex eo, quòd alienans reperiatur possidere post alienationem. Bal. consil. 268. num. 1. in 5. parte.

Præsumptio, quòd interpretatio debet fieri, ut actus ualeat, prȩualet aliis. Dec. consil. 76. nu. 3.

Præsumptio locum non habet, quando de salute animæ agitur, Anchar. in consil. 411. numero 5.

Annihilare uelle seipsum, & statum suum nemo præsumitur. Socin. iun. consi. 77. nu. 39. in 1.

Præsumptio licet releuet ab onere probandi. Tamen non releuat ab onere proponendi, & allegandi, cum quælibet iuris præsumptio debet articulari, licet non probari. Socin. iun. consi. 7. num. 9. in 1. & consi. 77. num. 21.

Alienare malo animo prȩsumitur, qui substantia sua, & bonis abutitur. Cacheranus decisione Pedemontana 168. nu. 14. & 13. & qui male uersatur circa substantiam suam dilapidare dicitur. Et ex magno excessu in alienãdo prȩsumitur fraus, ibi. nu. 15.

Arbitrium, idest laudum in dubio præsumitur æquum. Vitalis in tracta. clausularum, pag. 466. uersi. Et quòd dictum est.

Acquirere ex aliena pecunia quãdo quis præsumatur, uel non. Siluanus in consi. 86. in 2.

Alimenta præsumuntur præstita ab eo, qui tenebatur ea præstare. l. fi. ubi Bald. & Salyc. ff. de alimen. pupillo prȩstan. Bart. in l. cum seruus, ff. de uerb. ob. Corn. in consi. 110. col. 3. uolu. 1. & consi. 113. colum. 2. uersic. his tamen non ob.

Actus quilibet in dubio præsumitur uerus. & non simulatus, ut per Bar. in l. cum precibus. C. de probat. Abba. in consil. 97. num. 23.

Arma ante pedes inuenta præsumuntur illius, cuius sunt ante pedes. Menoch. de arbi. iudi. casu 394 num. 53.

Alimentatus præsumitur pupillus a tutore, nisi probet unde aliunde perceperit alimenta. l. fi. C. de alimẽ. pupillo prȩsta. ita & creditor præsumitur aluisse equum pignori sibi datũ. ita & apparitor prȩsumitur aluisse carceratum. EcKius in trac. de iure sistendi, capit. 34. num. 2. inter tracta. assicurat. diuersorum, pagi. 428.

Actus, ut ualeat, ꝑsumitur prius præcessisse quàm secus, plura ad rem Rolan. à Valle in consil. 61. num. 24. & pluribus seq. in 3. uol.

Antecedenti prohibito, præsumitur prohibitum omne, per qđ

ad illud peruenitur. Anto. Gabriel. in suo communium conclus. tit. de præsumptionib. cõclusione 7.

Animus ita esse non præsumitur, quia est facti, nisi probetur. Benintend. decisio. Bono. 70. num. 16.

Acquirere frater, uel quis alius præsumitur sibi & suis hæred. in dubio, & non fratri. Bald. in consi. 97. in 1. ubi bene.

Alienatio nunquam præsumitur, quoties unus & idẽ actus potest sapere alienationẽ, & non alienationem. Bald. consil. 116. num. 3. in primo.

Arbitratoribus iura partium nõ sunt notoria, nisi constet, nec præsumũtur, idem in arbitris. Bald. in consi. 142. col. 1. in fin. in 1. uo.

Adulter præsumitur, qui in fragranti crimine deprehensus est malefactor. Bald. in consil. 152. num. 5. in 1.

Arbiter habet pro se præsumptionem. Dyn. in consi. incip. Tholomæus Manentis. Bal. consil. 227. num. 5. in primo.

Arbitrator, qui enormiter lædit partem præsumitur ex animo & dolo fecisse. Bald. in consilio 380. in 1. vol.

Actus duo quando sunt subordinati, de quibus in eodem instrumento fit mentio, præsumuntur facti congruo ordine. Bald. consi. 170. num. 2. in 2.

Actus, qui potest duplici modo fieri, scilicet tanquam heres, & tanquam non heres, in dubio non præsumitur, quis adire, ut no. ff. de condi. ob causam. l. 1. §. si parendi. Bald. cons. 324. in 2. vol. & ibi quando quis dicatur adire hæreditatem.

Accusatus, uel inquisitus non statim, quòd est accusatus, uel inquisitus ideò præsumitur culpabilis, nisi probetur, ut legitur, & no. in l. 3. C. ad l. Iul. maiesta. Bald. consil. 410. in 2. uol. num. 1.

Allegare semper melius est illud, quod lex præsumit. Bal. consil. 403. num. 6. in 3. uolum. uide omnino.

Affectio in dubio naturalis inducit præsumptionem. Bal. cons. 406. num. 2. in 3.

Arbitraria habent præsumptionem pro se. Nam & in arbitrariis præsumitur pro iudice de eo, qui furt. ordi. susce. c. innotuit. Bald. consil. 217. colum. 1. in 4.

Abbas præsumitur constituere procuratorem de consensu capituli, nisi contrarium probetur c. ea noscitur, de ijs, quæ fiunt a prælatis sine consensu capituli. Bal. in Margarita uer. 14. & an præsumatur facere de consensu conuentus. Innocen. in c. ueniens, in ulti. colum. de præscrip. ubi quòd sic.

Abesse quis ex malitia præsumitur,

tur, si dum obligatus stare in loco, ut beneficiatus, uel maritus non reperiatur. Felyn. in c. consultationibus, circa princ. 1. col. de offi. deleg. plenè. Abbas in c. si aduersarius, de eo, qui mitti. in poss. causa rei seruandæ, ubi, quando absentia dolosa præsumatur.

Abbreuiatura præsumitur esse apud notarium, nec præsumitur ab ipso restituta partibus, nisi probetur. Barto. in l. si quis ex argentariis, §. prætor, ubi & Alex. ff. de eden.

Absens præsumitur condemnatus ex contumacia. l. j. & ibi Bald. in 3. no. C. de pericu. & commo. rei uendi. nisi sit condemnatus ex liquidis iuris ꝓbationib. l. ij. & ibi tenet Bald. C. de contra. iud. tu uide Bart. in l. Papinia. §. meminisse, in 3. no. ff. de inoffi. testa.

Absens in loco propinquissimo præsumitur scire sententiam latam esse contra se à die præsentati tenoris sententiæ ad domũ suam, aliàs secus, aliàs non scilicet facta præsentatione prędicta. Etiam si prius fuit citatus ad sententiam audiendam, secus, si fuit sibi missa notificatio ꝑ publicum nunciũ, licet tenor sententiæ non fuit missus. Firmanus in uersic. absens in loco, fol. 5.

Absens præsumitur scire etiam id, de quo est publica fama. Bart. in l. is potest, in 6. col. super uer. nunc uideamus, qualiter, de acquiren. hæred.

Absentia in omni materia semper præsumitur. Firma. uersic. absentia.

Absolutio nunquam præsumitur commissa ad cautelam, nisi exprimatur, glo. in c. capitulum, uersi. relaxetis, de rescrip. quã extollit Panor. in c. Apostolicę in fi. de excep.

Absolutoria præsumitur lata, qa non probatum. Bar. in l duob. §. a fideiussore, ff. de iureiuran. item ex causa, de qua patet in actis. Bar. in l. Iulianus 16. col. uersi quandoque. ff. de condi. indebi. & Alexand. in l. admonendi. 3. char. de iureiur. Firm. uer. absolutoria.

Accusator ꝑsumitur legitimus, nisi contra probetur. Bald. in addi. ad Speculato. de accusa. uersi. 1.

Acta an pręsumãtur interuenisse, si de eis sit facta mentio in sententia. Cast. consi. 3.

Acta præsumuntur iusta sicut & sententia. Bal. in l. fi. in pẽnult. col in fi. uersic. quæro nunquid pro actis. C. de re iudi. Bar. in l. 2. qui. C. de ap.

Acta non præsumuntur præcessisse, licet producatur sententia. Bar. in l. illud. ff. de acquir. hæredit.

Acta omnia præsumitur iudex uidisse, & cognouisse. Bald. in l. fi.

C. de edicto diui Adria. tollen. in 5. quæst.

Actor præsumitur uoluisse in iudicium deducere ius sibi competens, & non ius non competens, etiam si opus sit uerba transplãtare & impropriare. Paul. de Castr. in l. 2. §. uerbis, ff. si cer. pet.

Actor præsumitur scire qualitatem iudicij. Bal. in l. fi. C. de liti. paulo post prin. super text. ibi accesserit.

Actor non probans pręsumitur calumniari. Bald. in l generali 6. col. ubi distinguit. C. de episcop. & cler.

Actor præsumitur uoluisse intentare actionem, quæ resultabit ex probationibus faciendis. Alexand. in §. Chrysogonus, 7. col. de uerb. obl.

Actor pręsumitur cõstitutus causa cognita. Bald. in l. si præses, in j. quæst. C. quomodo & quãdo iudex.

Aditio non pręsumitur ex implemento conditionis l. Antistus, & ibi Bal. de acquir. hær.

Aditio pręsumitur, ex eo, quòd tutor in inuentario dicit sic. item res de hęreditate Titij. Bar. l. gerit, penul. col. ver. iux. hoc quæro, ff. de acquiren. hæred. item ex uerbis narratiuis Titius hæres hic constituit procuratorem &c. Bartol. in dicta l. colum. 2.

Aditio ex non facto præsumitur, putà si debitor institutus intra tempus nõ soluit, quia præsumitur adire. Bar. d. l. gerit, in 9. col. uers. uenio ad quartum prin. Bertach. uer. aditio ex nõ facto, ubi fusius.

Aditio fit & præsumitur, si minor cum consensu curatoris agit cõtra debitores hęreditarios. Castr. in consi. 212.

Aditio præsumitur per actum factum a patre sciente & patiente filio, si actus est talis, quòd arguat aditionem. Bartol. in l. qui in alie. §. 1. uer. q̃ro quid si appareat, ff de acqu. r. hæred.

Aditio præsumitur, non inducitur ex cursu longi temporis. l. qui in aliena. §. 1. & ibi Bartol. in prin. ff. de acquiren. hęredit. Bald. in l. 2. de legiti. hære. & in l. j. 26. oppo. C. qui admitti.

Aditio pręsumitur ex comminatione filię facta fratri de petenda portione hęreditatis, & ideo transit ad hęredes petitio hęreditatis tanquam aditę. Bar. in l. posthumus, §. fin. ff. de inoffi. testamen. non tamen se clarè firmat.

Aditio in suis præsumitur, nec est probanda, sed in extraneis sic. Bertachi. in uersi. aditio.

Aditio citius præsumitur in hęreditate ascendentium quàm aliorũ. Bal. in l. si matre, in prin. C. de suis & legiti.

Administrator Reipublicę præsumitur ditatus ex pecunijs publicis

blicis nõ ex officio ſuo q̃ſiuiſſe, quod poſt officiũ reperitur habere. Bal. in l.cum oportet. in prin.in 4.col. ver. quid in ad mini.C.de bonis quę liber.Bertachi uer.adminiſtrator Reipublicæ.

Adminiſtrator ſemper præſumitur facere animo adminiſtrandi, non animo donandi. Bertachi.uerſi.iſto.

Adultera ſemper p̃ſumitur adultera. Ang.in auth.de reſtitu. & ea, quæ parit.§.fin. col.4.

Affinitas facit præſumi homicidium caſuale.glo.eſt in l. 1. C. de ſica.& Bal. in ſingul. uerſic. amicitia.

Alienatio in clericum præſumitur facta cauſa mutandi iudicij, & per eam conſtituitur durior aduerſarius, cum non poſſit clericus conueniri ſub iudice ſeculari, & ideo contra alienationem agitur ad intereſſe ex edicto de aliena.iud.mu. cauſa facta. Idem ſi ſit facta in perſonam, cũ qua deberet fieri cõpromiſſum. Bertach. uer. Alienatio in clericum.

Alienatio præſumitur in fraudẽ, quando alienans poſtea poſſidet pro ſuo.ideſt fructus percipit & nemini reſpondet. Etiam ſi rẽ precario poſſideat. niſi emptori reſpõdeat de fructibus, vel niſi reſeruauerit ſibi uenditor vſumfructum. Bertachinus verſiculo, Alienatio præſumitur.

Alimenta præſumuntur pręſtita vxori ab hęredib.viri, cum quibus commorata eſt. Niſi probet, ꝙ aliunde percepit l. fi. C. de alimen.pu.præſti.Alex.conſi. 3. in 3.

Item in dubio præſũmuntur pręſtita pupillo à tutore, niſi pupillus aliter probet. Item præſumũtur p̃ſtita de bonis eius, cuius negocia ſunt geſta à negociorum geſtore, non de bonis eius.glo.& Bar.in l. Neſennius 1.col.ver.item no.ff.de nego.geſt.

Allodialis res pręſumitur & non feudalis, ſed libera. Firma.ver. libera & uer. Allodialis, & Brunus conſi. primo. colum. prima, & conſil. ſecundo, colum. 1.& ſecunda.

Alluſio vocabuli facit præſumi ſignificatum vocabuli l.1. & ibi Bar.ff.de fundo inſtruc.vbi dicitur inſtrumentum dici, eo ꝙ inſtruat cauſam.& Bar.in l.omnes populi. in 6. q. principali. ver.Item quòd prædictum. ff. de iuſti.& iure, & no.in l.2.§.appellata, in prima oppoſiti.ff.ſi certum pet.

Amicitia eſt pręſumptio & coniectura in incertis, uidelicet, ꝙ teſtator ſenſerit de Titio amico potius quàm de alio Bar.in l.duo ſunt Titij in fi.ff.de teſta. tu.& Bal.in l.voluntatis, vlt.colum.ver. tem legatum.C.de fideicom-

deicommissis,dicit prę∫umi re lictum factum amico & propter amicitia.

Amicitia prę∫umitur inter omnes, non autem inimicitia.l.∫i quis te∫tibus,& ibi Abb.in vltima colum.in ver.no.quòd il le.C.de te∫tib.Quod e∫t verum in genere & non in ∫pecie, qa tunc amicitia non prę∫umitur ∫ed debet ∫pecificari ∫ecundũ Bal.ibid.

Amicitia inducit prę∫umptionẽ, quòd quis non habuerit animum occidendi.Cępol.in con ∫i.2.in 2.col.in fi.

Amicus prę∫umitur is, qui eligitur ad aliquod officium l.amicis∫imos.in prin.& ibi Bart.ff. de excu.tuto.

Animus ex facto prę∫umitur,ni∫i cõtraria prote∫tatio palam pręcedat.Firma. hoc uer.

Animus ex prælodiis & pręfationibus prę∫umitur. Ca∫t.con∫il. 40.Alexan.con∫.146.colum. 5. in 5. vol.

Animus furandi non prę∫umitur in tutore.Ni∫i in reditione rationis aliquid ∫upprimere deprehendatur.Firma.ver.i∫to.

Animus prę∫umitur ex dictis extra iudicium parte ab∫ente. Firma.ver.i∫to. Et an & quando animus maleuolus prę∫umatur.Signorol.con∫.21.

Animus præ∫umitur ex con∫uetudine.Bal.l. Macedoniani. in fi.C.ad Mace.

Animus recedendi de loco non præ∫umitur in eo, qui habet officinam,vel tabernam in loco aliàs ∫ic l.heres ab∫ens.§.proinde in 1.col.ff. de iudi.

Animus repetendi ∫umptus pro alio factos, quomodo probetur.Firma.ver.i∫to.Et præ∫umitur ex qualitate expen∫arum. ibidem.

Animus mercandi in futurũ præ∫umitur in eo, qui de proximo dereliquit artem mercantiæ. Alex.in l ∫emper §.negotiatio de iure immunitatis.

Animus donandi nõ prę∫umitur in admini∫tratore promittente, vel expendente, ∫ed animus repetendi ∫ic. Firma.in reperto.i∫ta litera.

Animus percutientis prę∫umitur ex qualitate in∫trumenti, quo percu∫it c.∫ignifica∫ti.2.de homici.Non tamen ∫ecundũ Firma.quòd intentio attenditur & non factum in illis, quæ ex animo dependent.Alex.in l. ét §.licet.col.2.ff.∫olut. matri.vbi de illo, qui habebat animum vulnerandi, & occidit,& de illo,qui vnum offendit, & alium offendere volebat.& de ebrio & dormientibus delinquentibus. Addę, ꝙ prima & principalis intentio attenditur, & non, ꝙ ex po∫t facto ∫equitur. Vnde ∫i permittitur bladũ extrahi pro v∫u, & ego extraho eo animo,demum muto ꝓ

positum & vendo, non incido in pœnam statuti. Firma. vbi supra.

Animus ex reuersione præsumitur. Nisi reuersio fiat post quinquennium. Bal. in trac. de scissma, 19. col. l. naturalem §. Pantonius. de acqui. re. do. Bart. in consi. statuto Ciui. Bono. & in l. ex eo. de testa. mili. Firma. in reperto.

Animus donandi præsumitur in adhibente coniunctam personam ad stipulandum. Firma. ver. isto.

Animus donandi sumptus alicui factos præsumitur ex qualitate sumptuũ. Firma. ver. isto.

Animus nocendi nõ præsumitur. Nisi ex comminatione; quòd ædificabit ad despectum vicini. Item nisi nullam sentiat vtilitatem. Item nisi esset modica vtilitas & magnum damnũ vicino. Firma.

Antiquitas facit omnia præsumi solemniter acta, nisi ex inspectione scripturæ defectus appareat. Cast. consi. 48. Cuman. consi. 158. in prin. 2. col. Areti. cons. 31. Firma. ver. Antiquitas & ubi se remittit, vide in ver. solemnitas ubi contra istud.

Antiquior præsumitur sapiẽtior. 26. q. 4. sciendum. Specula. de aduocato. §. nunc tractemus. uer. habito 84. dist. porro.

Annuli subarratione præsumitur matrimonium contractũ. glo. in l. fi. de despon. impub. Dec. cõsi. 164. col. 2.

Appellans & non prosequens p̃sumitur habere iniustam causam. Cardin. in clem. constitutionem. §. sanè 9 q. de electio. 2. q. 6. §. si uerò. Bal. in addi. Specu. de appellat. in 7. col. versi. qui appellat.

Appellatio an præsumatur in scriptis q̃ fuit in scriptis redacta. in Spec. de appella. in 3. col. §. an omnia, versi. & notabiliter. ubi Bald. in addit. ver. an præsumatur, vbi dicit, ꝙ non.

Appellatio in dubio præsumitur rationabilis, & debet admitti nisi constet cõtrarium. Firma. uer. isto.

Appellationi præsumitur renuntiasse, qui in termino nõ recipit apostolos. Car. in clem. 2. §. 1. in fi. de appel. & in 3. q.

Appellatio tollit præsumptionẽ sententiæ. Firma. in reperto.

Arbor præsumitur extendere radices per 15. pedes l. 1. & ibi Bar. C. de aquæductu. lib. 11.

Argumenta dicuntur perspicuę præsumptiones. Inno. in c. cũ in diocesi, in glo. uersi. argu. de vsu. & Bal. in Margarita uerbo argumentum.

Armatus præsumitur habere malum animum, nisi ea portet ligata. Firma. isto uersi.

Auctoritas præsumitur de substantia. Bald. l. fi. §. necessita. 7. col. uer. item auctoritas, C. de bonis

bonis quę liber.

Augmentum dotis pręsumitur in fraudem factum, quãdo creditores sunt marito non aliàs. Firman. uer. augmen. dotis.

Quoties unus & idem actus potest sapere alienationẽ, & non alienationem nunquam pręsumitur Alienatio. Bal. in consil. 116. nu. 3. in 1. colum.

Antiquitas temporis inducit pręsumptionem, ꝙ omnia requisita verè interuenerint, & omnis defectus solemnitatis purgatur propter temporis antiquitatem. Parisius consil. 104. nu. 45. & seq. in 1. vol.

Actus frustatorius non præsumitur fieri. Parisius cons. 113. nu. 37. in j. vol.

Actum quis approbare non præsumitur, quando non recipit, nec admittit solemnitatẽ sub qua actus traditur, ut dicit Lucas de Pen. in l. 1. C. de quęst. libro 12. de quo sic Parisius consi. 19. nu. 144. in 2. vol.

Alienatio in dubio præsumitur potius necessaria & legitima quàm voluntaria. Soci. consil. 16. nu. 16. in 3. vol.

Actus reiteratus præsumitur deliberatio, & quidem plena. Parisius in consi. 61. num. 35. in 2. volum.

Adulterium lex præsumit, dum solus cum sola reperitur c. literis c. tertio loco, de proba. c. præterea, de testibus. Bald. in l. fin. C. de probatio.

Actum quis faciens publicè & palam non præsumitur dolo facere. Parisius in consi. 171. n. 16. in 4. vol.

Alienatio facta de re ecclesię seruata forma rescripti summi Pontificis in dubio præsumitur facta in utilitatem ecclesiæ. Parisius consi. 24. num. 5. in 4. uol. uide omnino totum consilium, ubi quando alienatio rei ecclesię dicatur facta in vtilitatem ecclesiæ.

Aduocatus, qui facit pactum de quota litis præsumitur, quòd propter hoc malam causam etiam defendit. Alberic. in l. si quis aduocatorũ. C. de postulãdo. & de pacto de quota lite Bart. & alii, & Castr. pulcherrimè in l. sumptus. ff. de pactis. & uide in summa Angelica. uer. aduocatus.

Actus gestus à persona prouida & honesta præsumitur iustus & factus in casu possibili. Parisius consi. 41. nu. 12. in 4. Tollitur autem pręsumptio ista ex factis contrariis, ut ibi per eũ nume. 13.

Annuli immissio facta à præsente pręsenti inducit præsumptionem matrimonii, quando ꝓcessit aliquis tractatus, aliàs secus. Parisius consi. 55. nu. 44. in 4. uolum. quando autem nõ præcederet tractatus, tunc nulla inducit pręsumptio, sed solum

lum

lum prçsumitur facta quedam donatio, quæ non potest dici subarratio. ex qua non potest induci probatio contracti matrimonii, vt ibi dicit Parisius latissimè & in consil.60.nu.48. eo.vol. & ibi quando præsumatur pro matrimonio.

Appellatum prius præsumitur, si eodem die appellatur, & obtinetur commissio. Parisius consi.106.nu.17.in 4 uol.

Actus multiplicitas non præsumitur nisi probetur c. cum Ioannes heremita, vbi Moderni. de fide instrumen. Parisius cõsi.36.nu.21.in 4.

Adulterium coniecturis & præsumptionibus probari potest. Parisius consi.137.ad fin. in 4. vol.nu.29.

Auxiliũ quis p̃stitisse, uel p̃stare maleficio non p̃sumitur in dubio. vide omnino Parisium in consi.152.in 4.volu.& consilio 164.nu.12.eo.uol.& ibi per discursum, ubi quando prçsumatur, quis astitisse ut auxiliaret etiam maleficio. uide omnino.

Alimenta præstita per maritum uxori, sequuta eius morte remissa & donata ipsi præsumuntur. Chacheranus decisio. Pedemonta.132.nu.2.& seq.

Actus præsumitur in præteritũ, & se refert ad præteritum sui natura si habet dependentiam à veteri præsumpto, aut nõ infertur in præterito, & tunc nõ præsumitur de præterito. Bal. in repeti.l.Barbarius, col. ante pe. in ult. lectura. ff. de officio prætoris.

Accusans de facto alieno excusatur à præsumpta falsitate ratione publicæ famæ, vel ex eo, ꝙ audiuit à personis fide dignis, & honestis. Bal. in l. Athletas. §. Calumniator. ff. de iis, qui no. infamia.

Actum non præsumitur, ꝙ competat exceptio loco cuiusdam pçnæ. Bal. in l. si de meis. col. 2. ff de arb.

Apothecam habens in loco non p̃sumitur statim discessurus. Bal. in l. hçres, col. 1. ff de iudiciis in addi.

Amicus. Melius de amico præsumitur. Bal. in l. si procura. 3. colum. ff. de condi. indebiti.

Alienatio omnium, vel quasi omnium bonorum p̃sumitur fraudulenta quando tractatur de prçiudicio tertij. Bal. in l. sicut §. superuacuum. ff. quibus modis pig. uel hypo. sol.

Aditio filij præsumitur ex longa patientia patris. Nam si pater patitur filium hæredita ẽ possidere, ex longa patientia præsumitur, ꝙ filius adiuit iussu patris. & sic prçsumitur quasi contractus. qui celebratur in aditione. Bal. in l. si certis annis. nu. 12. C. de pactis.

Animus prçsumitur ex actibus

nam facto datur uoluntas intelligi. Bal. probat. in l. si aquã. C de serui. & aqua, nu. 14.

Amicus. Sicut in fauoribus præsumitur ꝓ amico, ita in odijs contra eum præsumitur q. offendit. Bal. in l hac consultissima. col. 2 nu 5. C. qui testa. facere possunt.

Actor impetrans rescriptum, & non probans præsumitur calũniari, & fortior est ista pręsumptio quàm si expediretur coram ordinario. Bald. in l. non ignorat. nu. 2. C. de fruc. & lit. expensis.

Actus in dubio præsumi debet potius cõtinuatus quàm aliàs de nouo factus. Crauet. in cõs. 223. nu. 3. in 2.

Actum, quod in actis scriptum non reperitur, præsumitur nõ actũ. plura Herculanus in suo de Negatiu. nu. 176. & nu. 187. & seq. ubi ex actis processus ꝓsumitur inesse.

Amicus non præsumitur, qui nimis lędit in arbitrando. Cepola consi. ciuili 34. nu. 5.

Amissio pręsumitur simulata, si postea possidere reperiatur. l. si nulla, ubi Saly. C. de pigno. ac. Bertachi in uer. Amissio. in fi. in reperto.

Actus, quãdo apparet factus sub duplici forma, præsumitur reiteratus. Gramma. consi. ciuili 65 num 7.

Angarias soluens, uel collectas præsumitur semper ex timore potius quàm ex debito soluere. plura Grammati. consi. ciuili 98. n. 17. & consi. 147. Nec potest Princeps vasallus onera & collectas insuetas pònere aliter. & c. ut ibi.

Antiquitas habet pręsumptionẽ plurifariam. Grammat. consil. ciuili 15. nu. 7.

Actus pręsumitur factus à furioso tempore, quo non erat furiosus. Grammati. consi. ciuili 129. nu. 22.

Alimenta pręterita filia petere non potest, quę fuit à matre alimentata, quia pręsumitur, ꝙ mater ei donauerit. etiam ꝙ protestata fuerit aliter. Grammaticus consi. ciuili 146. n. 16. & hoc procedit, si dicta alimẽta sibi non fuerint relicta, ubi tamen fuissent legata, secus est vt ibi per eum.

Animus & uoluntas factis datur intelligi, quia talis pręsumitur animus, qualia sunt facta. Grãmaticus consil. ciuili 150. numero 24.

Animus defuncti non præsumitur corruptus, nec corrumpi potest, secundum articulum. Grammaticus consi. ciuili 158 num. 1.

Amicum interficiens, præsumitur homicidium casuale, quia pręsumitur bene pro amico. plura Io. de Amicis consil. 86. nu. 14. & seq.

Actum

Actum quid prçsumitur ex causa magis principali in dubio, in iudicanda causa actus, qui ex plurib. causis fieri potuit. Crauetta consi.202.nu.13.

Annua præstatio prçsumitur facta ex causa donationis, licet causa præcedens solum probetur relatiuè, aut enumeratiuè. Crauetta consi.226.nu.3.

Absens non presumitur clericus nec ius dicens, uel officialis, qui tenetur residere in loco. Crauetta consi.240.numero 3. in tertio.

Allegare debet illud, quod lex præsumit, etiam, quòd esset notorium. & ista est communis opinio. Crauetta consi. 258.nume.23.in 2.vbi bene.

Animus p̄sumitur ex actuū qualitate. Crauetta consi.261.n.3. in secundo.

Actus prçsumitur prçcesisse, ut valeat, qui in ordine literæ posterius reperitur. puta, si in instrumento dicitur, quòd pater donauit filio, & quòd eum emancipauit, nam prçsumitur prius facta emancipatio, vt ualeat donatio. Crauetta in consi.278.nu.2. uers. Septimo ubi res dubia esset. uol.2.

Alienasse rem liberam quis præsumitur, ubi etiam liberā expresè non uendidisset. l. ex his prçdiis, ubi gloss. C. de euictio. Crauetta in consil.298. versic. Etenim nemo dixerit.

Actus prçsumitur factus ab eo, qui illum tenebatur facere. l. cum seruus. cum ibi not. ff. de uerb. oblig.

Animus occidendi etiam in armato quandoque non præsumitur. Crauetta in consil. 309. nu.6. in uers. secundo etiam in armato. in 2.uol.

Aditio hereditatis non prçsumitur, nisi probetur, quia est q̄d facti. Crauetta in consi.312.nu. 3.col.3.ad fi.in 2.uol.

Arma portans prçsumitur habere malum animum. Crauetta in consi.314.nu.3.

Præsumptio sumitur ex his, quæ apparent, non ex his, quç non apparent. Ideo possessio prçsumitur subsecuta ex titulo, de quo apparet. Et ea quç non apparent non prçsumuntur, sed rebus sic se habentibus iudicare est. Crauetta consi. 319. nume.13.uersic. Decimonono in 2.uolum.

Absens prçsumit̄ ignorare. Crauetta consi.319.in resolutione dubiorum positorum post consilia col.1.in fi.

Animus & atrocitas maleficij p̄sumitur ex genere armorum. Merenda inter consilia commun. diuersorum 90. num. 15. Tomo 2.

Absens à Ciuitate p̄sumit̄ ignorare edictum, siue proclama, & ideo non incurrit in pœnā, Roma. consil.59. decisio. Pede-

demont.71 per totum. vbi de proclamate, quòd frumentum portetur ad Ciuitatem &c. & Roma d.consi.59. quòd Forensis existens extra ciuitatem aut eius Comitatú reuerti debeat. & quæ duo proclamata facta fuere Ferr.anno.1571.

Anuli subar atio inducit pręsumptionem matrimonii. Natta cons.250.nu.7. in 2.

Aditio hęreditatis pręsumitur facta per patrem de consensu filii infantis, & omnia solenniter esse acta. & maxime, quando pater tenuit dotem maternam per decennium post mortem matris infantis. Natta cōsi.74.nu.11.

B

Bona fides pręsumitur. l. fin. C.unde ui.

Bonus pręsumitur, qui uirtutib. se ingerit. Ioan. de Grassis in summario.c.ex studiis.de pręsumpti. Rodulphus in trac. de usuris, num.4. Fallit, quando agitur de pręiudicio tertii. Gozadi.in consi.66 nu.7.

Bonus quilibet pręsumitur, nisi probetur malus. nō tamen sic est in bona fide, quia ad hoc vt pręsumatur bona fides requiritur aliud probari. Requiritur autem in bona fide iustus titulus. uel, quòd probabilibus rationibus acquisierit possessionem. uel, ꝙ longo tempore possederit. uide Guid PP.de pręsump nu.37.& ibi num.38. dicit, ꝙ ex titulo putatiuo pręsumitur bona fides, nisi aliqua pręsumptio in contrarium appareat. Et non pręsumitur bona fides, nisi in iudicio allegetur per partem. quia est facti & animi, ideo debet allegari antequam pręsumatur. Qualiter autem probetur mala fides illius, qui possidet cum titulo, ponit Bar. in l. nunquam. ff.de usuca. uide omnino Gui. PP. ibi. item bonus pręsumitur natus ex bona ꝓgenie. l.si seruus communis. §. qui mancipia. ff.de ędili. edicto. Et pręsumitur quis bonus omni tempore, qui semel fuit bonus. l.nō omnes. §.à barbaris. ff.de re milita. Et sic ex pręcedenti uita pręsumitur in pręsenti, siue in bonum, siue in malum. Bar.de pręsump. Item bonus pręsumitur, qui natus est de bona progenie. & econtra l.si seruus cōmunis. §.si mancipia. ff. de redibitoria. Præsumptiones autē bonitatis, & malitię ponit Albericus in l.omnimodo. nu. 3.C.de inoffi.testa. vide omnino. & ad eum semper recurras vide etiam omnino. Alciat.de pręsump.regu.2.præsump.8.& regula 3.præsump.2.

Baptizatus non præsumitur quis nisi probetur. Alciat. de præsum-

eo.ti.l.quod Nerua.in fi. & est simile in tutore, qui suam pecuniam bene collocauit, pupilli uerò dicit se bene collocare non potuisse. ff.de administra. tuto. l.;secundum dignitatem. §.primo.

Bonus non præsumitur, quem pater in suo testamento prodigum nominauit.l.pen.in fin.ff. de curato.furio.

Bonns iudex præsumitur, qui nō secundùm arbitrium & uoluntatem suam, sed secundum leges & iura pronunciat, habetur.3.q.7.iudicet.

Bonum, uel malum an quis præsumere debeat. vide Anton. in c.unico, num.7. de procura.

Bonæ uel malę fidei possessor utrum præsumatur quis. Bald. consi.257.num.in 1.

Bona præsumuntur paraphernalia, & non dotalia. Bald.consil. 69.num.2.in 5.parte.

Bona fides ex quibus præsumatur. Bald.consi.480. nu.3. in 5.

Bonus, quòd quis pręsumatur, est præsumptio generalis. Soci in consi.15.num.15.in 1. præsumptio tamen est eum non esse bonum, qui illicitę rei operá dedit. Gratus respon.93.num. 17.in 1.vol.

Præsumitur pro eo, qui fuit longo tempore in pacifica possessione beneficij. Dec.consil.117. num. 1.

Bona fides præsumitur per cursum 30.annorum. Ruin.consil. 154.num.6.uol.4.

Pręsumptio, quæ insurgit ex breuitate temporis, præfertur his duabus, scilicet. Mandatū non præsumi, neque delictum. Gratus respon. 110.num.15. vol.1.

Præsumitur pro bono, & præsumptio illa, ꝑ quam arguitur bonitas hominis, præfertur. idem in testibus, quia præferuntur, qui deponunt de bonitate alicuius. Crauetta in consil. 75. num.21.

Bonus & honestus quis præsumitur ex honesta subsequenti cōuersatione, & ex antecedenti. Ripa responsorum lib.2.in interpreta.in c.eam, de rescrip. num.40.

Præsumptio inducitur ex breuitate temporis. Cassan.consil. 25.num.3.

Bonum, uel malum de aliquo pręsumitur ex actibus præcedentibus, & sequentibus. Grammat. decis.Neapo.34.num.62. §.Hinc autem nobis. ubi Ang. in authen. de monacis, coll. 1. Roma.consi.225. Alcia.de præsumpt. regu. 2. pręsumptio. 7. num.3.

Bonus præsumitur, qui per triennium perseuerauit in bonis moribus. Maranta in Speculo, in 6.parte, uer.repulsa, nume. 3.in fi.pag.224. & per Dyn. in regula semel malus, & ibi in apostillis, de reg.iur.in 6.

In

In facto, quod se habet ad bonũ & malũ, magis de bono, quàm de malo præsumitur. l. merito, ff. pro socio l. Quintus Mutius, ff. de dona. inter uir. & uxo. ad l. si defunctus. C. ar. tu.

Bonus præsumitur, qui de bono genere natus est. bonus non est, qui malos non tolerat, bonus præsumitur, uel malus ratione patris, uel patriæ. Qui semel bonus semper præsumitur bonus, qui semel malus semper præsumitur malus. quilibet præsumitur bonus, nisi ꝓbetur malus. vide Axiomata Gribaldi, litera, Bonus. vide omnino, & an semper bonus præferatur malo. Dynus in regula semel malus, & ibi per apostillantes, & an ex unico actu quis iudicetur bonus, vel malus, ibi in addi.

Beneficium acceptatum præsumi per expectantem cadere sub gratia illius expectantis. Milleus in reperto.

Benemerita non præsumuntur. uide omnino Firma. in repert. hoc uerbo.

Bona transportata per consanguineũ clerici occultè de domo clerici ad domum suam ante propalationem mortis clerici, præsumuntur esse ecclesiæ. Firma. isto uer. bona.

Bona mobilia præsumuntur esse territorij, in quo sunt, & illi cui confiscantur. tex. singu. secundum Bal. in c. 1. §. si uero, de pace tenen. & Alexand. in l. 1. ff. de requi. re. in consil. etiam suo 17. in 1. parte.

Bona dotalia præsumuntur, quæ uxor dedit marito simpliciter; sed ea, quæ uxor sibi retinet, nec dotalia, nec paraphernalia præsumuntur. Bal. in l. fi. in 1. col. uer. sed nunquid præsumetur, C. de senten. quæ sine certa quantita. profe.

Bona uxoris præsumuntur esse, quæ uxor possidet in iudicio possessorio. l. fi. C. quorum bo. sed idem in petitorio, si ante matrimonium habuit possessionem illorum. Secus si post, quando quæstio est cum uiro, uel eius hærede, quia tunc præsumũtur uiri, sed si cum alio ꝑsumuntur uxoris. Bal. singu. in l. uxorem, penult. col. uer. utrũ illud, quod possidet. C. de condi. inser. uide Doct. in l. j. C. de priui. fisci, in l. 2. C. ne uxor pro marito. & Bartol. in l. admo. de iniur. Firman. in repertor. uer. bona.

Bona fides præsumptiuè probatur per instrumentum de negatiua confectum. Bal. in l. fin. §. cum igitur, 6. colum. uer. itẽ in subscriptione. C de iure delibe. ibi uide, & Firma. omnino, uer. bona fides. p. 91.

Bona fides præsumitur in eo, qui facit cum præsentia iudicis, uel propinquorum pupilli. Firma.

Firma.ubi supra.

Bona fides præsumitur ex titulo. Firma.ibi.& ex longa possessione simul, quod est uerum si allegetur bona fides. Alexand. consi.94.in 2.nu.7. Firma.ibi: item de possessione 30. annorum sine titulo. Firma.ibi.itē præsumitur bona fides ex qualibet possessione, si aliud non appareat, & in dubio præsumitur, nisi appareat antiquior possessor. Firma.ibi.item bona fides præsumitur ex auctoritate iudicis.Firma.ibi.item præsumitur bona fides ex possessione pacifica titulata. itē bona fides præsumitur ex possessione a principio, nisi post mala fide fiat contrectatio. Firma. ibi. item bona fides ex pluribus præsumitur.Aret. in consil. 103. item bona fides in præscribente & possessore præsumitur.Firma.ibi.fallit,quando ius commune est contra ipsum possessorem.ibi. item bona fides in præscribente debet allegari, & allegata præsumitur, ibi. & an bona fides in trāsigente præsumatur,& quādo. ibi. & præsumitur regulariter bona fides.item bona fides p̄sumitur post longissimum tēpus.Firm. ibi. item bona fides non præsumitur in eo,qui contra iura mercatur. Firma. ibi. & an bona fides præsumatur in eo, ubi publicè notum est rem ad alium pertinere.Firm. ibi. uide omnino supradicta per eum latiss.

Bonus præsumitur natus ex bono patre, & quilibet præsumitur bonus.Firman. uer.bonus.

Bonus uir, quando facit, præsumitur in eo scientia,& bona conscientia,sed non præsumitur facti scientia,& discussio,nisi cōstet ex actis.Bal.in l.1.in 1.col. in fi.uer.sed nunquid per iudicem.C.de rerum permut. Firma.ubi supra.

Calumnia præsumitur statim, ꝙ accusatio non probatur.Firm. uer.calumnia.

Calumnia non præsumitur in actore probante,licet succumbat.Bal.in l.alia,in fi. C.de ijs, quibus ut indignis.

Calumniari præsumitur, qui facit contra ius.l.si idem. §.1. secundum Bal. & Alexan. de iurisdi.omnium iudi.

Cancellatio præsumitur facta in continenti, si est annexa scripturæ aliàs non. Bald. in l. nostram,C.de test.in 3.colum.ad fi.uer. sed nūquid præsumitur. Bal.in l.1.in fin. ff. de his , quæ in testa.delen.

Bona fides in dubio non præsumitur, nisi constet de titulo. Alciat.in consil. 55. numero 9. lib.6.

Bona fides præsumitur ex titulo putatiuo , nisi aliqua alia præsumptio in contrarium appareat.

reat.l.penul.C.de pręscrip.longi temp.& ponit Ioan. a Grassis in c.si diligenti,de pręscrip. & ista est pręsumptio iuris.Iodocus de pśump. in eius pra. ciuili,cap.178.ubi de probat. per pręsump.agit. num.35.

Bona fides non pręsumitur, nisi & in iudicio allegetur per partem.§.alię.institu. de actio. qa probatio bonæ fidei est facti & animi,ideo debet allegari antequa pręsumptio haberi possit, secundum Bald. in feudis. tit.si de feu.con.fue.cap.si quis per 30.item ius pręsumit ubique bonam fidem, nisi constet de contrario, & sic deinceps. Iodocus, ubi supra, nume.35. Calcaneus in consil.29. nu.18. & num.20.

Bona pręsumuntur paraphernalia.Bal.in consi.69. lib.5. nu.2.

Bona fides pręsumitur ex titulo, & ex possessione pacifica iuncta cum titulo. Bald. in consil. 480.in 5.nume.3. & spacio 30. annorum eius, qui possedit Alexand.consi.151. nume.5.in 2. & ex diuturnitate tẽporis. Alexand.consi.24. nu.18. & ex titulo.ibi.num.20. item præsumitur bona fides ex usu,& quasi possessione iuris exigendi pedagia.Alexand.consi.78.nu. 13.in 6. & ex longissima possessione.Socin. cons.127.num. 7.in 1.

Bona, quæ sunt reperta in hæreditate, præsumuntur de bonis patris testatoris fuisse. Socin. consi.249.

Bona uxoris præsumuntur acquisita ex bonis uiri, nisi aliunde probetur acquisitio,ut ex ampla hæreditate sibi relicta, uel aliter.Socin.consil.249.nu.30.

Bona fides potius pręsumitur, quàm mala. Soci.consi.38.nu. 5.in 2.uol.& bona fides causari potest nedum ex iustis rationibus uerum etiam ex iniustis & temerariis,ibi.nu.4.

Bona fides pręsumitur ex possessione 30.annorum.Corneus in consil.172. litera N, in 3.volu.

Bona fides præsumitur ex longo tempore.Cor.consi.239 litera B,in 4 an autem mala fides defuncti præsumatur ex lapsu lõgissimi temporis, & transeat ad hæredes. Corneus in consil. 277.litera G,& H,in 4. & præsumitur bona fides ex lapsu lõgissimi temporis. d.consi.177. litera H,& inter bonam & malam fidem est dare medium. Corn. in consi. 294. litera F, in 4.uolum.

Bona fides in præscriptione seruitutum non præsumitur, nisi aliqua iusta causa credendi sit ostensa. & si credulitatem in oppositũ habuit, errauit in iure, & sic pścriptio impeditur. Calc.consi.54.per totum.uide omnino,ubi etiam ostendit, ꝙ meræ facultati non præscribitur.

tur.Socin.consil.63.nume.4.in 1.l.uia publica. ff.de uia publica,& ibi Calcaneus pulcherrima alia no. digna pro seruitutum præscriptione.

Bonum in dubio præsumitur, nō malum.Parisius consil.167. nu. 5.uide omnino, in 4. vol.

Bulla solemniter publicata pręsumitur moribus utētium approbata, & contrarium dicēs debet probare.Gozad.in consi. 16.num. 16. & licet in usu nō esset recepta,si tamē in aliquo casu contrarium non seruaretur,remaneret firma. Gozadi. in consi.88. num.7. uide etiam Archiepiscopum Flor. in eius summa,par. 1.titu.4. cap.5. de præsumptione, & ornatu mulierum.§.8.col.3. ad fi.

Bonam fidem habere non pręsumitur,qui contra iura mercatur.Cur.iun. in consi.165.num. 9.in 2.vol.

Bona aliqua immobilia in aliquo territorio, quando non cōstat ad quem spectant,in dubio p̄sumitur esse domini, uel reipublicæ, in cuius terriaorio sunt sita. Cur.iun.in consi. 184.

Bona fides ex titulo non præsumitur, quando titulus rescindi potuit.Rui. consi.105. nu.7.

Bona fides præsumitur ex cursu 40.annorum.Ruin.consil.156. num.10.in 1.

Bona fides præsumitur, quando præscribens uerisimiliter eam potuit habere. item ex cursu 30.annorum.Rui.in consil.34. num.10. & sequen. in secundo uolum.

Bona fides præsumitur ex cursu longissimi temporis, immo ex cursu breuioris temporis, quādo de antiquiore possessione non constat. Rui.consil.12. nu. v.in 4. uolu.

Bona fides non præsumitur ab initio in pręscribenda seruitute,nisi ex cursu tāti temporis, cuius memoria non sit in contrarium,quæ allegata pręsumitur etiam, quòd possessio sit contra ius.Ruin.in consil.11. num.2.in 4.& ex cursu 30. annorū præsumitur bona fides, etiam si non adsit titulus, ibi. nume.4.

Bona non extare præsumitur, & executione facta mandato iudicis.Parisius in consil.50.nu. 64.in 1.uol.

Bonus uir habet pro se pręsumptionem. nam pro bono uiro est pręsumendum. Parisius in consi.58.num. 17.in 1.

Bonæ fidei allegatio in secundo matrimonio non prodest. Parisius consi. 57.num.2.& 3 in 4. uolum.

Bona fides regulariter pręsumitur in possidente,etiam si titulus non esset uerus,sed putatiuus.Socin.iun.in consi. 77.nu. 60 in 1.uol.

Bona fides iuris præsumptione dicitur

dicitur probari, si contrarium non probetur. Soci.iun.consil. 127.num.19.in 2.

Bonus in dubio quilibet præsumitur, & uelle seruare fidem, & quando præsumptio potest trahi ad bonum, & malum, trahitur ad bonum in dubio. Marsil.consi.21.num.2. & num. 13. Abb.in c.1. de scrutinio, num. 7.fusius Fel. in ca.cum in iure, de offi.deleg.num.1.& seq. Tiraquel.de prescri. pag.7. & de pœnis, causa 51. nu.16 Nouellus regula 173.num.1. Bernar. Diaz regula 64.& licet quis bonus presumatur, non tamē presumitur omni exceptione maior. Benintendius decis.62.nu. 16. & quando agitur de preiudicio alterius quis bonus non præsumitur, ibi.num.19. & bonus pater potest esse iudex in causa filij, ita etiam affinis, & consanguineus. Io. de Amicis consi.74. num.10. nu.7. & seq. uide omnino.

Bona fides presumitur in eo, qui aliquid facit secundum ius naturale. Crauetta in consi.6.nu. 119.in 1. & an semper presumatur. Bal.in l.super longi. nu. 11.C.de prescrip. longi temporis. x.uel xx. annor.

Bona fides presumitur per prescriptionem 30.uel 40. annor. Gratus respon. 125.num.2. in 1.uolum. Riminald. consi.288. num.19.in secundo.

Bonus & diligens quis præsumitur, quòd tamen non procedit in his, quę sonant in factum, & ad quę quis tenetur uigore cōtractus. Gratus respon.46.nu. 20.in 2. Salyc.in consi.crimina li 31.per Ziletum, iñ j.lib.

Bona fama tollit presumptionem contrariam. Riminal.consi.2. num.7.

Bona fides presumitur possessione 40.annorum. Riminal.cons. 93.num.47.

Bona fides p̄sumitur, neq; opus est eam allegare, etiam in corporalibus, & tanto magis in antiquis. Et bona fides presumitur apud omnes personas prescribentes eādem rem successiuè, excepta prima persona. Abba.consi.64. num.55 & nume.56. & ibi plura per totū de bona fide in præscriptione. uide plura de bona fide præsumpta per Abb.in c.si diligēti, de præscrip.

Bona præsumuntur esse illius, in cuius nomine sunt descripta in ęstimo & onera soluit. Ang. de Cast.in consi.68.num.9.per Zilet lib.1. in crimin.

Bonus præsumitur natus ex bona progenie, & ex bonę famæ probatione tollitur delictum, & ex bona natione genitus bonus præsumitur, & ex acta uita quis iudicari debet. Petr.Calephatus inter consil.crimin per Zilet.consi.111.per totū. uide

quæso, in 1. lib. & est præsumptio naturæ, quòd bonus quis præsumatur. Rolan. consil. 96. num. 9. in 2. Crauetta de antiqui. tem po. ubi te repert. uer. isto ducit.

Copula carnalis præsumitur, cū solus cum sola reperitur. Laudensis in consi. 61. num. 16.

Bona fides ad hoc ut præsumatur oportet, ut iustum titulum habeat, & quòd longo tempore fuerit in possessione, et prædictum longum tempus in arbitrio boni uiri, seu iudicis relinquitur. Bombinus in consi. 29. num. 36.

Bona fides præsumitur in possessore, nisi cōtrarium probetur. Mod. Par. consi. 20. nu. 1. item bona fides præsumitur interuentu consanguineorum. ibid. num. 5. itē præsumitur in possidente cum iusto titulo, & ꝓbabili. Crottus consi. 47. num. 1. uide omnino Crauettam de antiquitate temporis, ubi te repertorium ducit, in uer. bona fides.

Bona uxoris in dubio præsumuntur paraphernalia non autem dotalia. Cephal. in consil. 121. num. 37. in 1.

Bona præsumuntur libera, ubi a priuatis posſidentur. Cephal. consi. 205. num. 3. in 2.

Bona fides præsumitur in patrono præsentante. Portius consi. 11. num. 36.

Bona empta per prælatum nil patrimonij habentem de bonis ecclesiæ empta præsumuntur. Pauinus in trac. de uisitationibus. q. 7. 2. par. num. 27. titu. 3.

Bonus quis præsumitur quando est promotus ad dignitatem, secus in promouendo. Dec. in c. Olius, num. 7. de postulatio. prælatorum.

Bonus præsumitur ex bona conuersatione. no. Cast. in l. eum qui. C. de episcopis & clericis, num. 3.

Bona fides an præsumatur, uel fraus in hærede repudiante, & qualiter probetur fraus, & ad quem spectet probatio. Ias. in l. 1. C. de indicta uiduitate tollenda, num. 2.

Baptismus non præsumitur, si de uiuentis baptismo dubitetur. Afflic. super constitutio. regni, de homic. clandestin. nu. 68.

Beneficii qualitas præsumitur ex qualitate officij, unde beneficium, quod conceditur custodi uidetur concessum causa custodiæ, & uillico causa uillicationis. Bal. in §. si uerò, num. 1. de ijs, qui feu. da. poss. in usib. feudorum.

Bona fides præsumitur in transigente, si dubius erat litis euētus. Bal. super feudis. § primo, de controuersia inter uasallū, & alium de benefi.

Bona fides an in dubio præsumatur, & si nullus titulus appareat.

reat. Ti. aquel. de præscri. pagi.6. Viuius opi. communi, 4. parte 2. Et bona fides non prę sumitur in statuto eam requirente. ibi. pagi.9. Bona fides tamen præsumitur in notorio. ibi. pagi. 11.

Bona præsumuntur potius allodialia & libera quàm feudalia. Portius conclusi. 13. ubi & fallent. Viuius communi opinione 113. lib 1.

Bona fides præsumitur, etiam in nouo possessore, sine titulo, quo ad tertiū. Menochius de recupe. poss. pagi. 117. nu. 71. Fallit, si iuris prę sumptio repugnat nu. 72. ibi.

Bellum semper præsumitur iustè indictum à Papa, Imperatore Ortodoxo. & à Principibus superiorem non recognoscentibus. Ferretus de re militari, fol. 29. nu. 9.

Bona fides præsumitur ex cursu temporis, cuius initii &c. Beneuentus de annua præstatione q. 14. nu. 5. in 2. par.

Beneficium p̄sumitur infra taxā, si impetretur incertum. Bellamera conclu. 131.

Bona fides ex sententia lata præsumitur. Couarru. in 4. decret. cap. 8. §. 1. secundæ partis n. 10. fol. 118.

Bona fides an litis contestatione cesset & mala fides præsumatur. Couarru. ubi supra nu. 8. Et bona fides in matrimonio præsumitur, etiam lite pendēte, ibi. nu. 5 & nu. 4.

Bona fides non præsumitur in iuribus incorporalibus, & est necesse, ut aliquid probetur, ex quo præsumatur, & bona, vel mala fides probatur ex cōiecturis, uel indiciis. Parisius. consi. 112. nu. 48. & 52. in j. vol.

Bona fides præsumitur nullo apparente etiam titulo ex temporis diuturnitate. Parisius cōsi. 32. nu. 18. in 3. Et licet ratione tituli præsumpti ex immemorabili tempore bona fides præsumatur, debet tamen allegari. Chacheranus. decisio. Pedemonta. 116. nu. 13.

Bona fides præsumitur, si præcedat titulus uerus, uel putatiuus, etiam ex errore iniusto. Chacheranus decisione Pedemontana 160. nu. 5. & ubi nō est bona, neque mala fides tunc potius præsumitur bona fides quàm mala. ibid. num. 8. Et quo ad fructuum acquisitionem sufficit bona fides, quæ ēt causetur ex iniusto titulo, & ex causis iniustis & temerariis licet quo ad præscribendum sit dubitabilis, tamen quo ad fructuum acquisitionem indubitāter dicitur procedere. ibi. nu. 6. uide per totum. ubi probatur.

Breuitas temporis fraudem quādoque præsumere facit. Siluanus in consi. 101. nu. 9. & fusissimè

ſimè.Tiraquel.de retrac.§.1.in glo.7.nu.77. vide Pinellum.

Bulla Apoſtolica in forma curię confecta, pręſumitur quòd uera ſit,& ualeat.Soci. conſi. 12. incip.quando in pręſentiarum ver.quoniã principium inſtrumenti,circa princip. in prima parte.

Barataria quædam præſumitur, ſi quis mutuat pecuniam iudici.Bald.in conſil.333.in 3. vol. col. 1.quia præſumitur eũ velle corrumpere.

Bona,uel mala fide aliquid pręſumitur factum ex magna, vel parua quantitate.Bald.in l.cũ ij.§.nihil autem,ſecunda col.ff. de tranſac.

Bonæfidei dicitur, qui diu fuit in pacifica poſſesſione.Bal.in l.intra in addit. ſiue apoſtilla.ff.de minorib. ſine titulo enim nõ præſumitur bona fides . Bald. in l.cum qui. §. pręstor ait. ff.de publicia.

Bonam fidem agnoſcere voluiſſe præſumitur quis.argu. l.quitus.ff.mand.Bal.in l.cum fidẽ. C.de non numera.pecu. ſecunda colum.

Bonus quilibet p̃ſumitur ex bonis naturalibus principiis, qa qualia ſunt principia, talia p̃ſumuntur principiata,ſed natura eſt bona. & ideo præſumitur eſſe bonus, niſi offendiſſe probetur.Bal. in l. ſi in fraudẽ. nume.9.C.ſi quis omiſſa cauſa teſta. vbi in repudiante dolus non pręſumitur.

Bannitus non præſumitur ſcire, quæ ſunt in Ciuitate . Idem ſi voluntariè abeſt . quia banna generalia Ciuitatis nõ ligant bannitos , quia pręſumuntur ignorare.Bal.in l.tutor .§. plane.ff.de excuſ.tuto.

Bene iudicatum præſumitur in iure & in facto.Bal.in l.qui Romæ. §. duo fratres col. 7. ff.de verbo.obl.

Bona ante occupationem præſumuntur fuiſſe in nullius bonis. Crauetta in conſil. 293. in 2. nume.1.

Beneficium præſumitur habere redditum ſaltim pro uita duorum.Redoanus in tract.de ſpoliis q.15.n.19.

Bona pręſumuntur eſſe illius Caſtri,cui ſunt magis propinqua. Syluanus in conſi. 58.nu.7.

Bona , quæ non reperiuntur per alium occupata pręſumuntur domini.Syluanus in conſil. 58. nume.7.

Bannitus potius occiſus cauſa odii pręſumitur, & liuore animi,quàm reipublicæ . ut in c. omnes 6.queſt. 1.Rubeus. l.nõ ſolum.§.morte,num.647. ff.de noui operis nunc.Placa Epitome delictorum. c.36.nu.18.

Bellum non pręſumitur iuſtum . Oſtien.in c.ſicut,de iureiuran. quem ibi Abb. & Areti. in conſi. 14.in 5.col.referunt.

Bona

Bona fides non pręsumitur in incorporalibus, nisi probetur. Rolan.à Valle in consi.9.n.42. in tertio.

Bona in dubio acquisita per filium pręsumũtur acquisita de bonis paternis. Rolan.à Valle in consi.54.in 3.nu.12.

Bonus, uel malus pręsumitur propter partem. Item ex conuersatione, item ex magistro, quẽ quis habet bonum uel malum. Bal.iu consi.95.nu.1. in j.vol.

Bona fides pręsumitur ex antiquitate temporis. & præsumitur in bona fide ille, qui nõnullos pręcessores fuisse in possessione probat Inno. in c. cura de iure patro.Bal.in consi.191. in j.vol.

Bannitus nemo pręsumitur, de proba.c.ab ea parte.Bal.conf. 283.nu.3.in j.vol.

Bona fides pręsumitur in mercatore diu experimento confidato.l.argen.ff. commo.Bald. consi.410.ad fin.nume.10.in 2.volum.

Bona pręsumuntur paraphernalia & non dotalia nisi uerè præcedat promissio.Bal.consi.69. nu.2.in 5.vol.

Bancherius communis non pręsumitur quæsiuisse bona, quæ habet de pecuniis communis, sed ex officio suo.Firma. versi. Bancherius.

Bannitus præsumitur ignorare ea, quæ fiunt in Ciuitate propria, etiam banna generalia. Bar.in l.planè. in lectu. Nico. de Neapo.paulo post princ.ff. de excu.tuto.

Bona clerici pręsumũtur esse ecclesiæ, nisi contrarium probetur.Firma.uer.bona.

Bona mobilia præsumuntur esse Territorii, in quo sunt & illi, cui confiscantur.tex. singu.secundum Bal.in c.1.§.si vero.de pace tenen.& Alexand.in l. 1. de requi.reis.& in consi. 15. in prima par.

Bona dotalia præsumuntur, quæ uxor dedit marito simpliciter sed ea, quę uxor sibi retinet, nec dotalia, nec paraphernalia præsumũtur.Bal.in l.fi.in 1. col.uer. sed nunquid præsumetur. C.de senten quæ sine certa quantita.profe.

Bona uxoris præsumuntur esse, quę uxor possidet in iudicio possessorio & idem in petitorio. si ante matrimonium habuit possessionem illorum. secùs si post, quando est cum uiro, uel eius hærede, quia tunc præsumuntur uiri, sed si cum alio pręsumuntur uxoris.Firma.uer.bona uxoris.

Bona patris esse præsumuntur, quæ filius in potestate habet, nisi contrarium probetur.l.2. & ibi Bal.C.de patria potesta.

Bona profectitia in dubio esse pręsumuntur.i.à patre profecta, quæ filius habet.Licet filius ea pos-

possideat. Firma. uersic. Bona profectitia.

Bona fides præsumptiuè probatur per instrumentum de negatiua confectum. Item bona fides præsumitur in eo, qui facit cum præsentia iudicis, uel propinquorum pupilli. Item præsumitur ex titulo l. pen. C. de præscrip. long. tempo. Etiã si titulus est putatiuus & iniustus. Item præsumitur ex titulo & longa possessione. Item quo ad bonam fidem. Item prę sumitur ex possessione 30. annorum sine titulo licet contrarium aliqui teneant. Item præsumitur ex qualibet possessione, si aliud non appareat, ꝙ in dubio præsumitur, nisi appareat antiquior possessor. Item præsumitur ex auctoritate iudicis. Item præsumitur ex possessione pacifica titulata. Itẽ pręsumitur bona fides ex possessione à principio, nisi post mala fide fiat rei contrectatio. Item bona fides præsumitur in præscribente & possessore, secùs quando ius commune est contra possessorem. Itẽ bona fides in præscribente debet allegari, & allegata præsumitur quod qualiter procedat, vide omnino per Firma. uers. bona fides præsumitur, ꝑ discursum, ubi & omnia supradicta habentur. & ibi dicitur, quòd bona fides regulariter præsumitur, & bona fides pręsumitur in matre petente tutorem pupillo non idoneum, & bona fides præsumitur post longissimum tempus, sed nõ præsumitur in eo, qui cõtra iura mercatur. Et an bona fides præsumatur, ubi publicè notum est rem ad alium pertinere? ibidem. Item pręsumitur bona fides ex longissimi temporis pręscriptione, etiam si titulus deficeret. Parisius consil. 93. nu. 26. in 3. vol.

Bonus quilibet præsumitur. l. merito ff. pro socio. Item præsumitur bonus, qui stetit per triennium bonus. & ideo bonus non præsumitur dedisse damnum, vbi aliàs præsumeretur. Firma. ver. Bonus pręsumitur. vide omnino.

Bonus uir quando facit, præsumitur in eo scientia, & bona cõscientia, sed nõ pręsumitur facti scientia, & discusio, nisi cõstet ex actis. Bal. in l. 1. in 1. col. in fi. uers. sed nunquid. C. de rerum permu.

Breuitas temporis facit pręsumi eundem actum & statum. Areti. consi. 83. col. 5.

Bulsus equus præsumitur, quando duo testes probant esse bulsum. alii uerò duo probant nõ bulsum. Bal. no. in auth. omnes in fi. C. communia de success. & melius per Alexandrum in consi. 148. in 2. parte. Vbi dicit

standum

standum potius iudicio Marę schalcorum.

Bulla si narrat factum, tunc cessat pręsumptio malę informationis. Parisius consil. 3. nu. 76. in 4. vol.

Baptizatus pręsumitur, qui christianis parentibus natus, inter Christianos est fideliter cōuersatus, donec euidentissimis contrarium argumentis probatum fuerit. c. si nulla extāt. de consecrā. dist. 4.

Bona præsumuntur esse detentoris. Grammaticus consi. ciuili 39. num. 15.

Bonus præsumitur natus ex bonis parentibus, & conditio personę excludit præsumptionem resultantem ex indiciis. Ioan. de Amicis consi. 28. nu. 14. vide omnino l. quòd si nolit. §. qui mancipia. ff. de ędil. edicto & ibi etiam per glo.

Bona fides non præsumitur, quādo statutum requirit bonam fidē. sed debet probari, vt statutum aliquid operetur. Cravetta consi. 201. nu. 13.

C

Condemnatus p̄sumitur habere malam causam, gl. in l. Herennius. § fi. ff. de euic.

Ille, qui probat de uetustiori possessione uidetur habere iustā causam, & alius pręsumitur habere clandestinam. Gui. PP. in tract. de præsump. nu. 8.

Confessio, seù dispositio erronea non præsumitur, nisi error p̄betur. no. Bal. in l. verba. C. de falsa causa. De modo probandi errorem, vide Bal. in l. errore. C. de testamen.

Culpabilis quis non præsumitur ratione familiaritatis. c. cū ad sedem, de restit. spolia. & not. Bal. in l. 1. C. de seruis fugitiuis

Clericus præsumitur in ecclesia sua residere, & maritus cū vxore sua. Hinc est, quòd Docto. dicunt, quòd contra ipsos sufficit citatio ad domum, quia si ibi non reperiantur, pręsumuntur se malitiosè absentasse. vide omnino Gui. PP. de pręsump. nume. 35. & ibi de citatione ad domum, & quando quis habet plures domos.

Confessio facta per testatorē in suo testamento non ualet, nec probat, nisi iurauerit, q͂a tunc nō præsumitur immemor suæ salutis. Ita dicit Henri. de Bouenco in auth. sacramenta puberū. C. si aduers. uendi. in eius repeti. in materia causę formalis. in fi. de quo Gui. PP. de pręsump. nu. 36.

Conditionis suæ immemor quis non pręsumitur l. si quis procurationem. C. de decu rio. & filiis eorum lib. 10.

Concepisse mulier ex alio præsumitur, quæ post mortem uiri per vndecim mense peperit.

in auth. de restitu. & ea, parit. & uidetur probari in l. Gallus. in prin. ff. de libe. & posthu.

Continui anni præsumuntur, si quis articulando dicat se possedisse decem vel viginti annis. vt dicit Bart. in l. Celsus. ff. de vsuca. ver. fi. Gui. PP. de prę sump. nu. 43.

Carceratus frangens carceres habetur pro confesso delictum, quia presumitur crimen commisisse, licet non constet eum commisisse. & potest contra eú procedi l. reos. ff. de custo. reo. & l. fi. eo. titu. Gui. PP. de præsump. nu. 56.

Compensandi animo non præsumitur debitoré creditori suo legasse. Nisi debitor ita legando hoc declarauerit, & si non declarauerit, incúbit onus probandi, quoad animum compésandi illi, qui dicit l. creditoré. ubi Bar. ff. de leg. 2. & l. Lucius. de lega. 1. secundum Oldra & uide quæ no. in l. si compensandi. C. de here. insti.

Clericus non præsumitur, qui non est literatus, sed penitus illiteratus. Ioan. And. in c. si iudex laicus. de sententia excómu. lib. 6.

Confessio unius latronis ualet cótra alium latroné ad prępsumptioné. Inn. in c. 1. de cófessis.

Cancellare est per modum crucis pęnam super scriptura ducere. Quid si ita cancellata reperitur particula libri rationum. An illud solutum præsumitur secundum Guid. PP. de pręsumpt. nu. 97. quòd sic, potest tamen probari contrariú, & ibi Gui. alia, vide omnino. ubi etiam de instrumento cancellato penes debitorem.

Cessio simulata præsumitur, si nó interuenit numeratio pecuniæ l per diuersas. ibi non solutarum pecuniarum. C. manda. iuncta glo. & l. seq. ibi uero cótractu. Ex quo sequitur, quòd non sufficit, si in instrumento cessionis cedens confiteatur sibi fuisse solutum, nisi re uera sibi solutúm probetur. Et hoc uerum quantum ad eum contra quem ceditur, sed quantú ad illum cedentem noceret illa confessio, secundum Iaco. de beluiso in auth. de æquali. dotis §. 1. sed alii dicunt, quòd confessio in aliquo non pręiudicat cedenti, & est ratio in odium cessionis, quæ regulariter fit in potentiorem causa opprimendi aduersarios. l. 1. C. ne liceat potentioribus.

Confessio inter certas personas. an pręiudicet aliis. Guid. PP. quęst. 141.

Causa legitima semper pręsumitur in Principe. Gui. PP. de prę sump. nu. 107. vide omnino.

Confessio delicti pręsumitur spótanea, licet in actibus non dicatur, quòd sponte confessus

sus fuerit. Bal. & glo. singu. in l. sed si quis. §. quæsitum. versi. conuenire, ibi iniunctum. ff. si quis cautio.

Collectam quis soluisse non præsumitur, si in libro soluentium collectam non reperiatur descriptus soluisse. ita no. Bar. in l. cum quis. C. de re. credi. & iu reiurando.

Curia maleficiorum habet præsumptionem contra, & in dubio præsumitur contra curiã inquirentem, & pro delata l. non puto. ff. de iure fisci.

Cognoscens carnaliter sponsam suam conditionalem ius præsumit eius purum consensum accessisse. Ideò statuitur matrimonium seruandum in c. de illis de sponsa. impub. & de condi. appoli. c. per tuas. no. Specula. in tit. de præsump. c. vnico.

Nuncius non potest citare absq; commissione iudicis, uel mandato. l. fi. cum ibi not. per Cyn. Bar. & Bal. & Saly. C. de requir. reis, sed si non appareat de cõmissione iudicis. An præsumetur commissio iudicis præcessisse? & secundum Gui. PP. de præsump. nu. 128. q. de consuetudine præsumitur. licet nõ de iure. uide ipsum.

Consuetum agi pręsumitur in cõtractu. l. semper in stipulationibus. ubi Bartol. ff. de regul. iuris.

Præsumitur contra coniurantes, nisi coniuratio sit specialis cõtra diffamatos. Inno. in c. 1. de scisma. 1. col. ver. semper tamẽ præsumitur.

Præsumitur pro aliquo in eius beneficio conseruando. l. Papinianus. §. meminisse. ff. de inoffic. testamento.

Præsumitur habere in corde, qđ ore expressit, quia nemo pręsumitur dicere nisi, quod mente cogitat. l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de suppellectili lega. 22. q. 5. c. humanę. & c. secundò requiris. de appellatio. & Corne. in consil. 116. in tertio volum. in ult. colum. incipien. de ueneram.

Conuersatio asiduа & frequens pręsumitur augere affectionẽ, etiam inter consanguineos. Alciat. de præsumpt. regu. 1. præsump. 30.

Constantior uir præsumitur muliere. Alcia. de pręsump. reg. 1. præsump. 47.

Curare res proprias quilibet pręsumitur prius quàm alienas. Alcia. de præsump. regu. 1. pręsump. 52.

Confinium mutatio non præsumitur, immo ubi olim fuere termini, ibi etiam nunc esse p̃sumuntur. Alcia. de præsump. regu. 2. pręsump. 13.

Ciuitatis quis esse p̃sumitur in qua reperitur, nisi probetur alienigena. quia non præsumitur quis mutare locum.

Conduxisse fundum: quis dicitur per certum tempus, si finito tempore perseuerêt, præsumitur reconduxisse. Alcia. de præsump. regu. 2. præsump. 17.

Corrigere nemo præsumitur seipsum incontinenti. regula 2. præsump. 28. de præsump. Alci. Grammatic. decis. 56. nu. 33. & decisi. 66. nu. 4.

Præsumptio, quando est contra confitentem, tunc acceptari potest principalis confessio. & qualitas reprobari. Milleus folio 71. nu. 38.

Præsumptio est contra qualitatē confitentis quid fecisse pro alia causa indebita, uel illicita, Milleus fol. 71. nu. 39.

Contractus interuenisse præsumitur ex quo quis debitū est cōfessus. no. Rofred. in libello de actio. in fac. §. ex confessis.

Citatus præsumitur quis ex quo in iudicio inuenitur. de elec. c. bonæ 2. & no. Gui. in Specu. de reo. & And. de Iser. in constitu. de exor. & præparato. in l. 1.

Confitens in scriptis præsumitur ex deliberatione mentis procedere 2. q. 3. si quis iratus. ad quod 2. ad Coain. 10. Epistolæ graues sunt & fortes præsentia autem hominis infirma. & sermo cōtemptibilis. vide omnino Luc. de Pen. in d. l. quicunque. C. de apochis pub. l b. 10. præsump. 49.

Canonicus præsumitur ex quo apparet in stallo inter alios, & prębenda, & aliis &c. quem progenitores 20. q. j. & in possessione, seu perceptione aliorum iurium. no. Archid. 100. distinct. contra morem. dum tamen per suam institutionem, ut ibi no. Luc. de Pen. in d. l. quicunq; præsump. 55.

Communi iure potius uti quàm furti consilium inire præsumitur, qui utitur re communi l. merito ff. pro socio.

Consentire præsumitur, qui nominatus ad publica munera non appellat, C. de appellat. l. is qui,

Causa iusta præsumitur in eo, qui publico iure utens aliquid exequitur. l. iniuriarum. §. 1. & ibi no. ff. de iniuriis.

Commercium emendi & uendēdi præsumitur inter plebeios facilius, quàm inter nobiliores, & honorum luce conspicuos, & patrimonio ditiores l. 3. C. de commer. & mer.

Calumnias cessare in causis priuatorum præsumitur, si in fiscalibus remouentur. l. iustas, C. de iure fisci.

Contentio ex persona alterius sumi præsumitur bona fide. l. qui stipendia, C. de procura.

Consuetum præsumitur interuenisse in contractu l. si prius. §. j. uer. illa. ff. de aqua plu. arcen. & C. loca. l. circa l. quod si nolit, §. quia assidua, ff. de ędili edic.

Captus

Captus ab hostibus & reuersus, presumitur & fingitur semper in ciuitate fuisse, ff de capti.& postlimi.reuer.§.si ab hostibus insti.qui.mo.ius pa.po.sol.

Contemplatione mei fieri præsumitur, quod causa mei commodi fit. l. si pupilli. §. 2. ff. de nego.gest.& ibi no.

Conuersatio assidua & frequens præsumitur augere affectionẽ inter consanguineos, uel coniũctos.l.cum allegas. C.de castren.pecu.

Compensare non præsumitur testator uelle, licet rem obligatam leget creditori suo. l.creditorem.ff.de leg.2.

Circunuentus insidiis non præsumitur, nec potentia comparatoris oppressus uenditor, comprobata coram iudice competenti necessitate rei uenditæ sub auctorum fide uenditio facta est.l.1. C.de pred. curia.

Colludere non præsumitur, qui suam, uel suorum iniuriarum accusando prosequitur.l.1. C. de fal.ff.de car.edic.l.2.in fi. & no.in constitu. si damna clandestina.

Cessio non presumitur simulata in casibus, quos no. Innocẽ.de aliena.muta.cau. fac. capit.ex parte.

Consentire non presumitur is, in cuius præiudicium inducitur consuetudo. Nisi manifesto iudicio probetur, puta, quia inde precium recepit.no. Innoc. de consuetu.in rub.

Coacta mulier non presumatur, quæ per annum & dimidium a uiro cognita secum morata est.c.ad id, de sponsa.

Corrigere quis non præsumitur, quod incontinẽti fecerat, probatur & no.in l.non ad ea.§. q̃ si purè. ff. de condi. & demon.

Collatorum uita presumitur moueri, si ab eis ultra debita tributa extrinsecus aliquid exigatur.in auth.ut iudi. sine quo quo suffra.§ itaque deo, in fi.

Calumniari præsumitur, qui non probat. l.1. C. de aduo. diuer. iudi. fallit in casib. de quibus in tex. & glo. ff. de calomniato. l.2.

Causam iniquam fouere præsumitur, q̃ testes aduersarij corrumpit, uel probationes subtrahit c.intimauit, de testib.& ibi no.Innoc. c.peruenit. to.3. q.7.tria, propè fi. nam regulariter, qui falsitatem committit in causa perdit eã.l.in fraudem.§.quoties. ff. de iure fisci, cum ibi no.

Causam malam fouisse emptor præsumitur, qui in causa mota contra eum de re empta succumbit. no. ff. de euictio. l. Herennius in fi.

Communio presumitur parere discordiam, & excitare. l.cum pater.§.dulcissimis. ff.de lega. 2.cũ concor.l.2.C.quãdo & q̃bus

bus quarta pars,& prę|umitur communio excitare cõtentiones.C.de donat.l. ſancimus.§. ſinantem in auro.

Cultus diuerſitas præſumitur inducere contentiones & ęmulationes.90.diſt.per latum.

Collectę potius ex timore pręſtari pręſumuntur, quàm ex debito,& ideo pręſcriptio in eis currere non uidetur, no. Inno. de pręſcrip.c.ſi diligenti.

Clericus pręſumitur ambitioſus, qui de epiſcopatu iugiter loquitur.40.diſt.c.ult.ad fi.

Conuenticula omnis pręſumitur illicita,& omnis collectio turbę ad diſceptandum. de fide, C. de ſumma trinit.& fi.cath. l.3.in prin.

Collegium omne præſumitur illicitum, niſi probetur licitum. l.1.ff.de colle. ill. poſt princ.& l.3.§.in ſuma.

Ceſsio pręſumitur ſimulata, ſi facta eſt paruo precio interueniente.item ſi partim inuenitur donatum partim uenditũ nomen debitorum. item ſi nõ reperitur nomen contractus ex quo ceſsio facta eſt, habetur & no.C.manda,l.per diuerſas. item ſi clam aliquid eſt datum.l.ſi.eo. tit. item ſi fiat clerico contra laicum.no.in Specula.de ceſsio.actio.§.j. primo uerſi.ex proximè dictis. item pręſumitur ſimulata in aliis caſibus no.in d. §. j.& u de no. per Innocen.extra de alie.iud. c.ex parte.item pręſumitur ſimulata ceſsio, ſi quis uendens confiteatur ſe precium recepiſſe, & obiiciatur, quòd non recepit, niſi receptum preciũ probetur, ſecundum Iacob. in auth de ęquali. do.§.1.

Continens non pręſumitur is cuius paruula filia demõſtratur. 28.diſt.priuſquam.

Clericus in dubio pręſumitur, q clericale defert habitum & tõſuram, c.ſi iudex,de ſententia excommunica.lib.6. in habitu uero monacorum profeſſorũ, uel nouiciorum.uide,quod no. Innoc. extra de regula. ſi quis.

Conditionis eius pręſumitur, cuius geſta ducit l.item, §. ſi quis uirginem. ff. de iniuriis.

Cauſas, qui coniiciunt non facile ad culpam uenire præſumuntur, ſi ueritatem examinant, in authent.ut defunc.ſeu func.in princ.

Conduxiſſe de nouo pręſumitur, qui impleto tempore conductionis in reconducta remanſit.l.item quęritur. §.qui impleto. ff.loca.

Conſtantior uir in bono propoſito muliere pręſumitur. §. mater, in auth. de nuptiis.

Ciuitates ditiores pręſumuntur, quòd plus diligant ſtatum illius, C. de prędiis curiæ. l.2. & de decurio. l. ad ſubeunda. idẽ pręſumitur in nobilioribus.in authen.

authen.de defenso.ciui.§.interim,& §.fi. Quod uerum intelligi de nobilioribus ex uirtute, secus autem, si ex alia terrena causa.argum.ex his,quę plene scripsit Lu.de Pen.in C. de decurio.milit.& de dignita. l.mulieres, ubi de uera nobilitate disseruit. vnde Gregorius 2. Dialogo. Nobilitas corporis ignobilitatem mentis in multis prębere solet.

Correptus & ab omni sorde purgatus præsumitur,qui per triēniū,ut uirtutis amator in honesta conuersatione permansit.in auth. de mon.§.si uerò.

Compositio facilius oriatur præsumitur inter homines imperitos incerti certaminis. l.ne in arbitris.§.sin autem, C. de arbitris.

Capsæ apud te delatæ si esse probantur, etiam nunc esse præsumuntur,& quid de rebus in eis contentis.Castr.in consil.296. num.4.in 1.ubi pro Buffola. uide Imolam in consi. 2.sed contra Parisius consil.74.& 75. in 1.uol.Marsil.singu. in consi.13. in 1.per totum.Fely.in ca.nonne.colum.3.ad fin.de præsumptio. Plotum in l.si quādo, nu. 400.C.unde ui.Decium in l. 2. 2.lectura,num.12.ff.si certum petatur.& Blancum in repet. in l.fin.ff.de quęstio.

Confessio est ualidior quàm prę sumptio iuris, & de iure.Dec. consi.354.in 3.par.nume.2.

Consilium datum ad malum an ex colloquio prę sumatur.Bal. consi.382.nu.1.in 5.

Culpa uel casus in dubio an pśu matur.Bald.consi.491.num.2. in quarto.

Cursus cōmunis & pręsumptio est attendendus.Bald.consilio 351.nu.4.in 5.

Credere quis præsumitur illud, quod natura dictat.Bal.consil. 438.num.2.in 5.parte.

Pręsumitur aliquando pro citatione.Socin.cons.158.num.11. in secundo.

Præsumptio sufficiens ad condēnationem est,quando aliqui uisi sunt rixari,& postea reperitur unus uulneratus.Soci.consil.53.num.10. in 3. uolu.

Præsumptio est magis pro consilio alicuius collegij,quàm pro consilio particulari.Dec.cons. 615.num.4.

Præsumptiones, quę in ciuilibus admitterentur, in criminalibus non sufficiunt ad condemnationem.Dec.cons.189.nu.3. Socin.iun. consil.148. num.36. in 2.vol.

Confessio partis contraria tollit præsumptionem iuris, & de iure.Corn.consi.235. litera C,& cons.39.litera G,in 4.uide Dilectum de arte testandi, tit.de acquiren.uel repu.hęre.cautela 8.num.4.

Pręsumptio est cōtra custodem, quòd

quòd rapuerit rem, quam custodiebat, si non reperitur, siue reperiantur ostia effracta. Angel. in l. ex diui, nu. 2. C. de loc. & conduc.

Presumptio, quę oritur ex chronicis, ꝙ talis est de tali agnatione, tollit aliam præsumptionem ortam ex probatione nō concludenti, quòd talis sit de tali agnatione. Socin. iun. consil. 76. num. 66. in 1.

Præsumptio ex contumacia consurgēs loco probationis habetur. Imola consi 35. num. 22.

Pręsumptio legis, si ex coniecturata mente testantis cessat, nō dicitur contra, sed secundum legem, quæ defuncti uoluntatē fouet. Ruin. consi. 157. nume. 8. uolum. 2.

Causa pręsumitur in principe circa ea, quæ sunt de iure diuino, nec potest probari contrariū. Ruin. in consi. 148. numero 10. volum. 4.

Præsumptio, per quam partes uidentur se incontinenti correxisse est reiiciēda. l. non ad ea, ff. de condi. & demon. Parisius in consi. 78 num. 16. in 3. volu.

Pręsumptio, quæ aliàs causatur a communiter accidentibus tenet. Gratus respon. 66. nu. 34. uolum. 2.

Præsumptio non est, quòd sine causa præstet & tradat. Rimi. consi. 292. num. 77.

Præsumptio est pro confessione eius, de cuius præiudicio agitur in fauorem eius, aduersus quem agitur ex delicto, nisi oppositum qualitas facti ostendat. Riminal. consil. 33. num. 6.

Calumniæ præsumptio tollitur, quando quis offert incontinēti probationem. Rimin. consil. 404. nume. 13.

Pręsumitur, quòd prima charitas incipit a seipso. consil. 6. Crauet. nu. 24. in 1. ubi fusius.

Pręsumptione non est opus in claris. Leonar. inter consil. Bruni in consi. 117. num. 228.

Consensus prælati & capituli pręsumitur interuenisse necessarius ad actum. Ripa respon. li. 2. cap. 28.

Consensus Papæ præsumitur necessarius ad ualiditatem actus interuenisse ex cursu tanti tēporis, cuius initij memoria nō existit. Ripa respon. lib. 2. cap. 22 nu. 10. & nu. 11.

Compromissum non præsumitur inter duos agnatos factū metu statuti, iubentis fieri compromissum, nisi appareat. Ripa responsorum lib. 1. in ca. cū M. Ferr. num. 181. de constitu.

Certior factus pręsumitur ab eo, qui cōtulit beneficium, si erat amicus & familiaris. Ripa respon. lib. 1. c. 14. nu. 11.

Præsumitur contra clericum nō facientem inuētarium. Neuiz. in consi 93. nu. 28.

Consensus capituli pręsumitur ob an-

Prçsumptio ex consuetudine patrisfamilias inducitur. Blanc. in practica crimi. nu.27. pagina 142.

Præsumptio insurgit a communiter accidentibus. Dec. in l. 1. num. 14 ff. de regu. iur.

Contractus præsumitur talis esse, qualem uerborum proprietas demõstrat. Ripa de peste, num. 32.

Præsumptio pro eo fieri debet, q in collegium receptus est. Pac. Scala, de consi. sapientis lib. j. cap. 22.

Præsumitur etiam pro citatione ad sententiam audiendam. uide Milleum in repert. litera P.

Magis præsumitur pro consilio unius collegij Doctorũ, quàm pro cõsiliis particulariũ. Abb. in cap. prudentiam, in 3. no. de offic. deleg. Decius consil. 615. column. 2. & Ias. consil. 43. col. 2. lib. 3.

Canonici præsumuntur scire qualitates electi. Ideo eligentes indignum priuantur iure eligendi. Firma. uer. canonici.

Capella præsumitur facta ab eo, quem testator grauauit ad eã. Firma. uer. capella, & præsumitur facta & fundata auctori ate episcopi, si diu habuit signa ecclesiæ. Firma. ibi.

Castrum præsumitur perditum culpa Castellani. Firma. uer. castrum.

Castrum prçsumitur esse dioecesi ciuitatis, cui subest: Bald. in l. nulli, 3 col. in fi. uer. deinde, C. de episcop. & cler.

Castri quæstio, si uertatur, prçsumitur esse illius Ciuitatis, cui magis adiacet, nisi aliud ostendatur. Firma. uer. Castri.

Causa finalis prçsumitur, quæ secundum iuris rationem debet esse finalis, uel quæ à testatore assignatur pro finali. Firma. uer. causa finalis. & præsumitur etiam aliter, ut ibi. Et causa in proœmio expressa prçsumitur finalis. Soci. in consi. 273 in prçsenti. uer. prçterea dico, in 2. parte.

Causa impulsiua prçsumitur in dubio. Firma. uersic. causa impulsiua.

Cecus semel nõ præsumitur semper cecus. secundum Barto. in l. 2. de bo. pos. furio. infan. dela. Vnde cecus in prçterito non prçsumitur in prçsenti, cum potuerit curari cecitas: secundum Bar. ibi.

Certificatio non prçsumitur, nisi probetur, quia est solennitas extrinseca. Firma. uersic. certificatio.

Cessio p̃sumitur simulata ex cõfessione cedentis facta de precio recepto, nisi constet de uerã solutione. Firma. uersi. cessio. ubi etiam dicit, quòd cessio cum titulo prçsumpto à iure ualet. Et an prçsumatur simulata ex eo, quòd cedẽs confessus

fessus est se recepisse precium. quod non recepit,& cõstat nõ recepisse. Alexand. consi. 36. 2. parte;& ibi. An lesio possit allegari simulata per cedẽtem, qui iurauit, & an possit rescindi si subest deceptio. Fulgos. consi. 242. per totum. item prę sumitur simulata, si pro parte uendatur & pro parte donetur eidem personæ, non si diuersis secundum Bart. in l. per diuersas, in 2. col. C. manda. uer. quæro quid si pro parte.

Citatio non præsumitur, nisi probetur, præsens tamen præsumitur citatus, Firman. uer. citatio.

Citatio ad domum præsumitur uenisse in notitiam citati. Firman. uer. citatio ad domum, pag. 123. potest tamen citatus iurare contrarium, scilicet sibi innotuisse. ibi.

Citatus præsumitur, qui in iudicio reperitur, nec aliter est citandus, sed bene in iudicio potest petere terminum ad deliberatẽ respondendum, immo sine licentia recedere potest, nisi iudex eum moneat. Firman. uer. citatus pręsumitur, pag. 127. col. 2. facia. 2.

Clausula non obstante, omissa in rescripto principis, uel inferioris, qui habet potestatem rescribendi cum tali clausula facit præsumi illud emanatum ex importunitate, & contra mentem concedentis. Firma. in repertor. uer. clausula non obstante.

Clausula ex certa scientia, facit p̄sumi principem uelle, etiam si deficit clausula non obstante tali lege. Firman. uer. clausula ex certa scientia.

Clausula ex certa scientia, nisi apponatur, non pręsumitur Papa facere ex certa scientia. Firm. ubi supra.

Clausula motu proprio facit prę sumi principem uelle, quando est posita in rescripto, sed omissa secus est. Firma. uer. clausula motu proprio.

Clericus pręsumitur acquisiuisse de bonis ecclesiæ. Firma. uers. clericus, pag. 148. col. 2. ad fi.

Collatio beneficij facta clam p̄ ę sumitur simulata, & non ualet c. ut nostrum, ut eccle. benefi. Cæpo. de simula. contract. simula. 20. præsumptione. Bal. in Marg. coll. uer si dicit ualere.

Colonus præsumitur ex solutione fructuũ per 10. annos. Bart. in l. litibus. C. de agricol. & cẽ si. li. 11. in 1. colum. uer. ex hac lite.

Condemnationes plures præsumuntur, quando quis in eadẽ sententia pluries reperitur descriptus inter condemnatos, idest in pluribus libris, nisi cõstet de identitate facti per circunstantias. Bal. l. nostram penult. colum. uer. in dubio ta-

men præsumeretur. C. de testa.

Condemnatus præsumitur condemnatus in cõtumacia, quia indefensus, non quòd habeat causam iustam. Firm. uer. isto pag. 175. col. 2.

Confessio tollit præsumptionem iuris & de iure. no in auth. sed iam necesse, C. de donat. ante nup. quod est uerũ, nisi in causa matrimonij, in qua, si mulier confitetur contra copulá, nihilominus præsumitur matrimonium copulatũ. ca. super eo. de eo, qui cogno. cõsangui. uxo. suæ. & Cæpola cautela 12. Firma. uer. confessio. pag. 182. col. 2.

Confessio in ultima uolũtate facta præsumitur in fraudem potius facta, quàm facta inter uiuos, scilicet quãdo est facta ad commodum incapacis, puta spurij, vide omnino Firman. uer. isto pag. 183. col. 2.

Confessio cum causa, an præsumatur, quòd causa interuenerit. Firma. hoc uer. pag. 187.

Confessio in iudicio facta non p̃sumitur erronea. Dyn. in regula, quod semel, in 6. & Bald. in addi. Specul. de deposito. uer. confessio facta.

Confessus habuisse rem, an præsumatur de præsenti habere. glo. & in uer. fuisse. Bald. tenet, quòd non, in l. ciuile, uer. quærit, glo. C. de fur. Firma. in repertorio, uer. isto, pagina 191. facia 2. colum. secunda.

Coniunctus præsumitur scire ætatem cõiuncti. l. de tutela, & ibi glo. in uer. ignarum, & Doc. C. de in integr. restit. mino.

Coniunctus quando præsumatur scire facta coniuncti. Fely. in c. literis, in 2. colum. uer. 3 limi. in fi. de præsump.

Coniunctus præsumitur scire infirmitatem cõiuncti. l. octaui. ff. unde cognati.

Coniuncta persona non præsumitur scire testamentum coniunctæ ante aditam hæreditatem, sed post sic. Firm. uer. isto, pagina 195. colum. 1. ad fin. Alex. consi. 24. nume. 8. in 3.

Consensus præsumitur in consanguineo recipiente literas a cõsanguineo, si non contradicit statim, quia præsumitur se obligare ad cõtenta in literis. Firman. uer. consensus, pagi. 197. facia 2. col. 2.

Consensus semper præsumitur de substantia actus, non consilium. Firman. ubi supra.

Consensus præsumitur præcessisse in præterito ex futuro, nisi medio tempore præsumatur tacita repudiatio, vel dissensus, uel sit alteri ius quæsitum. Bal. in l. prima. colum. 14. uer. sed quid si pater. C. qui admitti. & an præsumatur consensus. Alexand. post Bartol. in l. actor. rem ratam ha. & Feder. de Sen. con. 208.

Con-

Contractus præsumitur iustus. l. soleo,& ibi Doctor. C. de usur. & Bal. in l. si ea pactione. C. eo. titulo.

Contractus correspectiuus quãdoque præsumitur unus ad alium incontinenti appositus. Firman in repertor. uer. contractus, pagi. 210. facia 2. col. prima.

Contractus præsumitur tacito cõsensu partium dissolui, quãdo hinc inde pacta non seruantur. Cast. consi. 72. Firman. ubi supra.

Contractus in dubio præsumitur uerus,& non simulatus. Firma. isto ver.

Contractus præsumitur simulatus, si notarius in instrumento uẽditionis dicat, quòd Titius uerè uendidit fundum Caio,& non simulatè. Firm. ubi supra. itẽ præsumitur simulatus primo, si ante uel tempore contractus fuit dictum, quòd esset pignus, licet fieret uenditio. Firma. ibi. item præsumitur simulatus, si ante contractũ uenditionis præcessit tractatus de mutuo, ut fieret uenditio, postea cum pacto de reuendendo ad certum tempus. Firma. ibi. item præsumitur simulatus, si patet, quòd quis primo quæsiuit mutuum super certa re,& postea eam uendidit. Fir. ibi. item præsumitur simulatus, quando actum fuit, quòd emptor cogeretur locare uenditori rem uenditam & aliter non uenderet. item præsumitur contractus simulatus, si cõtinet læsionem circa precium. item præsumitur simulatus, quando est læsio in locatione circa pensionem. Firman. vbi supra. item præsumitur simulatus, quando est læsio in precio cum pacto de reuendẽdo. Firman. ibi. item præsumitur simulatus, si creditor mutuans recipiat aliquid ultra sortem. item contractus simulatus præsumitur, quando in pacto de retrouendendo est læsio aliqua in aliqua expensa, quę spectaret ad emptorem,& redundaret contra uenditorem eundemque conductorem. item præsumitur simulatus, quando res pro parte uẽditur, pro parte donatur sine causa donationis iusta. item pręsumitur simulatus ex pactis & clausulis insolitis. item pręsumitur simulatus, quando pro domo vendita locata venditori pręstatur pensio in frumento, uel oleo, & simili. Item contractus præsumitur simulatus, quando emptor locans noluit contractum uenditionis posse dissolui, nisi usq; ad certum tẽpus. Item contractus præsumitur simulatus, quando fuit dictum, quòd emptor teneretur retrouendere uẽditori vsque

que ad certum tempus. Item contractus præsumitur simulatus. quando uenditur fundus, & ibidem locatur uẽditori in perpetuum & simpliciter apponitur pactum de retrouendendo usque ad certum tempus. Firma. ubi supra. Item cõtractus præsumitur simulatus quando conuenit à principio, quòd quandocũque venditor restitueret pecuniam, emptor teneretur restituere rem. Item contractus præsumitur simulatus, quando pacta claudicãt. Item præsumitur simulatus, quando dixit uẽditor se indigere. Item præsumitur simulatus quando uenditor noluit recipere uerum precium, sed partem tantum, de qua dixit se indigere. Item contractus præsumitur simulatus, quando uenditor noluit uendere libere ꝓ uero precio & iusto, sed pro minori, cum pacto de reuendendo. Item simulatus præsumitur, quando res uendita locatur uenditori pro parua pẽsione. Item præsumitur simulatus, quando res uenditur pro minori precio cum pacto de reuendendo pro eodem precio. Item præsumitur simulatus, quando emptor non curat rem uidere, quam emit cũ pacto de reuendendo. Item contractus præsumitur simulatus & fraudulentus, quando quis uendit rem suam. Item pręsumitur simulatus, quando uẽditio cum pacto de reuendendo fit clam & occultè. Itẽ quãdo celebratur in loco, in quo consueuit fieri fraus. Item præsumitur simulatus ex consuetudine contrahentium. qui cõsueuerunt tales facere. Itẽ quãdo continet pœnam adiectam dationi quantitatis, & est celebratus à solito fęnerari. Item quando cõtractus celebratur ab usurario. Item quando paruum precium interuenit. Item quando uenditor remansit in possessione rei uenditæ. Item quando titulus est in persona vnius, & traditio in persona alterius. Item quando uenditio modico tempore durauit. Itẽ quando partes incidunt instrumentum & recedunt à contractu. Item ex affinitate, si caussa alia accedat. Item quando obligatur uxor pro uiro, & nõ uiri, quia ponitur in instrumẽto nomen uxoris pro nomine uiri, & negocium pertinet ad uirum. Item quando post uenditionem precium clam restituitur. s. in cessione. Item ex nimiis cautelis. Item non iuratus præsumitur simulatus cõtractus. Item quando alter emit pro altero. Item probatur per coniecturas à tertio, qui ex eo lęditur non à contrahente. Item pręsumitur simulatus

ex

ex pacto de reuendendo, etiã si emptor lucratur fructus medij temporis ante moram. uide supra dicta omnia per Firma.uer.Contractus simulatus per totum. Et ubi abundantior cautela ibi euidentior fraus: uide omnino Mo. Par. consi.31.nu.16.

Cõtractus usurarius præsumitur ex infrascriptis, de quibus Firmanus in repertorio, uer.contractus usurarius. Si contrahens sit solitus fenerari, & res sit uendita pro minori precio. Item ex nimiis cautelis. Item ex preordinatis. Item quando uenditur res consistens pondere, numero, uel mẽsura plus quam ualeat ad tempus, secus si uendatur fundus, uel domus & emptor fructat fundum, uel domũ. Item uenditio fructuũ in herba.i.ante tempus pro uili precio. Item ex consuetudine contrahentis & ex aperta contractus iniquitate, & ex p̃ordinatione partium. Item ex quantitate fructuum immoderata respectu precii. Item ex pactis insolitis.

Contractus tamẽ præsumitur iustus & non usurarius l.olco.ubi Dec.& Bal. C.de usur.& l.si ea. coditir.

Contractus in fraudem præsumitur, quando prohibitus contrahere contrahit, & alter cum ea obligatur tanquam principalis, si utilitas, uel pecunia erat peruentura ad prohibitum cõtrahere l.sed & Iulia. in princ. cum §.1.ad Macedo. l. quamuis.§.si cum esset.alias.l.nõ putet.§. si cum esset.ad Velleian. glo.in l.contra.ff. de legi. Alexander consilio 53.in quarta parte.

Contractus fisci semper præsumitur posterior ad alios contractus priuatorum, etiam eadẽ die celebratos. Bar.l.non puto. ff.de iure fisci.

Contraxisse non præsumitur, qui statim contradixit c.ad id, qđ de sponsa.3.q.1.constat 12.q.2.de nup. Alex.de Neuo in consil in hac causa.in fin. quod est ante consiliũ 45. Alex.de Imo. in quarto.

Copia peritorum præsumitur esse in loco insigni. Bart.in l.bonorum.ff.de bono. poss. & Bal. in l.iuris q.1.C.qui admitti, dicit esse locum insignẽ, in quo est causarum strepitus, & merum & mistum imperium, etiã si sit Castrum. & non Ciuitas. Firma.uers.Copia peritorum.

Copula carnalis in dubio præsumitur interuenisse. Bal. in l.siue possidetis. 2. col.in fi. uersi. deinde restat uidere. C.de proba. per c.ex literis.de præsumptio.& copula carnalis per uiolentam præsumptionem probatur. Firma. in reperto.uers. Copula carnalis.

Creditor

Creditor præsumitur habere fidem de precio. Ioa. de Prato. post Bar.& Doct.in l.3.ff.de pigno.ac.Firma.in repert.

Creditor præsumitur fecisse expẽsas equo sibi pignorato,& potest eas repetere.Firma, uersi. creditor pagi.227.col. 1.circa principium.

Culpa præsumitur, nisi abesse ꝓbetur ex qualitate facti.l.si qs fundũ.§.Imperator. & ibi Bar. ff.loca.Firma.in reperto.

Culpa in incendio non præsumitur contra habitantem cõsuetum esse uigilem, si alia indicia non appareant contra eũ. secundum Ange.& Alexandrũ in l.si quis §.fina. ff.de eden. & culpa in incendio præsumpta est leuissima. Firmanus in reperto.uer.culpa in incendio.

Custodiæ causa præsumitur si alia non præcedit. Bald. & Alexan.in l.Labeo.ff. de pactis.

Custos præsumitur in culpa, nisi probet casum.Firma. uer.Custos præsumitur.

Contractus usurarius quomodo præsumatur & quomodo præsumatur usurarius. & simulatus cõtractus. Suspicio ex quo caufetur, & fraus unde præsumatur.Ancha consil.257. uide omnino.& no.ꝙ in dubio præsumitur potius contractus usurarius,quàm non usurarius.D. meus Alciat. in consi.3.ad fin. lib.1.Tomo j.

Coniunctus præsumitur scire facta coniuncti, & quare, ponit Alcia.consi.6.nu. 12. in j.

Copula præsumitur potius sequuta,ut confirmaretur matrimonium,quàm aliter. Alcia.consi. 13 nu.23 in 1.

Consensus præsumptus,seu confessio testatoris ligat hæredes l.si superatus. ff. de pigno. l. si mater §. fi. ubi Bar.ff de exce. rei iudica.& quod no.in l.cum quis.§.codicillis.ff de leg. 3.Alciat.consi. 53.ad fi.

Censum potius quàm canonem in dubio præsumimus. Alciat. consi.107.nu.4.lib.5.

Citatio præsumitur ex lapsu temporis decennalis, cum de contradictione appareat. Alciat. consi.12.num.1. lib.6.

Causam scire præsumitur, eo ipso, quòd quis aliquid facit l.1. C. si certum petat. Philippus Francus inter consi. ciuilia cõgesta per Zilettum consi. 116. num.18 in 1.vol.

Clericus amplectens mulierem præsumitur, quòd illud faciat uirtutis amore,& alicuius bonis causa. & ut ipsi benedictionẽ impartiatur, aut ut ipsam ad resipiscentiam per osculũ uirtutis adhortetur c. absit 2. quæstio. 1.& in cap.in scripturis 99 distinct.sed hæc quidem leuis & temeraria ac calua præsumptio. Iodocus in praxi.ciuili cap. 178.vbi de probatione

ne per præsumptionem agit. nume. 8.

Cancellato chyrographo, aut transcriptione uitiato presumitur debitor liberatus. l. si chyrographum. ff. de probat. & ista dicitur uiolenta iuris p̃sumptio. Iodocus in practi. cili. c. 178. nu. 13.

Confessio iudicialis p̃sumitur, ꝙ facta fuerit absente parte. decisio Tholosan. quęstio. 351. & in addi. ibi.

Contumax p̃sumptus à die sciẽtiæ intra decem dies appellãs auditur, uerus autem contumax minime. Rota decis. 364. nu. 2. in nouis.

Præsumptio non habet locum ꝓ ueritate causa rerum in appellatione extraiudiciali expressarum, sed probandę sunt. Rota decisio. 344. nu. 3. in nouis.

Consuetum illud quod fieri est consuetum præsumitur. Afflictus decisio. Neapoli. 58. numero 7.

Causa iusta in reo non præsumitur. regu. cri. 81. nu. 1.

Præsumitur conscius, se se examinans. Regu. crimi. 70. nu. 1.

Culpa præsumitur in foro conscientiæ, sed non in foro contentioso. Regula crim. 69. nume. 1. & 4.

Collecta pręsumitur præstari potius ex timore quàm ex debito. Alcia. consi. 19. nu. 15. lib. 5. allegat Lucam de Penna ita dicentem, in l. hac lege. C. de aqueductu, lib. 11. & sic habet initium uiolentum præsumptum.

Concessio præsumitur ex patiẽtia longi temporis. Alcia. cons. 22. n. 15. lib. 1.

Quælibet leuis præsumptio sufficit ad incipiendũ processum, & ad deueniendum ad capturam l. 2. C. de exhiben. reis. uide omnino Alciat. in consi. 15. nu. 13. lib. 7. ubi plenè.

Cognitio testamenti in suis non præsumitur. Alcia. consi. 62. nume. 9. lib. 8.

Iura disponentia ex præsumptionibus non obseruantur in foro conscientiæ. Alcia. cons. 53. nu. 8. lib. ult.

Consilium animi non habere p̃sumitur quilibet laborans in extremis. Fabia. de Monte in consi. suo inter cons. diuersorũ per Ziletum consil. 49. nu. 55. in j. uol.

Conclusio in causa præsumitur esse facta intra tempora. Asinius in praxi indicia. §. 23. cap. 14.

Consanguinei præsumuntur scire facta consanguineorum. & coniunctorum. ut dicit Isernia de feudis. titul. de natura success. feudo. circa fi. Iodocus de præsump. nu. 28.

Consentire præsumitur mulier & filia, quæ nupta est contra uoluntatem suam, quando ip-

psa viro permisit se cognosci, & cum ipso familiam alere incipit. Iodocus in pract. ciuili, nu. 40. & ista est prçsumptio iuris & de iure secundum ipsum ibidem.

Clericus præsumitur fornicator & concubinarius, quando mulierem suspectam in sua continet domo. quia ex cohabitatione personarum suspectarũ carnale commercium suspicatur c. literis de prçsump.

Condemnatio sequi nõ debet in criminalibus ex solis præsumptionibus, licet urgentissimis, nisi reus fuerit sponte cõfessus, uel legitimè conuictus uel probationes luce clariores. l. fina. ubi Doct. C. de proba. l. qui sententia. C. de pœnis l. qui accusare. C. de edend. l. 1. C. de confessis. l. absentem. de pœnis. capit. nos in quantum. & c. multi 2. q. 1. Areti. cons. 66. in prin. uol. 1. Item in criminali, etiam uiolenta præsumptio quæ in ciuili uim habet plenæ probationis, non sufficit ad cõdemnandum c. afferte. & cap. quia uerisimile, de præsump. l. fi. cum ibi no. C. de proba. Alexan. consi. 15. uiso processu, in 3. fundamento vol. 1.

Causa quælibet etiam iniusta, & fatua, uel credulitatis excusat à dolo, & eius pęna. Tamen illa fatua, uel iniusta causa nunquam in delinquente præsumitur, nisi uehementibus coniecturis, & præsumptionibus cõprobetur, uide Gribaldum in suis regulis criminalibus post communes opiniones pag. 164 licet quælibet.

Coniuncti cum quid conferũt cõiunctis præsumitur fieri ex naturali affectu, magis quàm ob aliam causam secũdum Bal. in auth. ex test. col. 3. C. de collat.

Census, vel redditus consuetus præstari canonicis, uel alicui ecclesiæ p̄sumitur perpetuus, & non temporalis, vt in dubio nec temporalis quidem præsumatur, hoc est obligatiuus ad aliquid tempus in futurum. Mod. Par. consi. 9. nu. 18.

Cessio in dubio non præsumitur. idem consi. 27. nu. 21.

Clericum præsumptiuè probãt testes, si dicunt, ꝙ uiderunt eũ publicè in habitu & tonsura. secus si non adiiciant publicè. uide Petrum Rauenna. in dictis suis notabilibus post Alphabe. fol. . . . & est dictũ Bal. in c. cum causam. de testibus.

Culpa non prçsumitur, ubi actus potest esse separatus à culpa. Ruinus consi. 93. nume. 7. in 5. uolum.

Consanguinei præsumuntur scire facta sui consanguinei de iure sanguinis, & naturæ, non autem de factis extrinsecis. Cępola consi. 47. nu. 5. Ruin. consilio 174. nu. 2. in 1. Cast. in consilio

silio 183.nume.2.in 2.vol. Alexand.in consil. 71.nume. 8.in primo vol.

Causa in Principe præsumitur, & hoc est speciale in Principe. Cępola in consil.66.nu. 12.ubi de legitimatione.

Conceptio certo tempore præsumpta supponit iustum initium & possibile secundũ naturam.& si non præsumeretur illud præsumeretur maleficiũ uel fornicarius coitus,& tunc illud præsumitur,quod iustum initium dat conceptioni. Bal. consi.390.in 2.nu.1.

Commissio iudicis non præsumitur.Bal.consil.374.in fine in 4.uolum.

Contractus uenditionis ex quibus coniecturis præsumatur pignoratitius & sic factus in fraudem usurarum.Bal.consil. 311.in 5.vol. & idem Bal. in cõsi 361.eo.uol.Cast. consil.322. in secundo.

Camera apostolica semper præsumitur idonea, & soluendo. Cast.consi.106.nu.2. in 1. & ibi quæ sit camera apostolica.

Confessio mariti de dote recepta, si de numeratione aliter non cõstet, præsumitur in fraudem donationis prohibitæ inter uirum & uxorem, & tale instrumentum non meretur executionem de iure communi. Cast.consi.86.in 2.

Causa præsumitur in Principe. Alex.consi.2. in 1.nume.61.& 62.& in Papa causa iusta præsumitur.Alex.in cons. 224.n.7. in 6. vol.

Concessio in dubio præsumitur facta secundum consuetudinẽ concedentis.Alex. consil. 107. nume.3.

Coniunctus non præsumitur scire qualiter coniunctus suum testamentum fecerit.Alex.cõsi.121.nu.8.

Curatoris iudicialis datio an habeat pro se præsumptionem. Alex.consil.86 nu. 9. in secundo, & an præsumatur,ꝙ is cui datur sit minor. ibi.

Calumnia pręsumpta cessat; in iudice.Alex.consi.77 num. 15. & sinistra suspitio ibidem uolum.3.

Copula carnalis esse præsumitur quando uisus est quis nudus cum nuda in eodem loco iacere in loco suspecto, & alia, ut per Alexan.consi.156.n. 18. in 4.uol.

Conpensandi animum ubi aliàs ius præsumit.Fallit, ubi relinquitur aliquid ex causa expressa, uel diuersa.Alex.in cons. 7. nu.18.uol.6.

Coniunctus tanquam magis dilectus ad hæreditatem uocari præsumitur.Alex.in cons.158. nu.11.in 6.

Consobrinus præsumitur habere tantam charitatem ad filiũ consobrini, quantam ad con-

sobrinum. Alexan. consil.204. num.14. in 6.vol.

Clericus non præsumitur immemor salutis æternæ, uel rector. Alexan.in consil. 116.nume.4. in 7.vol.

Coniunctus præsumitur habere notitiam iuris coniunctorum. Decius consi.29 nu.8.

Consilium alicuius collegij habet maiorem præsumptioné, quàm unius Doctoris particularis.Dec.consi.615. num.4.

Citatio habet pro se pręsumptionem.Socin.in consi.158. num. 11.in 2.

Causa an præsumatur in principe, quòd sit iusta, uide omnino Socin.consi.164. nume.10. in 2.& in consi.273. num.11. in secundo.

Clausula non obstante, & clausula de plenitudine potestatis inducit pręsumptioné, quòd princeps uoluerit ius quomodocunque alteri acquisitum auferre, quando est processum cum causæ cognitione, quo casu præsumitur pro ueritate cócessionis propter clausulam ex certa scientia, aliàs secus, & operatur in his, de quibus princeps habet cognitionem, aliàs secus. Socin. consil. 164. num.7. uide omnino ibi. in 2. vol. vbi bene.

Ciues præsumuntur habere uoluntatem conformem dispositioni statutorum. Socin.consi. 35.num.6.in 2.

Consensus præsumitur ex scientia & patiétia longi temporis, in his, quæ sunt parui præiudicij. Socin.consi.61.num.6.in 3. uolum.

Causæ cognitio præsumitur interuenisse in sententia, quando iudex ritè & rectè processit. Soci consi.46.num.49.in 4. uolum.

Consanguineus an pręsumatur scire ea, quæ cósistunt in facto suorum consanguineorum. Corn.consi.147.litera M,& sequen.in 2.

Culpa non pręsumitur, nisi probetur. Corn.consi.194.in prin. volum.2.

Cardinalis emens aliqua bona, an pręsumatur emere ex pecuniis propriis acquisitis ex officiis, an ex pecuniis beneficiorum, & an possint donari. Corneus consi.79.literà H,in 4.

Contra onera collectarum in dubio pręsumitur. Corneus in cósil.194.litera H,in 4.

Consensus pręsumitur ex tempore. Ias.in consi.89. num. 6. in 1. uol. Rimin.consi.409. num. 10. in 3.vol.

Causa præsumitur in principis rescripto, quando motu proprio conceditur. Ias. in consil. 105.num.4 in 1.Gozad. consil. 5.num.19.24.& 27. etiam contra subditos, siue legitimet, siue dispenset, idem consi.6. nu. 34.se-

le

le derogare iuri tertij, si de illo non sit facta mentio. Ruin. 93.num.9.in 4.

Concessio facta, in qua Princeps uenit contra factum propriũ, uel prędecessoris sui, pręsumitur obtenta per importunitatem. Ruin.in consi.98.num.22. in quarto.

Consensus pręsumptus ex temporis diuturnitate uerus & expressus consensus non dicitur, nisi etiam scientia interuenerit, cum diuturna patientia. Ruin.consil.111.num.4. in 4.

Causa rationabilis in Papa pręsumitur. Ruinus in consil. 156. num.9.in 4.

Contractus pręsumitur in dubio uerus, & non fictus, nec usurarius. Parisius consi.54.num.1.et talis pręsumitur contractus, qualis apparet ex facie instrumenti, ibi.num.2. in 1.volu.

Clausulę appositę in instrumento simulato simulatę pręsumũtur. Parisius in consil.54.num. 34.& num.40.in 1.

Clausulę appositę in executione præsumũtur appositæ accessoriè, & ad executionem, etiam iuratæ. Parisius consil.54.num. 37.& ibi de pluribus clausulis.

Conclusio in causa præsumitur in dubio facta intra tempus. Parisius in consi.115.num.1.in primo.

Causa non præsumitur in legitimatione facta à Comite Palatino, nam illa debet exprimi, & debet esse specialis, rationabilis, & consonans iuri. Paris. in consi.6.num.37.in 1.uolum.

Non est præsumendum contrahentes uoluisse auferre liberũ arbitrium testandi & disponẽdi, & illud restringere. Parisius consil.12.num.33.in 3.uol. uide omnino pro fratre.

Contrahere quis præsumitur in dubio nomine proprio. Parisius consi. 107. nu.2. in 3.

Correctio iuris communis non præsumitur facta in casu non expresso. Parisi.consi.2.nu.72. in 4.uolum.

Censuarius in dubio præsumitur tenens & possidens rem alterius, & pro ea soluens uniformem annuam pensionem, magis quàm liuellarius, seu emphyteuta. Parisius cons. 24. nu. 10.in 4.

Corrigere non præsumitur quis seipsum uelle incontinenti. Parisius consilio.27. nume.47. in 4.vol.

Coitus probatur ex præsumptionibus. Parisius consi.57.nume. 34.in 4.volum.

Clericus præsumitur ignorare statuta laicorum. Socin. iun.in consil. 1. nume.14.in 2.volum.

Confessio spontanea in iudicio præsumitur uera. Socin. iun.in consi.39.num.18.in 2.

Causa in principe præsumitur, quando ipse particulariter, & in

in ſpecie diſponit contra ius gentium. item quando uerisſimilis imaginari poteſt. Socin. iun. in conſi. 65. num. 7. & ſeq.

Ceſsio præſumitur ſimulata, ſi ſit facta partim ex cauſa uenditionis & partim ex cauſa donationis. Socin. iu. in conſi. 97. nu. 71. in 2. vol.

Coniunctus prȩſumitur ſcire factum coniuncti ſucceſsiuum. Socin. iun. in conſi. 172. num. 6. in 2. uolum.

Conſilium præſumitur fuiſſe datum ei, ut aliquem interficiat, ſi incontinenti, ꝙ loquutus eſt ei, committat homicidiū. Mar. conſi. 30. num. 15.

Confeſsio prȩſumitur erronea ꝓbata perſuaſione aduerſarij. Marſil. conſil. 32. num. 27.

Conſenſus non præſumitur in actu præiudiciali, ſed potius diſſenſus. Marſil. in conſil. 51. num. 38.

Præſumendum non eſt, quòd qs communiter delictum per ipſum committendum, cum aliquo, niſi ſit ſibi intimus & fidelisſimus amicus. Marſil. conſil. 74. num. 15.

Clauſula puniens aliquem prȩſumentem, non ligat hominem ſimplicem contrauenientem. Marſil. conſi. 77. num. 14.

Carceribus ſponte ſe reducens præſumitur innocens. Marſil. conſi. 117. num. 49.

Creditor inſtare prȩſumitur, ubi decretum interpoſitum creditur. Imola conſi. 98. nu. 10.

Cauſa iuſta non præſumitur in principe in his, in quibus ſine cauſa quid facere non poteſt. Crauet. conſi. 5. num. 5. in 1.

Culpa in dubio non præſumitur. immo ad uitandum culpȩ præſumptionem ꝑſumitur quisfeciſſe, qđ alius uerisſimiliter faceret, & probari debet culpa certa & clara. Crauetta conſi. 8. nume. 20. in 1. vide omnino, ubi de culpa plura, & quando uenit punienda culpa.

Coniunctus non præſumitur uoluiſſe coniuncto iniuriari, nec ſubditus principi, aut domino. Crauetta conſil. 9. num. 26. in primo.

Compenſandi animus non præſumitur in debitore ex cōtractu, uel quaſi. Crauetta in conſil. 86. num. 1. in 1. uol.

Clericatus eſt neceſſarius, ut qs beneficij ſit capax, nec ſufficit clericatus prȩſumptus. Crauetta in conſi. 134. & antiquitas non inducit prȩſumptionem pro actu, quando uerè ꝓbatur de contrario, nec clericatus præſumitur ex eo, quòd probetur de ordinibus maioribus. ibi. Crauetta diſertè ac luculenter, quæ ad clericatum ſpectant.

Cauſa iuſta non prȩſumitur in diſpenſante, quando conceditur ad importunitatem poſtulantium.

tium. Crauetta in consil. 135. num. 44. in 1 uol.

Culpa in dubio non præsumitur. Crauetta in consil. 151. nu. 18.

Contractus in dubio habet præsumptionem iuris pro se. Crauetta consi. 156. num. 1. in 1.

Carceratus si aufugiat præsumitur fugisse culpa custodis. Are. in consi. 38. nume. 1. ubi dicit etiam, quòd ferrum, uenenū & similia nō pręsumatur posse inferri in carcerem, nisi cum culpa & negligentia custodis.

Consensus pręsumitur etiam in actibus præiudicialibus concurrentibus scientia & patientia longa. Gratus respon. 9. nu. 15. in primo.

Conditio nunquam præsumitur, etsi sine ea actus non ualeret. Gratus consi. 15. nu. 40. & conditio, uel persona nunquā præsumuntur. ibi. nu. 39. in 1. uolu.

Confirmatio præsumitur potius facta secūdum naturam actus quàm secūdum accidens. Gratus respon. 62. nume. 2. in primo volum.

Causa illa præsumitur esse finalis, quæ respicit commodū promittentis. Gratus consi. 77. nu. 4. in 1. uolum.

Conditum in dubio præsumitur nomine proprio. Gratus resp. 90. nu. 19.

Contrahens præsumitur eius, cū quo contrahit, & rei de qua cōtrahitur, scire conditionem & qualitatem. Gratus consil. 91. num. 29. in 1. vol. & regula, qui cum alio contrahit. ff. de regu. iur. ad damnum contrahentis pręfertur pręsumptioni ignorantiæ. Gratus respon. 91. nu. 31. in 1. vol.

Cessio non pręsumitur, si de ea non constet in processu. Gratus respon. 127. nume. 5. in primo volu.

Correctio pręsumitur, ut superfluitas euitetur. Gratus resp. 21. nu. 6. in 2.

Causa ubi iusta præsumitur, si inefficax exprimatur, actus uitiatur. Gratus respon. 29. num. 65. in 2.

Consuetum præsumitur. Gratus respon. 95. num. 20. in 2. Rimi. consi. 529. num. 7. in 3.

Culpa officialis non pręsumitur, quando fuisset solitus esse diligens in suo officio. Gratus respon. 100 nu. 18. in 2. & per contrarium tollitur culpæ pręsumptio. ibi.

Clausula codicillaris præsumitur in testamento apposita de uoluntate testatoris, secundū communem opinionem. Gratus respon. 112. num. 25. & præsumitur & a lege inducitur in testamento inter liberos. ibi. num. 28. quāuis a notario non inscribatur, in 2. vol.

Causa pręsumitur in dubio per appositionem clausularum. Rim. cōsi. 68. nu. 19. in 1 vol.

Communicare nolle quis prę ſumendus Rimin.conſi.75.num. 7.in primo.

Conceſsio pręſumitur perpetua ex ſolutione tanti temporis, Rimin.conſi.100.num.9. & 25. in primo.

Cauſa allegata pręſumitur contra illum, qui decennium q́d ſoluit, quando non agitur de magno pręiudicio Rimi. conſ. 108. nume. 10.in 1.uol.

Cauſa,& ſi in principe pręſumatur, id tamen non procedit, ubicunque cauſę cognitio pręcedere debet,Rimi.conſi.113. nu.16. in 1.

Ciuis pręſumitur habere notitiam ac intelligentiam ſtatuti ciuitatis.Rim.cõſi.90. nu.8.

Cohabitans pręſumitur ſcire facta.Rimin.conſi.262. num.40. in 2.uolum.

Coniunctus pręſumitur ſcire facta coniuncti, Rim.conſil.300. num.79.

Conſen ſus cõſanguineorum requiſitus in contractu mulieris pręſumitur ex diuturnitate tẽporis interceſsiſſe.Rimin. conſil.343.num. 4.& 5.& 13. in ſecundo, & diuturnitas temporis capitur pro decennio, ibi. num.6.

Calumniæ præſumptio tollitur, quando quis offert incontinẽti probationem.Rimin.conſil. 404.nume.13.

Calumnię tollit pręſumptionem conſanguinitas, Bertrand in conſi.200.in 3.uolum. num.3. &ibi determinat,quòd neptis debet potius ali penes auiam, quàm patruum qui ambit.

Ceſsio præſumitur ſimulata, ſi precium eſt numeratum & in continenti reſtitutum. Rimin. conſi.407.num.8. in 3.

Cauſa pręſumitur in principe agente de plenitudine poteſtatis.Rimin.conſi.425. nume.13. & princeps pręſumitur agere de plenitudine poteſtatis ex clauſula motu proprio, ex certa ſcientia,& ſimilibus, ibi.nu. 19. & cauſa iuſta in dubio pręſumitur in principe maximè procedendo ex certa ſcientia, & de plenitudine poteſtatis, adeò ut contrarium probari non poſsit.Rimi. in conſi.425. nu.45.in 3.vol.

Compromiſſum pręſumitur ex laudo antiquo.Riminal.conſil. 472.nu.15 in 3.uol.

Calumniari pręſumitur, qui non probauit.Rimin.conſi.492.nu. 20. in primo.

Commiſſum a conſanguineo in fauorem meum, me ſciente & conſentientę pręſumitur commiſſum. Rimi.conſi.494. num. 2.in 3.

Cõdemnari nullus debet ex pręſumptione,etiam uehementi. Ana.conſi.17.num.3.

Copula pręſumpta,non facit trãſire ſponſalia in matrimoniũ, quia

quia requiritur certa,& cōcludēs probatio.Ferretus in cōs. 63.nu.9.

Communio bonorum præsumitur inter fratres, nisi contrarium probetur. Ferretus in cōsi.120.nu.6.in j.vol.

Cessio bonorum causa donationis facta præsumitur simulata. Buttrius consi.21.nu. 1.

Contrahentes præsumuntur uelle,q̄ consuetudo uult. Cassan. consi.3.nu.12.

Conditio ex præsumptione legis grauem importat solemnitatem. Cassane. consilio 19.nume.21.

Castra sequuntur deditionē Ciuitatis.& est legis prçsumptio. Alcia.consi. 4.lib.7.nu.4.

Contractus,ubi fictus, uel simulatus prçsumitur, in specie id debet exprimi.Boerius consi. 11.nu.8.

Non prçsumitur quis bono consilio contempto, malum sibi & perniciosum proponere. Albanus in consi.49.nu.8.

Causa unica dispositionis extare in dubio non prçsumitur. Alba in consilio 74 nu.11.

Cessio prçsumitur fraudulenta,si interuenit pecunia, cum qua intendat emere litem. Specul. titu.de cessione actionis . numero. 10.uers.item etiam prçsumitur fraudulenta.

Consuetudo in dubio præsumitur, q̄ ex iusta causa processerit.Bald.in l.de quibus uersic. ex prædictis apparet. An possit præscribi.de legib.Bertran. consi.57.nume.13.in 3.volum. libro 1.

Contractus præsumitur emphyteuticus, si locatio est perpetua ,& pensio parua. Corsetus singu.uer. contractus.

Creditor præsumitur sciuisse debitorem sibi delegatum fuisse inopem,& ei imputandum est si eius conditionem non explorauit.Roland.à Valle de lucro dotis q.14.nu.9.& num 5. vide omnino.

Præsumptio pro eo fieri dēt, qui in collegium est receptus. Scala in suo de consilio sapientis. lib.1.c.21.

Confessio non est admittenda cōtra prçsumptionem consensus coniugalis, ex coitu deductā. Couarru.in 4.decreta. num.6. fol.9.

Credulitas informatur ex præsumptione.Et ideo,ubi quis interrogatur . An credit,uel nō: nō est dandum tempus ei ad deliberādum,quia ex prçsumptione suam informat credulitatem.glo. credo in c.quosdā. de præsumptio.

Ciuis prçsumitur habere notitiā statutorum suæ Ciuitatis.Plotus iuuenis in addit. ad consil. 39 Marti Laudensis nu.7.etiā si de eis non fuisset certioratus.

Confessio de recepto in dubio

præsumitur uera, & ex reali nu meratione præsumitur præces sisse confessio. secundum Bald. in l. 2. de quo Martinus de Laude. in consi. 50. nu. 15.

Confessio procuratoris de recepto præsumitur uera, & dominus potest eam habere ratam, & agere contra eum. Marti. d. consi. 50. nu. 16.

Concessio rei emphyteuticæ præsumitur facta secundum consuetudinem ecclesiæ. Alexan. consi. 124. col. 2. uersi. sed prædicta, in 5. uol. Parisi. consi. 13. nu. 29. in 1. uol.

Collecta in dubio præsumitur præstari potius ex timore, quàm ex debito. & sic habere præsumptum initium uiolentum. Lucas de Penna in l. hac lege nu. 5. C. de aqueductu. lib. 11. de quo sic Parisius consi. nu. 92 in 1. uol.

Contemplatione patris non debet præsumi relictum, ut sibi acquiratur filio. si quidem demóstratio nó præsumitur causa dispositionis. l. demonstratio falsa. ff. de condi. & demon. Cumanus consi. 73. col. 3. ad fi. & quando quid dicatur factũ patris contemplatione. Bar. in l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de uulg. ubi & Parisius in apostillis, & contemplatione alicuius fieri dicitur, eo quod de ipso fit commemoratio. Item quádo scit gerens negotium ad aliũ pertinere. Firmanus versi. Contemplatione.

Contractus præsumitur simulatus ex paucitate precii. Bal. cõsi. 325. in 3.

Confessio facta præsumitur potius fuisse de bonis uiri quàm de bonis mulieris. l. etiam. C. de do. inter ui. & uxo. & l. quintus. ff. eo. Bald. consi. 353. nu. 1. in 3. uol.

Cócessio superioris præsumitur, quam sufficit allegare. Bal. cõsi. 439. uersi. sed quo ad patientiam. in 3. uol.

Causa dotis præsumitur finalis l. si ego. in prin. de iure do. Bal. consi. 145. nu. 7. in 4. uol.

Confessio procuratoris in dubio præsumitur esse secundum ueritatem, si est suo tempore facta secundum naturam iudicii. secus si ex abrupto & sponte, quia tunc non præsumitur uera. Bal. in l. non solum. ff. de procurato. col. 2. ad fi.

Eo ipso, quod quis confitetur detentus præsumitur non esse sponte confessus. Bal. in l. qui in carcerem. ff. quod metus causa.

Confessio in dubio facta parte præsente pręsumitur acceptata. Parisi. consil. 75. col. 4. lib. 3. Nisi tendat in eius præiudiciũ. Ange no. in l. quæ dotis. ff. solu. matr. Herculanus de Negatiua nu. 1. pag. 154.

Contumax præsumitur in malitia donec ueniat. Follerius inter

ter consi. diuersorum per Zilettum consil. 80. nume. 8. Tomo secundo.

Collegiati præsumuntur melius procurare facta collegii quàm extranei. Emilia. consilio 42. nume. 5.

Collusio non præsumitur. Emilianus consi. 6. nu. 13.

Clausula codicillaris pręsumitur non deliberatè posita à testatore, sed à Notario. Parisius cō sil. 60. nu. 27. in 2. parte. Fallit, quando testamentum est scriptum manu testatoris, ut ibi.

Ciues in dubio præsumuntur habere uoluntatem conformem cum dispositione statuti. Parisius consil. 22. nume. 59. in secunda parte.

Confessio infirmi, & morti quasi proximi, facit, ut quis non præsumatur contra ueritatem illam fecisse, nec immemor salutis æternæ. Parisius in consil. 75. nu. 53. in 2. uol.

Contractus in dubio non præsumitur usurarius. Strach. in tracta, de assecuratione. in pręfatione. nu. 32. fol. 21. uersi. quæ sententia.

Creditor in dubio p̄sumitur sciuisse debitorem tempore contractus non fuisse idoneum. Parisius consi. 107. nume. 58. cum seq. & præcen. in 3. uolum. uide omnino.

Consensus præsumitur ad constituendum ius patronatus. Parisius in consi. 35. nu. 11. in 4. uol. Consensus. s superioris.

Cessio, quando fit lite pendente, ex quo illa propter litis pendentiam pręsumitur fraudulē ter fieri, minor potentia requiriť in cessionario quàm aliàs requirebatur, ut probatur in c. 2. de alienatione iudicii mutandi causa facta. ubi Docto. maximè Collec. uolēs, quòd si laicus cedet in clericum, non censeatur propterea cessisse in potentiorem, tamen secus est, si id fiat lite pendente. Parisius in consi. 96. num. 16. in 4. uolum.

Concubina non præsumitur ancilla, quia licet inter Dominū & ancillā possit consistere concubinatus, ad hoc tamen, ut ancilla dici possit concubina, necesse est, quòd dominus eā sub nomine concubinæ retineat, casus est no. utrunque ꝓbans in l. fina. C. communia de manu. uide Aretin. in terminis consulentem in consi. 48. nu. 1. & seq. & Bermōdum in suo. de concubinariis.

Communio præsumitur bonorū inter fratres, nisi contrarium probetur. Ferrettus in consil. 120. nu. 6.

Comitali dignitate insignitus & decoratus Episcopus præsumitur ab imperatore, ueluti à dignitatum fonte habere. teste Bal. tit. de feudo Marchię. uide.

Cha-

Chacheranum decisio. Pedemon. 30. nu. 7.
Ciuis nouellus præsumitur ignorare statuta, ideò non punitur, si contrafaciat. Chacheranus decisio. Pedem. 71. nu. 42.
Corrigere incontinenti contrahentes uelle se non præsumuntur. Chacheranus in decis. Pedemontana 86. nu. 16.
Cõtractus talis esse præsumitur, qualis per nomen appellatiuũ profertur. Soci. consi. 165. nu. 5. Chacheranus decisi. Pedemonta. 139. nu. 24.
Cessio in dubio p̃sumitur facta bona fide, & non causa uexandi aduersarium, uel causa cõstituendi aduersarium duriorem, & qui malam fidem allegat, illam probare debet. Vitalis in tractatu clausularum. titulo quando cessiones dicuntur simulatæ. pagi. 262. colum. pen. ad fi.
Cnofessio meticulosè facta præsumitur à reo in carceribus detento, licet aliud non constet de terrore torturę, & potest reuocari. Syluanus plenè in consi. 7. nu. 25. & seq.
Consuetudo nõ præsumitur, nisi probetur, quia est facti. inter consilia Syluani consil. 57. nu. 37.
Creditor, si soluit aliquid suo debitori nihil dicens, non propterea præsumitur remisisse suum creditum. Siluanus in cõsil. 86. nume. 17. in 2.
Concessio principalis in dubio præsumitur realis. Siluanus in consi. 98. nu. 13. in 2.
Contractus talis esse præsumitur, qualis per nomen appellatiuum profertur. Bald. titulo qui success. dare tene. Soci. consi. 165. nu. 5. etiam à partibus. Cacheranus decis. Pedemon. 139. nu. 23. & 24.
Copula carnalis quando præsumatur. Bertachinus in repert. uers. copula carnalis per totũ.
Consanguineus præsumitur scire facta consanguinei. sed an hoc p̃cedat semper ponit Anto. Gabriel. Romanus. in suo Cõmunium conclu. tit. de Præsump. conclu. 6.
Causa pręsumitur in principe, si aufert ius alicui motu proprio, secus si ad importunitatem petentium. Bertran. consi. 5. nume. 46. in secundo uolu. parte 1.
Consensus præsumitur in cõsanguineo recipiente literas à cõsanguineo, si statim non contradicit, quia præsumitur se obligare ad cõtenta in literis. Firma. uer. consensus.
Cõsensus semper præsumitur de substantia actus, non consiliũ. Firma. uer. consensus.
Consensus pręsumitur præcessisse in præterito ex futuro, nisi medio tempore præsumatur tacita repudiatio, uel dissensus.

ly.in c. literis in prin. de præsum.& quando copula carnalis præsumatur.Firma. uer.copula carnalis.

Credere quis dicitur, uel præsumitur id, quod uerbis exprimit.Bald.in l.si fundum. & ibi. Cy.C.de rei uēdica.& per Bal. in l. nō solum.§.morte in 2. specie protestationis,de ope.noui nuncia.

Credere præsumitur quis etiam in foro conscientiæ id, quod uerbis exprimit.Bal.in Margari. uer. Credulitas. uer. 2.

Criminosus semel an præsumatur adhuc criminosus. Specul. de teste.§. 1.uer.Item, ꝙ olim.

Culpa debet probari per allegantem, quia non præsumitur, siuè in committendo, siuè in omittendo. Nisi in his, q̄nō solent committi sine culpa,ut incendium & furtum, in quibus præsumitur culpa, nisi probetur abesse per eum cōtra quē pręsumitur. probatur autem abesse, si probetur à quo processit ignis, uel furtum, ut ab hostibus. Item uerum, nisi in custode contra quē culpa pręsumitur,nisi probet casum.Firma.uer. culpa debet.& culpa præsumitur in casu l.1. C.loca. ut ibi per Bal.& culpa in incendio præsumpta est leuissima. Firman.ubi supra. Et culpa in incendio non præsumitur contra habitantem consuetum esse uigilem.

Calumnia præsumitur statim, ꝙ accusatio non probatur. uide tamen Firma.isto uer.

Calumnia non præsumitur in actore probante, licet succumbat.Bal.in l.alia.C.de his, quibus ut indignis.

Calumniari præsumitur, qui facit contra ius.l.si idem.§. 1. secundum Bal. et Alexand. ff.de iurisd.om.iu.

Calumnia rei pręsumpta non remouet ordinē procedendi datū a iure. Bal. in l.edita pe.col. uersic. Item quando libellus. C.de eden.

Calumnia rei pręsumpta non remouet ordinē procedendi datum à iure.Bald.in l. non epistolis in 2.col.in princ. sed hoc est inuestigan.C. de proba.

Calumnia quibus casibus nō pręsumatur.Firma hoc uer.

Calumniatus semel pręsumitur iterū uelle calumniari, in Specula.de accusa.uersic. Item, ꝙ est semel.

Cancellatio pręsumitur facta in continenti, si est annexa scripturę.alias non,Firma.

Canonici pręsumuntur scire qualitates electi,ideo eligentes indignum priuantur iure eligendi.Firma.uer.canonici.

Capella præsumitur fundata auctoritate Episcopi, si diu habuit signa ecclesiæ.Firma.uer sic.capella.

Car-

Carceratus præsumitur soluere per metum. Cyn. in l. 2. C. quod metus causa. Bal. in l. falsus. penul. col. in fi. C. de fur.

Casta præsumitur mulier, quæ in præteritum fuit casta. Bal. in l. eum qui, in fin. C. de episco. & cleric.

Castrum præsumitur perditum culpa Castellani. Firma. Et præsumitur esse de diocesi Ciuitatis, cui subest. ibi. Et castri quod si uertatur præsumitur esse illius Ciuitatis, cui magis adiacet, nisi aliud ostendatur.

Catastum facit præsumi quē scire uires patrimonii sui, & ualorem suorum bonorum. Bar. singu. in authen. sed cum testator. in 2. col. in fi. uersi. Item in Ciuitatibus. C. ad l. falci.

Clericus præsumitur scire iura. Brunus in tracta. de cessione bonorum. quæstio. 3. principali nu. 12.

Causa in principe p̄sumitur. Neuiza. inter cons. Bruni. cons. 12. col. 28.

Causa finalis præsumitur, quę secundum iuris rationem debet esse finalis, uel quæ à testatore assignatur pro finali. Bal. l. eam quam. 2. col. uer. porro. C. de fideicōmiss. vide Firma. ver. causa finalis.

Causa impulsiua p̄sumitur in dubio. Firma. ibi.

Cęcus semel nō præsumitur semper cecus. secūdum Bar. in l. 2. de bon poss. furio. insan. delata vnde cecus in præterito non præsumitur cecus in pręsenti, cum potuerit curari cecitas, secundum Bar. ibi.

Certificatio non præsumitur, nisi probetur, quia est solennitas extrinseca l. quęcunque. §. fina. ff. de publi. Firma. isto uer.

Cessio quando præsumatur simulata. Firma. uer. isto. & ibi per discursum.

Citatio non præsumitur, nisi probetur. secundum Bal. in tit. de pace iuram. fir. §. ad hoc. 8. col. uer. no. quòd qui dicit. in usibus feudorum. Firma. uers. citatio. ubi etiam dicit, ꝙ præsens præsumitur citatus.

Citatio ad domū pręsumitur uenisse in notitiam citati, quod uerum fictè & pręsumptiuè. & ideo post decē dies potest appellare. Firma. uers. isto.

Citationis commissio præsumitur ex litteris sigillatis sigillo iudicis, quas portat Nuntius. Ioan. And. in c. quoniam contra, de probatio. Alias non, licet in actis cōstet de citatione. uide tamen Firman. uersic. isto.

Citatus præsumitur, qui in iudicio reperitur, nec aliter citādus est, sed bene in iudicio potest petere terminum ad deliberatè respondendum, immo sine licentia recedere potest, nisi iudex eum moueat. Idem

ſi miſit nuntium. Firma. in reperto. uer. citatus.

Clauſula non obſtante omiſſa in reſcrip to Principis, uel inferioris habẽs poteſtatem reſcribendi cum tali clauſula facit præſumi illud emanatum ex importunitate, & contra mentem concedentis. Firma. uerſi. clauſula non obſtante.

Clauſula non obſtante tali lege in reſcriptis operatur, quòd Princeps præſumitur ſic uelle ut in reſcripto ſed eà omiſſa facit prȩſumi Principem nolle ſicut clauſula motu proprio, uel ex certa ſcientia facit præſumi Principem uelle etiam ſi ſit omiſſa clauſula. Firma. uerſic. iſto.

Clauſula ex certa ſcientia facit p̃ſumi Principem uelle, etiam ſi deficit clauſula non obſtante tali l. Item facit prȩſumi Principem uti poteſtate abſoluta. Firma iſta clauſula.

Clauſula ex certa ſcientia, niſi apponatur, non præſumitur Papa facere ex certa ſcientia. Firma. iſta clauſula.

Clauſula ex certa ſcientia nihil operatur in reſcriptis, niſi in his, de quibus Princeps præſumitur habere ſcientiam, ſicut ea, quæ conſiſtunt in iure, ſecus in his, quæ conſiſtunt in facto. ut commercia & conſuetudines locorum.

Clauſula motu proprio facit prȩſumi Principem uelle, quando eſt poſita in reſcripto, ſed omiſſa ſecùs eſt. Firma. iſto uer.

Clauſula ſententialiter promulgata, facit præſumi ſententiam latam cum recitatione reſcripti & iudice pro tribunali ſedente. Firma. clauſula ſententialiter.

Clauſula confeſſus habuiſſe & recepiſſe, facit preſumi, quòd túc habuerit, non ex interuallo temporis. ſed uide Firma. iſta clauſula fol. 139.

Clauſula non ualet, uel ualebit iure teſtamenti, facit prȩſumi teſtatorem cogitaſſe de ruptura teſtamenti. Firma. uer. clauſula non ualet &c.

Clericus præſumitur acquiſiuiſſe de bonis eccleſiæ. Fitma. uerſi. clericus acquirit.

Cognitio cauſæ an prȩſumatur. Firma. uer cognitio.

Collecta facit prȩſumi prȩdium eſſe de Territorio, cui eſt ſoluta. Nam ſubiectio probatur p ſolutionem penſionis & collectarum. Firma. uer. collecta.

[C]oncesſio non præſumitur facta motu proprio, ſed ad poſtulationem alterius, ſi eſt facta ab homine, ſecus ſi à lege. Firma. uer. concesſio.

Concluſio in cauſa an præſumatur innoteſcerȩ iudici? Firma. uer. concluſio.

Concubina prȩſumitur acquiſiuiſſe de bonis concubinarii. Firma.

Firma. hoc uerbo concubina.

Condemnatus in contumacia p̃sumitur condemnatus. quia indefensus, non quòd habeat iustam causam. Et contumax nunquam præsumitur habere iustam causam. Firma. uer. cõdemnatus.

Conditio pręsumitur apposita fauore legatarii. Bald. in l. precibus. pen. col. uer. dicamus contra. C de impube.

Confessio tollit præsumptioné iuris & de iure. Nisi in causa matrimonii, in qua si confitetur contra copulam, nihilominus pręsumitur matrimonium copulatum. Firma. uer. confessio tollit præsump.

Confessio in ultima uoluntate facta præsumitur in fraudem potius quàm facta inter uiuos. s. quando est facta ad commodũ incapacis, puta spurii. Non autem si fiat pro bannito, uel aliis. Et suspitio legis remouet effectum confessionis. Firmanus uer. confessio testatoris.

Confessio erronea non præsumitur, si est facta in iudicio. Dyn. in regula quod semel. in 6. de regul. iur. Bal. in addi. Spec. de confessionibus, in 3. col. uer. sic. confessio facta.

Confessio ficta & à lege præsumpta æquiualet confessioni uerè factę in iudicio & pręsente parte. Bal. in l. si tutor. de interdic. matrimo. inter pu. & tuto.

Confines mutati non præsumuntur ex diuturnitate temporis, nisi probetur. Bal. l. conuenticulam 7. col. uer. sic. Ex his etiã infero. C. de episc. & cleri. l. in finalibus. ff fini. regun.

Confirmatio præsumitur utilis, quando iudex decernit eam esse utilem. Bal. in l. quæcunque. C. de bonis, quæ libe.

Coniunctus an præsumatur scire ætatem coniuncti. l. de tutela. & ibi glo. uer. ignarum. & Docto. C. de in integrum resti. mino. ubi q̃ sic.

Coniunctus, quando præsumatur scire facta coniuncti Fely. in c. literis in 2. col. uersi. Limita, in fi. de præsump.

Coniunctus pręsumitur scire infirmitatem cõiuncti. l. octaui. ff. unde cognati.

Consanguineus præsumitur scire de consanguineo. Firm. uer. consanguineus. ubi fusè.

Contractum pręsumitur ex præcedenti causa, alia non apparẽte. Soci. consil. 16. nume. 5. in 3. uolum. si alia indicia non appareant contra eum. Firma. ibi.

Custos pręsumitur in culpa, nisi probet casum. Firma. uer. custos castri.

Caprarius debet probare amisisse capras sine culpa sua & sine dolo. Et non tenetur si sine culpa sua à latronibus subpreptæ sint capræ, quæ culpa in eo pręsumitur, sed purgatur eo, q̃ nõ

sciuisse citationem. Iaffredus decisione 2.

Cessio facta clerico per laicum presumitur in dubio simulata. Iaffredus decisione 87. Ferretus consi.211. nu.1.

Capella licet non posit construi sine consensu episcopi, ut no. Abb. in c. nobis. in princ. de iure patron. Tamen ex longo tempore si est in ea celebratum propter antiquitatem temporis consensus episcopi interuenisse præsumitur. Sic enim ex diuturnitate temporis quis canonice institutus in beneficio præsumitur. Decius in cõsil.135. num.1. & ibi etiam, quã do ius patronatus probetur & quomodo, & Ferretus in consil.211. num.2. & seq. & consil. 212. vide omnino, ubi an possit præscribi ius patronatus.

Contractus talis præsumitur esse, qualis per nomen appellatiuum profertur. Soci. in cons. 165. num.5. Chacheranus decis. Pedemon. 139. nume. 24.

Cessio præsumitur simulata iudicis arbitrio. Menochius de arbitrio iudicis, casu 248.

Coniunctus non præsumitur aliquid dixisse gratia iniuriandi coniunctum. Rolan. a Valle in consi. 11. num. 51. in 3. uol.

Confessio in dubio presumitur facta metu tormentorum. Rolan. a Valle in cons. 17. num. 22. & ibi latius de hoc in 3. volu.

Ciuis quis presumitur illius ciuitatis, in qua est. Boss. in pract. crimin. titu de principe, num. 369. Fely. in c. quoniam, col. 2. in prin. de offi. ordin.

Presumptio insurgens ex facta confessione cessat, ubi constat de ueritate, & innocentia rei. Socin. senior inter consi. crim. diuersorum per Zilettum 88. nume. 2.

Causa tunc presumitur, etiam in principe adeo, quòd non admittitur probatio in contrarium. Abb. in c. quæ in ecclesiarum, num. 14. de consti. quando negocium est tale, ex quo causa rationabilis potest argui. Zas. in consil. 10. nu. 13. in 2. nec præsumitur in disuestiẽte uasallum. Cãpegius inter consi. Bruni consi. 2. num. 22. & presumitur causa iusta, in principe, quando inducit. Barbat. in 10. q basilica. 1. partis, num. 2. tomo 2. uide omnino. Parisium cons. 1. in 1. plura Crauetta in consi. 241. ubi quãdo causa præsumatur, uel non in principe.

Cum in aliquos compromittitur simpliciter, & non exprimitur, an in arbitrum, uel arbitratorem, in dubio intelligitur factum, ut in arbitrum, cũ nemo præsumatur uelle iactare res suas. Zas. consi. 12. num. 13. in 2.

Canonicus p̃sumitur scire mortem

pto quomodo p̄sumatur. Abb. in c. nonnulli, num. 8. de rescri.

Clericus ordinatus ad maiores ordines a uiro multum prouido & honesto, prȩsumitur habere ordines inferiores, quia non prȩsumitur illum ordinasse ad maiores, nisi fuerit informatus de minoribus. Abb. in c. nisi essent, nu. 3. de præben. & dignita.

Citatio, quȩ potest esse iusta & iniusta prȩsumitur iniusta, nisi sit facta uel commissa a iudice circunspecto & honesto. Abb. in d. c. nisi essent, num. 3. de prȩb.

Census, si fuerit prȩstitus aliquo tempore respectu certȩ rei, nō per hoc illa res præsumitur, nec erit subdita. Abb. in c. in causa, de cau. poss. & proprieta. nu. 2. & 4.

Cohabitatio sola maris & fœminæ non inducit præsumptionem in matrimonio. Abb. in c. illud, num. 1. de præsumpt.

Causa in dubio p̄sumitur. Abb. in cap. accedentes, nume. 7. de præscrip.

In populo semper prȩsumitur esse aliquis, qui non habet sinceram fidem, sed corruptibilis sit auro. Dec. in c. Osius, nume. 6. de postula. prælato.

Calumniosus præsumitur, qui nō probat. Fely. in c. cum fortius, num. 4. de calumniatoribus.

Cessio sine causa non tenet, si autem fiat coniunctæ personȩ ualet, & præsumitur causa. Albe. in l. dotem. §. 1. ff. de castrensi peculio.

Contractus præsumitur ibi factus, ubi fieri debet solutio. Alberi. in qq. ad statu q. 8. lib. 2.

Contumax præsumitur in malitia. Salyc. in l. iubemus, C. de iudiciis, num. 1.

Et quis dicatur uerè contumax, uel fictus, aut prȩsumptus. Sal. in l. properandum. C. eo. titu. ubi fusissimè.

Confessio præsumpta insurgens ex facto extradiciali, & ex causa famosa infamur, & tantam uim habet, quantam, si absque illo facto fuisset confessio facta in iudicio. Sal. in l. si tutor, C. de interdicto matrimo.

Casus quidam sunt, qui faciliter sine culpa prȩsumpta ueniūt, ut uis hostium, impetus aquarum, uis uentorum & tempestatum, & in illis oportet, q̄ probetur præcedere culpam. Salycet. in l. sicut, num. 4. C. de pignoribus.

Confessio præsumitur facta animo donandi, quando fit constante matrimonio, & renunciatur exceptioni non numeratæ dotis. Soci. in l. j. nu. 100. ff. solu. matri.

Confessio præsumitur in fraudē creditorum, quando quis est non soluendo. Soci. d. l. j. num. 108. ff. solu matr.

Cessio licet præsumatur simulata, nisi

ta, nisi causa, siue titulus in instrumento apponatur, sufficit tamen precium apponi. Spec. tit. de cessione. §. cōsequenter, num. 2. fol. 15. in 2. parte.

Commodatum pręsumitur factū ad requisitionem commodatarij, si aliud non appareat. Castr. in l. si ut certo. §. interdum. ff. commodati, num. 5.

Clericus pręsumitur, qui uadit in habitu clericali. Castr. in l. ex persona, num. 4. C. de proba.

Cessio præsumitur inualida, quādo deficit titulus, idest causa habilis ad translationem dominij, uel quasi in rebus incorporalibus. Castr. in l. per diuersas, num 9 C. mandati.

Ciuis, qui est absens a ciuitate p̄sumitur ignorare ea, de quib. tunc erat fama publica in ciuitate. Ias. in l. is potest, nu. 65. ff. de acquiren. hæred.

Ciuis existens in exilio non præsumitur scire ea, quæ publicè fiunt in ciuitate, etiam si uolūtariè esset absens. Ias. ibi. numero 66.

Ciuis, qui est in comitatu, uel in uilla præsumitur ignorare ea, quæ publicè fiunt in ciuitate. Ias. d l is potest, nu. 67. de acq. hæredit.

Ciuis nouus præsumitur ignorare ea, quæ fiunt in ciuitate. Ias. ibi. nu. 71.

Consanguineus præsumitur scire facta consanguinei, quo ad ætatem, secus, quo ad ea, quæ sunt facti. Ias. in l. si auia, num. 2. C. de iure deli.

Cessione facta potentiori, uel clerico an dolus pręsumatur. Bal. in l. qui stipendia. nume. 3. de procura.

Concubina quæsiisse præsumitur ex bonis amasij. uide Bal. in l. 1. num. 3. C. de natu. libe.

Copia testamenti non est edenda hæredi per legatariū, quia ipsum habere præsumitur, & habenti originale non est danda copia. Angel. in l. si legatū, num. 1. ff. de eden. de codicillis autem datur copia hæredi. fallit, si legatarius produxisset in iudicio testamentum, quia tūc datur copia, ibi.

Culpa, quę a lege præsumitur in inducendo est leuissima. Alex. l. prætor, §. prætor ait, ff. de eden. num. 7.

Cessio in dubio an præsumatur facta in fraudem. Alexan. in l. qui stipendia, num. 2. C. de procurat. ubi eo ipso, quòd fit clerico de iure canonico pręsumitur facta in fraudem. Iastredus decis. 87.

Clericus nemo præsumitur, etiā si incedat in habitu clericali, nisi probet de titulo. Alexan. in l. si prius, num. 38. ff. de nou. operis nunc. & an ex antiquitate temporis quis præsumatur clericus. Crauetta de antiquit. tempo. parte 3. num. 31.

Communicare nolle quis præsumendus. Rimin. consi. 75. num. 7. in primo.

Concessio præsumitur perpetua ex solutione tanti temporis, Rimin. consi. 100. num. 9. & 25. in primo.

Causa allegata præsumitur contra illum, qui decennium qd soluit, quando non agitur de magno præiudicio Rimi. cons. 108. nume. 10. in 1. uol.

Causa, & si in principe præsumatur, id tamen non procedit, ubicunque causæ cognitio præcedere debet. Rimi. cons. 113. nu. 16. in 1.

Ciuis præsumitur habere notitiam ac intelligentiam statuti ciuitatis. Rim. cõs. 90. nu. 8.

Cohabitans præsumitur scire facta. Rimin. consi. 262. num. 40. in 2. uolum.

Coniunctus præsumitur scire facta coniuncti. Rim. consil. 300. num. 79.

Consen sus cõsanguineorum requisitus in contractu mulieris præsumitur ex diuturnitate temporis intercessisse. Rimin. consil. 343. num. 4. & 5. & 13. in secundo, & diuturnitas temporis capitur pro decennio, ibi. num. 6.

Calumniæ præsumptio tollitur, quando quis offert incontinẽti probationem. Rimin. consil. 404. nume. 13.

Calumniæ tollit præsumptionem consanguinitas. Bertrand. in consi. 200. in 3. uolum. num. 3. & ibi determinat, quòd neptis debet potius ali penes auiam, quàm patruum qui ambit.

Cessio præsumitur simulata, si precium est numeratum & in continenti restitutum. Rimin. consi. 407. num. 8. in 3.

Causa præsumitur in principe agente de plenitudine potestatis. Rimin. consi. 425. nume. 3. & princeps præsumitur agere de plenitudine potestatis ex clausula motu proprio, ex certa scientia, & similibus, ibi nu. 19. & causa iusta in dubio præsumitur in principe: maximè procedendo ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, adeò ut contrarium probari non posit. Rimi. in consi. 425. nu. 45. in 3. vol.

Compromissum præsumitur ex laudo antiquo. Riminal. consil. 472. nu. 15 in 3. uol.

Calumniari præsumitur, qui non probauit. Rimin. consi. 492. nu. 20. in primo.

Commissum a consanguineo in fauorem meum, me sciente & consentiente præsumitur commissum. Rimi. consi. 494. num. 2. in 3.

Cõdemnari nullus debet ex præsumptione, etiam uehementi. Ana. consi. 17. num. 3.

Copula præsumpta, non facit trãsire sponsalia in matrimoniũ, quia

quia requiritur certa, & côcludês probatio. Ferretus in côs. 63. nu. 9.

Communio bonorum præsumitur inter fratres, nisi contrarium probetur. Ferretus in cô si. 120. nu. 6. in j. vol.

Cessio bonorum causa donationis facta præsumitur simulata. Butrius consi. 21. nu. 1.

Contrahentes præsumuntur uel le, q consuetudo uult. Cassan. consi. 3. nu. 12.

Conditio ex præsumptione legis grauem importat solemnitatem. Cassane. consilio 19. nume. 21.

Castra sequuntur deditionẽ Ciuitatis. & est legis pręsumptio. Alcia. consi. 4. lib. 7. nu. 4.

Contractus, ubi fictus, uel simulatus pręsumitur, in specie id debet exprimi. Boerius consi. 11. nu. 8.

Non pręsumitur quis bono consilio contempto, malum sibi & perniciosum proponere. Alba in consi. 49. nu. 8.

Causa unica dispositionis extare in dubio non pręsumitur. Alba in consilio 74 nu. 11.

Cessio pręsumitur fraudulenta, si interuenit pecunia, cum qua intendat emere litem. Specul. titu. de cessione actionis. numero. 10. uer. Item etiam pręsumitur fraudulenta.

Consuetudo in dubio præsumitur, q ex iusta causa processerit. Bald. in l. de quibus versic. ex prædictis apparet. An possit præscribi. de legib. Bertran. consi. 57. nume. 13. in 3. volum. libro 1.

Contractus præsumitur emphyteuticus, si locatio est perpetua, & pensio parua. Corsetus singu. uer. contractus.

Creditor præsumitur sciuisse debitorem sibi delegatum fuisse inopem, & ei imputandum est si eius conditionem non explorauit. Roland. à Valle de lucro dotis q. 14. nu. 9. & num. 5. vide omnino.

Præsumptio pro eo fieri dẽt, qui in collegium est receptus. Scala in suo de consilio sapientis. lib. 1. c. 21.

Confessio non est admittenda cõtra pręsumptionem consensus coniugalis, ex coitu deducta. Couarru. in 4. decreta. num. 6. fol. 9.

Credulitas informatur ex præsumptione. Et ideo, ubi quis interrogatur. An credit, uel nõ nõn est dandum tempus ei ad deliberandum, quia ex pręsumptione suam informat credulitatem. glo. credo in c. quosdã. de præsumptio.

Ciuis pręsumitur habere notitiã statutorum suæ Ciuitatis. Plotus inueniss in addit. ad consil. 39 Marti. Laudensis nu. 7. etiã si de eis non fuisset certioratus

Confessio de recepto in dubio

præsumitur uera,& ex reali nu meratione præsumitur præcessisse confessio.secundum Bald. in l.2.de quo Martinus de Laude. in consi.50. nu.15.

Confessio procuratoris de recepto præsumitur uera ,& dominus potest eam habere ratam, & agere contra eum.Marti. d. consi.50.nu.16.

Concessio rei emphyteuticæ præsumitur facta secundum consuetudinem ecclesiæ. Alexan. consi.124.col.2.uersi.sed prædicta, in 5.uol.Parisi. consi.13. nu.29.in 1.uol.

Collecta in dubio præsumitur prestari potius ex timore , quàm ex debito . & sic habere præsumptum initium uiolentum. Lucas de Penna in l. hac lege nu.5. C. de aqueductu. lib. 11. de quo sic Parisius consi.nu.12 in 1.uol.

Contemplatione patris non debet præsumi relictum , ut sibi acquiratur filio.si quidem demóstratio nó præsumitur causa dispositionis.l. demonstratio falsa.ff.de condi.& demon. Cumanus consi.73.col.3.ad fi. & quando quid dicatur factū patris contemplatione.Bar.in l.sed si plures.§.in arrogato.ff. de uulg. ubi & Parisius in apostillis, & contemplatione alicuius fieri dicitur, eo q de ipso fit commemoratio.Item quādo scit gerens negotium ad aliū pertinere.Firmanus versi. Contemplatione.

Contractus præsumitur simulatus ex paucitate precii.Bal.cō si.325.in 3.

Confessio facta præsumitur potius fuisse de bonis uiri quàm de bonis mulieris.l. etiam .C. de do.inter ui.& uxo.& l. quintus.ff.eo.Bald.consi.353.nu.1. in 3.uol.

Cōcessio superioris præsumitur, quam sufficit allegare. Bal.cō si.439.uersi. sed quo ad patientiam.in 3.uol.

Causa dotis præsumitur finalis l.si ego.in prin.de iure do.Bal. consi.145.nu.7.in 4.uol.

Confessio procuratoris in dubio præsumitur esse secundum ueritatem,si est suo tempore facta secundum naturam iudicii.secus si ex abrupto & sponte, quia tunc non præsumitur uera.Bal.in l.non solum. ff. de procurato.col.2.ad fi.

Eo ipso, q quis confitetur detentus præsumitur non esse sponte confessus.Bal.in l. qui in carcerem.ff.q metus causa.

Confessio in dubio facta parte præsente præsumitur acceptata.Parisi.consil.75.col.4. lib.3. Nisi tendat in eius præiudiciū. Ange no.in l.quæ dotis.ff.solu. matr.Herculanus de Negatiua nu.1.pag.154.

Contumax præsumitur in malitia donec ueniat.Follerius inter

ter consi. diuersorum per Zilettum consil. 80. nume. 8. Tomo secundo.

Collegiati præsumuntur melius procurare facta collegii quàm extranei. Emilia. consilio 42. nume. 5.

Collusio non præsumitur. Emilianus consi. 6. nu. 13.

Clausula codicillaris præsumitur non deliberatè posita à testatore, sed à Notario. Parisius cõsil. 60. nu. 27. in 2. parte. Fallit, quando testamentum est scriptum manu testatoris, ut ibi.

Ciues in dubio præsumuntur habere uoluntatem conformem cum dispositione statuti. Parisius consil. 22. nume. 59. in secunda parte.

Confessio infirmi, & morti quasi proximi, facit, ut quis non præsumatur contra ueritatem illam fecisse, nec immemor salutis æternæ. Parisius in consil. 75. nu. 53. in 2. uol.

Contractus in dubio non præsumitur usurarius. Strach. in tracta, de assecuratione. in præfatione. nu. 32. fol. 21. uersi. quæ sententia.

Creditor in dubio p̄sumitur sciuisse debitorem tempore contractus non fuisse idoneum. Parisius consi. 107. nume. 58. cum seq. & præcen. in 3. uolum. uide omnino.

Consensus præsumitur ad constituendum ius patronatus. Parisius in consi. 35. nu. 11. in 4. uol. Consensus. s superioris.

Cessio, quando fit lite pendente, ex quo illa propter litis pendentiam præsumitur fraudulẽter fieri, minor potentia requirit in cessionario quàm aliàs requirebatur, ut probatur in c. 2. de alienatione iudicii mutandi causa facta. ubi Docto. maximè Collec. uolẽs, quòd si laicus cedet in clericum, non censeatur propterea cessisse in potentiorem, tamen secus est, si id fiat lite pendente. Parisius in consi. 96. num. 16. in 4. uolum.

Concubina non præsumitur ancilla, quia licet inter Dominũ & ancillã possit consistere concubinatus, ad hoc tamen, ut ancilla dici possit concubina, necesse est, quòd dominus eã sub nomine concubinæ retineat, casus est no. utrunque ꝓbans in l. fina. C. communia de manu. uide Aretin. in terminis consulentem in consi. 48. nu. 1. & seq. & Bermõdum in suo. de concubinariis.

Communio præsumitur bonorũ inter fratres, nisi contrarium probetur. Ferrettus in consil. 120. nu. 6.

Comitali dignitate insignitus & decoratus Episcopus præsumitur ab imperatore, ueluti à dignitatum fonte habere. teste Bal. tit. de feudo Marchię. uide Cha-

Chacheranum decisio. Pedemon. 30. nu. 7.

Ciuis nouellus præsumitur ignorare statuta, ideò non punitur, si contrafaciat. Chacheranus decisio. Pedem. 71. nu. 42.

Corrigere incontinenti contrahentes uelle se non præsumuntur. Chacheranus in decis. Pedemontana 86. nu. 16.

Cōtractus talis esse præsumitur, qualis per nomen appellatiuū profertur. Soci. consi. 165. nu. 5. Chacheranus decisi. Pedemonta. 139. nu. 24.

Cessio in dubio pſumitur facta bona fide, & non causa uexandi aduersarium, uel causā cōstituendi aduersarium duriorem, & qui malam fidem allegat, illam probare debet. Vitalis in tractatu clausularum titulo quando cessiones dicuntur simulatæ. pagi. 262. colum. pen. ad fi.

Cnofessio meticulosè facta præsumitur à reo in carceribus detento, licet aliud non constet de terrore torturę, & potęst reuocari. Syluanus plenè in consi. 7. nu. 29. & seq.

Consuetudo non præsumitur, nisi probetur, quia est facti. inter consilia Syluani consil. 57. nu. 37.

Creditor, si soluit aliquid suo debitori nihil dicens, non propterea præsumitur remisisse suum creditum. Siluanus in cōsil. 86. nume. 17. in 2.

Concessio principalis in dubio præsumitur realis. Siluanus in consi. 98. nu. 13. in 2.

Contractus talis esse præsumitur, qualis per nomen appellatiuum profertur. Bald. titulo qui success. dare tene. Soci. consi. 165. nu. 5. etiam à partibus. Cacheranus decis. Pedemon. 139. nu. 23. & 24.

Copula carnalis quando præsumatur. Bertachinus in repert. uers. copula carnalis per totū.

Consanguineus præsumitur scire facta consanguinei. sed an hoc pcedat semper ponit Anto. Gabriel. Romanus. in suo Cōmunium conclu. tit. de Præsump. conclu. 6.

Causa pręsumitur in principe, si aufert ius alicui motu proprio, secùs si ad importunitatem petentium. Bertran. consi. 5. nume. 46. in secundo uolu. parte 1.

Consensus præsumitur in cōsanguineo recipiente literas à cōsanguineo, si statim non contradicit, quia præsumitur se obligare ad cōtenta in literis. Firma. uer. consensus.

Cōsensus semper præsumitur de substantia actus, non consiliū. Firma. uer. consensus.

Consensus pręsumitur præcessisse in præterito ex futuro, nisi medio tempore præsumatur tacita repudiatio, uel dissensus.

sus,uel sit alteri ius quæsitum. Bal.in l.i.col.14.magna uersi. sed quid si pater. C.qui admitti. & an præsumatur cōsensus. Alex.post Bart.in l.actor. rem ratam habe.& Federi. de Sen. consi.208.

Consilium præsumitur ex inimicitia,non autem mandatum, quod durius est & efficacius obligat quàm consilium.Bald. in l.1.colum.4.uersi.& si erant pariter inimici. C. de seruis fugiti.

Consiliarii presumuntur scire ea, quæ in consiliis aguntur.Fir. uer.consiliarii.

Contractus præsumitur ex patiētia.Cast.consi.161.

Contractus cum decreto præsumitur in utilitatem celebratus.Firma. uersic. contractus cum decreto.

Contractus presumitur solennis & in eo omnia esse acta solenniter. in Specula de teste.§.1. uer.quid ergo.& de proba.uersi.sequitur,in §.1.

Contractus præsumitur simulatus ex pluribus, de quibus seriatim Firmanus in uer.cōtractus simulatus, ubi plenè, & quomodo probetur simulatus & in dubio non præsumitur simulatus. ut ibi uide omnino. quia hic transplantare nolui eius labores.

Contractus ex quibus præsumatur usurarius,& quando.Firm. uer.contractus usurarius. ubi plenissimè.

Contractus in fraudem presumitur, quando prohibitus contrahere contrahit, & alter cū eo obligatur tanquam principalis, si utilitas, uel pecunia erat peruentura ad prohibitū contrahere.Firma.uer.contractus in fraudem fisci.

Congregationes hominum presumuntur factę ex mala causa Rolandus à Valle in consi.17. nu.29.in 3.uol.

Contrahens presumitur habere notum eum, cum quo contrahit l.ciuile. ubi Bal.ad fi. C.de fur.& l.qui cum alio. ff. de reg. iur. Firma. uer. contrahens nō debet esse ignarus.

Contrahens presumitur contrahere de iure suo,non de alieno. Bal.in l.in testamento.C. ad legem falcid.

Contumax presumitur in malitia donec ueniat.Bal.in Marg. uer.Contumax.

Contumax non presumitur bona fide obligare. Nec presumitur habere iustam causam. uide Firma.uer.isto.

Copia peritorum presumitur in loco insigni, & est locus insignis,in quo est causarum strepitus. ut dicit Bald.in l. iurisd. in 1.q. C.qui admitti. Firma. uer.copia peritorum.

Copula carnalis per uiolentam presumptionem probatur.Fe

ly. in c. literis in prin. de præsum. & quando copula carnalis præsumatur. Firma. uer. copula carnalis.

Credere quis dicitur, uel præsumitur id, quod uerbis exprimit. Bald. in l. si fundum. & ibi. Cy. C. de rei uēdica. & per Bal. in l. nō solum. §. morte in 2. specie protestationis, de ope. noui nuncia.

Credere præsumitur quis etiam in foro conscientiæ id, quod uerbis exprimit. Bal. in Margari. uer. Credulitas. uer. 2.

Criminosus semel an præsumatur adhuc criminosus. Specul. de teste. §. 1. uer. Item, ꝙ olim.

Culpa debet probari per allegantem, quia nou præsumitur, siuè in committendo, siuè in omittendo. Nisi in his, q̄ nō solent committi sine culpa, ut incendium & furtum, in quibus præsumitur culpa, nisi probetur abesse per eum cōtra quē pręsumitur. probatur autem abesse, si probetur à quo processit ignis, uel furtum, ut ab hostibus. Item uerum, nisi in custode contra quē culpa pręsumitur, nisi probet casum. Firma. uer. culpa debet. & culpa præsumitur in casu l. 1. C. loca. ut ibi per Bal. & culpa in incendio præsumpta est leuissima. Firman. ubi supra. Et culpa in incendio non præsumitur contra habitantem consuetum esse uigilem.

Calumnia præsumitur statim, ꝙ accusatio non probatur. uide tamen Firma. isto uer.

Calumnia non præsumitur in actore probante, licet succumbat. Bal. in l. alia. C. de his, quibus ut indignis.

Calumniari præsumitur, qui facit contra ius. l. si idem. §. 1. secundum Bal. et Alexand. ff. de iurisd. om. iu.

Calumnia rei pręsumpta non remouet ordinē procedendi datū a iure. Bal. in l. edita pe. col. uersic. Item quando libellus. C. de eden.

Calumnia rei pręsumpta non remouet ordinē procedendi datum à iure. Bald. in l. non epistolis in 2. col. in princ. sed hoc est inuestigan. C. de proba.

Calumnia quibus casibus nō pręsumatur. Firma hoc uer.

Calumniatus semel pręsumitur iterū uelle calumniari, in Specula. de accusa. uersic. Item, ꝙ est semel.

Cancellatio pręsumitur facta in continenti, si est annexa scripturę. alias non, Firma.

Canonici pręsumuntur scire qualitates electi, ideo eligentes indignum priuantūr iure eligendi. Firma. uer. canonici.

Càpella præsumitur fundata auctoritate Episcopi, si diu habuit signa ecclesiæ. Firma. uer sic. capella.

Car-

Carceratus præsumitur soluere per metum. Cyn. in l. 2. C. quod metus causa. Bal in l. falsus. penul. col. in fi. C. de fur.

Casta præsumitur mulier, quæ in præteritum fuit casta. Bal. in l. eum qui, in fin. C. de episco. & cleric.

Castrum præsumitur perditum culpa Castellani. Firma. Et præsumitur esse de diocesi Ciuitatis, cui subest. ibi. Et castri qđ si uertatur præsumitur esse illius Ciuitatis, cui magis adiacet, nisi aliud ostendatur.

Catastum facit præsumi quē scire uires patrimonii sui, & ualorem suorum bonorum. Bar. singu. in authen. sed cum testator. in 2. col. in fi. uersi. Item in Ciuitatibus. C. ad l. falci.

Clericus præsumitur scire iura. Brunus in tracta. de cessione bonorum. quæstio. 3. principali nu. 12.

Causa in principe p̄sumitur. Neuiza. inter cons. Bruni. cons. 12. col. 28.

Causa finalis præsumitur, quę secundum iuris rationem debet esse finalis, uel quæ à testatore assignatur pro finali. Bal. l. eam quam. 2. col. uer. porro. C. de fideicōmiss. vide Firma. ver. causa finalis.

Causa impulsiua p̄sumitur in dubio. Firma. ibi.

Cęcus semel nō præsumitur semper cecus. secūdum Bar. in l. 2. de bon. poss. furio. insan. declara vnde cecus in præterito non præsumitur cecus in pręsenti, cum potuerit curari cecitas, secundum Bar. ibi.

Certificatio non præsumitur, nisi probetur, quia est solennitas extrinseca l. quęcunque. §. fina. ff. de publi. Firma. isto uer.

Cessio quando præsumatur simulata. Firma. uer. isto. & ibi per discursum.

Citatio non præsumitur, nisi probetur. secundum Bal. in tit. de pace iuram. fir. §. ad hoc. 8. col. uer. no. quòd qui dicit. in usibus feudorum. Firma. uers. citatio. ubi etiam dicit, ꝙ præsens præsumitur citatus.

Citatio ad domū pręsumitur uenisse in notitiam citati, quod uerum fictè & pręsumptiuè. & ideo post decē dies potest appellare. Firma. uers. isto.

Citationis commissio præsumitur ex litteris sigillatis sigillo iudicis, quas portat Nuntius. Ioan. And. in c. quoniam contra, de probatio. Alias non, licet in actis cōstet de citatione. uide tamen Firman. uersic. isto.

Citatus præsumitur, qui in iudicio reperitur, nec aliter citādus est, sed bene in iudicio potest petere terminum ad deliberatè respondendum, immo sine licentia recedere potest, nisi iudex eum moueat. Idem

ſt miſit nuntium. Firma. in reperto. uer. citatus.

Clauſula non obſtante omiſſa in reſcripto Principis, uel inferioris habẽs poteſtatem reſcribendi cum tali clauſula facit præſumi illud emanatum ex importunitate, & contra mentem concedentis. Firma. uerſi. clauſula non obſtante.

Clauſula non obſtante tali lege in reſcriptis operatur, quòd Princeps præſumitur ſic uelle ut in reſcripto ſed eà omiſſa facit pręſumi Principem nolle ſicut clauſula motu proprio, uel ex certa ſcientia facit præſumi Principem uelle etiam ſi ſit omiſſa clauſula. Firma. uerſic. iſto.

Clauſula ex certa ſcientia facit p̃ſumi Principem uelle, etiam ſi deficit clauſula non obſtante tali l. Item facit pręſumi Principem uti poteſtate abſoluta. Firma iſta clauſula.

Clauſula ex certa ſcientia, niſi apponatur, non præſumitur Papa facere ex certa ſcientia. Firma. iſta clauſula.

Clauſula ex certa ſcientia nihil operatur in reſcriptis, niſi in his, de quibus Princeps præſumitur habere ſcientiam, ſicut ea, quæ conſiſtunt in iure, ſecus in his, quæ conſiſtunt in facto. ut commercia & conſuetudines locorum.

Clauſula motu proprio facit pręſumi Principem uelle, quando eſt poſita in reſcripto, ſed omiſſa ſecùs eſt. Firma. iſto uer.

Clauſula ſententialiter promulgata, facit præſumi ſententiam latam cum recitatione reſcripti & iudice pro tribunali ſedente. Firma. clauſula ſententialiter.

Clauſula confeſſus habuiſſe & recepiſſe, facit preſumi, quòd tũc habuerit, non ex interuallo temporis. ſed uide Firma. iſta clauſula fol. 139.

Clauſula non ualet, uel ualebit iure teſtamenti, facit pręſumi teſtatorem cogitaſſe de ruptura teſtamenti. Firma. uer. clauſula non ualet &c.

Clericus præſumitur acquiſiuiſſe de bonis eccleſiæ. Fitma. uerſi. clericus acquirit.

Cognitio cauſæ an pręſumatur. Firma. uer cognitio.

Collecta facit pręſumi prędium eſſe de Territorio, cui eſt ſoluta. Nam ſubiectio probatur p ſolutionem penſionis & collectarum. Firma. uer. collecta.

[C]onceſſio non præſumitur facta motu proprio, ſed ad poſtulationem alterius. ſi eſt facta ab homine, ſecus ſi à lege. Firma. uer. conceſſio.

Concluſio in cauſa an præſumatur innoteſcerę iudici? Firma. uer. concluſio.

Concubina pręſumitur acquiſiuiſſe de bonis concubinarii. Firma.

Firma. hoc uerbo concubina.

Condemnatus in contumacia p̃sumitur condemnatus. quia indefensus, non quòd habeat iustam causam. Et contumax nunquam præsumitur habere iustam causam. Firma. uer. cõdemnatus.

Conditio pręsumitur apposita fauore legatarii. Bald. in l. precibus. pen. col. uer. dicamus contra. C de impube.

Confessio tollit præsumptionẽ iuris & de iure. Nisi in causa matrimonii, in qua si confitetur contra copulam, nihilominus pręsumitur matrimonium copulatum. Firma. uer. confessio tollit præsump.

Confessio in ultima uoluntate facta præsumitur in fraudem potius quàm facta inter uiuos. s. quando est facta ad commodũ incapacis, puta spurii. Non autem si fiat pro bannito, uel aliis. Et suspitio legis remouet effectum confessionis. Firmanus uer. confessio testatoris.

Confessio erronea non præsumitur, si est facta in iudicio. Dyn. in regula quod semel. in 6. de regul. iur. Bal. in addi. Spec. de confessionibus, in 3. col. uersic. confessio facta.

Confessio ficta & à lege præsumpta æquiualet confessioni uerè factę in iudicio & pręsente parte. Bal. in l. si tutor. de interdic. matrimo. inter pu. & tuto.

Confines mutati non præsumuntur ex diuturnitate temporis, nisi probetur. Bal. l. conuenticulam 7. col. uersic. Ex his etiã infero. C. de episc. & cleri. l. in finalibus. ff fini. regun.

Confirmatio præsumitur utilis, quando iudex decernit eam esse utilem. Bal. in l. quæcunque. C. de bonis, quæ libe.

Coniunctus an præsumatur scire ætatem coniuncti. l. de tutela. & ibi glo. uer. ignarum. & Docto. C. de in integrum resti. mino. ubi ꝙ sic.

Coniunctus, quando præsumatur scire facta coniuncti Fely. in c. literis in 2. col. uersi. Limita, in fi. de præsump.

Coniunctus pręsumitur scire infirmitatem cõiuncti. l. octaui. ff. unde cognati.

Consanguineus præsumitur scire de consanguineo. Firm. uer. consanguineus. ubi fusè.

Contractum pręsumitur ex præcedenti causa, alia non apparẽte. Soci. consil. 16. nume. 5. in 3. uolum. si alia indicia non appareant contra eum. Firma. ibi.

Custos pręsumitur in culpa, nisi probet casum. Firma. uer. custos castri.

Caprarius debet probare amisisse capras sine culpa sua & sine dolo. Et non tenetur si sine culpa sua à latronibus. subreptæ sint capræ, quæ culpa in eo pręsumitur, sed purgatur eo, ꝙ nõ

probare contrarium. Firma. uer. caprarius, & ego pluries iudicaui in ciuitate Tergesti: & absolui plures caprarios, q bus capræ subreptæ fuerunt a Martalosis, & Scochis.

Contractus talis esse præsumitur qualis ex facie instrumenti apparet, cui in dubio est standũ. Parisi. consi. 53. nu. 6. in 1. uol.

Contractus ex quibus præsumatur simulatus. Par. consi. 54. in 1. uolum.

Custos in dubio præsumitur in dolo. Par cõs. 74. n. 48. in 1. vol. ubi contra Bussolam, & ibi est casus Bussolæ.

Cõtrahere inaniter qs uelle non præsumitur. l. non solum ff. de actio. & obliga. Paris. consi. 82. num. 11. in 1. uol.

Causæ cognitio ex breuitate tẽporis præsumitur, quòd non interuenerit Paris. in consi. 99. num. 11. in 1, uol.

Confines. Illud, quod est intra confines præsumitur esse illius, cuius sunt confines. Parisius consi. 104. num. 33. in 1. vol. uide omnino.

Causa in dubio in Comite Palatino legitimante non præsumitur, nisi expr matur. Paris. consil. 6. num. 37. in 1.

Coniectura testatoris debet præsumi, & capi ex aliqua dispositione, & uerbo expresso in testamento, non autem extrinsecus. Paris. in consil. 5. nũ. 16. in tertio uolum.

Cessio præsumitur simulata semper in dubio. Iodocus in practica ciuili, titu. de actionibus cedendis alteri. fol. 80. nu. 9.

Clausula de plenitudine potestatis & ex certa scientia facit, q cessat præsumptio malæ informationis, & defectus intentionis, secundum Barto. in l. fin. §. Idem quæsiit. ff. de cond. indebi Parisius in consil. 5. nu. 124. in quarto.

Confessio cum promissione de restituẽdo inducit saltem præsumptionem & tacitam donationem. Argum. l. campanus, ff de operis liber. Gui. Pap. cõs. 203. num. 3.

Causa nunquã præsumitur, quando dispensatur contra ius diuinum. Parisi. in cons. 68. num. 225. in 4. vol.

Contractus in dubio præsumuntur innominati, & quomodo istud procedat, ponit Chacheranus decisione Pedemontana 95. num. 7. uersi. & si dicatur, & postea uide.

Consensus, quando est de substãtia alicuius actus, nunquã ex diuturnitate temporis præsumitur. Alexand. consi. 50. num. 5. uol. 5 Chacheranus decisione Pedemontana 276. ad finẽ.

Clarus etiam dicitur casus per præsumptiones. Siluanus cons. 111. nu. 26. in 2. quod probat.

Citatus ad domum præsumitur

sciuisse

sciuisse citationem. Iaffredus decisione 1.

Cessio facta clerico per laicum presumitur in dubio simulata. Iaffredus decisione 87. Ferretus consi. 211. nu. 1.

Capella licet non possit construi sine consensu episcopi, ut no. Abb. in c. nobis. in princ. de iure patron. Tamen ex longo tẽpore si est in ea celebratum propter antiquitatem temporis consensus episcopi interuenisse præsumitur. Sic enim ex diuturnitate temporis quis canonicè institutus in beneficio præsumitur. Decius in cõsil. 135. num. 1. & ibi etiam, quãdo ius patronatus probetur & quomodo, & Ferretus in consil. 211. num. 2. & seq. & consil. 212. vide omnino, ubi an possit præscribi ius patronatus.

Contractus talis præsumitur esse, qualis per nomen appellatiuum profertur. Soci. in cons. 165. num. 5. Chacheranus decis. Pedemon. 139. nume. 24.

Cessio præsumitur simulata iudicis arbitrio. Menochius de arbitrio iudicis, casu 248.

Coniunctus non præsumitur aliquid dixisse gratia iniuriandi coniunctum. Rolan. a Valle in consi. 11. num. 51. in 3. uol.

Confessio in dubio presumitur facta metu tormentorum. Rolan. a Valle in cons. 17. num. 22. & ibi latius de hoc in 3. volu.

Ciuis quis presumitur illius ciuitatis, in qua est. Boss. in pract. crimin. titu de principe, num. 369. Fely. in c. quoniam, col. 2. in prin. de offi. ordin.

Presumptio insurgens ex facta confessione cessat, ubi constat de ueritate, & innocentia rei. Socin. senior inter consi. crim. diuersorum per Zilettum 88. nume. 2.

Causa tunc presumitur, etiam in principe adeo, quòd non admittitur probatio in contrarium. Abb. in c. quæ in ecclesiarum, num. 14. de consti. quando negocium est tale, ex quo causa rationabilis potest argui. Zas. in consil. 10. nu. 13. in 2. nec præsumitur in disuestiẽte uasallum. Cãpegius inter consi. Bruni consi. 2. num. 22. & presumitur causa iusta, in principe, quando inducit. Barbat. in 10. q basilica. 1. partis, num. 2. tomo 2. uide omnino. Parisium cons. 1. in 1. plura Crauetta in consi. 241. ubi quãdo causa præsumatur, uel non in principe.

Cum in aliquos compromittitur simpliciter, & non exprimitur, an in arbitrum, uel arbitratorem, in dubio intelligitur factum, ut in arbitrum, cũ nemo præsumatur uelle iactare res suas. Zas. consi. 12. num. 13. in 2.

Canonicus p̃sumitur scire mortem

Con-

pto quomodo p̄sumatur. Abb. in c. nonnulli, num. 8. de rescri.

Clericus ordinatus ad maiores ordines a uiro multum prouido & honesto, præsumitur habere ordines inferiores, quia non præsumitur illum ordinasse ad maiores, nisi fuerit informatus de minoribus. Abb. in c. nisi essent, nu. 3. de præben. & dignita.

Citatio, quę potest esse iusta & iniusta præsumitur iniusta, nisi sit facta uel commissa a iudice circunspecto & honesto. Abb. in d. c. nisi essent, num. 3. de pręb.

Census, si fuerit pręstitus aliquo tempore respectu certę rei, nō per hoc illa res præsumitur, nec erit subdita. Abb. in c. in causa, de cau. poss. & proprieta. nu. 2. & 4.

Cohabitatio sola maris & fœminæ non inducit præsumptionem in matrimonio. Abb. in c. illud, num. 1. de præsumpt.

Causa in dubio p̄sumitur. Abb. in cap. accedentes, nume. 7. de præscrip.

In populo semper pręsumitur esse aliquis, qui non habet sinceram fidem, sed corruptibilis sit auro. Dec. in c. Osius, nume. 6. de postula. prælato.

Calumniosus præsumitur, qui nō probat. Fely. in c. cum fortius, num. 4. de calumniatoribus.

Cessio sine causa non tenet, si autem fiat coniunctæ personę ualet, & præsumitur causa. Albe. in l. dotem. §. 1. ff. de castrensi peculio.

Contractus præsumitur ibi factus, ubi fieri debet solutio. Alberi. in qq. ad statu q. 8. lib. 2.

Contumax præsumitur in malitia. Salyc. in l. iubemus, C. de iudiciis, num. 1.

Et quis dicatur uerè contumax, uel fictus, aut pręsumptus. Sal. in l. properandum. C. eo. titu. ubi fusissimè.

Confessio præsumpta insurgens ex facto extradiciali, & ex causa famosa infamur, & tantam uim habet, quantam, si absque illo facto fuisset confessio facta in iudicio. Sal. in l. si tutor, C. de interdicto matrimo.

Casus quidam sunt, qui faciliter sine culpa pręsumpta ueniūt, ut uis hostium, impetus aquarum, uis uentorum & tempestatum, & in illis oportet, q̄ probetur præcedere culpam. Salycet. in l. sicut, num. 4. C. de pignoribus.

Confessio præsumitur facta animo donandi, quando fit constante matrimonio, & renunciatur exceptioni non numeratæ dotis. Soci. in l. j. nu. 100. ff. solu. matri.

Confessio præsumitur in fraudē creditorum, quando quis est non soluendo. Soci. d. l. j. num. 108. ff. solu matr.

Cessio licet præsumatur simulata, nisi

ta, nisi causa, siue titulus in instrumento apponatur, sufficit tamen precium apponi. Spec. tit. de cessione. §. cõsequenter, num. 2. fol. 15. in 2. parte.

Commodatum præsumitur factũ ad requisitionem commodatarij, si aliud non appareat. Castr. in l. si ut certo. §. interdum. ff. commodati, num. 5.

Clericus præsumitur, qui uadit in habitu clericali. Castr. in l. ex persona, num. 4. C. de proba.

Cessio præsumitur inualida, quãdo deficit titulus, idest causa habilis ad translationem dominij, uel quasi in rebus incorporalibus. Castr. in l. per diuersas, num 9 C. mandati.

Ciuis, qui est absens a ciuitate p̃sumitur ignorare ea, de quib. tunc erat fama publica in ciuitate. Ias. in l. is potest, nu. 65. ff. de acquiren. hæred.

Ciuis existens in exilio non præsumitur scire ea, quæ publicè fiunt in ciuitate, etiam si uolũtariè esset absens. Ias. ibi. numero 66.

Ciuis, qui est in comitatu, uel in uilla præsumitur ignorare ea, quæ publicè fiunt in ciuitate. Ias. d l is potest, nu. 67. de acq. hæredit.

Ciuis nouus præsumitur ignorare ea, quæ fiunt in ciuitate. Ias. ibi. nu. 71.

Consanguineus præsumitur scire facta consanguinei, quo ad ætatem, secus, quo ad ea, quæ sunt facti. Ias. in l. si auia, num. 2. C. de iure deli.

Cessione facta potentiori, uel clerico an dolus præsumatur. Bal. in l. qui stipendia. nume. 3. de procura.

Concubina quæsiisse præsumitur ex bonis amasij. uide Bal. in l. 1. num. 3. C. de natu. libe.

Copia testamenti non est edenda hæredi per legatariũ, quia ipsum habere præsumitur, & habenti originale non est danda copia. Angel. in l. si legatũ, num. 1. ff. de eden. de codicillis autem datur copia hæredi. fallit, si legatarius produxisset in iudicio testamentum, quia tũc datur copia, ibi.

Culpa, quæ a lege præsumitur in inducendo est leuissima. Alex. l. prætor, §. prætor ait, ff. de eden. num. 7.

Cessio in dubio an præsumatur facta in fraudem. Alexan. in l. qui stipendia, num. 2. C. de procurat. ubi eo ipso, quòd fit clerico de iure canonico præsumitur facta in fraudem. Iaffredus decis. 87.

Clericus nemo præsumitur, etiã si incedat in habitu clericali, nisi probet de titulo. Alexan. in l. si prius, num. 38. ff. de nou. operis nunc. & an ex antiquitate temporis quis præsumatur clericus. Crauetta de antiquit. tempo. parte 3. num. 31.

Culpa, quis in dubio non præsumitur in culpa. Alexand. in l. stipulationum, §. & harum, nu. 27. ff. de uerbo. obliga.

Carceratus semel præsumitur cõtra eum, quòd sit uitiosus. Angel. in l. si hominem. §. in ędilicijs, ff. de redhibito. num. 1.

Consensus in dubio non præsumitur, quando aliquid potest fieri cum consensu, & sine. Angel. in l. uoluntate, nu. 3. ff. qui. mo. pignus, uel hypothe. sol.

Capella pręsumitur in dubio cõstructa ab eo, qui tenebatur eam construere. Angel. in l. cũ seruus, num. 4. ff. de uerb. obli.

Cessio actionum ex paruitate precij simulata est & inualida. Angel. in l. per diuersas, nume. 1. C. manda.

Contumax esse pręsumitur in dubio actor citatus non comparens. Angelus in l. properan. §. & si quidem, num. 6. C. de iud.

Consensus tacitus non præsumitur ex eo solum, quòd causa est lucratiua. Moder. Par. in l. j. §. si quis simpliciter, nume. 32. ff. de uerb. oblig.

Canonicus etiam ad mandatum Papæ non præsumitur receptus, nisi auctoritate ordinaria. Moder. Par. in l. 1. §. si quis simpliciter, num. 94. ff. de uerbor. oblig.

Clerici præsumuntur habere notitiam constitutionis contra concubinarios. Bermondus de concubinariis. tit. pręsentium, num. 1. fol. 158.

Condemnari ex indiciis & præsumptionibus potest hæreticus, simoniacus, & reus in crimine læsę maiestatis. Clarus in practi. §. fin. q. 20. uers. scias etiam.

Censuarius, qui per tres annos cõtinuos censum soluit, præsumitur, etiam superiorum annorum censum soluisse. Mod. Pari. in consue. lib. 2. §. 61. nu. 41.

Constitutum præsumitur simulatum, ut contractus in quo apponitur. Tiraquel. in suo constitu. possesso. num. 2. 3. parte 8. limita. & ideò non operatur 9. limit. num. 2. & 3.

Christianus in dubio præsumitur, qui in terris christianorũ occisus reperitur. Afflict. super constitu. regni, de homicidio clandestino, num. 69. fol. 135.

Pro citante in dubio præsumendum est. Fran. Marcus in decis. Delphina. q. 383. nu. 1. in 1. lib.

Crimen omne præsumitur priuatum, nisi exprimatur publicũ. Fran. Marc. decis. Delphina. q. 768. num. 3. lib. 1.

Carceratus mortuus præsumitur in carcere culpa custodis. Marsil. in prac. in §. diligenter, nume. 93.

Culpa præsumitur in eo, qui faciendo actum licitum modũ excessit. Marsi. in prac. crim. §. quoniam, num. 67.

Con-

Causa præsumitur impulsiua, q̃ respicit commodum accipientis tantum. Aliud tamen ibi fauore dotis. Tiraquellus de priuilegiis piæ causę, priuilegio vltimo.

Citatio in dubio pręsumitur iniusta, nisi a circunspecto iudice decreta fuerit. Vantius de nullitate processus. folio 180. numero 31.

Citatio pręsumitur commissa, ubi constat de relatione nuncij, asserentis se iudicis mandato citasse, & hoc in causa ciuili & de cõsuetudine. Vantius de nullitate processus. fol. 181. nu. 42. Ber. Diaz reg. 80.

Citatio postquam fuerit per nuncium relata præsumitur, quòd fuit ad instantiam partis decreta. Vantius de nullitate processus fol. 182. num. 45.

Citatus præsumitur, qui in iudicio reperitur, quando ab illo abesse consueuit. Vantius de nullitat. process. fol. 177. num. 16. Iaffredus decis. 504.

Cõuersantes inuicem præsumuntur scire conditionem & gesta Bal. in consi. 95. nu. 7. in 1. uolu. ꝙ probat.

Cõcessio ad usum uel emphyteusim non præsumitur coherere personę in dubio. Bal. consilio 112. nu. 2. in 1.

Compromissum, quando executum fuit, pręsumitur præcessisse lõgissimis temporibus pro eo fidem facientibus. Nam ex longinquitate temporis præsumitur pro uerbis enũciatiuis. Bal. consi. 112. nu. 8. in 1. uol.

Consensus tacitus pręsumitur ex actuum qualitate, & charitate fraterna. Bal. cons. 120. nu. 3. in 1. uolum.

Clausula in fine posita, si non apparet uerè, uel p̃sumptiuè ad quæ uoluerit referre. Tunc nõ trahit ad omnia. uide de hoc plenè Alberi. in l. si idem cum eodem. nu. 3. ff de iurisd. omnium iudi. & ibi remissiuè. & Bellonum in suis cõmunibus conclu. uer. clausula.

Concessio præsumitur ex patientiâ 40. an. & disuetudine 40. annorum populi. Bal. consil. 216. nu. 3. in 1. uol.

Consultor licet sit electus de uoluntate partium. Tamen præsumitur electus tanquam iuris peritus. & ideo, si p̃ imperitiã consuluit, consilio suo standum non est. Bald. consilio 227. nu. 5. in 1. uol.

Cessio inter coniunctas personas non præsumitur simulata. ut no. Dyn. in l. patrem. ff. quæ in frau. credito. de quo Bal. consi. 257. in 1.

Consilium uel colloquium præsumitur bonum, & maxime si cũ bono uiro sit. uide plura per Bald. ad rem in consi. 250. n. 1. in primo.

Confessio licet præsumatur uera

&

& spontanea in maiore. Tamē secus in minore nisi sit uestita uestimento præsumptionum, & indiciorum. q̄a minores nō sunt constantis animi, neque firmitudinis, uide omnino Baldum in conf. 310. in primo uo. nume. 2. ubi etiam dicit, ꝙ minori est dandus curator in crimine.

Causa in Principe præsumitur finalis, & uera, licet contineat uerba enunciatiua. Bal. consil. 355. in 1. nu. 1. ex uerbis tamen generalibus nō p̄sumitur Principem includere quempiā uoluisse. Bald. consi. 400. nume. 3. in primo.

Causa pręsumitur ex solutione census. Bal. consi. 379. in primo uolum.

Concessisse in dubio contra aliū non præsumitur, quòd contra se deberet dedignari concessum esse. Bald. consi. 400. nu. 3. in j. lib.

Contra pręsumptionem iuris & de iure probatur contrarium per confessionē. §. aliud, in authen. de æqualita. dot. Bald. cōsi. 190. nu. 3. in 2.

Correctio legum in dubio non p̄sumitur. Bald. consil. 236. in 2. uolum.

Carceratus, qui ante contractū stetit in carcere, & etiam post, pręsumitur, quòd in medio tempore non fuerit in libertate sua. unde non oportet probari de hora & puncto confecti instrumenti, quòd tunc nō esset in libertate sua. quia ex eis colligitur medium. sicut dicimus in possessione, & in omni actu, qui recipit continuationem. Bal. consi. 247. in secundo uolum.

Contrahens cum tali tanquā tali pręsumitur scire eius qualitatem l. qui cum alio. ff. de reg. iur. Bald. consil. 260. nume. 3. in 2. uolum.

Ex confessione pręsumitur uera numeratio, ex quo nunquam fuit opposita exceptio non numeratę pecuniæ. Bal. conf. 285. nu. 1. in 2.

Collusio in dubio non præsumitur l fi. C. ad l. Iul. repetun. Bal. consi. 396. in 2.

Consilium malum nemo dare p̄sumitur, sed aut bonum, aut nullum. Bal. consi. 410. nu. 8. in secundo uol.

Confessus se recepisse centū pręsumitur uerum fateri, ꝙ uera interuenerit numeratio. & maxime, quando renuntiatū fuit exceptioni non numeratæ pecunię. Bal consi. 41. nume. 1. in 3. uolum.

Clausula motu proprio facit, ꝙ Papa pręsumitur ritè fecisse, quod fecit. Dec. consi. 341. nume. 4. & seq. uide omnino, in 2. uolum. & facit, quòd in principe præsumitur iusta causa, ut ibi. & facit ualere actum, etiā

quod

quòd interueniat supplicatio ibidem.

Consilium fraudis ex illicitis prę sumitur. Bal. consilio 80.in 3. uolum.

Confesſio mandatarii, qui habet mandatum cum libera,poteſt confiteri, & confesſio eius in prę iudicium ipſius confitētis prę ſumitur uera, & ex ea tenetur Domino.Bal.conſi. 131.nume.1.in 3.

Contractus non præſumitur fęneratitius, cum non contrahatur ſaluo capitali.Bald. conſil. 134.col.fi.in 3.uol.

Citatio forenſis per præconē nō ſufficit, quia non peruenit in notitiam citati ueram,vel prę ſumptam.& captioſam citationem lex non approbat. uide omnino Bal.in conſi. 154. nu.2. in 3.uol.

Caſtra in dubio prę ſumuntur eſſe Regis,quia eis cohæret iuriſdictio,ut in c.1.quæ ſint regalia.Bal.conſi.159.in 3.ad fin.

Commisſio iudicis non præſumitur,niſi de ea appareat.Bal.cō ſi.212.nu.1 in 3.

Copula duplex eſt. ſecunda uocatur uſus matrimonii,& eſt duplex.ſ.uera & præſumpta.uide Bal.conſi.228.num.1.in 3. ubi fuſius.

Calumnioſe litem mouiſſe præſumitur, qui nihil probauit l.r. de aduo.diuer.iudi.& c. 1.in fi. de eiec.lib.6.Bal.cōſi.250.in 3. num.2.

Conuerſatione præſumitur ſcientia.Bal.conſi.295.in 3. nu.2.

Contractus præſumitur fraudulētus ex pluribus.ut per Bald.in conſi.322.in 3. maxime ex pactis derogatoriis, & contra naturam contractus. uide omnino.

Copula poſita à lege prę ſumitur æqualia copulare, non autem contraria, ſicut eſt certum & incertum.Bal.in conſi. 383.nu. 3.in 4.uol.

Color quæſitus præſumitur contra legis interdictum.Bal.conſi.22.nu.1.in 5.uol.

Confesſio recepti prę ſumitur uera,quando eſt renunciatum exceptioni non numeratæ pecuniæ.Bal.conſi.173.in 5.uolu.

Cōtineri ſub regula quilibet præſumitur,niſi probetur contrarium.Bal.in l.mutus §.cū quæritur.ff.de procurato ubi etiā ſummat illum.§.quòd præſumptio de habilitate eſt præſumptio generalis.

Conſilium prę ſumitur bonum, ſi à bono uiro eſt datum . & econtra. Bald. conſil.402.in 5. uolum.

Clerici prę ſumūtur, qui incedūt in habitu & tonſura.Bald. in l. ſanctum ff.de rer.diuiſ.

Clandeſtinitas prę ſumi facit fraudem,& uitium animi. Bald. in l.Barbarius,col.1.in 2.lec.ff.de officio prę to. & in dubio prę ſumitur

mitur contra eum, qui in uere eundè petit, tamen si conceda tur licitè retinetur. Bald.ibid. col.2.ubi etiã dicit, quòd prę-sumitur contra illum, qui ex mala conscientia timet exire in publicum.

Citatus inuentus contumax, nisi dixerit nolo uenire, si sit perso na miseratione digna, quæ prę-sumitur potius imbecillitate quàm per contumaciam non parere, sicut est minor, rusti-cus, & mulier excusatur. Bald. in l.1.§.eis qui.ff.de eden.

Casus fortuitus non debet pro-bari, sed culpa, qua non proba tã præsumitur casus. unde præ sumitur contra argentarium, si perdidit rationes, & idem in quolibet gerẽte officium. Bal. in l.prætor ait.§.prætor. col. 1. ff.de edendo.

Contractus totus pręsumitur so lemnis ratione ultimæ clausu-læ, & tabelliones bene in in-strumentis sequuntur formã. l.iurisgent. §. quòd ferè. col.1. per Bal.ff.de pactis. ut dicant. Quæ oĩa & singula &c. & om-nia iura una pars alteri, & al-tera alteri &c. Est.n.ista clausu sula quasi conclusio totius ne-gocii, ut ibi per Bal.

Calumnia pręsumitur in nõ pro-bante. Bal.in l. Athletas. §. ca-lũniator.ff.de iis, qui not. infa. col.2.ubi dicit, quòd præsum ptio legis facit plenam proba tionem, sed præsumptio homi nis, idest unius testis non. & ꝙ quis calumnietur, si nõ pro bat est præsumptio hominis, quæ contraria amouetur præ-sumptione ibi Bal. & probans per unum testem, uel per fa-mam non pręsumitur calum-niari. ibi.in addi. & post aper-turam testium quis non dici-tur calumniari Bal.in l.minor 25.an.ff.de mino.

Conuersans cum inimicis meis prȩsumitur meus inimicus. Anan.consi 7.nume. 16.ubi & Bologni.

Canon latæ sententię nunquam in dubio pręsumitur, nisi in sen tentia excõmunicationis quę est medicinalis.Bal.in l.fi.ff.de capi.diminu.

Confines non pręsumuntur mu-tati si sunt antiqui, nisi probe tur, quia non pręsumitur mu tatio terminorum.Bald.in l.in finalibus.ff.finium regun.

Constitutum non pręsumitur, si intercessit stipulatio uera, uel ficta.& circa idem cum princi pali, sed fideiussio, si uerò nu-dum pactum, tunc ut res ma-gis ualeat, pręsumitur consti-tutum. & sic agi poterit ex nu do pacto. Bal.in l.si uero. §.pla nè.ff.mandati, in fi.

Credere denuntiationibus alte-rius quis non tenetur, nisi sit præsumptio pro denunciante, uel aliàs ius suum fundatum.

Bal.

Bal.in l.mulier 2.col.ff.de lege commissoria.

Clericus ex quibus actibus præsumatur, uel canonicus. Bal.remissiuè licet in l.ea lege.in lectu.antiqua.ff.loca.

Causa mala præsumitur eo ipso, quòd quis sententiam contra se habet. Bald.in l. Herennius. ff.de euictio.& ideo non tenetur appellare, nisi habeat bonam causam, quia tenetur appellare,& prosequi. Nam ubi nō appellatur, uidetur inuisus iuri præsumptionis, quæ est pro sententia.ibi.in §.1.

Cautio habens causam indiscretam, non ualet. Bald. in l.cum de indebito.§ sin uerò. ubi fusius,& in §.sin autem cautio. uide omnino.

Ex qualitate cōiunctionis cessat præsumptio suspicionis. Item una præsumptio aliam tollit. Bal.in l. non solum.§.1.ff.de ritu nuptia.

Contractus celebratus inter uirum & uxorem non præsumitur causa donationis factus, nisi hoc ostendatur. Bald. in l. quod autē spectat.§ si tibi maritus, ff. de donatio. inter uirum, & uxorem.

Coactio iudicis non presumitur, ubi quis cogendus non est. immo præsumitur sponte fieri, cum præsumatur pro iudice. Bald.in authenti.presbyteros. C.de episcopis & clericis.

Causa præsumitur in Principe.fusissimè Grammaticus consi.ciuili 100.

Conditio in dubio nō psumitur, sed causa.Bal.in l.cum quis, n. 19.C.de iuris & fac.igno.

Contractus innominatus in dubio præsumitur. Bal. in l.si pascenda.C.de pactis.

Cessionis titulus si non contineretur in instrumento præsumeretur simulatio,& sufficit titulus præsumptus: unde, quādo fit inter coniunctas personas, quia presumitur donatio, ualet cessio.Bald.in l.1. col.2. num.4.C.ne liceat potentioribus, quod intelliget secundū ipsum ibi.nu.8.in cessione uoluntaria, secùs in necessaria.

Coniuncti & confœderati præsumuntur eiusdem intentionis. Bal.in l.liberi.C.de inoffi.testa.

Causa in dubio finalis. Bal. in l.si repetendi, nu.3.C.de condi.ob causam, uide postea.

Causę extrinsecæ non præsumuntur. Bal. in l.si interrogatione. C.de usuris.

Contractus præsumitur simulatus, si quis post contractū, cuius natura est alienare, postea reperitur possidere. Bal.in l.1. nu.3.C.de dona. ante nup.

Concubina præsumitur quæsiisse de bonis amasii.Bald. in l.1.C. de naturalibus liberis, nu.3.

Consensus semper præsumitur esse de substantia, sed non consilium.

filium. Bal. in l. cum non solum nu. 16. C. de bonis, quæ liberis.

Cõtemplatione eius cui legatur, uel relinquitur, & non alterius censetur legatum uel relictũ propriè. Bald. in l. si quis in libertate. C. quibus ad libertatem proclamare non licet, nume. 6.

Cautelæ abundantia non inducit pręsumptionẽ malæfidei. Bal. in l. non ex eo. ad fi. in addi. C. de euictio.

Causa decreti pręsumitur, si reperitur decretum interpositũ, & in instrumen to in quo reperitur decretum interpositum fit mentio solemnitatum. quia omnia pręsumuntur solemniter acta. Bald. in l. prima. ff. de rebus eorum. in princ. col. 2.

Clausulæ insolitæ inducunt fraudis pręsumptionem. Clausulæ uerò consuetæ non inducunt pręsumptionem fraudis. immo uidetur tacitè rogatus notarius, quòd eas ponat in instrumento, licet nõ sit dictum expresse à partibus. Bal. in l. si quis sub conditione. ad fi. ff. de condi. institu.

Clericus à sua ecclesia absens, pręsumitur ex proposito abesse. Imo. in c. fin. de eo, qui mitt. in poss. in tit. de beneficio. parte 4. q. 5. col. 2. Turzanus communi conclu. 154. nu. 3.

Clericus quando pręsumatur acquisiuisse ex bonis ecclesiasticis. uide in q. posita post tract. Bellameræ, de Pluralitate beneficiorum, quæ fuit Federici de Senis.

Consilium præsumitur ex breuitate temporis. Gramma. cons. ciuili 115. nu. 5.

Cessio facta ex qualibet causa nõ necessaria pręsumitur in dubio facta in fraudem præter in casibus exceptuatis. Ioan. de Amicis in cons. 24. nu. 23.

Cognita p̃sumitur uxor, quando uir & ipsa diu stãt simul ad habitandum & dormiendum, & creditur potius uiro, quòd sit cognita quàm uxori. Ioan. de Amicis consi. 69. nu. 10.

Contractuum diuersitas pręsumitur ex diuersitate temporis. Ioan. de Amicis consi. 114. nu. 4. & seq.

Contractus in dubio potius præsumitur censualis quàm emphyteuticus. vt pęna locum nõ habeat ob censum non solutũ. Crauetta consi. 204. nu. 20.

Conuersans in loco præsumitur cognoscere ꝑsonas ibi existentes. Crauetta cons. 249. num. 6. in secundo.

Confessio mariti constãte matrimonio si in parte probetur uera, in totum præsumitur uera. Crauetta consi. 175. nu. 5. in 5. fundamento, lib. 2.

Culpa nõ præsumitur l. exceptione. ubi Bartol. ff. de fideiussor. Monticulus in tracta. de in-

uentario, nume. 176. fol. 103.

Cõmunis cursus rerum pręsumptionem inducit. Crauetta cõ si. 276. nume. 2. in 2.

Contractus in dubio præsumitur censualis non emphyteuticarius, ut cesset pęna caducitatis ob cessationem solutionis. Crauetta consi. 279. ad fi.

Clerici pſumuntur auari, & ideo, ubi agitur de solutione tẽporalium fit interpretatio contra clericos, ut in eis solutum præsumatur, quia non est uerisimile, pro magna eorum auaritia, quod negligẽtiam in exigendo commiserint. Crauetta consi. 282. colum. 2. circa principium in 2 uolu. ubi fusius de clericorum auaritia.

Clerici non pręsumuntur auari circa nepotes & neptes. uide Neuizan. in Sylua post finem Syluæ. ubi Vagnonus in carminibus. Pontifices satagũt summi grandire nepotes. Crauetta consi. 282. nume. 6 uersi secundo respondeo. Sed istud fefellit in me. quia habui patruũ apud Clementem VII. Paulum III. & Iulium III. Pontificum illorum prothomedicũ, & magnum certè uirum scientia & facultatibus ecclesiasticis & me egenum pertinaci & crudeli fantasia me prorsus reliquit. licet clericus & Prothonotarius apostolicus existeret

Causa talis pręsumitur, qualis p effectum solutionis demõstratur. Et ideo, si apparet locatio sine pẽsione pręsumitur in dubio facta sub ea pensione, quæ postea soluta sit. Crauetta consil. 294 uersic. uigesimoprimo. & ob id concessio pręsumitur realis. si pro reali fuit obseruata. ibi.

Concessio in dubio præsumitur secundum concessionem & cõsuetudinem concedentis. Alexander consil. 107. nume. 1. in primo uol.

Coniunctio sanguinis æqualis pſumptionem excludit Crauetta consi. 297. colum. 2. nu. 2. in 2. uolum.

Culpa in dubio non pręsumitur, sed est probãda. & ideo ut culpa cesset pręsumitur quis fecisse in rebus alienis, quòd in suis solitus est facere. Similiter quilibet fecisse præsumitur, quòd alias uerisimiliter faceret, ne alias culpa pręsumatur. Crauetta consil. 319. nume. 15. uersic. Primo igitur cessat culpa. Item culpa cessare etiam leuissima pręsumitur ab his, qui operam dãt rei licitę, nisi contrarium probetur. Crauetta. ibi nu. 17. & ibi de culpa fusissimè in toto consilio.

Causam iniustam se fouere præsumitur, quando cessante causa iusta litigandi ab initio, cessat per l. prima, §. circa. ff.

de

de excep. doli. Crauetta in cõ si.225.

Clausula non obstante contra ius commune facit prçsumi Principem facere de plenitudine potestatis, & facit ualere rescriptum contra testamentũ. Bald. in l. si non speciali. 2. col. uers. item dicit Oldra. C. de testamen. Redoanus in tract. de spoliis quçst. 1. numero 47. ubi & alia.

Clericus quidquid acquirit non prçsumitur acquirere ex bonis ecclesiç. uel ex redditibus ecclesiæ & non negociationis. Redoanus in tract. de spoliis. q. 15. nu. 30.

Custodes carcerum præsumuntur negligentes. Cataldi. inter consil a per Zilettum cons. 22. nu. 13. Tomo 2.

Confessio prçsumitur facta parte absente, cum est iudicialis. Merenda inter consilia crimi. per Zilettum consil. 91. nu. 33. Tomo 2.

Contractus in dubio præsumitur censualis potius quàm emphyteuticus. Natta consi. 2.

Concessio talis præsumitur, qualis solutio fit. Natta consi. 228. ad fi. in 1.

Contrahere quis præsumitur secundum naturam ipsius contractus, & secũdum dispositionem iuris communis. Natta consi. 615. num. 9. in 3.

Contraxisse quis præsumitur ex causa mercantiç permissa in dubio l. fi. ubi no. C. ad Mace.

Custos sigilli habet pro se præsumptionem, ut non apposuerit sigillum, nisi prout officiũ suum requirebat. ita Vitalinus in clemen. j. parte ultima, num. 48. de iureiuran. ubi etiã alia de appositione sigilli, etiã de sigillo Doctoris, & subscriptione.

Causa iusta præsumitur in principe. fusius Bertran. consi. 371. num. 1. & sequen. in 2. uolum. lib. 1. in antiquis.

Calumnia non præsumitur in tutore D. m. Cephal. consil. 429. num. 39. & num. 87. maximè in matre tutrice, ibi. nu. 40. in 3. volum.

Calumniari prçsumitur denuncians eo ipso, quod nõ probat eique probatio incumbit, ꝙ non animo calumniandi hoc fecerit, c. fi ubi Butrius, num. 4. de calumniatorib.

D

DOlus præsumitur in contrahente cũ minore propter enormem lçsionem. Bertran. consi. 3, 7. num. 4. in 2. uolum. lib. 1. & in consi. 293. num. 8. in 3. volum. eod. lib.

Quando mulier longo tempore administrauit bona mariti bãni, adeò, quòd potuit sibi satisfieri de dotibus suis, si uoluit

luit, si postea talis mulier uellet agere ad dotes, non auditur, quia præsumitur, quòd de illis sibi satisfecerit. Mo der. in addi. ad Alexand. in l. uenditotores, ff. de uerb. oblig. Neuiz. est relator in consi. 59. nu. 11.

Donatio facta in infirmitate præsumitur facta causa mortis ẽt si non dicatur. Anton. de Butr. in ca. ex literis, extra de consue. sed Imola tenet cõtrariũ. vide Gui. Pap. de præsumptio. num. 11.

Et si quis dicat do, uel dono, in dubio præsumitur donatio inter uiuos, sed si dicat relinquo, tunc præsumitur causa mortis. l. 1. §. fi. ff. de tabu. exhi. & no. Dy. in l. 1. C. de reuoc. do.

De dolo quis punitur etiam præsumpto, sicut de uero. Ioann. Grass. in c. sicut noxius, de præsumpt. & præsumitur in dubio fraus, & dolus in delictis. d. ca. quòd secus in contractibus. l. quoties, §. qui dolo. ff. de prob. cum ibi no. per glo. & doctor. præsumptio autem doli cessat, quando est iuratum. Bauer. in tracta. iuramenti 4. casu. Firm. in reperto.

Dominium præsumitur ex possessione de præsenti. uide omnino Gui. Pap. de præsumptio. num. 16. ubi quomodo probetur dominium.

Donatio, uel uenditio facta in fraudem præsumitur, si uenditor, uel donator post instrumẽtum factum possidet res donatas, uel uenditas, ut no. Specu. de dona. §. 1. uer. item pone aliquis, quid de eo, qui alienat in fraudem delicti. Guid. Pap. de præsumpt. num. 20.

Donationem faciens pater filio tanquam benemerito, non p̃sumuntur merita præcessisse, nisi probentur per filium, ut no. in l. si donatione, C. de collatio. quod credit uerum Gui. Pap. ubi supra, nume. 22. Nisi appareant coniecturæ talium meritorum, ut ibi dicunt doct. imò plus ibi dicit Bald. quòd super probatione dictorum meritorum statur iuramento patris donantis, uide Gui. Papæ, ubi supra, & deci. 95. & 415.

Donatio præsumitur inter coniunctas personas, ut ff. de don. inter uirum & uxorẽ. l. seruus communis, & inter tales etiá facilius præsumitur remissio. in l. Procula. ff. de proba.

Donare quis præsumatur. Bar. in l. cum quis. ff. si cer. peta. ibi ꝓ huius declaratione. Ias. in consi. 296. in 2. fol. 66. ubi tantum in modicis præsumitur donatio facta coniuncto, nec secus.

Dolus faciliter præsumitur, ubi est causa lucri, non autem ubi cessat. l. eleganter. §. fin. cum l. sequen. ff. de dolo. Cepola cõs. 57. num. 12.

Dolus præsumitur & metus cessare,

-sare, quando aliquid fit pręsentibus parentibus & amicis l. transactione. C. de transac.

Dotem dedisse uiro mulier omnium bonorũ pręsumitur, dote prius non constituta, quod est uerum si interueniat traditio, aliàs non, ideò etiam nomina debitorum, quę non tradũtur, sed ceduntur, non præsumuntur in dotem dari. Guid. Pap. de pręsumpt. num. 36. uide omnino.

Dolus pręsumitur a lege eo ipso, quòd quis habet res suas saluas, & amisit alienas. l. quod Nerua. ff. depositi. idem si in loco tutiori ponere potuit. l. vtique. ff. de damno infecto.

Dignus quis pręsumitur, nisi probetur indignus. l. seruus. ff. de manu testam.

Debitor presumitur liberatus, q̃ habet penes se instrumentum incisum. l. qui chirographum, ff. de probatio. Bartol. de præsump. col. 2.

Dotem dans pręsumitur sibi uelle prospicere, ut sibi restituatur, etiam in illum casum, qui non fuit expressus, nisi contrarium probetur per mulierem. l. si extraneus, ff. de condi. causa da. & cau. non secu. Barto. de pręsump. col. 2.

Dotem sibi reddi mulierem pręsumi stipulatam ubi extraneus dederat pro ea, nisi appareat extraneum stipulatum fuisse. C. de rei uxo. actio: l. 1 ff. solu. matri. l. quoties.

Dolus præsumitur ex assertione, quam quis facit, quæ non est uera l. si quis infirmauerit, ff. de dolo. item præsumitur dolus ex omissione illius actus, qui fieri debet & non fit. l. si ꝓcurator. §. dolo. ff. mandati. itẽ ꝑsumitur dolus si fiat actus de ꝑ se prohibitus, nisi ꝓbetur cõtra l. 1. l. si non conuitij. C. de iniuriis. item præsumitur dolus & fraus ex frequẽtia actuũ illicitorum. l. inciuile, C. de seruis fugiti. item præsumitur dolus, si quis intricat peculiũ, uel rationem quam reddere debet, uel si transferat in aliũ id, de quo suspicabatur cõtra eum agi. Bar. in l. in summa. cũ prin. ff. de pecul. item præsumitur dolus ratione uicinitatis actuum, & ex multis simul iunctis dolus præsumitur, secundum gl. in l. dolus. C. de rescind. uendit. & ex omissione eius, quod quis facere debebat dolus præsumitur, & qualiter præsumitur dolus. Host. de iureiuran. §. quomodo, uer. Papa autem, item contra aliquem præsumitur ex eo, quòd facere consueuit. Gui. Pap. de pręsump. nu. 50. uide omnino.

Diuisio inter fratres pręsumitur si separatim bona paterna tenent per x. annos. glo. in l. si minor, C. communi diui.

Dona-

Donatio omnium bonorum pręsentium & futurorum nihil retento, ualet, quia pręsumptio est, quòd lucretur & acquirat. argum. C arbi.tutelæ. l. si defunctus, & sic præsumptio est, quòd fuerit solutú pro lucro.

De dispensatione super iuramento fienda ratione doli, uel metus præsumpti, & de eorũ pręsumpta probatione. Gui.Pap. de præsump. num.66.

Diuisio pręsumitur facta de re cõmuni, quando quilibet partẽ suam possidet onus & commodum sustinendo & percipiendo, ut no. per P. Iaco. tit. de rei uendi. quæ de consuetudine approbatur, ibi. Sic debet intelligi quòd si quilibet fundũ possideat &c.

Donatio inter coniuges nunquã pręsumitur in dubio, imò statur instrumento cuiuslibet cõtractus initi inter eos, donec probetur donatio per l. quòd aũt, §. si maritus, ff. de don. inter uir. & uxo. & glos. in l. utrũ ff. eo. & per Bar. in l. quæ dotis, ff. solu. matr.

Dicens onus probandi habet, nisi pręsumptio faciat per eo, idẽ in negante. Bart. in l. in illa. ff. de uerbo. oblig.

Damnum datum in agris præsumitur datũ a uicinis. no. Bart. in l. si i 2. §. mulieres. ff. de fundo instruc. lega.

Dissigillans saccum præsumitur pecunias ibi repositas subtraxisse, secundum Innocen. in c. super de eo, qui mi. in poss. causa rei seruan. adeo quòd contra eum iuratur iuxta formã. l. si quando, C. unde ui.

Donatio si fiat per extraneum filiofamilias, & in ipsa donatione fiat mentio de patria potestate, donatio ipsa censetur & præsumitur fuisse facta contẽplatione patris. Bart. in l. cum aliquis, C. de iure delibe. Gui. Pap. de præsump. nu. 109. ubi & alia.

Decretum in insinuatione donationis appositum facit præsumi ipsam insinuationem fuisse solemniter factam. ita dicit gl. in l. 1. C. de iure fisci. lib. 10. & l. Imperatores. ff. de priuile. credito. & est speciale fauore decreti, quòd omnes solemnitates etiam extrinsecę præsumũtur, interuenisse in actu, secundum Angel. de Peru. in d. l. Imperatores.

Si iudex interponeret decretum in donatione, an pręsumatur facta insinuatio, ubi de insinuatione aliter non apparet. Respon. Bal. in cons. in Christi nomine amen. ubi dicit, quòd si causę fuerint expositę coram iudice nominatim, uidelicet, quia pars iudici dicit, quòd donabat & donare intẽdebat. ita quòd iudici, quid agatur, & quid contrahatur innotescat.

ſcat.tũc per appoſitionem decreti dicitur inſinuatio donationis facta. C. de prediis curia.l.1.Gui.Pap. de præſumpt. nume.122.

In dubio præſumitur uerberationem processiſſe ad defenſionem potius q̃ ad ultionẽ probatur in l. ſi ex plagis. §. ſi tabernarius.ff.ad leg.aquil.& ibi glo.Et hoc in actibus & uerberationibus ꝓcedentibus uno contextu, quia præſumitur in dubio defenſionis gratia præcesſiſſe uerberationẽ potius q̃ ultionis .& uerberatum fuiſſe aggreſſum alium . ſecundum Iaco. cuius opinionem ſequitur Alberic.in l. 1. C. unde ui.

Præſumitur pro declaratore.Specula.de empt.& uendi. §.nunc uidendum.§.hoc quoque.

Præſumitur pro decreto iudicis & pro aliis, quæ non requirũt figuram iudicii.Bal.in Specula.de ap 16.col.Alex..in l.ſciendum 7.col.de uerb.ob. Firma.. uer.Decretum.

Defendere factũ ſuum quis uelle præſumitur.Inno.in c.diuerſis.de cleri.cõiuga.paulo poſt medium.

Dominus quis pręſumitur in pręſenti ex pręterito. Specula. de loca.§. 6.uer. 66 circa med.

Donatio pręſumitur ratione proximitatis l.cenſualis. C. de dona.& de cap.l.liber captus.Alciat.pręſumptio.regu. prima, præſumptio.32. uide omnino.

Donatio præſumitur facta quòd fuerit ante matrimonium , nõ facta tempore matrimonii:l. ſi res æſtimata.ff. de iure dotium.

Dignus pręſumitur niſi probetur indignus l.ſeruus. ff.de manu.te.Gribaldus plene Axiomate iſto, litera. Bonus uide omnino.

Diuiſio inter fratres præſumitur , quando ſtant ſeparatim . Videlicet unus ab altero per annos decem inter præſentes & uiginti iter abſentes .ut no. glo.in l.pen. C. communi diui.

Donata uxori per cõſanguineos mariti , præſumuntur donata contemplatione ipſius mariti, & ideo illi acquiruntur. Alcia. de præſumptio.regu. 1. præſump.18.

Defenſionem non omiſſuri præſumuntur conſanguinei ſui. Alciat. præſumptio. regu.4.præſump.22.

Dominus qui fuit, etiam de præſenti præſumitur dominus Alciat. regula ſecunda,præſumptio.20.

Diues olim præſumitur etiã hodie diues , quia non præſumitur amiſiſſe dominium rerum ſuarum.Alcia. de præſump. regu.2.pręſump.27.

Damnificari ille præſumitur,qui ex uno contractu compelleretur agere cum pluribus. Alcia.

cia.de præsumpt.regu. 2.præsump.33.

Decretum præsumitur, quòd ex iusta causa & uera causa, & solenniter fuerit interpositum. Alcia.de presump.regu. 3.presump.10.

Dei memoriam habentes presumuntur ad tutelas,&curas nõ libenter accedere. Alciat. de præsumpt. regu.3. præsum. 18.

Dispositio quælibet uera presumitur. Alcia.de præsump.regula 3.presump.21.

Dolum non committere præsumitur, qui fraudem excludit. Alciat. de presumptio.regu.3. presump.28.

Delinquens non presumitur delinquere sub spe immunitatis ecclesiæ, & propterea admittitur per ecclesiam.Alcia. de p̄sump.reg.3.presump. 33.

Diligens homo presumitur, que habet,ex suis operibus habere C.arbi.tute.l.si defunctus. uide quod no.Archi.12.q.1. manifesta.

Dominus presumitur, qui utitur re ut dominus. no.ff.de condi. instit.l. quædam,ad quod facit l. Titia.ff.solu.mat.

Decretalis presumitur ex quo inuenitur inter alias decretales. no.19.dist.in prin.

Dotata presumitur mulier coniugata, l.vltima.C.ad Velleia. uide pro ueritate Luc.de Pen. in l.quicunque. C. de apochis pub.lib.10. presump. 65.

Præsumitur, quòd mulier nõ possit nubere siue dote l.fi.§ 1. in fi.§ ff que in frau.credito. & de do.ex.l.apud.§.si mulier.& §.sequenti.

Et presumitur uir post acceptionem uxoris ipsam repellere, si uiderit indotatã. Dotis enim datio est de solennitate matrimonii.Indignissimumque est, ut possit consistere matrimonium sine dote,immo qui sine dote uxorem ducit, peccare censetur 3.q.3.Consanguineorum.Luc.de Penna in d.l. quicunque. C.de apochis pub.lib. 10.presump.67.

Donare presumitur, qui res suas defendit eidem.in auth. ut eccle.ro. ca.ante in medio.ad qđ no.ff.de acqui.poss.l. permisceri.§.1.

Debitor p̄sumitur liberatus ostẽdens instrumentum debiti cãcellatum.l. si chyrographum. ff.de proba. cessat hec presumptio ob familiaritatem debitoris l. 1.§.sed ne furandi. de lati.liberta.tollen.

Donatio p̄sumitur in multis casibus no.ff.manda.l.si uero. §.inde Papinia.

Damnum inesse presumitur illi, qui cum uno contraxit, si in plures aduersarios distinguatur.l.& ancillarum. ff. de pec. §.ultimo.

Auus dotans neptem præsumitur

tur illam filij sui contemplatione dotare. ff. de colla.bono. l.dotem, aliàs lex dedit.

Præsumitur libentius instruere, & docere professor, & magister, cui salaria exhibentur. C. de professo. & medi.li.10.in fi.

Donari præsumitur si affectione paterna motus in pupillum aliquid erogauit l.1.in fi.C. de nego.gest.

Donare uelle præsumitur solus affinis affini, quòd dic, ut not. in l. si seruus communis, ff. de dona. inter uirum & uxor.

Donare uir uxori præsumitur cōcedens aliquid ad luendum ornamentū uxoris pignori obligatum l.uxori.§.fi. ff.de dona. inter uir.& uxo.

Dos præsumitur filio data penes quem est peculium.ff.solu.ma. l si cum dotem.§.planè.

Doctor antiquior præsumitur melius nosse ueritatem, quàm ipse iuuenis 76. dist. ieiunium, 16.q.1.sic uiue.& ibi de hoc no. & uide Luc.de Penna in l.1.C. de consulibus.lib.10.

Donare uelle præsumitur, qui scienter ędificauit in solo alieno.l.domum.C.de rei uend.de ædifi.priua.l.si is,& inst. de rerum diuisio.§.e diuerso.

Dominium præsumitur ex possessione de pręsenti. Bertran. in consi.65.nu.1.in tertio vol. lib.primo.

Pręsumitur quis semper debuisse durare, si plus uixisset in eo statu, in quo moritur. Cast.in l. ambiguitatem, nume. 6. C.de usufruct.

Diues, uel idoneus facultatibus quis non pręsumitur, nisi probetur.l.non est necesse. ff.de pba.uide quod no. Archid.6.q. 5. accusator. Luc. de Penna in l.vlt.C.qui nu. li.lib.10.

Dixisse quis nō pręsumitur, quod mente non cogitauit. l.3. ff.de suppell.lega.

Donare quis non præsumitur, uel pecunias suas iactare. l. cum de indebito. ff. de probat. nisi in casibus no.ff.manda.l. si uero non remu. §. idem Papinia. & ad Velleia. l. sed & si ego. in fi.Luc.de Penna in l. quicunq; C.de apochis pub. lib.10.

Donatio in dubio non præsumitur, nisi quando rei traditio fit ab eo, qui donare pręsumitur. §.si minus.insti.de actio.

Dolum non præsumitur committere, qui fraudem excludit. l. cum pater. §. Titio.cum concor. ff.de leg. 2. item qui errat in iure.l.sed si lege.§. scire in fi. ff.de peti.hæred. & no.in auth. de ritu nup.§.1.

Dolus non præsumitur in modica re committi. l. si oleū. ff.de dolo.ad fi. ut no. de crimi. fal. cap.penul.

Dolus non præsumitur in certis personis, quæ dolum agere nō pͦsumūtur l.nō dēt. ff. de dolo.

Dominus nō præſumitur ad eas ſpecies pecuniæ ſoluendas ꝑpoſuiſſe, quæ ſolui non debuerant. l. ſi is cum, ad fi. ff. de ſolu. cum concor.

Dolium non præſumitur ſignatum ab emptore ſibi traditū. l. 1. §. ſi dolium. ff. de pericu. & commo. rei uendi.

Derelicta, pro derelicta an præſumatur res, quæ proiicitur, uel a qua poſsidens recedit. uide l. ſi finita. §. ſi quis me tu. ff. de damno infec. l. qui leuandæ. ff. ad l. Rho. de iac. & inſtit. de rerum diuiſ. §. ulti.

Deſcriptus in cataſtro æſtimi, in quo apparet de poſſeſsione mea tali, non præſumitur, q̄ in ea habeam dominium. Bar. in l. ſi quis in ſuo. in ſi. princ. ff. de acquir. poſſ. de quo Aret. in §. ſic itaque, num. 7. inſtitut. de actionibus.

Domeſticus præſumitur furari, quod in domo ſubtrahitur. 2. q. 7. ſæpe contigit.

Damnum datum præſumitur a uicinis. uide l. ſi ita. §. ult. ff. de fundo inſtruc. cum ſimi. ut per Luc. de Penna in l. quemadmodum, præſum. 90. C. de agrico. & cenſi. lib. 11.

Defendere ſe ex circumuentione præſumitur, qui ſe defendit ex tempore, in auth. de iis, qui ingre. ad appellan. §. uolumus.

Delictum fateri præſumitur, qui paciſcitur. l. quoniam. ff. de iis, qui no. infam.

Dominus horreorum in culpa ꝑſumitur, ſi aſportatæ ſunt res eis illeſis. l. dominus. ff. loca.

Detrahēs facultates ſuas ad hoc mole debitorum præſumitur. l. ſi quis. C. de reſcind. uendi. uel neceſsitate rei familiaris procedere l. 1. C. de procura.

Debitor ſoluens præſumitur pro ſe potius quàm pro alio ſoluere. l. cum ex pluribus, uer. poſt hunc. ff. de ſolu.

Donatio facta a ſponſo ſponſæ præſumitur contemplatione matrimonij potius, quàm mera liberalitate fieri, no. C. de dona. ante nup. l. cum uete. ū.

Domicilium præſumitur habere, qui in alio loco ſtat per x. annos. l. 1. C. de incolis. li. x. ex quibus cauſis præſumatur mutatio domicilij. Bal. conſil. 393. in 1. num. 2. Pariſius conſi. 12. nu. 12. in 3. volum.

Defenſionem pupilli cognati & affines non omittere præſumuntur. ff. de ex quib. cau. in poſſ. eatur. §. 1. l. hæc autem.

Dari præſumitur, qui iubet dari de ſuo, ſeu quod in eius eſt adminiſtratione id iubere dari. l. non uidebitur. ff. de ſtatulibe. & l. ſtichum. §. ſi hæres, & l. ſi x.

Dilectio maior eſſe præſumitur, ubi plus donatur, de pe. diſtin. 3. ſepties. in fin. & econtra ei plus donari, qui plus diligitur. ff. de legatis primo. l. ſi ſeruus plu-

tur delictum tollit aliam per quam delictum induceretur. Gratus respon. 47. nume. 14. uolum. 1. & respon. 43. num. 42. in secundo.

Dissensus præsumptio resultat propter reuerentiam, quam habere dēt uxor marito. Gratus respon. 54. nume. 45. in 1. uolum.

Donationis præsumptionem inducit absque dubio præsumptio remunerationis propter reciprocam donationem cum consanguinitate. Gratus respon. 94. nu. 20. uol. 1. & respō. 94. nu. 18. uol. 1.

Prę sumitur pro Doctore, qui allegat consuetudinem. Gratus respon. 4. nu. 30. uol. 1.

Præsumptio quælibet, & causa ēt leuis excludit dolum. Gratus respon. 30. nu 11. uol. 2.

Diligentem esse in facto suo quēlibet est præsumptio. Gratus respon. 70. nu. 24.

Doli p̄sumptio opponitur. s. subornationis, maiori petenti ꝓductionem testium post didicita testificata. Rimi. consi. 404. num. 16.

Dacia fraudandi prę sumptio surgit contra non seruātem iter & nauigium consuetum. Rim. consi. 33. nu. 44. limi. ubi fuerit metu hostium, uel alio impetu ibi. nu. 45.

Donationis prę sumptio est, si maritus emat fundum pro uxore & precium quod soluit, cōfessus sit esse uxoris. Rimin. consi. 198. nu. 17.

Prę sumptio nō fit, quòd quis delinquenti præstitit dolum. Rimi. consi. 13. nu. 26.

Præsumptio est aliquando cōtra famulos & uicinos de damno dato, & furto commisso. Rimi. consi. 391. nu. 27.

Præsumitur pro eo, quod delictū excusat. Brunus cons. 27. nu. 8. Crottus cons. 131. nu. 12.

Pro iustitia decreti prę sumitur, sed non pro solemnitate. Neuiza. consi. 85. nu. 39.

Præsumitur in dubio pro eo, qui delictum excusat. Cassane. cōs. 58. nu. 25.

Præsumitur quis scire, quæ domi suæ gerantur l. de tutela. C. de in integr resti. mino. iuxta illud Gellij. Aedibus in nostris, quæ recta, aut praua gerantur. Do. m. Alcia. consi. 13. n. 16. & seq. lib. 2. Tomo j.

Decessisse sine liberis quisque p̄sumitur, nisi contrarium probetur. Capiccius decis. Neap. 159. nu. 11.

Duæ præsumptiones quando cōcurrunt, quarum una est exclusiua delicti, alia inclusiua, semper attenditur exclusiua. Grāma. decisio. Neapo. 18. nū. 5.

Dotatio conueniens præsumitur quam facit pater filiæ. Grammaticus decisio. Neapoli. 57. num. 38.

Præ-

Ripa

Detentator præsumitur possessor. Firma. in reperto. uer. isto.

Diuturnitas temporis facit præsumi consensum. Nisi agatur de graui præiudicio. plura uide congesta per Firma. in uer. isto. diuturnitas. uide omnino pagi. 278. facia 2. col. 1.

Diues præsumitur ignorare uerum precium bonorum suorū Bal. in l. 2. 6. q. C. de rescin. uenditio.

Diues non præsumitur, nisi probetur l. fi. ff. de libe. agno. Firma. in reperto.

Diues non præsumitur ex præterito in præsenti. Bar. in l. in confirmando. in prin. ff. de confir. tuto.

Diuitiæ faciunt præsumi pro diuite potius quàm pro paupere. Firma. in reperto.

Diuisio præsumptiuè probatur. & diuisio inter fratres præsumitur, si unus diu possedit altero sciente & patiente. Item si ambo diu possederūt ꝓ diuiso, si partes. s. possessæ diu pro diuisis sunt æquales, alias non. Firma. in reperto. uer. diuisio. & diuisio ritè facta præsumitur ex possessione diuina pro diuiso. Bald. in consilio diuisio facta. & per glo. in l. pen. C. cōmuni diui.

Doctor præsumitur, qui diu fuit habitus, & reputatus pro doctore. Bal. in l. etiam. C. de appellatio.

Dolus præsumptus quomodo differat, & quomodo cognoscatur. Firma. in reperto.

Dolus præsumptus & lata culpa quomodo differāt. Firma ubi supra.

Dolus in præceptore non præsumitur. Bal. in l. testium, pen. colum. C. de testibus. per l. item quæritur. §. Iulia ff. locat. Item dolus præsumitur ex uiolentia Item præsumitur in testibus. Item dolus præsumitur in reddente ualisiam dissigillatam, quæ fuit posita sigillata. Item non præsumitur dolus regulariter. Itē dolus præsumitur in eo, qui desiit possidere, nisi ꝓbet, ꝙ sine dolo desiit. Item dolus præcedens præsumitur perseuerare etiam, quando non est coniunctus. Item dolus præsumitur, ubi apparet læsio enormis. Item dolus in arbitratore non p̄sumitur, nisi ex qualitate facti aliter præsumi possit, & quia in magna quantitate grauauerit partem. Firma. ibid. Item dolus præsumitur propter clandestinitatem, & in factis occultis. Item dolus ex perspicuis indiciis, & enormi læsione præsumitur, & probatur. Item dolus præsumitur in possessore, qui desiit possidere post datum libellū, uel postquam actor dixit se daturum. Item dolus præsumitur in eo, qui loquitur id, quod

moueat, uel mouere debet uerisimiliter animum uulgi. Itē dolus præsumitur in absentē, qui tenetur aliquid facere & abest. Item in citato personaliter postea se absentante. Itē in debitore obligato ad soluēdum certo loco & tempore, si ibi non sit præsens. Item dolus præsumitur si inimicitia præcesfit delictum, vt incendium. Item dolus præsumitur in eo, qui non fecit id, ad quod scire debebat, uel sciebat se teneri. Item in eo, qui dimittit ex testamento, & eligit uiam succedendi ex substitutione. Item in eo, qui scit factum & facit contra ius maxime, quando agitur de acquirendo. Item dolus præsumitur in prohibitis, & in his, quę cadunt in delictū. Item dolus præsumitur in his, quæ sunt de genere prohibitorum. Item dolus præsumitur ex nimia cautela, & dolus prę sumptus infamat. Dolus autē non præsumitur in homicidio commisso in personam cōsanguinei, uel affinis, uel patris, uel amici. Item dolus præsumitur contra quemlibet occupantem, etiam uacuam possessionem; nisi incontinenti probet esse dominum. Item dolus, uel culpa præsumitur in delicto ex qualitate instrumenti percussorii. Item dolus præsumitur ratione qualitatis personæ percutientis, & ex qualitate instrumenti, cum quo percutit. Item dolus præsumitur ex festina morte, si aliud non apparet. s. qualitas instrumenti percussorii. Item dolus præsumitur in debitore transferente possessionem suam in alium. Item dolus pręsumitur in liter. s. iustitiæ, uel paruæ gratiæ, non in magna. Item dolus præsumitur in renunciationibus mulierum, si asserant se lęsas enormiter. Item dolus præsumitur in eo, qui non edit iudice mandante. Item dolus præsumitur in adulto maiore 18. annis. Itē dolus non præsumitur ubi est expressa præsentia consanguineorum. Item dolus non pręsumitur, ubi interuenit decretum iudicis. Item dolus præsumitur in eo, qui dicit mendacium, si sentiat lucrum, non aliter. Item dolus non præsumitur ex sola falsa assertione alicuius. Item dolus præsumitur in arbitro quādo nullam probationem recepit apud acta, etiam si ex forma compromissi non arctetur ad acta conficienda, quia intelligitur de actis iudiciorum non de probatoriis. Item dolus non præsumitur in arbi. qui laudauit ex consilio sapientis. Item dolus præsumitur in receptatore. Et per quos actus dolus præsuma-

matur. uide not. in l. dolus. C. de rescin. uendit. & hæc omnia supradicta ponit Firmanus in uer. Dolus præsumitur. summatim à me commodi legentiũ congesta gratia.

Domesticus præsumitur scire de domestico l. consensu. §. super seruis C de repu. & Bald. in l. quicunque 1. colum. C. de seruis fugiti & domesticus præsumitur de familia. Bal. l. consentaneum in pen. glo. C. quomodo & quando. Alex. in l. pronũciatio. §. familiæ. ff. de uerbo. significatio.

Dominus præsumitur ex annua fructuum perceptione, l. litib. C. de agricolis & censi. lib. 11. Firma. in reperto.

Donatio præsumitur, quando fit promissio sine causa, & stipulatio interuenit, non si pactũ, uel confessio. Bal. in l. fina. C. si cer. peta. in fi.

Donatio præsumitur facta contẽplatione eius, cui fit. Bal. in l 3 C. qui ad liberta. proclama, non licet.

Donatio non præsumitur facta præsenti ex uerbis instrumenti præsenti & recipienti. Firm. in reperto.

Donandi animus non præsumitur in emente pro alio, si ementi fit traditio, secus, si ei pro quo est emptum l. si filii. & ibi Bar. C. de donatio. inter uirum & uxorem.

Donatio præcedens facit præsumi aliam subsequentem. l. id quod §. si cui. & ibi Bart. ff. manda. & l. si uero non renume. §. idem Papinianus & ibi Barto. eodem titu.

Donatio regulariter non præsumitur l. Campanus ff. de operis libertorum. Fallit primo, nisi fiat à consanguineo, etiã tacitè. s. non petẽdo à consanguineo per longum tempus. secundo nisi sit mutua & reciproca. tertio nisi fiat pauperi nobili, uel diuiti. quarto nisi fiat de modica quãtitate. quinto, nisi diu debitum non petatur. sexto quãdo alius titulus nõ subest. 7. rõne cõsuetudinis ut in iocalibus datis spõsę. 8. si datur sine causa, & stipulatio interuenit, non si pactum, uel conuẽtio, uel cõfessio. 9. si quis sciẽter soluat indebitũ, quo casu uidetur donare, secus, si per errorem. 10. si mater stipuletur pro filiis 11. si accedat in dante ratio sanguinis cum cursu decennij. 12. si præcedant merita condigna. 13. si fiat a diuite, in quo ratione diuitiarũ datio præsumitur liberalitas, sicut ratione dignitatis & nobilitatis. 14. si coniunctus contrahat nomine cõiuncti, quia uidetur donare ei, pro quo cõtrahit, quòd est uerum, nisi stipuletur de mandato eius. 15. si mãdo uolenti donare mihi,

quòd donet tibi, quia uideor donare tibi. item si pater dotans stipuletur restitui dotem filiæ. Item donatio facta præsumitur, & resultat in filium ex stipulatione patris stipulantis sibi in uno casu, & filio in alio casu. Item donatio facta consanguineo nõ præsumitur causa remunerationis. l. Aquilius, ff. de dona. item donatio præsumitur in eo, qui scienter soluit ex falso testamento, & in eo, qui transigit scienter super falso, & in eo, qui causam coloratam apponit in promissione. Item donatio præsumitur quando dos ab extraneo promittitur, nisi is sibi reddi stipuletur. Idem si matrimonium non sequatur, quia non presumitur donatio. Item uerum, etiam si promittitur pro muliere incerta. Donatum an pręsumatur, si unus frater dotat de communi filiam, uel sororẽ suam aliis fratribus scientib. & patientibus. Socin. consil. 5. colum. 4. uer. circa secundam. in 4. uolum. Item donatio pręsumitur inter uiuos, quando patiẽ alterũ stipulari sibi dotẽ. Item donatio non præsumitur facta præsenti, licet instrumentum dicat præsenti & recipienti. Item donatio in dubio non præsumitur, quando potest capi alius sensus. unde si tu petis a me, quòd ego donẽ tibi talem rem, & ego respondeo, & dico, non tantum istud, sed quicquid tibi placet, non intelligitur. quòd tibi donauerim dictam rem per dictam responsionem, ut no. Bald. in ca. cum uenissent, circa fi. de inst. & sequitur Fely. in cap. cum in iuramento in 2. no. de homicidio. Item donatio non præsumitur ex deposito facto per alium pro alio. Item donatio non præsumitur ex deposito facto per uirum pro uxore, & econtra, nec per uerba reddes Titio, uel eius nomine depono, uel Titij sunt. Item nec ex deposito rei meę facto nomine alterius. Item donandi animus non pręsumitur in emente pro alio, si ementi fit traditio, secus si tradatur ei pro quo est facta emptio item donatio inter coniuges præsumitur, quando maritus consumit bona uxore sciente & patiente, aliàs non. item donatio sequens pręsumitur ex alia præcedenti. & an in dubio pręsumatur donatio inter patrẽ, & filium. Item donatio an pręsumatur, quãdo quis emit pro alio de pecunia sua. Item donatio an præsumatur ex pacto, quòd si filia moriatur sine filiis dos reuertatur ad dotantem. Oldrad. consi. 132. supradicta omnia uide per Firman. uer. isto. in reperto. pag. 292.

Do-

Donatio in fraudem an pręsumatur quæ fit a marito sorori uxoris suæ. Firman. in repert. Item donatio in fraudem facta præsumitur, quando donans retinet continuam possessionem, quòd est uerum, nisi ex alia causa remanserit in possessione, uidelicet ex precario. Item non præsumitur donatio fictitia, si donans possideat precario nomine donatarij. Item donatio omnium bonorum præsumitur in fraudem facta. Itē donatio in fraudem facta præsumitur ex reseruatione usússfructus in re donata. Item si fiat coniunctę personæ alia causa non subsistente. Item si fructus percipiat, & domino de eis non respōdeat, donatario. s. Item donatio clam & occulta pręsumitur in fraudem. Item si paulo post sequatur delictum. Item si fiat sub conditione, si bona donantis contigerit confiscari. Item donatio causa mortis per maritum facta uxori cum traditione, licet maritus ut administrator penes se retineat, non præsumitur in fraudem. Item donatio per patrem filio emancipato facta non præsumitur in fraudem. Item donatio facta in fraudem præsumitur inter uiuos. Item donatio facta per prælatum suo ꝓmotori, uel alteri benefactori præsumitur simulata & simoniaca. Item donationis fraudulentæ præsumptio an excludatur per iuramentum donatoris. vide Firman. in repertorio, uer. isto. Item donatio omnium bonorum non præsumitur in fraudem, eo quòd donans remanet in possessione. Rota decisio 131. in no. Item extra Rotam, aliàs decis. 486.

Donatio an pręsumatur inter patrem & filium in dubio. no. ff. de dona. l. ad eum. §. j. Bald. in l. filiæ cuius, & in l. filium, quē C. famil. ercisсun.

Donatio non præsumitur ex deposito facto per uirum pro uxore, uel e contra. l. etiam si ubi Bald. C. de dona. inter uir. & uxorem.

Donatio non præsumitur ex emptione uiri facta nomine uxoris, si non fiat traditio uxori, aliàs sic Firman. pag. 296.

Donatio inter coniuges non præsumitur ex uerbis reddes uxori hanc rem, uel depono pro uxore, uel hæc sunt bona uxoris. glo. singu. Bald. & doct. & in l. etiam si, C. de dona. inter uirum & uxor.

Donatio inter coniuges pręsumitur, quando maritus cōsumit bona uxoris ea sciente & patiente, aliàs non l. de his, ubi Bartol. C. de don. inter uirum & uxorem.

Donatio inter uiuos præsumitur,

tur, quando mulier patitur alterum stipulari sibi dotem soluto matrimonio. Firman. in repertorio.

Donatio inter uiuos pręsumitur quæ fit inter ascendentes, & descendentes. Bal. in l. 2. C. de iu. do.

Donatio inter uiuos pręsumitur, quando in ea fit mentio hæredum. Bal. in l. 2. C. de iure do. Alexand. consi. 59. in 4. parte.

Donatio pręsumitur ꝓpter merita. sułius Firma. in repertor.

Dos an præsumatur peruenisse tota ad patrem, uel ad filium, pro parte ad utrunque, si per instrumentum constet solutũ esse patri, & filio, cuius est uxor. Firman. in reperto. uer. dos an præsumatur.

Dos data, uel promissa præsumitur animo compensandi. l. vxorem, §. pater naturalis. & ibi Bartol. ff. de leg. 3. & Cast. consil. 120.

Dos, quando datur a marito pręsumitur simulata. Firman. in repertorio.

Dotis instrumentum præsumitur prius quàm instrumẽtum fisci. Firman. in repertor.

Dotalia non præsumuntur bona filiæ tradita pro eius sustentatione. l. 3. ubi Bald. C. ne uxor pro marito.

Dotata filia non præsumitur, nisi probetur. Firman. in repert. ubi dicit uerum si appatet ꝓmissa, aliàs non præsumitur indotata, maximè si diu stetit cũ uiro, qui non præsumitur duxisse uxorem indotatam.

Dos a matre data pręsumitur donata, & non computatur in legitimam. glo. in l. 3. §. sed utrũ, de minorib.

Dos pręsumitur constituta per metum, quando matrimoniũ fuit meticulosum. Alcia. consi. 5. num. 43. in 1.

Dolo quid agentes nullã habent pro se præsumptionem. Alcia. consi. 26. nume. 15. in 1. volum.

Decimæ in dubio sunt ecclesiasticæ. Alc. consi. 32. num. 4. in 1.

Donatio non præsumitur. Alcia. consi. 33. num. 2. in 5. & minus

Donatio pręsumitur respectu socrus quàm respectũ uxoris, ex quo cum socru non est tanta coniunctio, & donatio pręsumpta uariè eliditur. Alciat. in consi. 71. num. 3. & 4. lib. 5. uide omnino Menochium de arbitrio iudicis, casu 88. lib. 1.

Donatio non pręsumitur a muliere, quia sexus mulierum naturaliter est auarus. Alc. consi. 118. num. 2. in 5. lib.

Nemo pręsumitur quicquam debere alteri, & tamen solutio inducit contrariam pręsumptionem adeo, ut qui solutum repetit, teneatur ipse probare quod esset indebitum. Alciat. consi. 16. num. 6. lib. 6.

Dispositiones eorum, qui depo

nunt

ri

ri uxori, & econtra. Petr. Rauen. in alphabeto. uer. iniuria. pagi. 69. col. 2. ad fi.

Damnum datum pręsumitur a uicinis. Petr. Rauennas in suo Alphabeto. uer. uicinus.

Donatio, quę fit uxori, pręsumitur fieri in signum pudicitię. l. res uxoris. C. de dona. inter uirum & uxor.

Dominus pręsumitur hodie, qui olim fuit dominus. Angel. in l. siue possidetis. in princip. C. de probatio.

Donatio non pręsumitur, ubi dari potest aliunde coniectura. Cæpola consi. 63. nu. 12.

Dolus manifestus dicitur, de quo præsumptiones ita claræ sunt, ut iudex in claram fidem inducatur, & dolus præsumptus dicitur, quando præsumptiones non sunt ita claræ, sed aliqua indicia apparent. Bar. in trac. testimoniorum, num. 108.

Dominus nemo præsumitur, uel possessor, ubicunque hoc asserat, & dominii probatio est difficilis. Bal. consi. 83. lib. 1.

Diuisio an præsumatur ex tempore cum possessione. Bald. consi. 396. in 1. parte num. 4.

Diuisio præsumitur ex decennali possessione, quia facta relatione de patientia ad patientiam resultat quædam permutatio, cui inest diuisio. Bald. consi. 437. num. 4. in 1.

Dotare præsumitur pater in dubio de suo, non de patrimonio uxoris. Bal. consi. 38. num. 3. in 2. parte, est tex. in l. fi. C. de dotis promissione.

Diuisio præsumitur iuris errore facta, si quid fuit donatum, uel datum uni fratri, uel alteri. Bald. in consilio 300. in secundo, nu. 4. & licet illud retinuerit frater, non nocet fratri longum silentium, quia in rebus, in quibus fuit error, fratres nō habent titulum præscriptionis longi tempori. x. vel xx. annorum, quòd probat ibi plenè Bald.

Dolus præsumitur, ubicunq; est enormis læsio. Bald. consil. 55. in 3. num. 6. Castr. consil. 122. num. 1. in 2. uel maxima læsio. Alex. consi. 47. num. 20. in 1.

Dolus an & quando præsumatur in maleficiis, uel in portante, uel expendente, uel habente falsam monetam. Bald. consil. 155. in 3.

Dotis usuræ, accessiones, siue alimenta non petita uel petitę, & longo tempore omissa petitio, præsumuntur remissę. Bal. consi. 474. in 3. uol.

Dispositio ad pias causas non dicitur, quando consanguineus donat, uel legat coniuncto, & dicit id se facere pro anima, uel causa pietatis, quia præsumitur, quod potius fecerit ꝓpter coniunctionem & sanguinem. Alcia. consi. 229. lib. 9.

Delinquere neminem uelle ius commune præsumit. Cæpola consil.60.num.5.

Doctor legum præsumitur scire leges,& in eo non præsumitur iuris ignorantia. Bart.in consi. 191.num.8.

Discretio naturalis præsumitur inesse cuilibet homini aliàs homo non esset homo,sed quę dam bestia,ut dicit glo.in authen.de Monacis, in princip. Bal.in consi.176. nume.3. in 1. parte,uide omnino.

Doli præsumptionem excludere uolens alleget & probet iustā causam. Bald. in consilio 34. uum.7.

Donare quis non præsumitur suum, sed potius lapsus errore soluisse.Bald.consi.128.li.5.

Dos an præsumatur constituta. Bàld.consi.185.num.1. ubi dicit,quòd non l.mulier,ff.de iure dot.

Dominus loci quando quis præsumatur e xpositione officialium. Cast.in consil.179. nu.4. in primo.

Dotes an præsumantur co latæ in communia societatis. Cast. consi.204.in 2.num.6.

Dominium pręsumitur ex possessione, quando possessio est de præsenti, & quomodo deducatur in iudicium. Cast.in consil. 334.in 2.num.2.

Dolus præsumitur ratione mendacij.Alex.consil.41.nu. quarto,in tertio volum.

Donatio facilè præsumitur inter quos mutuus est amor. Alexā. consi.63.num.14. in 4.

Debitor non præsumitur satisfecisse creditori, nisi probet l. 1. C.de probatio.Alexand. cons. 79.num.2.in 4.uol.

Dominus quis pręsumitur ex possessione l.quidam in suo. ff.de condi. insti. & aduocatus hoc debet allegare,aliàs præsumptio nihil faceret.Alexan.consil.36.num.6.in 5.volum.

Decretum, præsumitur pro iudice, etiam in his, quę sunt uoluntariæ iurisdictionis.

Decretum præsumitur interpositum ex iusta causa. Alexand. consi.80 num.8.in 5. uolu pro decreto tamen minorum non pręsumitur,nec pręsumitur ꝓ decreto,in quo sunt allegādę, & probandæ causæ iustæ & legitimę.Parisius consi.98.num. 17.& num.21.in 1.uol.

Dominium, ubi præsumitur ex possessione,non sufficit allegare & probare de possessione, nisi ponatur & allegetur dominium.Alexand.consil.92. in 5.volum.num.2.

Diligentiam tantam in minore lex non præsumit. Alexand. consi.119.num.11.in 6.uol.

Dolus non præsumitur, sed potius iuris imperitia. Alexand. consi.133.in 6.uolum.

Delictum potius præsumitur fa-

ctum fuisse in loco licito & tẽpore, quàm in alio loco uel tẽpore prohibito. Alexand. consil. 30. num. 8. & 9. in 7. volum.

Et pluralitas delictorũ & actuũ non præsumitur, ibi. num. 11.

Dolus nõ præsumitur in his, quę non sunt de genere prohibitorum. Alexand. in consi. 31. nu. 4. in 7. volum.

Delegatio non pręsumitur, nisi probetur. Alex. in cons. 71. nu. 7. in 7. vol.

Donatio non præsumitur, & debet manifestè probari. Decius in consi. 177. Ias. in consil. 160. in 4. nu. 3. sed potius error in facto proprio pręsumitur. Cur. iun. consi. 56 in 1.

Datio in solutum facta cum decreto habet ꝓ se præsumptionem. Dec. in consi. 209.

Dolus præsumitur in tutore, si conuertit pecunias pupilli in suam utilitatem. Socin. consil. 166. num. 10.

Dolus quando pręsumatur contra administratores. Soci. cõs. 213. in 2.

Donatio an pręsumatur inter cõiunctas personas, quando aliquid plus conceditur. Socin. in consi. 25. num. 10. in 4. uol.

Donatio præsumitur facta inter uiuos, quando non apparet cõmemoratio mortis, et iã si fiat ab infirmo. Abb. in consil. 41. num. 4. & donatio non præsumitur etiam inter coniunctos. Corn. in consil. 211. in 2. uolu. litera X, item ex descriptione ęstimi, uel solutione census & collectarum. ibi. nu. 3.

Diuisio præsumitur facta, portiones seorsum possidendo. Cor. consi. 90. litera L, in 2. & ex longa possessione 20. annorum. Ias. in consil. 128. nume. 2. in 1. vol. & ex possessione separata. x. annorum. Ias. in consil. 172. in 4. num. 2.

Dolus pręsumitur in eo, qui alienat bona restitutioni subiecta. Corneus consi. 140. litera D. in 2. & dolus non præsumitur in dubio. Corn. in consilio 177 litera X, in 2. & omne delictum prauè & dolosè præsumitur actum. Corne. in consil. 205. litera M, in 2. & ex perspicuis indiciis & ex enormi læsione præsumitur. Corn. d. consilio 140.

Donatio in paruis magis de facili præsumitur. Corneus in cõs. 227. litera N, in 2. secus in magnis, etiam inter coniunctos. Ias. consi. 193. num. 2. in 2.

Donatio præsumitur dolosa, quãdo est maioris partis bonorũ, uel omnium bonorum. Corn. in consi. 117. litera V, in 2.

Dolus pręsumitur in eo, cui protestatum fuit. Corn. consi. 205. litera B, & D, in 2. vol.

Doli pręsumptionem inducit tẽporis uicinitas. Corne. in cõsi. 245. litera M, in 2.

Dolus

Dolus de facili præsumitur inter personas suspectas. Corn. consil. 82. litera A, in 3. & in quolibet illicito actu. Corn. consil. 94. litera K, & in consi. 260. litera B, in 3.

Delicta ex præsumptionibus & uiolentis coniecturis probantur. Corn. in consi. 192. in 4. volum. litera B,

Donatio causa mortis, uel inter uiuos propter mentionē mortis prçsumitur. Ias. consi. 5. nu. 2. in 3. & consi. 6. eo. uolum.

Donatio prçsumitur inter scientem facta ex longo temporis cursu. Calcaneus in consil. 23. num. 6. in Christi &c.

Dolus prçsumitur, ubi quis lçditur pro debito proprio, quia & errans non dicitur consentire. Calcan. consi. 25. num. 25.

Dominus quis præsumitur, etiã per possessionem recentem, alio in contrarium non probato. Calcan. consi. 32. nume. 12.

Dolus & fraus præsumitur in argentario, qui tenet libras in locis insolitis. Calcan. in consil. 85. num. 13.

Dolus prçsumitur in laborante, si laboret post factam protestationem. Calcaneus consilio 100. num. 3. ut scilicet non laboret, & uoluit laborare.

Dominus quis præsumitur ex sola præsenti possessione, & sufficit ista probatio, si tale dominium deducatur statim in iudicio, & non solum probatur de possessione prçsenti, sed ẽt de longissima & continua usque in hodiernum diem. Calc. consi. 100. num. 10. & seq.

Donatio & remuneratio prçsumitur facta ex prçcedenti donatione. Gozadin. in consil. 9. num. 56.

Dolus uerus, uel præsumptus de futuro non potest remitti. Gozadin. in consi. 18. num. 5. & an dolus præsumptus dicatur ꝓpriè dolus. Curt. iun. in consil. 141. num. 7. in 2. volum.

Prçsumitur pro decreto iudicis dicentis autentico uiso testamento. Gozad. consi. 21. nu. 36.

Donatio prçsumitur in coniunctam personã per illa uerba. Tolle pecuniam istam. Gozad. in consi. 33. num. 4.

Donatio ex diuturnitate temporis non præsumitur insinuata. Gozadin. in consi. 73. num. 6.

Dolus præsumptus censetur remissus, quando testator reliquit totum illud, in quo tutor reperiretur debitor. Gozadi. in consi. 95. num. 12.

Dolus parentum præsumendus uenit per insufficientem filiç dotationem, nec illi dotationi præsumenda est filia consensisse sponte & uoluntariè. Gozadi. consi. 28. num. 8.

Dolus prçsumitur in renunciationibus mulierum, ubi enormiter leduntur. Gozadin. in

secus tamen si promittat com putato omni eo, quod debet filię ex dote materna, & ex omni causa. quia tunc filię cõputabitur in dotem, quod ei debetur tãquam ex prędictis uerbis dicatur constare de animo patris. Rui. consi. 200. n. 3. in j. uol.

Dolus & fraus in dubio non prę sumitur, quamuis alteri fiat prejudicium, quando quis disponit de re sua. Rui. in consi. 213. nu. 10. in j. uol.

Dolus pręsumptus etiam de futuro, quando remitti possit. Ruin. cons. 70. nu. 13. in 2.

Pro decreto non præsumitur si de minoris lęsione appareat, Rui. consi. 95. nu. 7. uel si in instrumento non enuncietur, φ causæ cognitio fuerit adhibita. ibidem numero ipso, in 5. uolum.

Dolus non pſumitur in mendace qui nullum commodum ex tali consequitur mendacio. Rui. consi. 8. nu. 5. in 4.

Dominum nõ esse duriorem prę sumi non debet. Parisius in cõ si. 22. nume. 89. & 90. in primo. uolum.

Dominium præsumẽdum est rei fuisse illius contra quem executio fuit facta. Parisius consi. 42. nu. 43. in j. uol.

Dolus pręsumitur ex breuitate temporis. Marsil. consilio 3. num. 14.

Doli pręsumptio est iuris & de iure, & contra eam non admittitur probatio. Parisius in consi. 49. nu. 3. & num. 53. in 1. uolum. & non præsumitur, nisi probetur. ibidem nu. 28. & est dolus uerus & præsumptus. ibidem nume. 30. & quando dolus non sit uerus, sed pręsumptus. ibi. nume. 31. & ibi plura de utroque dolo, & de differentia. Et statutum præsumens dolum, qualiter intelligatur ibidem num. 33.

Datio in solutum, non præsumitur usuraria, nec simulata propter modicitatẽ precii quãdoque, sed aliàs contra. Parisius cons. 54. nu. 8. in j. uol.

Donationem non fecisse præsumitur pater, si de filiis cogitasset. Parisius cons. 73. nume. 4. Ratio autem præsumptæ uoluntatis paternæ, quòd reuocetur donatio natiuitate filiorum, quando & quo casu procedat. ibi nu. 54.

Dolus pręsumptus a statuto rescindit liberationem, etiam factam per transactionem. Parisius in cons. 96. nu. 18. quę transactio ita non firmatur iuramento. ibi. nu. 19. & 21.

Domesticis nota pręsumunt, quę domi geruntur. Paris. cons. 119 nu. 18. in j. par.

Disponentes non præsumuntur uoluisse facere actum inualidum & frustratorium. Parisius cons.

rem, mulierem, militem & rusticum, quando occultè qd agunt. Crauetta in consil. 115. num. 5.

Delictum probatur ex pluribus præsumptionibus, modo capitaliter non agatur. Crauetta consi. 134. num. 39.

Dolus præsumitur contra administratorem aliquid facientē ad incommodum eius, cuius bona administrat. Crauetta consi. 142. Item dolus pręsumitur contra eum qui rem alienam consumit, & cōtra eum, qui cum iactura aliena lucrū quærit. Item contra uitricū, qui priuignos odio prosequi pręsumitur. Item dolus facilius præsumitur contra eum, q cōtrahit in domo alterius, & cum persona domestica. Itē quando agitur confusè & sub inuolucro causa nō expressa, cur ita fiat: Item præsumitur dolus in tutore alienante bona pupilli sine causa. Item dolus arguitur contra nō certiorantem alium de iuribus sibi competentib. Item dolus arguitur ex lęsione enormi. item dolus arguitur ex proposito, quando læsio est multum excessiua. Crauetta ubi supra, num 17. & pluribus sequent. in 1. uolum.

Dolus uerus grauior est dolo p̄sumpto. Crauetta consil. 146. num. 6. in 1.

Donatio pręsumitur tribus concurrentibus, imò duobus inter scientes, idest coniunctione sanguinis & cursu longi tēporis. Crauetta consil. 159. nu. 4. item pręsumitur ratione cōiunctionis sanguinis & dotis, quando frater scit filiam patris dotari de bonis communibus, & tacet, ibi. num. 4. uide omnino Alban. in consi. 11. nu. 2. & num. 7. & nu. 8. & in consil. 12. num. 11.

Dolus præsumitur ratione mendacij, & propter mendacium mulier & minor perdunt priuilegium. Crauetta consil. 192. num. 13. in 1.

Dolus pręsumitur in eo, qui facit rem prohibitam. Crauetta in cons. 193. num. 2. item præsumitur in tutore alienāte rem pupilli siue causa, ibi. nume. 2. item in eo, qui facit spreta denūciatione, aut ꝓhibitione sibi facta. item in eo, qui id non facit, ad quod est obligatus, ibi. item in eo, qui transgreditur leges, & qui non seruat uoluntatem testatoris. item in eo, qui alienat bona subiecta restitutioni. ibi. nume. 5.

Donatio in dubio non pręsumitur esse inofficiosa re & consilio. Aret. in consil. 47. nume. 3.

Declaratio potest habere locū, ubi uerba nō sunt omnino clara, licet a iure aliquis intellectus talibus uerbis pręsumptiuè

Chassan.in consi.58.num.25.

Dominium in bonis, quæ præsumuntur empta de pecuniis ecclesię ipsorum incontinēti acquiritur ecclesiæ, per consequens rei uendicatio. Alciat. consi.18.num.9. in 1. uolum.

Decima in dubio pręsumitur ecclesiastica. Alciat.consi.32.nu. 4.in 1.

Dominus habet cōtra se præsumptionem, quādo quid e domo aliqua proiicitur, licet nesciatur, & præsumitur quemlibet scire, quæ domi suæ gerantur. Alciat.consi.13.num.14.& 16. in secundo.

Delictum non pręsumitur, præsertim in persona egregia, & ualde honorata. Alcia.in consi.5.num.8.

Donatio minus præsumitur respectu socrus, quàm respectu uxoris, ex quo cum socru non est tanta coniunctio. Alciatus consi.71.num.3.in 5.lib.

Debere alteri quicquam nemo p̄sumitur, & tamen solutio inducit contrariam pręsumptionem, adeò ut is, qui solutum repetit, teneatur ipse probare indebitum. Alciat.in consi. 16.lib.6.

Donatio non præsumitur in homine cauto. Alciat.consil.31. num.8.lib.8.

Dānum pati sponte uelle nemo præsumitur. Emilia. in consil. 62. num. 6.

Dotatio pręsumitur facta in fraudem fisci. Emilia.in consi.141. nume. 2.

Diuisio præsumitur ex possessione decem annorum facta separatim. Alban.consil.11. num.4. dummodo inter portiones nō sit maxima inæqualitas, ibi.

Damnum præsumitur illatum ab inimicis. Alba in consil.56. num.16.

Donatio potius præsumitur, quā feudum, præsertim cum sit cōcessio per Principem. Alba in consi.64.nu.64.

Delinquere nemo pręsumitur, nisi ex aliqua causa. Follerius inter consi.crim.128.num.13.

Dolus præsumitur in non obuiāte delicto, cum potest. Foller. inter consi.crimin.consil.140. num.8.

Dolus non præsumitur in muliere in dubio. Oratius Lucius inter consi.crim.consi.161.nu. 13.to.j.

Diuturnitas habet præsumptionem. Zas.consi.j.num.40. in 1. uolum.

Disponens non pręsumitur uelle facere contra consuetudinem. Zas.consi.7.nu.18.in j.vol.

Dolus est non prouidere ea, quæ prouideri debebant. Zas.consi.18.num.6.in j.

Dolus pręsumitur propter clandestinitatem, & in factis occultis. Zas.d.consi.18.num. 8. in 1. uolu. & ibi alia de dolo, & ibi; quòd

consi.crim.per Zilettum consil 90.num.5. in 2. lib. idem si uim ui repellat, ibi.

Doli præsumptio tollitur, quando aliquid fit gratia sui iuris conseruandi. Laudensis consil. 1.num. 24.

Quibus in casibus quid factũ censeatur & præsumatur factum ad sui defensionem: puta homicidium, et aliud, uel quid aliud. Et uim ui repellere ad defensionem præsumitur, & quicquid reperitur factum contra primo euaginantem. & qui minus est uulneratus, & magis uulneratus, uel occisus. & ubi fuit terror armorum, aut iactatio percussionis, & qui in discrimine uitæ, & ubi erat ꝓbabilis dubitatio, & per dãtem operam rei licitæ, contra dantem operam rei illicitæ. Item ubi reperitur factum cõtra personam solitam esse homicidam, & contra habentem malum nomen, uel cognomen. Laudensis in consi. 58. per totum.

Doctor iuris non præsumitur errare. Mod. Par. consi. 27. nu. 32.

Nemo præsumitur dixisse id, qđ prius mente non cogitauit. Crottus in consi. 121. nume. 8.

Dixisse nemo præsumitur id, qđ prius mente non cogitauit. Crottus in consi. 143. nu. 12.

Diues quòd aliquando quis efficietur, præsumitur semper, & ꝗ in futurum bona acquiret. inter consi. ulti. uolun. per Zilettum consi. 94. nu. 3.

Diligere nemo præsumitur, potius remotiorem in gradu, & ex aliorũ familia quàm matrẽ. inter consi. ulti. uolun. per Zilettum 107. num. 15.

Disponere nemo præsumitur cõtra animi sui uoluntatem. inter consilia ulti. uolun. 133. nume. 12.

Dolus præsumitur ex alienatione omnium bonorum à minore & muliere facta sine solemnitatibus à iure requisitis. Itẽ ex enormi læsione & statuti solennitatis omissione. Cephal. consi. 51. nume. 6. & 8. in primo uolum.

Dolus præsumptus ratificationẽ in maiori ætate factam non rescindit, immo nec uerus, si rei gestę ratificans certior factus sit. Cepha. consil. 51. nu. 30. in 1. Et dolus uerus requiritur, nec sufficit pręsumptus, ubi cõtractus fuit ratificatus, & ratificatio fuit geminata, ibi. nu. 32. Et dolus præsumptus uero æquiparatur, quo ad effectum rescindendi actum. Cepha. cõsi. 62. nu. 19 in 1. & dolus præsumptus re ipsa dolo ex proposito æquipollet, & propriè dicitur dolus, ibidem nume. 25.

Dominus præsumitur is, qui possidet, ubi aliud non apparet. Ce-

Cephal.consil.63.nume. 13.in j.uolum.

Donatio præsumitur ob sanguinis coniunctionem, quæ alias non præsumeretur, & præsumitur facta ob sanguinis coniunctionem, ubi nõ cõstat de causa. Cephal.consi.90.n.22.& 23. in j.uol.

Dotis titulus non præsumitur, ẽt si decennio maritus bona uxoris tenuerit, fructusque perceperit. Cephal.consilio 121.nume.16.

Dolus præsumptus est, si tutor non confecit librum. Cephal. consi.192.nume.49.in 2.

Datio insolutum præsumitur simulata, quotiescunque ipsarum rerum insolutum datarũ possessio remanet penes debitorem. Cephalus consi.198.nu. 12.in 2.

Delictum in dubio præsumitur leuius Cepha.consi.206.nu.2. in secundo.

Dolus præsumitur in his, quæ naturaliter sunt delicta. Ceph. consi.230.num.3. & dolus et ã præsumitur in eo, quid nõ adhibuit diligentiam, ad quã tenetur ratione officii. Cepha.cõsil.230.nu.4.in 2.uol.

Dolus, doli præsumptio cessat adhibitis omnibus solemnitatibus. Cephalus in consi.261.nu. 7.in 2.

Dolus præsumitur contra tutorem omittentem scribere pecunias exactas. Rolandus consi.49.nume.55.in 1. de dolo ẽt præsumpto plura Bart. in l.qđ Nerua.ff.deposi.

Doctores non præsumuntur ius, in quo uersantur, ignorare. Portius in consi.92.nu.84.

Diues magis præsumitur donare quàm pauper. Bonicon.de Nobilitate, parte quinta, nu.18. Tomo 5.

Domestici bona familiæ scire p̃sumuntur. Bar.in tract. Excussionum pignorum, nume. 8. Tomo 18.

Donatio licet non præsumatur. Fallit tamen in nobilibus. fusius Tiraquel.de nobilitate c. 37.nu.41.

Donatio an præsumatur, si quis dicat, tolle istam pecuniam. Capiccius decis.180.nu. 11.& 13.uel do tibi hanc pecuniam.

Dignus & innocens quis præsumitur ex fama. Barto.in l.Barbarius nume.22. ff. de offic. prætoris.

Qui scit factum, & facit contra ius, præsumitur in dolo. Bart. in l.propter ueneni. §. 1. ff. ad Syllania.

Dilatio in dubio præsumitur apposita gratia debitoris. Barto. in l.eum, qui. ff. de annuis legatis.

Dotalia bona uxoris in dubio p̃sumuntur. Siluanus in consil. 95.nu.21.in 2. quòd probat, in 2.uolum.

Dolus

Dolus præsumitur in contractu, ubi plures sunt cautelæ in instrumento. Bertr. in consi. 126. nu. 10. in 3. uol.

Dominium esse conuentum præsumitur, si possidet, & dominium, quando uenit incidenter, præsumitur ex possessione. Bar. in l. apud Trebatiũ. ff. de aqua pluuia. §. 1. nu. 3.

Diuisio præsumitur per possessionem fundorum diuisim longo tempore factam. Barto. in l. duæ filiæ. §. 2. ff. pro dote.

Dispensatio non præsumitur, nisi probetur. Abb. in c. fraternitati, nu. 2. de scismaticis.

Depositarius non præsumitur in dolo, si non ualens saluare omnes res saluauit suas, etiam uiliores & destituit depositas preciosiores. Abb. in c. bona fides, nu. 2. de deposito.

Dignus quis non præsumitur ad aliquam dignitatem, nisi probetur. Abb. in cap. 1. nume. 6. de scrutinio. contra Alberi. in l. seruos. ff. de manu. testamento. ubi etiam quilibet præsumitur gratus, nisi probetur ingratus.

Diues quis in dubio non præsumitur, nisi semel diuitiæ fuerint probatæ. Abb. in cap. 1. de scrutinio.

Diuisio inter fratres præsumitur facta, si possederint pro diuiso spacio decem annorum. Abb. in c. in causa, num. 9. de causa possess. & proprieta. Boerius quæstio. 58. numero 2. & 3. parte prima.

Delinquẽs præsumitur fuisse motus ex consilio aliàs non fuisse facturum. Fel. in c. sicut dignũ. nu. 12. de homicid.

Donare non præsumitur ignorãs Alberi. in l. Barbarius n. 8. ff. de offic. preto.

Dolus præsumitur maxime eo ipso, quòd quis non exsoluit creditum, Alberi. in qq. ad statu. q. 185. nu. 1. lib. j.

Dctor dicit quempiam ob causam donasse, reus, quòd simpliciter, pro quo namque præsumatur. Saly. in l. si præsidi. C. de don. ante nup. nu. 2.

Dolus præsumitur quotiescunq; aliquid de genere prohibitorum committitur. l. si conuitii. C. de iniuriis. Et dolus præsumitur in eo, qui longo tempore aliquid differt, Boerius. q. 42. nume. 21. Fallit ubicunque uerisimilitudo tolleret istam præsumptionem. nam si pater percutit filium, frater fratrẽ, socius socium in dubio nõ præsumitur fecisse per dolum, & animo committendi delictum ut est glo. in l. j. de sica. Consideratur tamen genus armorũ, cum quo percutit, ut d. l. ita Soci. regu. 94.

Dolus uel culpa non præsumitur regulariter, nisi in furto, uel incendio. Cast. in l. si quis ex argenta.

genta.§.prætor. nume. 6. ff. de edendo.

Dispositio in dubio præsumitur perpetua.Cast.in l. sufficit. nu. 3. ff. de cond.indeb.

Deperdita re, an præsumatur de perdita culpa sui? Castr. in l. eum qui rem.§.1.numero 5.ff. commodati.uide omnino,ubi dicit nume. 3. quòd si constat eam rem ad recipientem peruenisse,præsumitur eam habere nisi probet, quòd perdidit.

Dolus præsumitur etiam in his, quæ cõmittuntur arbitrio iudicis, quando esset excessus indignus.Castr.in l si fugitiui.C. de seruis fugiti.nu. 12.

Donatio fauore dotis non præsumitur.Ias.in l.quæ dotis. num. 24.ratione uicissitudinis. ff.solu.matr.

Donatio in dubio præsumitur inter uiuos. ibi.nume. 26. Bald. in l.si stipulatio, num. 3. C.de iure dot.

Diuturnitas temporis facit præsumi solemnitatem intercessisse. Ias.in l.qui in aliena.ff.de acqui.hære.nume. 9. ex diuturnitate tamen temporis nõ præsumitur,quòd interuenerit auctoritas superioris,nec præsentia consanguineorum, quæ requiritur in contractibus mulierum ex forma statuti, nec præsentia iudicis, uel auctoritas superioris ibi.nu.34.& seq. & uide Ias. in l.1. nu.10. ff. qui admitti. & sequen. nume. ubi fusè.

Donatio præsumitur,ubi aliàs nõ præsumeretur ex coniunctione personarum, præsertim patris & filii. Ias. in l.qui in aliena.nume.53.ff.de acqui. hæredita.uide Ale. in l.quę dotis.ff. solu.matrimo.ubi de donatione fusius.

Debitor non præsumitur legasse animo compensandi cum debito principali, nisi exprimat. Ias.in l.creditor. C.de legatis.

Doli capax præsumitur proximus pubertati. §. in summa. ubi Angelus nu.2. insti. de obliga.quæ ex delic. nascuntur.

Donatio si fit per patrem filio, ut benemerito, an præsumantur benemerita præcessisse. Bald.in l.si donatione.nu.4. C. de colla.

Dolus non præsumitur, nisi per indicia urgẽtia probetur. Alexan.in l.dolum.C de dolo. nu. 1. Et dolus manifestus in quo differat à dolo præsumpto,qui appellatur culpa latior. ibid. nume.4.

Donatio an præsumatur inter patrem & filium, ex traditione rei? Alex.in l.si donatione. C. de collatio.& donatio librorũ facta filio, an & quando præsumatur,ibi.nu.22 & 23.

Ditari quis præsumitur. Alex.in l.cum quo.nume.quinto. ff.ad leg.falci.

Dominus

Dominium in antiquis etiam p præsumptiones ꝓbari potest. Berous q.90.nu.7.& per instrumenta.ibi.Item per indicia, p famam publicam, & probationem factam de possessione, & etiam per libros & scripturas antiquas.Idem q.65.nu.6.& 8. & sufficit ad dominium proban. allegare titulum & probare antiquam & longissimā possessionem.ibi.nu.10.

Donatio p̄sumitur facta in fraudē, uel simulata ex eo, ꝙ donator rem donatam possedit usque ad mortem.Bellamera decis.716.

Dignus, quòd quis sit in ecclesia præsumitur,& benigna est presumptio.gl.non credimus.cap. nullus 61.dist.

Diuturnitas temporis. Licet mater non fuerit tutrix per iudicem decreta, tamen si administrauerit duobus annis, uel plus, cuius gesta longissimo tempore tenuerint & effectū habuerint, præsumitur ex tali temporis diuturnitate,quòd fuerit legitimè decreta tutrix, & sic solemnitas extrinseca p̄sumitur ex tāti temporis diuturnitate. sic & prælatus qui diu fuit in possessione prælaturæ,præsumitur,ꝙ legitimè fue institutus.Sic & presumitur decretum interuenisse superioris in re minoris diu alienata ex temporis diuturnitate.Boerius decisio.124.num.13.par.1. ubi, & de sententia & cæteris quoque uide omnino.

Dominium præsumitur in odiū delinquentis. Marti. Lauden. consi.51.ad fi.

Dolus præsumitur contra turbātem per uim clam, uel palam, uel spoliantem.in apostil. Ploti Iunioris ad Consilium Martini Laudensis 51.

Donator si moriatur nō facta reuocatione præsumitur in uoluntate perseuerare. Bal.in l.3. C.de dona.inter uir.& uxo.

Donator licet post donationem possideat nō p̄sumitur donatio fictitia si possidet præcario nomine donatarii. Bar. in consil.Martinus de Eugubio.

Dotata à patre præsumitur idoneè dotata.Grammatic.decis. 57.nu.38.allegat Cast.in consi. 108. super primo quæsito. ubi cōcludit, ꝙ dotatio facta à patre semper præsumitur conueniēter dotata, allegat & alios ibi ad hoc Grammaticus.

Dispositio testatoris ut ualeat præsumendum est in dubio fideicommissum censeri iniunctum primo hæredi,& non personis & filiis positis in conditione.Parisius consi. 75.nu.64. in 2.uol.

Depositi causa in dubio res tradita uidetur & presumitur.Decius in l. 2.in 2. lectura nu. 12. ff. si cert.petatur,

Do-

Dominus posſidens præſumitur ad impediendam executionẽ, allegari tamẽ debet dominiũ. Siluanus in conſi.93. nume.10. in 2.uol.

Dos accepta à fratre præſumitur immiſſa in communi, ſicut frater immittebat alia bona. Soci.conſi.213.col.4.uerſi. tertia conclu. & uerſi. ſecunda ratio eſt.uolu.2.de quo Pariſius con ſi.100.nu.19.in 2.uol.

Donatio præſumitur,quando fratres ſimul habitantes in eadẽ domo,& menſa,ſi plus fuit expenſum de fructibus,& redditibus in familia unius quàm alterius, quia in illo pluri præſumitur donatio.potius quàm animus repetendi.Soci.conſil. 40.col.1.& 2.uol.4. de quo Pariſius conſi.100.n.23. in 2.uol.

Donatio approbata ab Illuſt. D. Marchione, & ſigillo munita non præſumitur facta à mente capto. Et ualet omnino. Pariſius in conſil.88. nu.34.& ſeq. in 3.uolum.quòd no. pro Do. Alexandro Fiaſco, pro donatione ſibi facta ab illo de Sale.

Ditari lex præſumit proceſſu tẽporis, & non effici pauperem. l.ſi defunctus.C.arbit. tutelæ.l. cura.§.deficientium. ff.de mune.& honor.ſed non tenet con ſequentia, ideo habuit dictũ capitale, ergo in præſenti habet, quia potuit diſſipare, ludere, uel ſub uſuris habere.uel apothecam dimiſiſſe, & ſimilia.uide omnino Pariſium plura ad hoc cumulantem in conſi.99.nu.52.& ſeq.in 3. uolu.

Delinquere uelle, uel deliquiſſe quis non præſumitur.Pariſ.cõſi.51.nume.23.in 4.uol.

Dolus in dubio non præſumitur, & maxime quando interuenit auctoritas ſuperioris, & eius conſenſus, uide concor.plures per Pariſium conſil. 52. nu.27. & pluribus ſeq.in 4.Et licet dolus prima facie præſumatur in his,quæ ſunt de genere prohibitorum.l.1. ff.ad l.Cornel. de ſica Tamen ceſſat iſtud,quando ille actus communiter reputatur licitus.Pariſius d.con ſi.52.nu.33.& 34.in 4.

Diligentia in dubio pręſumitur. Siluanus in conſi.94.nume.17. in ſecundo.

Dolus in coniunctis non præſumitur.Placa Epitom. delictorum.cap.21.nu.34.pag.371.

Dolus præſumitur in prohibitis in genere.item præſumitur dolus, quando qualitas facti illũ præſumit. item dolus præſumitur ex immoderatè geſtis. & in caſu dubio dolus præſumitur.Pariſius conſi.78.nume. 16.in 4.uolum.

Dimiſſum non pręſumitur,quòd mox eſt reaſſumptũ,l.uir mulieri, & quòd ibi Bartol.ff. de donat. inter uir.& uxor. Pariſ. conſi.130.num.7. in 4.

Dos præsumitur peruenisse ad patrem, & non ad filium. Chacheranus decis. Pedemontana 44. num. 4. fallit, ut ibi per eundem.

Dolus præsumitur, & subtractionis præsumptio rerum pupilli in tutore, non faciente, uel nõ perficiente inuẽtarium de rebus existentibus apud eum. Chacheranus decisione Pedemontana 58. num. 22.

Dolus pręsumitur in matre trãseunte ad secunda uota, non petito tutore filiis & non confecto inuentario, ea existente tutrice, nec reddita ratione, & reliqua nõ restituẽte, & est pręsumptio doli, iuris & de iure. Chacheranus decis. Pedemontana 58. num. 33. & est liquidissima pręsumptio, ut ibi. nu. 34.

Dãnum præsumitur illatum ab aduersantib. & inimicis. Chacheranus decisio. Pedemonta. 88. num. 21.

Donationis præsumptionem inducunt sanguinis coniunctio, & diuturnitas, & taciturnitas longi temporis. Chacheranus decisione Pedemontana. 132. num. 2. & seq. unde si maritus in uita nõ petiit alimenta pręstita uxori indotatę, hæredes nequeunt petere, quia præsumuntur donata &c. uide omnino per totum, ubi bene, qui ueritatem articuli distinguendo tradit. An & quando dicta alimenta censeantur donata uel ne.

Donatio præsumitur in fratre, uel alio extraneo dotante sororem alicuius. Alcia. consilio 46. 8. col. & Syluanus in consi. 2. num. 19. & pluribus seq. in 1 uolum. ubi ambo consuluerũt in eadem causa.

Dominium pręsumitur ex possessione. Siluanus in cons. 86. nu. 3. in 2.

Donatio præsumitur inter coniũctos, & quãdo. Siluanus in consi. 86.

Ditari quando præsumatur, & quando quis diues præsumatur. Siluanus in consi. 86.

Damnum probatum facit præsumi fraudem quæ aliàs non præsumeretur. Bal. in l. si tutor. C. de interdic. matri. inter tuto. & pupill.

Damnum præsumitur datum à uicino, sicut & furtum Barto. in l. si ita. ff. de fundo instruc. Nisi uicinus sit bonæ famæ, secundum Bald. not. in l. 1. ad fi. C. loca.

Dare quis non præsumitur, nisi expresse dicatur. l. Nensennius. ubi Bar. ff. de excu.

Daciarii præsumuntur temerarii & extorquere ultra debitum. Cuma. consi. 5. circa medium.

Datum contemplatione patris, quando præsumatur. Areti. in l. sed si plures. §. in arrogato. in 1. colum. in 4. not. quæ lex le-

gitur

gitur sub l.si pater.eo.lib.ff.de uulga.& pupilla.

Debitor expendens præsumitur expendere de pecunia sibi mutuata. Ita q mutuans præferatur in ea.firmat. uer. Debitor expendens.

Debitor An & quomodo præsumatur alienasse in fraudem Creditoris? Bar.in l.si quis cũ. ff.de his, quæ in frau. cre. & in §. Lucius l. omnes. eo. ti.

Debitor soluens præsumitur nihil debere recipere à creditore, cui soluit, si sunt aliæ coniecturæ. aliàs secus, quia licet soluat. Tamen potest ab eo petere, quod sibi debetur. Firm. in uer.Debitor soluens præsumitur.

Debita plura præsumuntur, si probatur per testem de promissione, & de numeratione alio tempore, uel confessione, licet sit eadem summa. Bar. in l.planè.§.1.in fin.ff.de lega.1. Item debitum præsumitur diuersum, quando apparet obligatio unius & alterius. & sic duorum in 10.& solutio unius de 10.Ioan.de Por.post Barto. in l.triticum de uer.ob.

Debita an, & quando plura præmantur.uel eadem identitate quantitatis, quãdo cõstant facta plura instrumenta diuersis temporibus præsumuntur plura debita Firma.uersi. Debita.

Debita satisfacta præsumuntur de pecunia ex uenditionibus redacta. Bar.in l.fin.§.si præfatam.C.de iu. delibe.per l.uentri.§.fi.ff.de periui. credito.

Debitum præsumitur remissum debitori consanguineo post lõgum tẽpus l.Procula, ubi Bart. ff.de proba. gloss. & Bartol. in l. libertis. §. primo, ff. de ali. lega.

Decimæ præsumuntur esse illius ecclesiæ, in cuius parochia sunt, nisi probentur esse de parochia alterius. Firm. uer. decimę.

Decretum facit præsumi actum minorum solennem. Dec.consi.212. in prin. Et præsumitur pro decerto iudicis. Dec.consilio 212. columna quarta, & decretum præsumitur ambitiosum. Bald. in l. quęcunque. C. de bonis quę liber. Et decretum pręsumitur esse de substantia. Firma. uer.decretum.

Et decretum pręsumitur interpositum ex iusta causa, & solemniter. Firma. Et non pręsumitur interpositum.ibi. Et decretum Iudicis comparatur pręsumptioni, nec pręsumitur extinctum, nisi probetur. Bal. in l.cum.te.C.de proba. vide Bal.in l.quęcunque.§. fi.ff.pub. Et decretum iudicis facit pręsumi omnia esse solenniter acta. Et quando iudex facit actum iudicialem, pręsumitur

tur solennitas, etiam extrinseca propter auctoritatem iudicis. Item facit presumi auctoritatem Tutoris. Item uerum, si in cōtractu sit interpositum, non si ante, quia tunc est pro licentia, & non facit presumi solennitates interponendas in futuro contractu. Et præsumitur solenne decretum, uide omnia in Firmano. uersicu. Decretum.

Defensio presumitur secundum affectionem defendentis erga defensum. Et in dubio quando duo reperiuntur offensi, uel percussi, presumitur fuisse aggressor, qui consueuit esse rixorior Item presumitur probato ꝙ prius fuit offensus. & in dubiis presumitur cōtra ꝓuocātem primò. Et in continenti percutiens percussorem presumit fecisse ad defensam. Et si quis uim factam repellat repercutiendo, presumitur ad defensam non ad uindictam fecisse, si primus percussor uolebat iterum percutere, non alias, Idem, si non instaret, q̃a percutiens præsumitur habere animum iterum percutiēdi. uide omnino Firmanum in repertor. uer. defensio præsumitur, ubi plenè.

Delegatio presumitur facta sub nomine proprio l. cuius bonis. de furio. Firma. uer delegatio.

Delegatio presumitur facta in loco solito. l. 6 locus. ff. de iud.

Delegatio suspectis fieri non presumitur ex certa scientia. Sed si fiat notoriè suspecto cū clausula omni recusatione remota, uidetur tolli exceptio suspicionis, & recusari non potest. Firma. uer. delegatio.

Delegatio præsumitur ex sententia, in qua tenor eius est insertus, si antiqua est sententia, nō si de recenti opponatur. Firm. uer. delegatio.

Delinquere quis nō præsumitur ex actu, nisi ex eo consequatur fauorē. Firma. uer. delinquere.

Delictum non præsumitur, nisi probetur. Socin. in consil. 202. in præsentia, circa principium 2. colum.

Delictum præsumitur factum tēpore habili & idoneo. l. non solum. §. sed si ut reprobari. ff. de oper. no. nun. non autem tempore prohibito, ut sic in dubio non debeat tempore aggrauari, nisi probetur, ut ibi ꝑ Bart.

Denunciatio domi facta præsumitur uenisse in notitiam. glo. & Bart. in l. si tutor. C. de peri. tuto.

Detentator presumitur possessor. Firma. uer. detentator.

Dignus quilibet præsumitur, nisi appareat indignus l. seruos, de manu testa. l. cum quidam, la seconda, & ibi Bart. Dyn. & Odofred. in Apostill. de leg. 2.

Diligens in uno an præsumatur dili-

diligēs in alio. Bar. in l. 1. C. de his, qui a non do. manu. sunt.

Diuturnitas temporis facit præsumi consensum. Firm. in uer. diuturnitas, nisi agatur de graui præiudicio. Item si constet de scientia eius, cuius auctoritas, uel consensus requiritur. Item facit pręsumi solemnitatem extrinsecam, item facit præsumi ratihabitionem, itē facit p̄sumi consensum ꝓpinquorū requisitum. Itē facit p̄sumi iustam causam in impositione census; & ideo ualet libellus peto censum olim iusta causa impositum, licet causa non exprimatur. Item facit p̄sumi licentiam in contractu filij. Item facit præsumi prælati constitutionem uel electionem esse legitimè factam. itē facit præsumi omnia solemniter acta, ꝙ est uerum, nisi constet defectus ex inspectione scripturæ. item quòd notarius fuerit is, qui confecit instrumentum antiquum. item facit præsumi promissionem. Et an faciat præsumi titulum. item stipulationē & eius causam. item titulum constituti. item titulum in præstatione annua. item exemptionem. itē emancipationem. item auctoritatem episcopi in fundatione ecclesiæ. uide omnia p Bertachi. uer. diuturnitas.

Diuturna patientia patris facit pręsumi cōsensum eius, & aditionem, & agnitionem bonorum possessionis. Bal. in l. 2. C. de legiti. hære.

Diutina patientia tutoris facit p̄sumi aditionem pupilli solemnem l. gerit, ubi Bart. in fin. ff. de acquir. hæred.

Diuturnitas possessionis facit p̄sumi insinuationem donationis. Bal. in l. 2. C. de legi. hære.

Diuturnitas x. annorum non facit præsumi solemnitatem, quādo agitur principaliter de damno tertij, quia requiritur diuturnitas 30. annorum. Firman. isto uer.

Diuturnitas etiam mille annorū non facit præsumi mandatū. Firman.

Diuturnitas possessionis pro diuiso, an pręsumi faciat diuisionem bonorum. Firma. uer. diuisio, & uer. diuturnitas.

Diuersitas non præsumitur. Bal. in l. in testamento. C. de testamento mili. in colum. 3.

Diues præsumitur ignorere uerum precium bonorum suorū. Bal. in l. 2. 6. q. C. de rescinden. uenditio. Firman. uersiculo diues, & diues non præsumitur, nisi probetur, & diues nō præsumitur ex pręterito in pręsenti, & diuitiæ faciunt præsumi pro diuite potius, quàm pro paupere. Firma. ubi supra.

Donatio in dubio præsumitur causa mortis ad cognoscendū

dona-

donationem causa mortis, uel inter uiuos. Par. cons. 46. num. 28. in 4. uol.

Diuisio inter fratres pręsumitur, si unus diu possedit altero sciẽte & patiẽte. Item si ambo diu possederunt pro diuiso, quòd est uerũ, si partes possessæ diu pro diuisis sunt æquales, aliàs non. item tunc fructus interim percepti non ueniunt in collationem. Firmanus in uer. diuisio, & probatur diuisio supradictis modis, etiam quòd non adsint instrumenta, ut doctores communiter loquuntur in distinctè non facientes differẽtiam, an sint bona mobilia, uel immobilia, ut ibi dicit Firma. & diuisio ritè facta pręsumitur ex possessione diutina pro diuiso. Bal. in consi. diuisio facta, & per glo. in l. penult. C. communi diui.

Doctor præsumitur, qui diu fuit habitus & reputatus pro doctore. Bal. & Pet. de su. in l etiã, C. de appella.

Doctor intra octo annos pręsumitur lucrari sumptus studij. Ang. in l. quòd si arteficem. ff. de rei uendi.

Dolus præsumptus non dicitur lata culpa, sed latior. Firma.

Dolus præsumitur in præsente non obuiante delicto, cum potest. Firma.

Dolus pręsumptus potest remitti tacitè. secundum Bal. Firm.

Dolus, etiam fictus & præsumptus infamat. Bal. in l. si tutor. C. de inter. matrimo. inter tu. & pup.

Dolus præsumptus à uero quomodo differat. Firmanus. & lata culpa. ibi.

Dolus ex quibus præsumitur. Firma. in uer. Dolus præsumitur. uide omnino, ubi plenissimè, quando præsumatur dolus.

Domesticus præsumitur esse de familia. Firman. uersic. domesticus.

Domesticus præsumitur scire de domestico. Firma. ibi.

Domicilium mutari præsumitur ex eo, quòd quis recedit ex loco cum rebus. & præsumitur domicilium in loco originis, nisi probetur esse mutatum. Firma. uer. domicilium.

Dominum non pręsumitur renũciare ex lapsu temporis. Innocen. in c. accedens, de priui. & Bal. in Margari. uer. statutum uersic. 6.

Donatio non pręsumitur in his, quę sunt magni pręiudicij, ut plenè per Bart. in l. quæ dotis, ff. solut. matri. Bald. consi. 102. in 2. num. 3.

ominium præsumitur in pręsenti ex pręterito. Firman. uersicu. dominium pręsumitur.

Dominus pręsumitur quilibet possessor in iudicio diuisionis. Angel. in l. & ideo, ff. de condic.

tur,quando testator simpliciter tradit rem, quam legauit in testamento. Bald. in l. 2.C. de iu.do.

Donatio remuneratoria non presumitur,que fit consanguineo. l Aquil.ff.de do.

Donatio præsumitur propter merita. Firma.

Donator si moriatur non facta reuocatione presumitur in uoluntate perseuerare. Bald.in l. 3.C.de dona. inter uir. ex uxo.

Donator licet post donationem possideat,non presumitur donatio fictitia,si possideat precario nomine donatarii. Firman.

Dos an præsumatur peruenisse tota ad patrem, uel ad filium, uel pro parte ad utrunque, si per instrumentum constet solutam esse patri & filio cuius uxor est. uide Firma.in uersi. dos an presumatur.

Dos data,uel promissa præsumitur animo compensandi.l.uxorem.§. pater naturalis, & ibi Bar.ff.de leg.3.Castr.cõsi.130.

Dos quando datur a marito presumitur simulata.Firma.vide.

Dotis instrumẽtum presumitur prius quàm instrumentum fisci.Firmanus.

Dotalia non præsumuntur bona filiæ tradita pro eius sustentatione. l.3.& ibi Bal. C.ne uxor pro mari.

Dotata filia non præsumitur,nisi probetur,quod uerum si apparet promissa,aliàs non præsumitur indotata, maximè, si diu stetit cum uiro, qui non præsumitur duxisse uxorem indotatam.Firma. uer. dotata filia.

Dos pro primo matrimonio data præsumitur in secundo matrimonio repetita, licet de ea non sit facta mentio in contractu secundi matrimonij. Etiã si dotata fuit pro primo matrimonio inualido, qa in eius ualidatione censetur repetita.Firma.uer.dos.

Dos filiæ data a patre in primo matrimonio debet ei dari, et in secundo non minor. Etiam pro matrimonio spirituali.s. si monasterium ingrediatur, item uerum.s.eadem, uel tantundem. uide omnino Firma. uer.dos filiæ data.

Dos a matre data præsumitur donata,& non computatur in legitimã,glo.in l.3. §.sed utrũ, ff.de mino.

Dans rem, quæ postea euincitur præsumitur, siue fingitur non dedisse, imò uerè apparet eũ non rectè dedisse, quia non dedit, ut oportuit, & per consequens nũquam impleuit. Bal. in l.si pro fundo, num.1. col.2. uer.præterea,C.de transac.

Dominium probatur per locationem & probationem perceptionis pẽsionis ex tali possessione

sessione præsumptiuè probatur dominium. Parisius consil. 104.nu.84.in 1.vol.

Dominium de præterito etiam præsumitur de præsenti. Parisius consi.104. numero 113. in 1.uolum.

Diligēs quilibet præsumitur scire, quæ ad suum spectat officium l.fi. ff. de alimen. & ciba. lega.& Rota decisio.518.si diligentiā, Moronus de fide, parte 2.q.24.num.18.Siluanus in consi.94.nu.17.in 2.

Dispensatio in dubio non præsumitur cap.de multa, de præb. Parisius consi.61.nu.23.in 3.

Decretum propter tēporis breuitatem præsumitur dolo obtentum, & importunitate aduersarii, & cōsequēter est nullū. Parisius consi.85.n.48 in 3. uol. & ibi per totum, de decreto nullo.

Donatio præsumitur simulata, si sit renunciatum exceptioni non numeratæ & non habitæ dotis. Parisius consi.86.nume. 36.in 3. & ibi per totum de donatione inter uirum & uxorem simulata, & nulla. & ibi. quando est iurata, uide omnino quid iuris.

Doli præsumptio cōtra tutorē, & curatorem est non conficiēs inuentarium & est iuris & de iure.P. Aldobrandi.in glo. ad summam Rolandi fol.106.colum.1.

Donatio præsumitur, si alicuius nomine emitur, & sibi traditur, secus si non fit traditio, licet in instrumento nomen alterius sit appositum. & contractus factus noīe alterius, pecunia tamē sit emētis. Bartolus in l.si filii. & Salyc.in d.l. pulcherrimè.ff.de donatio. inter uirum, & uxo. uide omnino ambos ibidem. Possessio enim multum facit ad faciendum precium ueritatis circa contractum.ut per Bal. in d.l. si filii.& Bal.in l.2. C.de repudianda hæredita. ubi quando præsumatur contractus simulatus, etiam per interpositam personam.

Debitum non pręsumitur, nisi ꝓbetur l negantes, C. de actio. & obliga. l.qui accusare.C. de eden.l.inter. ff.communia prædio.Specula.de restit.spol.§.2. num.14.

Dolus quemadmodum præsumitur inesse in eo, qui errat in iure naturali, & indubitato, itaque pręsumitur esse in dolo, qui allegat errorem facti improbabilem. Iodocus in Enchiridio Parium. uel similium in uer.Error improbabilis. Et dolum præsumptum allegans debet probare.Bald.consi.19. n.1.in 5.

Delictum minus ex duobus delictis potius præsumitur, quàm maius.Rolan.consi.1. nu. 37.

Dona

Donatio in potiorem & pleniorem intellectũ præsumitur ex dignitate etiã donatarii. Bald. consil. 107. in fine, in 2. uolu.

Dolus præsumitur in omni inuasore & turbatore. Bal. in consi. 119. nu. 4. in 2.

Dolus pręsumitur in arbitro, qui enormiter lędit. Bal. consi. 153. in secundo.

Decretum iudicis ubi est appositum, ibi præsumitur ritè actũ. Bal. consi. 66. nu. 51. in 3. uolum. & in dubio præsumitur decretũ in eam partem, quæ magis fouet contractum. ibi.

Dolus præsumitur in eo, qui occultat rationes, scripturas, & huiusmodi. & potest deferri iuramentum contra eum ꝓ interesse. Bal. consi. 80. in 3.

Diocesanus p̃sumitur scire qualitatem personę quam inuesti. l. qui cum alio. de reg. iur. Bal. consi. 129. in fi. in 3. uol.

Dolus quando psumatur in maleficiis, uel in portante, uel ex pendente, uel habente falsam monetam. Bal. consi. 155. nu. 1. in 3. uol.

Dolus præsumitur inesse, in eo, q̃ alieno nomine uẽdidit minus iusto precio. uide omnino Bal. in consi. 219. nu. 2. in 3. uol.

Donatio non præsumitur, quando actus est indifferens ad donationem & repudiationem. Bal. consil. 372. in 3. uolu.

Donatio præsumitur eorum, quę dantur, uel mittuntur à consanguineis, uel coniunctis uiri, & ideo debent remanere penes spõsam uiri. Bal. cons. 427. nu. 1. in 3.

Domicilii mutandi animus probatur ex p̃sumptionibus. Nã statim cũ quis recedit ab uno loco cum rebus suis, & se transfert in alium locum, præsumitur habere animum transferendi domicilium. ut no. per Inno. in c. tertio. de renunc. Et hoc ex eo, quia quilibet homo præsumitur diligens. ut l. liberi. & l. omnimodo. C. de inoffi. testam. & diligentium est rebus suis assistere. & multo fortius rebus & familiæ. Item p̃sumitur aĩus domicilii trãsferẽdi, si aliquis cohabitat decennio in uno loco adhuc si res suas non transtulisset. uide omnino Bal. consi. 312. in 4. contra Fossambrunum. Do. Antonium m. de Acciis Doctorem.

Detinens præsumitur possidere. Bal. consi. 10. in 5. uol. nisi contrarium probetur. ut ibi.

Dolus in eo, qui nouam possessionem occupat, quam alias non possideret l. cum quærebatur. C. unde ui. Bal. cõs. 82. in 5. vol.

Dignitatis collatio præsumitur ex fama publica. Bal. in l. Barbarius. col. 6. ff. de off. preto.

Dignus præsumitur ex fama. Itẽ præsumitur innocens ex fama & illa, quæ fama sciuntur, pręsumun-

sumuntur ab omnibus sciri. Bald. in l. Barbarius, in 2. lectu. ad fi. ff. de off. prœto.

Diues in præteritum præsumitur, & nunc & in futurum. Bal. in l. 1. in 2. lectu. ff. qui satisda. cogantur.

Donum præsumitur inter coniunctos, in parua quantitate, uel si præcedant merita, nam presumitur meritum de condigno. Bald. in l. cum quid. col. 2. ff. si cer. peta.

Dilatio arbitraria semper præsumit moderata, & iusta. Bald. in repeti. l. iusiuran. ff. de iure iur. fol. 40 col. 2. ad fi.

Datum à meretrice præsumitur causa turpitudinis ex qualitate personarum. Bal. in l. idem. §. quoties. ff. de cond it. ob turpem causam.

Donatio inducit præsumptionẽ reciprocæ donationis, quia in dubio presumitur remuneratio. Bal. in l. si uerò. §. si filiofa. mandauero. ff. man dati.

Deceptus quis non presumitur. Bald. in l. sicut re. §. creditor. ff. quibus mo. pig. uel hypo. sol.

Donatio ex modo & genere presumitur utrum inter uirum & uxorem fuerit donatio. & in paruis presumitur, secus in magnis. quia præsumitur gestor negociorum. Bal. in l. utrum. ff. de dona. inter uirum & uxo.

Decretum ubi inuenitur appositum, omnia præsumuntur solẽniter acta. quando forma iuris est seruata. & Notarius de ea faciat mentionem. Bal. consil. 184. nu. 2. in 2.

Diuisioni præsumptæ standũ est inter fratres, qui post minorẽ etatẽ quinquennio & amplius steterunt de ea taciti. uide omnino Bald. in consi. 282. in 2. uolu. ubi pro me. Nam ibi minor diuisit bona cum fratribus sine auctoritate curatoris uel iudicis, & factus maior perseuerauit usq; ad ætatem maturam post 25. annos per quinquennium & amplius.

Decretum habet pro se præsumptionem. Bal. consil. 285. nu. 1. in secundo.

Debitor non præsumitur iactare suum, & ideo presumitur, q unum sit creditũ. & unum debitum, & non plura, nisi appareat de pluralitate. Bal. consi. 344. in fi. in 2. uol.

Donare quis non presumitur. & maxime mulier, quæ non præsumitur discrepare à genere fœminino, quod est auarissimum. Bald. consi. 366. nume. 4. in secundo.

Dolus in maleficiis, quæ iure naturali sunt prohibita, semper presumimus deteriorẽ partẽ idest dolum adesse & non abesse. l. si non conuicii. C. de iniur. Bal. consi. 410. nu. 3. in 2 uol.

Dos si apparet constituta in pecunia, aliæ res præsumuntur

para-

paraphernales. Bal. consi. 413. in 2. uol. nu. 2.

Ditatus nemo præsumitur de bonis dominorum. Bal. cons. 450. in secundo.

Dolus præsumitur in iudice, qui non citauit, sed spoliauit aliquem sua possessione: & in transgressore legis præsumitur dolus & scientia. Bal. cons. 35. nu. 4. in 3.

Decretū interposuisse Princeps non p̄sumitur, ne pater possit liberos suos hæredes constituere, quia non ualet tale rescriptum. Bal. consi. 37. num. 3. in 3. uolum.

Dolus præsumitur & calumnia in eo, qui proposita & obiecta nihil probat, Crauetta consi. 262 nume. 7.

Dolus præsumitur, si quis nō soluit gabellam secundum miseriam nostri temporis in toto Orbe. Bal. in l. leges sacratissimæ. C. de legibus, nu. 5.

Donatio facta ob merita, si merita non præcedant, non tenet, & debet de istis meritis cōstare, quia nisi qualitas meritorū apparet, nō præsumuntur merita præcessisse. Bal. in authentica unde si parens. C. de inoff. testa. ubi etiam dicit, quando est dubium, an sit donatū ut filio, uel ut extraneo, in dubio præsumitur ut filio, quia efficacia merita non præsupponunt. Non enim merita debent esse perfunctoria. Sed arbitrio boni uiri tali renunciatione cōdigna l. Illud. ff. de manu. uindicta.

Donandi animus non præsumitur in colono, inquilino uel emphyteuta, qui esse solum alienum sciunt, quia habent causam à domino. Bal. in l. 2. C. de rei uendica.

Depositum magis præsumitur q̄ mutuum, quia expeditius est creditori habere actionem, & quia actio depositi est priuilegiata. Bal. in l. incendium. col. fi. C. si cer. pet.

Donatio præsumitur, quando interuenit stipulatio, & est speciale in stipulatione propter eius solemnitatem, secùs in pacto & confessione. in l. super chirographi in fi. C. si cer. pet. nec donatio præsumitur ex sola patientia. Bal. in l. siue possidetis, nu. 1. C. de proba.

Dominus quis præsumitur ex p̄tii numeratione, & uacua possessione. uide tamen Bal. in l. si scriptum. colum. 2. in prin. C. de probat. & semper expulsus præsumitur dominus odio expulsoris. Bal. in l. uis eius. C. de proba. num. 1.

Donatio non præsumitur, ubi cadit alia coiectura, uel leuis occasio, secus si alia non cadit coniectura. Bal. in l. si ex senatus. C. de incertis personis.

Dominium unicum præsumitur

&

& non plura ad instar contractus. Item non præsumitur dominium superuenisse. quia cũ per prius res fuerit alterius, & non istius non præsumitur ab illo ueteri domino quã quam ignoto dominium recessisse, quia dominia non uolant, aliàs in reali nunquã obstaret exceptio rei iudicatæ. Bald. in l. 1. C. quando prouocare non est necesse.

Donatio in dubio præsumitur inter uiuos, etiam si fiat in articulo mortis. Bald. in l. cum de mortis. C. de dona. causa mor. uide tamen Bald. met in l. quæ dotis 2. col. ff. solu. mat.

Donatum magis præsumitur solutum indebitum. Herculanus in suo, de negatiua. nu. 114.

Dilationem secundam petens, præsumitur malitiosè petere. Benintendius in eius decisio. Bono. 45. ad fi.

Deliberatio præsumitur, ubi actus reiteratur, & ubi interuenit secunda consideratio, ibi præsumitur plena deliberatio Grammaticus consilio ciuili 7. nume. 26. & seq. & consi. 99. nume. 2.

Derogare de facili non præsumitur Princeps. Gramm. cõsi. ciuili 99.

Dolus matris tutricis præsumitur abesse ex interuentu consilii, & matrimonii. Gram. consi. ciuili 123. nu. 7.

Dolus & simplicitas præsumitur in contractu damnoso, facto per minorem, etiam iurato: & pariter per rusticum & mulierem. Grammaticus consi. ciuil. 128. nu. 4.

Dolus cessat, quando interuenit iudicis præsentia. uide omnino Grammatic. consil. ciuili. 131. nume. 11.

Decretum fieri debet causa cognita, aliàs non tenet. Grammaticus consi. ciuili. 137. nu. 13. & pluribus seq.

Dos præsumitur data de bonis mulieris, & non extranei, quã do extraneus habet bona ipsius mulieris. Grammaticus cõsi. ciuili 143.

Defendere quilibet præsumitur uelle factum suum, & se ipsum, maximè criminosum nõ propalare & damnare. Ioan. de Amicis consi. 28. n. 24.

Dolum excludit quælibet causa, etiam mediocris, etiam iniusta, etiam fatua & bestialis. Ioan. de Amicis consilio 28. nume. 36.

Dotis instrumentum præsumitur in dubio prius confectum. Ioan. de Amicis in consi. 136. nu. 12. & seq.

Dominus præsumitur, qui colligit fructus. Ioan. de Amicis in consi. 149. n. 9.

Dominus terrarum præsumitur habere fundatam intentionẽ quo ad ea, quæ sunt intra fines

suos

suos, quo ad iurisdictionem. Ioan. de Amicis in consil. 149. nu. 11. ut sic sint feudalia, uel emphyteutica &c.

Diligens quis præsumitur in officio suo. Crauetta consi. 240. nu. 3. in 2.

Dolus pręsumitur in eo, qui affirmat id, quod ignorat. Crauetta in consi. 249. nu. 6.

Donationis titulus solum præsumitur, quando ascendens contrahit nomine descēdentis nō etiam econtra: in fratre, q cōmuniter uiuens, uel socius, si aliter acquirat aliquid, quia non uenit communicādum nisi restituto precio sibi a fratre. Crauetta consi. 252. 2. col. 2. ad fin.

Dolus præsumitur in illo, qui emit à donatore post factā prohibitionem ad mādatū Principis, & præsumitur in malafide quia dolosus præsumitur, qui iudicis mandatum transgreditur, multo magis qui Principis iussum. Crauetta consi. 261. nu. 6. ad fi. in 2. uol.

Delegationis mandatum nō pręsumitur, nisi de eo doceatur. c. cū in iure. de off. dele. Crauetta consi. 266. & opus est originali rescripto Principis, quia non creditur copię, ut ibi.

Debitorum pluralitas non præsumitur. gl. est in l. triticum. ff. de uerb. obl. Crau. consi. 267. nu. 4. uersi. 3. & ultima, in 2. uol.

Diligentia præsumitur in iudice & ideo instantia non pręsumitur percēpta culpa iudicis, sed partium. etiam, quòd sit uniuersitas aliqua, quia in uniuersitate pręsumitur negligentia. quia quod commune est negligitur. Crauetta consi. 270. n. 6. in secundo.

Donatio inter uiuos præsumitur facta etiam ab infirmo in pręsentia notarii & trium testiū. Crauetta consi. 277. col. penul. uersic. Tertio respondeo, in secundo uol.

Dolus præsumitur in tacente ueritatē, ut extorqueat aliquid. Crauetta consi. 282. nu. 7.

Dolus præsumitur contra eum, qui non certiorat alium de beneficio sibi competente. Crauetta d. consi. 282. nu. 7.

Dolus præsumitur in arbitris, q faciunt ratificari laudum antequam illud legatur, & sic tacito eius tenore. Crauetta d. cō si. 287. nu. 7.

Dolus præsumitur in tacente ueritatem facti in rescripti impetratione. Crauetta d. consi. 282. nu. 7.

Dolus & fraus præsumitur similiter in tacente uerum ad sui commodum. & deceptionē alterius. Crauetta d. consil. 287. nu. 7. ubi etiam dicit, φ omne malè factum prauè & dolosè præsumitur actum.

Dolus etiam ex mendacio & falsa assertione præsumitur. Crauetta

uetta dicto consilio 282. numero 7.

Dolus præsumitur ex malo effectu secuto. Crauetta d.consil. 282.num.7.quia cuius effectus malus est,quoque intẽtio mala præsumitur.

Dolus præsumitur in tutore extorquente quitationem ab olim pupillo, asserendo se cõputũ reddidisse & reliqua soluisse.Crauetta d.consil.282.numero 8.

Dolus arguitur etiam ex pr oposito ex læsione enormissima. Crauetta ibi.

Dolus præsumitur ex enormitate facti, & malo consilio. Crauetta d.consi.282.nu.8.

Dolus pręsumitur ex immoderatè gestis.Crauetta d.consi. 282 nume. 8. etiam, quòd mulier uel minor fuerit certificatus de ualore rei, cui per minorẽ fuerit renunciatum. ut ibi.

Dolus etiam præsumitur ex qualitate personæ.Crauetta d.consi.282.nu.8.

Doli præsumptio ꝓsumitur,quãdo mulier renuntiat sine consensu propinquorum,cum doli præsumptio cesset eorũ præsentia.Crauetta d.consil. 282. nume.9.

Decimarum concessio ante Lateranense concilium præsumitur laicis concessa, si probetur laycum possedisse decimas ꝑ tempus, cuius initii memoria non extat in contrarium. Crauetta consi. 308.uers. Ad istud responde.in 2.uol.ex Ias.consi. 156.col.1.lib.2.

Dolus præsumitur & arguitur contra eum, qui aliquid promittit sciens se soluendo non esse.eadem ratione uidetur in dolo esse,qui ab alio id petit, qđ fieri, aut impossibile, aut difficile sit, quòd præsumatur dolus in eo,qui promittit illũ quod soluere non habet, nec potest.est tex.in l.pen.ff.de iure do. Crauetta in consi. 310. ad fi.in 2.uol.

Dolus præsumitur contra eum, qui non utitur iuris remediis oportunis.l.si procuratorem. §.si ignorantes. ff.mandati, cũ similibus.ut per Crauettã in consi.314.nu.4. uersi. Non ob. quod dicitur de insolentia.

Diuisio præsumitur inter fratres ex longo tempore bona diuisim & separatim habentia.Crauetta in consi.218.num. 1.colum.4.

Dolus non præsumitur in receptante personam, aut bona, quando recepta intra paucos dies illud propalauit. Bal.consi.250.in quæstione. libro primo,col.3. quod est repetitum in consi.372.lib.5. de quo Crauetta in consil.319. nume. 10. libro 2.

Dolus ex receptione alicuius ꝑsonæ,uel rei,quando ex tali recepta-

ceptatione commodum ad receptantem non peruenit. & nunquam præsumitur quis delinquere ex actu, quẽ facit, nisi quando delictum esset ei fauorabile, & non præsumitur quis dolo fecisse, quod non cedit ad sui commodum, uel incommodum. Crauetta in consi. 319. nu. 13. uer. Decimooctauo, in 2. uol.

Delictum non pręsumitur, nisi sit factum, ex quo auferatur socio commoditas partis suæ. Barto. in l. si socius. ff. de furtis. Crauetta in consil. 319. nu. 19. uersi. uigesimoprimo.

Dolus præsumitur in actu insolito. Crauetta in cons. 321. nu. 3. in secundo.

Doctoris assertio super consuetudine inducit præsumptionẽ, cui statur, donec contrarium probetur. Crauetta in consil. 325. nu. 1. in 2.

Donans ecclesię, præsumitur realis donatio. Natta consil. 527. num. 14.

Dolus præsumitur in eo, qui abutitur peritia sua. argum. C. de munc. patrimo. l. professio. & l. 2. ff. quad quisque iur. Tyndarus. in tracta. de testib. cap. 5. num. 17.

Dilationem petens præsumitur malitiosè petere. Benintẽdius decis. 45. in fi.

Donatio non præsumitur, & ad euitãdam donationis præsumptionem sufficit quęlibet leuis occasio. Natta consil. 73. numero 9.

Doctor nouissimus non pręsumitur plus scire quàm alii. Ange. in l. appellandi. de appella.

Datum à patre filio simpliciter præsumitur concessum in peculium à nunc præsumitur donatio. Casus est in l. donationis. §. species. ff. de donatio. & Bal. in l. cũ uirum. C. de fideicõmissis, & in auth. ex testamento. nu. 4. C. de collatio.

Doctorum attestationibus de cõsuetudine licet non credatur faciunt tamen pręsumptionẽ donec contrarium probetur. Menochius consi. 92. nu. 54.

Decedere quis præsumitur sine filiis fauore fideicõmissi, nec onus habet fideicommissarius probare proximiorem decessisse absque filiis, sed sufficit dicere se esse proximiorem talis nuperrimè defuncti sine filiis, & ideo euenisse casum in personam ipsius d. fideicommissi. Bertran. in consi. 2. num. 32. & seq. in secundo uol. parte prima.

Delinquẽdi usus de præsenti pręsumptionem delicti in eodem genere in tempus præteritum inducit l. si qui adulterii. C. de adulte. Bertran. consi. 236. nu. 15. in 2. uol. lib. 1.

Donatio causa mortis p̃sumitur in dubio, ubi fit mẽtio mortis.

tis.fallit, si fuit facta recipienti, & acceptanti pro se & suis hęredibus. Bertran. consil. 11. num.3.in 3.uolu. lib.1.

Donatio in dubio non præsumitur esse inofficiosa re & consilio, sed re tantum. Bertran.cōsil.ulti.num.4.in 3. uolum. lib. primo.

E.

EMptio & uenditio pręsumitur in dubio, ubi fit mentio de precio semper. Bertrand. consi.180.num.2.in 1.uol.lib.j.

Ecclesiastica bona præsumūtur ea quæ quis habet, ex quo habet ecclesiam, aliàs secus, an de his rectè testetur. Gui.Pap. de pręsump.num. 14.

Error si reperiatur in instrumento, utrum præsumatur error notarij, uel error partium. uide Gui.Pap.de præsump.n.17.

Ecclesia non præsumitur habere patronum. Episcopus tamen in ea habet ius episcopale. Innocent.in cap.uenerabilis, de exceptio.

Electio concessa legatario in dubio præsumitur. l.Lucio, in gl. ff.de leg.2. quæ alibi non reperitur, ut dicunt doctores.

Excommunicatus præsumitur, qui olim fuit excommunicatus.no.Cyn.in l.2.§. quòd obseruari. C. de iuramen.calum. Guid.Pap.de pręsump. nu.31.

Electus eo ipso, quòd est electus præsumitur melior aliis. 61. distinct.c.miramur, licet alibi dicatur, quòd non debet plus pręsumi pro aliquo, eo quòd habet dignitatem 8. quęst.1.c. illud.

Expensas faciens pro aliquo pręsumitur, quod de suo fecerit, & non de alieno l. si uentri. §.fin. ff. dę priuileg. credito. secundum Bald.

Infeudatio de nouo facta consanguineo pͣsumitur facta in fraudem ecclesię per cap. quisquis 12.q.2. ubi episcopus non potest donare de rebus ecclesię principibus, uel agnatis, ꝙ si per caliditatem factum fuerit donatio sit irrita, ut dicit Archid.in c.non licet 12.q.2.turpe est alienare ecclesię. Et mortaliter peccat, qui res ecclesię uult consumere in turpē usum, uel consanguineos ditare, ut eos diuites pręaliis faciant. Guid. Pap.de pręsumpt. num.72.

Edere quilibet tenetur instrumēta fisco, etiam contra se facientia, & si recuset pręsumitur subtraxisse.l.2.§.diuus.ff de iure fisci, & ibi Bar.

Emphyteuta & uasallus debent ostendere domino fines fundi emphyteuticarij, uel rei feudalis, maximè si dominus iustè ignoret, quia forte successit illi, qui dedit emphyteusim, uel

in feudum, aliàs pœna nolentis ostendere est, quòd omnia coniuncta rei emphyteuticariæ, uel feudalis, quę dicet dominus, præsumuntur emphyteuticaria, uel feudalia. Guid. Pap. de pręsump. num. 111. ubi latius..

Pręsumitur scripturam, & contractum pręcessisse in emphyteusi, si per 30. annos fundum possedit, & canonem soluit. Villalobos in suo communiū opin. uer. emphyteu. in addit. post num. 47. ex Alberico, ut ibi per eum.

Pręsumitur pro excusatione delicti. Firm. uer. excusatio, uers. 28. Emilian. consi. 45. num. 2. & consi. 51. num. 13.

Pręsumitur patrem, uel matrem uoluisse restituere lucra filiis, uel alteri pro eis acquisita, nisi specialiter in alterum transponat. C. de secun. nup. in authen nunc autem.

Excommunicatus qui fuit, præsumitur etiam hodie excommunicatus. Alciat. de præsumptio. regu. 2. præsump. 6.

Episcopus mutans episcopatum, & de minori ad maiorē ecclesiam transiens, præsumitur id facere ex ambitione & improbitate. Alciat. de præsumpt. reg. 2. præsump. 34.

Præsumitur pro electo ad aliqđ officium, quòd sit dignus & sufficiens. Alcia. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 19.

Errans in iure licet, non præsumitur quis in dolo. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præsump. 30.

Eligere uiam nemo præsumitur per quam iudicia sua subuertuntur. Alciat. de pręsump. regu. 3 præsump. 35.

Emens rem aliquam & possidēs ex eo titulo possidere pręsumitur. l. 2. C. de acquiren. poss. Luc. de Pen. in l. quicunq;, pręsumpt. 23. de apochis pub. lib. 10. ubi fusius.

Emancipatio ritè facta pręsumitur, nisi contra probetur. l. ab ea. §. 1. ff. de probat. uide quod no. Innocent. de cleri. per sal. promo. c. innotuit.

Ecclesia pręsumitur indotata sacro ministerio defraudari, in authen. ut null. fabri. Orato. do. in prin.

Electores pręsumuntur scire cōditiones, & impedimenta electi. no. Innoc. in c. dudum. i. de electio.

Equum præsumitur ius l. 1. ff. de iust. & iure, & Philosophus 5. Ethicorum, determinata quidē a lege positiua legalia sunt, & unum quodque ipsorum iustum esse dicimus, postquam enim leges factæ sunt, non de eis, sed secundum eas iudicandum est 4. dist. c. in istis.

Electus præsumitur ei per quem eligitur gratus fore. l. vlt. prope fin. C. de summa Trini. quinimo

nimò cogente reuerentia eius uoluntatibus obedire. 8. quęst. 2. illud.

Pręsumitur error Iuris in rustico. l. fi. §. j. in fi. ff. de doli excep. in fi. & ibi no.

Emptor rem tradẽs pręsumitur in dubio fidem de precio habere. l. si solutus, ad fi. ff. de sol.

Episcopo relictum pręsumitur ecclesiæ contemplatione relictum c. requisisti, de testa. Luc. de Pen. in l. quicunq;. C. de apochis publ. libro 10. pręsumptio. 136.

Ecclesia omnis præsumitur sita intra fines diœcesis episcopo fore subiecta. c. constitutus, de religio. domi. 16. q. 7. omnes basilicæ. Non sic in alio prælato, ut extra de offic. archid. c. vlt. & quod ibi no. in prin.

Ecclesia præsumitur ecclesiæ subiecta, si ei soluat cathedraticũ. 10. q. 3. illud. 1. & 2.

Ecclesia præsumitur ecclesię subiecta, quę quartam ei præstat. 10. q. 3. priscis. & c. seq.

Ecclesia præsumitur subiecta ei, cui pro uisitatione conuiuium prębet. 10. quæst. 3. illud magni.

Ecclesia præsumitur subiecta ei, cui suos consignat infantes. x. q. 4. illud magni.

Ecclesia præsumitur subiecta ei, cuius sententiam contra se aliquando latam obseruauit, de resti. spolia. c. olim 3.

Ecclesia præsumitur subiecta ei, cuius mortuos sepeliuit. 13. q. 2. placuit, & uide c. 2. de restit. spoliat. lib. 6.

Eligere quis non pręsumitur uiã, per quam impugnet iudicia sua l. 3. ff. de testa milita. Nam stultus est qui omisso, quod est facile, ad id, quod est difficile se pducit. §. cęterùm, insti. qđ cum eo. Roman. consil. 122. num. 1.

Ecclesia non præsumitur consecrata, nisi probetur, imò præsumitur non consecrata, de cõsecrat. distin. 1. solemnitatem.

Ecclesia non pręsumitur locupletata, seu pecuniam in eius utilitatem esse conuersam ex debito contracto per prælatum, uel aliàs ecclesiæ nomine, licet prælatus hoc confiteatur, nisi probetur. uide fusius Luc. de Pen. in l. unica, præsumpt. 38. C. de quæsto. lib. 12.

Sinistrum aliquid non præsumitur de ijs, qui in episcopali dignitate sunt positi. 11. quæst. 3. cap. absit.

Ecclesia non præsumitur aliquẽ contra se priuilegiasse. cap. cũ instantia, de censi. & no. Ioan. Andr. de immu. eccle. c. inter.

Ecclesiasticę res præsumuntur facilius lędi per coniunctos episcopi. no. 79. distin. cap. omnibus al às est ca. decenter, & 1. q. 3. peruenit 10. q. 2. episcopus,

quamuis teneatur episcopi de bonis ecclesiæ propinquis alimenta præstare, ut 86. distinc. non satis, & cap. cęterùm, de conuer.infide. cap.fin.

Exactores præsumuntur uexare prouinciales. C. de suscepto. & archia.l.neminem. item præsumuntur fraudulenti, in auth. de litigiosis. §. ad excludēdas, & de executo.in prin. & præsumitur malum de eis exactoribus, qui officium exactionis in eadem prouincia exequitur ultra annum d.l.neminem.

Error testatoris præsumitur in finibus, ff.de leg.3.l. patronus, §.Sempronio.

Episcopus, qui committit ecclesiastica officia coniunctis, potius fauore sanguinis, uel personę id agere, quàm alia iusta causa 80.dist. decenter.

Pręsumitur in electione zelus melior, ubi numerus maior est eligentium, c.ut eccle.nostra, de elect.li.6.eo. tit. c.si quādo.

Estimari res in dubio præsumitur, uti faciat emptionem.l.cū fundus.ff.locati.& no. C.de iure do.l.si inter.

Edificia uetusta præsumuntur, ꝙ de facili corruant, in authē.ut nullus fabricet. §.si autem non sufficiat.

Exceptionem non numeratæ dotis intra decennium nō opponens, præsumitur uelle se ipsum, aut suos hęredes illam de proprio restituere, in authen. de tempo.non solu.pecu.§.sin autem.uer.ubi.

Qui exhæredatur in testamento esse filius testatoris pręsumitur, licet aliàs eum filium suū non esse in testamento dixerit, & hoc facit uerbi proprietas, q̄ in extraneū est inepta, ff.de inoffi.testa.l. si institutā, §.1.cum ibi no.

Edificasse quis præsumatur an dominus, an uerò alius. Bald. consilio 311. in tertia parte, num.3.

Executiones factę per officialem, an reuocentur, seu renunciatio facta officiali ualeat, & an præsumatur meticulosa. Bal. consi.128.num.1. in 3.

Excusatur quis ab expensis litis propter pręsumptionem scripturę. Bal.consi.163.nu.1. in 4.

Emptionis contractus ex quibus causis p̄sumatur fęneraticius. Bald.consi.361.in 5 par. nu.3.

Errare potius in dubio quis in iure pręsumitur, quàm donare. Ruin.consi.127.num.16. vol.3.

Pręsumptio, quòd solemnia interuenerint in alienatione rei ecclesię, non inducitur spacio x.annorum, sed xxx. Ruinus in consi.86.num.5.uol.1. uide Cephal. consil.9. in 1. per totum. Nam factum pręsumitur id, quod de iure erat faciendum. Crauetta consil.22.nume.5.& 149.in 1.uolum.

Pręsu-

Præsumitur concesѕio in emphyteusim, quando longo tempore quis soluit ut emphyteuta, & presumitur concessa perpetuo ab ecclesia alteri ecclesię, secus in priuato. Ruin. consil. 110. num. 6. vol.

Emisse quis rem pręsumitur pecunia illa, quam constat ad eú peruenisse. Ruin. consi. 199. nu. 1. uol. 2.

Emulationis pręsumptio operatur, ut aliàs a iure permissa fieri prohibeantur. Gratus resp. 113. num. 23. uol. 1. item operatur, ne quis domum suam altius eleuare posѕit. Gratus respon. 13. num. 24. volum. 1. item operatur uenditionem, uel donationem factam de parte castri a fratre, qui ab alio fuit expulsus, non ualere. Gratus respon. 113. num. 27. uol. 1.

Pręsumptiones admittũtur, ubi tractatur de aliquo excusando. Riminal. consi. 11. num. 35.

Præsumptio est contra eum, qui acta, aut instrumentum exhibere recusat. Crauetta consil. 172. num. 6.

Edere nolentem instrumentum præsumptionem habet cõtra se. Crauetta consil. 112. nu. 16.

Excommunicationis notitiã q-libet habere præsumitur, quãdo est publica. Ripa respon. li. 3. cap. 8. num 6.

Præsumuntur pro his, quæ fiunt extra iudicium inter easdem personas. Calder. in. consil. 1. de præsumpt. num. 1.

Præsumitur quòd quis non omittat exceptiones suas. Neuiza. consi. 44. num. 2.

Error pręsumitur in facto alieno, & toleratur. Capra consil. 10. nume. 30. secus in facto proprio l. j. ubi Bald. C. de falsa causa adiec. l. si post diuisioné. C. de iuris & fac. igno.

Præsumptio est optima, quę colligitur ab effectu subsecuto. Abba. in consi. 104 num. 4.

Pręsumptio est pro secũda ecclesia circa possessa per monacũ ut ipsius sint, non autem primi monasterij. Alciat. consil. j. nume. 35. lib. j.

Emancipatus in dubio quis pręsumitur per lapsum x. seu xx. annorum. Alcia. consil. 29. nu. 24. lib. 8.

Præsumitur contra interrogatũ erubescentem. Martin. in consil. 30. num. 2.

Pręsumitur ꝓ electo ad aliquod munus, & pro uiris literatis. Portius consi. 150. nume. 14.

Pręsumendum est haudquaquã, quempiam illam uiam elegisse, per quam iudicia sua subuertantur. Portius in consil. 11. num. 28.

Præsumitur quis agere ad suum commodum, non autem ad alterius ęmulationem. Cephal. consi. 6 num. 10. in 1.

Equum fuisse morbosum præsumitur

mitur tempore uenditionis, si infra triduum decesserit. Ripa in tracta. de peste, nume. 184. dixi aliàs in meo tractatu de equo, cui adde & uide Firma. in repertorio, in uers. animal uenditum, ubi & alia.

Præsumptio est contra euaginantem ensem. Cæpola consil. 28. num 9. in crimin.

Ecclesia præsumitur libera, & nō patronata, nisi probetur patronata per confessionem, uel consuetudinem præsentandi in ea per plures actus no. Abbas in c. querelam, de elec. ubi no. cum glo.

Ecclesia quælibet est & præsumitur libera, nisi probetur subiecta iuri patronatus. Innoc. in c. uenerabilis, de excep. Firm. hoc uerbo.

Error potius quàm malitia præsumitur in notario. Bertrand. consi. 271. num. 6. in 3. volum. lib. primo.

Edificans non præsumitur facere animo nocendi uicino. glo. & Bartol. in l. fluminum. §. fin. ff. de damno infec. Firman. fusius hoc uersi. in reperto.

Eligens præsumitur scire qualitates electi. Innocen. in c. cum inter, de elec. Firma. in repertor. uer. eo.

Emancipatio non præsumitur. l. 2. & ibi Bal. C. de patria potestate, nisi allegetur & probetur cursus. 20. annorum, quib. stetit seorsum a patre, & negociatus, secundum Bal. in l. post mortem, de adop. & And. Barba. in consi. clemētissimi Dei, quod est ultimum, in 3. parte consi. Alexand de Imo.

An emancipato præsumatur facta donatio a patre ex simplici datione. Bald. in auth. ex testamento. 4. & 6. col. C. de col.

Emendatus non præsumitur aliquis, nisi probetur eo modo, q. ponitur in c. testimonium, de testa & per Ancharan. consil. 30. item uerum, nisi post triennium, in auth. de mona. §. secūdo. Firman. uer. emendatus, & uer. semel.

Emphyteusis præsumitur perpetua, si emphyteuta possedit 30. annis, etiam si non constat de forma concessionis. Firma. uer. isto. pag. 14. facie 2. col. 2. circa prin. quod probat.

Emphyteusis præscripta præsumitur esse præscripta in tertia & ultima generatione. Firma. in reperto. pag. 16. fac. 2. col. 2. circa prin.

Emphyteuta præsumitur, qui tenuit diu emphyteusim & soluit canonem 40. annis. Firma. uer. emphyteuta præsumitur, fol. 16. fac. 2.

Emphyteuta præsumitur renouatus, qui per 40. annos soluit canonem, & possedit rem, licet instrumentum nō habeat. Fir. ubi supra.

Emphyteuta præſumitur ſoluiſſe canonem omni tempore, ex eo, quòd probet ſe ſoluiſſe tribus annis proximè præcedentibus Firma in reperto.

Emphyteuta præſumitur uendere nomine proprio non domini. Bar. & Bald. in l. mater. in fi. C. de rei uendica.

Emphyteuta præſumitur ex annua præſtatione canonis, licet amiſerit inſtrumentum emphyteuſis. Bald. in l. ſi certis. 5. col. C. de pac & in l. 1. in 4. col. C. de fideiuſſo.

Et præſumitur nedum pro emphyteuta, ſed etiam pro domino. Rui. conſi. 115. colum. ſi uolum. 5.

Eccleſia ędificata de fructibus eccleſiaſticis eſt ſubiicienda per Epiſcopum illi eccleſiæ, de cuius fructibus eſt conſtructa. 12. q. 2. Apoſtolicos, cum glo.

Eccleſia præſumitur libera & nō patronata, niſi probetur patronatus per confesſionē, uel conſuetudinem præſentandi in ea per plures actus. no. Abbas in c. querelam. de electio. ubi no. glo. & ibi plenè per eū. & Firman. uer. Eccleſia, in duobus locis.

Edificans non prę ſumitur facere animo nocendi uicino. Firma. uer. Edifi.

Emancipatio non prę ſumitur. l. 2. ubi Bal. C. de pa. po. Niſi allegetur & probetur curſus 20. annorum, quibus ſtetit ſeorſum à patre. & negociatus. ſecundùm Bal. in l. poſt mortem. de adop. Barba. conſi. ult. in 3. parte conſiliorum Alexandri.

Emancipato an præſumatur facta donatio à patre ex ſimplici datione. Bal. in auth. ex teſtamento. quarta & ſexta col. C. de collatio.

Emendatus non prę ſumitur aliquis, niſi probetur. eo modo, qui ponitur in c. teſtimonium de teſtibus. Firma. uer. Emendatus. ubi fuſius.

Emphyteuſis ſimpliciter conceſſa Titio, intelligitur etiam ꝓ ſuis filiis & nepotibus, & prę ſumitur conceſſa in tertiam perſonam. ſ. pro ſe filiis & nepotibus. Firma. uer. Emphyteuſis.

Emphyteuta prę ſumitur, qui diù tenuit emphyteuſim & ſoluit canonem 40. an. Firma. uerſic.

Emphyteuta prę ſumitur. & p̄ſumitur renouatus, qui per 40. an. ſoluit canonem & poſſedit rem, licet inſtrumentum non habeat. Et eo ipſo, quòd ſoluit per triennium proximū prę ſumitur ſoluiſſe canonem omni tempore. ibid. Niſi ſit facta unica ſolutio pro tribus annis. Item ſi fuit uera ſolutio ꝑ tres annos, non ficta per confesſionem partis. Itē ſecus in obligato ex contractu, uel teſtamento ad annuam præſtationem. & idem eſt in ſimplici

ci colono, uel conductore, qa probando se soluisse tribus annis, sufficit Firmanus ibi.

Præsumitur semper in dubio pro eo, quod excusat. Crauet. in cõsi. 244. nu. 5. in 2.

Emphyteuta præsumitur uendere nomine proprio non domini. Bar. & Bal. in l. mater. in fi C. de rei uend.

Emphyteuta præsumitur ex annua præstatione canonis, licet amiserit instrumenta emphyteusis. Bal. in l. sicut certis. 5. col. C de pac. & in l. 1. 4. col. C. de fid eiusso.

Emptio ex quibus præsumatur, & ad eius probationem quæ requirantur. Soci. in consi. 208 uisis actis, uer. possunt dedubere. in secunda parte. ubi bene.

Emptio præsumitur simulata, si fiat pro alio, & ei non fiat traditio, quo casu ei non quæritur dominium, sed ementi. Firma.

Emẽs à fure an præsumatur sciẽs vel ignorans. glo. & Bar. in l. inciuilem. C. de furtis. Firma. in reperto.

Emptor præsumitur possidere ex titulo præambulo emptionis. Firma.

Emptor præsumitur emisse de pecunia, quæ ad eum peruenit ante emptionem. Bartol. in l. Imperator, §. fin. de leg. 2. & per l. fi. C. de pig.

Emptor uini præsumitur in se suscepisse periculum, quia sic est consuetudo tabernariorum. Bal. in l. sicut. C. de actio. emp.

Emens nomine suo & alterius p̃sumitur de suo pecuniam soluere uenditori pro precio. Firma. Et quando quis præsumatur emere de propria pecunia Par. siu. consi. 80. in primo, uide omnino.

Emptor præsumitur emisse ratione dominii, nisi expresse emat ratione possessionis. Firman.

Emens de sua pecunia pro alio, an præsumatur donare. Doc. & Bar. in l. quæ dotis 4. col. ff. solut. matr.

Emens simpliciter præsumitur emisse pro mandatore, si probatur mandatum ad emendũ. Firma. uer. emens pro alio.

Emptori prius præsumitur facta traditio, cui constat factã esse, & præsumitur ei prius facta qui primus emit. Et præsumitur emptori primo facta traditio, cui constat factam esse, & præsumitur facta traditio, si precium prius soluerit, & ideo præfertur secundo. Firma.

Episcopi bona præsumuntur esse ecclesiæ, nisi contrarium p̃betur. Firma. uer. Episcopi bona. Et Episcopus præsumitur possidere nomine ecclesię, ibi. Firman.

Episcopus pręsumitur facere suo, non cum consensu capituli Firma. ibid.

Error quando præsumitur, etiam in notario. Firma. uersic. error præsumitur,

Error communis quando præsumitur. Firma. in repertorio. isto uerbo.

Etas præsumitur legitima tempore cōtractus. Firm. uer. ętas. Fallit ut ibi.

Et non præsumitur ætas minor ex præterito, sed maior. ibi.

Exceptio etiam præsumptiuè potest concludere. Bart. in l. 2. de excep. sed de necessitate debet cōcludere, sicut actio. Bal. in l. eos. C. de usur.

Excusator delicti habet præsumptionem iuris pro excusatione. Bald. in l. precibus. 7. col. C. de impube.

Expensę magnę pręsumuntur factæ per filium studentem. Bal. in authen. habita 4. col. C. ne fil. pro patre.

Expensæ equo pignorato pręsumuntur factæ à creditore, qui equum habuit apud se, & ideo repetuntur per eum à debitore. Barto. in l. cum seruus. ff. de uerbo. oblig.

Expensæ in fundo pręsumuntur factæ per possessorem fundi. Bar. in l. cum seruus. de uerbo. obligatio. & Firman. in uersic. isto.

Exemplum extractum ab originali facit qualem qualē pręsumptionem, immo & semiplenam probationem. quando allegatur originale deperditū. Parisius in consi. 17. nume. 19. in 4. uol.

Emens frater unus ex fratribus fundum pro se & fratre suo, si in instrumento contineatur, ꝙ uenditor fuit confessus habuisse & recepisse à dicto fratre, nec dicitur de pecunia communi, præsumitur de propria ipsius fratris ementis. Alexan. in consi. 77. nu. 1. in 6. uol. uide per eundem in consi. 37. in 4. repetito in consi. 49. in primo & Emilia. in consi. 78. num. 3. Socin. iunior in consi. 24. nu. 2. in secundo.

Emens quando præsumatur in mala fide. Bal. in l. 2. C. de repudian. hęre. ubi bene.

Error potius quàm dolus præsumitur. Menochi. de arbit. iudicis, casu 309. nu. 8.

Emphyteusis pręsumitur perpetua, & non temporalis. Ang. in l. qui luminibus ff. de prędiis rustico. prædio.

Extrauagans constitutio, quę nō est publicè nota, non pręsumitur peruenisse ad notitiā cuiuslibet. Iodocus in Enchiridio Parium, uel similium. in uer. Error iuris dubius.

Emphyteusis concessa censetur, secundum & pro ut est consuetudo ecclesię. Rolandus à Valle in consi. 79. nu. 68. in 3.

Error pręsumitur, saltem iuris, cum repetens tractat de damno

nō uitando, & natura negocii est aliqualiter confusa. Bal. cō si. 116. nu. 1. in j.

Estimatio in dubio pręsumitur uera, quę facit emptionē. Bal. in consi. 293. nu. 2. in j. uol.

Edificatum pręsumitur Hospitale per eum, qui tenebatur ędificare. Bald. in consi. 377. nu. 2. in j. uol.

Emphyteuticus contractus non pręsumitur, nisi ille, qui concesserit, reseruauerit sibi ius in re. Bal. in cōsi. 379. in primo. nume. 8.

Error pręsumitur in dubio, quod quis facit, quod facere non tenetur, nisi appareat de certa scientia. Bal. consi. 215. num. 1. in 2. uol.

Error non præsumitur in facto proprio, & nemo præsumitur errare in facto proprio. l. ultima. ff. pro suo. l. quanquam, ad Velleia. Duobus tamen concordantibus, uidelicet, quòd certet de damno uitando, & ꝙ probet rem aliter se habere, etiam in facto proprio præsumitur error. Bal. consil. 221. in 2. uolum.

Exemptus nemo præsumitur, nisi probetur, cum ius commune sit contra eum. l. actor. C. de proba. Bal. consi. 263. in 2. uol.

Emphyteusim accipere quis præsumitur uelle ad tertiam generationem. Bal. consi. 448. ad fi. in 3.

Expressum facit cessare ꝑsumptiū. & tacitum l. fi. C de pactis conuentis. Bal. consi. 379. col. 2. n. j. in 4. uolūm.

Esse uerum non præsumitur, qđ non apparet. Bal. consi. 405, in 4. uolum.

Error non præsumitur, nisi probetur. Crauetta consi 293. col. fi. uersic. Nec obstat, quòd per errorem &c. in 2. uol.

Emptor non pręsumitur dolo acquisiuisse. Portius consil. 60. nume. 1.

Emendatus an præsumatur, si ꝑ tres annos continuos cum bonis conuersetur, qui malę fuit uitæ. Nouellus in trac. ad defensam. fol. 53. nume. 48. ubi, ꝙ sic. Et emendatus præsumitur, qui post peccatum operatur bonum uiuens laudabiliter, cum posset peccare. Gribal. Axiomate isto. Emendatus.

Exiens domū cum aliqua re sub ueste, an sit sufficiens pręsumptio furti contra ipsum? Nouellus in practi. nu. 6. fol. 49.

Estimatio in dubio facit pręsumi uenditionem. Franc. Mar. decisio. Delphi. 52. nu. 2. in secunda parte fol. 61.

Aequitas non scripta præfertur rigori scripto si pro ea est pręsumptio. glo. pen. in c. suscitata. de resti. in integ. secundum Domini. in cap. disciplina 45. distinctio.

Esse non præsumitur ex eo, quòd olim fuit c. in parochia. 16. q. 1 & l. partum. C. de rei uendica. & l. penul. ff. de statu homi. & l. ex eo. ff. de ędili edic.

Episcopus præsumitur in dubio acquirere ecclesiæ, uel de bonis ipsius ecclesiæ. Dy. in regula ratum. in fi. & ibi in addi. de regu. iur. in 6.

An emens rem uendi prohibitã ratione personæ, uel rei, etiã ignoranter præsumatur scire quo ad hoc, ut non possit usucapere. Dy. regula. qui contra iura. & ibi in addi. de regu. iur. in sexto.

Extensio fit ad casum præsumptum, etiam in exorbitantibus. Crauetta de antiq. temp. parte 4. nu. 122.

Equus illius esse præsumitur, cuius signo est signatus. Stracha de Mercatura in 2. parte prin. nu. 73. fol. 47.

Executio sententiæ solẽniter facta præsumitur ex diuturnitate temporis. Tiraquel. de præscriptio. pagi. 6.

Esse semper præsumitur, quod in meo posse semel fuit. Afflict. decis. 13. nu. 1.

Emphyteuticus saltem contractus esse præsumitur in dubio, si quis tenuit & possedit domũ, & apothecam annis quadraginta, & ultra & soluit annuam pensionem, etiam si sit res ecclesiastica, & ex antiquitate temporis pręsumitur Papę consensum interuenisse. ita consuluit Parisius cons. 85. per totum, in 4. uol.

Ex magnitudine causæ præsumitur electa industria personæ, & præsumitur bene factũ, qđ à bono uiro fit. Item præsumitur pro eo, quod fit à magistratu electo per Principem. & pręsumitur pro his, qui sunt electi per principem. & quando quid fit à melioribus, tãto magis pro eo præsumitur, quod fit. Bald. in l. 1. §. his cunabulis. ff. de off. pręfec. præto.

Error pręsumitur probata ueritate in contrarium. quia hoc ipso, quod probat rem aliter se habere præsumitur erratũ si error aliàs est tolerabilis. Bald. in l. Celsus. ff. de interro. actio.

Estimatio ex breuitate temporis non facit emptionem. Exẽplum in locatore equorũ, qui dat equos estimatos. uide omnino Bald. in l. cum fundus. ff. locati.

Exhæredati liberi præsumuntur ingrati, nisi probent se gratos & protestatio patris præsumitur contra filium. quia sententia patris inducit præsumptionem ingratitudinis, sed istud est correctum, ut dicit Bal. in l. liberi. C. de inoffic. testa. ubi etiam dicit, quòd magis præsumitur pro parẽtibus, quàm

pro

pro liberis, quia naturale est, quòd pater magis diligat filiũ quàm filius patrem, & ita dicit Aristot.

Emptor non præsumitur fatuus, sed potius scire, quod omnes scirent. Bal. in l. 1. num. 6. C. de ędil. actio.

Emphyteusis præsumitur perpetua in priuato, secus in ecclesia. Bald. in l. j. num. 6. C. de iure emphyt.

Emptio pręsumitur, ubicunque fit mentio pręcij, uel æstimationis. Bal. in l. ex cõuentione, C. de pactis: l. cum dotem, C. de iure do. per Bal. non tamẽ nisi constet, de uer. emit uel uẽdidit, in Specula. de cés. ac. §. 2. uer. & no.

Emptio ex quibus præsumatur, & ad eius probationem quę requirantur. Socin. consi. 208. visis actis, uersi. 2. possunt deducere, cum uer. sequen. usque ad uer. ex quibus concluditur, in 2. parte.

Emptio præsumitur simulata, si fiat pro alio, & ei non fiat traditio, quo casu ei non quęritur dominium, sed ementi. Firman. in reperto.

Emptio non præsumitur facta p eo, cuius pecunia est soluta in pecunia, si instrumentum cantat in personam alterius. Fir. ubi supra.

Emptio per interpositam personam facta præsumitur fraudulẽta. l. si is cui bonis, & ibi Bar. ff. de acquir. hæred.

Emptio præsumitur facta de pecunia peruenta ad manus emẽtis. Bartol. in l. Imperator. §. fi. ad fi. ff. de leg. 2. & in l. fi. §. fi. C. ad Maced. per l. fi. C. de pigno.

Emptio pręsumitur fieri nominę proprio in dubio. Bart. in d. l. Imperator, per l. magis, de solutio. Bartol. in l. si patruus. C. communia utriusque iudi.

Emptor in dubio p̃sumitur emere ratione dominij, non ratione possessionis. Firm. isto uer.

Emptor pręsumitur in mala fide, si emit per collusionem. glo. & doc. in c. si diligenti, de præscr.

Emens à prodigo, uel ab eo, cui bonis est interdictum præsumitur in mala fide, si sciat uenditorem statim consumpturũ. Firman.

Emens a fure, an præsumatur sciens, uel ignorans. gl. & Bart. in l. inciuilem, C. de furtis.

Emptor pręsumitur intrasse possessionem de licentia uenditoris, maximè si uenditor sciuit, & non contradixit. Castr. in l. si ex stipulatione. ff. de acquir. hæredit.

Emptor præsumitur possidere ex titulo præambulo emptionis. Firman. fol. 10.

Emens rem alienam, an pręsumatur sciens, uel ignorans. Firm. in reperto.

Emptor præsumitur emisse de pecunia,

cunia, quę ad eum peruenit ante emptionem. Bartol. in l. Imperator. §. fin. ff. de leg. 2. & l. fi. C. de pign.

Emptor uini pręsumitur in se suscepisse periculum, quia sic est consuetudo tabernariorum. Bal. in l. sicut, C. de actio. empt. Firman.

Emptor pręsumitur emisse ratione dominij, nisi expressè emat ratione possessionis. Firma. in reperto. fol. 20.

Emẽs nomine suo & alterius præsumitur de suo pecuniam soluere uenditori pro precio. l. j. C. pro so. & per Bar. in l. Titiū, §. altero. ff. de administ. tuto. & not. in l. si patruus, & ibi ꝑ Bal. C. communia utriusque iudi. Ludouicus Roman. singu. uer. emens rem.

Emens simpliciter pręsumitur emisse pro mandatore, si probetur mandatum ad emendū. Firman. in reperto.

Emptori prius præsumitur facta traditio, cui constat factā esse, & præsumitur ei prius facta, q prius emit. Firm. in repert.

Emptori primo præsumitur facta traditio, si precium prius soluerit, & ideo præfertur secundo. Firm. in reperto.

Emens rem ab alio pręterquam a fure præsumitur in bona fide. Bal. in rubr. de inuestitura de re aliena facta.

Episcopi bona præsumuntur esse ecclesiæ. Firman. in reperto.

Episcopus præsumitur possidere nomine ecclesię. Innocen. in c. cum in officiis, de testamen.

Executio corporalis iustitiæ debet fieri publicè de die, & non de nocte, aliàs præsumeretur contra officiales. ita Guil. Benedi. in c. Raynutius, uer. mortuo itaque testatore, nu. 107. de testamentis.

Episcopus pręsumitur facere suo non consensu capituli. Firma. in repertor. fol. 32.

Error præsumitur, nisi scientia præsumitur, item error non præsumitur, nisi probetur per allegantem. item error non pręsumitur, probando rem aliter se habere, & debet allegari error, aliàs non præsumitur, nec cadit super nō intentatis. error præsumitur in factis antiquis. item error præsumitur in notario potius quàm dolus, nisi constet dolus, maximè in notario, qui sit persona dignissima, uel aliter probetur dictum quàm sit scriptum. itẽ error instrumenti præsumitur a notario in his, quę dependẽt a notario, vt si est error in indictione. aliàs præsumitur a partibus, quando pertinet ad earum officium, & si est error in confinibus, uel in nomine. itẽ error pręsumitur in uenditione ꝑ minus dimidia iusti precij, omnia supradicta Firman.

in repertor. item error pręsumitur in testatore relinquente filio putatiuo, & uitiat institutionem, quo ad partē eius, qui non est filius, non quo ad partem cohęredis, nec quo ad substitutionem item error cõmunis præsumitur, antequam per sententiam declaretur. itē error non pręsumitur, nisi constet expressim. Fir. ubi supra.

Aetas præsumitur legitima tempore contractus. item in eo qui comparet in iudicio, nisi ætas minor allegetur ad iustificationē alicuius actus, puta dationis tutelæ, quia minor præsumitur tunc. item nisi ex aspectu appareat minor, quia tunc & minor pręsumitur, nisi probetur maior. Item si opponitur contra procuratorem, quòd est minor, pręsumitur maior, nisi opponens probet esse minorem. Firm. in repert.

Aetas non pręsumitur ex pręterito minor, sed maior. Firm. in repertor.

Excommunicatus pręsumitur, q' dicit se absolutum. Bart. in authen. si dicatur, C. de testam. & in l. x. de uerborum obligat. & ibi doctor. & semel excommunicatus pręsumitur adhuc durare, nisi probetur absolutus. Firman. in reperto. & præsumitur iustè absolutus fauore animæ. Firman. ibi.

Expensæ magnæ præsumuntur factæ per filium studentem. Bal. in au hen. habita. C. ne fil. pro patre.

Expendens pro alio præsumitur expendere de suo. Firman. hoc uersic.

Expensæ in fundo præsumuntur factæ per possessorem fundi. Bart. in l. cum seruus, de uerb. obl. Bal. in l. fi. ff. de ali. pu. pręstan. & in l. 1. C. de fructi. & lit. expen.

Esse res ista nunc præsumitur hæredis, quæ fuit quandoque patris, uel contrario modo. Iste Petrus nunc possidet hanc rē, quę prius fuit Ioannis, ergo Petrus præsumitur esse aut filius, aut hæres Ioannis. Iodocus in practica ciuili, titu. de probatione per præsumptionem, nume. 10. & ibi plura de præsumptionibus.

Ex personis & causis plura præsumuntur, de præsumpt. ca. cum in iuuentute, & l. fin. in fin. ff. de actio. & obliga.

Exceptiones propositas, dilatorias proponens exceptiones præsumitur a iudice, quòd faciat id ad calumniandum, & ad partem aduersam uexandam, & molestandam. Iodoc. in pract. ciuili, cap. 178. de probatione per præsumptionem, num. 10. & hæc quidem probationem semiplenam facit præsumptio, cui est standum, donec contrarium probatur, &

Pp ista

ista dicitur probabilis presum ptio.ut ibi Iodocum.

Error præsumitur in facto proprio, quando quis tractat de damno uitando. Petrus Rauennas in eius alphabeto aureo, in uer. Pax, fol. 109. colum. 4. de probat.

Præsumuntur tractatus & aliæ solemnitates, quæ in rebus ecclesiæ alienandis requiruntur, propter antiquitatem temporis interuenisse, cõmunis est opinio, secundùm Dec. in consilio 36. colum. antepen. uersi. vlt. non ob. uol. 1.

Expensæ factæ in re communi præsumuntur factę ab illis, quibus necessitas incumbebat. Cæpola in consi. 35. num. 12.

Emens patruus cum nepte cohabitans, an præsumatur ex pecuniis pupillæ emisse, & an ipsi pupillę nepti acquirat. Bald. consi. 87. in 1.

Error an præsumatur in notario, an in parte. Bald. in consi. 263. num. 7. in 1.

Error an in milite præsumatur, an scientia. Bald. d. consil. 263. num. 5. in 1.

Emens rem ab alio, in dubio prę sumitur emisse bona fide, nisi per coniecturas probetur aliud. Natta consil. 14. num. 10. in j. uol.

Emphyteuticus contractus prę sumitur celebratus ex præstatione canonis per spacium 40. annorum. Bald. in consil. 24. in quarto volum. uide omnino, ubi etiam dicit Bal. quòd ubi requiritur scriptura idem operatur temporis coniectura, C. de apochis publicis. l quicunque, quia præsumptiones legũ sunt liquidissimę probationes, ut no. C. de procurato. tutorũ. l. penult.

Expensas non soluit litigans propter scripturæ præsumptioné. Bald. in consil. 166. in quarto, num. 4.

Error præsumitur, ubi tractatur de damno probando rem aliter se habere. Bald. in consil. 1. in 5. volum. num. 2.

Empta per uxorem an pręsumatur empta res ex pecunia uiri. Bald. in consi. 67. num. primo, in 5. uolum.

Expensas faciens præsumitur facere ex causa necessaria potius quàm ex causa de nouo acquirendi. Cast. consi. 133. nu. 3. in secundo.

Error præsumitur in his, quę dependent ex facto alterius, eo ipso, quod apparet rem aliter se habere. Cast. consil. 134. in 2. uol. num. 2.

Error præsumitur potius in dubio magis quàm dolus. Alexã. in consi. 65 in 1. num. 11. & magis quàm falsitas. etiam in notario. Alexan. consil. 70. nume. 10. in 1. plura ad rem Par. cõs. 169. per totum, in 4. uol.

Error

Error iuris potius præsumitur in milite, quàm malicia. Alexan. in consil.103.nu.3. in 1.uolum.

Excessus inducit præsumptionē doli, uel fraudis. Alexan.in cō-sil.86.num. 3. & maximè si est magnus excessus. consil. 273. num.7.in 2.

Elegisse quis præsumitur uiam, quę magis confert ad ualiditatem actus. Corn.in consi.74.litera E,in 2.vol.

Emptio annui redditus an pręsumatur in fraudem usurarum, quando interuenit deceptio ultra dimidiam iusti precij. Calcan.in cons.85.num.10.ubi dicit, quòd communis est opinio, quòd sic.l.cum & fundum, de auct. empt.& uendit.

Emphyteusis perpetua concessa præsumitur, quando quis ut emphyteuta soluit, quando tamen perpetuo concedi potest. Ruin.consi.75.num.3. & præsumitur concessio in emphyteusim, quando longo tempore quis soluit ut emphyteuta, & præsumitur concessa perpetuo ab ecclesia alteri ecclesiæ, secus in priuato. Ruin. consil. 110. num.6. & in consilio 160. num.1.

Error iuris non præsumitur, maximè quando quis potuit consulere peritos. Ruin.in consil. 20.num.8.in 2. & quando error iuris non præsumatur. idē Ruin.consi.10.nu.15.in 3.

Error iuris in muliere & minore præsumitur. Ruin. consil.108. num.2.in 3.

Error iuris in dubio non præsumitur, sed scientia. Ruin.consi. 159.in 3.num.23.& consi.162. num.23.in 3.

Emphyteuticus contractus quā-do præsumatur, uel cēsuarius. Parisius consi.85.in 4.num.1. & sequen.

Emphyteuta si alienauerit suum post lapsum longi tēporis præsumitur, quòd dominus tali alienationi consenserit. Socin. iun.in consi.23.num.15. in 1.

Error non præsumitur in actu geminato. Marsil. in consil. 112. num.7.

Emptio & uenditio, quando præsumantur fieri cum dolo. Ang. in consi.387 num. 3.

Error iuris præsumitur in mulieribus, & in masculis minorib. Crauetta in consil.142. nu.11. in aliis autem secus est. Rubeus in consi.75.num.5.

Emptor semper psumitur emisse bona fide, nisi per coniecturas probetur contrarium. Aret.in consi.153.num.1.

Error tunc magis præsumitur, quando probatum est notorium esse bonæ famæ. Gratus respon.16.num.31.in 1.uol

Extensio in correctoriis, ubi non est expressa ratio, nec unica pręsumitur, non admittitur. Gratus respon.26.num.31.li.j.

rium incumbit onus probandi. Abb.in c.si constiterit.nu.2 de accusa.& inquisi.

Errare præsumitur aliquis, quando non resistit aliorum errori, cum possit. Abb.in c. qui alios de hæreticis nu. 1.

Exemptio, siue immunitas non præsumitur, nisi probetur, qa de iure communi quilibet est subiectus. Abb.in cap. recepimus.nu.4 de priuile.& excessibus nu.4.

Emptio præsumitur facta ex pecunia illius, cuius nomine cãtat instrumentum. Abb.in ca. presbyter.de peculio clericorum, nu.3.

Etas legitima præsumitur in cõtrahente etiam matrimoniũ. Natta consi.240.nume.1.in 2.

Exceptiones reijcere potest iudex, si magna sit præsumptio calumniæ. Abb.in c.super hoc nu.31 de renun.

Ecclesia præsumitur subiecta Episcopo ex eo, quia dat ei aliquid episcopale. Abb. in cap. in causa nu.5. de causa poss. & proprieta.

Per exteriora præsumitur de interioribus. Abb.in c. ex studiis nu.2 de præsump.

Emptor non præsumitur malæ fidei ob stipulationem duplicẽ pro euictione. Saly. in l.non ex eo.nu.1.C.de euictionib.

Errasse quis non præsumitur, quãdo ex tali errore præsumitur fatuus. Cast.in l.cum in libris. C. de hæredibus instituendis nume 4.

Si quis detinet rem tanquã emphyteuta, & pro ea soluit debitum canonem, præsumitur emphyteuta. Iason in l qui in aliena, num. 48. ff. de acquir. hæredi a.

Exceptio nõ præsumitur calumniosè opponi, quando probationes offeruntur incontinenti, licet ad cautela iuramentũ offeratur l.4.§.condemnatum nu.13.ff.de re iudica.

Emptio præsumitur, ubicunque fit mentio de precio semper. Ias.in l.1.nu.13.C. de iure emphyteutico.

Et no. quòd ubicunque præsumptio scientiæ militat cõtra aliquem, & solus error eum excusare potest, nisi ipse alleget errorem & probet, debet puniri. Bellonus in suis supputationibus.lib.xi. cap.6.ad finẽ, ubi dicit se hoc multis uicibus in Palatio allegasse.

Error præsumitur eo ipso, quòd aliud factum est quàm fuerit dictum in præfationibus.§. preterea.ubi Ang.nu.6.institu.de inutilibus stipulatio. & quando præsumatur error. Bald.in l.si post, nu.2. C.de iuris & fac. ignoran.

Error non præsumitur, nisi corã iudice probetur. Ange.in l.Titius.nu.4. ff.de libe. & posth.& debet

debet allegari & probari. Ange. in l. si adulterium. §. incestū nu. 2. ff. de adulte.

Emptio simulata ꝑsumitur, quando uenditor statim restituit ꝑcium. Ange. in l. qui sic nu. 2. ff. de solutio. & libe.

Expensæ non præsumuntur factę per possessorem, nisi probetur. Ange. in l. in restituenda. n. 3. C. de peti. hęre.

Expressio falsa in gratiosis præsumitur dolosa. Cassiodorus de præb. decis. 10 nu. 2.

Aetas idonea presumitur, nisi cōtrarium probetur. Viuius cōmuni opinione ci. & ibi plura circa ætatem.

Exhęredatio præsumitur ea ratione facta, quòd filius erga patrem male se haberet. & turpiter & flagitiosè uiueret. l. si filiam. C. de libe. præteri. Bellonius supputationum libro 4. cap. 4. nu. 4.

Ensem primo euaginans præsumitur contra eum magis, & contra primo percutientem. Herculanus de cautione c. 27. nu. 18.

Estimatio rerum propter temporis propinquitatē uariata non præsumitur. Cagnol. in l. 2. nu. 233. uersi. si uerò. C. de rescin. uendi.

Emphyteuta præsumitur is, qui tenuit & possedit aliquam rē, & pro ea præstitit debitum canonem. & hæc quidem est cōmunis opinio. ut latè per Parisium in consi. 23. nu. 3. & seq. in 4. uolum.

Emptum præsumitur ex pecunia uiri non mulieris, licet simul sit facta acquisitio per uirum & uxorem. Bal. consi. 223. in quinto.

Error præsumptionem donationem donationis excludit. Bal. in l. liber homo. ff. de negoc. gest.

Ex quasi maleficio non ex uero tenetur ille, qui tenetur ex culpa pręsumpta. Bald. in l. debet exercitor. §. fi. ff. nautæ. caupo. stabula.

Empta res præsumitur de pecunia, quam quis tunc habebat ad manus. Bal. in l. uxor marito. ff. de donatio. inter uirum & uxorem.

Etatem præsumuntur scire coniuncti. Bald. in l. de tutela. ff. de in integrum resti. mino. nu. 1.

Esse non dicitur, quod non reperitur. quia quod non reperitur pręsumitur non esse. Bald. in l. cum ita. §. species. ff. de lega. 2.

Edificans in dubio non præsumitur facere ad æmulationem. Cępola in suo de seruit. titulo. de fenestra, num. 2. colum. 2. ad finem.

Edificandi cōcessio ad benèplacitum in dubio non præsumitur. Ang. in consi. 1. nu. 7.

Ecclesia si opus habuit pecunia, precium redactum ex alienatione

tione rei ecclesiasticæ pręsumitur conuersum in utilitatē ecclesiæ. Crauetta plura in cō si.237.col.3.circa prin.

Equalitatem uoluisse seruare patrem & matrē inter filios, est pręsumendum. Grammaticus consi.ciuili 26.nu.5.

Eligere nemo præsumitur uiam, per quam conuentiones suæ ruant. Chacheranus decis. Pedemontana 76.nu.9.

Estimatio fundi dotalis pręsumitur ī dubio facta, ut faciat emptionem. Vitalis in tract.clausularum, pagi.mihi 522.n.14.

Emptum ab uno ex fratribus pręsumitur ex eius propria & non fratrum pecunia, nisi cōtrariis coniecturis aliter præsumatur. Siluanus in consi. 86. nu.1. uide postea.

Error in dubio pręsumitur, quando litigatur coram iudice incompetente. Nisi litiganti esset nota iurisdictio ex uicinitate, uel fama in eo loco, ex q̄bus pręsumitur sciētia. Iaffredus decisione 113.& 162.

Emens rem, & pecuniam soluens licet nomine alterius, ipse tamen recipit possessionem, & possedit, pręsumitur nomen alterius simulatè appositum. Angelus in l.quamuis. per illū textum. C.si quis alteri, uel sibi, de quo ad rem Soci. consil. 129. numero 12. in 4. ubi & alia ad propositum, quę uideantur omnino, si placet, & qui dicit nomen alterius in instrumento simulatè appositū in cōtractu emptionis, debet probare. quia statur instrumento, donec cōtrarium probetur. Ange. in l. cum te propria. in no. C. si quis alteri, uel sibi. Et licet instrumētum emptionis confectum sit nomine uxoris, pręsumitur facta emptio à uiro, si eius pecunia solutum est pretium, & uiro est tradita res, quia uidetur actū inter partes, quòd solum nomen uxoris apponeretur, cum de utilitate possesionis & fructuū nihil participauerit, nec in soluendo pretio se grauauerit, & si cum ad eam nec lucrū nec damnum peruenerit, pręsumitur nuda ministra, & non commodum sentiens, argu. nota. in l.mulierē ff. de dona. inter uir.& uxo. cum simi. uerba sunt Bald. in l.multum. C. si quis alteri, uel sibi, approbata per Saly. ibi. & relata per Soc. in d.consi.129.nu.12.

In delictis semper pręsumitur pro eo, quod excusat. Crauetta cōsi.275.nu.13.in 2.uol.

F

FRuctus non pręsumūtur durare ultra triennium. Bertran. consi.216.nu.secundo, in 3.vol.lib.1.

Filius

Filiusfamilias an præsumatur habere ex profectitia, uel aduentitia causa. Specula. in titu. de actore. §. 1. uer. quid si dubitetur. & no. glo. in l. cum oportet. C. de bonis, quæ libe.

Fatuus præsumitur, qui fatua loquitur. ff. de condi. insti. l. cum quidam. & ibi Docto.

Fugę præsumptio non cadit in eo qui immobilia possidet, etiã qui mobilia magna possidet, quæ de facili occultari, uel moueri non possunt. Bar. in l. sciendum. ff. qui satisda. cogan.

Frequentia actuum, uel exercitium eorum, qui adhęrent & conueniunt illi facto præsumptionem inducit de illo facto. 27. q. 1. cap. uidua.

Filius eadem persona cum patre præsumitur. si est in potestate Ita debet intelligi l. fi. C. de impube. & aliis substitu. Secus in emancipato. ut est gl. in l. 2. C. qui ęta. uel poss. lib. 10. & in l. si mater. §. si quis hominem. ff. de excep. rei iudica.

Filius an præsumatur scire testamentum patris, & quid in extraneo hęrede. Bart. in l. is potest, ff. de acquir. hęr. & in l. qui Romę, §. duo fratres, ff. de uerbor. obliga.

Feudum concessit episcopus, uel aliam rem immobilem, si non constat cuius sit, præsumitur ecclesię fuisse. uide Guid. Pap. de præsumptio. nu. 33.

Facta, & ea quę in facto consistũt non præsumuntur. l. cum filio, ff de curato. furio. l. j. C. quę sit longa consuet. potissimum cũ sit contra ius. l. quod nõ ratione, & l. quod contra, ff. de ll.

Fraus præsumitur ex modicitate precij. l. per diuersas. C. mã. no. Cyn. in l. fin. C. plus ualere, quod agitur.

Furiosus quis perpetuo præsumitur. l. ambiguitatis. C. de usuf.

Falsarius præsumitur, qui suspecta scriptura utitur in iudicio, ut fides adhibeatur. l. iubemus, C. de proba.

Fraus præsumitur ex causis, de quibus per Bart. in l. post contractum, ff. de donat. & Dyn. in l. omnes. §. Lucius, ff. de his, quę in frau. credito item quando quis in contractu, uel extra iudicium cõfitetur debere, qđ ab eo petitur, nec aliàs cõstat de debito petito, nisi per ipsam confessionem, & tradit in solutum, uel obliget aliquam rem. l. j. §. si mutuam, in glo. super uer. spopondit. ff. si quid in fraud. patro. Si tamen quis cõuentus iudicialiter & libello oblato confiteatur, quod petitur secus, ut no. per Bar. in d. l. j. §. si mutuam, & quę sit ratio, ipse Bart. ponit. item præsumitur fraus ex modicitate precij, si res magni precij tradatur in solutum, uel cedatur ꝓ modico precio. l. per diuersas,

iuncta gl. C. manda. item prçsumitur fraus, si fiat emptio, uel alius contractus per inter positam personam, argum. l. 2. C. de natu. liberis, & l. 3. eo. tit. & l. si is qui. ff. de acqui. uel repu. hçred. uide Plotum inter consi. diuersorum per Zilettũ consi. 168. num. 22. & sequentibus in 1. Prçsumitur etiã fraus ex actu aliquo, si fiat incontinenti post cõtractum, uel actũ prohibitum. l. si uentri. §. fin. ff. de priui. credi. no. Bar. in l. si te paterna. C. de repu. uel absti. hçre. & in l. dolum. C. de dolo. Prçsumitur etiam fraus, quando quis non prçstat totam diligentiam in alienis negociis, sicut in suis l j. §. is quoque, ff. de actio. & obliga. l. hçredes. §. nõ tantum, ff. famil. erciscũ. & l. qď nerua, ff. depositi, & ibi est tex. & ibi etiam no. Bar. in uer. alij moderni. item fraus prçsumitur in filio, quando se abstinuit ab hçreditate paterna inuenitur postea possidere de bonis paternis, nam quod incontinẽti fit, ante pręmachinatum p̃sumitur, iuxta no. per Dyn. & docto. in d. l. post contractum. item prçsumitur fraus, si pater in testamento confiteatur aliquid filio suo spurio, etiã sub colore alicuius actus de se liciti, præsumitur in fraudẽ fecisse, nisi spurius probet confessionem esse ueram. tex. cum gl. in l. qui testamentum, ff. de probatio. sed si pater emit a spurio, & confitetur precium sibi fuisse solutum, ibi dicitur, quòd ualet confessio, sed illa glo. reprehenditur per Bartol. post Iacob. de Aret. per l. Aurelio, §. 1. ff. de liber. lega. Item fraus præsumitur ex celeritate actuum. l. si uota. §. fin. ff. de priuileg. credito. uide Bart. in l. eãdem. C. de fideicommiss. itẽ ex cautelis in aliquo actu appositis fraus prçsumitur. no. in l. 1. ff. de condi. insti.

Filius, uel filia non prçsumitur scire fideicommissum relictũ in testamento patris. ita dicit Bart. in l. qui Romç, §. duo fratres, ff. de uerborum obligat. uersi. quarto quçro.

Furtiua res reperitur in domo alicuius, an ille fur esse illius prçsumatur. uide Bal. & doc. in l. fi. ff. de hçre. insti.

Fraus prçsumitur, si pater uẽdat filio naturali, uide tamen Gui. Pap. de prçsump. num. 79. ubi etiam dicit, quòd pater non potest donare, uel relinquere filio naturali, uel legitimo filij spurij, nisi filius esset emancipatus.

Furto subtrahens instrumẽta aduersario prçsumitur habere malam causam. ita dicit Bart. in l. sicut. C. de probatio. & in l. 2. §. 1. ff de iure fisci. idem de illo, qui subtrahit testes, uel eo

rum attestationes. Guid. Pap. de presump.nume.85.

Filius, qui est in quasi possessione sui juris p̄sumitur sui iuris, & parti incumbit onus probādi contrarium. l.Titia,sol.matrimo.licet contrarium uideatur in l. emancipatione, C. de fide instr.facit.l.moueor. ff. de seruis export.

Feudi recognitio simpliciter facta nulla causa adiecta præsumitur facta,& homagium inde secutum censetur præstitum, ut dominus defendat recognoscentem, secundùm Speculat. in tit de feud.§. j. quinto queritur,circa finem,& ita nō ob. l.cum de indebito.§. fin.ff. de probat.

Factum in re mea, nec apparet quis fecerit, presumitur factū fuisse ab illo, qui ex tali facto consequitur utilitatem. argu. l.1.§.idem Labeo.ibi, eū enim uideri factum habere.ff. ne qd in loco publico.

Feudalis res non dicitur, nec presumitur,nisi probetur,cum de iure multa sunt allodialia. no. Hostien.in cap.nimis,extra de iureiuran.uide Alciat.in tract. præsump.regu.2.præsumpt.2.

Factū præsumitur id, quod prius erat faciendum, quando duo concurrunt l. qui duas, & ibi Flo. de seruitu. urba. prædio. l.illud,de acquiren.hæred.l.filius,de testa.mili.

Factum presumitur eo nomine, quo testator iussit.Firman. in reperto.uer.præsumitur factū.

Præsumitur pro eo, quod facere consueuit. Firman.uersi.presumitur pro eo, quod facere.

Præsumi an debet tantum a me id,quod est factum a cōiuncto. Firman. uer.præsumi.

Fraus in contractu multis modis præsumitur. Firman. uersi. fraus.

Famam bonam habere quis præsumitur. C. qui mili. non possunt. l. super his. Bartol. de præsump.

Falsarius præsumitur, qui suspecta scriptura utitur in iudicio, ut ei fidē apponat. l.iubemus. C.de probat.

Præsumitur fratrem uoluisse castrensia bona retinere, relinquendo fratribus bona paganica, C.de re mili. aliàs,testa. milit.l.j.

Præsumitur per naturalem effectum, quòd filius uoluerit in totum patrem liberare, quem uult esse liberatū ab actione tutelæ. l.Aurelius.§. Titius ff. de lib.lega.licet sublata sit hodie talis quæstio.Bart.de præsumptio.

Filium fuisse mariti præsumitur natum ex uxore in domo mariti,& ex eo in patria potestate existente,& econtra. l. filiū, ff.de iis,qui sunt sui. Bartol.in trac.presump. colum.1.ad fin.

Alciat.

Alciat.consi.6.num.30. in 1.& præsumitur contra filium, si pater uel maritus fuit per x. menses absens d.l.filium. Bar. ibi. uide Luc. de Pen. in l.quicunque,præsumptio. 177.C.de apochis publ.lib.10.

Filij res præsumitur, quæ fuit patris.l.siue posidetis. C.de probatio.

Furiosus perpetuo esse præsumitur, qui in furore est de præsenti, l. ambiguitatem. C. de usufructu.Alciat de præsump. regu.2.præsumpt.18.

Filiusfamilias quis præsumitur, ex quo suus pater præsumitur uiuere centum annis.l.fi. C.de sacrosanc. eccle. vide omnino Tho.Diplo. in apostil.ad Bart. de præsumpt.

Filius relinquens liberationem ab actione tutelæ patri. præsumitur eum liberasse etiam a solutione reliquorū propter naturalem affectionem, licet secus sit in extraneis. Alciat. de præsumptio.regula 1. præsumpt.6.

Fornicatio inter consanguineos non præsumitur ex cohabitatione.reg.1.præsumpt.34.

Filios habens præsumitur magis diligere ciuitatem, & propterea debet præferri decurionibus non habentibus filios. Alciat. de præsumpt. reg. 1. præsumpt.36.

Filius ex legitimo matrimonio natus præsumitur in potestate patris.Alciat.de præsump. regula 2.præsump.2.

Fraus præsumitur ex uarietate responsionis.Alciat.de præsumptio.reg.2.præsump.31.

Feudum in dubio præsumitur antiquum, non autem nouum. Alciat.de præsumpt. regula 3. præsumpt.38.

Furtiua res, licet in domo repe riatur alicuius,non tamen præsumitur ille esse fur, nisi concurrentibus aliis coniecturis. Alciat. de præsumpt. regu. 3. præsumpt.29.

Præsumitur in dubio cōtra fiscū. Alciat. de præsumpt. regula 3. præsumpt.41.

Filius præsumitur esse in potestate patris, nisi probetur emancipatus. ff. de iis, qui sunt sui & instit. de empt. in princ.sed hoc est uerum, nisi filius sit in possessione libertatis. l.Titia, ff.solu.matr.

Fideiussor soluens præsumitur suo potius quàm nomine rei soluere. l. Papinia. ff. mandat. aliàs,inter causas.

Præsumitur semper in populo aliquem esse fidem sinceram nō habentem,sed potius auro corruptibilem. Dec.in c. Osius, n. 6.de electio.

Familia p̄sumitur id, quod agit de uoluntate domini agere, c. constitutis, extra testib. idem in seruo. l. quarta, ff. de mino.

Alciat. consil.5.num.15.in 1.

Filios habens præsumitur magis diligere ciuitatem, quàm non habens, C.de decurio.l.in albo l.1 ff.de albo scriben.

Factum suum quis melius scire præsumitur, quàm alius, nec debet quis alium cõsulere qualiter in facto ꝓprio se debeat habere. Specul.in titulo de positionibus.§.6.num.10.

Furtum non præsumitur in re cõmuni committi. l.merito. ff. pro socio.

Frater non præsumitur, quòd fratrem odiet, uel iniustè dicat aliquid contra eum, de præsumpt.c.literas.

Falsitas nõ præsumitur in literis meram iustitiam continentibus,& quæ possunt de facili impetrari, c.penult.de crimi. fal. Luc.de Penna in l.j. C.de quæsto.lib.12 præsump.61.

Fides uoluntaria non pręsumitur, sed necessaria eius, qui in ęgritudine baptizatus fuit 58. dist.c.unico. & quod ibi no.

Fraus præsumitur propter alienationem omnium bonorum.l. omnes.§.Lucius.ff.quę in frau. credi. item

Fraus præsumitur, si facta est alienitio in coniunctum.l.si inter. ff.de dona.inter uir. & uxor.c. 1. ut eccle.benefi.& qđ ibi no. in uer. inter carnalitatẽ. item

Fraus præsumitur, si alienatio fit clam.c.unico, ut eccle. benefi. ea enim quæ fiunt in occulto, & occultæ improbitatis probatione plenissima sunt, ut legitur in 5. lib.historię tripartitę. item

Fraus pręsumitur propter alienationem omnium bonorum, supra.

Fraus pręsumitur si post alienationem & contractum de proximo fiat maleficiũ, quod qualiter intelligatur, uide. ff.si qs testa.liber. esse iuss. fue. l.1.§.& generaliter,& l.fin. item

Fraus pręsumitur, si alienator post commissum maleficium rem, quam distraxerat possidere inuenitur. l.sicut.§.supuacuum. ff. quibus mo. pign.uel hyppothe.sol.

Fraus & dolus pręsumitur, ubicũque tenetur quis ad aliquid officij ratione, quod scit, uel scire debet se necessario adductu rum, si id omittit l. dolus. ff. manda.

Fraus pręsumitur, nam qui tenetur ad iudicium ire intra certum terminum, nisi probetur se iusto impedimento detentum, præsumitur fraude non iuisse, cum aliàs regulariter, q fraudem allegat, eam probare debeat, ff.de proba.l. quoties, § qui dolo.

Fraus & dolus præsumitur in eo, q petit, quod restituere oportet. regu.dolo facit, de regulis iuris in 6.

Fraus

Fraus præsumitur & dolus. si hęres post motam sibi cõtrouersiam hęreditatis, legata sine cautione de restituendis legatis euicta hęreditate psoluat. l.dolo.ff.ad l.falcid.

Fraus & dolus pręsumitur in uẽdicante rem, quam uendi mã dauit l. seruum Titii.ff. mandati.

Fraus & dolus pręsumitur in eo, qui quærit lucrum ex aliena iactura.l.si quis mancipiis.in fi. ff.de instito.

Fraus & dolus præsumitur in eo, qui quod debet non restituit. l.si procurator.§.dolo.ff.mandati.

Fraus & dolus præsumitur in eo, qui agit ex stipulatione sine causa concepta l.2.§.si quis.ff. de doli exceptio.de quo.C.de his,qui non imple.

Facere pręsumuntur homines id quod communiter fit. Bertrã. in consi.266.nu.8. in 3. uolum. libro j.

Fecisse rectè pręsumitur, quando quis facit aliquid, quod ex officio tenetur facere, prout & iudex. Turrecremata in capit, hoc etiam, nu. 2. secunda q.6.fol.88.

Fraus præsumitur & dolus. ubicunque petitio alicuius legitima exceptione elidi potest, si is in ea perseueret l. 1.§. generaliter.ff. de doli excep.

Fraus & dolus præsumitur in omni eo,qui scienter contra æquitatem facit l.qui æquitatem. de doli excep.

Fraus & dolus præsumitur,ubicũque lex dat doli exceptionem Lucas de Penna, in l.quemadmodum.C.de agricol. & censi. lib.10.pręsump.16.

Fraus præsumitur in eo, qui se subtrahit, ne faciat, quod tenetur. C. de pact conuen. inter emp.l.si à te.

Fraus & dolus præsumitur in eo, qui constitutiones principum ignorare se dicit l. iubemus, ad fi.C.de testam.

Fraus præsumitur in legato relicto sub nomine debiti ei, qui ex testamento capere nequit. l.qui testamentum. de proba. & hoc uerum quibuscunq; verbis legetur, etiã cum iuramento.l.cum quis decedens.§.pen. cum ibi no.ff. de leg.3.

Fraus præsumitur facilius committi in ultima uoluntate quã in contractibus inter uiuos. vt no.in l.qui testamentum. ff.de probatio.

Fraus præsumitur in his, quæ aguntur clam.l.fi.ff de ritu nuptiarum.l.non existimo. ff. de admini.tuto.l.pupillus.§. sanè. ff.de aucto.tuto.ubi dicitur, ꝙ uidetur tutor emens rem pupillarem per interpositã personam agere mala fide.

Fraus,& dolus præsumitur in eo, qui magistratus imperio non ob-

obtemperat.l.non potest uideri dolo carere.ff.de reg. iur.

Fraus & dolus præsumitur in fideiussoribus, qui rem pignori obligatam emunt à creditore l.1.C.de dolo.l.si fideiussor.§.Paulus.ff.mand.

Fraus præsumitur & dolus in hærede, qui rem hæreditariã obligatam emit à creditore propter uinculum fraternitatis.l.fi.§.quatuor.ff de leg.2.Quod putat uerum Luc.de Penna in extraneis.secus in filio & coniunctis, argumen.ff.de priuil.credi.l.1.de contrahen.empt.l.qui officii.de re militari l milites.2.respon.& uide.ff.communi diui.l.qui cohæredes.§.& quod ibi no.ita Lucas de Penna in l.quemadmodum.præsump.24.C.de agrico.& censi.libro 11.

Fraus præsumitur, quoties quis contrahit uenditionem, cui ciuitatis suæ publica munera sunt indicta.C.de rescin.uen.l.ij qui.

Fraus præsumitur adoptio facta contra fiscum, ab eo, qui post reatum commissum, etiam ante accusationem suam aliquẽ adoptauit.ff de bonis damno.l.fi.§.ex bonis.

Fraus pręsumitur in eo, qui debet edere, & in totum nõ edit.l.ubi exigitur.ff.de eden.

Fraus & dolus præsumitur commissus à procuratore post litẽ contestatam ab ipso domino fore commissus, cum una persona dicantur.not.ff.de doli exceptio.l.si procurator.in fi.uide plura per Pet.Rauenna.in suo Alphabeto.uer.Fraus.

Fraus præsumitur in eo, qui reuelat archa.5.q.5.qui ambulat.

Fraus præsumitur in eo, qui nõ iure datus est tutor in testamẽto, & administrationi se immiscuit, & non faciens se à iudice confirmari administrationem deserit l.qui.§.1.& 2.ff.de admini.tuto.

Fraus præsumitur in eo, qui pro tutore se gessit, & administrationẽ deseruit, antequam pupilli certificaret agnatos.l.1.in fi.ff.de eo, qui pro tuto.

Fraus præsumitur in curatore, q suo concuratori denegat administrationem communicare, uel aliàs non ex fide gerit.l.actus.ff.de administr.tuto.& uide l.licitatio.§.socii.ff.de publi.

Fraus præsumitur & dolus in eo, qui appellat extra iudicium, & appellationem nõ prosequitur intra annum.c.cum dilectus.de dolo & contuma.& notat Innocenc.in c.dilectus.de maio.& obe.

Feudi concessio ob merita realis esse præsumitur. Moronus de fide, treuga & pace.parte 1.q.63.nu.1.

Fraus præsumitur in minore 20.

annis

annis, qui cum causam manu mittendi non haberet, alii manumittēdum dedit l. si quis. in fi. ff. qui & à quibus.

Fraus præsumitur, cum non capaci legatum relinquitur, & nomen legatarii non exprimitur, sed dicit lego illi, quē scit aliquis, puta Titius. l. Lucius. §. fi. ff. de legat. 1. & ibi no. uide Lucā de Penna in l. 1. C. de dela. lib. 11.

Fraus præsumitur, si testator relinquit aliquid nō capaci mercedis ultra seruitia per legatarium præstita. ff. de lega. 3. l. cū quis decedens. §. Titia.

Fraus præsumitur in matre binuba, quæ dedit dotem secundo uiro, & postmodum illa diminuit, ut filius primi matrimonii ad portionem, quam statuit lex hac edictali. C. de secun. nup. non teneatur. Idem in matre, quæ fecit donationem propter nuptias, ut & postea illam diminuat, ut filius &c. in §. de augmentis in auth. de nuptiis. & ibi no.

Fraus præsumitur in legato relicto mulieri, etiam per militē in quam suspitio cadere potuit. l. mulier. ff. de testa. mili.

Fraus præsumitur, uel negligentia in eo, qui impetratis literis non utitur intra annum. c. 2. in fi. de rescrip.

Fraus præsumitur in matre, quæ filio donauit, & postmodum contractis secundis nuptiis eādem donationem prætextu ingratitudinis reuocare conatur. in auth. de nup. §. matre.

Fraus præsumitur in filio, cui pater debitorum nomina prælegauit, si post testamentum conditum gessit negocia patris, & multos fecit ex paterna pecunia debitores, maioresque pecuniæ summas credidit quā pater fuerat consuetus. l. nomen. §. filio. ff. de leg. 3.

Fraus, & dolus præsumitur in casu. l. Iulianus. ff. si quis omissa causa testa.

Falsum præsumitur id, quod actū est debitis solemnitatibus prætermissis. l. nulli. C. de munera. circa med.

Falsum præsumitur instrumentū uel charta, si arguatur ipsum de falso, & is, qui dicitur habere illud, exhibere non uult, sacramento, quod illud amiserit non præstito l. cum quidam C. de fide instru. cum ibi no.

Falsum præsumitur rescriptum, & per falsitatem elicitum contra ius obtentum c. 2. in fi. de rescript.

Fornicari præsumitur quis inuentus solus cum sola, secretis in locis, capitulo literis de præsumpt.

Fraus præsumitur in tutore, qui iudicē, aut ministros eius corrupit, ut tutela sibi decerneretur, & hic uelut prædo punitur

tur. ff. de suspect. tutor. l. 3. §. si datis.

Fur præsumitur ingressus domũ. nocturno tempore causa necis inferendę, & dominum causa interficiendi. l. si ut allegas. C. de sicariis

Facilius quis præsumitur deprehendi in furto recenter commisso. C. de suscepto. & archa. l. neminem.

Fugitiuus seruus pręsumitur, qꝑ sciens conseruum confugere illum sequitur & non redit l. quis sit fugiti. §. idem ait. ff. de ędil. edic.

Fugitiuus pręsumitur, qui ligatus uinculis assignatur. l. si tamen. §. ei qui. ff. de ędil. edic.

Fraus aut dolus præsumitur ex uarietate responsionis de eccle. benefi. c. ut nostrum.

Furiosus pręsumitur, qui uerba ad furiosos apta loquitur l. quidam. ff. de condi. insti.

Furiosus semel præsumitur semper furiosus 3. q. 9. indicas. unde, qui dicit aliquem fuisse postea sanæ mentis, illud habet necesse probare. de success. ab intesta. c. cum dilectus. & not. Archi. de hęre. filii, l. b. 6.

Filius pręsumitur noluisse hęreditatem sibi delatam per patrem acquiri, si eo sciente & permittente diu pater hæreditatem possederit l. qui in aliena. post princ. ff. de acquir. hæredita. uide C. de petitio. hę re. l. si filius. & quod ibi no.

Familia pręsumitur id, quod agit de uoluntate domini agere. c. constitutus. de testibus.

Factum suum, quod quis fecit p̄sumitur, quòd iustè uel iniustè tueatur. no. Inno. de arbit. c. 2. & de cleri. c. cum diuersis.

Filiusfamilias p̄sumitur sibi mutuam pecuniam in causam castrensis peculii conuertere. C. ad macedo. l. fi.

Facere de suo promittens pręsumitur, qui promittit, aufert, uel pollicetur l. ultima. C. de dotis promiss.

Familiares habens inhonestos, p̄sumptionem habet contra se. Idem habẽs socios inhonestos Abb. in ca nulli episcoporum. nu. 1. de accusa.

Filius an pręsumatur scire testamentum patris. Bal. consi. 295. in 3. parte. & consil. 403. in 3. parte num. 2. & consi. 392. in 1. nume. 1.

Filius an p̄sumatur filius ex eo, quia natus est in domo patris. Bal. consil. 379. in tertia parte nume. 5.

Fuga carcerati an inducat præsumptionem contra magistratum. Bal. consi. 32. in 5. & 32. in 3. par. nu 5.

Filius possidendo paterna, an pręsumatur immixtio, & sic, quòd fiat hęres. consi. Bal. consi. 304. in 3. nu. 2.

Filius non præsumitur hęres, nisi quo

Fal-

Filius

quando

ctas

ctas personas. l.non solum. ff. de ritu nup.Gozadi. in consil. 1.num. 24.

Fama præsumptionem scientiæ facit.Gozad.consil.8. nu.31.

Filius potest alienare prædium prelegatum sibi, quod non ex cedit legitimam,quia ex præsumpta uoluntate testatoris in ipso prædio posit legitimã sibi detrahere. Bal.consil.328. in 5.uolum.

Feudum præsumitur,quando qs longissimo temporis cursu tã quam uasallus seruiuit, licet ab initio res fuerit libera. Gozadi.consi 9.num.7.in

Feudatarius præsumitur, si post inuestituram soluerit per 30. annos. Gozadin. in consil. 11. num.10.

Frater pro fratre actum gerens præsumitur facere eius mandato.Gozad.consi.11. nu.15.

Filius presumitur legitimus, licet ambo parentes negẽt.Gozad.in consi.12. & præsumptio est pro filio,si maritus confessus est etiam incidenter & propter aliud eum esse filium, licet postea in iudicio neget,ibi num.7.& ibi plura de filiatione. vide omnino, & in consil. 13.per totum, ubi plenisś mẽ de filio & filiatione, & licet pater asserat eum bastardum, & ab adultero sit educatus, tamen filius præsumitur mariti, etiam si mulier fuisset in lupanari, ibi confugito, quando casus eueniret super filiatione & legitimatione.

Fraus usurarum nõ præsumitur, ubi capi potest alia coniectura Gozadin.consi.55. nu.13.

Fiscus semper præsumitur esse soluendo.Ruin.consi.44.num. 8. in 1.

Factum a seruitore, uel familiari præsumitur factum de mandato domini,& quando. Ruin.in consi. 59.num.5.in 1.

Furor in dubio non præsumitur. Rui.consi.67.nu. 1. in 1.

Fraus potest præsumi ex uicinitate actuum cõtra illum,qui gerit actum, & in fauorẽ tertij, sed ad fauorem eius, qui actũ gessit, talis præsumptio locũ non habet.Ruinus consil.177. num.15.

Forma præsumptiuè non adimpletur.Ruin.in consil.13.num. 12.in 2.

Furor de præterito modico tempore durans, non præsumitur in presenti durare.Ruin. consi. 8.nu.3.in 3.

Falsitatis præsumptio resultat, contra instrumentum notarij alias de falso accusati.Ruin.in consi.36.num.4. in 4.vol.

Frater præsumitur modicam expensam donare.Ruin.in consi. 100.num.5.in 4.

Feudum in dubio præsumitur hereditarium. Parisius consi.30. num.9.in 1.parte.

Filius

bari per duos testes. Riminal. consi.6.num.11.

Furti præsumptio cessat in emẽte ex interuallo post commissum furtum.Rimin. in consi.6. num.33.

Furti præsumptio contra habitãtem,uel solitum conuersari in domo,quando militet.Rimin. consi.6.nu.34. in 1.

Fraus de facili prę sumitur aduersus creditores. Riminald. consi.243.num.82.in 2.

Falsum præsumptum in uno capitulo non uitiat reliqua.Rim. con.275.num.9.amplia, prout ibi.num.10.limita. ut ibi.num. 11. in 2.

Filius præsumitur habuisse scientiã simulationis adhibitæ per patrem in contractu. Rimi.in consi.300.num.81.

Filius an præsumatur acquisiuisse ex bonis paternis,uel de se. Rimin.consi.300.num.94.in 2.

Filius præsumitur emancipatus si diu seorsum a patre uixit. Riminal.consi.409.num.11. in 2.volum.

Filiæ præsumuntur consentire, quando pater contrahit sponsalia pro eis,& si non contradicunt,prę sumuntur consentire. Alciat.consi.6.num.13. in 1.

Fideicommissi præsumitur ignorantia.Alciat.in consi.119. nu. 29.lib.9.

Fraus probatur ex comminationibus prę cedentibus. Alciat. consi.149.nu.7.lib.9.

Non præsumitur quis uoluisse ꝓcedere de facto, quando iam cœperat uia iuris experiri, neque mutasse uoluntatem. Alb. consi.46.num.7.

Fugiens cum ense nudo in manibus, præsumitur occidisse eũ, qui reperitur occisus. Alba in consi.56.num.20.

Fenestram quis facere in muro suo ad ęmulationem uicini qs præsumitur. uide omnino Bertran.consi.133.per totum, ubi etiam ponit positiones seu capitula prohibere uolentes. in 3.volum.

Fideicommissum non præsumitur quis uoluisse subuertere, uel fraudare,si habet filios, inter quos etiam est factum fideicommissum &c. Alba consi. 97.num.38.

Falsitatis prę sumptio cessat in instrumento facto coram multis.Bartol.in consi.8. inter consil.crimi.num.15.to.j.

Frater prę sumitur scire facta fratris banniti,& coniuncti.Ang. inter consil.crimi.70. num.34. tomo primo.

Falsitas prę sumitur fabricata ad instantiam producentis, nisi nominet & probet auctorem. Gargiareus inter consi. crimi. 126.num.89. Caualatius inter d.consi.crimin. 129. num.5.

Nemo præsumitur contra factũ suum uenire uoluisse. Zas. in consi.

consil. 11. numero 13.

Famulus consensu domini actū fecisse in dubio præsumitur. Zas.in consi. 15. num. 139.

Fraudatur nemo pręsumitur in officio suo, uel facere actum illicitum. Zasius in consi. 17. nu. 3. & num. 13. in 1. uol.

Fraudator semel, uel calumniator, in aliis etiam causis fraudare & calumniari præsumitur. Zas. in consil. 18. num. 32. in primo.

Facere non pręsumitur quis uoluisse, quod non poterat. Ripa in c. Ludouicus, de rescriptis, num. 8.

Feudalia præsumuntur prædia, quando quis inuestitur de pratis, gerbis aliter ipsis nō specificatis. Brunus consi. 1. num. 3.

Frater pręsumitur dotare sororem. inter consi. Bruni, num. 5. l. unica. §. accedit. C. de rei uxo. actio. Bal. consi. 382. tamē si eadem die apparet instrumentum quietationis factæ p sororem fratri præsumitur dotasse contemplatione illius quietationis, quia præcedentia declarant sequentia.

Fraus pręsumitur faciliter in personis prohibitis aliquid facere. Neuiza. in consi. 33.

Fraus pręsumitur de eo, quod tātum fuit longo tempore occultum. Neuizan. in consil. 57. num. 9.

Fratres, qui steterunt longo tempore diuisi, pręsumuntur diuisi. Neuizan. consil. 57. num. 10.

Fur præsumitur, qui clam rem emerit. Cæpola consil. crimin. 26. num. 14.

Frater & soror, qui palam in uno lecto dormiebant, non præsumuntur incestum committere. Crauetta consi. 321. num. 2. Menochius de arbitr. iudicis casu 244. num. 7. Craue. etiam in consi. 321. per totum.

Filius natus ex pedisequa in domo domini, nō præsumitur domini filius, quia esset indigna præsumptio, nisi probaretur, quòd fuisset eius concubina. Bertran. consi. 147. per totum in 3. uol.

Fractura parietis, seu ianuæ, aut capsæ facit præsumi furtū fuisse commissum respectu illius fracturæ. Grammat. consil. 17. nu. 1.

Falsitas præsumitur ex diuersitate, seu uarietate scripturarum & contrarietate. Grammati. consi. 24. nu. 5.

Filius gesta parētis imitari. Grāmati. consi. 31. nu. 4. & præsumitur eiusdem factionis, sicut pater fuit. & etiam si pater fuit partialis contra Principē, ita & præsumitur filius partialis, uel fidelis. Gramma. consi. 35. nume. 5.

Famulus, seu famula dum reperitur in domo mortua, præsumitur à domino domus occisus,

uel à domina, si dominus est absens. Grammatic. uoto 23. nu. 3.

Furiosus præsumitur ille, quē pater furiosum esse reputauit. Machellus patrocinio 3. numero 6.

Furtum præsumitur factum culpa debentium custodire rem furatam. Machell. patroci. 46. nume. 10.

Feudalia bona præsumūtur, quādo posſidentur ut feudalia. & feudatarius quis non præsumitur, nisi probetur. Bellonus cōsi. 10. nu. 8. & 10. Cepha. consil. 172 in 2.

Fraus abest & non p̄sumitur propter modicam quantitatem, Luchi. de Curte inter consil. cri. per Ziletum consi. 44. n. 15 in 1. lib.

Furiosus, probato quòd quis fuerit in furore, si confessus fuit contenta in inquisitione uera esse, præsumitur etiam tūc tēporis in furore perstitisse. Frāciscus de Ramponibus inter consi. cri. diuersorum per Ziletum consi. 45. nu. 8. in 2. libro, uide omnino Boerium q. 23. n. 86. & 88. parte 1. ubi plura.

Furtum præsumitur ex retentione factą rei alienæ contra domini rei uoluntatem. Calepinus inter consi. crimi. diuersorum per Ziletum consi. 51. nu. 9. in 2. libro §. gallinarum. inst. de rerum diuisio. & in l. alienū. C. de furtis. & ibi gl. in uer. donauerit. & l. qui re sibi cōmodata. ff. de furtis. & §. furtū autem. insti. de oblig. quæ ex quasi delicto nascuntur. vide Archiepiscopum Flo. in eius summa. parte 2. titulo 1. cap. 15. de speciebus furti. §. 2. Ait enim S. Augustinus. Si inuenisti, & non reddisti, rapuisti, uide in Chatechismo moderno. in præcepto Decalogi. Non furtum facies. fol. 491. ubi de uariis furtorum generibus agitur. Item furtum præsumitur commissum potius à familiaribus quàm ab extraneis. Paris. in tracta. Syndica. §. licet, tomo 14. fol. 161. colum. 2. ad fin. Item furtum prēsumit̄ factum culpa debentium custodire rē furatam. Machellus patrocinio 46. nume. 10. & patrocinio 59. nu. 3.

Filii habitando in domo patris præsumuntur hæredes patris, & paternam hæreditatē acquisiuisse. Bombinus consi. 18. nu. 7. & 27.

Feudum quando præsumatur hęreditarium, & feudum nō pręsumitur merè hæreditarium. Mod. Par. consi. 50. numero 2. & 42.

Factum præsumitur quid eo nomine, quo iussus p̄cesſit. Crottus consi. 57. nu. 6.

Fraudis præsumptio cessat, si uēditor cōstituit se emptoris nomine

mine posſidere. & reſpondet emptori de fructibus. Crottus conſi. 141.

Fraus præſumeretur, ſi probaretur relicta per maritum fuiſſe prius relicta uxori, quòd poſtea de uoluntate uxoris maritus ea trāſtulit in cōiunctum, aut ualde fidum & amicū uxoris. inter conſi. ultimarum uoluntatum, conſi. 168. num. 28.

Filius in dubio præſumitur naturalis, & non ſpurius. Brunus inter conſilia per Ziletum ulti. uolunta. 175. num. 63. uide omnino. Boſsius de coitu damnato nu. 77.

Filius talis præſumitur, qualis à patre fuit in ſuo teſtamēto nominatus. Cephal. conſi. 48. nu. 13. & præſumptio accipitur, quæ filiis prodeſt. ibi. nu. 18. in 1. uol.

Filius an pręſumatur natus ante uel poſt contractum matrimonium. Cephalus conſi. 82. nu. 56. Et pręſumitur legitimè natus fauore filiationis & matrimonii. ibid. nu. 59. Et filii præſumuntur legitimi, ubi conſtat de matrimonio uero, ſeu putatiuo. Et filius legitimus non præſumitur, niſi probetur matrimonium. legitimū. ibi nu 64.

Feneſtras quis in ſuo feciſſe præſumitur ad ſuum commodū. Cephal. in conſil. 130. nume. 8. in primo.

Fraus non pręſumitur in eo, qui iuxta Aduocati conſilium facit. Cęphalus in conſi. 179. nu. 23.

Falſitatis præſumptio ceſſat in homine bonę famæ. Cepha. cōſi. 230. nu. 18. in 2. & ibi alia, & quòd ut pręſumatur falſitas, requirit interueniſſe magnū commodum, num. 19. Niſi maliosè actū fuiſſet. Portius conſi. 93. nume. 11. & ibi plura de falſitate.

Feudum nō pręſumitur antiquū, quando dicens eſſe antiquum illud non poſſidet. Ceph. conſi. 272. nu. 131. in 3.

Facti euidentia tollit omnē pręſumptionem contrariam. Rolan. conſi. 2. nu. 130.

Fideicommiſſi onus non facile pręſumitur. Portius conſ. 137. nume. 17.

Filius illorum pręſumitur, qui ut parentes illum habuerunt pro filio. Vbaldus de canonica. §. ſecundo principaliter, nume. 15. Tomo 4.

Filius pręſumitur futurus ſimilis patri. Bonico. in tract. de Nobilitate, in quarta par. num. 2. Tomo 5.

Fraus pręſumitur, ſi res donatas donator à donatario conduxiſſe reperiatur. Pet. Antibo. in tract. de Muneribus §. 4. nu. 72. Tomo 6.

Fraus præſumitur, ſi de creditorum remittentium non conſtet. Caccialu. in tracta. de

pactis

pactis 11.q.nu.2.

Fugitiuus non pręsumitur, qui statim sponte sua reuertitur. Grilandus de relaxa. carcera. §. quęro primo, Tomo 15.n.8. fol.130.

Filius iuris pręsumptione est hęres patris. Tiraquellus de utroque retractu.§.1.in glo.9.nu.51 uide postea.

Fratres quando pręsumantur ignorare fideicommissum. uel hæres, quę in testamento. Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu.13.ff. de verbo.oblig.

Furtiuæ rei emptor ex indiciis, & p̄sumptionibus fuerit sciés, uel ignorans præsumitur. Bartol. in l.2. C. de furtis.

Filius an p̄sumatur diues ex bonis patris, uel aliunde. Bart. in l. cum oportet. nu.5. C. de bonis, quæ lib.

Bonus ille præsumitur, qui ter se bene habuit in aliquo exercitio Bartol. in l.1. C. de athletis, libro 10.

Filius non præsumitur nutritus in domo. Abb. in c. trásmisisse. qui filii sint legitimi, nu.2.

Filius pręsumitur hæres. Abb. in c. quòd nobis, qui filii sint legitimi, num.3. Alex. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. nu. 11. ff. solut. matri.

Falsitas quando pręsumatur cōmissa per officialem Papæ, uel per impetrantem. Abb. in ca. ex conscientia. numero quarto de crimine falsi.

Filius, qui non est industriosus, nec apparet, unde aliunde quęrere poterit; præsumitur de bonis patris quæsiisse, Bertr. in consi.148. num.11. in 3. vol. libro 1.

Filius in dubio non pręsumitur hæres patris, in c.1.nu.3. de solutionibus.

Falsum non pręsumitur committi à magno uiro. Abb. in ca. te nobis, nume.2. de clericis peregrinis.

Filius si efficitur studiosus præsumitur acquirere ex eius industria, & ex officio sibi concesso aliàs secus. vide omnino Lucá de Pen. in l.7. ad fi. C. de iure fisci, lib.10.

Filius non pręsumitur eius à quo filius uocatur, Saly. in l. nō nudis. C. de proba. nu.1.

Fama publica presumptioné inducit. Saly. in l. si tutor. C. de periculo tuto. ubi dicit tenendú hoc cordi.

Furtiua res nō pręsumatur, quæ apud aliquem est reperta. Saly. in l. ciuile nu.5. C. de furtis. ubi inspicitur qualitas personæ.

Factum in tempore licito pręsumit in delictis. Ias. in l. ut vim. nu.8. ff. de iust. & iure.

Filius, qui per decem annos habitauit seorsum à patre, præsumitur ab eo emancipatus. Ias. in l. qui in aliena. numero 50.

50. ff.de acquirenda hęredita.
Filius emancipatus, qui tenuit lõgo tempore aliquas res paternas, nec apparet quo iure, pręsumit pater ei donasse. Iaſ.in d.l.qui in aliena nu.51. ff.de acqui.hęre.
Filius præſumitur inſtitutus cõtemplatione patris, quando facta fuit mentio de patre. Iaſ.in l.is qui §. 1.nume.21.ff. de acq. hęredi.
Filius in dubio præſumitur legitimus & naturalis. Iaſ. in l. is qui putat.nume.20. ff.de acq. hęred.
Filius in dubio pręſumitur exhæredatus bona mẽte. Iaſ.in l. ſi mater, nu.5.ff.de uulg.
Filius in dubio præſumitur in poteſtate, niſi probetur emancipatus. Iaſ.in l & ſi pepercerit. §.ſi ita teſtatus.n.13.ff.de libe. & poſthu.
Filius magis præſumitur, qui alimentatur, quã qui nominatur uerbo filius. Iaſ.in l. ſi poſthumus.§.ſi quis ita, nu.13.ff.de liberis & poſthu.
Facta nobilium pręſumuntur nota. & ideo non toleratur ignorantia. Iaſ.in l. ſi res obligata. nu.42.ff.de leg.1.
Filius in dubio non præſumitur ſe immiſcuiſſe hereditati paternæ, niſi creditores hoc probent. Iaſ.in l. ſi tibi. §. filio pater, nu.22.ff.de leg.1.
Feudum eſt quædã ſeruitus. ideo in dubio eſt pręſumẽdum res allodialis. & ſic libera. Iaſ. in l. ſi prius.nume.41. ff. de operis no.nunc.
Filius ſuus pręſumitur, & dicitur habere notitiam teſtamẽti patris, Dec.in l.cũ quid. §. quòd ſi ſtipulatus. ff. ſi certum peta. nume.10
Filius ſemper præſumitur eſſe in poteſtate patris, niſi contrarium probetur. Alexan. in l. ſi emancipati, nu.2.C.de collat.
Furor non præſumitur, niſi probetur, & quilibet pręſumitur ſanę mentis, adeò quòd transfertur onus probandi in aduerſarium. Alex. in l.ſi poteſt. ff.de acqui.hęre.
Familia quicquid facit pręſumitur facere cõſenſu domini. Alexand.in l.in prouinciali.§.ſi qs ipſi prętori.num.24.ff.de noui operis nun.
Fictio aliud eſt quàm pſumptio, quia fictio eſt quando fingimus contra ueritatẽ, de qua certi ſumus, ſed pręſumptio eſt quando pręſumimus id, qđ eſt in dubio. Alexand.in l. ſi aliquam rem.nu.19.ff. de acquir. poſſeſſ.
Famulus iudicis quis non præſumitur, ſi non defert ueſtes, & inſignia deferri ſolita. Ang.in l.item apud.§. ſi quis uirgines. ff.de iniuriis.
Frater non præſumitur ſcire factum fratris ſui, licet præſumatur,

ætur scire iura sanguinis. Ange. in l. quoniam, num. 1. C. de iure delibe.

Fornicatio præsumpta, dum tamen sit grauis, & uiolenta, facit, quòd maritus potest dimittere uxorē. Bermondus de concubi. tit. de fornicatione in genere nu. 15. fol. 19.

Fallitas magis præsumitur in clādestinis. Capra cons. 45. nu. 12. & facilius præsumitur in absolutoriis, & sic gratiosis. Capra ibi. nu. 7.

Fœmina non præsumitur liberalis. Bertr. in consi. 141. nu. 5. & seq. in 2. uol.

Fraus prę sumitur ex his, quę cito & incontinenti fiunt. Affli. super constitut. regni, titu. de sacramen. præstan. à Campio. rub. 36. fol. 79. numero tertio, libro 2.

Fraus non prę sumitur, nec simulatio in eo ꝙ alia uia obtineri poterat. Mod. Par. in consu. feudo. §. 23. nu. 5.

Flumē, quod est in conşino duarum Ciuitatum, uel Territoriorū, utrique commune esse prę sumitur, & cuilibet Ciuitati competit pro medietate. Franciscus Marcus decisio. Delphina. 345. nume. 3 & flumina pro limitibus in dubio præsumuntur. idem decisio. 344. nu. 8. & 343. nu. 3.

Famulus fugiens à domino prę sumitur res ante fugam perditas furto subtraxisse Marsil. in Prac. §. diligenter, num. 47. Prę sumptio tamē inducta per fugam tollitur per iuramentum ipsius fugientis, ibi nume. 43. vide omnino, quæ dicit Petr. Duenas reg. 307 ubi tradit regulam cum fallentiis.

Fur præsumitur, qui est solitus furari. Marsil. in prac. §. diligēter nu. 102. quia semel malus &c. ibi. nu. 100.

Fama mala alicuius de prę terito facit eum malum prę sumi in eodem genere mali. Brunus de indiciis, nu. 57. fol. 88.

Fuga, quando prę sumptionem inducat. Brunus de indi. & tortura. nu. 12. fol. 12. & fol. 24. num. 11. & fol. 10. §. Circa tertium, ubi plenè.

Filius non prę sumitur dissimilis patri. Follerius in practi. cri. uer. Item quòd commisit crimen lesę Maiestatis, nu. 28. iuxta illud. sępe solet filius similis esse patri.

Feudum prę sumitur esse concessum secundum propriam naturam. Bal. super feudis. §. prę terea, numero 1. quid sit inuestitura.

Fiscus semper præsumitur locuples, soluendo, & idoneus successor l. fi. ff. de fun. do.

Filius spurius p̄sumitur per fraudem habuisse quicquid penes eum reperitur. in prag. sanc. fol. 213.

Filius

sit præsens, uel absens, quãdo contra ipsum præscribitur. Decis.Tholo.q.228.& in addi.

Præsumi an debeat unicum factum, quando eodem loco & tempore fuerunt duo instrumenta super eadem re, & an prçsumatur error, uel falsitas si plus in uno, quàm in alio cõtinetur. Milius in repertor.

Facere quis præsumitur nomine proprio, non alterius, & ideo alteri non quæritur ex illo actu, nisi gestus esset nomine alterius. Alex.in l.solutum.§.per liberam, de pigno.actio.

Facta non præsumuntur. l.in bello.§.factę.ff.de postlimi. reuer. cum simili. ut per Firman. ista litera.

Facta non præsumuntur esse uera, nisi in scriptura apponatur tale uerbum, quod de necessitate includat factum, tunc lex bene præsumit. l. sciendũ, & ibi per Ias.j.no. ff.de uerbo. obligation.

Factum superioris, quod poterat referri ad ius, non præsumitur dispẽsatiuum, cap.dudum, de decimis, & Bald.& l.bonorum C.qui admitti.

Factum prçsumitur ab eo, uel nomine eius, qui facere debet. Bar.in d.l.cum seruus.& Bald. in l.pen.C.de condi.inser. Firin reperto.

Falsitas instrumenti adeo non præsumitur, quòd potius prçsumatur uarietas loci, uel tẽporis pro eo saluando. Firma. in reperto.

Falsitas non præsumitur, si aliter scriptum reperiatur a notario quàm fuerit dictum a partib. nisi ex aliis circunstantiis prç sumatur. Firman.in reperto.

Falsitas, ut non præsumatur, fit interpretatio uerbi apti importare, uel non importare falsitatem, ut non importet. Firman.ibi.

Falsum præsumitur instrumentũ non solemne.Bart.in l.nulli, C. de nu.& actua.lib.12.

Familiaritas non facit præsumi mandatum.Bal.in l.j.4.colum. C.de seruis fugit.item nec culpam, nec suspicionem criminis facit.Bald.ibi.

Familiaris si quid fecit, præsumitur de conscientia domini factum, quando ex facto famuli immediate res peruenit ad dominum, secus, si peruenit alio modo.Firma.uer.familiaris.

Fœmina præsumitur esse prægnans, si habet lac. item intra tres menses, aliàs non creditur ei. Firman. in reperto. ubi etiam obstetricibus creditur in hoc.

Fœmina p̃sumitur ignorare ius. Ang.in auth.de incestis nup.§. j.in fi.col.2.

Feudum prçsumitur perpetuũ, si non apparet de concessione limitata. Firman. in repert.

Fictio non cadit in statutis, sed bene præsumptio. uide omnino Firman. in reperto. uersic. fictio.

Filiatio præsumitur legitima ex marito, etiam si constet, quòd uxor cum alio concubuerit. Firman. in repert. uer. filiatio, ubi plenè, etiam si natus sit in prostibulo, nõ post x. menses, sed intra x. mẽses, quo mulier fugit a marito, ibi.

Filia præsumitur consentire patri. Bal. in l. si fine, ad Velleian.

Filius præsumitur dominus rerũ patris, uel matris. Bal. in l. j. C. ad exhiben.

Filius an pręsumatur hęres ex habitatione in domo patris. Fir. in reperto. uer. filius hæres.

Filius præsumitur hæres statim, quòd suscipit iudicium hæreditarium. Firman. ibi.

Filius hæres non præsumitur scire gesta per patrem. l. qui in alterius. ff. de regu. iur. Bertachinus in repert. isto uer. fol. 109.

Filius hæres, qui cępit soluere legata præsumitur scire tenorẽ testamenti. Pau. de Cast. cons. 10. Firman. ibi.

Filius an præsumatur acquisiuisse ex re patris, uel ex communi, uel ex industria. Firman. fusius in repertor. uer. filius acquirit. fol. 112. uide omnino, & in sequen. uersi.

Fines agri non præsumuntur mutati, nisi constet. l. in finalib. & ibi Bal. ff. fini. regun.

Forma non seruata non præsumitur utilitas minoris, uel ecclesiæ in contractu. Bal. in l. quęcunque, C. de bonis quæ liber. & Bar. in l. 1. C. de solu. & libera. de ciui. lib. a. n.

Fornicatio præsumitur ex facilitate delinquendi, puta contra eũ, qui sub specie famulæ retinet alienam uxorem. Bald. in l. fi. C. si man. ita fue. alien. ue. prost. tuatur. Firman.

Fornicatio præsumitur, quando duæ personę suspectæ in loco secreto sępius inueniuntur solæ. Specula. de proba. §. 2. uers. uiolenta, uel de præsumpt. §. 2. uer. uiolẽtia, quòd uerum est, si essent sexus disparis, & locus sit solitarius. c. tertio loco, & ibi Abb de præsumptio. Firman.

Frater emens an præsumatur emisse de pecunia dotali, uel de communi. Angel. in consil. incip. Bartholomęus

Frater præsumitur emisse nomine proprio, licet de pecunia communi, quòd si nõ apparet cuius fuerit pecunia, pręsumitur propria, nisi ex coniecturis illud constet. Firman. in uersi. frater, uide omnino.

Frater emens præsumitur emisse de pecunia communi, & tenetur communicare fratri socio. Firman. ubi supra.

Fraudis ratione præsumptæ quãdoque

doque quis cōpellitur iurare.
Fraus, non præsumitur, si licētia sit petita. Firman. in repert.
Fraus ex plurib. præsumitur, primo in donatione, si donator percipit fructus ex re donata. item ex actuum celeritate, & ex nimia liberalitate. itē ubicunque minor apparet læsus. item in emptione facta per interpositam personam, nisi fiat palam & bona fide. item præsumitur fraus in filio repudiante, & postea emente per interpositam personam. Item præsumitur fraus, si filius bastardus emit ab eo, cui pater uendidit. item præsumitur, si mutuum fit cū pacto, ꝙ restituatur ei, quem Titius declarabit & Titius declaret filium mutuantis. item præsumitur, cum constet de damno, & non aliter. item ex nimiis cautelis. itē ex clausulis insolitis. item ex qualitate personæ, si est solitus fenerari. item ex petitione clādestina. item præsumitur fraus de facili inter coniunctas personas. item in donatione, quæ fit coniunctæ personæ, si sit facta in præiudicium tertij. itē in hærede repudiāte, si postea possideat post repudiationē. item præsumitur in patre alienante in præiudicium filiorū, quando peruenit ad eam ætatem, in qua filios habere non potest. item quando facit, ut priuet successione eum, qui deberet de iure succedere. itē si alienat titulo lucratiuo. itē si alienat titulo oneroso pro modico precio, quod tamen uerum est, nisi ob causam necessariam fiat alienatio. item quoties est iuris communis præsumptio, toties præsumitur fraus. item si fiat alienatio omnium bonorum ex titulo lucratiuo, uel de maiori parte bonorum, uel etiam si particulariter nominatim de omnib. reb. item si bona patris sunt apud spurium. item si fiat omnium bonorum etiam coniunctæ personæ. Idem si fiat clam. item si post alienationem alienans reperitur in possessione. Nisi in donatione omnium bonorum. item si detur in dotem filiæ extranei, ergo non si propriæ. item præsumitur fraus, si quis cito post condemnationem dat bona sua in solutum ad mandatum alterius iudicis, nam tunc excluditur a beneficio læsionis. item ex paruitate precij, uel pensionis. itē si fiat cessio alteri, qui cedat prohibito, uel si fiat procuratori cum pacto non reddendi rationem, in quem per statutum cessio perhibetur. item si fiat a debitore sciente se inopem, & habere multum æs alienum, supradicta omnia ponit Bertachinus in repert. uer.

fraus

fraus præsumitur. quę fusius probat.

Fuga facit pręsumi fugientem esse bannitum, quãdo sunt duo Titii, & unus est bannitus, sed ignoratur quis eorum sit bannitus. & licet fuga aliquã pręsumptioné faceret contra aliquem, tollitur iuramento fugientis. Firma in reper.

Fugitiuus præsumitur, qui repertus est in crimine c. ut famæ. de sententia excommu. Item qui accusatus est de crimine. Firma. in reperto.

Furor non præsumitur, nisi probetur. Firma. in reperto. Item furor ex præterito non præsumitur in præsenti, nisi probetur: cum præsumatur cessasse. ibi. fusius, & ibi quando furor pręsumatur durare.

Furtum non præsumitur contra personam honestam ex possessione rei furtiuæ. Nec contra aliam, nisi esset consueta emere res furtiuas. Firman. in reperto.

Furtum præsumitur factum à uicinis. Nisi sint bonæ famæ. Firma. ibi.

Factum ob causam necessariam quid esse pręsumitur. præsumitur enim factum, quod de iure erat faciendum. Crauetta consil. 22. nume. 5. & 149. num. 12. in 1. uolu. & ita in emphyteusi concessa tradit Cephalus consi. 9. nu. 16. in 1. vol.

Filiæ pręsumuntur scire, quando pater contrahit sponsalia pro eis, & si non contradicunt, pręsumuntur consentire. Alcia. cõsi. 6. nu. 13. in 1.

Fraus præsumitur ex coniunctione personarum, quando quis non potest relinquere marito aut filiis mariti, relinquit uxori suæ matri filiorum. Alciat. consi. 7. lib. 2. sed tollitur fraus ex aliis coniecturis. Alc. consi. 144. nu. 9. in 5.

Fraus præsumitur per interpositionem personæ, ubi probetur interpositio, & de re prohibita agatur. Alcia. cons. 7. lib. 2 nume. 8.

Filius pręsumitur si sit institutus quando constat illum esse filiũ illegitimum testatoris. Alc. cõsi. 51. nu. 3. lib. 5.

Facta non præsumuntur, nisi probentur. Alcia. consi. 51. num. 7. lib. 5.

Filius ad hoc ut præsumatur esse in potestate. & legitimus pendet ex matrimonio. inst. de patria potesta. in prin. l. item in potestate. ff. de his, qui sunt sui &c. Alcia. consil. 53. num. 2. in quinto.

Contra delinquentem facilius p̃sumitur fraus q̃ cõtra adeuntem, & aliàs facientem actum licitum. Alcia. cons. 94. nu. 9. in 5. libro.

Facere quis in suo nemo præsumitur causa nocendi uicino, Ias.

Iaſ.in l.ex hoc iure col. 2. ff.de iuſti.& iure.

Fraus præſumitur ex actu clam geſto. & clam geſtum dicitur illud, quod taliter eſt factum, ut ad eius, cuius intereſt notitiam, non peruenit. Alcia. cõſi.69.nu.12.& ſeq.lib.8.

Propter coniunctionem lex non præſumit fraudem interuenire, quia uinculum ſanguinis infirmat talem coniecturam. Alciat.conſi.115.nu.3.lib.8.

In fideicommiſsis præſumptiones, & coniecturæ uoluntatis dummodo ſint probabiles, ſufficiũt. Alciat.conſi. 36.nu.25. lib.vltimo.

Fraus in non conſueto fœnerari, maxime in alio cõtractu quã mutui non præſumitur. Roſellus inter conſil. diuerſorũ per Ziletum conſi.141.nu. 9.

Falſarius quis eſſe præſumitur, q ſemel ſcriptura ſuſpecta in iudicio eſt uſus l.iubemus. C. de proba.

Filii à iure prçſumuntur eſſe uiri & uxoris, quãdo uir ille & mulier ſimul alentes familiam cohabitant. Iodocus in prac. ciuili cap.78.nu.42.

Fideiuſſor ille præſumitur, qui ꝓmittit ſoluere id, quod ab alio debetur. Ruin.conſil.99. in 5.uol.

Prçſumptio ſumitur ab eo, quod frequentius fieri ſolet, ſi appareat, alioquin de minori precio ſumitur. l.ſemper in ſtipulationibus. l. ſemper in obſcuris. ff.de regu.iur. Mod.Par.conſi.10.nu.10.

Filius in dubio præſumitur naturalis & non ſpurius quoties, pater in teſtamento ipſum naturalem nominat. & onus probandi contrarium in aliũ trãſfertur. Alciat.conſil.58.ad fin. ultimo uol.

Fur an ille præſumatur, in cuius domo reperitur res furtiua, uide Petrum Rauenn. in ſuo Alphabeto aureo.uer.fama.& ait Bal. in l.fi.ff.de hære.inſti.ꝙ aut eſt bonæ famæ.aut non.

Furioſus ſemel ſemper præſumitur furioſus. Pet. Rauennas in ſuo Alphabeto, uerſicu.furor. Curti.iun.in conſi.151.nu.7.in 2. uolu.

Factum prçſumitur factum à perſona illa, quæ illud factum tenebatur facere. Pet. Rauennas in ſuo Alphabeto, uerſi.facere. in fine.

Frater præſumitur amicabilior ſibi quàm fratri, cum quo non habitat. Bart. in tract. de duobus fratribus, nu.37. fol. 121.

Falſarius an coniecturis. ſeu præſumptionibus? Cur. ſen.conſi. 55. Iaſ.conſi.153. ubi in eadem cauſa contrarium conſuluit.

Filii non præſumuntur in conditione poſiti, quando teſtator hæredem inſtituit in uita tantum & duntaxat. Ruin. conſilio

lio tertio, numero 26. in 2.

Fratres non præsumuntur socii omnium bonorum, ex sola nõ diuisione. Bal.consi.451.nu.2. in tertio.

Fraus admissa p̃sumitur in contractu simili pignori, si cũ usurario contrahitur. Bald. consil. 464.in 1.nu.4.

Filius præsumitur hæres, quo ad sententiam realem, non autẽ personalem. Bal.in consil. 128. nu.4 in 4.uol.

Fideicommiss. pro fideicommisso pręsumitur, quo ad ordinẽ mortalitatis. l. ex facto. §. si qs rogatus. ff.ad Treb.Bal. consi. 216.in 4.uol.

Filia præsumitur dotata de bonis patris. Bald.consi.479.in 4. nume.2.

Furtum pręsumitur factum contra eum, qui habet introitum ad horreum conductum fractum & ruptum postea. Bald. consi.152.in 5.uol.

Filius non præsumitur meus, nisi probaretur, quòd mater esset mea concubina. Bal. in l. filiũ. ff.de iis, qui sunt sui. colum. 2. & ibi dicit, quòd pater & mater si dicant, quòd puer eorũ filius sit spurius, non creditur eis, nisi cum ratione loquantur. qđ no. pro D.Ale.Albergeto Doctore nostro.

Filius legitimus probatur, ubi p̃cedit matrimonium, & cohabitatio uiri, & uxoris, & hoc ꝓbatur per uicinos. Bald. in l. filium. ff.de iis, qui sunt sui 7. colum. 2.

Factum non præsumitur in iudicio, si non reperitur scriptum. Dominic. de S.Gemini. in cap. qui nesciunt, colum. prima. distin. 4.

Filius pręsumitur esse illius factionis, cuius erat pater. Bart. in tract. de guelphis & gebellinis. nu. 13.

Fama inducit præsumptionẽ ueritatis & existentiæ. Igitur laudati homines & famosi in sciẽtia sunt maioris auctoritatis q̃ alii l. prouidendum. in fi. C. de postulan. Petr. Rauennas in suo Alphabeto aureo. in notabilibus, fol.185. col. 3. ad fi.

Feudum in dubio præsumitur hęreditarium. Mod.Par.consi.50. num. 2.

Filius qui detinuit hæreditatem per decem annos, præsumuntur omnia solenniter acta. Petri. Rauẽnas in Alphabeto uer. Pax. fol. 108. col. 3. ad fi.

Filius in dubio præsumitur in potestate. Cassane. in consue. Burgun. fol. 213. num. 1. & semper præsumitur filiusfamilias usque ad centum annos, donec aliter constare possit quòd pater non uiuat. ibi. nu. 3.

Filius talis præsumitur qualis pater. plura Grammatic. in consilio 31. nu. 4. in cri.

Fideicommissum non præsumitur

tur, nisi probetur, quia est facti. Cępha.consi.68.nu.27.

Fideicommissum ut habeat locum, præsumitur quòd substitutus superuixerit post mortē hęredis grauati. Plotus inter consi. diuersorum in ultimis volūtatibus per Ziletum consil.168.nu.18.

Falsitas in dubio non est præsumenda.Cępola in consi. 38.nu. 13.in ciuilibus consi.

Fraus testatoris an præsumatur propter coniunctionem personæ? Bar.in consil.194.num.1. ubi dicit, quòd hoc solum quo ad pręsumptionem non sufficit.ubi etiam dicit Bart. quòd fraus testatoris non præsumitur, si reliquit oĩa bona uxori, rogans eam, ut restituat, quibus sibi uidebitur, & ipsa non potest eligere spurium.

Fundus dotalis præsumitur possessus à marito post mortem uxoris & filiorum infantium iure hęreditario.Bar.cõs. 212. nume.3.

Facere quis in dubio præsumitur eo modo, quo licitè potest l.merito.ff.pro socio.Bar.consi.212.nume.4.& in dubio præsumendum est, quòd quis habeat animum faciendi, quod in delictum non cadit. Bart.q. 10.nu.4.

Fratres simul habitantes, si negociantur, non præsumuntur socii.Bar.in tract.de duobus fratribus.nume.21. & ibi quando præsumantur socii.in seq. Bal. consi.451.in 3.lib.nu.2.

Filii legitimi & naturales ex legitimo matrimonio uero, uel præsumpto nati dicuntur.Bar. in tracta. succesfionis ab intestato nu.1.

Filius in dubio præsumitur mariti, etiam quòd modo aliter dicat.Bertran.consi.221.nu.1.in 2.vol. in antiquis.

Filius in dubio pręsumitur esse in potestate patris. Bertran.consi.4.nu.8.in 2.vol. secundę partis.in antiquis.

Filius præsumitur natus ex marito, quantumcunque uxor cum alio adulteretur.Anto.Gabr. in suo Communium conclus.tit.de pręsump.conclu.14 ubi ampliat, & limitat, etiam ꝙ non neget.Bald.consi.34. in 1.volum.

Facere quis præsumitur illud, qđ communiter fit, ut ff. de proba.l.si pactum, col.2.Bal.in l. secunda, col.pen.nu.25.C.de rescin.uendi.

Fideicommissum tacitum & iuri contrarium de restituēdo non capaci non præsumitur iniunctū, nisi probetur. Bal.in consi. 91.nu.1.in 1.vol.

Fraus pręsumitur propter immēsitatem donationis.Bal.consi. 113.nu.1.in 1.vol.

Fraus præsumitur ex uarietate contractus.l.ab Anastasio.C.

mãda.Item præsumitur fraus. ex succesſiuis cautelis l.6.ff.de condi.inſtitu.in glo.& Bald.in conſi.125.in j.

Filius ex eo, quia fuit inſtitutus, vt filius in primo teſtamento, præſumitur filius,& legitimus filius.Bal.in conſil.134. nu.1.in primo uol ubi pro Do.Alexãdro de Alberghetis legum Do ctore & D. Iulio Syluestro Iu. Vtr. Doct. Ferrarienſ. & aliàs filius non præſumitur in patris poteſtate. Aſca Clementinus de patria poteſtate.ca.5. nu.77.fol.46.

Filius, qui tempore patris detinebat & habebat quoddã ire & agere poſt mortem patris plenè præſumitur posſidere,& & immediatè.Bal.conſ. 141.co lum.2.nu.6.in j.

Fraus ẽt præſumitur, quoties de bitor ante hypothecam alienat bona.Bal.conſi. 149. in 1.

Filius habitando domum paternam p̃ſumitur ſe immiſcere hæreditati paternæ,niſi ſubſit alia ratio posſidendi. Bal.con ſi.207.nu.2.in 1.uol. ubi etiam dicit,quòd quis p̃ſumitur poſſidere ex titulo præcedenti.

Fraus præſumitur propter legis interdictum. Item propter pſonas ſuſpectas.Bal.conſ. 298. in primo.

Filius mortuo patre dicens certum fundum ſibi fuiſſe à patre donatum, eo quia per decennium uiuo patre, & patiente eum poſſedit,de fructibus pro libito uoluntatis diſponendo, hoc modo præſumitur, & pro batur donatio. Iaſ. in l. qui in aliena.ff.de acquirenda hęredi ta nu.48. Redoanus de rebus eccle.non alienand. pagi.228. num.22.

Feudum eſt quędã ſeruitus præter naturam rerum, quę aliqñ fuerunt liberę & hodie præſumuntur.Bal.conſi.351.nu.7. in 1.volum.

Fugitiuus præſumitur in dolo. l. impuberibus. ff. de ſuſpectis. tuto.Bal.conſi.432.in 1.

Facere quis præſumitur nomine illius, qui prius ſibi mãdatum fecit. Bald.in conſi.61.nu.3. in ſecundo vol.

Fama conſonans pręſumitur uera, & addit credibilitatem di cto teſtis, & eſt quoddam ueſti mentum eius & calefacit ipſum dictum, ut aliquid pariat ultra quàm pareret, ſi eſſet p ſe nudum. Bal.conſi.123.in 2.

Fructus lucrari non debet propter dolum præſumptum.Bal dus conſi.344.nu.1.in 2.

Fructus reſtituere hęres mariti tenetur uxori ex rebus paraphernalibus per uirum perceptis,cum præſumantur percepti contra eius uoluntatẽ. Bal. conſi.367.n.6.in 2.

Fama bona multum prodeſt homini ad excludendas pręſumptiones

ptiones delictorum. & maxime enormium. quia bona fama est quędam lex, quæ ostendit hominis qualitatem. Bal. consil.410.colum.2.nume.5.in 2.uolum.

Facta talia esse præsumũtur, quales sunt homines. l. fina. ff. de actio.& oblig.Bal.consf.77.nu. 3.in 3.uol.

Feudalia præsumuntur. quę sunt de Territorii Imperii.Bal.consi.121.nu.10. in 3.vol.

Facta sua malè facere quis non præsumitur, uel ad inopiam uergere,nisi probetur per rei euidentiam,uel iudicia manifesta,uel sit ualde clamosa vox in populo, quę habeatur pro quodam notorio, vel per discursores datos ad inquirendum de facultatibus, & relationem ipsorum legitimè factam. vide omnino Bal.in consi.122.nu.3.in 3.vol.

Feudum præsumitur antiquum, eo,quòd à multis retro genitoribus fuit sic processum, &. sic nominatum, quia antiquitas præstat causam præscribẽdi,& præsumendi. Bald.consil. 310.nu.5.in 3.uol.

Facere quis præsumitur nomine proprio, non alterius,& ideo alteri non quæritur ex illo actu, nisi gestus esset nomine alterius.Alex.in l.solutum. §.liberam,de pigno.actio.

Factum non præsumitur, nisi probetur.Corneus consf.181.in 2. & Firma.ver. factum.

Factum pręsumitur ab eo, uel nomine eius, qui facere debet. Firman.

Factum pręsumitur eo nomine, quo testator iussit. Firma.

Falsitas, quando non præsumatur.Firma.isto vers. vel præsumatur.ibi.

Fama publica facit pręsumi sciẽtiam.Firman.versic.Fama publica.

Fœmina pręsumitur pręgnans, si habet lac, & præsumitur paritura tres filios.Firmanus. ver. Fœmina.

Fœmina præsumitur ignorare.Iason Ang.in auth.de incestis nupt.§.1.in fi.

Feudum pręsumitur perpetuum si non appàret de tempore cõcessionis.Firma.ver.Feudum.

Fictio & pręsumptio differunt. quia fictio non cadit in statutis, sed præsumptio sic. Firm. uersi. filio.

Filiatio pręsumptione iuris probatur.Corn.consil.39. uersi.2. tractatus,in 1.par.

Filiatio præsumitur legitima ex marito, etiam si constet, quòd uxor cum alio concubuerit. Etiam si esset natus in prostibulo.Firman.uer. filiatio.

Filiatio non probatur ex eo, ꝙ quis appellatur filius in testamento, sed tunc præsumitur, nisi contrarium probetur,quã

do est in quasi possessione. Firman uersi.filiatio.

Filia nupta non pręsumitur dotata, nisi constet. Bald. in auth. res, quæ 2. col. C. communia de lega.

Filius pręsumitur dominus rerū patris, uel matris. Bal. in l. 1. C. ad exhiben.

Filio præsumitur uelle prouidere pater. Firman.

Filius legitimus præsumitur esse sub potestate patris. Bar. in l. Titia, ff solu. matr. nisi in possessione sit sui iuris, ut in glo. Firman.

Filius non præsumitur esse emancipatus, nisi doceatur. l. 2. & ibi Bald. C. de patr. potesta. Firm. & filius in potestate patris est, & esse pręsumitur, nisi sui iuris esse probetur. Firman. uers. filius in potestate.

Filius ex concubina postea maritata an pręsumatur ex concubinario, an ex marito. Bald. in l. si matre. C. de suis & legiti.

Filius non præsumitur hæres patris, nisi probetur, plura Firm. uer. filius hæres, & an præsumatur hæres ex cohabitatione in domo patris, ibi.

Filius hæres non pręsumitur scire gesta per patrem, l. qui in alterius. ff. de reg. iu. Firma. uer. filius hęres patris.

Filius an præsumatur acquisiuisse ex re patris, uel ex communi, uel ex industria. uide omnino. Firma. uers. filius acquirit, fol. 112. par. 2. ubi plura.

Fines agri non pręsumuntur mutati, nisi constet. l. in finalib. & ibi Bald. ff. fi. regun.

Fornicatio pręsumitur, quando duę personæ suspectæ in loco secreto sæpius inueniuntur solę, si essent sexus disparis, & locus sit solitarius. Firman. uer. fornicatio.

Frater habitans cum fratre præsumitur amicitior ei, cum quo habitat, quàm alteri fratri cū quo non habitat. Firman.

Frater socius emens præsumitur emisse de pecunia communi, nisi emat pro se tantum. l. si patrus, C. communia utriusque iudic.

Frater pręsumitur repudiasse hæreditatem patris patiēdo diu hæreditatis partem suam esse apud fratrem. Firman. ubi hoc limitat.

Fraus quando præsumatur, ponit Firmanus in uer. fraus, ibi con fugito, ubi plenè.

Fuga si facit præsumptionem cōtra aliquē, illa fuga tollitur iuramento fugientis. Firma. uer. fuga in singula. fol. 131. in 2. parte, col. 2.

Furor pręsumitur durare triennio, sed alius morbus anno durare præsumitur. Firman. uer. furor, & præsumitur furiosus perseuerare in furore. Parisius consil. 87. nume. 12. in 3. ubi &

alia

talia circa contractus furiosi.

Furtum præsumitur commissum ab eo, apud quem reperitur res furtiua, si sit homo malæ famæ, & uitę. Nisi doceat a quo habuerit. Firma. uers. furtum. & præsumitur factum culpa patientis illud, ibi. & præsumitur factum a custodibus rei, a quibus est inchoandum ad torturam, ibi. & per Imolã consi. 2. col. 2.

Filiatio spuria præsumptiuè probatur rebus & factis, & per uerisimilia & communiter accidentia. Parisius consi. 10. num. 60. in 2. uolum. & per totum, ubi limitatur l. filiũ, ff. de iis, qui sunt sui &c. & ibi probatur, quando filius spurius adulteri filius esse posſit, & dicatur.

Fideicommissum per testatorem factum semper præsumitur illud fecisse, secundum consuetudinem loci & patrię, etsi ꝙ de ea nihil sit dictum. Parisius in consi. 7. num. 41. in 3.

Fideicommissum & dispositio testatoris in dubio ut ualeat, p̃sumendum est, fuisse iniunctũ primis hæredibus, & non personis filiorum, positorum in conditione, communis est conclusio, de qua Parisius consil. 42. num. 11. in 3.

Filius ex quibus præsumatur filius talis uxorati. Parisius cõsil. 64. per totum, in 3. uolum.

Fideicommissa facta præsumuntur ex qualitate rei. Parisius consil. 66. num. 28. in 3. uol.

Forma pręsumitur substantialis, secundùm Bal. in l. comparationes, in 3. q. in fi. C. de fide instru. Parisius in consi. 66. num. 113. in 3.

Fraus & malus animus præsumitur ex alienatione omniũ bonorum. Parisius consi. 72. num. 68. in 3. vol.

Fatuus quis non pręsumitur. Parisius consil. 88. in 3. uide per eum, ubi etiam sapientes quãdoque fatua loquuntur, nec ob id fatui dicuntur. ibi. n. 42.

Fraus & dolus quando præsumatur in emptione. Bal. in l. 2. C. de repudian. hęred.

Fraus, in fraudibus pręsumẽdis uel non recurrendum est ad discretionem uirorum sensum habentium. Nã ex nimia cautela præsumitur fraus considerata qualitate personarum. Bal. consilio 336. in tertio, numero 3.

Fœmina pręsumitur ignorare ius, ut dicit glo. uer. sciens, in authen. de incestis nup. §. 1. & per Aret. in l. sciendum, col. 8. in fi. ff. de uerb. oblig. Parisius consil. 68. nume. 179. in quarto uolum.

Furtum pręsumitur factum culpa eius, qui tenetur de custodia. uide omnino Parisium in consi. 156. num. 4. in 4. volum.

&

tur

tur esse talis in filio, qualis in patre acquirente.

Feudalia non dicuntur, quę in te gistro feudali non sunt registrata. Syluanus in consil. 58. num. 11. in 2.

Feudalia omnia præsumuntur, quãdo totum, uel maior pars est feudalis. Syluanus consil. 60. num. 2. vide omnino in 2.

Factum præsumitur, qđ frequen ter fit. Syluanus in consil. 68. num. 8. in 2. volum.

Factum præsumitur ex causa ꝑambula. Syluanus in consi. 81. num. 28. in 2. ꝙ probat.

Fraus præsumitur ob temporis breuitatem, ac actuum uicinitatem. Syluanus in consi. 101. num. 9. in 2. volum. ꝙ no. contra Strozonum.

Furiosus semel semper præsumi tur furiosus. Placa epitom. delictorum, cap. 29. maximè numero 8.

Filius quidquid habet præsumitur ad patrem pertinere, nisi probetur contrarium. Merzar. epitom. de fideicommiss. q. 58. uersi. quando, pag. 66.

Falsarius aliquis non præsumitur. Menochius casu 319. numero 9.

Filius præsumitur, si est natus in domo uicinis scientibus. l. filium, ff. de ijs, qui sunt sui &c. etiam ꝙ mater sit adultera. l. miles, §. de functo, ff. de adulte. Bald. consi. 379. in 3.

Filius præsumitur gesta parentis imitari, & tam in uitiis, quàm in uirtutibus, & præsumitur etiã eiusdemmet affectionis, & uoluntatis fuisse, sicut, & pa ter fuit. Grammaticus decis. 18. num. 1. & 2.

Filius non præsumitur scire fideicommissum in testamento. Guid. Pap. consi. 6. nu. 6.

Fornicatio præsumitur, si freque̅ ter inuenitur solus cum sola, nudus cum nuda, loco suspecto, & personis existentibus suspectis, c. literis, de præsumpt. Tancretus de ordine iudiciario, tit. de probationib. pagina 161. in prin.

Falso utens in facto proprio scie̅ter uti ꝑsumitur, quod secus, quia ignoranter, in facto alieno præsumitur. Menochius de arbitrio iudicis, casu 316. nu. 9. & 10.

Factum proprium nedum quis scire præsumitur, sed etiã eius circunstantias. Petr. Santerna de assecurationib. parte quinta, num. 3. inter tractatus diuersorum, pagina 479.

Feudum antiquum esse, uel non quando præsumatur. Menoc. de arbitrio iudicis, casu 191.

Filius pręsumitur talis, qualis erat pater. plura Rolan. a Valle in consil. primo, num. 4. in 3. volum.

Fideicommissum non præsumitur, nisi probetur. Rolandus a

Valle

Valle in consi 46. in princ.

Feudalia pręsumuntur, quæ sunt intra fines territorij. & Rolan. a Valle in consi. 46. in 3. ubi & alia no.

Feudalis res nō præsumitur, immo libera plenè. Rol. d. consil. 46. in 3. uide omnino.

Feudum antiquum præsumitur. Rolan. in consil. 57. num. 18. in 3. uol. uide tamen.

Filius si quid alienat absque consensu patris, si emptor diu tenuit rem alienatam patre patiente, præsumitur licentiam patris pręcessisse, licet de ea non constet. Rolan. a Valle in consi. 97. num. 9. in tertio, vide omnino.

Fornicatio pręsumitur ex cohabitatione masculi & fœminæ potius quàm matrimonium. Secus tamen respectu filiorū, ut ipsi dicantur legitimi, quia præsumitur matrimonium. Roland. a Valle in consil. 94. nu. 21. in 3. vol.

Feudatarius habet præsumptionem pro se c. 1. de consuetu. recti feudi. Bald. consil. 351. in primo, num. 1.

Facultas aliquid agendi, nec modus præsumitur, nisi doceatur. Natta in consil. 12. num. 5. in primo.

Filius, qui p 20. annos uixit seorsum a patre habitando, & negociando præsumitur emancipatus. vide Bald. in l. post mortem, ad fin. ff. de adop.

Filius pręsumptiuè legitimus ꝓbatur per instrumentum emācipationis. Bal. in l. non potest, ff. de adop.

Fraus & malicia pręsumitur in non comparente in termino. Bal. in l. nam ita diuus, colum. fi. ff. de adop.

Facta sua qs facit fidelius quàm aliena, & ita pręsumit lex. Bal. in l. non solum. §. est & alius, in fi. ff. de procurato.

Fraus pręsumitur, si titulus fuit acquisitus lite mota, uel si fuit acquisitus a uiolento, uel clandestino inuasore. Bal. in l. quia etiam, in addi. ff. de aliena. iud. muta n. causa fac. col. 2.

Fugitiuus non præsumitur, qui est bonæ famæ. Bald. in l. si a bonę fidei, ff. dę rei uendic.

Furtum pręsumitur, quòd fiat ex mala custodia, & ista præsumptio transfert onus probandi in alium. Bal. in l. cum duobus, §. si in coeunda, in lectura antiqua, ff. pro socio, & uide in sequen. §.

Filius pręsumitur in fraudem abstinuisse, si postea reperitur omnia bona possidere, secus si partem. Bald. in l. cum eiusdē, in lec. antiqua. ff. de ædil. edic.

Facta non pręsumuntur. Bald. in l. mulier bona, ff. de iure do.

Factum præsumitur, quod fieri consueuit. Bald. in l. incendiū, ad fin. C. si cer. petatur, & ideo

dominium

dominium ut solet præsumitur translatum.

Filia præsumitur consentire patri, quia præsumitur ad eius utilitatem propter affectum paternum. Bald. in l. Senatus, num. 4. C. ad Velleia.

Fraus pręsumitur ex cessione facta mala fide, & sub quadam simulatione causa uexandi reum, & dicitur litis redemptor, & pręsumitur simulatio fraudis. Bal. in l. per diuersas, num. 1. C. manda. nam si pręsumitur esse litis redemptor, ergo præsumitur cessio facta mala fide. vide omnino, ꝙ no. contra Musegoncellos pro me.

Filius pręsumitur, ꝙ ex pecuniis paternis, & hęreditariis aliq̃d secum portauerit, cum ante eius aduentum illius mortuo patre cum cęteris fratribus se immiscuerit, & ex illis pręsumuntur habuisse principium nisi aliud probetur. l. filiæ licet, C. de colla. ubi pecunia cẽsetur profecta ex bonis paternis; nisi ostendatur aduẽtitia, uel castrensis. ita Bertran. cõsi. 39. num. 17. in 2. uol.

Filius domum habitando paternam immiscuisse se hæreditati præsumitur. Idem accipiendo fructus. Bal. in l. 1. C. de repudianda, uel abstinen. hęredi. & uide in seq. lectura.

Fratres post mortem patris, qui remanserunt in communione, quãdo præsumuntur socij omnium bonorum, & si quid acquirunt, acquirant societati, & alia bona, uide per Bal. in l. cũ oportet, num. 9. C. de bon. quę libe. uide omnino, & ibi si q̃s pro maiori parte eorũ acquisiuit, ꝙ etiam censeatur in minori acquirere societati &c.

Filiationis probatio triplex est, necessaria, probabilis & præsumptiua, necessaria probatio concludit quo ad mortẽ, quia certa, probabilis, quo ad patrem, quia natus ex uxore in domo uicinis scientibus l. filiũ ff. de ijs, qui sunt sui, & ista probatio probabilis est maior, quàm probatio præsumptiua & honesta coniectura inhonestam pręsumptionem fauore innocentis prolis excludit. Pręsumptiua uerò probatur filiatio per actus extrinsecos, ut, quia pater uocabat eum filium suum, uel mater & alij cõsanguinei. vide Bal. in l. prius, num. 52. C. qui accus. non possunt, & uide in l. non ignorat, C. qui accusa. non possunt, ubi etiã dicit, quòd probatur pręsumptiuè filiatio, quia mater lactabat, nutriebat, & tractabat in omnib. uerbis & factis, tanquam filium.

Famuli omnes præsumuntur fugitiui. Bar. quem nõ sequitur Bal. in l. in his rebus. §. nam is 2. col. ad prin. ff. soluto matrimonio,

monio, ſed dicit Bald. quòd omnes famuli non ſunt fugitiui, ſed fures.

Facere quilibet poteſt in ſuo qcquid placet, dummodo non faciat animo nocendi aliis. in dubio nō præſumitur habere animum nocendi, ſi ſibi notabiliter prodeſt. Bald. in l. 1. §. idem ait, ff. de aqua plu. arcen.

Falſitas non præſumitur in dubio, ſed potius ignorantia; & qualitas perſonæ falſitatis pręſumptionem refellit. Aſinius inter conſi. crimi. diuerſorum. conſi. 113. tomo 2. per Zilet.

Filius licet patris ſui hæres ſit, tamen nunquam præſumitur eius hæreditatem adiuiſſe, niſi probetur. Herculanus de negatiua, num. 269. pag. 188.

Facta non præſumuntur, niſi probentur. Iaſ. in l. ſi emancipati. C. de colla.

Filius magis ille præſumitur, q alimentatur ut filius, quàm ſi filius nominetur. Gozadin. in conſi. 13. num. 34.

Falſitas non eſt pręſumenda, ſed potius uarietas loci, & temporis, ut ſaluetur inſtrumentum. Grammaticus conſi. ciuili 65. num. 13.

Fraus maximè regulariter inter coniunctos præſumitur, ut colligit Bar. in l. poſt cōtractum, ff. de dona. Grammat. conſ. ciuili 127. num. 3.

Falſus in uno præſumitur falſus in reliquis. Grammatic conſi. ciuili 141. in fine.

Feudales res & fructus pro maiori parte per hoc præſumitur eſſe feudales, Grammaticus conſi. ciuili 151. num. 3.

Fugere non præſumitur ſcholaris, qui commiſit delictum in ciuitate ſtudij, & petens domum, quia præſumitur, quòd iuerit cauſa componendi res ſuas, & uiſitandi amicos & cōſanguineos. Io. de Amicis, conſil. 70. num. 18.

Fraus præſumitur in eo, qui meliores res alienat, multo magis in eo, qui magnas res alienat. Ioan. de Amicis conſi. 31. num. 5.

Filius quidquid facit occaſione patris, & eo ſciente, præſumitur factum de eius uoluntate, ut eſt cōmunis opinio; de qua Cur. ſen. conſi. 41. num. 7. quē refert & ſequitur Iulius Clarus q. crimin. 86. uerſi. ſecundo infertur, uerſi. ſciās tamen.

Furtum in dubio a cuſtodibus factum præſumitur. Iō. de Amicis in conſi. 60. nu. 4.

Filius præſumitur hæres patris, quando agit, ſecus ſi conuenitur. Io. de Amicis conſi. 61. nu. 4 & ſeq. uide omnino.

Fallitus præſumitur ſi infra breue tempus rupit & decoxit. Natta conſi. 341 num. 4.

Feneſtra in muro ꝓprio, ex qua proſpiciatur in hortum, uel in

aream

aream uicini non poteſt fieri ad æmulationem, ſed ad utilitatem propriá ſic, & in dubio non præſumitur fieri animo nocendi uicino. Firmanus in reperto. in uer. feneſtra, uerſi. ultimo.

Furtum ſemper præſumitur factum contra uoluntatem patroni. Papias in forma inquiſitionis, uerſic. pręter & contra uoluntatem, num. 1.

Filius nullus præſumitur remanſiſſe poſt mortem patris, ſi iudex miſit exploratores in uicinia referentes ſe inueſtigaſſe, & iuueniſſe, ꝙ nullus filius remanſit, & exploratores referant ſe diligenter explorasſe & inueſtigaſſe & non potuiſſe certiores fieri, nam pręſumitur pro allegante liberos non ſuperextaſſe. ita Alexand. cõſil. 39. num. 2. in 1. vol. qđ no. cõtra I.C. Bartholomæũ Menolum de Monte Seſtino ſubdito Pedemontano.

Fiſcus ubique eſſe præſumitur ſemper, & ubique præſens. Redoanus de ſpoli. q. 14. nu. 66.

Fatuitas in dubio magis præſumitur quàm donatio. Ioan. de Amicis conſi. 62. nu. 15.

Facere quis artem fabri in domo ſua, quæ eſt pars inferior domus cũ aliquo, qui habeat partem ſuperiorem, non præſumitur in dubio ad iniuriam. Ioan. de Amicis conſi. 104. nu. tertio, & per totum.

Frater præſumitur habere affectionem ad cauſam ſui fratris, ut ſcilicet uincat. Io. de Amicis in conſi. 145. nn. 21. & ſeq.

Fe ciſſe quis præſumitur illud eo modo, quo tenebatur ex forma actionis. Crauetta conſil. 231. num. 14.

Filiusfamilias præſumitur acquiſiuiſſe ex pecuniis patris, quã do emit nomine proprio, & eſt pauper. Crauetta conſi. 244. nu. 7. ad fin. in 2.

Facere uelle quis non præſumitur, quod eſt prohibitum, & impoſsibile de iure. Crauetta conſi. 245. num. 12. in 2. uolu.

Forenſis præſumitur ſcire ſtatutum loci, in quo contrahit ex longa conuerſatione. Crauetta conſi. 249. num. 5.

Fideicommiſſarius præſumitur ſcire fideicommiſſum, & quomodo, ponit Crauetta in conſil. 255.

Filius in dubio pręſumitur ignorare codicillos. Crauetta conſil. 257. num. 2. in 2.

Frequentans locum præſumitur ſcire facta loci, & quæ ibi fiũt. Alexand. conſil. 81. col. 2. poſt med. lib. 4. de quo Crauetta conſi. 271. nu. 8. in 2.

Contra fiſcum quod non eſt expreſsè ſancitum, ſuperſtitioſis non eſt inuentionibus fiſcalium præſumendum. Crauet. conſi. 280. colum. fin. in princ.

in 2.volum.& ibi Crauetta insurgit contra fiscum,& contra commissarium fiscalem, dici potest, legem pone mihi Domine,ut in simili dicit Bal.cõsil.340 pręmitto, in fi.lib.3. & fiscus est sicut lien,quo tumescente, necesse est, ut reliqua reipublicæ membra sicut corporis humani marcescant & putrescant, & contabescant, ob id dicere solebat,quòd iuuat cernere ęrarium silens, & quietum, quod dictum refert & commendat Plinius in Panegirico. vide omnino Crauettam ibi.

Facere quis non pręsumitur, per quod in periuriũ incidit. Crauetta consi.282.nu.4 in 2.

G

GEnerare præsumitur habilis no. Bar.tex. in l.filium, ff.de iis,qui sunt. Martin.Lauden.in consil.31.nu. 5. quando scilicet est potens. Parisius cõsil.26.nu.16.in 2.uol. uide postea,ubi ipse Parisius facit consilium super potentia generãdi,tam in mare, quàm in fœmina.

Præsumitur in dubio pro grato & non pro ingrato in his, quæ sunt honoris, sed in his, quę sunt oneris præsumitur pro ingrato.l.Lucius, §.Lucius, ff.de leg.1.& dicit Bald. in l.uoluntas,C.de fideicommissis.

Generaliter pręsumitur, quod olim fuit, idem & hodie esse, unde præsumitur rem, quę olim extitit,etiam hodie extare,nisi probetur amissa. Alcia. regula 2.pręsump.25. de præsumptio.

Gratus præsumitur, nisi probetur ingratus.l. omnimodo,C. de inoffi.te.& unusquisq; pręsumitur persona grata & fida. Cephal.consi. 133.nu.43.lib.1.

Grauare partem iudex præsumitur,qui breuem terminum in citatione statuit,ca.1.de dila. facit,quòd no.de consti. ca.ex literis,& C. de decurio. l.quãuis,in fi.ubi Luc.de Penna.

Gratia non præsumitur, & ideo pręsumitur,quòd quis habeat aliquid iure suo, nõ de gratiã, nisi in casu. Abb.in c.bonæ mẽmoriæ 2.num.19.de postulãt. prælato.

Genealogiam suam quis scire ꝓsumitur, & ignorantiam allegans non auditur. c. uidetur, nume. 3. qui matri.accusa.per Abb.

Generales præsumptiones non pręferuntur magis specialib. sed bene econtra. Gratus respon.118.nu.21.uol.j. Gratus respon.11.nu.37.uol.2.respon. 8.nu.8.eo.uol.respon.2.nu.67. respon.43.num.41. respon.60, nu.14.eo.uol.

Præsumptio non est, quòd quis sine

ſine urgēti cauſa ſemetipſum īmoderatè grauare uelit. Gratus reſpon.30.nu.8.uol.2.

Gradum non eſt dare in præſumptionibus. Neuizan.conſil.81.num.24.

Gabellam fraudare præſumuntur portantes merces per alienas uias quàm publicas l. pen. ff.de iuriſd.omnium iudicum. Pet.Rauennas in ſuo Alphabeto aureo.in uer.Gabella.

Grauida mulier præſumitur à marito ſuo cum quo habitat. Alexand.conſi.157.nume. tertio, in 5.uolum.

Geſtum nomine alterius nō præſumitur à me ratū haberi. Gratus reſpon.90.in 3.nu.19.

Grata & fide præſumitur unaquæque perſona. Cephal.in cō ſi.133.nu.43.in 1.

Præſumitur, ꝙ aliquis habeat aliquid iure ſuo, non de gratia, niſi in caſu, quia gratia non præſumitur, niſi probetur. Abbas in c.bonæ, nu.19. de poſtula.prælato.

Gloſſa in dubio præſumitur tenere illam opinionem, quam in fine ponit. Iaſ. in l.1.§.& poſt operis, nu.12. ff.de operis noui nunc.

Gubernatio mala p̄ſumptio eſt, vt uulneratus non ſit ex vulnere mortuus. Blancus in pract. fol.137.nu.3.

Gerundium facit præſumi cauſam finalē, Tiraquellus in ſuo

ceſſante cauſa. Limita.1.nume.79.

Grauatus, qui patitur fideicommiſſarium posſidere, præſumitur præſtitiſſe illam patientiā ad effectum reſtitutionis faciēdæ. Pariſius in conſil.53.n.112. in 3.uol.

Gabellas fraudare licet de iure communi, etiam in foro animæ & conſcientiæ, ubi nō cauſa mercaturæ, & negociationis, ſed pro uſu ſuo, & familiæ tantum emuntur ac portantur, & uehuntur, & conſuetudo contraria non tenet. Apoſtilla ad conſ. Marti.Lauden. 39.nume.8.limita, ubi ex cauſa gabella, pedagiu, uel collecta imponeretur.lim.2. niſi ex longa conſuetudine hoc fieret. quia eſt præſumendum ſi ex more antiquo hoc faciunt, cuius nōn eſt memoria in contrarium, quòd hęc fecerint fauore publico, pro ſubueniēdis neceſſitatibus publicis. ibid. nume.9.

Grauatus quis præſumitur reſtituere poſt mortem in dubio. Pariſius in conſ..81.num.6.in 2.volum.

Grauatus quando patitur fideicommiſſarium posſidere, in dubio præſumitur præſtitiſſe illam patientiam ad effectum reſtitutionis faciendæ. Pariſius conſi.53.nume.112.in 3. volumine.

Gratiam potest facere Princeps de plenitudine Potestatis, et nemine citato si ex causa facit, quæ præsumitur ex clausula ex certa scientia. Firma. uer. gratiam.

Gabellam non soluens ad portā præsumitur uelle fraudare gabellam. uide omnino Roland. à Valle in consil. 42. nu. 14. & per totum consi. in 3. uol. ubi, quando quis excusatur à solutione gabellæ.

Gerens se pro hærede transmittit hęreditatem, nisi adsint in contrarium præsumptiones. Bal. consil. 142. nume. 2. in 3.

Grauatus facilius præsumitur ille, qui habet facultatem rei pstandæ, quàm ille, qui non habet, sed oportet eam redimere. Bal. in l. vnum ex familia. §. si rem. ff. de lega. 2.

Gabellam fraudare præsumitur, qui incedit per uiam non directam, sed insolitam. Bertran. consi. 316. nu. 8. in 2. volu. lib. 1. in antiquis. Item qui facit cōtra generalem consuetudinē item, qui non soluit gabellam ad portam, præsumitur uelle fraudare gabellam. Nisi esset insolita gabella. Brunus in reperto. suo, in uer. dolus. vide omnino lib. 3. repetitionum.

H

HAbitās non pręsumitur habere animum recedendi, si habet in loco tabernam uel officinā, uel domum, aliàs sic ī Bar. in l. hęres. §. perinde. & ibi. no. ff. de iudi.

Habitus facit psumptionē. Bald. in l. direc. C. de manu. testamēto. & Alexand. in l. item apud. §. si quis uirginem. de iniuriis.

Hęres suus nōn præsumitur, uel extraneus scire tenorem codicillorum. Firm. ver. hęres suus, & hæres ante aditionem non præsumitur scire testamentū, et si est cōiuncta persona. sed post aditam sic. ibidem. Item hęres præsumitur habere testamentum apud se. Et an hæres pręsumatur immiscuisse se hæreditati, uel abstinuisse? ibi. Item hæres suus & necessarius non pręsumitur scire tenorē testamentarium, quoniam potest adire etiam clauso testamento, non extraneus, qui nō possit adire, nisi testamento aperto, præsumitur scire tenorem, quòd uerum, nisi fuerit absens. & hodie hęres etiam suus præsumitur scire tenorē testamēti, cum hodie non stat in scriptis, & maxime si hęres incepit soluere legata. uide tamen Firman. versi. hæres suus.

Hæres grauatus præsumitur duplici præstatione l. vxorem. §. 1. ubi Bar. ff. de leg. 3.

Hęres usurarii non præsumitur habere librum rationum testatoris

toris. Nisi, ut per Firman. versic. isto.

Hæres non faciens inuentarium præsumitur adire hęreditatē lucrosam, & tenetur ultra uires hęreditarias. Non tamen perdit legitimam. Firma. uers. hęres adit hęreditatem. Et p̄sumitur adire ex non facto, ut quia heres debitor succedat creditori, & non soluat aliis. Item quia non compenset, ca su quo pęna incurritur.

Hęres non conficiens inuentariū præsumitur subtraxisse de bonis hęreditatis. Firmanus uer. hęres inuentarium. vide plura per Cassan. in consuetu. Burgun. §. 6. rub. 6. nu. 9. fol. 221. & est præsumptio ista iuris &c. ut ibidem.

Hęreticus præsumitur de præsenti, qui fuit olim, sed de pręsenti non pręsumitur in futurum. Firman.

Homo pręsumitur scire ius. Ang. in auth. de incestis nupt. §. 1. in fi. col. 2.

Hospitale pręsumitur cōstructū cum auctoritate Episcopi, si in eo Missæ celebratæ sunt. Archi de cōsecra dist. 1. nemo.

Hęreticus quis præsumptione ēt uehementi non accusatur, vel inquiritur, nec ex leui & modica præsumptione potest damnari. plura ad rem Parisius in consilio 1. nume. 99. & per discursum. in 2. uol. Nec hæreticus est, qui comedit carnes propter sanitatem in die veneris & sabbathi, & in quadragesima, nec qui in quadragesima non ieiunat, nec qui audit missam iusto impedimento detentus, nec qui spatiatur in ecclesia. Parisius consi. 160. num. 67. & pluribus seq. in 4.

Hęres qui ex constituto possidet defuncto testatore, si petat se manuteneri in possessione, nō sibi in aliquo præiudicat, & urbanius hoc agendo, & auctoritate propria accipiendo possessionem non sibi præiudicat sed præsumitur hoc facere pro sua defensione vide omnino. Parisiū in consil. vlt. in vlt. vol. per totum.

Hypothecæ res specialiter supposita præsumitur sufficere p̄ satisfactione debiti. Chacheranus decisio. Pedemon. 159. nume. 2.

Hæreditatem adiuisse quis præsumitur, allegari tamen debet. Siluanus consil. 93. 10. nu.

Homo præsumitur, animal rationale, & amicus ipsius rationis l. filius. ff. de condit. insti. Bald. consi 343. in prin. vol. 1.

Habilis quilibet præsumitur. Bal consi. 334. nume. 3. in secundo uolum.

Hæres præsumitur habere scripturas. Bal. cons. 310. nu. 10. in 3. uolu.

Hæres præsumitur scire, quæ fecit

cit defunctus. sed debet intelligi de extraneo, qui aliàs nõ poterat succedere, nisi per testamentum, uel probabiliter dubitare. An filius eoipso, ꝙ filius hęres est secundum Apostolum. Bal. consi. 403. nume 5. in 3. uolu. Et filius absens non præsumitur scire testamentũ. quia ex distantia loci præsumitur ignorantia, & ex uicinitate scientia. Bal. consi. 404. nu. 2 in 3. & facta non præsumitur scire filius. & habita scientia institutionis præsumitur scire cętera eisdem tabulis contenta. ibi, quia totum debet edi hæredi. & no. ꝙ hęres pręsumitur scire scripturam testamẽti. Fallit, si est hęres absens. & uerum est, quòd uoluntarius hęres præsumitur scire scripturam testamenti post aditam hęreditatem, necessarius uerò hęres nõ præsumitur scire eam, nisi postquam se immiscuit in bonis, ut l. eius qui in prouincia. ff. si certum petatur. Bal. in l. & si post tres, fol. mihi 124. columna quarta. circa princ.

Habilitas pręsumitur. Nã quando constat de facto pręsumitur, quòd potuerit de iure fieri, nec pręsumitur inhabilitas nisi probetur. Bald. in l. ab ea parte. ff. de proba. unde ille, q est in quasi possessione iurisdictionis tanquam ordinarius ꝑsumitur ordinarius, nisi cõtrarium probetur, ut ibi. Et quotiescunque actus habet debitam formã, ibi pręsumitur habilitas in persona. Bald. in l. cũ minorem C. de proba. nu. 1.

Habitus, in quo habitu quis reperitur talis esse pręsumitur Bal. in l. non ignorat. C. qui accusa. non possunt, num. 3. & qualitas pręsumitur in esse quæ inest generi singulorum, nisi cõtrarium probetur. ut quòd aliquis sit popularis. Nam hoc pręsumitur, nisi sit Magnas & probetur.

Hospitale pręsumitur erectũ auctoritate Episcopi. Benintendius decis. Bono. 13. ubi plura etiam de Hospitali.

Homicidium in pretorio, uel ecclesia factum pręsumptio est, ꝙ eo accesserit homicida ad homicidium committendum ex magna causa & deliberatè. Follerius in prac. Cano. titulo auditisque aduocatis, nu. 51.

Hęres post aditam hęreditatem ꝑsumitur indistinctè scire omnia contenta in testamento. Bertrandus consi. 155. nu. 2. in 3. uolu.

Habilis quilibet pręsumitur. l. ab ea parte. de probatio. Firma. uersi. pręsumitur idoneus. & in uer. persona, cap. si. extra de pręsump. l. huiusmodi. §. legatum. ubi Ias. ff. de leg. j. Alcia. consi. 30. nu. 16. in 2. Rim. consilio

si.486.nu.8.in 3.

Habilis quilibet ad generandum presumitur, nisi probetur inhabilis. Alcia. regula prima, presump.41.

Presumptio est contra suspicatū de homicidio, qui se iactauerat, quòd occiderat, aut occidi fecerat defunctum, & ad id potens erat. Milleus fol. 118. num.28.

Haustum quis legare p̄sumitur cum quis legat iter ad fontem l.item si.§.fi.ff. de serui. rustic. predio.

Heredi suo prouidere presumitur, qui pro se aliquid paciscitur l.si pactum. ff.de probat.l. si tibi 10.§.si pactus.de pact.& quod ibi no.& ff.de arbit.l.diē proferre.§.1.& de pign. actio. l.si necessarias: ubi vide concordan.

Hæredem instituens, uel aliquid legans filiofamiliàs sub conditione, si emancipatur à patre etiam rogare patrem, ut filio hæreditatem, aut legatum restituat l.quamuis.C.de fideicō missis.

Hæres semel semper præsumitur heres l.& si sine §. sed & ꝙ Papinia.cum concordan. ff.de mino.

Non præsumitur qnis subtrahēs ex hæreditate malo animo inde subtrahere. l.aduersus. C. fami.erciscun.

Præsumitur per uiolentiam tractus ab hæreticis, si ultra mēsem steterit, non tractus per uiolentiam 1. q.1. constat. & no.18.dist.peruenit.

Heres adiens hereditatem, cuius partem coheres repudiauerat se uelle omnibus oneribus implicare præsumitur l.si duo.ff. de acqui. here.

Hæres scriptus aliquid agendo, ut heres, uelle esse heres p̄sumitur l.si duo. ff. de acquiren. hæred in princi. de quo ibi latius Dy.

An quis præsumatur tenere non tanquam hæres, & tanquā de re, de qua fit mentio in testamento. Bald. consi.79.nu 6.in prima parte.

Hospitale edificatum per quem præsumatur edificatum. Bal. consil.378.nu.11.in 1.par.

Heres quis esse præsumitur possidendo bona mobilia, uel immobilia.Bal.consi.85.nume.1. in 2.parte.

Præsumptiones non excusant heredem, quando expresse constat illum fraudulenter res aliquas in inuentario non apposuisse. Gratus resp. 12.nu.38. in 2.uol.

Præsumitur in dubio, quòd in hereditate tantum remaneat quantum sufficiat pro satisfactione legatorum factorum. Capra consi.18.nu.23.

Præsumptio iuris & de iure admitti etiam probationem in

derit. §. prætor. ff. de acquir. hæredi.

Homicidium quando præsumatur casuale. Fely. in cap. fin. de homicidio.

Hospitale præsumitur constructum cum auctoritate Episcopi. si in eo missę celebratę sunt Archidia. de consecrat. dist. 1. nemo. plura Fel. in c. de quarta. de præscrip.

Præsumptio, quod quis habeat, q̄ iam habebat, non procedit in rebus mobilibus pręsertim in mercimoniis, quæ facilè perduntur. Alciat. consil. 90. nu. 2. in 5. lib.

Hæredem non conficientem inuentarium lex præsumit res hæreditarias furto abstulisse. Alcia. consi. 29. nu. 6. lib. ult.

Hæreticus ille pręsumitur, penes quem libri hæresis reperiuntur. Marsilius consilio 52. numero 34.

Hæreticus præsumitur præcipuè de iure canonico, aut saltem hæresços, uel hæreticarū opinionum studiosus, qui hæreticorum libros apud se in ædibus seruat, & eos publicè, uel iactitat, uel de iis gloriatur, uel illorum contenta fauorabiliter prædicat, uel qui redolet hæresim. Quę adde propter eos, qui ipsorum libros habere curant, ut uel cōtra eos scribant, uel simpliciter eos legāt tantum, ut cognoscant, & uideant quid afferant, quibus argumentis & scripturis innitantur, non ut imitentur, aut se seduci permittant, sed ut eos confutent. ita Iodocus in eius practica ciuili. cap. 178. nu. 43. Menochius de arbitrio iud. casu 374. nu. 12.

Habitus non facit monacum, sed bene in dubio facit hominem præsumi talem qualem habitus & insignia demōstrāt. Angel. in l. sed & si hac l. §. 1. ff. de in ius uocan.

Hæreditatem adire pręsumitur, qui aliquid facit, quod à domino talium rerum expectatur. ut colere prædia, locare ea. l. pro hærede. & l. gerit. ff. de iure delibe. Nisi contrarium probetur l. Iulianus ait §. si seruū. & l si quis extraneus. §. interdum. ff. de acqui. hæredi. & an præsumatur aditio hęreditatis, eo quia filius creau t procuratorem ad mouendas hęreditarias actiones. Bal. consil. 200. in 1.

Hæres suus pręsumitur ignorare contenta in testamento. Soci. in consi. 75. nu. 15. in 1.

Hæres non præsumitur scire, q̄ sit institutus hæres. Socin. consil. 163. numero 11. in secundo volum.

Hæredes præsumuntur scire contenta in testamento. Soc. cons. 4. nu. 4. in 4.

Honestum possibile potius pręsumitur

ſumitur, quàm posſibile inho neſtum. Barba. in conſi. 27. nu. 13. in 1. uol.

Hæres præſumitur eadem perſo na cum defuncto. Corn. conſi. 112. litera R. in 2.

Habitus facit præſumere quem eſſe, qualis eſt habitus. Abb. in c. ſi uerò, nu. 2. & 6. de ſententia excommunic. & in c. in audientia, nu. 7. eo. tit.

Hæres an præſumatur habere notitiam contentorum in teſtamento, uel legatarius qui poſ ſidet rem ſibi relictam. Cor. cõ ſi. 121. litera M. uol. 2. & in conſil. 28. litera I, in 3. & quando dicatur ſcire contenta in teſtamento hæres. Gozadi. conſ. 98. nu. 22.

Hæreditas adita quandoque præ ſumitur ex poſſesſione mariti. Corneus in conſ. 176. litera H. in ſecundo.

Homo non præſumitur uiuere ultra centum annos. Corne. in conſi. 208. litera E in 3. & con ſi. 243. litera C. ubi hominis ui ta quantum prçſumatur durare, uol. 3.

Hæres præſumitur ſcire contenta in teſtamento, quãdo teſtamentum fuiſſet regiſtratum. Gozadi. in conſi. 98. nu. 22.

Hæres præſumitur ignorare ea, quæ ex inſpectione teſtamenti non apparent. Rui. conſ. 10. nu. 15. in 3.

Hæres emptoris præſumitur in bona fide, & licitè præſcribit. Pariſius in conſi. 64. nu. 81. in j.

Hçres quando prçſumatur habere ſcientiam teſtamenti. Pariſius conſ. 72. & ex quibus. ibi per totum. uol. 1. uide omnino ubi plura.

Habilia reliqua prçſumũtur, quã do de uno dubitatur. Pariſius conſi. 30. nu. 1.

Hçredibus ſuis præſumitur quiſque in ſua portioné proſpicere. Soci. iunior in conſi. 72. n. 29 in 1. uol.

Hæres ſuus non præſumitur habere notitiam teſtamenti pri mi, niſi probetur. Socin. iun. in conſi. 118. num. 30. in 1. uol.

Hoſpitale præſumitur aucto ita te epiſcopi conſtructum, ſi ibi diuina celebrantur. Felyn. in conſi. 2. num. 22.

Hæres ſuus præſumitur habere ſcientiam teſtamenti poſt immiſsionem in nuncupatiuis, ſecus in ſcriptis. Gratus reſpon. 65. num. 33. in 2. uol.

Hæres præſumitur habuiſſe igno rantiam ſocietatis defuncti. Rimin. conſi. 300. num. 75. fallit, ut ibi. num. 76.

Hæres in dubio non præſumitur ignorare facta defuncti, quod proprio iuramento probari poteſt. Riminal. in conſi. 528. num. 17. in 3. uolum.

Homicidium prçſumitur commiſſum ab inimico. Alba conſil. 56. num. 14.

Hçres

Hæres suus pręsumitur ignorare contenta in testamento. Bar. in l.cætera.§.sed si separauit,ff. de leg j.

Honestas personæ multum operatur ad excludendam præsumptionem calumniæ & doli.Zas.consi.2.num.36.& in dubio quilibet honestè se gerere & uersari præsumitur, ibi.nu. 19.& actus celebratus a prouidis & honestis,etiam si primo aspectu uideretur iniustus, tamen pręsumitur instus propter personarum honestatem.Zas.ibi.num.22. vide omnino,ubi plura.

Homo in dubio semper præsumitur esse bonæ & laudatę opinionis.Zas. d.consi.2. num.37. in secundo.

Habitans in domo præsumitur scire, & habere notitiam de his,quę in domo fiunt. Capra in consi.135.num.3.

De homicidio facto præsumitur cõtra dominũ domus. Grãm. consi.53.num.1.& 2.

Hæres præsumitur ignorare codicillos, secus testamentum. Bellonus consi.67. num.8.

Honorem suum timere præsumitur natus ex honorata parentela.Bombi.in consi.16.nume. 30. & nobilis homo præsumitur in dubio suum honorem timere,& uerecundiam habere de iniuria sibi illata. Bombinus in consi.19.num. 25.

Hæres in dubio non præsumitur duplici onere grauari. Crott. in consi.67.num.42.

Homicidium præsumitur per illum,in cuius domo perpetratum.Cæphal.consil.206.nu.23. in 2.volum.

Hospitale quando est in forma ecclesiæ, uel est ibi altare, & campanile pręsumitur, ꝙ consensu Episcopi sit fabricatũ & fundatum. Ioan. de Selua, de Beneficio q.6.nume. 44.& 45. tomo 4.

Hæreticus præsumitur, qui sustinet excommunicationem multo tempore.Abb. in cap.ab excommunicato,num.21.de rescriptis.

Hospitalia pręsumuntur religiosa in dubio,quando habent cãpanile cum campana,& ibi publicè celebratur quotidie. Abb.in c.sopitæ.num.5.de cẽsibus & exactionibus.

Hæres extraneus pręsumitur, & debet habere notitiam testamenti illius, cuius interest. Dec.in l. cum quid. §. quòd si stipu.ff.si cer. petatur, num.9. si autem hęres sit absens pręsumitur ignorare testamentum, ibi.num. 10.

Item hæres suus pręsumitur scire contenta in testamento. §. cui autem, ubi Ange. num.2. institu.de hęre.quæ ab intesta. dese.

Hęres an pręsumatur scire fideicom-

commissum & alia contenta in testamento. Alexand. in l. qui Romæ. §. duo fratres, nume. 53. ff. de uerborum obliga.

Hęreticus præsumitur ille, apud quem reperiuntur libri hæresis. Marsil. in prac. in §. diligenter, num. 92. Nouellus in practica criminali, fol. 88. nu. 12.

Homicidium non præsumitur pẽsatè, nisi qualitas pensamenti pręsumatur. Blan. in qq. nu. 54.

Homicidio quis pręsumitur astare, uel ire cum homicida fortuitò, non scienter nisi alię coniecturę sint in contrarium. Bossius de homicidio, nu. 25.

Hęres præsumitur ignorare iura eius, cui successit. Tiraquellus de præscrip. pag. 114.

Habitans decennio, præsumitur ibi constituisse domicilium. Duenas regula 172. ubi regula, & limita.

Hęres præsumitur decessisse sine filiis. Angelus in l. ex facto. §. si quis autem susceperit, ff. ad Trebellia. ubi parti aduersę incumbit probatio, ꝙ hæres cũ filiis decesserit.

Hæreticus relapsus, pręsumitur eum non uerè reuerti. Squillacensis in tracta. de fide catholica, cap. 27 ad finem, to. 3.

Contra Bartolomæum de Argenta doctorem artistam qui anno 1570. fuit igne crematus, in medio foro Ferr. q a erat relapsus, & erat maximus Iratus.

Hæres ex statuto, quòd possesio defuncti continuetur in hęredem, præsumitur posidere, & pro teste pręsumitur. Bald. in consi. 454. in 1. uol. uide omnino pro nostro statuto.

Habitans solus cum muliere pręsumitur contra eum, ꝙ ipse interfecerit, cum & fugam arripuerit. l. dominus horreorum, ff. locati, §. si uerò & quidam, in auth de exhibendis reis. Bald. consi. 254. in 2. uol.

Hæres præsumitur post aditam hęreditatem scire facta defuncti. Gram. cons. ciuili. 115. nu. 6.

Homicida præsumitur homicidiũ fecisse dolo & proposito. Anton. Gomes in suo, de homicidio, num. 17. tomo 3.

I

INstrumenta probat omnia cõtenta in eo, & instrumentum quando dicit sponte. ita præsumitur, & præsumptio pro instrumento non procedit ante conclusionem in causa. Neuiz. in consi. 46. num. 11. & seq. & & consi. 57. num. 1. & pluribus sequen. ubi plenè de instrumẽto. uide tamen Martin. Laudé. in consi. 27. nu. 3.

Insultans præsumitur interfecisse causa suę defensionis. Neuiz. consi. 92. num. 3. Grammaticus consi. 29. num. 13. & seq.

Iudex, ubi habet præsumptiones

uel

ſumitur, ubi requiritur diligens inquiſitio, niſi conſtet de diligenti inquiſitione. Firma. uer. ignorantia facti.

Immunitas præſumitur poſt x. annos, quibus non ſint ſolutæ collectę. Barbat. conſi. ultimo, inter conſi. Alexand. in quarta parte.

Immunitas præſumitur conceſſa rebus non perſonæ, niſi aliud agatur. Bar. in l. forma. §. quan quam, de cenſibus.

Imperator an preſumatur uelle uti plenitudine poteſtatis. Caſtr. conſi. 280. Firman. uerſi. Princeps.

Imperium merum prçſumitur præſcriptum ab italicis de ſcientia principis. Bal. in l. 2. in fi. C. quæ ſit longa conſue.

Incendium non fit, nec fieri prçſumitur ſine culpa inhabitantis. Firman uer. iſto. fallit ſi habitans ſit ſolitus eſſe uigil. qa non præſumitur in culpa, ibi. & prçſumitur doloſum ſi prçceſsit inimicitia, ibi.

Impetrans non præſumitur acceptare beneficium. Cardin. in clemen. 1. 8. no de conceſ. p̄b.

Indicium & præſumptio, quo modo differant. Bal. poſt glo. in l. excuſentur, ff. de excuſa. tuto.

Iudicium graue ęquiparatur p̄ſumptioni iuris. Cyn. in l. metum. C. de dolo. Bald. in l. non hoc C. unde cogna.

Induſtria pſonæ præſumitur electa ex magnitudine dignitatis perſone & põderis rei. Firman. uer. iſto.

Infirmus prçſumitur facere actũ ultimæ uoluntatis, non inter uiuos. Firman. iſto uer. & infirmitas præſumitur durare per x. ann. ibi. Et infirmus non prçſumitur ſcire etiam id, de quo eſt publica fama in ciuitate, ſicut nec abſens, ibi. Et infirmitatis prçſumptio tollitur per actum incompatibilem, ut per coitum cũ uxore, c. tenor, & ibi Doc. de re iudic.

Ingratitudo non præſumitur, ſed debet probari liquidè, & non per iuramentum in ſupplemẽtum probationis. Firman.

Inimicitia præſumitur in præſenti ex præterito, niſi contrariũ appareat, directò, uel per obliquum. Firman. iſto uer. & præſumitur durare uſque ad quartum gradum excluſiuè, ibi. & facit præſumi conſilium non mandatum, ut prçſumatur minus malum, per quod quis mitius punitur, ibid. & inimicus prçſumitur, qui eſt amicus inimici, quia paria ſunt eſſe inimicum, uel inimici amicum, ibi. & inimicus dicitur, quem de domo expello, ibi. Et inimicus prçſumitur, etiam qui nõ uult alloqui, uel ſalutare, ibi. & inimicus prçſumitur teſtis, qui in criminali cauſa uult iterum ſponte teſtificari, ibi. itẽ ini-

inimicus statim, qui deponit præsumitur ob inimicitiam deponere. item inimicus præsumitur, qui accusat & cum inimico cohabitat, uel conuersatur, ibi. item inimicus præsumitur, etiam qui contra me detulit testimonium in causa, ibi.

Insinuatio non presumitur facta etiam ex diuturnitate temporis. Bald. in l. 2. de legiti. hære.

Instrumentum pro se habet præsumptionem. l. cum precibus, C. de proba. Firman. uers. isto. nisi sit rasum, uel productum a persona suspecta.

Instrumentum præsumitur loqui de actibus continuatis, & eodem loco & tempore factis, & ualidis actibus, quia non præsumitur fieri de inualidis propter peritiam notarij. Bal. in l. iurisgen. §. quòd ferè, ff. de pac. firma.

Instrumenti falsitas non præsumitur, sed potius diuersitas loci, & temporis. Firman.

Inimicus præsumitur, qui non salutat, quem solitus est salutare. Abb. in cap. olim, num. 6. de iniuriis.

Ignorantia præsumitur ex coniecturis. Abb. in c. cum illorum, num. 15. de sententia excommunicatio.

Iurisdictio in dubio presumitur concessa ordinaria non delegata. Abb. in cap. relatum, nu. num. 5. de offic. delegati.

Idoneitas extrinseca an præsumatur, & si non præsumatur, cui incumbit onus illam probandi. Abb. in c. dudum, num. 6. de præsumptio.

Infirmitatis præsumptio tollitur per exercitium actus non compatibilis cũ infirmitate. Abb. in c. tenor, num. 2. & 3. de sententia & re iudic.

Inuestitura alicuius beneficij p̃sumitur facta in præsentia iudicis. Abb. in cap. tenor, num. 11. de sententia & re iudic.

Irregularitas non est presumenda in foro contentioso, merè contentioso. Fel. in c. ad audiẽtiam, nu. 1. de homicidio, ubi plenè.

Iudex potest procedere ex præsumptione uiolenta, etiam si per partem non probetur. Felyn. in cap. affertę, de præsumptionibus.

Inimicus quis præsumitur, si dixerit non diligo talem. Alberi. in l. si inimicitię, num. 2. ff. de his. quibus ut indignis.

Ignorantia iuris præsumitur in rusticis. Albe. in auth. sacramẽta puberum, nu. 3. C. si aduers. uendi.

Ignorantia in facto proprio non præsumitur, nec excusat l. fi. ff. pro socio. fallit multipliciter, ut per Socin. regula 175. ubi plenè.

Iuramentum in dubio præsumitur in rem, & non personale.

Ias.

Iaſ.in l.creditore,num.1.ff.de in litem iurando.

Immixtio tacita, uel expreſſa, quę reſultat ratione ſuitatis, non debet nepotem excludere de iure prętorio. Iaſ in l. ſi quis filium.§.1. nume.16. ff. de acquiren.hęred.

Inſultatus pręſumitur, qui rixã aufugit,& fugit.Blanc.in prac. crimin.fol.149.num.21.

Ignorantia iuris non pręſumitur in Doctore. Socinus iunior in conſi.69.num.48.in 1.uolum.

Ignorantia quando pręſumatur, & non pręſumatur in facto ꝓprio. Iaſ. in l. ſi res obligata, nu.35.ff.de leg.1. in facto alieno pręſumitur,ibi. & ignorantia non pręſumitur in factis illicitis,ibi.nu.43.

Ignorantia non pręſumitur in clerico, nec excuſatur ꝓpter iuris ignorantiam.Iaſ. in l.miles,num.13.ff.de re iudicata.

Ignorantia pręſumitur in dubio in eo,qui litigat coram iudice incompetenti. Dec. in l. ſi per errorem,num.10. ff. de iuriſd. omnium iudic.

Iuratum an pręſumatur, niſi probetur. Bald.in l.ne in arbitris, num.12.C.de arbitris.

Iuramentum non pręſumitur eſſe delatum & incontinenti ꝓſtitum, licet appareat iuratũ eſſe. Alexand.in l.ait prętor,§. iureiuran.num.1.ff.de iureiur.

Ignorantia non pręſumitur in facto proprio, niſi eſſet factũ de antiquo, uel niſi factum proprium eſſet obligatorium alteri,uel niſi factum eſſet notabile,uel graue. Alexand. in l.peregri.num.2.ff.de acquir.poſſ.

Inceſtuoſi non pręſumuntur cõſtantes in fide, ſed a communione chriſtianorum repelluntur. Bermondus de concubi. tit.de inceſtu,nu.7. fol.77.

Pręſumptio, ꝙ hæredes, qui non fecerunt inuentarium,præſumuntur ſubtraxiſſe, nõ habet locum,niſi reſpectu creditorũ & legatariorum,non autem inter eoſdem hęredes, niſi fortè unus ſolus adminiſtraſſet. Moder.Pariſ.ſuper conſue. feu. li. 1.§.16.num.14.

Iudex non præſumitur dolo inquirere, nec per calumniam. Marſi.in prac.§.conſtante,numero 98.

Inſtrumento falſo utens præſumitur illud fabricaſſe, uel illud falſum fieri, niſi probetur oppoſitum.Marſil.in prac.in §. diligenter,num.94.Boſs.in ti. de falſis,nu.126.

Innocentia probatur præſumptionibus.Marſil.in prac. in §. ultima quæſt. num.15.

Inſtitutus, præſumitur in dubio magis pro inſtituto,quàm pro ſubſtituto. Bal. in l. ſi quis ſeruum.§.certam.ff.de leg.2.

Informatio propinquorum a iudice ſumpta, facit qualẽqualẽ

præsumptiouem contra accusatum. Blancus in pract. cri. in prin. nu. 13.

Iura semper præsumitur contra inuadentem, & contra inferentem uiolentiam. Nouellus in tracta. ad defensam. fol. 60. nume. 21. & 105. num. 28. & contra auctorem rixæ inceptorem. fol. 75. nu. 56.

Iudex per prçsumptiones procedens, suam debet ualde temperare sententiam. Brunus de iudiciis nu 14. fol. 25.

Iudex in dubio officiũ suum gessisse præsumitur. Brunus de indiciis, nu. 21. fol. 46. & iudex non præsumitur ignorare iura, & ea, quç ad suum spectãt officium, ibi. fol. 46. nu. 22. & in dubio iudex non præsumitur excessisse modũ torturæ. ibi. fol. 84. nu. 21.

Iniurians quando prçsumatur facere animo iniuriandi. Vitalinus de maleficiis tit. de iniuriis, num. 44. & iniurians præsumitur facere animo iniuriãdi, quia omne malũ prauè prçsumitur actum. ibi. nu. 450.

Iudex præsumitur solicitare cura sua, & non odio aduersarii. Milleus in pract. crimi. num. 6. fol. 33.

Iteratio autem in facto non præsum tur, nisi probetur l deni que ff. ex qu bus cau. maio. & l consilio. de curato. furioso.

Iudex præsumitur exceptionem ex causa reiecisse, quamuis eã non exprimat. Alciat. in rubr. de iureiuran. nu. 94.

Iu ramentum præsumitur semp̃ esse bonæ fidei, quæ in eo debet exuberare. cum principaliter fiat Deo: Alc. in rub. de iureiuran. nu. 14.

Inimicus nemo præsumitur, qui non salutat me. Dec. in l. consilii §. socii mei. ff. de regu. iur. & in apostillis, ideo, non potest esse testis contra me. Crottus de testibus, num. 15. fol. 204. & ibi nu. 110.

Inuestitura præsumitur ex antiquitate temporis. Crauet. de antiquitate temporis, par. 3. num. 3:.

Iudex in dubio præsumitur iudicasse ex imperitia, & non ex dolo. Bossius de officialibus corruptis nu. 19. & ibi nu. 21. dicit, ꝙ iudex, qui in procedendo non seruat seruanda, p̃sumitur in dolo.

Insinuatio donationis non præsumitur ex temporis diuturnitate, nec præsentia duorum cõsanguineorum. Tiraq. de præscriptio. pag. 65.

Iactare suum nemo præsumitur. Tiraquellus de prçscriptio. pagina 57.

Ignorantia licet præsumatur, allegari tamen debet. Tiraq. de prçscrip. pagi. 9.

Impensa præsumitur facta parte mandante. Tiraquell. de præscrip.

scrip.pag.59.

Iuramentum non præsumitur pstitum a teste, nisi diuturnitate temporis. Tiraquel. de præscrip.48.pag.

Iudex nemo præsumitur. Vantius de nullitate process. fol. 74.nu.13. & maxime quando sententia transiuit in rem iudicatam. & contrarium dicés debet probare fol.76.num.21.

Iudex in dubio præsumitur secutus probationes, quæ in actis reperiuntur, &, quod potius fundauerit se super ueris quàm super falsis. Vantius de nullita.process.fol.236.nu.133.

Iudex ex præsumptionibus & iudiciis quantumcunque uiolentis & urgentibus non procedit ad condemnationem pœnæ corporalis. Tiraquellus de pœnis, causa 27.n.2.10.11.141. & 149. uide omnino Viuium. communi opinione 56.lib.2.

Ex quibus autem præsumptionibus moueri possit iudex ad ferendam sententiam, ponit Cãpegius de testibus, regula 398 & not. quòd cum non propria sed præsumptiua & ficta sit victoria, & confessio, mitior debet esse iudex, quando proceditur ex præsumptionibus in non condemnando uictum in expensis. ut tenet Bal. in authen. generali. C. de episco. & cleri. & idem, quando quis est contumax. Iulius Ferrettus in trac. de duello, nu.50.

Infamatus non præsumitur bonus, & debet infamiam purgare. Duenas regula 75. in 3. fallent.

Inimicus uerus, uel præsumptus repellitur à testimonio, etiam si neget se inimicum, dummodo causæ inimicitiæ adsint. Machellus patrocinio 46. nu. 6. & inimicus præsumitur, qui in causa criminali sponte testificatur contra aliquem. Machellus patrocinio 46.nu.7.

Ius competens alicui, infra certũ tempus, si patitur illud tẽpus labi, præsumitur illi iuri renuntiasse. Bonius de statutaria pscriptione. in gl. 19.n.72. unde si quis non fuit prosecutus litem infra tempus, causa habetur pro finita, & præsumitur lis habita pro derelicta. Benintendius decis.76.nu.7.

Instrumentum præsumitur suspectum ex renuntiationibus insolitis. Et præsumitur dolus propter nimias cautelas & insolitas clausulas, quæ potius cauillationes dici debent. Firman. uersiculo instrumentum falsum.

Instrumentum præsumitur falsum, uel est suspectum de falso, si non est solenne. Firma. ubi supra.

Inuentarii omissio ab hærede facit eum præsumi adire hereditatem lucrosam & teneri ultra

tra

tra uires. Firma. & non conficiēs inuentarium præsumitur surripuisse bona hęreditaria. ibi. & ibi etiam tradit formā inuentarii, uide omnino.

Inuestitura pręsumitur post annum. unde si quis ultra annū possidet & seruitia domino pręstitit & iuret se inuestitum præsumitur inuestitura. Firm. uersi. isto.

Iudex non pręsumitur iudicaturus contra ius propter commodum aliquod in c. & si quęstiones. de simonia. Alexand. in l. de iure. ad municipales. & Firman. uersic. iudex dicitur. in fin.

Iudex pręsumitur motus ex illis actis, quę concludunt sententiam. Cor. in consi. 46. litera C; in 4. par.

Iudex pręsumitur malè iudicasse per dolum, non per ignorantiam, quādo qualitas facti nulla potest palliatione uelari, cū præsumitur. Firman. uersi. iudex fol. 220. colum. 2. in 2. par. num. 49.

Iudex competens pręsumitur, quando processit contra pręsentes usque ad lit. contest. inclusiuè, nisi contrarium probetur. secus si contra contumaces. Firma. uer. iudex.

Iudex pręsumitur malè iudicasse per ignorantiam. Firm. uers. iudex punitur. ad fi. nu. 163.

Iuramentum pręsumitur pręstitum solenniter & manu tactis scripturis. Firm. ver. isto.

Iuramentum non præsumitur pstitum ad delationem, sed spōte, nisi constet. Firma. uer. iuramentum quando & ubi. numero 13.

Iuramentum conscientiæ nō debet dari ei, qui habet contra se præsumptionem. Firma. uersic. isto.

Iactare suum nemo uelle præsumitur. Parisius cons. 8. in 4. n. 1. & seq.

Iuramenti seruandi animus præsumitur in iurante. Firma. Nisi contrarium appareat. Bart. in l. postliminii. §. fina. ff. de captiuis.

Ius patronatus præsumitur esse eius, qui est in quasi possessione præsentandi, quia fecit plures præsentationes. Firman. & non præsumitur ius patronatus, nisi probetur, non per præscriptionem, sed per plurimas præsentationes, & cursum temporis, ex quibus illud pręsumitur. ibi.

Iudex, quando procedit non seruato debito ordine præsumitur in dolo, & mala fide. Firman. uers. iudex, fol. 229. col. 2. nu. 100.

Ornatus quis incedere non debet diebus deuotis tempore passionis. Nam ornatio habitus est signum festiuitatis & gaudii, & ex hoc præsumitur

quòd

ꝙ iudæi dictis dieb. ornatius incedentes uilipendent Christianos, quia per extrinseca interiora probantur l. non codicillum.C.de codicillis.

Hinc dicit Seneca. quòd indecens habitus exterior malæ compositæ mētis est nuncius. ponit Petr. de Anchar. in cap. in nonnullis in 4.no.de iudeis. Firmanus uer.ornatus.

Iudex qui celeriter tulit sententiam non præsumitur informatus de meritis causę. Parisius cōsi.79.ubi refert,ꝙ hinc inde sunt opiniones, cōis. s.magis cōis. Limitat tamen ut per eū ibi.in 1. uol. uide omnino. ut scias quando sententia teneat

Inuestitura pręsumitur, quando pręcedit causa,& patientia auctoris habetur pro inuestitura solenni.& hęc quidem est præsumptio iuris,quę pro scriptura debet haberi. uide omnino Bald.in consil. incip. Columbinus 116.numero 2.in 1. uolum.

Iniuriandi animo & damnificandi quis non præsumitur fecisse. Immo in dubio unusquisque p̄sumitur hoc facere principaliter propter se, & nō ad iniuriam. Parisius consil. 112. nume.11.in 1.uol.

Ignorantia præsumitur in facto alieno l.fi.ff. pro suo. & maximè quando quis succedit in ius alterius l.qui in alterius.ff. de reg.iur. & contrarium dicēti incumbit onus probādi. Parisius consi. 65. in fi.uol.3.Dynus plenè in regula ignorantia,de regu.iur.in 6.ubi& domi. Cagnacinus, & quādo q̄s præsumatur sciens, uel ignorans? ibi.

Iuramentū non p̄sumitur præstitū à teste. Crot.in tract.de testib.in 7.parte nu. 15. Fallit in antiquis, Campegius Regula 366.de testibus. Crottus ibi.

In dubio quis præsumitur uti iure suo.l.merito. ff.pro socio.

Instrumentum ubi longo tempore fuit obseruatum, & iuxta illius tenorē quis possedit, cessat præsumptio falsi, & omnia pręsumuntur fuisse conclusa in eo, prout reperitur possessio cōformis instrumento.Apostillan.ad cons.Martini de Laude 52.nu.5.

Iudex alternatiuè loquens inducit præsumptionem,quòd cognitionem causę minime habuerit.Ange.in consil. 94. pro parte negatiua. col.2. de quo Parisius consi.24.nu. 14. in 2.

Incendium,quando pręsumatur factum culpa inhabitantium, uel ne.Parisius in consi.87. per totum in 4.uol. uide omnino. & ibi semper recurre.

In quisitio pręsumitur facta pręcedente diffamatione.quia aliter fieri nequit. Parisius in cōsi.88.nu.8.in 4.uol.

Iniuria

Iniuria præsumitur facta animo iniuriandi. Parisius consi.149. Nisi quando actus geritur à iudice, quia tunc in dubio propter iurisdictionem præsumitur gestus absque animo iniuriandi, ꝙ secus est in priuato. Parisius ibi.nume.23.in 4. uol. vide omnino contra illum, q̃ dixit cuidam, filium presbyteri, cum tamen natus esset ante quam pater esset effectus presbyter.

Ignorantia in muliere præsumitur. Fallit, si potuit consulere peritiores. Bal.consi.295.col.2. in 3.uol.

Ignorantia præsumitur, quoties priuilegium Principis ad iniuriam traheretur. Bald. consil. 359.nu.7.in 3.volu.& maxime facti. Bal.consi.440.col.2.ad fi. in 3.vol.

Ignem fecisse præsumuntur, qui soliti sunt ignem facere. & ab his debet ueritas sumi. Bald. consi.342.in 3.

Inimicitia capitalis ex coniecturis & præsumptionibus probatur. & inde quis præsumitur animum suum mutare uersus inimicũ, quia sumat de eo uindictam. Bal. consi.41.nu.4.in 5.uolum.

Ignorantia & dubitatio præsumitur in istis mulieribus rusticis Chacheranus decisione Pedemontana 54.nume.11. quę pręsumũtur ignorare. ut ipse probat ibidem.

Ignorantia eorum, quæ publicè fiunt in existente in loco non præsumitur. plura Chacheranus in decisio. Pedemonta. 71.num.1.& seq. ubi fusius de ignorantia. Bal.in l si tutor.ff. de periculo tutor. & quando prosit & quando noceat, etiã in proclamatibus.

Iuramentum in supplementum probationis semiplenæ nõ defertur ei, qui habet præsumptionem iuris contra se. Chachera.decisio.71.nu.3. Nisi esset pręsumptio iuris contra asserentem. uide postea.

Inuentarium attento decreto p̃sumitur rectè factum. Chacheranus decisi.Pedemon.vltima num.11.

Inimicus præsumitur, qui est inimicis amicus. Chacheranus in eius disputatione post decisiones Pedemontanas, nu.13. col.2. in fi.& seq.

Iudicare præsumitur per imperitiam, qui relinquit opinionẽ communem bene fundatam. Curt. consi.49.col. 20. de quo ita Syluanus in consi.3. nu.52. in 1.uol.

Impensa facta in dubio præsumitur à possessore. Bart. in l.cum seruus.ff.de uerbo. obligatio. Syluanus in consi.60. num.16. in secundo.

Instrumenti partem uidens, totum uidisse præsumitur. l.non

est ferendus.ff de transac. Alba in consi.69.nu.8.

Interpellatio, uel requisitio facienda ex statuto. Ne apothecæ locari, uel uendi possint nõ requisitis conductoribus, præsumitur intercessisse in dubio etiam extra iudicialis. Dec.l. ꝙ te nume.43.in 2.lectura. ff.si certum petatur. Fely.in c.licet Hely.col.3.de Symonia num. 5.Marsilius in l.patre. nu. 43. ff.de qq.

Iudex in dubio præsumitur, ꝙ sit arbitratus tanquam bonus uir. Menochius de arbitrio iudicis.q.9.ſlu.14.lib. 1.

In his, quæ occultè fiunt præsumitur ignorantia siue iusta, siue iniusta.Bal.consi.9. num.3. in tertio.

Ignorantia præsumitur ex coniecturis, uel scientia, & in dubio requiritur, ut recurratur ad iuramentum delinquentis. Alba in consi.9.num.36. & 43. Chacheranus. decisione Pedemontana 71 nu.46. Concurrẽtibus maxime aliis coniecturis & præsumptionibus. & ibi latius.

Inimicitia præsumitur ex minis capitalibus. Vitalis. in tracta. clausularum pagi.444.num.9.

Insultator non præsumitur scholaris & aggressor, sed alius cũ quo sit rixa. Scodobi in auth. habita. super uersi. sine causa pagi. 120.numero secundo, C. ne filius pro patre.

Iacent simul personæ suspectæ, ergo præsumitur coitus interuenisse c.literis, de præsumpt. Tancredus de ordine iudiciario tit.ipso, de præsumptionibus, in prin.

Iuris ignorantia non præsumitur in prudente & discreto, ad effectum, ut lucretur fructus. Grammaticus decisione Neapolita.79.nume.8.

Iurisdictio in dubio potius ordinaria quàm delegata præsumitur. Docto.in l.1.ff.de offic. eius.& Menochius de arbitrio iud. q.91. nu.5.lib.1

Identitas nõ pręsumitur, & ideo debet probari, quoties est fundamentum intentionis alicuius. Roland. à Valle in consil. 46. numero 27.& sequen. in 3 uolum.

Ius quis scire ꝑsumitur, ex quo scit testamentum primũ. Bal. consi.46.nu.2.in j.

Inimicitia grauis præsumit̃ continuata, & non deposita, præsumitur enim ex præterito in præsenti in his, quæ habent radicem odii capitalis. unde semel inimicus semper præsumitur inimicus, nisi probetur reconciliatio, licet inimicitiæ ex leuibus causis non pręsumantur durare, quia non habent originem nec fundamentum, cum procedunt ex animi leuitate. Baldus in consi-

 lio

Inten

Intentio talis præsumitur, qualis esse debet. Bal. cons. 396. in fi. in 3.

Iura præsumuntur perpetua non temporalia. Bald. consi. 24. nu. 2. in 4.

Inquisitionē facere semper bono animo præsumitur iudex. Bald. cons. 246. nu. 2. in 4.

Instrumentum, no. quòd magis præsumitur pro instrumento quàm pro testibus in his, quæ iuris sunt, propter præsumptā peritiam tabellionis. Bald. in l. 1. secunda colum. ff. de eden. in princ.

Iuramentum ex parte recipientis præsumitur reale ex parte iurantis personale. Bald. in l. iurisgentium §. pactorū quędam, in fi. ff. de pactis.

Instrumentum. No. quòd contra solemnitatem præsumptā in instrumento admittitur ꝓbatio. Bal. in l. iurisgen. §. quod fere, col. 1. ff. de pact.

Iuramentum excusat à calumnia præsumpta, non à manifesta. item excusat à temeritate præsumpta. non approbata. Bald. in l. ait prętor. §. sed & si. col. 2. ff. de iureiu.

Iure suo facere quis præsumitur & est notabilis præsumptio, & admittitur etiam ad liberationem, non autem admitteretur ad condemnationem. & in dubio quis præsumitur possidere pro suo, quando habet titulum. Bal. in l. merito. ff. pro socio. & ibi dicit, quòd præsumitur quid factū tempore licito potius quàm illicito.

Interuallum modicum non inducit diuersitatem actuum, sed præsumptionem identitatis. Bal. in l. plerique. ff. de ritu nuptiarum.

Idoneus nemo præsumitur. Herculanus de Negati. nu. 296.

Industria personæ pręsumitur electa. Monteleo. in practi. arbitra. pag. 509. nu. 27.

Ignorantia præsumitur, eo ipso, ꝙ probatur indebitum solutū quando quis tractat de damno uitando, etiam in proprio facto ignorantia præsumitur. Bal. in l. cum de indebito. ff. de probatio.

Instrumentum præsumitur uerum, sed quomodo, ponit Bal. in l. fi. ff. de fide instr. ad quem semper est recurren.

Indignatio animi, nec diuortiū, nec iurgium præsumitur inter coniuges ex habitationibus separatis coniugum. Bal. in l. cū hic status. §. si mulier. ff. de diuortiis.

Ius humanum est fundatum super præsumptione. Bald. in l. cum quis, nu. 14. C. de iur. & fac. igno.

Iudicis pręsentia inducit magnā præsumptionem pro his, quæ coram eo aguntur. Præsumitur enim omnis dolus & me-

tus abesse, ubi inuenitur, quod iudex decretum interposuit. Bald. in l. ex conuentione, col. 2. in prin. C. de pactis, & quando iudicis assertioni circa solennitates credatur. Hercula. de negatiua, num. 180. & seq.

Iussus patris præsumitur fuisse, quando filius pro hærede se gessit. uide omnino Bald. in l. si filiusfam. C. de peti. hęredi.

Imago depicta Virginis Mariæ post mortem testatoris præsumitur depicta de mandato hęredis, uel legatarij. Bald. in l. quod plerunque. ff. de alimentis pupillo pręstandis.

Industriosus quilibet esse pręsumitur, & quilibet præsumitur posse ditari, & ideo filiusfamilias, non præsumuntur acquisita ex bonis patris, quando esset emancipatus. Bal. in l. si defunctus. C. arbi. tutelæ.

Instrumentum, ex publico instrumento duæ oriuntur præsumptiones. s. ueritatis & solēnitatis, in eo descriptæ, uel præsumptę. Bald. in l. j. num. 15. C. de testamen. & non pręsumitur pro instrumento, nisi faciat mentionem de qualitate necessa. Bal. in l. j. nu 4. C. de sent. ex breuiculo recitandis.

Insufficiens quilibet pręsumitur quo ad facultatem. Bal. in l. 1. §. si magistratus in princ. ff. de rebus eorū, qui tutela uel cur.

In instrumento si inuenitur plus, uel minus quàm partes dictauerint, pręsumitur hoc per errorem esse scriptum a tabellione. Bal. in l. quoties uolens, §. sed si non in corpore, col. 1. ff. de hære. insti.

Instrumentum quis portans, asserens se illum, de quo in instrumento fit mentio, pręsumitur esse ille, de quo ibi fit mentio, argum. l. si qua per calumniam, C. de episcop. & cle. & ibi Bar. Cy. & Sal. ad hoc d. l. inducunt, & facit glo. singu. in l. fi. C. de paç. conuen.

Instrumentum debiti repertum penes debitorem, an pręsumatur liberatus. uide omnino. Guid. Pap. de præsump. nu. 22.

Instrumenta duo reperta in eadem charta, prius scriptū pręsumitur prius factum & receptum. Bartol. l. j. C. de nouo. C. compo.

Instrumentum, quod notarius tradit parti, non præsumitur originale, sed præsumitur penes notarium remansisse. Bar. in l. si quis ex argentariis. §. fi. circa fi. ff. de eden.

Ignorare præsumitur ualorem rei suę, seu facultatum suarū. l. quisquis. C. de rescin. uendi.

Insolita fraudem præsumunt. ita dicit Bald. in l. quæ sub conditione. ff. de condi. indebit. alle. l. si quis sub conditione. ff. de condi. insti.

Inimicus præsumptus potest a testi-

testimonio repelli,c.1.& 2. de re iudica.uide Bart.in l.2. C.si contra ius,uel utilita.pub.

Inimicitia inter litigantes præsumitur,in c.idem cum quis,extra de restit.spoliator. quod facit pro repellendo aliquem a testimonio, uide tamen Specula.in tit.de test.§.1 .uersi.itē primo, quod habet causam.

Instrumentum suspectum præsumitur,si sit diuersa litera scriptum.in authen. de trien.& semiss.§ j.

Iuramento statur eius in his, quæ dependent ex animo, nisi in contrarium sit præsumptio. Guid.Pap.de præsump.nu.38.

Inimicus præsumitur,qui differt salutare aliquem 63. distinct. cap. cum Adrianus, & est gl. in l. ad hoc C.de appella.

Inuitus præsumitur,nisi probetur uolens fecisse, qui omnia bona sua alienauit.l.omnes.§. Lucius, & §. qui omnia. ff.quæ in frau.credito.

Inuentarium non conficiens heres præsumitur res hæreditarias subtraxisse, in authen.de hære.& falci.§.scimus.

Iurisdictionem habere dicitur, eo ipso, quòd quis habet castrum. Guid. Pap. in tract. de præsumpt.num.58.

Ignorantia præsumitur ex facto de longinquo,uel ex facto antiquo, uel ex facto intricato, uel implicito, ut dicit Bartol. in l.si res.§ j.in prin.ff.de leg.j. Guid.Pap.de præsumpt. num. 60.ubi dicit, ꝙ istud facit ad materiam uerborum derogatoriorum in primo testamento.ita ꝙ,si illa uerba derogatoria sint multum implicita,testator secundo testando præsumitur illa oblitus fuisse, & ualebit secundum testamentum.Guid.Pap.decis.127.

Iurisdictionis esse res præsumitur,cuius est,territorium, nisi contrarium ostendatur. Gui. Pap.de præsump. num.8. vide tamen ipsum.

Inimicitiæ præteritæ, uel minæ præteritę an sufficiant, ut quis debeat condemnari ex earum præsumptione, uide omnino Gui. Pap.de præsumpt. nu.86. ubi dicit,ꝙ tales minæ, uel inimicitię præcedentes inducūt præsumptionē ad torturā. uide omnino, ubi contra Verrarinum.

Intestatus quis decessisse præsumitur. uide Guid.Pap.de præsumpt.num.96.

Instrumentū debiti tradens præsumitur concessisse licentiam debitum exigendi, uide item Gui. Pap. de præsumptio. numero 104.

Inuentarium exhibens heres in iudicio, & dicens alia non esse bona hæreditaria & in hæreditate,præsumitur ita esse, donec creditores & legatarij a-

lia bona esse probauerint. l. sci mus, §. licentia. C. de iure delibe. ubi no. Bart. Gui. Pap. quęs. 142. in fi.

Iudex habet præsumptionẽ pro se, ꝙ intellige in maiore iudi- dice, secus in minore, & hoc est uerum, quando est discretus, aliàs secus. Gui. Pap. de pręsump. num. 107. & quando præsumatur pro iudice. Anch. consi. 69. num. 4. Cephal. consi. 57. nume. 20. in primo, magis quàm pro priuato. Crottus in consi. 153. num. 3. 158. nu. 12.

Intricatio quam quis facit in ali quo actu, facit pręsumi dolũ. Bar. in l. in summa. in princ. ff. de pecu. & ibi tex. loquitur de uerbo intricare.

Iuris ignorantia in dubio pręsumitur potius, quàm dolus, l. sed & lege. §. Scię, ff. de pet. hęr. & ibi no.

Præsumitur pro instrumento authentico, nisi contra probetur l. cum precibus, C. de probat. uel nisi esset alia suspicio propter rasuram l. iubemus, & ibi glo. eo. uel propter personam producẽtis, qui aliàs est assuetus facere. l. si quis ex argentariis. §. 1. ff. de eden. Barto. in l. j. C. de iuram. calum. Firman. in repertor. uer præsumitur pro instrumento. Rui. consi. 62. nu. 4. volum. 4. Ioan. de Amicis in consi. 13. num. 1. & sequen. secus pro scriptura priuata, ut ibi, qua nõ pręsumitur pro ea.

Imperator in dubio præsumitur dominus directus eorum, quæ ipse posside t. donec contrarium probetur. Ita dicit Petr. Iacob. tit. de rei uendi. directi dominij.

Præsumendum est de mente iudicis, ꝙ nihil intendit iniquè facere, quia hoc iurat l. fi. C. ad l. Iul. repe. & iudex pręsumitur facere cognita ueritate, quod iuris est, & quando procedit seruato debito ordine in procedendo, aliàs secus, quia pręsumitur in dolo, & mala fide, quod dicit perpetuo no. Firm. uer. pręsumitur pro iudice. vide omnino Alciat. de præsumptio. regula 3. pręsumpt. 9.

Idoneus quis pręsumitur ad simplicia beneficia, nisi contra ꝓbetur. Abb. antiquus in c. dudum, de præsump.

Iudex pręsumitur rectè officium suum exercuisse. c. in præsentia, de renunciatio. c. cum inter, de re iudi. c. bonæ, de elec. gl. in cap. quoniam contra, de probatio.

Idoneus quilibet præsumitur, nisi contrarium probetur. Spec. de proba. §. 1. uer. sequitur uidere c. dudum, extra de præsumptio. Bar. de præsumpt.

Ignorantia præsumitur nisi probetur scientia l. uerius, ff. de proba. Bartol. in tract. de præsumpt. fallit in cõiuncto, in his,

quæ

quę uerisimiliter solent scire coniuncti. Alciat. consil. 13. nu. 27. in 1. Alexand. cons. 20. nu. 9. in quarto.

Indignus officio pręsumitur, nisi ordinatus fuerit inuitus, C. de episcopis & cleri. l. si quęquã.

Inuitus pręsumitur, nisi probetur uolens se fecisse, quia omnia sua bona alienauit l. Lucius. §. quę omnia. ff. de his, quę in frau. credi. l. inuitum, ff. de ser.

Incendium factum culpa inhabitantis præsumitur. l. 3. ff. de offic. præfec. urb. Bald. consil. 149. in 2.

In continens ille pręsumitur, cuius pater fuit incontinens. Alciat. de pręsum. reg. 1. pręsumptio. 24.

Ignorantia pręsumitur in minore. Alciat. de pręsumpt. regula 1. pręsumpt. 42.

Impubes non pręsumitur ad aliquas operas, nisi sit histrio, uel nomenclator. Alciat. de præsumpt. regu. 1. pręsumpt. 46.

Inimicus pręsumitur etiam hodie, qui olim fuit inimicus. reg. 2. pręsumpt. 11.

Innouare uolens pręsumitur cõtra eum, quia nouitates plerũque pariunt discordiam. Alc. de pręsumptio. regu. secunda, pręsumpt. 30.

Iniuriam remittens pręsumitur in perpetuum remittere non ad tempus. Alciat. de præsumptio. regu. 36.

Idoneus quilibet præsumitur. Alciat. de præsumpt. regula 3. pręsumpt. 3.

Præsumitur pro iuramento, quod aliquis non iuret, nisi ueritatem. Alciat. de præsumpt. regula 3. pręsump. 16.

Præsumitur pro inuentario. Alc. de præsumpt. regu. 3. pręsumptio. 20.

Pręsumitur pro iudice inquirente. Milleus fol. 37. num. 65.

Præsumptio est contra illum, qui intrauit domum, & ex ea exiuit cum gladio sanguinolẽto, quòd uulnerauit mulierẽ acclamantem, & uulneratam. Milleus fol. 119. num. 49.

Ignorare quis pręsumitur ualetudinem coniuncti sui l. 4. ff. un de cogna.

Ignorantia pręsumitur, ubi scientia non probatur. l. uerius. ff. de probat. regu. pręsumitur, de regu. iur. in 6.

Innocens a peccato quilibet pręsumitur, C. de eden. l. qui accusare, & ff. de pęn. l. absentem. a

Innocens quilibet pręsumitur & dolo & culpa, l. dolum. de dolo, & ff. de pigno. ac. l. si creditor.

Iudicantes pręsumuntur potius deferre potentibus, quàm iustitiam petentibus ministrare, in auth. ut omnes obe. iudi. ꝓuin. §. nec latet nos.

Idoneus iudex pręsumitur eruditus

tus in iure habens causarum experientiam & scientiam rei. in authen.de iudi.post prin. & C.de iudi.l.certi.

Inueniri facilius præsumitur,qđ a pluribus quęritur.l.fin. C.de fideicommiss.

Infantiam iudex remittere præsumitur,cum in sententia pœnam ex causa remittit.l.& si se uerior, C. ex quibus cau. infa. irro.

Innocens pręsumitur quęrere, ut absoluatur, & econtra nocens subterfugere iudicium,c. nullus, extra de pręsumpt.

Iudicium qui refugit,pręsumitur de sua causa diffisus 11.q.1. christianis, & tanquam calumniator puniendus est. in auth. quomodo oportet Episcopos. §.oportet autem,uersi.si tamẽ is.Hoc prosequere, ut no.Archid.c.cum olim, de hęre.li.6. in glo.qui iudicium. Talis autem dicitur frustrator l. liberto.§.fin.ff.de neg.gest.

Pręsumitur quis nimis esse tepidus in petendo sententiam de suo iure diffisus,probatur.43. distinct.in mendaciis, & no. in specula.de peti. sentent. uersi. item nota, sed de hoc nihil in d.c.in mandatis, sed in c.christianis in fi.11.q.1.

pęsumitur per instrumento, & statur ei,donec contrariũ probetur.l.iurisgen.§. quòd ferè, ff.de pac.& l.rationes,C.de ꝓbat.& insti.de inuti.stipu.§. itẽ uerborum. plura Alciat.consi. 21.per totum lib.8.

Iustum præsumitur esse, quod pro iusto est hactenus obseruatum,§.vlt.in authen. de nauti. usuris.

Ignorare non præsumitur, quod publicè factum est, c. cum in tua,qui ma.accusa. possunt.

Ignorare quis non præsumitur, qđ publicè inter uicinos fiũt. c.paratus 33 q.1.

Ignorare quis posse non præsumitur sententiam proprii sacerdotis 12.q.2. qui ex humanis.

Illectus non præsumitur proximus pubertati, & qui absque probatione professi sunt ad hoc ex deliberatione mentis processisse.no. Inno. c. ad nostram, de regula.

Iudex non præsumitur nolle audire uolentem coram se litigare.l.j. C. de offic. iudi.

Iudex non præsumitur contra factum suum pronunciare. not. Inno.de rescript.præsenta.ad quod.C.de arbitr.l.ne in arbitris,& quod no. Inno. de arbi. cap.2.

Insolita non præsumuntur. l. si quando,C.de inoffi. test.C.de consu.l.fin.c.2. quæ sit inuesti. & ibi per Iser. imò difficilius præsumuntur ea, in quibus aliquod impedimentum accidere potest,patet ex his,quę no. Innocen.

Innocen. de conuer. coniuga. c.ex parte 2.

Iustum non præsumitur, sed adulatorium id, quod a principio inualidum postea contemplatione potentioris cõfirmatur. 16.distinct.sane,iu fi.

Iudex non præsumitur diligere, sed potius odio habere litigatorem, qui appellauit ab eo, Ita quòd si super alia causa coram eo conueniatur ipsum;poterit recusare,de appella.cap. ad hæc.1.secus de iure ciuili.l. una.ff.apud eum, a quo appel.

Iudex non præsumitur, quòd aliquid fecerit fraudulenter,licet eius sententia retractetur, de priuileg.capit.cum olim.2. pen.& ibi no.

Iudex non præsumitur, quòd aliquid sine causæ cognitione faciat. c. Abbate, de uerborum significatio.

Infidelis Deo præsumitur infidelis hominibus 2.q.7. nõ potest.

Incontinens præsumitur, cuius pater incontinens fuit. Nam crimina parẽtum in filiis metimur.55.dist. per totum.& no. Io.Andr. in regula semel malus.lib.6.

Incontinentes barbari prçsumũtur. in auth. neque mi. neque fœder. in princ.

Inuidia prçsumitur nasci faciliter inter fratres,,C.de bo. quæ libe l.cum oportet. 1. respon. & no.C.de leg.l.cum alienam.

Inuidia præsumitur inter aduocatos,C.de aduoc. diuer. iudi. l.si quis,in fin.

Inimicus prçsumitur quis ex lite mota,de restitut. spoliat. item cum quis.

Inimicus prçsumitur,qui nõ obedit prælato suo.50. dist. si quis diaconus.

Inimicus præsumitur eius, quem salutare non uult, de offic. deleg.cum super,& no.63.distin. cum Adrianus.

Inuito domino præsumitur res subtrahi l.qui uas. §.uetare, ff. de furtis. Hæc autem prçsumptio cessat in casu, quando qs utitur re cõmuni l. merito. ff. pro socio. item quando tutor malè utitur pecunia pupillari.Nam tunc propter administrationem sibi cõmissam non tam uidetur ipsam pecuniam inuito domino contrectare, quàm aliàs ꝑfidè agere. l.tres tutores,ff de administra.tuto. post prin.

Inimicus præsumitur mentiri facilius contra suum inimicum l.j.§.quæstioni.ff.de qq.

Indulgentiis præsumuntur crimina subleuari 23.q.4. est iusta,& C.de coar. l.si apparitor. Luc.de Pen.in d. l.quemadmodum.C.de apochis publi.præsumpt.121.

Impunitas in criminalibus præsumitur solatia excitare.l.quãuis prouisum, C. de decurio.

Temeritas præſumitur ſequi ex iracundia 2. q.3. ſi quis iratus.

Inimicitia præſumitur, quoties iudex criminalis iniurioſe ſe geſsit contra fratrem inquiſitum. Cacher. deciſio. Pedemõtana 15. num. 5.

Inuitus egiſſe præſumitur, qui coactus renunciauit beneficio & iurauit non repetere. no. Innocen. de elec. c. eccl. ueſtra. in princ.

Indignus præſumitur ad prælaturam, qui malè electus eſt ad illam 1. q. 1. nõ eſt, cum ibi no.

Ius, uel portionem, quam habet teſtator in re, præſumitur illud legare. ff. de leg. j. l. ſi domi nus. §. fi. & no. eo. ti. l. ſi ex toto.

Innocens præſumitur, quẽ pauci accuſant. c. cum in iuuenture, de præſumptio. ad idem. ff. de adulter. l. ſi adulterium. §. ince ſtum, ibi, & facilius ſi reum ne mo poſtulauit.

Infans præſumitur ineptus ad operas, uel ineptus niſi fiat hiſtrio, uel mimiculator. l. fi. ff. de li. cau. l. arboribus, §. de illo. ff. de uſufruct.

Inſtrumentum aliquod tempore litis conteſtatæ, qui habuit p̃ſumitur illud etiam nunc habere. l. cum quidam, C. de fide inſtrumentorum, in glo. quia p ræſumitur.

Ius ſtare non poſſe præſumitur poſtquam eſt conditum, ſi nõ ſit aliquis in iureperitus, qui illud per interpretationem ſuam producat in melius. l. 2. §. poſt originem. ff. de origi. iur.

Iniuriatus remittens iniuriam in extremis præſumitur in perpetuum remittere, aliàs non perfectè penitens diceretur, ut no, inſti. de iniuriis. §. ult.

Inſtrumentum habet duas præſumptiones, primã, quòd ſit uerum 2'. ꝙ ſit ſolemne. Iaſ. l. iuriſgen. §. ꝙ ferè, num. 2. ff. de pactis. Bald. conſil. 39. in tertia parte, & conſi. 21. num. 2. in 4. Grammatic. deciſ. Neapolitana 45. num. 10.

Præſumptio triplex in inſtrumẽto publico cõcurrit. Soci. iun. conſi. 189. nu. 14. in 2.

Infirmitatis præſumptio tollitur per exercitium actus non cõpatibilis cum infirmitate, c. tenor, num. 2. & 3. per Abb. de re iudica.

Interiora cognoſcuntur per exteriora. Abb. in cap. ex ſtudiis, num. 1. de præſumpt. an pactũ de retrouendendo faciat præſumi inſtrumentum uenditionis ſimulatum. Bald. conſil. 39. in 3. parte, num. 5.

Pręſumitur contra innouantem. Cepha. conſi. 273. num. 2.

Præſumptio eſt pro ordinaria iuriſdictione, & ſi negatur probanda non, quòd ſecus eſt pro delegata. Rolan. conſi. 7. num. 48. & 39. num. 24. lib. 1.

Pręſumitur pro iudice in eius arbitrio

bitrio cõmissis.Ias.in §. in bonæ fidei.insti.de actio.num.52.

A iuuene & cupido credatur reddita uirgo. no.glo. ff. manda.l. si uerò non remunerandi. §. si adolescentes.

Ius commune præsumitur in dubio,non priuilegium. l.quamquam.C.de testamen. militar.

Inimicus præsumitur, qui non salutat. Deci. in l.consilij.§.socij mei, in Apostil.in uersi. in dubio.ff.de regu.iur.

Interesse præsumitur esse difficilis probationis. Plotus in l. si quando,num.149.uersi. septimo amplia.C.unde ui.

Iudicis uoluntas præsumitur talis, qualis esse debet. Ripa de peste num.25.l.pen. ff. de iust. & iure.

Præsumitur contra eum, qui ingreditur, uel egreditur aliter, quàm per portam.Ripa de peste,num.312.

Præsumitur falsum instrumentũ scriptum aliena manu. Ripa de peste,num.501.

Infirmus præsumitur mortuus culpa propria non medici.Ripa de peste, num.118. & præsumitur ex causa & radice prę cedentis infirmitatis recidiuasse,qui illico recidiuauit.Ripa de peste,num.183.nisi liberatus fuerit reuersus ad uomitum,ibi.num.188.

Præsumitur quis habere scientiã eorum,quę continentur in instrumento penes se reperto. Guid.Pap.singu.950.

Præsumptionibus quando solũ proceditur iudex multum debet sententiam reparare. Cepo.consil.34. num.39.in crimi.

Præsumptio semper est pro instrumento.inter consi.crimin. consi.73.num.5.in 1.uolum.

Pręsumptio est pro inuentario. Portius concl.23.decis. Neapolit.per Afflic.324.nume.14.

Non præsumitur pro iudice, qui aliquid agit,quòd ad suum nõ pertinet officium D.m.Alcia. de præsumptio.regula 3. præsump.9.num.27.& 28.

Pręsumit lex omne malum de inimico.Machellus patrocinio 46 num.4.

Præsumitur ignorantia, nisi &c. regul. crim.98.num.4.

Pręsumitur iudicis sæuitia mortuus, qui in tormentis decessit.regula crimin.41.num.1.

Præsumi non debet pro iurisdictione iudicis delegati ante sententiam.uide omnino Milleum in repertorio suo, litera præsumi.

Idoneus quilibet pręsumitur p̃terquam ad facultates. Bart.l. 5.§.1.num.5. ff.qui satisda.cogan.quæ incipit,si uerò.

Instrumentum curæ cum decreto iudicis facit quem præsumi minorem, quod intellige, ut per Benintendium decis. Bonon.82.num.2.

Ignorare prę͂sumitur quis ea, quę ruri aguntur, etiam in re propria, & per suos l. Titius. §. Lucius. ff. de libe. & posthum. & & ibi no. Bald. Angel. Imo. & Moder. & hoc si est factum de recenti. Ruin. consi. 5. num. 11. in quarto.

Instrumentum ostendens præsumitur penes se postea habere, nisi probet amissioné. Crauetta consi. 112. num. 17. in 1.

Instrumenti falsitas non præsumitur, sed potius diuersitas loci & temporis. Firma. in repertorio.

Instrumentum prę͂sumitur suspectum ex renunciationibus insolitis, & prę͂sumitur dolus, ꝑpter nimias cautelas & insolitas clausulas, quæ potius cauillationes dici debent. Bald. in cap. quia uerisimile, de prę͂sumptio. Firman. uersi. isto. fol. 196. col. 2. item præsumitur falsum, uel suspectum de falso, si non est solemne, uel si est litera noua, uel in charta rasa, uel antiqua. Firman. uer. isto.

Instrumentum prę͂sumitur uerũ, nisi reprobetur. Firman. isto uer. fol. 197. col. 2.

Inuestitura præsumitur post annum, & si quis ultra annum domino seruit & posidet, & iuret se inuestitum præsumitur inuestitura. Firman. in repertorio, uer. inuestitura.

Iudex iudicans præsumitur uidisse & legisse omnia acta. Bal. in l. edicto. C. de edic. diui Adr. tollen. & Phil. in cap. ex parte, de appella.

Iudex prę͂sumitur motus ex illis actis, quæ concludunt sententiam, Corn. consi. 46. litera C, in quarto.

Inimicus semel semper prę͂sumitur inimicus. Bal. consi. 176. in 1. parte, num. 3.

Instrumentum simulatum, an ꝑsumi faciat possessio longo tẽpore post contractum per uenditorem. Bal. consi. 438. num. j. in 5.

Instrumentum receptũ per maritum uxoris nomine, an prę͂sumatur receptum ad finem, ut quæratur vxori titulus & dominium. Bald. consi. 407. nu. 11. in 1.

Instrumenta duo reperiuntur eodẽ modo confecta, quod prius prę͂sumatur, & quod posterius. Bal. consi. 274. in secunda parte, num. 2.

Instrumentum prę͂sumitur uerũ, & solemne in forma, & etiam in causa. Bal. consi. 179. num. 3. in 2. parte. Riminal. consil. 101. num. 1. & 414 num. 1. & Rimi. consil. 209. nume. 23. Etiam, quod notarius exprimat id, quod percipit sensu corporeo. Rimin. in consi. 209. num. 38. & 24. nu. 14. Roland. consi. 89. nu. 1. in 1.

Identitatis præsumptio cessat, si post temporis longitudinem

secunda

secunda fiat solutio. Riminal. consi.35.num.13.

Pręsumptio pro inuentario est pro quolibet publico instrumento. Rimin. consi.221.

Præsumitur pro instrumento publico de iure, & illud dicitur probatio probata, realis, & euidens, euidentissima, manifesta, liquida, patens, certa, indubitata & notoria. Alexand. strat. inter consi. crim. 117. numero 15. Emilian. consil.7.nu. 8. Cephal. consi.152. nume.28. in 2. Et dicitur & reputatur eius tenor. Crauetta de antiq. temporis, parte 1. nume.86. & dicitur præsumptio instrumẽtalis, uide plenè per Tiraquel. in l. si unquam, uer. donatione largitus, num.133. & seq. C. de reuocandis donationib.

Item præsumitur pro instrumento sæpius producto in iudicio, cuius occasione, plures actus & sententię latæ sint, ibi.n.18.

Præsumptio adaptanda est ad id, quod iustum est. Emilian. cons. 79. num.12. & debet esse præsumptio iusta & uerisimilis, idem consi.119. nu.20. & 136. num.6.

Pręsumptio ab insolitis nulla sumitur. Zas. consi.229. num.37. in primo.

Pręsumptio iuri repugnans non recipitur. Zas. consi.355. in 2. num.35.

Iudex procedens ex pręsumptione debet multum temperare sententiam suam, ut modicè, uel rarò pœnam inferat. Milleus in reper.

Identitas factorum præsumitur ex interuentu earundem personarum eodem loco, & tempore & testibus. Firma. in uer. identitas.

Idoneus præsumitur quilibet ad utendum iure proprio, uel cõmuni, nisi propter inhabili. Baldus in rubr. C. qui accusa. non possunt.

Idoneus quilibet præsumitur, nisi quo ad facultates. Firm. in repert. uer. Idone.

Ignorans præsumitur contradicere actui celebrato, etiam a coniuncta persona. Firm. in reper. uer. ignorans.

Ignorare quis præsumitur uires hæreditatis alienæ. gl. & Bald. in l. qui nondum. ff. de hæred. uendi.

Ignorans pręsumitur quilibet, nisi probetur sciens. Specula. de inue. §.2. Firm.

Ignorans præsumitur absens, nisi contrarium probetur. Specula. titulo de furtis, uersiculo ceterum.

Ignorantia non pręsumitur affectata. Card. in clem.1. de consangui. & affi. q.8.

Ignorantia quando præsumatur Specul. tit. de compe. iud. adi. §.1. uersicu. sed nunquid. & ibi. quando præsumatur scientia.

Igno-

Ignorantia in contractibus pręsumitur palam matrimonium illicitum contrahentibus l. fi. de ritu nup. item in muliere & minore, & in pœnitēte statim. Bar. in l. si adulterium cum incestu. §. fratres. de adulte.

Ignorantia facti præsumitur, nisi probetur scientia. ut, quòd fuerit denūtiatum domi, & idem quando est notorium. item nisi in uicinia sit fama publica. item fama publica, nisi in infirmo, nec absens. item uerum in facto alieno, non in proprio, & tunc error debet allegari. itē nisi interfuisset negocio. item nisi de eo, quod fit publicè. quia quis pręsumitur scire, qđ publicè fit. q a qđ fit publicè p̄sumitur in notitiam deuenire ciuibus. item nisi factum fuerit iudicialiter indagatum. itē nisi in legante rem alienam. item nisi teneatur scire, quia scire & scire debere sunt paria. & sibi imputet, q scire potuit. item, nisi p̄cunctauerit. l. nō est ferendus de iūc. item nisi sit hęres, uel successor. In hęrede enim pręsumitur ignorātia. item nisi in facto consanguinei, uel domestici. uel amici, uel uicini. item nisi fuerit ostensum instrumentum debiti, uel data copia, uel lectum. item nisi in pupillo & minore. item ignorantia præsumitur, quòd res sua sit obligata per procuratorem suum generalē item præsumitur ignorantia in litigatore, quòd ignorāter litigauit coram iudice incompetenti, si est imperitus & rusticus. Aliàs secus, tunc pręsumitur sciēter litigasse. Ignorantia facti antiqui excusat ēt in facto proprio. item & quando quis est in puncto mortis. Item & quando quis est multis negociis occupatus. item & in magno diuite, uel in eo, qui possidet in remota regione, quia non pręsumitur scire uires & facultates suas. itē & in facto proprio, quando agitur de dāno euitando. ut quādo quis soluit indebitum, pręsumitur ignoranter soluisse, unde etiam repetit non probata ignorantia, quæ tunc p̄sumitur. & prædicta uera, nisi in notoriis facti proprii, q a pręsumitur, & nō excusat ignorantia. item nisi post diuturnitatem temporis, ex qua causatur obliuio. item ignorātia regulariter non præsumitur, ubi requiritur diligens inquisitio, nisi constet de diligenti inquisitione. supradicta omnia ponit fusius Firman. in repert. uer. isto.

Impetrans non pręsumitur acceptare beneficium. Cardina. in clem. 1.8. no. de concess. præb.

Infirmus p̄sumitur facere actū ultimæ uoluntatis, non inter

uiuos

uiuos. ut sic donatio per infirmum in dubio dicatur causa mortis. Firma.in repert. uer. infirmus.

Infirmus non pręsumitur scire etiam id, de quo est publica fama in ciuitate, sicut nec absens. Bartol.in l. is potest.4. colum.ff.de acqui.hęredi. Firma. uer.infirmus.

Infirmitatis præsumptio tollitur per actum incompatibilem, vt per coitum cum uxore c. tenor.& ibi Doct.de re iudi.

Iudex, qui malè iudicauit pręsumitur potius per ignorantiã quàm per dolum. Bal.in l.obseruare.§.proficisci. col. antepen.ff.de offic.proconsulis, in prima lectura.

Ingratitudo non pręsumitur, sed probari debet liquidè, non autem per iuramentum in supplementum probationis. Bal. in l.fi.C.de secun.nup. Bart.in l.liberi.C.de inoffi. testa. & in l.omnimodo.eo.tit.Firm.uer. ingratitudo.

Inimicitia pręsumitur durare usque ad quartum gradum exclusiuè.Firma.uer. inimicitia

Inimicitia facit pręsumi consilium non mandatum, ut præsumatur minus malũ, per quod quis mitius puuitur.Bald.in l. 1.4.col.C.de seruis fugiti.

Inimicus pręsumitur, qui est amicus inimici.Firm.uer.isto.

Inimicus ecclesiæ præsumitur, qui communicat cum eius inimico.l.liberi.C.de inoffic.test. Card.in clem.j. §.fi.de iureiur.

Inimicus pręsumitur is, quem de domo expello.l.Lucius Titius, & ibi Bal.de leg.3. Alexan.in l. testibus, de testibus.

Inimicus præsumitur testis, qui in criminali causa uult iterum sponte testificari.fusius Firmanus isto uer. ubi dicit, idem in eo, qui pluries se offert in causa criminali testificaturum. Idem si semel tantum.

Inimicus statim, quòd deponit præsumitur ob inimicitiã deponere.Bar.in l. 1.C.si propter inimici.crea.fac. sit.lib. 10.

Inimicus præsumitur, qui accusat, & cum inimico cohabitat, uel conuersatur, quòd intellige de cohabitatione continua. Firma.isto uer.

Inimicus præsumitur, qui cõtra me tulit testimonium in causa Specula.de teste, §.1. uer.itẽ ꝙ in alia.

Instrumentum habet pro se pręsumptionem. l.cum precibus, C.de proba.l.si post diuisionẽ, C.de iuris & fa.igno. nisi sit rasum, uel productum a persona suspecta. Bar.in l.1.C. de iura. calum.& Innoc.in c. 1. de fide instrument.Firman.uer.instrumentum.

Instrumenta eodem tempore facta præsumuntur, quando constat in eis de loco & testibus eiusdem.

eiusdem. Firman. isto uersi.

Instrumentum præsumitur solenne & uerum. Bald. in l. 1. §. si instrumentum, de notis feud.

Instrumentum loqui præsumitur de actibus continuatis eodem loco & tempore factis, & de actibus ualidis, quia non p̄sumitur fieri de inualidis. Bal. in l. iurisgent. §. quòd ferè, de pac.

Iuramentum an faciat præsumi iurantem esse maiorem. Bald. consi. 66. in 3. parte.

Ignē qui præsumantur fecisse, & a quibus ueritas sit extorquēda. Bald. in consi. 442. in 3. par. num. 2.

Inquisitionis genus est, quòd semper præsumitur, quòd faciat bono animo. Bal. consi. 246. in 4. parte, num. 5.

Pręsumptio sufficit ad formandū inquisitionem, sed non ad condemnationem, maximè in criminalibus, & quando sit proceden. ad inquisitionem & capturam contra aliquem. Dec. consil. 189. nu. 14.

Præsumitur pro iudice, etiam in his, quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis. Alexand. consil. 80. num. volum. 5.

Iactare suum nolle quis præsumitur. Socin. iun. consi. 56. nu. 10. in 1. l. cum de indebito, ff. de probatio.

Inuasorem uiolentum rei excusat pręsumptio iuris, quam qs habet in re, a pœna & a dolo. Marsil. singu. 162. uiolentiis.

Iuramentum in supplementum probationis nunquam ex uno teste defertur, ubi est pręsumptio contra probantem. Mars. singu. 451.

Indicium ad torturam faciunt pręsumptiones, si sunt tales, q̄ possunt, secus si sunt leues, q̄ nihil operentur. Marsil. singu. 451. in fi.

Indicia uel pręsumptiones sufficiunt, quando agitur de præiudicio possessionis tantū. Aret. consi. 66. num. 10.

Pręsumptio non cadit super impossibili, nec fictio. Ruin. cons. 69. num. 10. vol. 1. Gratus resp. 43. num. 49. in 2.

Præsumptio, quæ est, quòd iudex attribuerit solemnitatem, admittit probationem in cōtrarium, quę fit per inspectionē actorum, & processus. Ruin. in consi. 66. num. 3. uol. 5.

Pręsumptio fit pro iudice & eius decreto inter illos, inter quos decretum interponitur. Ruin. consi. 69. num. 7. volum. 1. & in consi. 217. num. 4. eod. uolum. Campegius consi. 11. inter cōsil. Bruni, num. 13.

Ignorantia particularis consuetudinis loci pręsumitur. Ruin. consi. 74. nu. 10. vol. 1.

Iactandi suum pręsumptio non cadit in persona diligenti. Parisius in consi. 82. num. 73. in j. volum.

uolum. uide omnino. Gratus respon.89. num.25. & respon. 128.num.10.in 1.vol. Et uti nõ præsumitur quis iactare suũ. ita nec approbare actum alterius,quo mediante suum iactaret. Gratus respon.90. nu.21. volum.1.Rimin. consi.432.nu. 21. idem quòd iura sua iactare nemo præsumitur. Portius consi.125.num.11. Ceph. cõsi. 28.num.6.in 1.

Inuestitus præsumitur præsens, quando dicitur & te per nostrum annullum inuestimus. in decis.Neapol.299.fallitur.

Ignorantia regulariter præsumitur. fallit in coniunctis in his, quæ uerisimiliter solent scire coniuncti.Alciat.consi.13.nu. 27.in 1.uolum.

Ignorantia præsumitur,ubi sciẽtia non probatur, nisi in eo, quod est publicè notum,& publicè scitur. Grammat. decis. Neapolit.36.num.16.Iodocus in prac. ciuili, cap.178. ubi de probatione per præsumptionem agit,num.16.

Immemor nemo præsumitur salutis æternæ, dum laborat in extremis. Grammatic. decis. Neapolit.56. num.14. Cephal. consi.101.nume.7. in 1.Marsil. in prac.crimin. §. restat, nu.2. Alciatus consi.148.num.5.lib. vltimo.

Magis est pronunciandum pro innocẽtia & absolutione, quàm pro delicto & excusatione. Alciat.consi.55.nume.18. in 9.

Iactare suum non præsumitur. Alciat.consi.55.nu.22. lib. vlt.

Præsumendum non est iudicem uelle tollere beneficium a lege indultum.Martinus consil. 16.num.7.

Præsumitur pro instrumento antiquo lapsis 100.annis,quod factum fuerit ab habentibus auctoritatẽ illud faciendi. Mart. consi.45.nu.5.& seq.& ibi Plotus in addi.Port.consil 66. nu. 5. Nisi quatenus contradicat notarius.Alciat. consi.8. num. 2, in 5.

Ignorantia in descendente præsumitur. Martinus consil. 7. num. 6.

Præsumptio est, quemlibet iuris communis dispositioni inhærere uoluisse. Port.consil.11. numero 32.

Præsumitur pro iudice.Port.cõsil.66.num.5. & maximè supremo 91.num.2.& 21.declara,ut per Rolandum a Val. in consi. 6.num.35. nume.3.lib.2. inter consi.crimin.consi.53. num.7. in primo.

Præsumitur de intentione contrahentium,quod est de intentione iuris. Cephalus consil. 25.num.20.

Iudex præsumitur malè iudicasse per dolum, non per ignorãtiam , quando qualitas facti nulla potest palliatione uelari.

ri. Firman. isto uersi.

Iudex reuocans interlocutoriã præsumitur circunuentus. itẽ & in ipsa reuocatione præsumitur circũuentus, nisi faciat mentionem de prima. Firma. in reperto.

Iudex præsumitur negligens, & tenetur. Firman. in repertorio fol. 221.

Iudex præsumitur male iudicasse per ignorantiam, nisi qualitas facti nulla posset palliatione uelari. Firman. isto uersicu. fol. 230.

Iuramentum facit præsumi certiorationem. Alexan. in l. scien dum, colum. 13. de uerborum oblıgat. per cap. ex rescripto, de iureiuran. & Alexan. consil. 27. 1. parte.

Iurans præsumitur habere animum seruandi iuramentum, nisi cõtrarium probetur. Bar. in l. postliminij. §. fin. ff. de captiuis, c. ad audiẽtiam, de præscrip. ubi & Doct.

Ius patronatus ex fundatione præsumitur per consuetudinẽ præsentandi pluribus uicibus iteratam. Alciat. consil. 37. nu. 2. in 1. lib.

Innocens semper quis præsumit, quia lex pro innocentia semper præsumit. capit. estote, de reg. iur. Alciat. consi. 6. li. 5. num. 13. & consil. 148. nume. 4. lib. ult. per totum consilium.

Iudex est legis minister, & ideo ex actu facto per iudicem non uidetur præsumendus metus, & lex non præsumit iudicem quicquam acturum per uim. Alciat. consi. 25. num. 11. & seq. lib. 6.

Incontinenti factum quid non præsumitur, nisi probetur, unde si testes dicant interrogationem præcessisse, & secutam responsionem non probant stipulationem, quia non præsumitur incontinenti gestum. Alc. consi. 32. nu. 7. lib. 8.

Inuentarium non conficiens, lex contra eum præsumit. Alciat. consi 48. lib. ulti.

Magis præsumendum est pro innocẽtia ex absolutione, quàm pro delicto ex accusatione. Alciat. consi. 55. num. 18. quia semper est præsumendum in meliorem partem, ibi. nume. 19. & ideo metus non præsumitur nisi probetur, ibi. num. 20.

Instrumentum præsumitur tale, quale apparet in sui figura. Bal. c. 1. in prin. de feu. dato in uicem legis commisso nisi falsum uel suspectum de falso redditur. Abb. in consi. 99. numero primo.

Idoneus quilibet esse præsumitur, nisi de inidionitate monstretur, c. fi. de præsumpt.

In dubio præsumitur contra insultantem, quòd prior ad arma uenit, & prior percusserit. Gribald. regula crimin. uer. in dubio

dubio post communes opiniones.pag.163. item in dubio semel pcussus, uel insultatus præsumitur semper durante rixa repercutere ad defensionem, ne ab aduersario offendatur, ibi.

Industria personæ in dubio electa præsumitur. Moder. Pari. consi.27, num.24. vide.

Ignorare quis non præsumitur, quæ nota erant in ciuitate, c. quosdam c.quãto.de pręsumptio. Moder. Pari. d.consil.27. num.33.

Iactare nemo præsumitur suum. l.cum de indebito, de probat. Præsertim ille, qui uenit ad emendum & acquirendum l.si uoluntate. C. de rescinden. emptio. & uendi. Moder. Par. consi.30.num.14.

Inimicus præsumitur, qui de eo malam famam seminat.l.si inimicitiæ, ff.de ijs, quibus ut indignis. Petr. Rauennas in suo alphabeto, uer.iniuria, pagina 70.col.2.

Inuestitura præsumitur, si quis per 30.annos possederit, quòd est uerum in uoluntaria inuestitura, necessaria autem minori tempore præsumitur. Felyn.consi.28.num.12.

Iniuria facta filio præsumitur, ꝙ & facta fuerit patri. Grammaticus decis.Neapol.23.nu.4. & 48.nu.14. ubi & econtra, facta patri præsumitur facta filio.

Inimicus semper præsumitur inimicus, nisi probetur reconciliatio. Bald.in consi.176.num. 3.quando inimicitia oritur ex graui causa, secus si ex leui, ibi.in 1.parte. Anchar.consilio 246.num.4.

Instrumentum præsumitur uerũ & solemne. Bal. in consil. 179. num.3.in 2. & uide per eundẽ in consi.39.ubi dicit, quòd ex instrumento tres pręsumptiones oriuntur, scilicet quòd sit uerum, quod sit solemne, & ꝙ sit contractũ de mandato cõtrahentium, quòd probat ibi. in 3.parte, Castr.consi.161.in 2.nu.1.& hoc si habet sua essentialia. Rimninal.consi 492.num. 4.& sequen. in tertio.

Iurans super contractu an præsumatur adultus, uel pupillus. Bal.in cons.66.num.5.in 3.vbi bene.

Ignem fecisse quis præsumatur. Bal.in consi.442.in 3.

Inquisitionis genus est, ꝙ semp iudex præsumatur facere bono animo. Bal.in consi.246.nu. 2.in 4.uol.

Iuramenti delatio a iudice facta esse præsumitur in captura suspicionis de fuga Bald.consil. 347.num.5 in 4.volum.

Iactare suum nemo præsumitur. Alexand.consi.42.num.6.in 1. Ancharan.consi.7.num. 5. l.cũ de indebito, ff.de proba.

Ignis imissus, quando præsumatur

non

Ius

Ius patronatus in dubio cēsetur ecclesiasticum. Parisius consil. 128. num. 3. in 4.

Iniuria præsumitur facta animo iniuriādi, nisi aliud probetur. Parisius in consi. 149. num. 19. in quarto.

Iudicis gesta præsumuntur geri sine iniuria, secus quando geruntur a priuato. Parisius in d. consi. 149. num. 23. in 4. uol.

Ignorantia præsumitur, quando agitur de iure, quod in se dubium est eo, quòd pendeat a subtili interpretatione, & opinionum uarietate. Soci. iun. in consi. 116. num. 82. in 1. uol.

Iura quis scire præsumitur. Soci. iun. cons. 121. nu. 26. in 2.

Insultatus præsumitur facere ad suam defensionem.

Iuramento asserētis statur in dependentibus ab animo, nisi præsumptio iuris sit contra eū. Marsil. consi. 9. nu. 36.

Præsumitur, quando dictum est verbum iniuriosum, quòd dictum sit potius animo ius suū conseruandi, quàm iniuriandi. Marsi. consi. 31. nu. 35.

Inimicus ingrediens in domum inimici, ingredi præsumitur potius animo offendendi, quā causa libidinis. Marsi. cons. 83. nume. 7.

Iurans non præsumitur se astringere ad id, quod ignorat. Fed. de Sen. in consi. 199. nu. 2.

Ignorantia non præsumitur in facto proprio, etiam data longinquitate temporis, quando factum est notabile. Crauetta consi. 6. nu. 26. in j.

Inimicitia non præsumitur, nisi probetur. Crauet. cons. 8. nu. 8. in primo.

Inimicus præsumitur testis, qui testimonium contra aliquem deposuit in causa criminali. Crauetta in consi. 36. nu 3.

Instrumentum ædere nolens præsumitur contra eum. Crauetta in consi. 112. nu. 16.

Ignorantia iuris præsumitur in minore Crauetta cōsil. 192. n. 5. etiā ꝙ tractet de lucro perdendo in 1. vol.

Identitas contractuum præsumitur, quando fiunt eodem tempore, eodem loco, & coram eisdem testibus. Crauetta cō si. 98 nu. 2. & probatur probata aliqua qualitate, quæ concordet. & identitas delicti ꝓbatur ex identitate temporis & loci. ibi. item identitas corporis præsumitur ex conformitate nominum. item identitas rei præsumitur non obstāte diuersitate cōfinium, quando tales confines possunt uni rei conuenire. item identitas contractus præsumitur, quando exprimitur eadem causa, licet sit summa diuersa. itē identitas probari debet ab eo, qui se fundat in ea. Crauetta ubi supra ubi plenè, & luculenter in-

mati.consil.ciuili 29.nume.6. & sequen.

Insultatus & prouocatus semper præsumitur facere ad sui defensionem. Bologni.consil.37. nume.4.& ad hoc sufficit constare se insultatum. & ratio, quare non præsumitur cōtra prouocatum, licet aliquid fecerit, est, quia insultatus, seu ad iniuriam prouocatus quicquid facit, calore iracundiæ facere uidetur, & propterea sibi non imputatur. & in dubio ille præsumitur aggressor, qui fortior & robustior est. & ille præsumitur aggressor & insultator, qui rixosus est, & solitus & consuetus rixam committere. & insultus & aggressura non pręsumitur in eo, qui est pacificus & bonus. & ex armis præsumitur animus occidendi, uel non. Blancus in prac. crimi. fol. 148. uide omnino.

Inimicus præsumitur damnum dedisse suo inimico. & occidisse inimicum repertū mortuum, ex qua præsumptione potest ad torturam perueniri.& præsumptio & suspicio ꝓbabilis sufficit ad inquiren. & vicinus præsumitur damnum dedisse vicino, quando est suspectus, uel malus adeo, ꝙ torqueri potest. Io. de Amicis consi.51.nu.5.& seq.

Iuramentum suppletorium nunquam defertur ei, contra quē semiplenè probantem est aliqua præsumptio. Io. de Amic. consi.71.nu.16.

Instrumentum producens præsumitur de eo habere scientiā & notitiam. Crauetta in consi.201.nume.31.ubi & alia ad rem.

Ignorantia non præsumitur in facto notabili. Crauetta consi. 225.nu.8. in secundo, licet in facto proprio quandoque toleretur. non tamen, quando est factum notabile, Crauetta consi.271.nume.8.uersi.4. arguitur.

Ignorantia præsumitur in absente. Crauetta consil. 226. nu.7. in secundo.

Iurans habet pręsumptionem ꝓ se, ꝙ noluerit cōtrauenire iuramento. Crauetta consi.234. nu.1.in 2.

Ignorantia ex multitudine rerū, & ex breuitate, seu modicitate præsumitur scientia. nam ut idem operatur propositū in propositum, idem & oppositum in opposito. Craue. cōsi. 249.nu.6.

Iudicis pręsentia facit cessare dolum, uel metum. Crauetta in consi.253.nu.4.quia cessat pręsumptio metus ex sola iudicis præsentia. Idē si Principis adsit præsentia ex maioritate rationis. vt ibi.

Iudex quando reiicit exceptiones

nes præsumitur pro eo, quòd iustè faciat. Crauetta cõs.253 nume 7.

Impedimentum, quia est facti non præsumitur. Ctauet. consi.272.n.10.in 2.uol.

Iudex qui torsit reum habet pro se præsumptionem, quòd bene torserit.Crauet.consi.287. col.pen.ad fi.in 2.uol.

Intentio disponentis præsumitur esse talis, qualis demonstratur ex communi cursu, & secundum communiter accidentia. Crauetta consil. 289. nume.3. uersiculo nec obstat, quòd immo.

Instrumento falso utens præsumitur illud fieri fecisse, nisi nominet, aut ostēdat auctorem. Crauetta in consi.315. in princi.uol.2.sed ibi nu.2.reprobat hoc dictum.

Insignia ecclesię habētes domus, uel quid aliud, præsumuntur de dominio ecclesiæ. Redoanus in tracta.de spoliis q. ult. nu.94.

Incestus nõ præsumitur inter fratrem & sororem. Crauetta cõsi.321.nu. 2. qui palam in uno lecto dormiebant,secus si clā. refert Menochius de arbitrio iudicis casu 244.nume.7. Conuersatio enim filiæ cum patre sororis cum fratre aliquid sinistri suspicare non permittit. l.eum qui.uersic.in iis enim nihil sęui criminis &c. C.de epi. & cleri.c.pen.de cohabi.cleri. Abb.in c.1.eod.tit. uide Mandosiū in prac.de signatu.gratiæ.in uet.licentiæ, uersi.Ego utranque causarum.fol.65.facie 2.ubi refert diuum Augustinum dicentem. quæ cum sorore mea non sunt, sorores meæ non sunt, cap.legitur 81. distinct.

Instrumenti amissio non præsumitur, nisi probetur.quia Notarius tenetur ad eius custodiam. ideo debet probari. & non præsumitur res esse, quæ diligenti inquisitione facta nõ reperitur. Natta consi.166.n. 12.in 1.uol.

Iactationes non præsumuntur à iure,nisi a mala causa. c. super hoc de renunciatio.Bertrand. consi.292.nume.9.in 3.uolum. par.prima.

L

Legitimandi facultas in dubio pręsumitur cõcessa absque præiudicio alterius. Rui. consi.66.nu.7.in 3. vol.

Locupletari quis præsumitur tēporis cursu.Parisius consil.99. nu.52.& seq.in 3.

Loquutum benè fuisse in dubio pręsumendum est, & non malè.Parisius in consi.169.nu.71. in 4.uol.

Lex p̄sumit optima ratione fundatum id,quod duplici sententia

ex diuturna patientia patris, qui licentiam præstare debuerit filio contrahenti ex forma statuti. Bal. in l. si filius, in fi. C. de peti. hæred. & quod no. Angel. in l. qui in aliena. §. j. ff. de acquiren. hæred. & Firma. uer. licentia, & ibi ter per discursum, quando patris licentia præsumatur.

Ligatus potius debet præsumi, quàm solutus propter periculum animę. Calcaneus in consi. 75. num. 56. per c. iuuenis, de sponsalibus.

Liber hominis mortui legalis & boni facit præsumptionem, & talem, quę cum aliis adminiculis uerisimiliter probat, & scriptura priuata alicuius uiri legalis inducit pręsumptionem. Parisius in consil. 104. nu. 77. & 78. in 1. uolum.

Laudum habet pręsumptionem pro se, maximè latum pręsentibus & non contradicentib. Parisius consi. 24. num. 133. in 2. uide postea ibi.

Loquutus bene in dubio quis p̄sumitur de fide, & non malè. Parisius in consil. 169. num. 71. in quarto.

Lac facit pręsumi fœminam esse pręgnantem. Bal. in rubr. C. de probat.

Laicus quis in dubio pręsumitur & non clericus. Dec. consil. 25. colum. 2.

Laici pręsumuntur habere odio. clericos. 2. q. 7. laicus. Firman. uer. laici.

Legatus de latere pręsumitur nō aliter iudicare, quàm Papa. Firman.

Legatum pręsumitur factum alicui ob amicitiam, & ideo legatum pręsumitur factum amico & ei, qui magis meritus est. Bal. l. uoluntas. C. de fideicommissis.

Legatum pręsumitur factum cōtemplatione eius, cui fit, & nō alterius, nisi sit factum sacerdoti rectori ecclesię, quia præsumitur factum, secus si nō sit rector. item nisi sit factum seruo, quia intuitu domini factū præsumitur. Et factum consanguineo pręsumitur factum intuitu sanguinis. item factum ministris reipublicę uidetur factum reipublicę. Firman. uers. legatum præsumitur. fol. 5.

Legatum præsumitur pro alimētis ex qualitate rei legatæ. itē si fiat pauperi, sed non diuiti. Fiman. uersi. legatum pro alimentis.

Legatarius præsumitur esse ille, qui producit testamentum, de quo cantat instrumentum testamenti productum, nisi hæres probet etiam alterū eiusdem nominis. Firman. uer. legatarius.

Lex non pręsumitur se incontinenti corrigere, & ideo debet interpretari, ut contrarietas cui-

euitetur. l. penul. ubi & Bald. C.per quas perso.no.acqui.

Liberatio præsumitur solemnis, de qua apparet instrumentũ. Bal.l.si inter,C.de solu.

Liberatio an præsumatur, si instrumentum debiti cancellatum reperitur apud debitorẽ. Firmanus, uer.liberatio, & ibi dicit,quòd facit aliqualem p̃sumptionem secundum qualitatem personarũ.uide ibi plenè quando liberatio debitoris præsumatur, & ibi dicit, ꝙ liberatio præsumitur facta debitori,ubi creditor fecit quietationem. Et liberatio præsumitur, si redditur instrumentum cancellatum, licet prothocollum non sit cancellatũ. Bald.in in l.nostram, pen. col. C.de testamen. vide Firman. vbi & alia.

Licentia pręsumitur esse de substantia. Bald.in l.fina. §.necessitate.7.col.C.de cadu. tollen.

Licentia præsumitur præcessisse ex diuturnitate patientię patris,qui licentiam præstare debuerit filio contrahenti ex forma statuti.Firman.uersi.licentia,num.77.

Lis pręsumitur cõtestata animo cõtestandi, si uerba sunt apta ad eam.Fiman.uersi. litis contestatio.

Literę quibus quis appellatur frater & soror non probant fraternitatem, quia re uera non est,sed faciunt præsumptionẽ, nisi contrarium probetur.Fir. uer.literæ.

Literæ non probant præsumptiuè possessionem in rebus corporalibus.Bal. l.non epistolis, C.de probat.

Locatio præsumitur ex solutione pensionis annuæ.Cast.cõsi. 99.ubi dicit uerum, etiã si solutio sit facta simpliciter.

Locatio an præsumitur, quando consanguineus habitat domũ consanguinei propter casum. Ioan.Andr.in addi. ad Specul. de locato, §. postquam, uersi. porrò.

Locator præsumitur dominus rei.Bald.in l.non ab re,C.unde ui,per l.litibus,C.unde ui, per l.litibus. C.de agrico. & censi. lib.11.

Ludens præsumitur dilapidare bona,& dicitur malè uti substantia sua. Bal. in auth. quod locum,in fi.C.de coll.

Locatio contractus tacitè resultans non censetur contractus emphyteuticus, sed simplex locatio,quæ in prædiis rusticis pręsumitur de anno in annum non in perpetuum.l.item quęritur. §. qui impleta. ff. locati. Bal.in consi.116.num.2. in fin. in 1.uolum.

Laborator præsumitur habere notitiam ualoris fundi, quem laborat. Parisius in consi. 128. num.37.in 1. uolu.

Li-

Libellus præſumptiuè poteſt cõcludere. Calcan. conſil. 77. nu. 14. uerſicu. pro iſta ſententia facit.

Liberalitas prȩſumitur in rege. Guid. Pap. de prȩſump. num. 3. tomo 13. tractatuũ, & ibi etiã dicit, quòd illa, quæ non poſſunt expediri abſque licentia Principis præſumũtur impoſſibilia, ut no. Bartol. in l. conſtat, in princ. ff. de leg. 1.

Libellus an præſumptiuè concludere ſufficiat. Bar. in l. cum qs, ibi ex hoc puto, ff. ſi cer. petat. uide Petrum Rauenna. in alpha. uer. rei uendicatio. col. 2.

Loqui quis non prȩſumitur in generali ſermone, uel actu, uel diſponere contra illos de ſuo genere, uel ſanguine. Ita dicit Bald. in l. 1. circa medium, ff. de ſtatu homi.

Legatur eccleſiæ, & dubitatur ſi eccleſiæ, uel ſacerdoti ſit legatum, cui præſumatur in dubio relictum. vide per Guid. Pap. de prȩſumptio. nume. 68. quid ſi legauerit eccleſiȩ, nec dixerit cui eccleſiȩ, ibi. num. 69.

Laicus effectus clericus facto delicto, an præſumatur id feciſſe dolo, & ad quem iudicem laicum, uel clericum ſpectet criminis cognitio. Guid. Pap. de præſump. nu. 9.

Legatum ubi annuatim relinquitur pauperibus præſumitur, ꝙ pro alimentis, ut no. Bart. in l. eum qui. §. 1. ff. de uerborum obligatio.

Libellum non ſufficit concludere præſumptiuè. Bartol. l. cum quid. ff. ſi cert. peta.

Licere omnia prȩſumuntur, niſi reperiantur prohibita. Specul. de proba. §. 1. uer. ſequitur, circa med.

Ligatus potius quàm ſolutus qs præſumitur, ubi eſt dubium, quòd animæ prȩiudicium afferatur. in additio. ad Bartol. de præſumptio.

Legans quicquam rectori alicuius eccleſiȩ affini ſuo, præſumitur legaſſe contemplatione ipſius, non autem contemplatione eccleſiæ. Alciat. de prȩſumptio. regu. 1. prȩſumpt 28.

Libido in ſenectute minui prȩſumitur. Alci. de prȩſump. reg. 1. prȩſumpt. 53.

Libris & rationibus defuncti maior fides adhibetur, quàm libris & ſcripturȩ uiuentium, quia animus defuncti non ita corruptus p̃ſumitur, nec corrumpi poteſt. uide Guid. Pap. deciſ. Delphina. 441. ubi quando liber mercatoris probet. uide Beroium q 65. nu. 7. & uide etiam Soc in conſi. 161. nu. 3. in 1. deciſ. Tholoſona 496. Boerius deciſ. 105. nume. 5. in 1. parte.

Prȩſumitur pro laudo, ſeu ſententia arbitri. Alciat. de prȩſumptio. regula 3. præſumpt. 12.

Bald.

Bal.consi. 2.in 3.parte, num.5. in nouis. Ias.consi. 12.in 1. limi ut per Ias.consi. 88. in 1.

Liberum præsumitur omne prædium, nisi probetur seruum. C. de serui.l. altius, argum. ff. de fideicommissar. liber. l. si eum seruum.

Licere omnia de iure præsumuntur, nisi probentur non licere l. necnon. ff. ex quibus cau. ma. & de proba. l. ab ea parte.

Laicus quis præsumitur, ex quo laicus nascitur, nisi probetur clericus ordinatus 2.q.1. legũ. & no. Io. And. in regula scienti. de regu. iur. in 6.

Legatũ ademisse præsumitur testator donans rem, quam legauerat l. rem legatam. ff. de adimen. l. ga. & l. cum seruus. Si autẽ alienauerit distingue, vtrũ necessitate rei familiaris, uel non. ff. de leg. 3. l. fideicommissa. §. si rem. & institut. de legat. §. si rem.

Leges scire uir præsumitur. in auth. de incestis nup. §. 1.

Non præsumitur ex generalibus uerbis fideicommissi directis in filium, cui & portio hæreditatis data est adeptum legatũ ei, cui nihil aliud in testamento relictum est l. uxorem. §. Felicissimo. ff. de leg. 3.

Latitare fraudandi causa nõ pręsumitur, qui si iudiciũ acciperet, absolui deberet l. eo tpe. ff. de pecu. in prin. dic ut ibi.

Laboribus inanibus quis non p̃sumitur se fatigare. no. Inno. c. nonnulli, de rescrip. Nam cum labor est in damno, uel in darno, mortalis crescit ægestas. Nam nemo debet manducare labores nostros, cum diligentia & opera alicuius damnosa esse sibi non debeat l. fi. ubi gl. C. de allu. & palu. & in §. ne autẽ labor in auth. de iud. col. 6. q̃ no. ꝓ donis doct. labor. n. sine fructu esse nõ debet optat enim pręmia quisque labor 7. q. 1. & Can. charitatem 12. q. 1.

Litigiosus p̃sumitur animos Principum sibi adulando conciliare, quamquam detrahendo fratribus suis notam ingerat, & quòd seminare discordiã nunquam cesset 46. dist. ecce.

Libellum reperiens famosum, illumque non corrũpit, aut consumpsit, sed uim eius manifestat, præsumitur eum conscripsisse l. unica. C. de famosis libellis.

Loquens faciliter præsumitur ad pauca respicere 2. q. 1. Deus omnipotens. 6. q. 1. quęro, & 50. distinct. ponderet, & Aristo. 1. de generatione.

Malus prælatus præsumitur timere bonum subiectum. C. de pala. sacro. largi. l. prisco, lib. 12.

Ludo noxio præsumuntur crimina sequi & damna, cap. primo. de præsump.

Legatum præsumitur adeptum,

si inter testatorem & legatarium graues interuenerunt inimicitię, secus si leues. non sic in hereditate, quæ non ita leuiter adimitur l. 3. §. fina. ff. de adim. lega. & quod ibi no. & l. ex parte.

Legatum pręsumitur relictum ciuibus .i. administratoribus Ciuitatis ipsi Ciuitati esse relictū l. 2. ff. de reb. dub. ubi no.

Legatum peculium præsumitur adeptum filiæ, si post testamentum factum debitorem testator exegit l. filio, in princ. & in fi ff. de adim. lega.

Liberatione debitori in testamēto relicta præsumitur potius ex causa fideicommissi, quàm aliter debitor liberatus. C. de donat. l. si donatio. & not. C. de falsa causa l. 1.

Præsumitur ꝓ laudo, nisi pēdeat reclamatio. Abbas in ca. quoniam contra, num. 29. de probat. Anto. in cap. in præsentia. nume. 13. de renunciatio. Rimin. consi. 158. num. 14. & 15. & consi. 309. nu. 17. Rim. consi. 58. nume. 13.

Legatum factum uxori diuiti an præsumatur factum pro alimētis. Bald. consil. 255. in 2. parte nume. 2.

Longi temporis præsumptio non iuuat in possessione. Soc. consi. 11. nu. 7. in 3. vol.

Præsumptio legis. cum acutissimi, non habet locum, quando apparet, quòd testator uoluit conseruare lineam masculinā. Soci. in consi. 14. nu. 7. in 3. uol. Et non militat, nisi descendentibus existentibus. Soci. consi. 94. nu. 12. in 4.

Præsumptio l. merito, ff. pro socio. potest allegari ab eo, qui dicit se dolo fecisse. Soci. consi. 13. nu. 27. in 4. & habet locum ad absoluen. non condemnandum. Soci. in conf. 57. nu. 17. co. uolum. 4. Et cessat d. præsumptio sequuto delicto. Rui. consi. 6. nu. 4. uol. 5. & l. ista merito. & eius præsumptio procedit in reo, ut absoluatur, non in actore ad fundandam eius intentionem. Crauetta consil. 57 nu. 6. & conf. 132. nu. 18

Præsumptio semper debet fieri pro eo, quod leuius & minus est l. semper in obscuris. de regu. iur. cum multis similibus. de quibus ꝑ Modernos in tractatu de usuris nu. 212. Et quādo præsumptionis causa sit sufficiens ad probationē, & quando non, ponit Oldradus in tractatu de probatio. in princip. nume. 18.

Præsumptio est urgens legitimatos uoluisse excludere testatorem, quando requisiuit legitimè natos. & iam aderant naturales, qui de facili poterant legitimari. Gratus respon. 29. nu 47. uol. 2.

Pręsumptiones duæ sufficiunt ad demon-

demonstrandum sub uerbo liberis in conditione positis fœminam non comprehendi. Gratus respon.111. numero 44. uolum.2.

Præsumptio quæ pro aliquo est, operatur, quòd leuiores pro eo sufficiunt probationes. Crauetta consi.75.nu.12.in 1.

Præsumptio. ubi est contra aliquem fortiores in eo requiruntur probationes, immo apertissimæ, & tales testes, de quibus non fit aliqua uerisimilis dubitatio, quòd debeat deierare. Crauetta consi.75.num.12.in j.

Præsumptio an possit oriri, uel haberi pro assertis in Laudo. Butrius consi. 32. nu. 2. vbi dicit quòd sic.

Præsumitur ꝓ libertate. Cassanc. in consi. 54.nu.1.

Præsumptiones plures, quòd sint necessariæ in legato annuo. Bar.in l. de pupillo. §. si pluribus, nume. 2. ff. de operis nou. nunciat.

Præsumptio est contra non legitimum. Gome. de annali poss. q. 58.litera E.

Præsumptio nulla sinistra est habenda contra eum, ad quem nil lucrari spectat. Cephal.consi.76.nu.48.

Præsumptio non minus est pro legato quã pro iudice. Crottus in consi. 134 & 158.nu. 12.

Laicus quilibet præsumitur, & cõtrarium asserenti incumbit onus probandi. Bellonus consil. 57 nu. 6.

Præsumptio an possit libellũ ualidare. Rota decis. 6. nume. 2. in nouis.

Præsumitur pro laudo arbitri & arbitratoris, quòd iustè latũ sit. Nisi pendeat causa reductionis. Milleus in reperto.

Ligare se ipsum nemo præsumitur in dubio. l. si peculium. §. sicut autem. §. fin. ff. loca. cum simi. vt per Crauettam de antiquitate temporis, parte 3. nu. 224. pagi. 340.

Laici præsumuntur habere odio clericos 2.q.7.laicus.& c.clerici. Firm. uer. isto.

Legatum præsumitur factum alicui ob amicitiam, & ideò legatum præsumitur factũ amico, & ei qui magis meritus est. Bald.in l.uoluntatis.C.de fidei commissis.

Legatum præsumitur factum contéplatione eius, cui fit & non alterius. Nisi sit factum sacerdoti Rectori Ecclesiæ, sed factum consanguineo præsumitur factum intuitu sanguinis: uide Bertachi.uer.legatum.

Liber præsumitur quilibet ab ortu, nisi probetur contrarium. Firma. isto uer.

Liberatio præsumitur solennis, de qua apparet instrumentũ. Bal. l. si inter. C. de solut.

Liberatio præsumitur, si instru-

tur ab inhabitantibus, seu cõuersantibus in domo. Alexan. consi. 50. in 1. ubi & culpa leuissima præsumitur interuenisse in incendio, nisi aliter ꝓbetur, ibi. nu. 9. ubi & alia circa incendium.

Ignorantia præsumitur in quocunque succedente in ius alterius. Alexand. consi. 71. num. 7. in primo.

Iuramento ignorantis, qui ex p̄sumptione scire presumitur an standum sit. Alexan. d. consil. 71. num. 2. in 1.

Ignorantia præsumitur in facto alieno. Alexand. consi. 172. numero 9. in 2.

Ignorare quis non præsumitur ea, de quib. est fama publica. Alexand. in consi. 187. num. 11. & 12. in 2.

Iurans non præsumitur immemor salutis æternæ. Alexand. consi. 18. num. 6. in 3.

Iudex debet presumere, ꝙ uerba testis non debent cauillosè interpretari, sed debẽt adaptari ad hoc ut conueniant, an id quod dixit testis se scire. Alexand. consi. 43. num. 29. in quarto.

Ignorantia non præsumitur in facto proprio. Alex. in consi. 44. num. 7. in 4.

Iudex habet præsumptionem ꝓ se, etiam in his, quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis. Alexã. consi. 80. num. 5. in 5.

Iudicẽ iuste fecisse præsumitur. Alexand. in consi. 240. num. 4. in 6. vol.

Institu: i ritè in beneficio fuisse præsumitur, qui diu fuit in possessione bonorum. Dec. consi. 409. num. 10.

Imperator non presumitur alteri præiudicare uelle. Dec. consil. 544. num. 34.

Instrumenta publica faciunt p̄sumptionem de ueritate & solemnitate. Soci. consi. 12. nu, 25. in 1.

Iuramentum in litem defertur, ubi concurrunt dolus præsumptus & difficultas. Socin. consi. 73. num. 7. in 1. uolum.

Iudex an præsumatur adhibuisse causæ cognitionem. Socin. in consil. 244. num. 8. in 2.

Ignorantia præsumitur in facto proprio ob multitudinem negociorum. Socin. in consi. 260. num. 3. in 2. uol.

Ignorantia in facto proprio in damnis euitandis excusat. Socin. consi. 263. num. 11. in 2.

Ignorare præsumitur dominus factum procuratoris. Socin. in consi. 263. num. 12. in 2.

Institutus in testamento presumitur scire hæreditatem ex testamento tanquam consanguineus testatoris. Socin. consil. 97 num. 3. in 4.

Ignorantia præsumitur in facto alieno. Corn. in consi. 25. litera T, in secundo, & ignorantia

non

Ius patronatus in dubio cēsetur ecclesiasticum. Parisius consil. 128. num. 3. in 4.

Iniuria præsumitur facta animo iniuriādi, nisi aliud probetur. Parisius in consi. 149. num. 19. in quarto.

Iudicis gesta præsumuntur geri sine iniuria, secus quando geruntur a priuato. Parisius in d. consi. 149. num. 23. in 4. uol.

Ignorantia præsumitur, quando agitur de iure, quod in se dubium est eo, quòd pendeat a subtili interpretatione, & opinionum uarietate. Soci. iun. in consi. 116. num. 82. in 1. uol.

Iura quis scire præsumitur. Soci. iun. consi. 121. nu. 26. in 2.

Insultatus præsumitur facere ad suam defensionem.

Iuramento asserētis statur in dependentibus ab animo, nisi prēsumptio iuris sit contra eū. Marsil. consi. 9. nu. 36.

Præsumitur, quando dictum est verbum iniuriosum, quòd dictum sit potius animo ius suū conseruandi, quàm iniuriandi. Marsi. consi. 31. nu. 35.

Inimicus ingrediens in domum inimici, ingredi præsumitur potius animo offendendi, quā causa libidinis. Marsi. cons. 83. nume. 7.

Iurans non præsumitur se astringere ad id, quod ignorat. Fed. de Sen. in consi. 199. nu. 2.

Ignorantia non præsumitur in facto proprio, etiam data longinquitate temporis, quando factum est notabile. Crauetta consi. 6. nu. 26. in j.

Inimicitia non præsumitur, nisi probetur. Crauet. cons. 8. nu. 8. in primo.

Inimicus præsumitur testis, qui testimonium contra aliquem deposuit in causa criminali. Crauetta in consi. 36. nu 3.

Instrumentum ædere nolens prę sumitur contra eum. Crauetta in consi. 112. nu. 16.

Ignorantia iuris pręsumitur in minore Crauetta cōsil. 192. n. 5. etiā ꝙ tractet de lucro perdendo in 1. vol.

Identitas contractuum præsumitur, quando fiunt eodem tempore, eodem loco, & coram eisdem testibus. Crauetta cō si. 98 nu. 2. & probatur probata aliqua qualitate, quæ concordet. & identitas delicti ꝓbatur ex identitate temporis & loci. ibi. item identitas corporis præsumitur ex conformitate nominum. item identitas rei præsumitur non obstāte diuersitate cōfinium, quando tales confines possunt uni rei conuenire. item identitas contractus præsumitur, quando exprimitur eadem causa, licet sit summa diuersa. itē identitas probari debet ab eo, qui se fundat in ea. Crauetta ubi supra ubi plenè, & luculenter in-

mati.consil.ciuili 29.nume.6. & sequen.

Insultatus & prouocatus semper præsumitur facere ad sui defensionem. Bologni.consil.37. nume.4.& ad hoc sufficit constare se insultatum. & ratio, quare non præsumitur cōtra prouocatum, licet aliquid fecerit, est, quia insultatus, seù ad iniuriam prouocatus quicquid facit, calore iracundiæ facere uidetur, & propterea sibi non imputatur. & in dubio ille præsumitur aggressor, qui fortior & robustior est. & ille præsumitur aggressor & insultator, qui rixosus est, & solitus & consuetus rixam committere. & insultus & aggressura non pręsumitur in eo, qui est pacificus & bonus. & ex armis præsumitur animus occidendi, uel non. Blancus in prac. crimi. fol. 148. uide omnino.

Inimicus præsumitur damnum dedisse suo inimico. & occidisse inimicum repertū mortuum, ex qua præsumptione potest ad torturam perueniri. & præsumptio & suspicio ꝓbabilis sufficit ad inquiren. & vicinus præsumitur damnum dedisse vicino, quando est suspectus, uel malus adeo, ꝙ torqueri potest. Io. de Amicis consi. 51.nu.5.& seq.

Iuramentum suppletorium nunquam defertur ei, contra quē semiplenè probantem est aliqua præsumptio. Io. de Amic. consi.71.nu.16.

Instrumentum producens præsumitur de eo habere scientiā & notitiam. Crauetta in consi.201.nume.31. ubi & alia ad rem.

Ignorantia non præsumitur in facto notabili. Crauetta consi. 225.nu. 8. in secundo, licet in facto proprio quandoque toleretur. non tamen, quando est factum notabile, Crauetta consi.271.nume.8. uersi.4. arguitur.

Ignorantia præsumitur in absente. Crauetta consil. 226. nu.7. in secundo.

Iurans habet pręsumptionem ꝓ se, ꝙ noluerit cōtrauenire iuramento. Crauetta consi.234. nu.1.in 2.

Ignorantia ex multitudine rerū, & ex breuitate, seu modicitate præsumitur scientia. nam ut idem operatur propositū in propositum, idem & oppositum in opposito. Craue. cōsi. 249.nu.6.

Iudicis pręsentia facit cessare dolum, uel metum. Crauetta in consi.253.nu.4. quia cessat pręsumptio metus ex sola iudicis præsentia. Idē si Principis adsit præsentia ex maioritate rationis. vt ibi.

Iudex quando reiicit exceptio-

nes præsumitur pro eo, quòd iustè faciat. Crauetta cõs.253 nume 7.

Impedimentum, quia est facti non præsumitur. Crauet. consi.272.n.10.in 2.uol.

Iudex qui torsit reum habet pro se præsumptionem, quòd bene torserit.Crauet.consi.287. col.pen.ad fi.in 2.uol.

Intentio disponentis præsumitur esse talis, qualis demonstratur ex communi cursu, & secundum communiter accidentia. Crauetta consil. 289. nume.3. uersiculo nec obstat, quòd immo.

Instrumento falso utens præsumitur illud fieri fecisse, nisi nominet, aut ostẽdat auctorem. Crauetta in consi.315. in princi.uol.2.sed ibi nu.2.reprobat hoc dictum.

Insignia ecclesię habẽtes domus, uel quid aliud, præsumuntur de dominio ecclesiæ. Redoanus in tracta.de spoliis q. ult. nu.94.

Incestus nõ præsumitur inter fratrem & sororem. Crauetta cõsi.321.nu. 2. qui palam in uno lecto dormiebant, secus si clã. refert Menochius de arbitrio iudicis casu 244.nume.7. Conuersatio enim filiæ cum patre sororis cum fratre aliquid sinistri suspicare non permittit. l.eum qui.uersic.in iis enim nihil sęui criminis &c. C.de epi. & cleri.c.pen.de cohabi.cleri. Abb.in c.1.eod.tit. uide Mandosiũ in prac.de signatu.gratiæ.in uet.licentiæ, uersi.Ego utranque causarum.fol.65.facie 2.ubi refert diuum Augustinum dicentem. quæ cum sorore mea non sunt, sorores meæ non sunt, cap.legitur 81. distinct.

Instrumenti amissio non præsumitur, nisi probetur.quia Notarius tenetur ad eius custodiam. ideo debet probari. & non præsumitur res esse, quæ diligenti inquisitione facta nõ reperitur. Natta consi.166.n. 12.in 1.uol.

Iactationes non præsumuntur à iure, nisi a mala causa. c. super hoc de renunciatio.Bertrand. consi.292.nume.9.in 3.uolum. par.prima.

L.

Legitimandi facultas in dubio pręsumitur cõcessa absque præiudicio alterius. Rui. consi.66.nu.7.in 3.vol.

Locupletari quis præsumitur tẽporis cursu.Parisius consil.99. nu.52.& seq.in 3.

Loquutum benè fuisse in dubio pręsumendum est, & non male.Parisius in consi.169.nu.71. in 4.uol.

Lex p̃sumit optima ratione fundatum id,quod duplici sententia

tia fuerit firmatum. & est præsumptio iuris & de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium, ideo prohibetur appellatio. Soci.iun.in consi.17.nu.17.in 1.

Lex præsumit minorem 14. ann. debilis intellectus, & ideo disponit non posse testari. & hęc pręsumptio est iuris & de iure Soci.iun.in consi.18.nume.18. in j.uol.

Leges scire quilibet præsumitur. Socin.iun.in consi.44.nume.7. in primo.

Lex præsumit in dubio contrahẽtem cum procuratore, procuratorio nomine habere animũ obligandi procuratorẽ & dominum, Socin.iun. in consi.27. num.12.in 2.

Liber rationum semper pręsumitur scriptus mandante eo, cuius scribi intererat. Rom.consil.398.num.2.

Libertas præsumitur, aut probatur ex inspectione registri, in quo non appareat de aliqua registratione bonorum, nec solutione onerum. Crauetta in consi.111.num. 13.

Libera præsumitur res de iure communi, nisi probetur seruitus. Crauetta in consi. 112.nu. 14. vide Alciat.consil.35.num. 14.& nu.26.in 9.lib. & consilio 43.num.20.& 21.co.uolum.

Lęsio ubi est enormis, an præsumatur quis ignorasse valorem bonorum. Crauetta in consil. 192.num.5.in 1.uol.

Lex facilius præsumit in sua dispositione, quàm in dispositione hominis. Aret.in consil.50. nnm.4.

Laudum pręsumitur, quòd in dubio confirmabitur. Gratus respon. 30.num. 21.in 1.

Legatum præsumitur, quamuis nullo modo fuerit factum, ut grauamen iniunctum a testatore ualeat. Gratus respon.81. num.3.in 2.vol.

Laudũ, præsumptio est in dubio pro laudo, pro iustitia, & rectitudine. Rimi. consi.309. num. 17.in 2. Butrius in consilio 32. num.2.

Laudi præsumptio tollitur pendente reductione ad arbitriũ boni uiri, & præsumitur pro laudo maximè, quando arbitratores essent prouidi & honesti uiri. Rimin.consi.158.nu. 14.in 1.& nu.13.& 15.

Licentia præsumitur ex diuturnitate temporis. Rimin.consi. 434.nu.2.

Præsumitur pro literis expeditis in cancellaria Apostolica, quod narratiua supplicantis sit uera. Ferretus consil.15. num.5. in primo.

Lex præsumitur pro primo dicto, & quòd secundum emanauerit ad subornationẽ partis. Alciat.in consil. 20.nume. 13.in 2.

ex diuturna patientia patris, qui licentiam præstare debuerit filio contrahenti ex forma statuti. Bal. in l. si filius, in fi. C. de peti. hæred. & quod no. Angel. in l. qui in aliena. §. j. ff. de acquiren. hæred. & Firma. uer. licentia, & ibi ter per discursum, quando patris licentia præsumatur.

Ligatus potius debet præsumi, quàm solutus propter periculum animę. Calcaneus in consi. 75. num. 56. per c. iuuenis, de sponsalibus.

Liber hominis mortui legalis & boni facit præsumptionem, & talem, quę cum aliis adminiculis uerisimiliter probat, & scriptura priuata alicuius uiri legalis inducit pręsumptionem. Parisius in consil. 104. nu. 77. & 78. in 1. uolum.

Laudum habet pręsumptionem pro se, maximè latum pręsentibus & non contradicentib. Parisius consi. 24. num. 133. in 2. uide postea ibi.

Loquutus bene in dubio quis p̄sumitur de fide, & non malè. Parisius in consil. 169. num. 71. in quarto.

Lac facit pręsumi fœminam esse pręgnantem. Bal. in rubr. C. de probat.

Laicus quis in dubio pręsumitur & non clericus. Dec. consil. 25. colum. 2.

Laici pręsumuntur habere odio. clericos. 2. q. 7. laicus. Firman. uer. laici.

Legatus de latere pręsumitur nô aliter iudicare, quàm Papa. Firman.

Legatum pręsumitur factum alicui ob amicitiam, & ideo legatum pręsumitur factum amico & ei, qui magis meritus est. Bal. l. uoluntas. C. de fideicom missis.

Legatum pręsumitur factum cô templatione eiu., cui fit, & nô alterius, nisi sit factum sacerdoti rectori ecclesię, quia præsumitur factum, secus si nô sit rector. item nisi sit factum seruo, quia intuitu domini factũ præsumitur. Et factum consanguineo pręsumitur factum intuitu sanguinis. item factum ministris reipublicę uidetur factum reipublicę. Firman. uers. legatum præsumitur. fol. 5.

Legatum præsumitur pro alimẽtis ex qualitate rei legatæ. itẽ si fiat pauperi, sed non diuiti. Fiman. uersi. legatum pro alimentis.

Legatarius præsumitur esse ille, qni producit testamentum, de quo cantat instrumentum testamenti productum, nisi hæres probet etiam alterũ eiusdem nominis. Firman. uer. legatarius.

Lex non pręsumitur se incontinenti corrigere, & ideo debet interpretari, ut contrarietas cui-

euitetur. l. penul. ubi & Bald. C.per quas perso.no.acqui.

Liberatio præsumitur solemnis, de qua apparet instrumentū. Bal.l.si inter,C.de solu.

Liberatio an præsumatur, si instrumentum debiti cancellatum reperitur apud debitorē. Firmanus, uer.liberatio, & ibi dicit, quòd facit aliqualem p̄sumptionem secundum qualitatem personarū.uide ibi plenè quando liberatio debitoris præsumatur, & ibi dicit, ꝙ liberatio præsumitur facta debitori, ubi creditor fecit quietationem. Et liberatio præsumitur, si redditur instrumentum cancellatum, licet protho collum non sit cancellatū. Bald.in in l.nostram, pen. col. C.de testamen. vide Firman. vbi & alia.

Licentia pręsumitur esse de substantia. Bald.in l.fina. §.necessitate.7.col.C.de cadu. tollen.

Licentia præsumitur præcessisse ex diuturnitate patientię patris, qui licentiam præstare debuerit filio contrahenti ex forma statuti.Firman.uersi.licentia, num.77.

Lis pręsumitur cōtestata animo cōtestandi, si uerba sunt apta ad eam.Fiman.uersi. litis contestatio.

Literę quibus quis appellatur frater & soror non probant fraternitatem, quia re uera non est, sed faciunt præsumptionē, nisi contrarium probetur.Fir. uer.literæ.

Literæ non probant præsumptiuè possessionem in rebus corporalibus.Bal. l.non epistolis, C.de probat.

Locatio præsumitur ex solutione pensionis annuæ.Cast.cōsi. 99.ubi dicit uerum, etiā si solutio sit facta simpliciter.

Locatio an præsumitur, quando consanguineus habitat domū consanguinei propter casum. Ioan.Andr.in addi. ad Specul. de locato, §. postquam, uersi. porrò.

Locator præsumitur dominus rei.Bald.in l.non ab re,C.unde ui, per l.litibus,C.unde ui, per l.litibus. C.de agrico. & censi. lib.11.

Ludens præsumitur dilapidare bona, & dicitur malè uti substantia sua. Bal. in auth. quod locum, in fi.C.de coll.

Locatio contractus tacitè resultans non censetur contractus emphyteuticus, sed simplex locatio, quæ in prædiis rusticis pręsumitur de anno in annum non in perpetuum.l.item quęritur. §. qui impleta. ff. locati. Bal.in consi.116.num.2.in fin. in 1.uolum.

Laborator præsumitur habere notitiam ualoris fundi, quem laborat. Parisius in consi. 128. num.37.in 1. uolu.

Li-

Libellus præsumptiuè potest cõcludere. Calcan. consil. 77. nu. 14. uersicu. pro ista sententia facit.

Liberalitas presumitur in rege. Guid. Pap. de presump. num. 3. tomo 13. tractatuũ, & ibi etiã dicit, quòd illa, quæ non possunt expediri absque licentia Principis præsumũtur impossibilia, ut no. Bartol. in l. constat, in princ. ff. de leg. 1.

Libellus an præsumptiuè conclu dere sufficiat. Bar. in l. cum qs, ibi ex hoc puto, ff. si cer. petat. uide Petrum Rauenna. in alpha. uer. rei uendicatio. col. 2.

Loqui quis non presumitur in generali sermone, uel actu, uel disponere contra illos de suo genere, uel sanguine. Ita dicit Bald. in l. 1. circa medium, ff. de statu homi.

Legatur ecclesiæ, & dubitatur si ecclesiæ, uel sacerdoti sit legatum, cui præsumatur in dubio relictum. vide per Guid. Pap. de presumptio. nume. 68. quid si legauerit ecclesie, nec dixerit cui ecclesie, ibi. num. 69.

Laicus effectus clericus facto delicto, an præsumatur id fecisse dolo, & ad quem iudicem laicum, uel clericum spectet criminis cognitio. Guid. Pap. de præsump. nu. 9.

Legatum ubi annuatim relinquitur pauperibus præsumitur, ꝙ pro alimentis, ut no. Bart. in l. eum qui. §. 1. ff. de uerborum obligatio.

Libellum non sufficit concludere præsumptiuè. Bartol. l. cum quid. ff. si cert. peta.

Licere omnia presumuntur, nisi reperiantur prohibita. Specul. de proba. §. 1. uer. sequitur, circa med.

Ligatus potius quàm solutus qs præsumitur, ubi est dubium, quòd animæ preiudicium afferatur. in additio. ad Bartol. de præsumptio.

Legans quicquam rectori alicuius ecclesie affini suo, præsumitur legasse contemplatione ipsius, non autem contemplatione ecclesiæ. Alciat. de presumptio. regu. 1. presumpt 28.

Libido in senectute minui presumitur. Alci. de presump. reg. 1. presumpt. 53.

Libris & rationibus defuncti maior fides adhibetur, quàm libris & scripture uiuentium, quia animus defuncti non ita corruptus p̃sumitur, nec corrumpi potest. uide Guid. Pap. decis. Delphina. 441. ubi quando liber mercatoris probet. uide Beroiumq 65. nu. 7. & uide etiam Soc in consi. 161. nu. 3. in 1. decis. Tholosona 496. Boerius decis. 105. nume. 5. in 1. parte.

Presumitur pro laudo, seu sententia arbitri. Alciat. de presumptio. regula 3. præsumpt. 12.

Bald.

Bal.consi.2.in 3.parte, num.5. in nouis. Ias.consi.12.in 1.limi ut per Ias.consi. 88.in 1.

Liberum præsumitur omne prædium, nisi probetur seruum.C. de serui.l.altius, argum. ff. de fideicommissar. liber.l. si eum seruum.

Licere omnia de iure præsumuntur, nisi probentur non licere l.necnon.ff.ex quibus cau. ma. & de proba.l.ab ea parte.

Laicus quis præsumitur, ex quo laicus nascitur, nisi probetur clericus ordinatus 2.q.1.legũ. & no.Io.And.in regula scienti. de regu.iur. in 6.

Legatũ ademisse præsumitur testator donans rem, quam legauerat l.rem legatam.ff.de adimen.lega.& l.cum seruus.Si autẽ alienauerit distingue, vtrũ necessitate rei familiaris, uel non.ff.de leg.3.l. fideicommissa.§.si rem.& institut. de legat. §.si rem.

Leges scire uir præsumitur. in auth. de incestis nup.§.1.

Non præsumitur ex generalibus uerbis fideicommissi directis in filium, cui & portio hæreditatis data est adeptum legatũ ei, cui nihil aliud in testamento relictum est l.uxorem.§.Felicissimo.ff.de leg.3.

Latitare fraudandi causa nõ præsumitur, qui si iudiciũ acciperet, absolui deberet l.eo tpe.ff. de pecu.in prin.dic ut ibi.

Laboribus inanibus quis non pſumitur se fatigare.no.Inno.c. nonnulli, de rescrip.Nam cum labor est in damno, uel in darno, mortalis crescit ægestas. Nam nemo debet manducare labores nostros, cum diligentia & opera alicuius damnosa esse sibi non debeat l. si. ubi gl. C.de allu.& palu.& in §. ne autẽ labor in auth. de iud. col. 6. ꝙ no. ꝑ donis doct.labor.n.sine fructu esse nõ debet optat enim prẹmia quisque labor 7. q.1. & Can. charitatem 12.q.1.

Litigiosus pſumitur animos Principum sibi adulando conciliare, quamquam detrahendo fratribus suis notam ingerat, & quòd seminare discordiã nunquam cesset 46.dist.ecce.

Libellum reperiens famosum, illumque non corrũpit, aut consumpsit, sed uim eius manifestat, præsumitur eum conscripsisse l.unica. C. de famosis libellis.

Loquens faciliter præsumitur ad pauca respicere 2.q.1. Deus omnipotens.6.q 1.quęro,& 50. distinct. ponderet, & Aristo. 1.de generatione.

Malus prælatus præsumitur timere bonum subiectum. C.de pala.sacro.largi.l prisco, lib.12.

Ludo noxio præsumuntur crimina sequi & damna, cap.primo. de præsump.

Legatum præsumitur adeptum,

 si inter

si inter testatorem & legatarium graues interuenerunt inimicitię, secus si leues. non sic in hereditate, quæ non ita leuiter adimitur l. 3. §. fina. ff. de adim. lega. & quod ibi no. & l. ex parte.

Legatum pręsumitur relictum ciuibus .i. administratoribus Ciuitatis ipsi Ciuitati esse relictũ l. 2. ff. de reb. dub. ubi no.

Legatum peculium præsumitur adeptum filiæ, si post testamentum factum debitorem testator exegit l. filio, in princ. & in fi ff. de adim. lega.

Liberatione debitori in testamẽto relicta præsumitur potius ex causa fideicommissi, quàm aliter debitor liberatus. C. de donat. l. si donatio. & not. C. de falsa causa l. 1.

Præsumitur ꝓ laudo, nisi pẽdeat reclamatio. Abbas in ca. quoniam contra, num. 29. de probat. Anto. in cap. in præsentia. nume. 13. de renunciatio. Rimin. consi. 158. num. 14. & 15. & consi. 309. nu. 17. Rim. consi. 58. nume. 13.

Legatum factum uxori diuiti an præsumatur factum pro alimẽtis. Bald. consil. 255. in 2. parte nume. 2.

Longi temporis præsumptio non iuuat in possessione. Soc. consi. 11. nu. 7. in 3. vol.

Præsumptio legis. cum acutissimi, non habet locum, quando apparet, quòd testator uoluit conseruare lineam masculinã. Soci. in consi. 14. nu. 7. in 3. uol. Et non militat, nisi descendentibus existentibus. Soci. consi. 94. nu. 12. in 4.

Præsumptio l. merito, ff. pro socio. potest allegari ab eo, qui dicit se dolo fecisse. Soci. consi. 13. nu. 27. in 4. & habet locum ad absoluen. non condemnandum. Soci. in consi. 57. nu. 17. eo. uolum. 4. Et cessat d. præsumptio sequuto delicto. Rui. consi. 6. nu. 4. uol. 5. & l. ista merito. & eius præsumptio procedit in reo, ut absoluatur, non in actore ad fundandam eius intentionem. Crauetta consil. 57 nu. 6. & consi. 132. nu. 18

Præsumptio semper debet fieri pro eo, quod leuius & minus est l. semper in obscuris. de regu. iur. cum multis similibus. de quibus ꝑ Modernos in tractatu de usuris nu. 212. Et quãdo præsumptionis causa sit sufficiens ad probationẽ, & quando non, ponit Oldradus in tractatu de probatio. in princip. nume. 18.

Præsumptio est urgens legitimatos uoluisse excludere testatorem, quando requisiuit legitimè natos. & iam aderant naturales, qui de facili poterant legitimari. Gratus respon. 29. nu 47. uol. 2.

Pręsumptiones duæ sufficiunt ad demon-

mentum reperitur cancellatũ apud creditorem, non si apud debitorem, licet tunc faciat aliqualem præsumptionem, secundum qualitatem personarum. uide tamen Firma. uersic. liberatio, ubi fusius. & ibi an liberatio præsumatur facta debitori in omnibus, ubi creditor fecit quietationem.

Lis contestata præsumitur animo contestandi, si uerba sunt apta ad eam. Firma. in repert. uersi. lis.

Literæ, in quibus quis appellatur frater, uel soror non probant fraternitatem, uel sororitatẽ, quia reuera nõ est, sed faciunt pręsumptionem, nisi in contrarium probetur. Firma. in reperto. uer. literæ.

Literæ non probat præsumptiuè possesſionem in rebus corporalibus. Bald. in l. non epistolis. C. de proba.

Locupletior in dubio an præsumatur, nisi appareat. Firma. in reperto. uer. isto.

Lucrum præsumitur licitum in dubio. Bal. in l. cum oportet. in prin. C. de bonis, quæ lib.

Lex præsumitur pro primo dicto & quòd secundum emanauerit ad subornationem partis. Alciat. consi. 20. nu. 13. in 2.

Libera esse præsumimus bona semper, & nulli uinculo fideicommisſi, uel alii subiecta. Alcia. consi. 35. num. 26. lib. ult. & consi. 36. nu. 1.

Liberationis præsumptionẽ non inducit solus temporis cursus. l. libertis. §. 1. ff. de alimen. & ciba. lega. uide consilium 99. nu. 13. inter consi. Ziletti ciuilia.

Librum rationum non conficiẽs habet pręsumptionem contra, sicut contra non conficientem inuentarium. Francus in consi. 116. nu. 25. inter consi. ciuilia Ziletti j. uol.

Loquella iuuenis cum amasio inducit malam pręsumptionem. quando non est intellecta per circunstantes. iuxta quod in simili no. in l. si ita fidei. ff de iure fisci. Anto. de Pratoueteri. inter consi. Ziletti diuersorum Doctorum 136. num. 38. ubi fusius. uol. 1.

Loqui non deliberatè præsumitur moriens, sed mortis cogitatione turbatus. Anto. Fran. de Doctoribus inter consi. diuersorum consiliorum, consil. 158. nume. 37. volum. primo; per Zilettum.

Loquentes inuicem iuuenis & puella & colludentes de illicito se reddunt suspecti, & quidem hęc læuis & temeraria dicitur præsumptio. Iodocus in prac. ciui. cap. 178. nume. 8. de probatione per præsumptionem.

Litem mouisse bono animo quis pręsumitur. Petrus Rauennas in eius alphabeto, uer. expensa.

sa.fol.40. col. 2. uide omnino. quia etiam ibi ponit quando quis potest condemnari, uel non in expensis.

Ludi causa fieri præsumitur, quã do quis facit, quando ludit, sicut facit, quando docet præsumitur causa docendi. Bar.cõs. 104.num.4.

Locus præsumitur appositus in instrumento propter coniunctionem causæ. Bald in consi. 208.in 1.parte.

Legatum an præsumatur ex tem pore.Bald. consi.396.nume.3. in primo.

Legatum pro alimentis non præsumitur mulieri habenti magnam dotem.Bald.consil.205. in 2.num.2.

Laudum arbitratoris præsumitur ritè & rectè latum.Bald.in consi.8.num.6.in 3.parte.Pendente tamen reductionis peti tionẽ pro laudo non præsumitur.Ias.consi.88.num.3.in prima parte.

Libera præsumitur omnis res, nisi probetur seruitus eidem imposita.Alexand. consil.108. nume.4. in 2.uel esset fama in contrarium. Gozadin.in cons. 50.num.8.& num.24. & procedit in dubio, aliàs secus, ibi. nume. 27. Rolandus in consil. 32.in 3.

Litigans, si non est peritus, præsumitur litigare per errorem co rãm incõpetenti iudice. Alex. consi.183.num.8. in 2.uolum.

Laborans terras præsumitur habere notitiam de illorum red ditibus. Alexand. in consil. 1. num.14.in 6.volum.

Locus in forma ecclesiæ, ubi publicè celebratur, præsumitur constructus cum licẽtia & au ctoritate episcopi.Alexand.in consi.101.num.3.volum.7.Federi.de Senis in consi.106.Fel. in consi.2. num.22. & aliàs respondi per Melifluo.

Legatum simpliciter factum spurio, nulla facta mẽtione de alimentis non præsumitur factũ pro alimentis, si de alimentis non est facta mentio. Benintendius decis.Bono.22.nu.15.

Literę præsumuntur concessæ ad postulationem, & non motu proprio.Alexan. in consi.161. num.5.in 7.uolum.

Lucrum in dubio non præsumitur quæsitum ex pecuniis, uel bonis domini, uel fisci. Dec.in consi.6.num.2.

Laicus quis in dubio esse præsumitur. Dec.consi.125.num.6.

Lucrari in dubio quis præsumitur.Socin.consi.24.nu.41.in 1.

Legatum præsumitur perpetuũ attenta qualitate personarũ lagatarij.Socin.in consi.48.nu. 3.in 3.uolum.

Legans præsumitur cogitare de hęrede in genere, non tamẽ de filiis, quos tunc non habet.Socin.in consilio 93. numero 10. in

in quarto uolum.

Laudum est quædam transactio, quæ prima fronte præsumitur iusta & æqua. Abb. in consilio 64.num.3.in 1,

Læsio quando est enormis præsumitur dolo aduersarij. Cor. in consi.161.litera I, in 3.vol.

Ligatus potius quàm solutus præsumitur quis, ubi adest periculum animæ. Calcan. in consil. 26.num.21.

Lex præsumit quem uelle soluere creditori, ne moram incurrat, quæ est delictum. Gozadi. in consi.66.num.6.

Literę præsumuntur falsæ, quando exeunt de cancellaria Papę uel Imperatoris præter solitũ stilum, & nihil est eis credendum. Curt. iun. in consil. 188. num.17.

Literæ iudicis continentes aliqd contra ueterem morem consuetum, seu stilum præsumũtur erroneę, nec est eis aliquid credendum. Cur.iun.in consi.178. num.16.in 2.

Locatio præsumitur ex annua præstatione pensionis. Rui.in consi.73.in 1.num.8.

Locupletior quis non præsumitur effectus, qui sit bonæ fidei possessor & teneatur ad fructus, in dubio. Ruin.consi.204. num.15.in 1.uol.

Legatum quando præsumatur reale, uel personale. Ruinus in consi.25.num.19.in 2.

Legatum in dubio præsumitur ab ultimo, ante autem a primo instituto relictum, etiam si ultimus ad illud non fuerit admissus, sed potuit admitti. Ruin.in consi.83.num.7.in 2.

Lex ex quo est publicè nota præsumitur, quòd quis de ea habeat notitiam. Parisius consil. 49.num.4.ubi num.2.dicit, quod habentes notitiam legis, etiã ante publicationem ligantur, & hæc quidem est magis communis opinio, ut per Parisiũ, ubi supra, in 4.uol.

Legitimus quisque præsumitur. Paleotus de Nothis & spuriis, cap.20.

Legisse, & uidisse instrumentum præsumitur, quod habet penes se. Siluanus in consi.70.nu.12. in secundo.

Libellus sufficit, quòd præsumptiuè concludat; ut dicit glo. in l.omnes, §.Lucius, ff.de his, quæ in frau.credit.de qua Bal. consi.468.in 2.vol.

Libris domesticis licet fides adhiberi nõ debeat l.ex amplo. C. de proba. Bart.in l.admonendi, ff. de iureiur. debet tamen iudex induci ad credendum dictis libris, quando mortuus in uita fuerit homo legalis & bonus, unde stante legalitate in uita, & sequuta morte tales libri faciunt talem præsumptionem, ita, quòd cum aliis adminiculis, & uerisimilitudinibu

probat,

probat, ut est textus in l.ratio nes.C.de probat. quem ad hoc ponderat Bal.in d. l.admonendi,& tenent Anton.& Abb. in cap.2.de fide instrum. imò ait Bal.met in l.unica, in 4.col.C. de cōfessis, quòd tali libro stari poterit, & ponit Bald.in ca. iurauit,in 3.col. C. de probat. & ita per supradicta & alia cō suluit Socin.senior consil. 131. num. 3.in primo uolum.

Iusta causa litigandi in actore nō præsumitur,nisi ex actis colligatur,quia actor debet deliberare nō solum,quod petit, sed quòd possit probare, argum. §.cum autem,ff.de eden.Bald. consi 146.num.secundo, ad fi. in tertio.

Ex loquendi consuetudine ueritas præsumitur.l.1.§.1.ff.de fluminibus.Bald.consi.161.num. 3.in 3.uol.& non loquens uelle non præsumitur. Bald. in l.2.§. sinautem ad deficientis. C.de cadu.tollen.ubi bene.

Lucrum filij unde præsumatur. Bald.consi.444.in 3.num.1.

Lex nō præsumit super raris, sed super communiter accidentibus,seu contingentibus,& lex non præsumit, quòd aliquis uiuat ultra centum annos,item non præsumit, quòd nupta sit meretrix, item non præsumit, quòd mulier pariat xj. mense. item non præsumit lex, quòd Imperator uendat uiridarium suum, prout fecit hoc anno 1570. Cardinalis de Ferraria. Bal.in l.iura.ff.de ll.

Libellus debet concludere, saltē p̄sumptiuè. l.omnis.§.Lucius, ff.de his, quę in frau. credito. Bal.in l.si quis id quod, in addi.in princ.ff.de iurisdict.omnium iudi.

Legalior in dubio præsumitur dominus quàm procurator. Bald. in l.seruum,in addi.ff.de procurator.col.2.

Læsio pręsumitur ex facilitate. Bal.in l.singularia.ff.si cer.pet. fol.19.col.2.

Liberalitas quęlibet in aliū collata pręsumitur ob meritum. Ita & donatio. uide omnino Bal.in l.nec adiecit, ff.pro soc.

Liberalitas pręsumitur in diuidēte debitum sponte,sed ubi diuidit ex necessitate secus. Bal.in l.si creditores,col.2.nu. 5.C.de pactis.

Liberalitas etiam pręsumitur ratione diuitiarum, sicut ratione dignitatis nobilitas. Bal.in rubr.C.ad Velleia.

Literæ gratię de facili pręsumuntur falsę, quia de facili nō possunt haberi.Rebuff.in prac.benefi.tit. de rescriptis gratię & iustitię.fol.83.num.24.ubi etiā dicit, quòd de re modica non pręsumitur, ꝙ dolosè agatur.

Lex ubi aliquid pręsumit, dicitur ibi adesse euidens uoluntatis probatio. Syluanus in consil.

sil.24.num.10.in 1.uolu. quod probat.

Libellus procedit, si prrsumptiuè concludat. Iaffredus decisione 296.

Locupletior quis factus presumitur, nisi appareat contrarium. Angel. in consil.160. Domina Catherina.Felyn.in c.de quarta,num.31. in 2.restrictione, vide in contrarium per Menochium de recuperan. possess. fol.171.num.586.

Literas racipiens,omnia in eis cōtenta approbare præsumitur. Anton.Gabri. in suo communium conclus. tit.de præsumptio.conclus.2. uide omnino.

Liber an præsumatur uerus, uerificatis pluribus partitis ipsius, Anton. Gabr.in suo communium conclus.titu. de præsumptio.conclus.quinta.

Legitimus, uel illegitimus an qs præsumatur,& quis debeat ꝓbare.Fed.de Sen. consi.215.

Locatio presumitur simplex,que in præteritum est consumata, sed in futurum non est inchoata,nec consumanda.Bal. consil.116.num.4.in 1.uol.

Liberatio præsumitur generalis. Bal.consi.112. num.4. in 2.vol.

Legatum nō præsumitur pro alimentis mulieri habenti magnam dotem. Bald. in consil. 255.in 2.num.2.

Loqui scire quis præsumitur, & quod loquitur. Bal.consi.462. in secundo volum.

Lesa non præsumitur puella propter præsentiam & cōsensum consanguineorum.Bal. in consil.531.num.1.in 3.uolum.vide omnino.

Libera quelibet res presumitur, nisi probetur affecta,uel obligata.Bal.in authen.sicut,C.de sacrosan.eccles.

Lex in dubio præsumitur moribus utentium approbata.Benintendius decis.Bono.13.nu. 9.ubi etiam, quando non sit moribus utentium approbata.vide omnino.

Legens sententiam,seu aliquam scripturam in aliqua parte ipsius,& non in totum præsumitur totius habere notitiam. Grammat. consilio ciuili 123. nume. 2.

Liber mercatoris presumitur uerus, cum aliquæ particulæ in eodem libro contentæ & notabilis quantitatis uerificentur,quia corroborant librum in aliis partitis. Grammaticus consi. ciuili 58. nume. 2. sicut quando in una est falsus, præsumitur, & falsus in cæteris. ibi.nume.3. ut idem operetur propositū in proposito, quod oppositum in opposito l.si cōtra,ff.de uulga. cum similib.ut ibi per eum.

Laudum latum præsumitur ob eam causam, ob quam ferri debet.Crau. consi.202. nu.18.

Lex

Lex in dubio non præsumitur aliquid de nouo inducere, sed potius confirmare. Crauetta cósil.223.nu.14.

Liber rationum præsumitur uerus in aliis particellis, si in aliquibus particellis cõtinet ueritatem. Crauetta consil.258. num.17.in 2.uol.

Lucrari præsumitur quilibet de proprio, non etiam de alieno. l.si defunctus. C. arbit. tutelæ. Crauetta consi.260.num.7.

Lacerans scripturam præsumitur lacerasse suam scripturã. Dec.inter consi. criminal. per Zilettum consi.102. & lacerãs priuilegium uel scripturam alicuius, contra eum iuratur in litem, & punitur arbitrio iudicis, ut ibi.

Lex magis præsumit seruitutẽ, quàm dominium, quia minus uertitur præiudicium. Bald. in consi.233.in fin.in 1.uol.

Liberalis in necessitatibus nemo præsumitur. Bertran.consil.236.num.12. in 2.vol. lib.1.

Libri aliqua partita uera, uel q̃ uerificari aliàs possit, præsumuntur, & aliæ partitæ ueræ, prout si aliqua sit falsa, & aliæ præsumuntur falsę. Bertrand. in consi.298.num.11. in 2.vol. lib.primo.

Laicus quilibet præsumitur non clericus. Bertran.in consi.307. num.7.in 2.vol.

M

Malum non præsumitur de correctione diligentis. 23.q.4.c.1.

Metus non præsumitur illatus a paruo in magnum, no. 30. q. 2. Lotharius, uide plura per Herculanum, de cautione, cap. 1. ubi etiam dicit, num.17. quòd metus præsumitur ex coniecturis.

Metus non præsumitur, nisi quãdo probatur metus, aut uerba præcessisse, no. Inno. in c. causam matrimonij, de offi. dele.

Metum non interuenisse non pręsumitur, cum aliquid amicis interuentibus actum est. l. trãsactione. C. de transact.

Militaris disciplina non præsumitur offendi, si miles suis superest negociis. l. qui stipẽdia, de procura. & insti. de excep. §. penult. & ibi no.

Mulier non præsumitur donare de facili l. Nesennius, ff. de negoc. gest. in fi. & no. ff. de petit. hæred. l. sed si lege, § ꝙ autem.

Matrimonium non pręsumitur, nisi probetur. Imò præsumitur fornicatio. 30. q. 5. aliter, uide Luc. de Pen. in l. j. præsumptio. 82. de quæsto. lib. 12. ubi fusius. Bar. in consi. 42. num. 2. in primo.

Mala fides non pręsumitur in eo, qui factum alterius ignorauit. l. qui balneũ. ff. qui po. in pi. ha.

Mala fides præsumitur in eo, qui post denunciationem sibi factam rem aliquam comparauit l. si fundum, C. de rei uend. cũ concor. ibi no. vide & alios casus. ff. de uerbo. signifi. l. bonę fidei. in glo. ulti.

Mala fides præsumitur quoties fideiussor omittit appellationem, si est condemnatus. l. si ꝓ ea, ad fi. C. manda.

Meretrix præsumitur, quæ dedit se pluribus quàm duobus, ca. uidua 24. dist.

Mulier mala pręsumitur, & de ea malum præsumitur, quæ mercimoniis publicè præest, & de aliis, quæ habentur, C. de incestis nupt. l. humilem.

Malum præsumitur de eo, qui mulierem; etiam sibi coniunctam inhonestè tangit 34. dist. quorundam, cum ibi no.

Minor præsumitur, quòd animo decipiendi dixerit se maiorẽ; C. si minor ma. se dixe. l. 2. & no. eo. tit. l 3.

Mulier pręsumitur ex uiri seductionibus faciliter decipi, & ꝓpria negligere iura. in auth. ut Immo. ante nup. dona. §. 1.

Mulier omnis regulariter pręsumitur ob infirmitatem naturæ de facili circunscribi. in authen. de ęqual. do. §. his consequens, uer. inde uolumus.

Minor præsumitur mentiri facilius infra 14. annos l. ex libero. §. j. ff. de quæstio.

Malignitas pręsumitur in eo, qui litem instituit, eamque usque ad finem prosequi detrectat. § omne, in auth. de litigiosis.

Malus homo præsumitur in malum bona conuertere, & in electis ponere maculam. 2. q. 7. capit. 1.

Pręsumitur qui maleficum reum ob eius crimina occultans oppresserit illum, aut ne facinorosis socios prodat in publicum, aut tanquam inimicum suum ex odio peremisse. l. fin. C. de male & mathe.

Mortuus pręsumitur negligentia custodis. l. fi. C de decurio.

Mortua animalia præsumuntur ex defectu pastoris & custodis negligentia periisse. no. Innoc. de regu. iur. cap. quamuis, ad quod. ff. ad Sillan. l. 1. in princ. Luc. de Penna fusiss. in l. fin. C. de litto. & iti. custodię. in rub.

Mulier 2. nubens pręsumitur nõ solum bona, sed etiam uitam filiorum dare secundo marito. l. lex quæ. C. de admini. tut. similiter binubus liberos primi matrimonij malè tractare præsumitur ac nouercalibus deliramentis, instigationibusve corrumpi. l. non enim ff. de inoffic testa.

Mortem testatoris affectare pręsumitur hęres, & si sit extraneus etiam sibi parare periculum l. cum pater. §. mando. ff. de leg. 2.

Malus

Malus præsumitur, qui malos se quitur & imitatur, & econtra bonus, q bonos. l. ędiles. §. hoc autem, ff. de ędil. edic. & uide, ꝙ no. ff. nau. cau. l. 3. in princip. & facit. C. de malefi. & mathe. l. 2. neque enim incorruptus manere potest, qui corruptis sociatur. 23. q. 4. quisquis, & q communicat superbo induet superbiam, eccles. 13. & malus præsumitur, qui cum malis cō uersatur. l. si plures. §. si pares. ff. de administra. tuto. Iodocus de pręsumpt. num. 23.

Malus præsumitur, qui descendit ex mala progenie, vel natione, & econtra bonus, qui descendit ex bona, ff. de ędil. edic. l. ꝙ si nolit. §. mancipia. uide Iodocum in practi. ciuili, cap. 178. num. 21. ubi de proba. per pręsumptionem agit.

Malus etiam præsumitur, qui in loco vbi sūt mali homines natus est. 98. dist. Afros. & ibi no.

Malus etiam pręsumitur, qui malè habuit in minori, etiam in maiori se malè similiter habiturum, & econtra, qui benè. no. in auth. de mona. §. si quis autem.

Malè gubernari præsumitur ea, quę correptione opus habent, & negliguntur 18. distinctio. peruenit.

Malum præsumitur de clerico, qui frequentat consortia mulierum. 81. dist. clericus.

Malus pręsumitur corrumpere uicinum suum, de pœni. dist. 1. §. sed & continuo.

Malum præsumitur de popularibus, C. de paga. l. Christianos.

Malum pręsumitur de pauperibus, quibus non est uictus, & uita sufficiens. in authent. de defenso. ciu. post princip. scilicet, quòd ad officium sint inhabiles, ut ibi. & in authent. de iudi. §. is qui causas, & ff. de mune. & honor. l. honor. §. de honoribus, C. de decurio. l. ad subeunda, ubi Luc. de Penna.

Malè agens odit lucem, & ita lucem odire pręsumitur. 18. q. 2. perniciosam.

Male inchoata principio pręsumuntur non bono exitu peragi. 1. q. 1. principalis.

Præsumitur id, quod statim & ab initio agitur, ꝙ sine malicia & machinatione processerit. ecōtra malum de eo, quod ex interuallo actum est. in authē. de ęquali. do. §. sin autem nulli ad hoc. ff. de carbo. edic. l. 3. & uide, quod legitur, & not. extra ut eccle. bene. vt nostrum. inst. qui manu. non possunt. §. ultimo. & 69. dist. hoc ad nos. ad fi. ar. contra. ff. quarum rerum actio. l. 1. §. onerandæ.

Matri præsumitur filius ingratus quæ ad secunda uota trāsiuit, non ipsius uoluntate, sed ob secundas nuptias per matrē con

tractas id agere tribus culpis grauibus duntaxat exceptis. in auth.de nup.§.mater.

Malus præsumitur magister, cuius discipulus malus est, aut ignorans. 24.q.1.cum beatissimus.& q.3.quid autem.

Malus prælatus præsumitur, cuius subditi sunt mali. 86. dist. ca.1.& 2.q.7.qui nec.& dis.18. peruenit.

Mulierum genus auarissimū pręsumitur.l si stipulata. ff.de dona.inter virum & uxo.

Mala membra præsumuntur quorum caput est malum 37.dist. §.ultimo.& no. Inno. de accusa.c.dilectus.

Mulier oblita præsumitur prioris mariti nubendo secundo. in auth.de nup.§. non tamen.

Miles captus præsumitur ob fatuitatem, qui in suis negociis piger aut segnis est, no.& probatur in l.non omnes. §.à barbaris.ff.de re mili.

Mentis incompositio, uel compositio ex incessu corporis p̄sumitur.41.dist.in fi.

Mala fides præsumitur in eo, qui petit illud, quod certum est testatorem ad eum noluisse peruenire.l.quidam. ff. de hæredi. instit.

Mulier præsumitur corrupta cōtra quam de confabulatione, amplexibus, aut osculo constat 27.q.1.nec aliqua 32.q.1. dixit dominus.

Mutuatam pecuniam esse præsumitur in refectionem nauis in ipsam refectionē conuersam, si refectione tunc nauis indigebat l.r.in prin.ff.de exercito.

Mādatum procuratoriū interuenisse præsumitur ei, cui munimenta ad causam pertinentia sunt assignata.vt no. ff.de pac. conuen.l.fi.de off. dele. c. corā. in prin.& in Specula.in titu.de satisda.§.uiso.uer. sed qualiter & hæc uera; si is, qui ostendit instrumenta est coniuncta persona.secundum Pet.ut no. Cy. C.de procura.l.maritus. Quid autem si ostendit sigillum, uide Luc.de Pen.in l.1. C. de curiosis & stationari. lib. 12.

Mori prius præsumitur paruus q̃ magnus l.inter,in princi. ff.de pac.dota.l.si possessor.§.1.ff.de religio.

Mori p̄sumitur regulariter prius qui prius est natus l. hæreditatum computa.ff.ad l.falc.& de fideicommissa. liber. l. is, qui ex causa.

Mulier præsumitur pronior ad intercedendum quàm ad donandum l.4.ff.ad Velleia.

Qui promittit aliquid, quod in mensura continetur, ad communem mēsuram id uelle præstare præsumitur.Luc.de Penna in l. Princeps,præsump. 99. C.de Principibus agentium. libro 12.

Vbi pręsumitur etiam, qui iubet

in extremitatibus ex pręsenti. Socin. consil. 16. numero 7. in 3.uolum.

Minæ faciunt præsumptionem, quando sunt factæ in specie. & secutum sit delictum.Dec. consi.189.nu.14.

Mandati præsumptio non cadit sine scientia & patientia. Alex. consi.36.nu.2.

Mortuus an præsumatur intrans bellum. si non est usus exire. Corn.consi.204.litera B, & D. in 3.uol.

Mala fides præsumitur potius q̃ ignorantia.Corne.consil. 265. litera L,in 3.

Mulier ducta ad domum præsumitur cognita,limi. ut per Ancha.in consi.209.nu. 1.

Mala præsumptio per bonam famam tollitur.Soci. iun. consil. 189.nu.13.in 2.

Medii præsumptio oritur ex terminis.Ruin.consil.56.nume.7. uolum.1.

Malæ fidei præsumptio cessat, & bonæ inducitur spacio longissimi temporis,præsertim concurrente titulo, licet nullo & iniusto, maxime confirmato. Ruin.consi.41.nume.25. & 29. uolum.1. & præsumptio malã fidem abesse differt ab illa bonam fidem adesse, quia est dare medium. Rui. consi.41. uolu.1.nu.30.

Præsumptio fit contra mercatores solitos recipere & facere cambia illicita.Parisi.consi.91. nu.25.in 1.parte.

Præsumptio est,neminem mendicare uelle, & ore tremente cibũ quæritare, si aliter uiuere possit.Gratus respon. 14.n. 8. uolu.1.

Præsumptio iuris adest pro muliere, quæ negat matrimoniũ fuisse contractum. Gratus respon. 2.nu.43.uol.2.

Præsumptio, quòd ita testator uoluit contra matrem non admittitur. Riminald.consil. 38. nume.22.

Præsumitur,qui male se gessit,se peius gerere in futurum. Ioa. Iaco.de Leonard. inter consil. Bruni, consi.114.nu.72.

Præsumitur quilibet scire mortẽ sui Prælati, & quæ in ecclesia sua aguntur.Ripa respon. lib.2 interpreta.in cap. eam te. de rescript.num.53.

Metu,uel spõte quis pręsumatur actum facere sciens se posse compelli.Ripa in c.cum M, de constitu.num. 180.

Mortem asseuerans ante uerisimilem noticiam esse conscius alicuius conspirationis. Ripa respon.lib.1.cap.16.num.3.

Malæ fidei præsumptio non potest allegari post 30. annos. Castaneus in consi. 16. num.5. Cassa.in decis. fol. 350. nume. 9. Et hoc, ubi solum præsumitur mala fides, secus ubi apparet de uera mala fide,ibi.n.10.

Fallit

Fallit in eo, qui intentat hęreditatis petitionem. C. de iure delibe. l. licet. & de peti. hęreditat. l. hereditatis. cum ibi etiam no. Nepos de Mõte Albano in suo fugitiuo. articu. 25. nu. 24. Tomo 13.

Præsumptio est uerisimilis, quòd potius secuta sit copula, ut cõfirmaretur matrimonium q̃ secus Alcia. consi. 13. lib. 1. nu. 23. ubi etiam dicit, ꝙ copula, si sequatur sponsalia, præsumitur secuta in executione matrimonii. & ibi etiam dicit, quòd delinquens simul præsumitur in eodem genere delicti deliquisse. & ꝙ quis præsumitur perseuerare in eadem intentione, in qua prius fuit, nisi expresse contrarium probetur. ibi. nu. 7. & debet interpretatio in dubio fieri pro matrimonio. ibid. nu. 15. & non præsumitur uoluntas mutata. ibi. nu. 21.

Maior quis pręsumitur, nisi minor probetur, no. glo. in cap. in præsentia, de proba. An ille, q̃ contrahit cum minore præsumatur eum sciuisse minorem. tradit Bald. in l. fin. C. si aduer. credito.

Meum quid esse pręsumitur ratione uicinitatis. no. Bart. in l. ideo, ff. de acquir. rerum domi. uide Areti. in l. sed & si de sua, colum. 5. ff. de acqui hęre.

Mortuus pręsumitur prius infans in naufragio quàm mater. ff. de pactis dota. l. inter socerum & de rebus dub. l. si mulier. Iodocus de pręsump. nu. 25.

Licet pręsumatur prius mortuus pater, uel mater, quàm filius inspecto ordine naturæ. Fallit quando filius esset impubes mortuus. Maran. in procemio suæ practicæ, num. 15. fol. 7. Iodocus in practi ciuili. cap. 178. nu. 25. sed si pater & filius ambo sint uiribus pares, etiã ambo pariter mortui esse præsumuntur. l. si ij, qui inuicem. ff. de dona. cau. mortis. ita glo. in d. l. inter socerum. Marsil. in §. diligenter, nume. 100. in practi. crimi. Similiter prius mortuus filius non pręsumitur in bello quàm pater. sed pater, ff. de rebus dub. l. qui duos. §. cum in bello. & ibi etiam dicit Barto. ꝙ filius non dicitur superuixisse, qui simul cũ patre decesſit. & plus etiam ibi dicit Barto. quòd ille, qui dixit aliquem decesſisse sine liberis habet suam intentionem fundatam de iure communi. quia licet quis habuerit liberos ante eius mortem, non præsumitur habere tempore suæ mortis. l. spadonem. §. qui absolutum. ff. de excusatio tuto. uide tamen Bar. in l. numerum. ff. de rebus dub. ubi dicit, quòd ubi est dubiũ quem prędecesſisse, melior est conditio posſidentis, ita ꝙ ille, qui petit, debet probare

talem

talem prædecessisse, si faciat pro intentione agentis. item præsumitur uxorẽ primo mortuam cum perit simul cum marito.l.qui duos.§.inuitus,ff. de reb.dub.

Marito tamen & uxore simul morientib. in naui, licet ne sciatur quis primo fuerit mortuus, tamẽ iudicatur in fauorem possidentis res hæreditarias. vide Syluanum post Bar. in consil. 27.num.7.uide infra.

Semel malus in eodẽ genere mali semper pręsumitur malus.l. cui.§.hisdem.ff.de accusa.Bar. in l non solum.§.si plures,ff.de noui operis nunc.& in c.scribat,extra de pręsumptio.Bar. de præsump. & qui cum malis conuersatur malus præsumitur, & sufficit quem probare cum malis couersari, ut malus præsumatur,& ut suspectus repellatur l. si plures.§. si pares, ff.de administrat.tuto. Alciat. de præsumpt.reg.2. præsump. 7.uide Milleum in eius prac. crimin.fol.24.nu.2.

Mortuus pręsumitur testator eo ipso, quòd eius testamentum grossatum iudicialiter exhibetur,ut dicit Bar.in l. edicto,C. de edi. di. Adr.tollen.ubi etiã dicit, quòd ex quo hęres, qui uult uti beneficio d. l. exhibet instrumentum,quòd debet admitti in possessionem absque eo, quòd probetur testator mortuus,cũ pręsumatur mortuus.

Mente præsumitur cogitasse, qđ ore expressit.l.quod labeo.ff. de suppellect.lega.

Minor eo ipso,quòd fideiubet, p̃sumitur deceptus, ut dicit gl. singularis,in l.ait prætor.§.nõ solum.ff.de mino.

Mandatum factum ex modico internallo pręsumitur ex uerbis ante ea dictum,& hoc no. pro homicidio,quòd si locutus fui tecum tacitè, & subito occidisti hominem, præsumptio est, quòd mandauerim. glo. est in l.si uentri.§.fi.ff.de priui. cred.

Mala fides pręsumitur, quando quis emit per interpositam p̃sonam.item quando clam.itẽ quando omnia bona sua uendidit,siue una uenditione,siue diuersis.uide Bart. in l.post cõtractum. ff. de donat. item ex modicitate precij.item quando res est pro parte uendita, & pro parte donata. item quãdo non interuenit precium, sed clam redditum fuisse probatur, quia non dicitur interuenisse, quod non permansit, ut per Bald. in l.2. C. de repu. hęredi. uide omnino ipsum Bal.ibi.item præsumitur malã fidem habere ille, qui mercatur contra iura, sicut emptor rei ecclesię, uel rei minoris sine auctoritate superioris, uel curatoris. ita, quòd non pos-

sunt

ſunt tales præſcribere, ut plenè per Dyn. in c. qui contra iura, de regu. iur. in 6. & præſumitur mala fides, ubi ſolemnitas debita non ſeruatur. ita dicit glo. in l. 1. ſuper uer. malæ fidei, C. de fide inſtru. & iure haſtæ. lib. 10. & ponit Bart. in l. cum plures, §. qui bona fide, ff. de admini. tutor. & ex mala fide ſemper adeſſe præſumitur dolus. Guid. Pap. de præſumptio. num. 44. & ſeq.

Matrimonium præſumitur, ſi minor annis moretur cum alio, cum quo contraxit uſque intra legitimam ętatem 27. q. 2. c. priuſquam, ſecus ſi ſeorſum 30. q. 2. c. ubi.

Præſumptio debet eſſe pro matrimonio. Emilianus conſilio 119. num. 21. quando eſt factū in facie eccleſię, aliàs ſecus, ut ibi plenè.

Mater ea non præſumitur ſi non diligit filium, 2. q. 6. cap. ſi quis putauerit, quod intelligendū ęſt, ſi dubitetur, cuius eſſet filius. Guid. Pap. de præſumpt. num. 53. tomo 13. uide Alciat. de præſumpt. num. 54.

Mortuus in ſtrata publica repertus præſumitur occiſus ab illo, qui multum frequentabat d. ſtratam, & talis poteſt torqueri, ſi eſt malus. Guid. Pap. de præſumpt. nu. 55. poſt Ang. de Maleſ. in uer. fama publica, quid ſi ſiut quinque in una domo, & aliquis reperitur interfectus, an ab aliis quatuor præſumatur interfectus. Gui. ibi. & Angel. ibi.

Mortuus reperitur incarceratus in carcere, & ignoratur quomodo, & a quo, an pręſumatur contra commētarienſem. reſpon. quòd ſic, niſi ipſe aliter probet, quòd nō dolo, uel culpa ſua ſit mortuus. glo. ſingularis in l. cum res. §. ſi ſpecies, ff. de leg. 2. Angel. de Maleſi. in uerſi. fama publica.

Minor præſumitur ignorare. no. glo. in l. quis patrem. uer. proinde. ff. ad ſenatuſconſul. Macedonian.

Mētis ſanę quilibet pręſumitur, niſi probetur contrarium l. nō codicillū, C. de codicillis, quæ præſumptio naturæ transfert onus probandi contrarium in aduerſarium, ut ibi.

Metus præſumitur inter ſubditū & dominum, ſecundùm Inno. in c. ſi diligenti, de præſcript. Guid. Pap. q. 407. circa mediū. ibi. ratio quia.

Minor adeundo hæreditatem an præſumatur læſus, ut reſtituatur in integrum aduerſus aditionem hæreditatis, uel ſi debeat probare hęreditatē oneroſam, uel ſi ſufficiat, quòd minor probet credita eſſe in hæreditate, uide plenè Guid. Pap. q. 145. & ſeq.

Minori ſufficit probare aduerſus

sus tutorem præsumptam læsionem, secundùm Bald. in l.fi. C.si aduer.uendi.

Mala fides etiam præsumitur, eo ipso, quòd quis emit rem alienam sciens eam esse obligatã, adeò quòd non est necesse discuti prius principalem debitorem, ita dicit. Hostiensis in summa tit. de pig. §. quæ actio.

Mensæ episcopi bona, quæ tenet Episcopus præsumuntur, nisi contrarium probetur. Guid. Pap. q. 154.

Minor præsumitur lęsus in odiũ fœnerantis. l. 1. C. si aduer. credito. & sufficit quem probare per coniecturas, quòd sit minor, ut dicit Bal. in d. l. Lucius, ff. de exercito.

Minor restituitur propter dolũ, uel insidias tutoris, siue sit dolus uerus, siue pręsumptus. l. fi. & ibi Bald. C. si aduer. uendi.

Maleficium perpetrasse an præsumatur, qui egressus fuit e domo cum ense euaginato. resp. Guid. Pap. post alios, de præsumptio. num. 82.

Maritus uolens castigare uxorẽ, eam percutit de uno baculo, sic, quòd sanguinare fecit. An absque denunciatore possit inquestari. resp. Gui Pap. de pręsump. num. 91. quòd nõ, quia non debet præsumi, quòd dolosè, uel animo iniuriandi eã sic percusserit, considerato, ꝙ sunt coniuncti, & socij diuinæ & humanæ domus. Nec obstat l. j. C. de emenda. propinquorum, quia intelligitur, ubi cũ enormitate fit castigatio animo doloso, ꝗ dolosus animus pręsumitur ex atrocitate vulneris, §. atrox. insti. de iniuriis.

Maritus nomine uxoris aliquid acquirit & soluit, an uideatur donare. resp. Guid. Pap. de præsump. num. 92. quòd ex nobilitate uiri & diuitiis eiusdẽ ac modicitate pecuniæ præsumitur donatio. Aliàs non, & hoc propter prohibitionem donationis inter uir. & uxor. & ipse maritus, uel eius hæredes pecunias repetere poterunt, de hæredibus tamen est aduertẽdum secundum ipsum, quia si maritus nõ reuocet, seu super hoc querelet in eius uita, donatio confirmatur morte mariti, ideo hęredes non poterũt repetere.

Maritus, qui iocalia per eum data uxori postea impignoret, an præsumatur donationem iocalium reuocasse. uide Bart. in l. si maritus 2. C. de don. inter uir. & uxo.

Minor in dubio præsumitur læsus eo ipso, quòd permittit labi tempus ad appellandum. vide omnino Gui. Pap. de pręsump. num. 100.

Minor, qui non appellauit intra x. dies, an pręsumatur læsus. Bart. l. fin. C. in quibus ca. in integ.

teg.resti.non est necessaria.

Metus non præsumitur, interuenisse in contractu facto coram parentibus & amicis, iuxta l. transactio.C.de transac. & ibi Saly. Marsil. singul.417. ubi & alia.

Matrimonium non presumitur fuisse contractum per exhibitionem instrumenti dotalis, maximè in alterius preiudicium.ita no. Innoc. in c. illud de præsump. uide omnino Bertachinum in uer. matrimoniū præsumitur,uel probatur,ubi fusius,& ibi contra ser Bartholomæum de Milliario, quia ꝓmissio dotis matrimonium non probat.

Presumitur quis habilis ad matrimonium contrahendū & procreandum filios, nisi contrarium probetur l. filium, ubi & Barto.ff.de iis, qui sunt sui, in principio.

Miles presumitur,quòd non accipiat pecuniam mutuo, nisi in castrensibus negociis, ut C.ad Macedo.l.fi. & est presumptio iuris & de iure, contra quam non admittitur probatio in contrariam. Bar.de præsump.

Mater præsumitur primo mortua cum ipsa periit simul cum filio pubere, aliàs pupillo. Bartol.de presump.col.2. & præsumitur, quòd si pupillus habet substitutum, & non apparet quis primo sit mortuus,an testator uel pupillus,in dubio p̄sumitur primo mortuus testator,quàm pupillus fauore substitutionis. item presumitur quis mortuus in pupillari etate,& non in adulta, quia in dubio presumitur pro substituto fauore substitutionis. uide in Apostil ad Bartol. de presumptio.de pluribus mortuis,quis p̄sumatur primo mortuus,uidere remissiuè licet p Thomā Diplouatat.j in d. apostil. ad Bartol.in tracta.de presumpt. ubi plura,& Bar. in consi. 179. Martinus.

Mala fides potius presumitur in dubio, quàm ignorantia, arg. l.quemadmodum,C.de agric. & censi.li.11. & quomodo procedat,uide Corn.consi.265.in 3.uol.incip. in hac uidetur,ult. colum.

Metu contraxisse nō presumitur, qui contraxit interuenientibus affinibus & cōsanguineis. Alciat.regu. presumpt. 1. presumpt.20.

Maritus, cui uxor tradidit instrumenta, presumitur esse procurator uxoris sue. Alcia.de presumpt.regu.1. presump. 33.

Maritus presumitur habitare cū uxore sua,sicut clericus in ecclesia sua residere. Alciat. reg. 1.presump.35.

Mori citius presumitur senex, q̄ iuuenis, unde aliter dicitur turbari ordo nature.Alciat.de

Mater

Mater præsumitur, quæ non permittit filium uulnerari, c. after te, de præsumpt. Innoc. in cap. Michael. de filiis presby.

Mutatione locorum præsumitur mutari mentis affectum. 81. dist. ualet.

Militare præsumitur ex pecuniis patris, aut cognati sui. C. de pigno. l. ult.

Merces præsumitur promissa, eo ipso, quòd mancipium imponitur, nauta probatur, ff. ad l. Rhod. de iac. l. si uehenda. in principio.

Minorem locupletatum præsumi soluta pecunia pro re minoris uendita si in uenditione ipsa debitæ soleunitates sunt seruatę, C. de prædiis mino. l. si prędium, & no. eo. ti. l. prędiorum, sęcundum unam opi.

Malæ fidei semper præsumitur, qui semel fuit malę fidei, C. de præscrip. longi temp. quę prolibet. l. 1. in fi. & ibi no.

Memor hodie præsumitur eius, quod quis olim sciuit, in l. Lucius Titius, num. 6. per Pau. de Cast. ff. de leg. 2.

Malum de façili non est præsumēdum de aliquo in senio, qui in iuuentute bene uixit. c. cum in iuuentute, de præsumptio. 34. dist. fraternitatis imò de senectute multa bona præsumuntur, de quibus Lucas de Penna in l. 1. C. de consulib. lib. 10.

Mala fides nō pręsumitur in his, quæ palam aguntur. C. de contrahen. empt. l. cum ipse. ff. de iure fisci. l. non intelligitur. §. si quis palam.

Mala fides non pręsumitur in eū, q̀ rē a domino emit, nisi aliàs sit & bonis interdictum a iudice, uel a lege. l. si quis cum sciret, ff. pro empto.

Minor nō pręsumitur lęsus, ideo quia minor nisi probetur. l. nā & postea. ff. de iureiuran. l. ꝗ si minor. §. non semper. ff. de mi.

Minorem pupillum non esse locupletatum pręsumi, pecunia soluta tutori pro uenditione rei pupillaris nisi per emptorem probetur l. prædiorum, C. de præd. mino. & qđ ibi no.

Malus licet semper præsumatur malus, pręsumptionem tamē non faceret uerberatio, aliàs contra aliquem facta, in causa homicidij. Grammat. decisio. Neapol. 25. nu. 7. uide Gribal. Axiomate, Malus.

Nemo ita fatuus præsumitur esse, quòd in se mentiatur, si maximè confiteatur aliquod delictum, cum cōfessio in delictis facta præsumatur uera, & spōte facta, & conscientia perpetrati sceleris. Gramma. decis. Neap. 36. nu. 64. & seq. & decis. 48. num. 11.

Mētis sanę pręsumitur unusquisque, saniq̀ue iudicij, & facere, uel non facere, quæ quilibet homo sani iudicij faceret, uel

non

non faceret. Alba.consilio 46. num.4.

Præsumptio est maxima contra repertum in mendacio. Bar.in l.qui sine, numero tertio,ff.de quæstio.

Presumptio, quòd matrimoniũ interuenerit, est presumptio iuris, & de iure. Barto. in §.ad hoc,num.2.in authen.ut liceat matri & auię.

Minor,qui semel fuit, non presumitur hodie minor. nã in his, quę cursu temporis mutãtur, non presumitur de preterito in futurum. Bart.in l.de ętate, num.13.ff.de minor.

Meum præsumitur, quod fuit meum, uel auctoris mei. Bart. l.siue possidetis,nume.1. C.de probat.

Metus non presumitur, nisi probetur. Alciat.consil.55.nume. 20.lib.9. & ideo debet probari per allegantem per probatione luce clam & meridiana clariores. Rolandus consil. 83. num.37.

Presumptio est contra eum, qui succubuit, quod malam causam haberet,& quòd iustè succubuerit. Alcio.consi.44. num. 61. lib.9.

Mutare uoluntatem nemo presumitur, quomodo intelligatur. Alciat.in consi.13. num.21. lib.1. scilicet rebns sic stantib. ut ibi.

Presumptio est pro his,qui in muneribus alicuius functione deliguntur. Portius in consil.22. num.3.

Mulier præsumitur ex alio concepisse,quæ post mortem mariti per 11.menses peperit, ut in authen. de restit. & ea, quæ parit,§.mulier,& videtur probari in l.Gallus,in princ. ff. de liber.& posthu.

Præsumptio est pro uiris morũ probitate & scientia literarũ præditis.Portius consil.91.nu. 5. & hæc quidem præsumptio mediocris non est. idem in consi.206.num.13.

Malum semper præsumitur de malo uiro. Cephal.in consilio 164. nume.14. Ripa de peste, num.326.

Malæ fidei præsumptio cessat in præscriptione 30. annorum. Ceph.consi.240.num.17.

Mandati ad occidendũ præsumptio an oriatur ex eo, quòd dominus iniuriatus loquutus sit famulo in aurem,uel ei dixerit. Vade & non reuertaris &c. uide Iulium Clarum in pract. crimin. ubi de mandato agit, & ego aliàs scripsi in meo de seruis uel famulis tractatu.

Præsumitur monasterium monialium fore pauperius, quàm sit monasterium monacorũ. Ripa de peste, nu.388.

Mulier præsumitur seducta à viro, cui commiscetur. Corsus in daga.iuris lib. 3.cap.17. nu.3.

Præ-

ter. isto uer. Mala fides præsumitur, ubi fusius.

Mandatum præsumitur per ostēsionem sigilli factum à non persona domestica. quia domestica potuisset uerisimiliter surripere illud. & ex solo sigillo siue ostentione scripturæ mandatū non præsumitur. Firman. isto uer. ubi etiam dicit, ꝙ mandati solennitas non præsumitur, etiam post mille annos.

Mandatum non præsumitur reuocatum ex lapsu longi temporis, nisi causa supueniat, no. in l. si Cornelius, de solu. secundum docto. & Paul. de Castr. in l. cū precario. ff. de p̄cario.

Mutatio non præsumitur. Alciat. consi. 102. nu. 5. lib. 5.

Mens testatoris præsumitur esse conformis iuri cōmuni l. si duo in fi. ff. de acqui. hęredi. Neuiz. fusius in consi. 2. nu. 4. item statuto & consuetudini, ibi fusissimè.

Maritus præsumitur dominus ꝓpter pręeminentiam, nisi uxor probet res esse suas, etiam per scripturam priuatam, ex qualitate uero rerum quando præsumitur domina, etiam si non probet se dominam, ut si sunt uestes muliebres. Socin. consil. 40. in pręsenti. uers. ex quibus. cum uer. seq. in 1. par. Firma. in reper. uer. maritus.

Matrimonii præsumptio fit. ut p Specula. de præsump. §. necessaria. & per Soci. cons. 39. uers. circa secundum dubium in 1. & per Bertachi. in reper. uersi. matrimonium. Nam matrimonium præsumitur ex eo, quòd quis domi retinet mulierē honestè natam, non uilem, uel seruam. & instrumentum solum non probat matrimoniū præsumptiuè. & præsumitur matrimonium contractum p uerba de pręsenti ex immissione annuli in ecclēsia, uel in domo præsentibus pluribus testibus facta, aliàs præsumitur p uerba de futuro. item præsumitur matrimonium post copulam pręsumptione iuris & de iure, etiam si mulier confiteatur contrarium. quia contra pręsumptionem iuris & de iure non admittitur probatio in contrarium, etiam per confessionem partis c. super eo. de eo, qui cogno. consan. uxo. suę, aliàs, sic no. in auth. sed iam necesse. C. de dona. ante nupt. Cępola cautela 22. item matrimonium præsumptiuè contrahitur per sponsalia de futuro subsecuta copula carnali, nec admittitur probatio in contrarium. gl. in c. veniēs ad nos. de sponsa. Firm. ibi.

Matrimonium an præsumatur cōsumatum per minorem cohabitantem cum ea, cum qua contraxit matrimonium. Cast. consi. 270. Firm.

Ma-

Matrimonium habet pro se præsumptionem iuris, quando est contractum in facie ecclesiæ, nisi contrarium probetur. Specula.de sponsa.§.5.

Mens mala præsumitur ex actib. exterioribus.clem.exiui.§.hinc est, per Card.de uerbo. sign.& de pręsump.c.1.

Mens testatoris præsumpta facit præsumptionem, factam in vnum casum extendi ad alium l.fin.& ibi Docto.& Alex.C.de posthu here.insti.

Maior quis pręsumitur, nisi probetur minor.glo.in c.in pręsentia,de proba.

Metus principis in dubio semp præsumitur fuisse talis, qualis de iure esse licet.Firma. fusius in reper. uer. mens principis.

Mercator pręsumitur scripsisse in libro suo rationem de mandato debitoris, cum quo contraxit.Firma.uer.mercator.

Meretrix præsumitur, de cuius domo scholaris est uisus exire.Cy.& Bal.in l neque natales C.de proba.item si consueuit intrare nunc unam domũ, nũc aliam.Ange.in l.si qua illustris C.ad officia.Firma. in uersic. meretrix.

Meretrix coniugata pręsumitur parere filium ex uiro, etiam si publicè meretricatur. l.miles. §.defuncto. ff.de adulte. Rom. sing.meretrix.

Merita præcedentia faciunt præsumi donationem.Firma.uers. merita.

Metum qui simulat præsumitur consentire, c.consensus .i.per Firma.

Metus non pręsumitur in vxore contrahente cum viro,nisi probetur de minis, uel uerberib. nec ex sola dignitate.Firman. uersi.metus.item metus præsumitur in solotione debiti facta à carcerato.metus non præsumitur, ubi interuenit decretũ principis,iudicis.uel pręsentia coniunctorum.Firm. ibi.

Metus an pręsumatur accedere uenditioni, quæ fiat post protestationem factam, ꝙ metu uendat.Firma.ibi.

Metus facit rescindi contractum inter medicum & infirmum, q. præsumitur, & ideo officio iudicis rescinditur contractus. Bar.l.inter positas. C.de transac.l.medicus,de uariis cognitionibus,Firma.

Metus præsumitur in contractu facto ex interuallo. Bar.in l.interpositas.ad fi.C. de transact.

Metus iustus probatur etiam ex pręsumptionibus. Firma. uersic.isto.

Miles præsumitur citius errare quàm delictum committere. l.penult.C.de iis quæ in testa. alieri.& Alex.consi.104.

Minæ faciunt præsumi mandatũ. Bal.l.1.C.de seruis fugiti .Alex. in l.1.C.de his,quib. ut indig.

Hhh Minæ

Minæ non præsumuntur in obligatione filii facta pro patre in contractu.Bal.in l.filiusfam.C. de fideiuss.

Minor an quis præsumntur.Firm. uer.isto.

Minor excusatur a dolo præsumpto.glo.& quod no.in l.ubi exigitur.ff.de Eden.

Minor pręsumitur lesus ex multuo, sibi facto a creditore usurario.& cum fenore, non autē siue fenore.& promittendo dicitur ledi minor.Firman. uersi. minor.

Minor non præsumitur iurasse in contractu.gl.in l. sciendum. ff. de uerb.obl.

Minor iurans non contrauenire, an præsumatur scire beneficiū restitutionis in integrum, sibi competens, ut illi renunciare tacitè uideatur.Firma.uer. minor iurat.

Minor iurans non præsumitur læsus ex iuramento sibi pręstito, uel a se delato,nisi habeat testes.fusius Firma.

Minor iurans non pręsumitur periurus,nec potest probari periurus.no.in l.qui iurasse.& in l.alias.ff.de iureiuran.Firman. in reperto.

Mortuus quis præsumitur post centum annos, prius non.Firma.uer.isto.

Mortuus quis ex uulneribus præsumatur.Firma.uer. mortuus.

Mortuus an præsumatur penituisse in articulo mortis.Firm.uersi.pęnitentia.

Mulier non pręsumitar in dolo.l. ubi in prin.ff.de eden. Bal. in l. fi.in 3.q.C.de iure delib.

Mulier luxuriosa pręsumitur prodiga, in tantum, ꝙ non admittitur probatio in contrarium. Fely.in cap.pastoralis 3.columna,de iudi.

Mulier soluens pro alio non præsumitur donare ei, sed eius negocia gerere, nisi sit consanguinea,uel ualde diues.Bal. in l.1.C.ad Velleia.

Mutionis salma esse non pręsumitur, sed aliena.Bal.no.in l.3. C. de nauti feno.

Contra Mercatores solitos recipere & facere cambia illicita pręsumitur.Parisi.cons.91.nu. 25.in 1.uol.

Maritus uiuere pręsumitur donec de morte ipsius constet,etiam in dubio,& id usque ad 100.annos.l.fi.C.de sacrosan.eccle.Iodocus in prac. ciuili. cap. 178. nu.17.ubi de probat.per præsump.agit.

Si reperitur. ꝙ mercator in libris suis scripserit rationē ad me pertinentem. pręsumitur scripsisse ad petitionem mei, cuius interest. ita Cal.in l.2.C. de eden.de quo Rui.consi.117. nu.8.in 5.uol.

Mercator,quando tenet pecuniā alicuius, in dubio pręsumitur lucratus,nisi infra annum protestetur

testetur de contrario. ita Ioã. de Platea in l.neminē,C.de su scep.& Archid.lib.10.de quo decis.Delphin.888. nume.3.& inquit Bar.in d.l.neminem, ꝙ quando aliquis tradit pecuniam in manib. alicuius mercatoris ad honestum lucrum, seu ad medietatem lucri & dāni, ꝙ quis non poterit petere rationem reddere de lucro ante finem anni,& similiter, quādo peteretur administratio totius lucri illius negociationis, secus si peteretur reddi cōputum alicuius particularis capituli dictę negociationis, uide omnino d.decisio.Delph. per Mar.& socius debet reddere rationem mercantię omni anno,ut est text.in l. si quis, C.de naufragiis,ut per Barto. ibi de quo Corset.facit sing.in uer.mercator.

Actus approbatorij alicuius negocij per metum contracti incontinenti sequentes pręsumuntur etiam ipsi per metum interuenisse. Alciat. in consil. 6.nu.45.in 1.lib.

Ad resolutionē matrimonij non sufficiunt pręsumptiones, sed testes omni exceptione maiores.Alciat.cons.5.num.56.

Matrimonium pręsumitur facilius contractum propter ęqualitatem, ad quod probandum admittuntur consanguinei, & etiam mater. Alciat. consil. 5. numero 63.in primo.

Matrimonium contrahere nemo pręsumitur per metum,pręsertim ubi adest ęqualitas.Alcia. consi. 5.num.74.in 1.

Metus non præsumitur,nisi probetur.Alciat.consi.5. num.76. in 1. lib.

Matrimonium est facti, unde nō pręsumitur D.m.Alciat.consi. 9.num.19.in 1.lib. nisi quis cōtraxerit cum quadam de futuro, & postea eam cognouerit. ius certè pręsumit inter huiusmodi uerū esse matrimoniū. Iodocus in prac.ciui.cap.178. de proba.per pręsumpt. num. 38.ubi latius.

Metus reuerentialis non præsumitur, nisi minæ probentur. Alciat.consi.36.nu.8. in 5.

Matrimonium non præsumitur, nisi probetur,quia est facti, & facta non præsumuntur.Alcia. consi. 53.num. 3.in 5.

Maritus quamuis recipiat fructus ex fundo uxoris præsumitur potius recepisse iure cuiusdam familiaritatis propter præeminentiam, quàm iure dominij.Alciat. consi.66.nu.3. in 5.uol.

Lex pręsumit aduersus muliones, quòd sint fures, & conueniant cum furibus. Alci.consi. 133.nu.9.in 5.lib.

Metū facilius præsumi facit qualitas personarum etiam fragilitas mulierum. Alciat. consil.

1.num.23.lib.8.

Nec dolus, nec metus, nec mala fides præsumitur, nisi quatenus ex perspicuis coniecturis probatur. Alciat.consi.1.num. 51. lib. 8. & quando in renunciatione adest iuramentum, & postea dicta renunciatio ratificetur, præsumitur ratificata potius timore iuramēti, quàm libero consensu. Alciat.consil. 1.num.50. lib.8.

Mater non præsumitur dedisse alimenta filijs animo donandi illis, quando adest pater, ex quo principaliter ad patrem pertinebat. Alciat. consil. 46. nu.3.lib.8.

Metus eliditur ex pluribus de quibus Alciat.consi.71.nu.6. lib. 8.& consi.55. ubi plura de metu.uide omnino.

Mētis sanæ quilibet pręsumitur. Plotus inter consi.diuerso.cōsil.168.num 7.in 1.uolum. per Zilettum.

Mulier egregia forma induta honoratior, quàm par sit, præsumitur, uel quòd furto subtraxerit ea uestimenta, uel quòd mechia sibi comparauerit, & concubinatu, & hæc quidem est leuis præsumptio, ut per Iodocum cap.178. de probatione per præsumptionem, nu.8.

Metum inferre iudex non præsumitur, quia pro eo præsumitur. Bertran.consi.316.num.4. in 2.uolum.lib.1.

Per præsumptionem minarum quis condemnandus non est de homicidio, de quo nescitur a quo actum sit. Abb. in c.literas, num.3. de præsumptio.

Mala fides præsumpta non impedit prescriptionem. Abb. in c. illud, num.20. de præscript. de mala fide quādo pręsumatur. Abb.fusius.in c.si diligenti, de pręscrip.uide Crauet.de antiqui.tempo.uersi.mala fides, in repertorio.

Memor quis esse pręsumitur eorum, quę fecit in testamento. Albericus in l. filio. nu.1. ff.de rebus dubiis.

Malitię pręsumptio an tollatur per pœnitentiam. Albe.fusius in l.omnimodo, C. de inoffic. testamento.

Malum pręsumitur de pauperib. quibus non est uictus, & uita sufficiens, in authent. de defenso.ciui.post princ. Luc. de Penna in l. 7. ad fin. C. de iure fisci, lib.10.

Malè pręsumitur contra officiales, qui ad aliquid agendum procedunt absque principis iussione, & pręsumuntur insolentes, & iudices procaces, & custodes carceris pręsumuntur faciliter corrumpi, & ut captiuis non exhibeant alimenta, & executores iudiciorum pręsumuntur pertinaces, auari & proterui, sic & publicani temerarij ad illicitas factio-

suma

ſumatur ex uulnere, uel morbo præcedente. Alexand. in l. ſi quis cum aliter, nume. 25. ff. de uerbor. oblig.

Mortuus præſumitur interfectus, ſi non apparet. Ang. in l. & ſi certus. §. ſi unus, num. 1. ff. ad Syllanian.

Mandatū & compromiſſum pręſumuntur in laudo ualde antiquo præceſsiſſe. Caſsiodorus deciſ. 3. nu. 2. & etiam ſi cū ſententia eſſet productus proceſſus, in quo deficeret mādatum, præſumitur in antiquis, uel antiquiſsimis ratihabitio, aut ſcientia, uel patientia domini, uel ſimile præſumptum mandatum, ibi. nu. 6. de procuratoribus.

Mors præſumitur, quòd impetrationem præceſſerit, etiam ſi eadem die facta reperiatur. Caſsiodorus deciſ. 21. num. 1. de prębendis.

Mandatum non præſumitur, niſi probetur, etiam ſi delictum committatur per famulum, uel amicum. Bal conſil. 98. nu. 7. in 1.

Mali mores parentum inducunt pręſumptionem contra filios. Afflictus in conſti. in tit. de pœna mulierum iniuſtè conquerentium, num. 7. lib. 1. fol. 112. ubi etiam dicit ideo cauendū, ne quis accipiat uxorem uitioſam imparem ſibi, ne alienę fortè ſordidæ ſtirpes ſplendidis ſeu ingenuis natalibus audeant ſubrogari.

Mortuus repertus in ſtrata præſumitur mortuus ab eo, penes cuius oſtium reperitur, uel ab illo, qui frequentabat illam ſtratam. Marſil. in prac. crim. in §. diligenter, num. 107. & ibi nume. 114. quòd præſumptio eſt minus, quàm indicium, & quòd præſumptiones perſpicuæ faciunt argumētum, & ꝙ præſumptio delicti tollitur ꝓbatione bonæ famæ, ibi. numero 197.

Memor ſalutis ęternæ quilibet præſumitur. Marſil. in prac. §. reſtat. num. 2.

Mortuus in carcere in dubio pręſumitur mortuus a cuſtodib. Marſil. in pract. in §. attingam, num. 51.

Malus animus in prohibitis præſumitur. Blancus in prac. fol. 55. n. 130. & malus præſumitur natus ex malis parentibus, uel mala progenie. ibi. nu. 37. fol. 128. & malus ſemel &c. ibi nu. 14. fol. 160.

Minans habet contra ſe præſumptionem. Blancus in pract. nu. 46. fol. 129.

Maritus reperiens uxorē in actu adulterij, & tacens præſumitur leno. Folle. in prac. crimin. uer. item quòd fuit leno, num. 11. 12. & 13. Ferra. cautela 14. num. 6.

Mortuus infra quantum tempus

præſu-

præsumitur mortuus ex uulnere. Carrerius in prac. crimi. §. circa, nu. 324. ubi quid si conualuit & postea est mortuus, & quid si post triduum surrexit, & incedit cum baculo.

Mandatum an præsumatur ex scientia & patientia domini, quãdo quis comparet, ut procurator domino sciente & patiente. Crauetta de antiquit. tempor. par. 1. nu. 227. & mandatum pręsumitur quãdo dominus comparet in causa cũ aliquo tanquam procuratore, quem dominus asserit suum procuratorem, ibi. par. 1. nu. 228. uide plura in repertorio ibi. ubi ponit ampliationes & fallentias, & quòd mandatum de custodiendo pręsumitur ex antiqui. tempor. & soluens pẽsionem pro alio præsumitur soluere de mandato domini, & præsumitur concurrente patientia, aut quasi possessione longi temporis, & mandatum Vicarij Episcopi præsumitur, si non negetur, ibi parte 2. nu. 38. & cõcurrentibus indiciis, aut coniecturis præsumitur mandatum, ibi. parte secunda, num. 39.

Maritus lucratur dotem, etiam præsumptam, stante statuto de lucro dotis. Crauetta de antiquita. tempor. parte quarta, num. 122.

Mulier an præsumatur dare omnia bona sua in dotem. Craue. de antiquita. tempor. parte 4. num. 221.

Mortuus an præsumatur decessisse ex malo regimine, uel ex uulnere? Bosius de homicid. num. 115.

Mandatum ad homicidium non præsumitur, etiam si famulus meus, uel filius, uel consanguineus occidat inimicum meũ. Bosius de mandato, num. 51. & num. 39. & ibi. nu. 53. quòd consilium in dubio præsumitur potius quàm mandatum, quando dixit dominus famulo in aure &c. & inimici erant pariter famulus & dominus cum interfecto.

Mulier peccare facile in corpus suum pręsumitur, si sit paupercula. item, quæ mercimoniis præest, & quæ matrem habuit incontinentem. Bosius de pluribus uiolentiis.

Metus probatio quando præsumptio est è in contrarium fit per tres idoneos testes, uel duos omnino excellentes. Bosius de pluribus uiolentiis, nu. 86. & ibi. nu. 89. dicit quòd metus nõ pręsumitur in loco, ubi est princeps, ubi etiã nec dolus, ibi. nume. 90. item metus aut dolus non præsumitur in pręsentia iudicis, nec in præsentia propinquorum, nec ubi cadit copia honestarum personarũ, & ibi. num. 105. An præsumatur

q.281.nume. 16. par. secunda.

Mulier quando præsumatur de suo,& non ex bonis mariti acquirere.Boerius q. 81. nu. 2. & 3.& quid ipsa ad hoc probare teneatur.ibi.parte 1.

Magis præsumitur pro illo, qui plura stipendia habet in ecclesia, quia is gradus antecedit, quem labor prolixior, & stipēdia longiora fecerunt anteire. glo. stipendia. ca. si officia 59. distinctio.

Melior aliis præsumitur, eo ipso, quòd quis est electus. glo. pro laboribus.c. miramur 61. dist.

Matrimonium, quando præsumatur.Marti.Lauden.in consi.30. per totum.

Mulieri luxuriose uiuenti bonis interdici potest, quia si est prodiga corporis, multomagis p̄sumitur, q̄ erit prodiga bonorum.l.& mulieri, quæ luxuriosè uiuit bonis interdici potest ff.de curatore furio. Ferratius cautela 6.Plotus iunior in addi.ad cōsilium Martini de Laude 55.nu.9.

Mortuus præsumitur ex uulnere, si cito est mortuus. Bald.consi. 499.par.vlt.

Medicus habet pro se præsumptionem. Cassaneus in consil. 48.nu. 1.

Matrimonium contractus cū cōcubina existēs in articulo mortis, ut filii nati legitimentur ad excludendum substitutum, nō tenet ad hoc, ut substitutus excludatur, quia præsumitur in fraudem ipsius factum. Parisi. consi.13.nu.56.in 1.uol.ubi & alia. & ponit, quòd dictum matrimonium, ubi de fraude aliter non consiet, quod teneat. nu.68.uide omnino.

Morti proximus, quando quid agere in fraudem præsumatur, uel non agere.Parisius d. cons. 13.in 1.nu.56.& pluribus seq.

Mala fides in causa ardua prout est feudum ecclesiasticum, præsumitur, etiam continuata in quoscunque successores. Parisius consi.27.nu.125.in j.

Mortuus in domo præsumitur occisus ab illis, qui habitant in domo.Dyn.in l. 1. §. si quis in uilla.ff.ad Sylla.per illum text. ubi & Roma.& Moder. dicentes posse ex hoc procedi ad torturam.non autem ad condemnationem.Folle.in prac.crim. tit.auditisq;, nu.45.

Minor factus maior & ratificans contractum, qui à statuto absque solemnitatibus dolosus p̄sumebatur, de tali dolo p̄sumpto p̄sumitur ipse minor non esse ignarus, sed sciens. & ideo ualet contractus ita confirmatus. Parisius in consi.49 nu.51. in 1.uol.

Mortuus quis non præsumitur in pupillari ætate. Parisius consi. 36.in fin.in 2. & qui dicit aliter probare debet.

Masculinitatis expresſio per testatorem facta in testamento præſumitur ad conſeruationẽ bonorum in familia & agnatione, cum per maſculos illa conſeruetur. Pariſi.conſil.72. nume.23. in 3.& ibi nume. 22. dicit, quòd præſumitur testator magis dilexiſſe filios ſuos, ex proprio ſtipite & nepotes, quàm ſecus.

Matrimonium clam contrahens cum aliqua, quæ uel erat iam marito copulata,uel aliter, præſumatur occultum, uel non ualidum.Pariſius cõſi.57.in 4.ubi & contra Druſilianam.

Mutus & ſurdus a natura præſumitur non habere intellectum & ideo non poſſit matrimoniũ contrahere, nec teſtari. Si tamen aliter cõſtat,ſecus eſt.Pariſius conſi.63. per totum in 4. uolum.

Metus ex coniecturis & præſumptionibus probatur, & maxime uxoris, in quam conſueuit uir inſeuire, & facit uenditionem alicuius rei dotalis. Pariſius conſi.139.in 4.uolum.

Mulier in dubio præſumitur bonæ,& honeſtæ uitæ, & non deflorata. tamen non procedit, quando indicia, coniecturæ & præſumptiones eſſent in contrarium.Pariſius in conſi. 160. nu.28.in 4. & uide totum conſilium.

Mutatio uoluntatis non præſumitur, niſi in contrarium ſe habeat teſtatoris diſpoſitio.Chacheranus deciſi. Pedemon.50. nume.13.

Mater præſumitur prius mortua quàm filius. Chacheranus deciſione Pedemonta.108. nu.3. & ſeq. & l. ſi mulier cum filio. ff. de rebus dubiis.cum ſim.vt ibi Chacheranus.

Milites præſumũtur ignorare iura,& earum ſcrupuloſitates & apices.Bald.conſi.263. num.4. in primo.

Matrimonium non præſumitur, niſi probetur. Grammaticus conſi.ciuili 141.

Motu proprio concedere nunquã præſumitur Princeps, ſed ad poſtulationem.niſi præcedant benemerita.Grammati. conſi. ciuili 99. nu. 23. & conſil. 100. nume. 52.

Mandatum non præſumitur ex diuturnitate temporis. fuſius Chacheranus deciſ. Pedemon. 175.nu.4.

Mens talis eſſe præſumitur, qualẽ uerba demonſtrant l.Labeo.in fi.ff.de ſuppellectili lega.l.Seiæ de tuto.& curato.& ideò dicẽs alicui baſtardum iniuriarum actione tenetur, cum mens ipſius præſumatur, cũ iniuria afficere.Paleotus de Nothis ſpuriiſque filiis,cap.63 .num. 9.quod not. contra Scholaſticum,qui dixit in ludo conſocio,tu es filius ſacerdotis, qui licet pater

ter esset sacerdos, non tamen poterat dicere filius es sacerdotis. cum filius alicuius, qui postea se clericum fecit, non dicatur filius sacerdotis.ut ꝓbat Firmanus in reperto. uersic.Filius sacerdotis. & uersic. sacerdos.

Minor præsumitur, qui habet curatorem, nisi maior doceatur. uel nisi ex aspectu maior ostenderetur.Iaffredus decis. 199.

Metu factus præsumitur, quotiescunque actus sit continens enormem læsionem, & sit inter personas, inter quas præsumitur reuerentia. Alba in consil. 100.nu.4.

Mala fides & scientia probatur rei alienæ, eo quòd probatur, quòd talis coram aliquibus dixit se rem illam scire alienam, quia præsumitur illud in mente habuisse. Alex.consi.187.nu. 13.in 2.uol.

Mala fides præsumitur in eo, qui emit absque solẽnitatibus requisitis.Rolan.a Valle in consi. 41.ad fi.in 3.uol.

Matrimonium contrahentes prohibitum palam & publicè pręsumitur bona fide, & sic per errorem contrahere. Rol. a Valle in consil.93.nu.23.in 3.& ibi consuluit etiam, quòd matrimonium contractum corã duobus testibus secretis, & de eo confectum instrumentum per notarium, dicitur clam factũ. & ideo filii inde orti sunt illegitimi, & insuccesfibiles, quod bene nota.

Mulier quicquid constante matrimonio quæsiuerit, ob turpem suspicionem euitandam, de bonis mariti quæsiuisse præsumitur.amplia & limita, ut per Anto.Gabriel.in cõmunibus conclu.tit.de præsumpt.concl. 10. fol. 58.

Mulier pręsumitur ignorare iura Ruinus in consi.190.num.11.in primo vol.

Masculi in dubio ꝑsumuntur magis dilecti a testatore, quàm fęminæ.Ruinus in consil. 109.in 2.numc.5.

Mens tacita, seù præsumpta testatoris tunc est attendenda, quando uerba saltem impropriè possunt menti deseruire. Rui.consi.156.nu.2.in 2.

Mulier a uiro seducta in dubio ꝑsumitur.Ruin.consi. 189.nu.9. in 2.l.1.C.de rapto.uirgi.Grãma.uoto 4 nu.25.

Mistum in dubio pręsumitur magis participare de simplici magis fauorabili.Rui.consi.15.nume.23.eo.tit.

Metus reuerentialis præsumitur, licet non cõstet præcessisse minas, quando constat de graui læsione, maximè si lęsa sit puella, & minor & c. Ruinus in consil.60.nu.19.in 3. & metus præsumitur, cum res magna pro modica est data in puella minore.

ibi.nu.21.uide plura ad hoc p Albam in consi.77. p totū. ubi de metu ad saturitatem usq;.

Minor faciens actum ex iniusta causa, præsumitur illud facere ex simplicitate & fragilitate.Ruinus consi.60. nume. 25. in tertio.

Minus dilecti præsumuntur exclusi, si magis dilecti excluduntur.& quomodo. Rui. in cons. 138.nu.8.in 3.

Mentiri non præsumitur, qui in mortis constitutus est articulo.Rui.consi.120.nu. 2. in 5.

Mater in dubio filiæ præsumitur donare uoluisse.Rui.consi.160. nu.13.in 5.uol.

Malafides causata ex litis contestatione dicitur præsumpta, q̃ hæredi nō nocet, licet uera noceret. & quid sit in ficta. Rui. consi.118.nu.6.in 4. uol.

Metus reuerentialis præsumitur in fratre, sicut etiam in patre & marito. Ruin.in consi. 140. nu.10.in 4. uol. Non præsumitur tamen metus reuerentialis nisi minæ probentur. Alcia. consi.36.nu.8.in 5.uol. uide tamen Albam.d.cons.77.

Maior 25. annorum præsumitur ignorare actum esse nullum, nisi sit iurisperitus.Rui.in consi.142.nu.8.in 4.

Mala fides defuncti præsumpta & causata ab errore iuris non nocet hęredi uolenti præscribere.Parisius consi.23,nu.214. in 1.parte. & successores alicuius,qui fuit in mala fide,possunt inchoare præscriptionem ex persona sua propria. ibid. nu.210.uide plura de m ala fide præsumpta. per Bertachin. uer.isto.

Malafides præsumitur in causa ardua,& feudali, & in occupatione,etiam quo ad successores. Parisius consi. 27.nume.125.& consi.29.nu.25.& sequen. eod. uolumi.

Maritus pręsumitur perseuerare in donatione per eum facta. Parisius consi. 128.nume.38.in primo uolum.

Maritus præsumitur carnaliter cognoscere uxorem cohabitātem.Parisi.in consi.9. nume. 4. in primo.

Mens præsumpta testatoris est potius dilexisse suos quàm extraneos. Parisius in consi. 41. nu.48.in 1.

Mater non pręsumitur odio uelle prosequi filium.Parisius consi. 69.in tertio uolum. nume. 43. fol.95.

Matrimonium primum præsumitur, si illa uxor prima fuit transducta ad domum tanquā uxor nam per tacitum consensum præsumitur, quòd uerba præcesserint de præsenti. Parisius consi. 57.nu.6.in 4. & matrimonium primū pręsumitur ex cohabitatione simultanea, & ex fama loci.ibi.nu.7.

Metus præſumitur, quando remittitur, uel ſit aliquid, quod non eſt ueriſimile. Pariſius in conſi.58.nu 67.in 4.

Mulier habet omnem præſumptionem, quòd nolit damnũ mariti. Pariſius conſi. 87.n.16. in 4.uol.

Metus præſumitur, quando remittitur, vel vẽditur, quod nõ eſt veriſimile. Pariſius in conſ. 139.nu.19.in 4.vol.

Mortuus repertus in puteo præſumitur, quòd ſe non præcipitauerit. & ideo poteſt ſepeliri in cimiterio, uel eccleſia. Soci. iun.in conſi.51.nume.1.& 2.in primo vol.

Malafides præſumpta, ex quo qs rem vacantem accepit, non nocet ſucceſſoribus, quin ex eorum perſona posſint præſcribere. Soci.iunior in conſil. 76.nu.99

Metus præſumptio ceſſat, etiam quando interuenerint minę. quando contractus eſt coram conſanguineis geſtus. Soci.iunior in conſi.67.nu.4. in 2.

Matrimonium præſumitur, ſi Senator honeſtam & liberã mulierem in domo retinuerit, & cum ea longo tempore cõuerſatus fuerit.

Magiſter percutiens diſcipulum pſumitur ex cauſa correctionis. Firma.in repertor. uerſi. magiſter, ubi docet capitulare ſuper hoc.

Maior an præſumatur is, qui fuit minor. Firma. ver. maior.

Mala fides pręſumitur ex quàm pluribus. de quibus Firmanus in uer. malafides præſumitur ubi fuſisſimè.

Maleficium præſumitur factum tempore, quo licuit, ut non puniatur, non autem tempore prohibito, quando utroq; tempore potuit cõmitti. Barto.in l.non ſolum.§. ſed ut reprobari.ff.de operis no.nunc. & ibi etiam uide, quid de loco.

Mandatum præſumitur in eo apud quem inſtrumenta cauſæ reperiuntur. Firman.uerſicul. Mandatum qualiter fiat, nu. 19.item & per oſtenſionem ſigilli factam à perſona non domeſtica, ſecus ſi domeſtica q̃ ueriſimile potuerit ſurripere. Firma.ibidem, & non pręſumitur ex ſolius ſigilli ſine ſcriptura oſtenſione.ibi.

Mandatum præſumitur ex minis, Firma.

Mandati ſolennitas an præſumatur ex diuturnitate temporis. Firma.ibi.

Mandatum, & uoluntas pręſumitur ex conſuetudine. l. Titianus.ff.quod cum eo.Bal.in l. 1. C.de exercito. Firma.ibi.

Mandatum præſumitur in eo, qui impetrat literas ſine alicuius contradictione. Firma. ibidem.

Manda-

Mandatum non præsumitur reuocatum ex lapsu longi temporis, nisi causa superueniat. Firma.ver.isto.

Maritus præsumitur dominus ꝑpter præeminētiam, nisi vxor probet res esse suas, etiã per scripturam priuatam. Ex qualitate verò rerum quandoque præsumitur domina, etiam si non probet se dominam, vt si sint uestes muliebres. Firma. versicul.maritus administrat. num.13.

Maritus pręsumitur habuisse totum precium rei venditæ, licet in instrumento maritus & vxor simul vendiderint, & confessi fuerint precium recepisse. Firman.ver. maritus aliena re.nu.7.

Masculus pręsumitur primo natus quàm fęmina, quando ex uno vtero simul nascũtur duo filii s.mas& femella. Firm.uer. masculus.

Matriculatus pręsumitur exercere artem, in qua est matriculatus. Bald.in rubri. C. de exercitoria.

Matrimonium pręsumptũ qualiter fiat. Specul. de pręsump. versi.necessaria..

Matrimoniũ an præsumatur consumatum per minorem cohabitantem. Cast.in consi. 270.

Matrimonii probatio, uel præsumpto fit modis, de quibus ꝑ Firma.in reperto.versi.matrimonii probatio. & matrimonium fuisse legitimum, uel præsumptiuum quibus modis probetur, & quibus non. Firma.ibi.vide omnino, vbi plures casus, quibus præsumitur matrimonium.

Medio tempore pręsumitur possessio ex extremitate temporum. Firma.uersic. medio tempore.

Mendacium pręsumitur dolo dictum, si ex eo sentiat commodum is, qui mendacium dixit l.eleganter. §. idem Pompon. & ibi Bar.ff.de dolo.

Mens Principis in dubio præsumitur fuisse talis, qualis de iure esse debet, fusius Firmanus ver.mens.

Mens sana præsumitur in testatore, nisi contrarium probetur. Firma.uersi. mens sana.

Mercator præsumitur scripsisse in libro suo rationem de mandato debitoris, cum quo contraxit. Firma.vers.mercator.

Meretrix pręsumitur, de cuius domo scholaris est visus exire. item si consueuit intrare nunc vnam domum, nunc aliam. Firma.ver.meretrix.

Metus quando præsumatur. vide plenè Firma.versi. metus non præsumitur.& Vitalem in tracta. clausularum. vbi plenissimè de metu plurium personarum.

Minister præsumitur, qui stipulatur

latur pro alio l.cum quis. §.nuptura.ff.de leg.3.

Memor non præsumitur ex præterito in præsenti.Specula. de actio.seu peti.§.2. versic. quid ergo.

Minor an excusetur à dolo præsumpto.glo.quod non in l.vbi exigitur.ff.de eden.

Minor præsumitur læsus ex mutuo sibi facto à creditore vsurario & cum fenore, non autē sine fenore l.1.& ibi Barto.C si aduer.credit.

Minor iurasse non præsumitur in contractu.l.sciēdum, ff.de uerbo.obli.Firm.

Minor iurans non contrauenire. an præsumatur scire beneficiū restitutionis in integrum sibi competens, vt illi videatur tacitè renuntiare. Firma.uersic. minor iurat. & minor iurans non præsumitur læsus ex iuramēto sibi præstito, vel à se delato.item nec ex eo,quòd non appellauit,nisi probet appellationem fuisse sibi vtilem. item nisi renūciet appellationi post sententiam, secus si ante, nisi constet, quòd fouerit iustam causam. itē nec præsumitur læsus, & ideo non restituitur, si intra terminum non probauit, nisi probet se habuisse probationes. Firman. vers.minor iurat.

Minor iurans non præsumitur periurus, nec potest probari periurus,no.in l.qui iurasse. & in l.aliàs.ff. de iureiur. Firma. vbi supra.

Minor iurans præsumitur deierasse, si apparet contrarium eius,quod iurauit. Barto.in l. qui iurasse.in prin. de iureiur. Secus in pupillo,qui non præsumitur periurus, etiam si cōtrarium eius,quod iurauit,appareat, quòd præsumitur oblitus .ibidem.

Mora contra hæredem præsumitur,sed nō in clandestinis. Firma.uer.mora.

Mortuus præsumitur,qui non reperitur. Bar. l. & si percussor. §.fin.ff.ad Sylla.aliàs in l. & si certus.§.si vnus.

Mortuus ex vulneribus non curatis an p̄sumatur mortuus ex vulnerib. mortalibus. Bal. in c.1.5.col.quibus mo. feud. amittatur.

Mors licet plenè non probetur per vnum testem, tamen præsumitur, licet aliàs vita præsumatur.Firma.

Moriens an semper præsumatur verum dicere. Firma.

Mortuus præsumitur quis post centum annos, non ante, nisi allegetur uiuere, & probetur semel fuisse viuum. Firma.

An mortuus quis ex vulneribus præsumatur. Firmanus fusissimè.

Mortuus an præsumatur pœnituisse

tuiſſe in articulo mortis. Fir.

Mulier non præſumitur in dolo. l. ubi, in prin. ff. de eden. Bal. in l. fi. 3. q. C. de iure delibe.

Mulier præſumitur ſterilis poſt l. annos. Niſi probetur fertilis, & peperiſſe poſt ab eo, qui allegat fertilem, licet rarò contingat. Firmanus uer. mulier.

Mulier præſumitur habere animum ſobolis procreandæ l. 2. & ibi Bar. C. de indicta uiduitate tollenda.

Mulier prægnans pręſumitur, ut intra tres menſes poſt mortē mariti. niſi ſit ſenex, uel ſterilis. Bal. in l. decreto. C. de infa.

Mulier prægnans, quando moritur, lex præſumit partum ſuperuiuere. Firma. uerſi. mulier prægnans, in fine.

Mulier pręſumitur obligata ex quadam ſimplicitate, etiam ſi iuret, & ideo non obligatur, ſed debet eius iuramentum tanquam captatorium relaxari per epiſcopum. Bald. in rub. C. de rerum permuta.

Mutuum an præſumatur ex ſimplici datione, uel numeratione pecuniæ. Firma. uer. iſto.

Mutuum ſtudenti pręſumitur uerſum in cauſam ſtudij. Firman. ibi.

Mutuum præſumitur uerſum in emptiones nuper factas. Bart. in l. fi. C. ad Velleian. per l. 1. in prin. C. de pigno. & in l. Imperator. §. fi. de leg. 2.

Mutuans præſumitur dominus pecuniæ mutuatæ. ſecundum Flor. in l. ſicuti. §. ſi quæratur. ff. ſi ſerui. uendi. per l. nam & ſi fur. ff. ſi cer. peta. Firma.

Mulier quidquid acquirit conſtāte matrimonio, uel poſtea facta uidua pręſumitur acquirere ex bonis uiri. Niſi contrarium doceat, & probet. Pariſ. in conſi. 62. per totum. volu. 1. uide omnino pro Domino Currerio.

Mandatum principis non præſumitur conceſſum ad damnum tertij, ſed per importunitatē.

Nec præſumitur Papa & Princeps, uti plenitudine poteſtatis. Pariſius conſil. 82 nu. 57. & 58. in 1. vol. etiam quòd adſint clauſulæ prægnantes, ut ibi.

Mutatio uoluntatis non præſumitur, ſed perſeuerantia, & ideo donatio non reuocatur per confeſsionem teſtamenti, in quo adſit clauſula caſſans, &c. Pariſius conſi. 128. num. 39. in 1. uolum. Cacheranus deciſ. 169. num. 11.

Mutare autem uoluntatem ſuā teſtator non præſumitur, ſine aliqua cauſa. Pariſius conſi. 61. num. 44. in ſecundo.

Metus non præſumitur in muliere, quando contrahit cum patre. Pariſius conſi. 26. num. 65. in tertio.

Mortuus in dubio præſumitur potius prius filius impubes, quàm

quàm mater l. cum mulier. ff. de rebus dub.Corn.consi. 196. per totum,in 1.ubi quando p̄sumatur prius mortuus an pater,uel filius.vide omnino,etiā tempore pestis.

Matrimonium inter cohabitantes,ut uir,& uxor de iure ciuili præsumitur,de iure canonico secus.Zannet. in tracta. de diffe. inter ius cano. & ciuile, num.271.tomo 1.

Monialis præsumitur, quæ inter moniales reperitur.Maluitius in trac.de canoniza. sanctorū, in ult.dubio,nu.35. to.3.

Maritus nobilis præsumitur donare ea, quæ uxori concesƒit. Bonicon.in trac.de nobilitate par. 1.num.22.tomo 5.

Metum inferre non præsumitur iudex.Parif.in trac. syndica.§. an si,tomo 14.fol. 104. num.3. colum.4. reus tamen qui aufugit propter nimiam iudicis seuitiam non habet præsumptionem criminis contra se. Idem Parif.ubi supra, §. subiicio,num.8.fol. 111.col.3. ad fi. & malum semper præsumitur de malo iudice. Grilandus de relaxa. carcera. §. quæro primo,num.11.tomo 15.

Mandatum præsumitur acceptū propter iudicij auctoritatem, ubi quis constituit procuratorem apud acta præsentem.Lāfranc. in trac. de arbitris, in prin.num.19. tomo 18.

Masculus præsumitur prior natus, quàm fœmina. Tiraquell. in tract.de iure primogeniorum, in 7.& 8. opinione 17. q. num. 1.& seq. & in suo de legibus connubialibus in l. 1. numero 58.

Meretrix præsumitur, quæ uagari solet. Tiraquellus de legib. connubialibus in x. l. connubialem,num.34.

Mulier præsumitur uiri seductionibus decipi. Cassaneus in cōsuetud. Burgundiæ, titulo des droictz § 4.uer.ne peult.num. 11.fol.142.

Mala fides præsumpta quomodo intelligatur. Capicius decis. 86.num.9. & purgatur spacio 30.annorum ibi. nu. 10. & mala fides præsumitur in eo, qui procurat habere nouos titulos confirmationis. ibi.nu.12.

Minor aduersus dolum præsumptum quomodo saluatur.Bar. in l.ubi exigitur.ff.de eden.

Cum plures simul moriuntur,alter alteri superuixisse non præsumitur. Bar.in l.quod de pariter, num.1. ff. de rebus dubiis.

Magnanimus quis præsumitur ex magnitudine ædificiorum. Bar.in l.2.C.de prædiis, & omnibus rebus nauiculariorum. l.b.10.nu.5.fol.35.

Matrimonium præsumptum habet tantam uim, quantam uerum, unde, quòd dispositum est in casu uero habet locum

in præsumpto. Abb. in cap. ueniens, num. 6. de sponsa. & ma.

Mortuus quis non præsumitur, licet habita diligenti inquisitione ignoratur, ubi sit. Abb. in capit. in præsentia, num. 4. de sponsalibus.

Mulier si contrahat matrimoniũ uerisimilis p̄sumptio de morte mariti eam excusat. Abb. in c. in præsentia, num. 4. de sponsalibus & matri.

Matrimonium non præsumitur, etiã probata cohabitatione, cohabitatio tamen per longũ tempus cum aliis adminiculis facit præsumptionem pro matrimonio. Abb. in c. consultationi, num. 5. de sponsalibus & matrimo. & presumptum matrimonium tenet, licet secundum uerum matrimoninm su perueniat. Abb. in c. is qui, nu. 3. de sponsa. & matri.

Matrimonium si non est consumatum præsumitur impedimentum precessisse, & illo probato separatur matrimoniũ. Abb. in c. libere, num. 3. de frigidis, & malefi.

Minor semper præsumitur deceptus. Abb. in cap. cum causa, num. 13. de emptione, & uend.

Metus non præsumitur in muliere ex presentia mariti. Abb. in cap. causam, nu. 5. de offic. delega. & an præsumatur durare metus, si postea appareat aliquid uoluntariè factũ. Abb. in c. ad audientiam, num. 3. de his, quæ ui metusve causa fiũt. Cacheranus decisione Pedemontana 179. uide omnino.

Mercator uilis non præsumitur habere res preciosas, idem de paupere. Abb. in c. super eo. de his, quę ui metusve causa.

Mandatum præsumitur, quoties quis agit nomine alicuius ipso pręsente & non contradicẽte. Abb. in c. caterùm, num. 11. de iudiciis.

Minatus fuit quidam percutere aliquem, & ille reperitur percussus & ignoratur a quo, an pręsumatur, quòd fuerit ille, qui minatus est. Abb. in c. scribam, de præsumptio.

Matrimonium an pręsumatur, si probatur, quòd maritus dederit annulum mulieri. Abb. in c. illud. num. 12. de præsumptio. & si probetur, quod tantum mulier portat annulum, an præsumatur matrimoniũ. ibi. num. 13. & ibi num. 3. nam signum ęquiuocum ad plura non probat, nec pręsumptionem facit pro altero tantum.

Monacus, qui professus est, de ui ac uiolentia suorum parentũ conqueritur, dicendo, quòd monasterium cõtra animi sui uoluntatem ingressus sit, præsumptio uehemens est in contrarium. Nam ob id, quòd cõfitetur se esse professum, ius p̄sumit, quòd omnia sint acta

ac

ac celebrata per ipsius consensum, donec aliqua in contrarium probatio proferatur. vide no.glo.pro hac pręsump. materia in l. is qui fidē, in uer. contra pręsumptionem, extra de sponsalibus & matrimo.

Morituri citius pręsumuntur pa rētes uelut antiquiores, quàm filij.l.hęreditatum. ff.ad l.falci diam.l.qui duos,§.cum in bello,& §.fi.de rebus dub.

Mortuus ex uulnere, quādo quis pręsumatur.Bart. in tracta. de percussionibus,num.1.

Mulier an pręsumatur omnia bo na sua dare in dotem.Alexan. in consi.144.num.1. in 5.& ibi etiam dicit nume.8. quòd uir non præsumitur consumere fructus bonorum mulieris ipsius mulieris uoluntate, quia genus mulierum est auarissimum. Alexand. in consil. 142. num.2.in 6.uolum.

Moram committere uelle nemo pręsumitur.Alexan.consi.194. num.6.in 6.uolum.

Motus principis non præsumitur, quando non est inserta in literis clausula ex motu proprio.Alexan.in consil. 112. nu. 2.in 7.uol.

Mortuus præsumitur ille, qui nō reperitur.Dec. consi.652. numero tertio.Herculan. in suo, de negatiua,num.290. ubi modum probandi mortem plurifariam probat.

Media talia pręsumuntur, qualia probantur pręcedentia & sequentia.Socin. consi.73.num. 22.in 1.uol.

Metus, quando præsumatur extortus, quando filia contrahit, cum patre. Socin. consil. 263. num.6. in 2.

Metu tormentorum pręsumitur facta confessio incontinenti post tormenta.Soci.consi.263. num.10.in 2.

Mala fides præsumitur in factis cōtra leges, quas quilibet scire pręsumitur. Corn. in consi. 237.litera B,in 2.vol.

Metus semel illatus præsumitur durare.Corn. consil.41. litera L,& seq.in 2.

Mala fides pręsumitur in nouo possessore. Corn. in consi.172. litera O, in 3.vol.

Mulier non præsumitur dare in dotem bona sua. Cor.in consi. 127.litera B,in 4.volum.

Mala fides potius præsumitur quàm error. Cor. in consil.70. in 4.litera H.

Malafidæi allegatio præsumpta tollitur cursu 30. annorū. Ias. consi.72.num.2.

Metus semel illatus pręsumitur semper durare.Gozadi.in cōs. 9.num.18.

Mandatum non pręsumitur etiā per mille annos.Gozad.in cōs. 15.num.5.

Mandatum ex coniecturis præsumitur, licet sola diuturnitas

temporis hoc non inducat. Gozadin.consi.11.nu.13.

Mandatum licet ex longo temporis cursu non præsumatur, prę sumitur tamen ratificatio. Gozadi.consi.11. num.16.

Mandatum nunquam præsumitur ex longissimo temporis cursu, nisi agatur de modico præiudicio.Gozadin. in consi. 96.num.11.

Mandatum præsumitur, quando apparet de productione, seu lis est contestata cum procuratore. Gozadin. in consil.96. ibi.nu.15.

Mulier maritata pręsumitur potius dotata, quàm non, & potius de bonis patris & fratris uel fratrum, quàm aliorum. Cur.sen.consi.34.num.3.

Mens testatoris præsumitur esse talis, qualis est legis dispositio.Cur.sen.in consil.75. nu.6.

Matrimonium in dubio non præsumitur putatiuum, sed uerũ. Cur.iun.in consi.64. num.17.

Mori subito nemo præsumitur, nisi pestis tam ualida probetur.Ancha.consi.388. num.10. Soci.iun.consi.89.num. 1.in 2. uolum.& matrimonium præsumitur ex cohabitatione per decennium, quando semel se maritum & uxorem confessi sunt & de hoc erat fama in uicinia. Socin.iunior in consil.89.nu. 5. in secundo.

Metus præsumitur instare in detento, licet permittatur ire p curiam.Marsilius in consil. 48. nume.28.& terror semper præsumitur in fieri ab officiali. ibi. nume.27.& metu tormentorũ in dubio confessio facta præsumitur.ibid.nume.29. & metus durare præsumitur, quousque durat eadem torquendi potestas.Marsilius consi.52. nu.5.

Malè, qui se gessit, præsumitur sepeius gerere in futurum. Marsilius in consi.51.nu.2.

Mortuus carceratus repertus prę sumitur cõtra custodem.Marsil.consi.52.nume.36.

Maritus præsumitur procurator constitutus ab uxore, si penes ipsum reperitur instrumentũ nominũ debitoris uxoris.Marsil.consi.52.num.39.

Memor salutis ęternæ quilibet prę sumitur.Marsil.consil.109. num.31.

Metus præsumptio cessat ex præsentia iudicis.item metus præsumptio cessat ex præsentia mariti, aut amicorum.itẽ metus præsumptio cessat in his, quæ fiunt ex interuallo. itẽ metus prę sumptio cessat, ubi de metu protestatus quis nõ fuit. item metus non præsumitur in actu geminato, aut reiterato.Crauetta consi.113.nu. 2.& sęq.in 1. uol.item metus non prę sumitur, nisi probetur.item metus non prę sumitur in officiale contra non subditum.itẽ

metus

ante

ante uerisimilem notitiam, esse conscius alicuius conspirationis. Ripa de legibus, consil. 16. num. 3.

Miles præsumitur in conflictu intulisse uiolentas manus in hostes. Ripa in consil. 34. num. 31. de rescriptis.

Metus, quomodo probetur, quia dependet ab animo. Neuizan. consi. 46. num. 17. & metus nõ præsumitur in præsentia notabilium personarum, uel loco insigni, uel coram affinibus, uel quãdo ciuiliter agitur. ibi. num. 20. & 21. & metus extorti iuramenti non præsumitur purgatus, & si in instrumento dicatur sponte, & ex certa sciẽtia, contractum fuisse. ibi. numero 22.

Mens præsumitur conformis naturæ actus, qui geritur. Neuizan. in consil. 49. num. 26.

Maritus, qui longo tempore aluit uxorem, præsumitur habuisse dotem. Neuizan. consil. 57. num. 8.

Mulier, quæ longo tempore administrauit bona mariti absentis, præsumitur sibi satisfecisse de dotibus. Neuizan. in consi. 57. num. 11.

Mercator in dubio præsumitur lucrari. Neuizan. in consil. 77. num. 25.

Motu proprio quid factum non præsumitur, nisi nominatim in rescripto dicatur. Castellioneus in consi. 8. num. 30.

Metus præsumitur durare, ubi durat eadem torquendi potestas in officiale. Grammatic. in consi. 40. num. 14.

Præsumitur pro mandato principis. Machellus patrocinio 5. num. 4.

Maritus sciens se non esse soluẽdo, uel uidens se futurum esse non soluendo, præsumitur cõfiteri dotem in fraudem eius creditorum, nedum anteriorum, sed & futurorum. Machellus patrocinio 56 nu. 9.

Mulier non præsumitur uelle iactare suum. Bellonus in consi. 65. num. 6.

Matrimonium nõ probatur per præsumptiones, nec præsumptionibus leuibus est præsumẽdum pro matrimonio, nec matrimonium probatur per cohabitationem uiri, & mulieris in eodem lecto, & mẽsa, sed potius fornicatio. Bellonus consi 88. num. 14. 16. & 17.

Mulier præsumitur meretrix ex præsumptione uiolenta. Iosephus Fontanella inter consil. crim. per Zilettum consil. 97. num. 35. lib. 2.

Matrimonium ex quibus præsumatur contractum & consumatum, ubi sponsalia præcesserunt Laudensis consi. 30. nu. 1. & ibi. Matrimonium præsumitur ex confessione, uel quasi possessione, & matrimoniũ

præsum-

pręsumptum est, si post matrimonium sequatur copula. itē matrimonium ex solo osculo, uel tentando, quando pręsumatur. item matrimonij fauore in dubio præsumitur pro actore. Item matrimonium, ubi reperitur factum in dubio præsumitur factum etiam seruatis solemnitatibus concilij Tridentini, ibidem.

Matrimonium præsumitur metu factum, ubi ad plura loca puella fuit translata, & ubi puella pluries fuit protestata. Laudensis consil. 31. nume. 21. & 23.

Matrimonium præsumptum nō admittit probationem in contrarium, Laudensis in consil. 61. num. 17.

Magis dilecta præsumitur minus grauata. Moder. Parisi. consil. 5. num. 1. & prędilecta non minus pręsumitur plus grauata, uel prohibita. Moder. Parisi. in consi. 6. num. 7.

Minus quod est in dubio præsumitur. Moder. Parisi. consil. 9. nu. 22. 23. & 27.

Mater præsumitur magis diligere filiam quam se ipsam. inter consi. ulti. uolunta. per Zilettum consil. 158. nu. 34 quod est Anton. Fran. de Doctorib.

Minus dilectum non præsumitur quis præferre magis dilecto. Cephal. consi. 62. num. 50. in 1. volum.

Matrimonium præsumitur fraudulentum, quod sine pompa, ac numero, saltem quinque testium contractum non est. Cephal. consi. 82. nu. 27. in 1. uol. Roland. a Valle consi. 93. in 3. ubi contra ser Iacom.

Matrimonium non præsumitur, quādo est maxima disparitas inter marem & fœminam. Cephal. consi. 82. num. 63. in 1.

Moriens non præsumitur mentiri. Cepha. consi. 86. nu. 18. in 1.

Minor præsumitur simplex, & ignarus, fallaciis subiectus potius, quàm ut ipse decipere sciat. Cephal. consil. 109. num. 14. in 1.

Mater præsumitur melius scire ętatem filiæ, quàm ipsa filia. Cephal. in consi. 142. nume. 57. in 1. uolum.

Malum de malo uiro semper pręsumitur. Cepha. consi. 164. nu. 14. in 2.

Metus præsumptio tollitur ex præsentia iudicis. Ceph. consi. 210. nu. 83. in 2.

Maritus præsumitur scire conditionem adiectam legato. Rolandus consil. 36. num. 24. in 2.

Mutatio præsumitur in his, quæ uariantur tempore. Rolandus in consi. 67. num. 17. in 2. uol.

Mulier non præsumitur dare omnia bona sua in dotem. Port. in consi. 82. num. 7. & 9.

Mendacium præsumendum non est. Fortu. in trac. de ultimo fine

ne iuris, num. 477. tomo primo, in princ.

Mētiri debitor non præſumitur, qui pecuniam ad manum ſe non habere dicit. Bald.conſil. 318. in princ.

Mandatum nunquam præſumitur ex temporis diuturnitate, ſecus in conſenſu pro forma requiſito. Ruin.conſi.41. num. 19. in 1.

Malæ fidei præſumptio ceſſat, & bonę fidei inducitur ſpacio lōgiſsimi temporis, præſertim concurrente titulo, licet nullo & iniuſto maximè confirmato. Ruin. conſil.41. nume.25. & 29 in 2. item præſumptio malam fidem abeſſe differt ab illa bonam fidem adeſſe, quia eſt dare medium. Ruin.conſil. 41. num.30. in 1.

Metus præſumitur, ſi contrahēs cum tiranno enormiter læſus inueniatur, etiam ſi ſit renunciatū exceptioni metus. Ruin. in conſi.105. num.2.

Metus pręſumitur purgatus per taciturnitatem longi temporis, ſcilicet, quo ad tertiū poſſeſſorem. Ruin.conſi.105. nu.9.

Mala fides poſsidentis pro hęrede dicitur eſſe pręſumpta. Cacheranus deciſ. Pedemontana 56. num.10.

Mens talis eſſe pręſumitur, qualis eſt legis. Cacheranus deciſione Pedemontana 160. num. 5. col.1. ad fi.

Malitiis uiam aperire quis non debet. Cacheranus deciſione Pedemontana 170. num.7.

Mala fides quibus caſibus pręſumitur. Menochius de arbitr. iudi. caſu 225.

Male fidei pręſumitur, qui uendit tanquam procurator, ſi nō conſtet de mandato. Rolan. a Valle in conſi.6. num.41. in 3. uolum.

Mala fides pręſumitur, ſi diſtrahitur id, quod non debet diſtrahi. Bal.conſi.75. in princ.

Memoriam quis tenere præſumitur eorum, quę facit l. magnā, C. de contrahen. & committē. ſtipula. Bald.conſil.110. col.2. num.1. in primo uolu.

Mutatum non pręſumitur quid, niſi probetur. Bald. conſi.401. in primo.

Mortuus præſumitur is, de quo eſt fama, ac etiam ſit mentio in inſtrumento cum aduerbio quondam. Bald.conſil.407. nu. 9. in primo uol. idem in eo, de cuius uita nunquam fuit ſcitū iam unt 20. anni & ultra. Bal. conſi.90. in 2.

Mortuus non præſumitur, niſi probaretur ſaltem per plura indicia. Bal. in conſi.170. num. 3. in 2.

Mutuum in dubio pręſumitur quis potius uelle contrahere, quàm donare. Bald.conſi.236. num.4. uerſus finem, colum.2. in 2. uolum.

Mutatum

Mutatum non præsumitur, nisi probetur. Bal. consi. 9. nume. 2. in tertio.

Matrimonia ex generali consuetudine non contrahuntur sine dote, ergo dos constituta præsumitur, quòd ad arbitrium boni uiri est referendum. Bal. consi. 111. in 4. uol.

Mulier præsumitur acquirere ex bonis uiri. Bald. consi. 66. in 5. uolum. & consi. seq.

Mortuus nemo nasci præsumitur. Bald. consi. 69. in 5. num. 4. in 5. uol.

Mandatum non præsumitur ad delictum, etiam si delictum committatur per famulum, uel amicum. Bald. consil. 383. num. 5. in 5.

Memor quis præsumitur eorum, quæ facit. Bal. in consi. 505. nu. 2. in 5 vol.

Minor potest in integrum restitui aduersus dolum præsumptum. Bal. in l. inter minores, ff. de in integrum resti. mino. col. 2. circa princ.

Matrimonium præsumitur, licet non constet interuenisse matrimonialia uerba, dummodò interueniant matrimonialia facta, puta honor maritalis, & psonæ sint æquales, inter quas honestum cadat matrimoniũ. Nam matrimonium inhonestum non præsumitur, quia si quis furtiuè accedit præsumitur concubina. Bal. in l. in libe-ræ. ff. de ritu nuptiarum.

Metus, aliud est metum præsumere, qui regulariter non præsumitur, aliud præsumere metum non interuenisse, quod ẽt regulariter non præsumitur, aliud est nihil præsumere. Bal. in l. transactionem, nume. 1. C. de transac. illud quod est facti præsumitur ex contumacia, id est concubitus, sed non quod iuris est, idest matrimonium. Bal. in l. ita demum, colum. 2. num. 7. C. de procurato.

Mandatum ad delictum non præsumitur, nisi probetur. Bal. cõsi. 98. num. 7. in 1. uol.

Mors præsumitur illata tædio uitę, cum causa non præcessit. Menochius de arbitrio iudicis. casu 284. nu. 17. ut hoc anno fecit quidam Magister literarius nomine Thyresia Romandiolę hic Ferr. 1571. insequiente rubesto terremotu, mẽse Aprili, qui se proiecit in puteum, & suffocatus est nocturno tempore.

Mala fides præsumitur cõtra reũ, qui in secunda instantia reportat sententiam contra, & ideo cõdemnatur in expensis. Bal. consi. 24. in 3.

Metus præsumitur factus, ubi metus, uel uerbera præcesserant. Bal. consi. 26. num. 2. in 3. uol.

Maritus in dubio non præsumitur uelle priuilegiare uxorem in bonis suis. Bald. consil.

 sil.

sil. 51. in tertio uolum. num. 2.

Metus iniustus non præsumitur, ubi causa est iusta. Bal. consil. 127. num. 1. in 3. uol.

Mulier præsumitur bona sua tacitè uiro suo in dotem dare. Bal. consi. 276. in 3. uol. num. 4.

Metus præsumitur, qui est in tormentis, qui timet crudelitatē, uel capitalem inimicitiam hominis potentis & arbitrio iudicis cōmittitur, & etiam præsumitur metus in eo, qui est ita arctatus, quòd non potest fugere, & præsumitur compulsus & terroribus imminentibus, & nemo, qui in potestate hostium est præsumitur spontaneus, nec is, qui sine uitę periculo non audet libera mente & libera lingua uti, item ꝓbatur metus per locum a uerisimilibus, item probatur metus per effectum, per quem ꝓbatur animi effectus, item per cathenas prēsumitur impressio, libera gēs cui libera mēs, & libera lingua. Bald. consil. 364. nu. 5. in 3. vol. ubi & alia.

Minores præsumuntur ignorare ius. Bald. consi. 341. in 3. uolu.

Mēs talis esse præsumitur illius, qualem uerba indicant, etiam si sit Papa Gomes. de annali poss. q. 10. litera F, fol. 251.

Mutuatum societati mercatorū lex præsumit, quòd sit acceptum in causam mercantiæ. Bal. consi. 440. num. 1. in 4. uol.

Mulier, quæ se obligat pro uiro, præsumitur seducta a uiro. Bal. consi. 5. in 5. uide Cepolā consi. 27. in ciuilibus. Bald. cōs. 193. in 5. uol.

Memor prēsumitur quis eorum, quę fecit. Bal. in l. quamquam, ff. ad Velleian.

Mulier non prēsumitur ex traditione sine titulo ex causa dotis tradere omnia bona. Bald. in l. hęc sententia, col. 2. num. 10. de sententiis, quæ sine certa quantitate &c.

In obligatiuis præsumitur, quod est minus. Moder. Paris. consil. 11. nu. 22. & seq.

Medicinas infirmus recipere recusans præsumitur non sanæ mentis, glo. in cap. prouidendum. 83. dist. Specula. singulariter in tit. de salario, §. si. uers. sed quid si infirmus. Petr. Rauēn. in suo alphabeto in uers. Furor.

Mulier de facili præsumitur decipi, §. his consequens, in auth. de ęqualitate dotis, propter uiri seductiones, §. 1. in authen. ut immo. ante nup. don. facit, qđ no. in c. 1. & 3. de adult. item in dubio mulier honestæ uitę, prę cibus, uel insidiis nequissimi hominis, qui meditatur rapinam, prēsumitur deuicta. l. vnica. §. pen. C. de raptu uirgi.

Mendax in dubio non prēsumitur in dolo, nisi mendacium tendat ad sui utilitatem. text.

est ho. in l. eleganter. §. fin. ubi Bar. ff. de dolo.

Miles, qui recipit mutuum, in dubio pręsumitur expēdere causa militię. tex. est singu. in l. fin. in fi. C. ad Macedon. glo. in l. 2. ff. eo. & est præsumptio iuris & de iure secundùm glo. ibi.

Mulier quidquid acquirit præsumitur ex bonis mariti acquisiuisse, uide omnino Petrum de Rauenna in suo alphabeto, uersi. depositum, fol. 32. cól. 4.

Mutatio uoluntatis non præsumitur. Neuizan. consil. 20. nu. 9. Alexan. consil. 113. num. 19. in 6. uolum. Corn. consil. 249. litera A, in 4. uolum.

Mulier non pręsumitur iactare suum. Bellonus consi. 66. nu. 6.

Malus semel semper pręsumitur malus in eodem genere mali. regula semel, de regu. iur. Cepola consi. 37. num. 3.

Matrimonium non pręsumitur contractum, nec filius pręsumitur legitimus, quando mulier est turpis uitæ. Bar. consil. 120. num. 4. & debet probari matrimonium. ibi. Nec nominatio alicuius in coniugem ꝓbat matrimonium, & alia plura. Parisius in consil. 59. in 4. ubi pro D. Ang. uide omnino.

Mortua matre una cum filiis casu fortuito, præsumitur, quòd filij prius decesserint. Bart. in consi. 179. num. 4. itidem & in prin. Bald. consi. 145. in 5.

Mutuans militi pręsumitur mutuare in re; castrensi, nec admittitur probatio in contrarium. Martin. Lauden. in trac. mili. q. 14.

Mala fides semper pręsumitur contra reum in causa appellationis condemnatum. Bald. in consi. 24. num. 2. in 3.

Malè uti substantia quis an pręsumatur, & quomodo probetur. Bal. consi. 122. in 3. nu. 3.

Metus an probetur ex pręsumptionibus testatori illatus, & compulsio. Bal. consi. 350.

Mortuus nemo præsumitur nasci. Bal. consi. 69. lib. 5. num. 4.

Mortuus non pręsumitur, sed potius uita, quia mors est facti, & non pręsumitur nisi in casibus in iure expressis. Bal. consil. 145. in 5. uol. num. 5.

Mortuus filius primò non præsumitur, quàm pater, nisi quando simul moriuntur in eodem casu, puta ruina &c. Bal. d. cōs. 145. in 5. num. 6. ubi etiam dicit, quòd quando mors est fundamentum intentionis alicuius debet probare mortem, & ibi alia. Cast. cōs. 101. in 2. nu. 1. Alexand. consi. 39. nu. 3. in 1.

Mutuum pręsumitur, nisi qualitas pręcedentium uerborum aliud designet. Bald. in consil. 339. in 5.

Memor quis pręsumitur eorum, quę facit. Bald. in consil. 505. num. 2. in 5. uol.

Mandatum prȩsumitur ex longinquitate temporis, & factũ aliquid præsumitur nomine illius, ad quem factum pertinet. Cast.consi.84.num. 8. in 1.

Murus, uel paries cognoscatur communis,& qualiter nõ prȩsumatur communis. Paulus de Cast.consi.334.num.1.in 2. uolum.

Mulier quo casu non præsumatur habere de bonis uiri. Alexand.in consi.24. num. secundo,in 1.

Mandatum non habet pro se prȩsumptionem, nisi quatenus ex eius inspectione apparet. Alexand.consi.6. num.4.in quarto.

Mens & intentio iudicantis esse præsumitur qualis esse debet. Dec.consi.43.num.5.

Mandatum non præsumitur ex tempore. Socin. in consil.254. num.5.in 2.vol.

Mariti res in domo prȩsumuntur potius, quàm uxoris propter præeminentiam, oportet igitur, quòd uxor probet suas. Bald.in l.2.C.ne uxor pro marito.

Mulier non præsumitur certiorata Velleian.Bald.in rubr.C.ad Velleian.num.4.

Mulier etiã prȩsumitur esse territa, donec est apud uirum. Bald. in l.& si contra, nume.2. C.de nuptiis.

Mulieres licet perdant instrumentum,tamen non perdunt iura sua,si habẽt aliam probationem,uel ualidam præsumptionem. Bal.in l.cum citra,in antiq.C.de iure do.

Miles magis præsumitur liberalis,quàm paganus. Bal. in l.Lucius, §.idem respon. ff. de acq. hære.ubi tex. & glo.facias unã manum magnam inquit Bal.

Mortuus præsumitur & interemptus ille,qui non apparet.Bal. in l.& si certus, §.si unus, ff. ad Syllanian.vbi dicit,quòd facit in argu.pro illis,qui non inueniuntur post cõflictum, ut præsumantur interẽpti in bello.

Multitudo hominum in iudiciis semper prȩsumitur. l. in donationibus, C.de dona.Foller. in prac.cano.tit.quòd si comparuerunt.num.2.fol.163.

Mulier uirum timere præsumitur.Innocen.in cap perlatum, quòd metus causa. Concenatius lib.1.q.cap.9.num.20.

Mulier non præsumitur omnia bona in dotem dare marito, uide omnino Concenatium in 2.lib.q.cap.5.ubi bene.

Mendax in uno præsumitur etiã mendax in alio. Ioan.de Amicis in consi.73.num 3.

Metus reuerentialis præsumitur in nurum respectu soceri, cum eadem sit reuerentia in socero,quòd in marito. Crauetta d.consi.282. nume.9. ubi dicit quietationem factam a nuru

socero

socero non tenere in casu illo.

Mendax conuictus de mendacio super uno negato, præsumitur cōtra eum super alio negato, nisi contrarium probetur. Crauetta consil.282.colum. fi.circa principium.

Mulier præsumitur mala. Plotus inter consi.ultimarum uoluntatum diuersorum, consi.168. num.48.ubi & alia.

Matrimonium non præsumitur inter dispares. Calephatus inter consi. diuersorum crimin. per Zilettum consil.59.nu.51. tomo 2.

Minor pręsumitur ignorare ius sibi competens, & hoc est speciale in ipso minore. Crauetta in consi.255.num.3. in 2.uol.

Mens talis præsumitur, qualia uerba, in ore enim & mente pręsumitur esse unum, & idē. Crauetta consi.294.uersic. secundò considero.in 2. uol.

Præsumitur semper pro eo, quod multum potest. Crauetta consil.318.num.4. uersi.3. respon.

Mortuus præsumitur uulneratus ex negligentia & mala cura, quàm ex uulnere, ubi constat de negligentia & mala cura. Asinius inter consi. criminalia diuersorum per Zilettum cōsil.107.num.7.tomo 2.

Magistratus habet pro se præsumptionem. Natta consi.527. num.10.

Mulier donans præsumitur decepta. Royzius deci.3. pagina 100.col.1.circa princ.

Mulieris dictum facit præsumptionem nō modicam, & ideo potest deferri iuramentum, quia præsumptione faciente pro aliquo deferri potest iuramentum. Abb.in c.ex insinuatione, num.7. de procuratoribus.

Merita in dubio præsumuntur inesse ipsi donatario. Bald. in l.certum, in fi. C.fam. ercisc.

Miles non pręsumitur in dolo, sed præsumitur in milite magis error, quàm malitia. Cephalus consil.110.num.33.

Memor quis præsumitur suę salutis. Bertran.in consi.82. num. 1.in 1.uol.

Mercatores præsumuntur libros mercaturę conficere ex mandato eorum, qui cum eis contrahunt, & ex consuetudine mercantili, & ideo eos tenentur edere ad instantiam eorū, qui cum eis contrahunt, & est communis opinio, de qua Bertran.consi.202.nu.5. in 2.uolu. lib.1.

Mulier præsumitur acquisiuisse ex bonis uiri, ut euitetur turpis suspicio, etiam, quòd sit uidua, & gubernatrix pupillorum. Bertran.consi.280. num. 15.& seq.in 2.uolum. lib. 1. uide omnino.

Mala fides præsumitur in habente iuris præsumptionem contra

tra sc. Bertrand. in consil. 346. num. 16. in 2. uol. lib. 1.

Mortuus quis præsumitur in bello, in quo notoriè multi interierunt, qui in eo fuit ingredi uisus uiuus, & ipse non probetur postea fuisse uisus, quia ibi præsumitur mortuus. l. fin. §. si quis in bello, ff. de iis, qui not. infa. & ibi etiam Bart. Bald. & Angel. quia satis dicitur constare de morte, & ideo per eorum proximiores hæreditas adiri potest. Bertran. consi. 48. num. 1. & seq. in 3. uol. lib. 1. & ualet argumen. a bello ad pestem. ut per me, de arg. argumento isto.

N

NOminatus primo in testamento præsumitur fuisse a testatore magis dilectus. gl. in l. qui soluendo. 2. ff. de hære. insti. quia ordo scripturæ est attendēdus. l. quoties in prin. ff. de usufruct.

Pręsumitur pro notario, not. in l. quoties, in prin. ff. de hære. insti. Alex. in l. Herennius, §. Caia, de euictionibus.

Pręsumitur pro nobilibus, in his, quæ concernunt nobilitatem. glo. in c. illud. 40. dist.

Natus præsumitur primò masculus, cum mulier masculum & fœminam simul parit l. si fuerit. ff. de rebus dub. & si ambo masculi sunt nati pariter, & non apparet quis prius, præsumitur, quòd formosior & robustior celerius exiuerit de carcere materni uteri, argu. l. si fuerit §. fi. ff. de reb. dub. secū dùm Bal. in §. sed cum uos, in 3. col. in proœm. fforum, uide omnino in Apostill. ad Bar. de præsump. ubi, quis eorum primogenitus dicatur.

Nobilis & uirtutis studiosus præsumitur quis descendens ex nobili genere, sicut econuerso de pręsumptio. regula prima, præsumpt. 48.

Numerus maior eligentium præsumit, quòd maior sit zelus. Alciat. regu. 1. pręsumptio. 51. de pręsumpt.

Præsumitur quòd notario, quòd bene exerceat officium suum. Alciat. de pręsumpt. regula 3. præsumpt. 13.

Natus ex uxore præsumitur conceptus de marito, licet mater interim etiam cum aliis consueuerit. Alciat. de pręsumpt. regu. 3. præsumpt. 37.

Nolle, qui semel noluit semper durare præsumitur, patet ex eo, quod no. ff. si cert. petat. l. si quis cum nec. §. j. in gloss. quę semper.

Nouatio non pręsumitur, nisi expresse agatur. C. de noua. l. fin. Dic: ut no. ff. de pręt. stipu. l. fi.

Non præsumitur, qui per nouatione aliquid promittit plus

deducere in secunda obligatione, quàm tenebatur in prima, ff. de vsur. l. si stipulatus.

Nominans aliquem ad publicū munus perpetuum excusationem habentem præsumitur causa uexationis & calumniæ nominare, si nominatus in causa appellationis interiectæ ꝑ cum obtineat. l. 1. C. de sump. recu. & de decur l. 2. & not. ff. de uaca mu. l. 1. §. sed si per calumniam.

Notarij pręsumūtur habere propositum uoracitatis & fraudis, C. de numerat. l. 1. ubi & Luc. de Penna, & in eisdem fastus & rapacitas pręsumitur. ff. de priui. eo. qui in pala. mili. l. penultima.

Nouitas parit discordiam, de consue. c. cum consuetudinis, ubi dicitur, quòd nouitates ꝓsumuntur parere discordias.

Negligens pręsumitur, qui admonitus nō facit, quod facere debuit. 18. dist. peruenit, & no. extra de censi. c. Romana.

Natura humana facilius labitur ad delicta, ut præsumitur, in §. si uerò, in auth. de mona.

Nupta præsumitur mulier, quæ anulum defert in digito. 30. q. 5. nostrates.

Nominationi consentire pręsumitur, qui appellat ab ea. l. 2. C. de filiofam. lib. 10.

Notando & disputando bene & optima ratione decerni præsumitur. l. munerum. §. mixta, ff. de munc. & hono.

Notarius pręsumitur rogatus cōficere instrumentum, ut no. in authen. de tabellio. §. nos autē, in glo. hic no.

Notitiam quis habere præsumitur de his, quę palam fiunt in ciuitate. Abb. in cap. fi. num. 2. qui matri. accusa. poss.

Notarius, an pro notario præsumatur ex lōgo, & quotidiano exercitio. Bald. consi. 338. in 3. parte, num. 4.

Nouum, uel uetus an præsumatur, & quomodo probetur. Bald. consi. 263. nu. 1. in secunda parte.

Si in utero matris simul nascantur masculus & fœmina, nec apparet quis primò natus fuerit, pręsumitur masculus primò natus, ff. de rebus dub. l. si fuerit, §. fi. ratio, quia masculus fortior pręsumitur. Iodocus de præsumpt. num. 24.

Notarius pręsumitur a partibus rogatus, ut instrumentum cōficiat, si aliter non constet, ut no. Ioan. de Lignano in c. 1. de fide instrum. quod est bonum scire, quia instrumentum tabellionis non rogati non probat, ut dicit Ioan. de Grassis in d. c. 1. uide tamen Alexand. consi. 70. volu. 2. & Bald. consil. 300. in 4. uol. & consi. 32. num. 14. & seq.

Notorium quid esse pręsumitur.

Guid.

Guid. Pap. de pręsumptio. numero 15.

Nūntio an credatur, & pro eo p̄sumatur, qui exequitur mandatum iudicis, & fuit percussus &c. Gui. Pap. in trac. præsumpt. num. 20. uide omnino, & etiam Alciat. de præsumpt. regula 3. præsumpt. 14.

Notarius mortuus præsumitur, quòd ipse fuerit notarius, nec est necesse probare de suo titulo, sed solum de quasi possessione utendi officio notariatus, secus si uiueret, secundū Inno. in c. ueniens, de iureiur. & uide Bartol. in authen. quas actiones, C. de sacrosanctis ecclesiis.

Notorium dicitur etiam, quod resultat ex præsumptione iuris. Guid. Pap. de præsumptio. num. 59.

Negatiua probatur per pręsumptiones, probādo amicitiam, uel affinitatem occidentis alium. ita dicit gloss. in l. 1. C. de sica. & pro tanto occisor probat negatiuam, quia intentio actoris est fundata propter crimen commissum, nam qui facit, quod facere non debet, dolus in eo præsumitur, ff. ad l. falci l. dolo, ideò ipso facto intentio actoris notoria iuris p̄sumptione probatione non indiget, ut dicit Cyn. in l. 1. C. de sica.

Notariū quem fuisse in antiquis instrumentis non est necesse probare, uel, quòd quis fuerit in quasi possessione notariatus, quia ex facto in antiquo oritur præsumptio, ut dicit Innocen. in c. ueniens, de uerbo. signifi. & ponit Bal. in authen. quas actiones, C. de sacrosanctis eccles.

Notarius præsumitur falsarius eo ipso, quòd probatur aliter lectum quàm scriptū. no. Bar. in l. quoties, ff de hære. insti. & si pars producat tale instrumētum, an poterit aduersarius redarguere de falso in aliqua eius parte. Guid. Pap. de præsumpt. num. 89. ubi etiam dicit, quòd notarius pręsumitur apponere uerba importantia uoluntatem defuncti, quāquā sit idiota. no. Barto. in l. si quis filiabus. ff. de testa. tutela. Et si unum fuerit dictum per contrahentes, uel per notarium dum uerba contractus recitabat, & aliter reperiatur scriptum, non præsumitur falsè scriptum, sed erroneè, nisi ex aliis circunstantiis aliud appareat, secundùm Bartol. in l. quoties in 3. no. ff. de hære. insti. de teste, qui dicit se nihil scire de contentis in instrumēto, uide per Bar. in l. coram, ff. de uerbor. signi. & Panorm. in c. cum Ioan. de fide instrumēt. & si testes contradicāt instrumento, cui potius erit stan. an notario,

notario, uel testib. Specula. titulo de instru. edi. §. restat, uer. quid si dum attestatio publicatur. Guid. Pap. de præsumptio. num. 93. & q. 540.

Notarius ponit in instrumento ista uerba, ex certa scientia, & bene consultus, non ui, non dolo, neque metu inductus, an ex tali assertione præsumatur talis contractus esse. Respon. quod sic, quia ex instrumento oriuntur præsumptiones. prima, quod sit uerum instrumentum. secunda, quòd sit solemne. tertia, quod uerba prolata a notario fuerint a partibus prolata. iuxta no. in l. cum precibus, C. de proba. ita dicit, & tenet Bart. in l. rem maioris precii, C. de rescin. uend. & istud est notabile, secundum Gui. Pap. de præsumptio. num. 102. attamen credit, quòd admitteretur probatio in contrarium.

Notarius præsumitur rogatus, etiam si non constet, uel siue dicatur, rogatus scripsi & publicaui. Firman. uer. notarius de quibus rogetur, fol. 120. Alex. in consi. 73. num. 7. in 1.

Notarius præsumitur potius errare, quàm falsum committere. Firmanus uer. isto fol. 121. vbi dicit uerum, nisi constet ex coniecturis dolus, & non præsumitur errare, nisi cōstet, ibi. & quando est bonæ famę. Alexand. consi. 53. num. 20. in 7.

Notarius non præsumitur scripsisse testamentū aliter, quàm testator dictauerit, & non præsumitur errare, nisi probetur. Castr. l. errore, C. de testamēt. item non præsumitur scire factum aliter, quàm habuerit a partib. item præsumitur scripsisse quicquid habuit a partibus in mādato, cuius fines nō præsumitur excessisse, sed fideliter scripsisse. Bald. d. l. errore, & præsumitur potius omisisse, quàm plus scripsisse in scriptura sua. Bal. in l. fin. §. licentia. C. de iure delibe.

Nullus pręsumitur ignorare iures patrimonij sui, & suorū. l. quisquis, cum glo. C. de rescin. uendi.

Numeratio præsumitur si pecunia fuit præsens, etiam præsumitur facta tempore instrumēti continentis confessionem de recepto cum stipulatione, & præsumitur numeratio ex lapsu biennij, nisi contra probetur, & non præsumitur numeratio usurarum contra usurarium. Firmanus in repertorio, uer. numeratio.

Nuncius quando mittitur præsumitur, quòd mitti potuerit etiam procurator. no. in c. constitutus, & ibi doct. & Francus de appella.

Nominatus in scriptura tanquā præsens & consentiens, præsumitur fuisse præsens. Alciat. in

consi.6.num.10.in primo.

In instrumentis antiquissimis præsumitur eum, qui subscripsit esse notarium, nec alia fides de tabellionatu facienda est. Alciat.consi.4.num.16.in 4.

Necessarius non præsumitur necessarium sinere illaqueari & defraudari. glo.in l.2. ff. in ius uoca.eant.

Nominatio filiationis præsumptionem non facit, ita, quòd probandi onus in aduersariũ transferatur. Dec. consil. 462. num.13.

Nudus cum nuda inuentus, & solus cum sola in uno lecto recubans præsumitur fornicatio, uel adulterium c.literis,de præsumptio. Iodocus ubi supra, nume.14. & hæc quidem iuris est uehemens & uiolenta præsumptio,ut inquit Iodocus.

Nomen proprium ignorans præsumitur non sanæ mentis. Innocen.in cap.cum causam, de testibus.Pet.Rauennas in suo alphabeto,uer.furor.

Notarius præsumitur in dolo, si omisit debitas solemnitates in testamento,secus in aliis instrumentis,quia potius præsumitur error,quàm dolus. uide Petr. Rauenn. in suo alphabeto aureo,in uer. testamentum col.pen.& ult.

Negligere ius suum nemo præsumitur, maximè ubi fuit uigilans in acquirendo. Cepola in consil.26.numero septimo.

Notarius in dubio præsumitur rogatus.Bal.in consi. 158.num.3. in 2.parte. Alexand. in consil. 48.num.5.in 5.uolum. ubi dicit communem.

Notarius habet præsumptionem pro se ex longo & quotidiano exercitio.Bal.in consi.128.nu. 4.in 3.parte.

Nuncius præsumitur potius aliquem citasse ad domũ, quàm personaliter, quando habuit in mandatis, quòd citaret personaliter,uel ad domum. Alexan.in consi. 2. nu.7.in 3.uol.

Notarius præsumitur rectius ratione officij, & præsumitur pro instrumento, quòd contineat ueritatem.Alexand. in consil. 53.num.29 in 3. uol.

Notarius præsumitur apposuisse clausulas consuetas ex uoluntate testatoris.Alexand.cons. 50.num.8. in 6.uolum.

Natus præsumitur ex legitimo matrimonio. Alexand. consil. 88.nu.9. uol.7.

Notarius in dubio præsumitur, quòd fideliter scripserit. Alexand.consi.89.num.7.in 7. uolum. & quòd bene & legaliter scripserit. Socin. in consil. 98. num.13.in 3.

Notarius satis præsumptiuè probatur, quando fecit multitudinem instrumentorum. Alexand. in consi.184. num.7. in 7.uol.

Notarius

Notarius præsumitur peritus nō indoctus. Corneus consil. 195. litera V, la secunda, & sequen. in 1. vol.

Notarij rogitus non presumitur. Corneus in consi. 70. litera C, in 4. uol.

Nouatio hodie non præsumitur, quomodo intelligatur. Bal. in consi. 128. in 2. parte, nu. 2. Cephalus consi. 4. num. 50. in 1.

Præsumitur pro notario. Dec. in consi. 315. num. 9. Neuus consil. 37. num. 2. & in dubio potius error, quàm falsitas præsumitur. Grammat. decis. 60. nu. 6. & ideo in eo requiritur, quòd dolus probetur ibi. nu. 7.

Præsumendum non est in dubio ex sola negligentia, quòd quis timuerit se posse repelli, & an stetur eius dicto. Ruin. consi. 58. num. 5. volum. 4.

Presumptio, quæ nocet attenditur, quando concurrunt duæ præsumptiones. Gratus resp. 91. num. 30. uol. 1.

Præsumptio & coniectura insurgens ex nomine proprio, per alias tollitur. Gratus respon. 5. num. 55. uolum. 2.

Præsumitur pro nobilitate. Neuizan. inter consi. Bruni consi. 12. num. 103. & pro uiro nobili. Cepha. consi. 76. nu. 31. in 1.

Necessitas seruilis presumitur, ubi etiam iussus superioris precedit. Gramma. decis. Neapo. 48. num. 83.

Præsumitur pro negante Vin. Paleot. inter consi. crimi. 85. numero 16.

Præsumitur contra notarium solitum falsitates committere. Ioan Fran. inter consi. crimin. consi. 129. num. 37. item, qui fuerit condemnatus ad mortem & publicè crematus. Alexand. stiati. inter consil. crimi. 117. num. 1.

Non esse præsumitur id, quod nō reperitur. Emilian. consi. 103. num. 4.

Præsumptio iuris est, quòd quis potius nomine suo, quàm alieno uideatur soluere. Emilian. consi. 26. num. 20.

Præsumptio a natura & conditione muliebris status & uirginitatis sumpta, uiolenta est & plenè probat. Zas. consi. 56. nu. 26. in 2.

Præsumptio in his, quæ consonāt ueritati, siue naturæ, plenè probat. Bar. in l. 2. num. 6. ff. de excusat. tutor. & cura.

Præsumptio est pro nobili uiro, spectatæq. fidei, ne quid agat, quod dedecori aut uitio uerti possit. Port. consi. 5. num. 67.

Præsumptio illa fortior existimatur, quę ex natura actus & rei proficiscitur. Por. consi. 16. numero 59.

Negligere propriam utilitatem nemo præsumitur, nec ei ius competens, & propriam utilitatem. Portius consi. 147. n. 87.

Naturæ præsumptio est, quòd bonus, quis præsumatur. Rolan. consi. 96. num. 9.

Nobilior præsumptio in iure est accipienda. l. merito, ff. pro socio l. quintus. ff. de dona. inter uir. & uxor. l. semper in dubiis, ff. de regulis iuris, contra de. l. unum ex familia. §. fi. ff de leg. secundo.

Natus ex gente infamata adhuc præsumitur in illa infamatione. Neuizan. inter consi. Bruni consil. 12. col. 10, & 21.

Natus ex uxore, quæ secundo nupserit intra duos menses post mortem primi mariti præsumitur ex primo uiro filius, ut per Bart. & Docto. in l. Gallus, prin. ff. de libe. & posthu. & ibi Imola. & Bal. in l. si matre. C. de suis & legiti. Firmanus uer. natus.

Nemo præsumitur iactare suum. l. campanus, ff. de operis libertorum. l. cum de indebito, in fi. ff. de proba.

Nominatus primò præsumitur maior, & præsumitur magis dilectus. Bald. l. penult. C. de uerbor. signi. per l. 1. de albo scriben. de consecra. dist. 2. in Christo pater, & in rubri. C. si quis omissa cau. testa.

Notarius scribendo præsumitur comprehendisse uoluntatem contrahentium, uel testatoris, uel testium, & usum esse uocabulo importante propriè uoluntatem partis, vel testatoris, sed debet esse cautus, ut ponat uerba uulgaria, quãdo in latinum non potest bene reducere. Bart. in l. si quis filiab. ff. de testa. tute. Firma. uer. notarius scribendo, ubi fusius, fol. 118.

Notarius non præsumitur rogatus, nisi constet ex instrumento. Firman. uer. notarius rogatus. Vasquius de hæredib. instituendis. lib. 1. §. 3. num. 19. ubi ardua est ista quæstio. & ibi, quod usu forensi est approbatum, quòd notario asserenti se esse rogatum credatur.

Notarius præsumitur rogatus ponere in instrumento clausulas consuetas, secundùm naturã contractus. Firmanus uer. notarius rogatus.

Notarius aliàs legalis non præsumitur falsitatem committere. Corn. in consi. 261. litera k, in 4. uolum. fusius Cagnolus in l. si librarius, ff. de reg. iur. Bofs. tit. de falsis, num. 56.

Nobilitas non est præsumenda, sed probanda, & potius quis præsumitur popularis, quàm nobilis. Curtius senior consil. 18. num. 1.

Notarius in dubio non præsumitur a testatore de testamento rogatus. Ruinus in consil. 12. num. 15. in 2. uide tamen Parisi. consi. 27. num. 19. in 1. uide tamẽ Gui. Pap. consi. 193 nu. 5.

Non debet esse in arbitrio hęredis ex præsumpta mente testatoris excludere fideicommissarium. Ruin. in consil. 122. nu. 8. in 2.

Notarius, qui errorem suum correxit, an præsumatur incontinenti, an ex interuallo correxisse. Ruinus consi. 16. nume. 2. & ibi dicit, quòd incontinenti.

Natus in dubio filius esse pręsumitur, quamuis uxor diu sterilis fuit, nisi maritus quandoque diuertisset. Ruin. consi. 53. num. 2. ubi plura de filio. uide Abb. in c. per tuas, num. 1. & 2. de probationibus.

Notarius an præsumatur incontinenti se correxisse faciendo additiones in margine instrumenti corrigendo, uel addendo. Rui consil. 68. nume. 4. in 4. uolum.

Nepos pręsumitur ignorare disposita, & contenta in testamẽto aui. Parisius consi. 72. num. 18. in 1. fallit, ut ibi. num. 21. si gessit aliquid relatiuum ad tale testamentum. item si pluries confessus est se hæredem ex testamento, ibi. num. 23. & ubi satisfecit legata, & ibi alia uide.

Pro nbilibus multum præsumitur. Socin iun. in consil. 39. nu. 26. in 2.

Notarius præsumitur potius aliquid scripsisse per errorem, quàm per dolum. Marsil. consil. 7. num. 24. & consil. 51. num. 31. & non pręsumitur scripsisse falsum, sed scripsisse, quòd partes uoluerunt. Cephal. consil. 179 in secundo, num. 24. & seq. hoc indistinctè non procedere ait Bossius tit. de falsis, num. 68.

Negligens nemo præsumitur in in his, quæ proprium commodum cernunt. Roman. consil. 481. num. 9. & negligentia non præsumitur. Menochius fol. 59. num. 385. de recuperanda possessione.

Naturalis in dubio quis præsumitur, non spurius, inter naturales ius est cognationis non agnationis. Crauetta consilio 158. num. 1. Alciatus consi. ultimo, num. 6. ut euitetur suspicio delicti, quia aliàs est necesse dicere spurium, quę nominatio cadit in delictum.

Notarius præsumitur elegisse uerbum aptum uoluntati testantis, nisi per alia constat aliter intellexisse. Gratus respõ. 211. num. 28. in 2. uol.

Notarius nõ pręsumitur scripsisse illud, quod a partibus non fuit sibi dictum. Gratus respõ. 112. num. 27. in 2.

Natus in domo uiri stante matrimonio præsumitur natus ex uiro. Riminal. consi. 289. num. 2. & sequen. item natus in domo habitationis paternæ præsumitur natus ex concubinatu.

tu. Alciat. consil. vltimo.

Notarius non præsumitur rogatus, ut amicus. Riminal. consi. 526. num. 8. in 3. uol.

Notarius iuris præsumptione ꝑsumitur a principio fecisse ꝓthocollum. Emilian. in consil. 45. num. 1.

Nouatio hodie non præsumitur, nisi fiat expresè, censetur tamen fieri nouatio etiã tacitè saltem ope exceptionis, quando extant euidentes coniecturæ &c. Alba in consi. 68. num. quinto.

Negans in dubio habet pro se ꝑsumptionem. Paleotus inter consilia crim. diuersorum, cõsil. 85. tomo 1. num. 16.

Notarius præsumitur scire iura. Zas. consi. 21. nu. 3 in 1. & præsumitur doctus & peritus. Neuizan. in consi. 28. num. 19.

Notarius pręsumitur scribere secundum uoluntatem partium. Neuizan. in consi. 46. nume. 36.

Notarius præsumitur bene scribere uoluntatem testatoris. Neuizan. consi. 64. num. 31. & quòd solemnitatem a iure requisitam seruauerit. Nonius consi. 37. num. 3.

Pręsumitur contra habentẽ malũ nomen, uel cognomen. Laudẽsis in consi. 58. num. 11.

Præsumitur pro manu publici notarij, etiam quo ad solemnitates. inter consi. Ziletti consil. 46. num. 4.

Nocens quis præsumitur ex contumacia, & per perseuerantiã illa pręsumptio uehemens efficitur. Selua de beneficio. q. 4. num. 53. parte 3.

Nobilis genere præsumitur magis idoneus ad rem militarem. Bonicon. de Curtili in trac. de nobilitate, in 3. parte, num. 58. tomo 5.

Nobilis facilius donare pręsumitur, quàm ignobilis Bonicon. de nobilitate, parte 5. num. 14. & 18. & pro nobilibus pręsumitur in his, quę ad nobilitatem spectant, ibi. num. 59. & nu. 28.

Notorium præsumptionis quod dicatur, & qualiter de ipso exẽplificetur. Butrius in tracta. de notorio, tomo 18. fol. 3. & notoriũ pręsumptionis dicitur, si infamatus in purgatione deficiat, quę sibi in iudicio indicitur. uide omnino ibi. articulo secundo.

Natus quis primò pręsumatur, an mas, an fœmella, natis uno partu. Bartol. in l. Arethusa. ff. de statu homi. & primò masculus pręsumitur natus, nisi fauor libertatis aliud suadeat. Bar. in l. si fuerit. §. planè, ff. de rebus dubiis.

Notarius pręsumitur stipulari tanquam publica persona, & nomine omnium quorum interest. Bart. in l. si pupillus, nu. 4. ff. rem pupilli saluam fore.

Notitiam quis habere pręsumitur,

Bella-

Bellamera decis. 267. & 182. & in addi.& ibi quid de testib. an præsumuntur rogati.

Nobilis in dubio prçsumitur suũ honorem timere, & uerecundiam habere de iniuria sibi illata. Bombi.consi.19. num.25. & consi.16.num.30.

Negligens in maiori præsumitur in minori negligens. Bart. in l. ab hostibus, §. sed quòd simpliciter, in 3.col. ff.ex quibus causis maiores.

Nouerca præsumitur mala priuignis. Cagnol. plura ad rem in l. hoc colore, C.de inoffic.testamento.

Numeratio pecuniæ prçsumitur facta in confesso recepisse.Martin. Laudensis in consilio 50. num.17.

Nouatio non prçsumitur.l.fin.C. de nouatio priori scilicet forma retenta, aliàs tacita nouatio inducitur. Moronus in suo de fide, treuga & pace, parte ultima, q.ultima, num. 2. uide omnino.

Notarius ex quibus prçsumatur rogatus, plura Parisius consil. 61.in 3.volum.

Nominatim est satis fieri, si coniecturis & præsumptionibus elicitur, quod nominatim exprimi debet, ut declarat Bar. in l.j.ff.de ui bonorum raptorum, quem refert & sequitur Barba. consi.88. col.4. uolu.4. ubi plura, & inter consi. Syluani 57. num.23. & pluribus seq. Parisius consil.19.nu.12. & 26. in 3. & idem Parisius in consi. ult.in 3.uolum.num.45.& pluribus sequent.

Nobilis quis non præsumitur, nisi probetur. Roland. a Valle in consi.67.num.26. & seq. in 3.

Nouatio non prçsumitur, licet adiiciatur fideiussotia, uel coequalis obligatio.Bal.in consi. 266.num.2. in 1.

Nominatus primò in litera prçsumitur principalis.Bal.consi. 348.num.6. in 1. & ibi etiam dicit, quòd unusquisque præsumitur suo nomine contrahere & pacisci, & ꝙ mandatum nõ prçsumitur.

Notarius siue tabellio habet prç sumptionem pro se, & pro tabellione actorum plus præsumitur, quàm pro testibus c.ad audientiam, extra de prçscrip. Bal.consi.281.num.7. in 2.

Natus, quo tempore præsumatur. Bald. consil.390.in 2. uide omnino, & ibi an sit prçsumendus ex uiro, uel ex coitu damnabili, & alia ibi.

Natus ex soluto & soluta naturalis præsumitur præsumptione iuris. uide omnino Bald.consi. 206.num.1.in 3.uol.

Nominis conformitas, ubi est, prçsumitur corporis idẽtitas, nisi probetur diuersitas. Bald. in consilio 70. num.1 in quarto uolum.

Negans

Negans de mendacio conuictus habet præsumptionem contra se. sed contra confitentẽ non præsumitur extra confessionem, cui statur pro se, sicut contra se, nisi præsumptio sit pro aduersario. Bald. in l. cum de indebito, de proba.

Notarius præsumitur rogatus. Bal. in l. hac consultißima, nu. 2. C. de testam.

Nobilitas patris aliud pręsumere facit, quàm aliàs faceret, quia ex nobilitate augetur animus nobilium, non enim est animus nobilium ita limitatus, sicut animus fœneratorũ. Bald. in l. filia legatorum, C. de legatis, num. 3.

Negligens præsumitur, qui non facit actum debito tempore. Herculanus in suo de negatiua, num. 250. pag. 187. ad fi.

Noctis tempore occidens, uel uulnerans, pręsumptio est occidentem, & uulnerantem delictum præcogitasse. Follerius in prac. cano. tit. auditisq. aduocatis, num. 54.

Nominis pluralitas non pręsumitur. Crauetta consil. 257. nu. 2.

Notariatus præsumitur propter antiquitatem temporis ultra annos centum: Crauetta in consi. 274. num. 14. in 2.

Nouatio non præsumitur, nisi expressè agatur. l. si. C. de noua. cum simil. ut per Crauettam consi. 282. num. 3. in 2. uol.

Notarius in dubio præsumitur, quòd scripserit ut notarius, non ut amicus, quando de hoc est dubium. Natta consil. 146. num. 8. in 1. uol.

Notarius non præsumitur rogatus, nisi ꝓbetur, & hæc est magis communis opinio, ut per Bertrandum consil. 140. num. 32. & seq. in 2. vol.

Natus nemo præsumitur sine cõiunctis, ut est communis conclusio in repertorio Campegij inter repertor. Bruni in uer. coniunctus.

Notarius si scribat unum quod non fuit dictum a partibus, uel plus dictum, quàm scriptũ ex tex. præsumitur id per errorem factum, nisi notarius sit malæ famæ. Bertran. in consil. 301. num. 3. in 3. vol.

Negatiuum ius præsumitur, ubi negatiua probari non potest. Bal. in l. actor, in fi. C. de prob. Inno. in c. cum contingat, de offic. deleg. Firman.

Negligens in maiori pręsumitur in minori negligens. Firman.

Negligentia in iudice non pręsumitur, nisi post protestationẽ sibi factam. Firman. uer. isto.

Negociorum gestor non præsumitur expendere de suo, sed de bonis domini. Bar. l. Nesennius, ff. de nego. gest. Firman. uer. isto.

Negociorum gestor præsumitur habuisse animum depredan-

di, si quid celat & supprimit tempore reddendæ administrationis. Bar. in l. si pupilli. §. sed si quis, de nego. gest.

Negociorum gestor præsumitur facere contemplatione domini, ad quem scit negocium ꝑtinere. Firman uer. isto.

Negociorum gestor promittens dotem pro ea, cuius negocia gerit, non pręsumitur donare, sed potest repetere. Bar. singu. in l. cum post §. 1. ff. de admin. tutorum.

Nemo pręsumitur iactare suum. l. campanus. ff. de operis libertorum, & l. cum de indebito, de proba. in fi.

Nobilium multitudo pręsumitur esse, ubi est princeps l. omniũ, & ibi Bar. C. de testamen.

Nobilis habet præsumptionem pro se in his, quæ concernunt nobilitatem, gl. fi. in cap. illud 40. dist. Ludo. singu. uer. nobilitas. uer. in his.

Nominatus primò pręsumitur maior. Firmanus uersi. nominatus.

Notarius præsumitur esse de loco, ubi actum est instrumentum, si aliter non apparet. Firman. uer. notarius.

Notarius scribendo præsumitur comprehendisse uoluntatem contrahentium, uel testatoris, uel testium, & usum esse uocabulo importante propriè uoluntatem partis, uel testatoris, sed dēt esse cautus, ut ponat uerba uulgaria, quando in latinum non potest bene reducere. Firmanus in uers. notarius. notarij officium &c. & ꝑsumitur pro notario. Grammatic. consi. ciuili 65.

Numeratio præsumitur præcessisse & esse ex confessione de recepto. Martinus Laudensis in consi. 50. num. 15. nisi ex mutuo, ut ibi per subscribentes DD. etiam.

Notarius ꝑsumitur habere apud se originale, nisi illud perdiderit, non autem præsumitur illud restituisse partibus. Bart. in l. si quis §. prętor. ff. de eden.

Notarius a principio pręsumitur fecisse prothocollũ, quod habere pręsumitur, & non publicum instrumentum. Bar. in l. si librarius. ff. de reg. iur.

Notarius non præsumitur subornari, sicut testis. Bal. in l. uolumus. C. de testamentis.

Notarius non præsumitur rogatus, nisi constet ex instrumento. Firmanus uersicu. Notarius rogatus, & an pręsumatur rogatus ut notarius, an ut testis. ibi.

Notarius pręsumitur rogatus ponere in instrumento clausulas consuetas, secundùm naturã contractus. Firman. uer. notarius rogatus, num. 14.

Notarius præsumitur rogatus, etiam si non constet, uel siue

dicatur

dicatur, rogatus scripsi & publicaui. item pręsumitur interfuisse contractui, et iam si non dicatur in instrumento interfui, & nõ pręsumitur rogatus, si non appareat prothocollũ, & per testes non probetur. Firman. uer. notarius de quib. rogetur, num. 4.

Notarius pręsumitur potius errare, quàm falsum committere. Firman. uer. notarius errãs, nisi ex coniecturis constet dolus, & non præsumitur errasse, nisi constet.

Notarius non præsumitur scripsisse testamentũ aliter, quàm testator dictauerit, nec errasse, nisi probetur, & pręsumitur scripsisse quicquid habuit a partibus in mandato cuius fines nõ pręsumitur excessisse, sed fideliter scripsisse. Bald. l. error, C. de testa. Firman. ubi supra.

Notorium præsumitur eo ipso, quòd 10. testes aliquid probant. Bald. in authen. quòd locum. C. de colla.

Nouatio non pręsumitur, quando stipulatio interponitur incontinenti. Bar. in l. duo societatem. ff. pro socio. & in l. singularia, ff. si cer. peta.

Nullus præsumitur ignorare uires patrimonij sui, & suorum. l. quisquis, cum gloss. C. de rescin. uend.

Nullus pręsumitur uelle iactare suum. l. campanus. ff. de operis libertorum. l. cum de indebito. in fi. ff. de proba.

Nullus pręsumitur malus. l. merito. ff. pro socio.

Numeratio pręsumitur, si pecunia fuit pręsens. Firman. uersi. numeratio.

Numeratio pręsumitur facta tẽpore instrumenti continentis confessionem de recepto cũ stipulatione. Bart. & Alexand. in l. post dotem. soluto matrimonio.

Nuncius pręsumitur citasse ad domum, & non personaliter. Bald. in l. properandum, §. sin autem reus. 4. colum. C. de iudicis.

Natus in domo pręsumitur filius mariti, etiam, quòd uxor quãdoque cum alio cubet. Parisi. consi. 29. num. 9. cum pluribus sequen. in 2

Nouatio non præsumitur. Syluanus in consi. 62. num. 21. in secundo.

Negligens non præsumitur quis in his, quę cõcernunt propriũ commodum. Siluanus consil. 93. num. 9.

Nobilitas facit præsumere bene pro aliquo. Neuizan. inter consilia Bruni consi. 12. num. 103. tamen dicit, quòd nullus est adeo bonus, qui malus non possit fieri.

Negligentia præsumitur, ubi qs non facit actum debito tempore.

pore.Felyn.in c. pastoralis, de except.Herculanus de negatiua,fol.187.in 26.modo probãdi negatiuam,ubi plura.

Natura præsumitur producere res suo tempore & loco,& modo.Petrus Santerna de assecurationibus,par.3.num.78. inter tractatus diuersorum.

Notoria & publica quis scire p̃sumitur.Rolan a Val.in consi. 9.num. 43. fallit si quis fuerit absens,ut ibi.in 3. uol. & notitiam quis habere præsumitur de his, quæ palam fiunt in ciuitate.Abb.in c. cum in tua, num. 2.qui matrimon. accusa. possunt,licet quandoque ignorantia præsumatur,de his, quę palam fiũt in ciuitate. ibi. per Abb.num.3.

Numeratio in dubio præsumitur ex confessione de recepto. l.Publia,in fin.ff.depositi,& c. per tuas,de prob. & in subscr. ad consilium Martini Laudensis,cõs.50.num.21.fallit in mutuo,ut ibi. in consi. ipso Laudensis.

Nominatus primò in scripturis p̃sumitur principalis, & principalior.Bald. consil.249. col. fi.in 1.

Nouatio hodie pręsumitur tacitè,quòd non fiat.sed non cautelæ adhibitio.Bald. d. consil. 249.col. fi.in 1.

Notarius præsumitur rogatus.§. nos autem,ubi glo.in authen. de tabellionib. secus in teste. Bal.consi.476.num.7. in 1.plura Herculanus de negatiua, num.285.

Nouatio hodie non pręsumitur.l. fi.C.de noua. scilicet causa nõ mutata, & eadem forma seruata, aliàs tacita præsumitur nouatio.Baid.consi. 128. num. 2. in 2.

Natus quis non præsumitur post matrimonium.Bal.consi.213. num.3. in 2. non præsumitur stuprum.

Notarius p̃sumitur notarius, ex quo per iudicem persona eius est approbata.argum.ff.de falso uto.l.j.§. idem Pomp. Bal. consi. 118.in 3.num.1.ubi etiã dicit,quòd in quolibet instrumento non debet fieri comparatio literarum, quando persona notarij est cognita & nota.& ex exercitio lõgo & quotidiano præsumitur pro notario.Bald.consil.128. num.4. in tertio.

Negocium gestum præsumitur pro utilitate utriusque partis. Bal.consi.276.num.2.in 3. vol.

Nauis, quæ perit non existente ibi gubernatore, præsumitur periisse culpa eius eo, ꝙ non erat in gubernatione, & ubi gubernator est, præsumitur res salua esse.Bal.in l.item quęritur,§.si magistri.ff.locati.

Nomine proprio emisse frater præsumitur, & ex propria pecunia,

cunia, nisi ex contrariis coniecturis præsumatur alterius fratris uel communis utriusq;. al. in l. qui aliena. C. si quis alteri, uel sibi.

Notarius, pro tabellione præsumitur, quòd nihil aliud scripserit, quàm sibi fuerit iniunctũ, & quod quicquid est scriptũ, de uoluntate eius & mandato qui rogauit tabellionẽ de conscribendo, nec præsumitur, quòd tabellio sciat, aliter factũ, quàm sicut fuit rogatus de ipso, & non attenditur in eo sciẽtia priuata, sed scientia quam habet ut tabellio, idest ut publica persona. Bal. in l. uerba, num. 2. C. de testamen.

O

Obliuio licet præsumatur, quãdo lapsum fuit decẽnium. l. peregre. ff. de acq. pos. tamen istud non habet locum, quando qs iurauit. Bauerius in trac. de iuramento nu. 14. casu. Et facilius præsumitur obliuio in muliere quàm in masculo. & in Principe negotiorũ grauato. Crauetta. consilio 141. col. fin. in prin. vol. 2.

Obliuio nõ præsumitur, nisi post longũ tempus. Firm. ubi supra.

Occultè factum præsumitur uerum, sed palam uel apertè factum dicitur simulatũ. Firma. uer. isto.

Officialis in dubio præsumitur conductus sumptis potestatis pro eundo, stando, & redeundo. Firma. uer. officialis.

Officialis præsumitur esse in bona fide. Cy. in auth. generaliter. C. de epis. & cler.

Officialis non præsumitur esse in aliqua culpa, licet priuata persona præsumeretur esse in culpa. Bald. in l. 2. C. qui accusa. non possunt.

Officium nõ præsumitur, nisi probetur per literas, nec sufficit quasi possessio eius. Bald. in l. j. 6. q. C. de testamẽt. vbi etiam dicit quòd præsumitur pro possessore officii. vide Bald. in l. solennib. C. de fide instru.

Onus præsumitur iniunctum hæredi, quando imperialiter est iniunctum. l. si seruis legatis. §. margaritam. ff. de lega. j. & in l. acceptis. in fi. ff. ad l. Falci. & Firma. ver. onus intrinsecum. num. 27.

Operę pręsumuntur spontè promissæ patrono per libertum post manumissionem. sed per metum promissæ præsumũtur in actu manumissionis. Bal. in l. 2. C. de operis liberto.

Occupare prius in dubio præsumendum est habentem prędia superiora aquã. & cõsequẽter posse illam continere, sine aliquo impedimento prohibitionis. Parisius consi. 112. nu. 3. in 1. volu.

Obliuio

tur.Bald.in l.cum antiquiorib. nu.6.C.de iure delib.

Odium præsumitur continuari,& odiosus præsumitur odiosus in aliis,quando est odium irrationabile.Bal.in l.2.nu.5.C. de iis qui propter metum iudicis nō appellauerunt.

Omni exceptione maior quis nō præsumitur. Benintēdius. decisione Bono.62.

Optimus quis non præsumitur,licet præsumatur bonus. Benintendius decis.62,nu.17.

Obligatio in dubio præsumitur realis. Crauet.consi.226.nu.6. in 2.vol.

Obligationis diuersitas præsumitur propter diuersitatem summarum. Crauetta cōs.282.nu. 1.in 2.vol. & ex diuersitatē personarū diuersitas et præsumitur obligationū.Crauetta ubi supra nu.2. Item diuersitas tēporum,ex qua temporum diuersitate diuersitas etiam præsumitur obligationum,licet sit identitas.ibi nu.2. Item ex diuersitate loci temporis diuersitas facti inducitur.

Occisus quis præsumitur ab inimicis probata inimicitia.Bondenarius.Ferrarien. inter consilia diuersorum per Zilettū in consilio 54.num. 5. tomo.2.

Offendere quis non præsumitur ex leui inimicitia.Turrius inter cōsilia communia diuersorum.consilio 81.nu.32.per Zilettum.Tomo 2.

Officium suum diligēter exercere quilibet præsumitur.ca. ad audientiam de præscrip. & ca. deputati.de appella. Cy.in l.si quis decurio.C. de fal.Redoa. de reb.eccle.non alie.pag.141. numero 90.

Obliuio facile præsumitur in ultima uoluntate. Bert.cons.ultimo,nu.3.in 3.uol,lib.j.

Occulte dantes,uel facientes,uel iudicātes præsumitur quæ eos. ut in c.uno.de eccle.bene.

Opinio communis, id quod publicè tenetur facit eum, qui secundum illam agit præsumi bonæfidei,& excusatur à dolo, licet illa communis opinio postea apparet nō vera.Gui.Pap. q.446.& ab opinione communi,quam cōmunis vsus approbauit, nō est recedendū.Alex. consi.19.nu.12.in 6.uol.

Præsumitur,dictum,quod reperitur omissum, si colligi potest ex p̄cedentib.& sequentib.uerbis.Cas.cons.2.pro euidentia.

Præsumitur pro officiali publico. Specula.de instru.edi.§.restat. ver.quid si dum attestationes. uide omnino Alciatū de p̄sum. regu.3. præsump.15. Corsetus singulari. ver.præsumptio.inci.qualiter,quòd.s. bene se gesserit in officior.

Odium non præsumitur inter fratres,immo uerisimiliter creditur, quòd alter alterum diligat

gat Alcia. de præsump. regu. j. præsump. 23

Opus aliquod quis cōficiendo in suo. nō nocendi aīo facere psū mitur. Alc. de præsump. regu. 3. præsump. 23.

Item fallit, ut per Alex. in l. peregre. ff de acqui. pos. Firmanus. in uer. obliuio.

Obliuio tamen non præsumitur in facto proprio ante 10. annos maximè si de uno actu recordatur, quia etiā in reliquis idē præsumitur. Rui. consi. 73. nu. 10. in 2. Et obliuio etiam præsumitur in facto proprio ex contractu proprio iā longo tēpore celebrato. Soc. Iun. cōsi. 129. in j. nu. 81. & ex minore tempore decennio. Cephalus consili. 29. nu. 15. in j. Et ex modicitate temporis obliuio non præsumitur. Syluanus in consi. 62. nume. 5. uide etiam Menochium de arbitrio iudicis, casu. 26. libro 2.

Obliuio præsumitur ex lōginquitate temporis. 12. q. 2. longinquitate. & no. in Auth. de triente. & semisse. §. illud. ad hoc l. q. in prouincia. ff. de ritu nup. § j. Etiam in facto proprio, quādo tractatur de damno uitando. Cepola consi. 18. nu. 4. & consi. 26. nu. 8. & ex cursu decennii pmitur obliuio. Bal. consi. 37. in 1. nu. 6. & Gozad. consi 9 numero 35.

Officialis præsumitur, quòd caue rit de inferēdis pecuniis fisco, uel certis dignitatib. seu officiis. in Auth. ut nulli iudi. §. super hoc autem. & uide concor. ff. de adop. l. his uerbis. & si cui plusquam per l. falc. l. 2. §. illud sciendum, uide Luc. de Pen. in l. pe. C. de mur. legu. lib. 10.

Ordinatus quis non præsumitur, nisi probetur, immo præsumitur non ordinatus 68. dist. presbiteri.

Oculum uelle amittere quis spōte non præsumitur. 60. dist. ca. ultimo.

Pronior ad occidendum uxorem præsumitur, quàm matrem. & ideo grauior pœna imponitur. 33. q. 2. admonere. & no. 89. dis. omnibus aliàs, c. decenter.

Occidere alium facilius præsumitur, qui sibi non pepercit. ff. bonis eorum qui sibi mor. l. fi. Item præsumitur prius in aliū committere, qui in se malum audet. l. cum autem. §. malus. ff. de ædil. edicto.

Occidendi animum habuisse præsumitur, qui stricto gladio aliquem percussit, secus si claua, uel cucuma. l. j. §. diuus. ff. de sicar.

Odio præsumitur quis habere illum, quem à suorum negotiorum administratione remouit. l. testamento. ff. de manu. testamen. §. j.

Odii causa, uel inuidiæ, præsumitur semp quòd accusatio fiat

6. q.

6.q.1.si omnia. & not.2.q.7.si quis Episcopus.

Odiosus præsumitur, qui se multoties parat ad testimonium contra aliquem ferendum.no. Inn.de accusa.c.cum.P.ad fi.

Officialis delicta puniens, & tributa vehementer exigens præsumitur haberi odio à subiectis in Auth. ut iudi. sine quoquo suffrag.§. illud ad quod ff. de q.l.j.§. cum quis latrones.

Odiosus præsumitur omnis, qui uindictam iuris exequitur, iis, quib.illam infligit c. qualiter. 2.§.licet.de accusa.

Obligans unicuiq; insolidū duobus eandem rem præsumitur insolidum obligare.l.si fundus. §.si duo.ff.de pigno.

Obligata aliqua bona specialiter accipiens à debitore, præsumitur ēt omnia sua generaliter posse ex specialiter obligatis debitum suum consequi ut no.C.d pig.l.2.

Oriūdi ex ciuitate illam charius diligere præsumuntur.C.de oī agro deserto.l.quisquis.de offi. præt.l.3. & de ope.pu.l. nemo.

Obligatio fideiussoria si reperiatur, an præsumatur, quòd reus se principaliter obligauit.Bal. consi.161.nu.7.in 1.

Pro officiali præsumitur, quòd faciat bona & laudabili mente. Bal.in consi.494.nu.5.in j. parte, in his.f.quæ sunt uoluntariæ iysdictionis. Ruinus consil. 69.nu.1.uol j.

Onere duplici non præsumitur quis grauatus.Corne. consilio 286.litera.G. in 3.Bellonus cō sil.58.num.6.& cons.63.nu.12.

Onus probationis in aduersariū præsumptio transfert, quòd & quando procedat, uide Federi.de Senis consi.seu q.148.nume.2. Gratus respon.24.num. 5.respon.14. nu.13.respon.111. nu.55.& 140.nu.16. uolu.2.Cepha.consi.171.nu.48.lib.2.in cō sil.185.nu.12.& consi.223.nu. 9.eo.uol.Crottus cōsi.110.nu.5. & dēt allegari & deduci, aliàs nihil operatur. Crottus consi. d.110.nu.6.

Præsumptio sumi potest ex ordine scripturæ.Rui.consi.56.nu. 6.volu.1.

Præsumptiones in his, quæ occulte faciunt plenam probationem. Gratus Respon.61.nu.16. & Respon.68.in 2.uolu.nu.3.

Præsumitur præcessisse, quod est posterius ī ordine, ut actus ualeat, & sententia arguitur diffinitiua, vel interlocutoria, pro ut melius ualere potest. Crauetta consi.52.nu.3.

Præsumitur quis in dubio se obligare, pro ut in disponit. Crauetta consi.87.nu.6.

Præsumptio est cōtra aliquid occultantē, ideo cōtra occultantem probationes admittitur probatio per iuramentum partis, & cōtra occultātē scriptu-

 ram

ram defertur iuramentum in litē. Idem in lacerante instrumentum,& quot crimina considerantur, cōtra eū, qui lacerat informationes sumptas super aliquo crimine. Crauetta consi.6.nu. 8.in j.

Præsumptio semper est cōtra occidentem,uel uulnerantē. Vincen. Paleot.inter consi. 106.cōsil 85.nu.12.

Præsumptio nō est, quòd quis occiderit se ipsum. Plotus inter consi.crimi.130.nu.82.

Præsumptio oritur ex occisione, quòd pro uindicta & ueteri cā sit facta,inter consi. crim.cōsi. 150. nu.60.

Præsumi non pōt ꝓ eo,qui operā rei illicitę præbuit. Portius in consi.39.nu.59.

Præsumitur modo esse ex eo, qđ olim fuit.c.in patrochia. 16.q. 1.& l.partum.C.de rei uend.& l.pen. ff. de statu ho. & l.ex eo. ff.de ædili. edic.

Præsumitur obligatio ex præstatione diutina,nisi sit facta ꝓ rusticum. Ripa de peste.nu.215.

Præsumitur quòd nullus habeat officiū publicum,neq; priuatū Vantius de nullita.process.titu.de nullita.ex defec.iurisdic, nu. 11.fol.74.

Præsumptio ea capienda est,quę minus oneris imponit.Bellonus consi.7.nu.10.

Præsumptio uehemens non sufficit in occultis criminibus.Bossius titulo de conuictis.numero 48.

Odio habere suum sanguinē nemo præsumitur.l.j,ff.de bonis eorum.

Obliuio non præsumitur nisi post lōgum tempus.Firmanus uer. obliuio, Alex.consl.7.nu.7.in 4. & pręsumitur post decennium Soc.consi.153.nu.8.in 2.

Occidere se ipsum quis præsumitur ex cōsciētia criminis,quando fuit accusatus, uel deprehēsus in crimine. Firm.uers.occidens se ipsum.

Occidēs Titium præsumitur executus tractatum de occidendo & habitum inter ipsum,& aliū licet constet de finali intentione,uel conclusione.Bal.l. multum.C.si quis alteri,uel sibi.

Occultè factum præsumitur uerum,sed palam, uel aperte factum dicitur simulatum. Fely. in reperto.uer.occultans.

Offensus prius præsumitur offendisse ad sui defensionem.Gandi.de malefi.de defensi.à re fisci uer.sed ponamus tu &c.Firma.uer.offensus. & uersic. defensio.

Officialis præsumitur conductus sumptibus potestatis pro eundo, stando,& redeundo.Firm. in reperto.uer.iste.

Officialis licet præsumatur affectasse officium, non tamē præsumitur acquisiuisse bona,quę habet ex officio. Tamen secus

est ex qualitate personæ. uiuide omnino Firma. uers. officialis lucratur. fol. 149.

Officialis non præsumitur esse in aliqua culpa, licet priuata persona præsumeretur esse in culpa. Bal. in l. 2. C. qui accusa. non possunt.

Officialis præsumitur in bona fide. Cyn. in auth. generaliter. C. de episcopis & cleri.

Officium non præsumitur, nisi probetur per literas, nec sufficit quasi possessio eius. præsumitur tamen pro possessore officij. Firmanus uer. officium.

Si in instrumento dicatur, Titius olim Marci facit Titium præsumi esse sui iuris inter ipsos cō trahentes tantùm. Alexand. in l. uiro, soluto matrimo.

Onus præsumitur iniunctum heredi, quando imperialiter est iniunctum. Firman. uersi. onus intrinsecum.

Opinio communis præsumitur uera, & probatur per instrumenta antiqua. Bal l. cum aliquis, C. de iure delibe.

Opinionis mutatio non præsumitur. Alciat. consi. 5. num. 55. in 1. quod intellige rebus sic stantibus. idem Alciat. consil. 13. num 21. in 1.

Oblitus præsumitur tacens per decennium. Alciat. consil. 74. num. 4. lib. 6.

Præsumptiones ex omisione nō adeò sunt efficaces, ut quæ ex ipso facto colligunt. Alc ia. cōs. 112. num. 29. lib. ultimo.

Obligationem aliquam factam esse cum consensu, & libera uoluntate ius præsumit, nisi de coactione & uiolentia illata constiterit. Iodocus in practica ciuili, cap. 178. num. 18. de proba. per præsump.

Præsumitur pro officiali, quòd fecerit illud, ad quod tenetur. Alexand. in consil. 147. nu. 11. in 6. uolum.

Offensa ab inimico præsumitur illata, ubi non apparet a quo. Corneus in consi. 51. litera P, in 1. uol.

Odium non præsumitur, nisi probetur. Gozadinus in consilio 89. num. 14.

Officialis in his, quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis præsumptionem habet pro se. Rui. in consi. 69. num. 1.

Offensa præsumitur ex noua causa prouenire. Ruin. consil. 10. num. 12. in 4. uol.

Obliuio præsumitur in notario in factis de longinquo, secus in factis de proximo. Marsil. in consi. 34. num. 10.

Obliuio præsumitur, etiam in re excedente tempus duorū annorum. Marsil. consi. 77. nu. 15.

Officialis præsumitur ex bonis reipublicæ quæsiuisse, quando tempore promotionis ad officium nō apparet eum aliquod habuisse patrimonium. Rom.

consil.159.num.5.

Occultans, præsumptio est contra aliquid occultantem. ideo contra occultantem probationes admittitur probatio per iuramentum partis, & contra occultatem scripturam defertur iuramentum in litem. idẽ in lacerante instrumentum. Crauetta consi.6.num.8. & occultandi animus præsumitur, quando ita celauit, ut nemini appareat. Caccialupus de debitore suspecto fugitiuo, in 10. q. principali, num.4.to. 16.

Obseruantia præsumitur subsecuta ex titulo sententiæ præcedentis. Crauetta consil. 11.nu. 9.in 1.

Obliuio præsumitur de facili circa tempus, & testis deponens dubitatiuè circa tempus fortius probat. Crauetta consil. 65.num.10. Obliuio tamẽ non præsumitur in facto nõ multũ notabili, etiam ex antiquitate temporis. Crauetta in consil. 134.num.31.in 1.

Occultatio inducit præsumptionem contra occultantem, puta si quis nolit nominare auctorem, a quo emisse dicit. idẽ si quis recusat producere instrumẽtum, nec in occultatione parcitur minori, mulieri, aut rustico. Crauetta in consi. 178.num.5.in 1.uol.

Occidendi animus quando præsumatur in percutiẽte. Cuma. consi.135.num.5.

Ordinarius prȩsumitur scire statuta suorum beneficiorum ꝑpter uisitationem. Zabarella in consi.32.num.5.

Ordinans ad sacerdotium præsumitur, ꝙ uiderit literas diaconatus, & aliorum ordinum, si quidem sit persona notabilis. Riminal. consi.426. in tertio, num.44.

Præsumptio est semper cõtra occidentem. Paleotus inter cõs. crimi.85.num.12.tomo 1.

Præsumptio non est, quòd quis occiderit se ipsum. Plotus inter consilia crimin.consil.130. num.82.tomo 1.

Posſidens olim, nunc etiam posſidere præsumitur. Neuizan. in consi.79.num.3. & præsumitur posſidere ex titulo præcedenti, ibi.num.15.

Offensor, quis in dubio nõ prȩsumitur offensor, nisi hoc probetur. Cepola consil.crimin. 28. num.4.

Offendens præsumitur habere animum iterum offẽndendi. Grammaticus consil. 29.numero 9.

Occisus ab aggresso, & se defendente, præsumitur occisus ab ipsomet magis, quàm ab aggresso. Grammaticus in cons. 29.num.10.

Obliuio præsumitur in teste ex tractu temporis, in quo testes posſunt quodammodo uariare

re fidem.Grammat.consil.47. num.14.& obliuio cadit in teste spacio duorum annorum, & quandoque minori tempore.Grammat.d.consil.47. numero 20.

Originis locum præsumitur deseru sse, qui potuit redire & non rediit.Cepha.cons.171.numero 34.nu.2.

Ordinarii præsumuntur melius scire qualitates impetrãtium & beneficiorum, quàm Pap. Selua de beneficio.q 12.parte 3.nu.58.T.4.

Officialis non præsumitur esse in culpa, ubi priuatus præsumeretur.Pari.de Puteo in trac. syndica.§.culpa n.3.T.14.fol.103. col.4.in prin.

Officia ementes præsumũtur omnia mala agere.Paris.in trac. de syndicatu.§. præsumptio.T. 14.nu.4.fol.141.col.j. ubi etiã quando præsumatur pro officialibus & quãdo non.Et præsumitur contra officialem, qui aliquid agit inscio Principe,& sine eius iussu l. facultas.ff de iure fisci, uide omnino. ubi plura.

Præsumptio uiolenta contra aliquem, quòd quempiam occidi fecerit, qualiter probetur Grilãdus de relaxa. carcera.q. 1.T.15.101.fol.132.& occisoris præsumitur, qui frequentat uiã in qua homo mortuus reperitur, si de alio occisore non constat. Blancus in l.fin.ff. de quæstionib.nu.103.

Offerens se iustitiæ habet præsumptionem pro se, & præsumẽdũ est contra illum, qui subterfugit iudicium. Abb.in cap. nullus.nu.1.de præsump.

Osculans mulierem, uel ponens manus in sinu, præsumptio est uiolentia, quòd fornicetur cũ ea.Albe.in l.item apud Labeonem.§.appellare.ff.de iniuriis.

Olim quod fuit, an hodie esse præsumatur.Sal.in l.nõ ignorabit nu.5.C.ad exhiben.

Opinio consistit in præsumptione hominis, quæ resultat ex his, quæ faciunt semiplenã probationem, idest unius testis de ueritate.Cast.in rub.C.de proba.nu.4.

Si reperitur, quòd aliquis fideiussit in scriptura, præsumitur se obligasse per stipulationem. Castr.in l.sciendum.nu.2.ff.de uerb.ob.

Ordo ex iuris præsumptione in solutione debitorum seruatur Maranta in Speculo in princi. nu.2. Nam in dubio præsumitur quis prius soluere debitũ proprium quàm fideiussoriũ, & prius debitum pœnale & usurarium quàm non pœnale, & prius debitum magis antiquũ, quàm minus antiquum. l.& magis, cum seq.ff.de solutio.

Osculãs aliquam, an præsumatur actu uenereo ẽt si sit clericus

de malefi. uer. che me hai, numero 18.

Occidens præsumitur in dubio impetum fecisse contra occisum, nisi tanta disparitas fuerit, ut iudici uideatur esse alienum à sana mente, ut occidens prius insultauerit. Bossius de homicidio. nu. 89.

Originale instrumentum præsumitur authenticum, & quádo Tiraquellus de prescrip. pagina. 62

Officialis non presumitur esse in culpa, ubi priuatus presumeretur. Tiraquell. de penis causa. 58. nu. 2.

Officium publicum presumptionem bonæ famæ, & fidei inducit. Guid. Pap. q. 229. numero 2.

Ordinem subito recipiens presumitur semper, quòd in fraudem receperit, licet bene meritus sit, glo. inculpati. c. hoc 59. distin.

Ordo non seruatur ad instructionem & presumptionem informandam. Herculanus de cautione, capit. 2. numero 11. in fin.

Occidēs præsumitur in dolo, uel mandans occidi. Parisius consil. 161. nu. 5. in 4 uol. contrariū tamen ex coniecturis, & præsumptionibus constare potest, puta ex genere armorum, uel baculi, uel similibus, ut ibi numero 14.

P

PRinceps non presumitur, quod uelit eius actum perire, uel nihil ualere Bertra. in consilio 86. nume. 7. in 3. uol. lib. 1.

Probatio presumpta & non contradicta sufficit ad possessionē probandam, cum dominium uenit adminiculatiuè, nō principaliter propter se. Calcaneus in consi. 32. nu. 10.

Præsumptio onus probādi in aduersarium trāsferens ex denominatione nasci nō potest. Calca. consi. 36. nu. 21.

Presumitur res omnis libera, nisi contrarium probetur. Calca. consi. 45. nu. 2. & consi. 50.

Presumptio in incertis procedit, non autem in certis. Calca. in consi. 50. nu. 11.

Presumptio iuris, & de iure an uideatur contra tutorem casu, quo non admittatur probatio in contrarium, nisi per confessionem. Calcanus in consilio 9. nu. 2.

Possidens rem longo tēpore præsumitur bona fide possidere. Calcaneus in consi. 100. nu. 13.

Præsumptionem pro se habens obtinere debet, quando sunt duo in pari causa probationis Calca. consi. 100. nu. 18.

Possessor antiquior an præsumatur dominus, si tanto tempore possedit, quòd sufficiat ad presumptionem. Calca. consil. 116.

116.num.2.ubi dicit,quòd ſic. fallit ut ibi.

Princeps præſumitur ſcire conſuetudines multum uulgares. Gozadin.in conſi.6. num.71.

Pluralitas non præſumitur. Gozadi.conſi.11.num.6.

Princeps non præſumitur dediſſe comiti poteſtatem legitimã di in præiudicium tertij. Gozadin.in conſi.29.num.5. uide tamen ibi.num.22.

Princeps non præſumitur in dubio diſpenſare contra ſolemnitates requiſitas ad actum. Calcaneus conſi.35.

Præſumptio non ſufficit,loco ꝓbationis, ubi aliquid traditur pro forma. Gozadin.in conſil. 75. num.10.

Præſumptionem habens a communiter accidentibus transfert onus probandi in aduerſarium. Gozadin. in conſil. 86. num.12.

Poſſeſsio præſumitur iuſta,& ex titulo prçcedenti.Gozadin.in conſi.99.num.3.& num. 4.

Princeps in dubio præſumitur uelle procedere eo modo,quo ius commune diſponit. Goza. conſi.101.num.10.

Prçſumitur unuſquiſque facere principaliter, ut ſibi proſit, & non ut alteri noceat.Gui.Pap. q.298.Cacheranus deciſ.Pedemontana 17.num.4.

Princeps dans etiam ampliſsimã poteſtatem ſtatuendi legato, non præſumitur eũ ſibi in iuriſdictione præponere. Goza. conſi.101.num.17.

Princeps non prçſumitur uelle in ſuis actibus, uel diſpoſitionibus alicui præiudicare. Cur. ſen.conſi.50.num.34.

Princeps non præſumitur in dubio aliquid agere ſine cauſa. Curt.ſen.in conſi.65.num.4.

Poſſeſsio poſterior ſemper in dubio præſumitur clandeſtina. Cur.iun.in conſi.53.num.15.& duobus de poſſeſsione probantibus,obtinet,qui de antiquiori probat.

Princeps non præſumitur in dubio conceſsiſſe inferiori poteſtatem plenariam in caſu diſpenſandi. Curt. iun.in conſil. 75.num.3.in 2.

Princeps non prçſumitur uelle derogare iuri tertij. Curt.iun. conſi.88. num.8.

Pater non præſumitur in dubio uelle ſeruare inequalitatem inter filios in ſui ſucceſsione. Curt.iun.in conſi.110.nu.10.

Poſſeſsio iure familiaritatis ita demùm præſumitur, ubi aliàs delictum,uel dolus præſumeretur. Curt. iun. in conſil.168. num.34.

Poſsidere quis præſumitur ex titulo præcedenti, etiam quòd titulus eſſet inutilis.Curt.Iun. conſi.168.num.33. in 2.

Præſumitur de præterito in præſenti in his, quæ ſolo curſu temporis

poris nō mutantur.vnde olim excommunicatus hodie præsumitur excommunicatus, similiter olim dominus præsumitur hodie dominus.l. siue possidetis.C.de prob.Ancha.cōs. 63.nu.5.

Præsumptio fit ex præteritis in futurum.Anchar.in consi.205. num.3.

Possidens semper præsumitur in bona fide, nisi mala probetur Anch.in cons.310.nu.5.

Præsumptio est in partem meliorem fienda. Anch.in cons.188. nu.15.& præsumptionem, uel indicium faciens, ad hoc ut aliquid sufficiat, requiritur quòd sit plenè per duos testes idoneos probatum ibi.nu.5.

Præsumptio locum non habet, quando de salute animæ agitur.Anch.in cons.411.nu.5.

Præsumitur, quòd qs hæredi suo uelit prospicere potius, quàm extraneo, seu fratri.Rui.consil. 9.nu.4.in j.

Pro sñia in dubio præsumitur, ut uerbum promitto inter partes prolatum importet stipulationem.Rui.in consi.131.nu. 1.in 1.vol.

Præsumitur nihil peruenisse ad ita allegantem, nisi contrariū probetur.Rui. in consi.139.nu. 5.in 1.

Præsumitur pecunia ad unum tā tum peruenisse,& alter,vt fideiussor tantum tenetur, quādo duo se obligant pro negocio ad alterum tantum pertinente.Ruinus in consi.142. nu.10. in j.vol.

Præsumptiones duæ tollunt unā Rui.consi.3.nu.17.in 2.

Præsumptio ex unitate sermonis præsumptioni,quæ sumitur ex mente testatoris, cedit.Rui.d. consi.3.nu.12.in 2.

Præsumptio pro validitate actus est cęteris fortior, & præferenda.Ruinus in consi.72.numero 4.in 2.

Præsumptio legis, si ex coniectu rata mente testantis cessat nō dicitur contra, sed secundum legem, quæ defuncti fouet uoluntatem.Rui.consi.157.num. 8.in 2.

Proximior quis pręsumitur ex sola consanguinitate.Ruin.consi. 154.nu.4.in 3.vol.

Pluralitas præsumitur, quando à diuersis personis testantib.eadem res legatur, uel à diuersis personis, uel hæredibus relinquitur.Rui. consi.159.numero 10.in 3.

Præsumitur, quòd pater eliget bonum cōsilium pro filiis.Rui. in consi.159.nu.14.

Præsumptio est pro illo, qui longo tēpore fuit in pacifica possessione.Rui.consi.31. nu.4. in 5.volu.

Pręsumptio rectitudinis sentētię non est iuris nec de iure. Ruin. consi.37.nu.14.in 5.

bonum & ſanum conſilium ꝑ filiis. Pariſ. in conſi. 71. nu. 76. in 3. uolu.

Pręſumit lex patrem magis diligere filium, quàm extraneos Pariſius conſi. 72. num. 22. in 3. qui exprimẽdo maſculos in teſtamento, uidetur uelle conſeruare bona in familia. idẽ quando excludit filios, ibi. nu. 24.

Pręſumptio, per quam partes uidentur ſe incõtinenti correxiſſe eſt reiicienda. Pariſ. in conſi. 77. nu. 16. in 3. uol.

Priuatio præſupponit habitum. l. manumiſsiones. ff. de iuſ. & iur. l. decem. ff. de uer. ob. Pariſ. cõſ. 5. nu. 24. in 4.

Pręſumptiones uериſimiles habentur pro uera probatione. Pari. in conſi. 57. nu. 35.

Pręſumptio nõ eſt, quòd Princeps uoluerit facere iniuſtitiam, & priuare aliquem ſuis bonis ſine cauſa. Pariſ. in conſ. 135. nu. 10. in 4. uol.

Non eſt pręſumendũ Papam uoluiſſe grauare eccleſiam, & ſucceſſores in infinitum. Pariſius conſilio 137. numero 7. in 4. uolumi.

Palliditas & mutatio uultus inducunt præſumptionem mali. Pariſius in conſil. 156. num. 35. in 4. uolu.

Præſumendum non eſt aliquem incurrere in periurium. Pariſ. conſ. 181. nu. 7. in 4. uo.

Præſumptio licet releuet aliquẽ ab onere probandi, non tamen releuat ab onere proponendi, & allegandi, cum quęlibet iuris pręſumptio debeat articulari, licet non probari. Soc. iun. in conſi. 6. nu. 9. in j. uol. fallit, ut per Soc. met. in conſi. 22. nu. 19. in 1. uolu. ubi dicit, quòd quando pręſumptio nõ oritur ex facto allegare debentis, ſed ex curſu temporis, reſtringitur quando oritur præſumptio ex facto eius, qui erat eam allegaturus. aliàs ſecus, ita ibi Soc. iunior. d. conſil. 22. numero 19. in 1. uolum.

Quę ad uſum caſtri, uel ciuitatis talia pręſumuntur eſſe de bonis illius caſtri, & ciuitatis, niſi probentur eſſe diuerſi generis Soc. iunior in conſ. 68. nu. 16. in j. & ibi quando ſit pręſumptio pro principe atteſtante cum 12. ꝙ feudum ſit, ibi. nu. 25.

Pręſumptio, quę oritur ex Cronicis, quòd talis eſt de tali agnatione tollit aliam pręſcriptionem ortam ex probatione nõ concludenti, quòd talis ſit de tali agnatione. Soc. iun. in cõſi. 77. nu. 66.

Pręſumitur pater filios æqualiter amare, ideo æqualitatem etiã ſeruare. Socin. iunior conſ. 100. nume. 13. in j. uolu. item paterna affectio præſumitur ſemper malle prouidere filio, quàm eũ grauare. Soc. iunior in conſ. 103. nu. 17. in j. uol.

Poſſeſ-

Possessor in dubio præsumitur bonæ fidei nisi contrarium probetur. Soc. iunior in cons. 150. nu. 5. in 1. vol. limitatur, ut ibi nume. 17.

Præsumptio facit plenam probationem in his, quę sunt ueritati consona. Soc. iuni. in cons. 3. nu. 6. in 2. uol.

Pro possessore in dubio pręsumitur. Soci. iun. in cons. 7. numero 2. in 2.

Præsumptio hominis, uel facti, ꝓbationē in cōtrariū admittitur Soc. iunio. in cons. 85. numer. 4. in 2. & pręsumptio urgens non admittit probationem in contrarium, nisi causa cognita, & quando sit credendum testibus contra eam deponentibus Soc. ibi. nu. ipso.

Præsentans, præsumitur ratione iuris patronatus præsentare, si alius patronus non appareat Soc. iunior in cons. 105. nu. 18. in 2. & ius patronatus antiquissimum per indicia & famam probatur, ibid. nu. 16. uide omnino pro Melifluo.

Pater non pręsumitur plus diligere filios, quàm nepotes. Socin. iun. in cons. 158. numero 26. in 2. uolu.

Ex pręsumptione tam hominis, quàm legis peruenitur ad sententiam diffinitiuam, tam in ciuili quàm in criminali. Marsil. con. 3. nu. 21.

Præsumptionem iuris habens pro se, habet intentionem fundatam absq; aliqua probatione. Marsil. cons. 32. nu. 35.

Probationes in casu furti debent necessariò concludere, non autem præsumptiuè. Marsil. in cō sil. 40. nu 26.

Præsumptiones diuersi generis, quando coniungi possint. Marsil. in cons. 44. nu. 10.

Pręsumitur, quòd presbyter melius sciat quàm alter secreta illius, quem pluries habuit in cō fessione. Marsil. cons. 51. nu. 2.

Procurator causę præsumitur, penes quem reperiūtur acta causæ. Marsil. in cons. 52. nu. 38.

Peierare nemo pręsumitur, & falsum asserere cum iuramento, maximè quando tractatur de uita ipsius iurantis. Marsil. consil. 112. nu. 8.

Ex præsumptione uiolenta, an posit perueniri ad sentētiam diffinitiuam. Marsil. consi. 105. num. 29.

Contra præsumptionem iuris & de iure licet quis non admittatur ad probandum, nisi per confessionem partis, fallit tamen, si est bonæ famę. Marsil. cons. 127. nu. 2.

Prouocatus semper illud, quod facit, pręsumitur facere ad suam defensam. Marsil. cons. 130. nu. 4. in 2.

Pręsumptiones uehementes non probant in criminalib. Marsil. cons. 131. nu. 3.

Presumptiones possunt esse tales, quòd facient indicium ad torturam, & econtra possunt esse tales, & ita tenues, quòd nihil operantur. Marsil. sing. 451.

Præsumptiones iuris & de iure sunt magnæ importantiæ. Marsil. sing. 116.

Præsumptio iuris, quam quis habet in re, excusat uiolentum inuasorem ipsius rei à pęna, & à dolo. Marsil. sing. 162.

Præsumptio qualis qualis operatur, quòd stantibus probationibus ille obtinebit, qui habet istam qualemqualem præsumptionem pro se. Marsilius singu. 371.

Vbi est præsumptio contra probantem nunquàm ex uno teste defertur iuramētum in supplementum probationis. Marsil. sing. 451. & ubi ueritas haberi non potest statur præsumptioni, ibid.

Præsumptiones possunt esse tales, quòd faciunt indicium ad torturam, & econtra possunt esse tales, & ita leues, quòd nihil operantur. Marsil. sing. 451.

Possidendi uoluntas non præsumitur mutata, nisi probetur. Rom. consi. 329. nu. 12.

Præsumitur in rebus dubiis in mitiorem partem. Imola in consi. 4. nu. 6.

Princeps præsumitur iustitiæ plenus, & quando in actu interuenit Principis auctoritas, læsio allegari nō potest, nec peti restitutio in integrum. Crauet. consi. 5. nu. 1. in j.

Præsumptiones non fiunt de nō uerisimilibus. Crauetta consi. 6. num. 21. in 1. & præsumptio abhorret irrationabilia. ibi. num. 24. item sicut præsumptio est contra fugientem, ita pro non fugiente, ibi. nu. 39. & iuris præsumptiones sunt liquidissimæ probationes, ubi agitur de aliquid impugnando, & etiam sufficiunt ad probationem delicti, non tamen ut quis capitaliter puniatur, ibi. num. 42. et una præsumptio iuris pro reo, facit ut ex parte accusatoris fortiores requirātur probationes, ibi. nume. 43. & in re clara cessat præsumptio, quæ tollitur per contrarias probationes, & pręsumptio fortior tollit debiliorem, ibi. num. 70.

Præsumptiones iuris nō trahunt ad non uerisimile. Paris. consi. 104. num. 14. in 4.

Præsumitur quid factum ex causa uerisimili, quia uerisimilitudo dicitur secundùm ius naturale & dicitur cognata naturæ. Crauetta consi. 8. num. 5. in 1. uolum. & illa præsumptio pręualet, per quam arguitur bonitas alicuius, ibi. num. 7. & præsumptio abhorret irrationabilia, & non fit de non uerisimilibus, & una præsumptio

ptio

Præ-

Præsumptio quæ facit pro ualiditate actus prefertur, quibuscũque aliis presumptionibus, plura adducit Plotus inter consi. diuersorum consi. 168. num. 9. per Zilettum uol. 1.

Præsumptionum quatuor sunt species, alia temeraria, alia ꝓbabilis, alia uiolenta, alia necessaria, de quibus sigillatim Iodocus in prac. ciuili. c. 178. ubi de probatione per præsumptionem agit.

Patris res si quę fuit, ea quoque hęredis esse præsumitur, ut l. siue possidetis, C. de rei uxo. ac. Iodocus de presumptio. in in prac. ciuili, cap. 168. titu. de probat. per presumpt.

Præsumptio benignior est capiẽda, unde qui interfuit maleficio per alium perpetrato, in dubio magis casualiter, quàm consulto interfuisse uidetur. l. l. meritò, per socio. l. cum creditum, de furtis Felyn. in c. sicut, de homicidio archidiaco. consi. 216. Marsil. in l. si in rixa, col. 5. de siccariis.

Ex pluralitate presumptionum inducitur probatio in his, quę sunt difficilis probationis. Petrus Rauennas in suo alphabeto, in notabilib. fol. 188. col. 2. in fi. & seq. ubi per famam potest probari, quòd filius percusserit matrem, uel quòd aliqui in domo fuerit percussus, uel in damno de nocte dato, uide omnino ibi.

Promissio sine causa facta, si dubitatur, an fuerit facta ab errãte, nel sciente, an presumatur donatio. Alexand. in l. a Titio, ubi & cæteri, ff. de uerborum obligat. num. 5. & ibi de promissione sine causa, quando ualet uel ne.

Precium iustum interuenisse presumitur in emptione, & ideo testes, qui deponunt super cõtractu emptionis, licet non super precio, rectè deponunt. Roman. singu. consi. 91. Bal. in l. 1. C. de rebus alie. non alien. Pet. Rauennas in eius alphabeto in notabilibus singularib. col. antepen.

Possessa res ecclesiæ per 30. ann. præsumitur consensus sui capituli interuenisse, & oĩa solemniter acta. Item, quòd defectus dicti consensus, aut alterius solemnitatis non potest amplius opponi, nec allegari per impetrantem apostolicũ uenientem post 30. annos. ita Dominicus de S. Geminiano in cõs. 87. incip. apparet. Alex. consi. 219. lib. 6. Modern. Paris. consi. 44. nu. 5. uide infra uers. solemnitas.

Princeps non presumitur uelle rescribere contra ius, nec presumitur confirmare, quæ sunt inualida. Pet. Rauennas in eius aureo alphabeto, in uer. princeps.

Vbi actus principis non potest subsistere de potestate ordinaria, nec potest referri ad aliqd iuridice factum, tūc ut ualeat, quod facit ex certa scientia p̄sumitur uti plenitudine potestatis. Cast. in l. ex imperfecto. C. de de testamen. Pet. Rauennas in alphabe. uer. princeps, col. 2. in fi. & seq.

Ex pluralitate præsumptionum inducitur ꝓbatio, & licet sint diuersi generis, tamen simul iunguntur, quādo sumus in casu, quo difficulter probatur, ut in dāno de nocte dato. Roman. consi. 7. de quo Petr. Rauennas in alphabeto in dictis notabilibus, pag. 188. uer. communiter dicitur, ubi & alia notatu digna.

Præsumuntur omnia ritè & rectè gesta, ubi principis auctoritas intercessit, ut non possit allegari læsio, nec peti in integrū restitutio, quia omnis fraudis ac deceptionis tunc cessat suspicio. Crauetta consi. 5. num. 2. Cephal. consi. 3. num. 25. uide Socin. iun. in consi. 49. num. 35. in 1.

Procuratorem idoneum de facili inuenire in graui causa, & ēt in non ardua pręsumitur. Moder. Paris. cōsi. 19. ad fi. & actor contumaciam accusans tenetur hoc probare, ut dicit Bar. in l. idemque erit, pro socio. Dec. consi. 430. num. 2.

Possidens pręsumitur in bona fide. Moder. Paris. consi. 27. nu. 1. uide omnino.

Palam factum pręsumitur bona fide factum, etiam a persona aliàs prohibita. Moder. Paris. consi. 20. num. 6.

Pręsumitur pauper, qui facit multas fideiussiones. Petr. Rauennas in suo alphabeto, uer. pauper.

Passiones & motus semper præsumuntur durare. uide Petr. Rauennas in suo alphabeto in uer. pax, fol. 106. col. 2.

Promissio cum stipulatione præsumitur facta animo donandi, non si simpliciter. Angel. in l. iurisgentium. §. sed cum nuda, ff. de pactis, & Alexan. cons. 18. in 4. parte.

Promissio pręsumitur præcessisse ex temporis diuturnitate. Specu. de feud. §. 3. uer. cæterū, & de sol. §. 4. & §. 3. uer. item cōtra promittentem.

Pręsumitur facilius in factis antiquis pro eo, qui possedit, q̄ in factis recentibus. Cæpola in consi. 11. nu. 8.

Præsumptio aliqua, quę ex aliquo p̄sumitur actu, illa p̄sumitur cū omnib. modis illa actui cohęrentibus. Bartol. in consi. 68. num. 3

Prudens quilibet præsumitur, nisi contrarium probetur. Bart. in tracta. testimon. numero septuagesimo quinto.

Præsu-

Præsumuntur quædam in maleficiis, & qui dicit contrarium debet probare, secus in his, in quibus ius nihil præsumit. Bartol.in consil.42. numero 2. in secundo.

Possessor quis præsumatur cum agitur de possesione præsumenda.Bald.consi.36. num.2. in primo.

Possidere an quis præsumatur a se ipso, an ex tit.præcedenti. Bal.consi.83.in 1. num.4.

Pluralitas non præsumitur, nisi probetur.Bald.in consi.70.lib.4. Pluralitas tamen præsumitur in rebus, nisi probetur idẽtitas. Alexand. consil.134. nu.3. in 2.

Pecuniam prælatus quis in dubio donare non præsumitur consanguineo, sed mutuare, & negocium ecclesiæ gerere, nisi præcedant merita de condigno. Bal. consil.199.in fin.in 1. ubi dicitur, quòd Baldus in ꝓpria causa cõsuluit, & de se solum non confidit, quia sæpe rapitur homo a propria uoluntate, & carnali desiderio, qđ no.

Possidens olim non præsumitur hodie possidere. Bal.in consil. 446.in 3.uol. uide tamen Alexand.consi.80.nu.1.in 2.

Pactum in dubio debet præsumi reale, & non personale, & personale, sed non personalissimum.Bald.in consil. 372.in 4. num.4.

Pater an præsumatur in dubio dotare de bonis suis, uel filiæ. Bal. in consi.479.nume.2. in 4. uolum.

Ex præterito præsumitur in præsenti in qualitatibus affirmatiuis.Bal.in consi.52.num.2.in 5.uolum.

Præsumptio & cursus communis est attendendus.Bal.consi. 351.num.4.in 5.parte.

Possessionẽ filius continuasse usque ad mortem ipsius filii post mortem defuncti an præsumatur, qui possedit bona post mortem patris.Bald.in consil. 386.in 5. num.11.

Possedisse retro nomine meo nõ præsumeris, si tu locas hodie aliquam rem nomine meo, & ego habeo ratum.Bal.d.consi. 386.num.12.in 5.parte.

Possessio præsumitur causata ex titulo præcedenti.Cast.consil. 340.num.5.in 1.

Promissio facta sine causa de eo, ad quod quis non tenebatur præsumitur in dubio facta per errorem non ex certa sciẽtia. Alexand.consi.13.num.3.in 1.

Possidere quis præsumitur iure familiaritatis, quando est coniunctus.l.qui iure familiaritatis, ff.de acquiren.possess.fallit, ut per Alexand.consi.36.ad fi. in primo.

Princeps, ubi potest committere causam in forma iudiciali, & non iudiciali, in dubio præsumitur,

ſumitur, ꝙ uoluerit committere in forma iudiciali, quia res de facili reuertitur ad naturam ſuam. Alexand. conſil. 86.num.5. in 1.

Princeps in dubio non præſumitur uelle uti poteſtate abſoluta, ſed ordinaria. Alexand. in conſi.60.nu.36.in 2.

Priuilegium in dubio præſumitur perſonale tantum & non reale. Petr. Rauennas in ſuo alphabeto, uerſ. priuilegium, colum.antepen. circa quītū, fol.100.

Præſumitur ita contra eum, qui potuit prodeſſe & noluit. Abbas in c.1.per illum tex. de crimine falſi, in ult.not.nu.4.

Præſumitur, quòd actus poſtea ſit factus, ut præcedens actus ualeat. Petr.Rauennas uer. captura, col.2. in alphabeto ſuo aureo.

Pauper pręſumitur, qui facit multas fideiuſsiones. uide Petr. Rauenn. in eius alphabeto, in uer.pauper.

Priuilegium in dubio præſumitur reale. Alexand. conſil.101. num.6.in 1.uol.

Poſsidere quis in dubio pręſumitur bona fide. Alexan. in conſ. 200.num.4.in ſecundo.

Princeps præſumitur iuſtè facere. Alexand.conſi.97. num.13. in 3.uol.

Præſumptio ſi qua eſt pro aliquo non admittitur probatio contra illam præſumptionem, niſi præcedat cauſæ cognitio, neque creditur teſtibus deponētibus contra illā præſumptionem, quia pręſumptio eſt, ꝙ deponant falſum, niſi ſint tales, qui ſint tantæ fidei, quòd non ſit præſumptio, quòd debeant iurare falſum. Alexand. conſi.99.num.14 in 3. uolu.ſed ſi non ſunt tales, ergo &c.

Pœna quando præſumatur adiecta in fraudem uſurarum. Alc. in conſ.49.in 4.

Præſumitur de præſenti in præteritum minime.q̃a qui fuit pauper hodie non præſumitur fuiſſe pauper. Alex.conſi.16. numero 2. in 5.uolumi. uide omnino.

Princeps præſumitur ſcire vulgatos uſus. Alex.conſ.24.numero 16.in 5.

Poſſeſsio iunior præſumitur clandeſtina. Alex. conſ.88. numero 3.in 5.

Papa præſumitur habere ſcientiam defectuum. Alexan.conſil.92.nu.37.& numero 48.in 6. uolum.

Poſſeſſor præſumitur bonæfidei, quando antiquior poſſeſſor cōtrarium non allegat. Ale.conſ. 112.nu.9.in 6.

Poſſeſsio pręſumitur ex detentione. Alex.ibid.nume.4. in 6.conſil.112.

Præſumptio ęquipollet indicio, quia indicium dicitur præſumptio

ptio, ut patet ex definitione in dicii. Alex. in conſ. 124. nu. 8. in 6. & ibi remiſsiue quid ſit indicium.

Pęna adiecta facto non præſumitur adiecta in fraudem uſurarum. Alex. in conſ. 157. nu. 6.

Poſsidēs ſemel præſumitur ꝑ decennium poſſediſſe, ſi ita allegat ſe poſſediſſe. Alex. conſ. 35. nu. 7. in 7. uol.

Pater præſumitur capere conſilium, & prouiſionē, quę eſt magis fauorabilis filio. Alex. conſ. 50. nu. 9. in 7. uol.

Præſumptio iuris, & de iure licet non recipiat probationem in contrarium. Tamē admittitur probatio reſultans ex propria uoce illius, contra quem allegatur. Alex. conſ. 63. num. 13. in 7. volum.

Poſsidēs habet præſumptionem pro ſe, & in factis multum antiquis facilius præſumitur pro eo, qui poſsidet quàm in factis recentibus. Alex. in conſi. 101. nu. 10. in 7. uol.

Pœna adiecta promiſsioni facti eſt exigibilis, & non præſumitur adiecta in fraudem uſurarum. Alex. in conſ. 148. nu. j. in 7. uolu.

Pater præſumitur in intentione durare, quòd filia excludatur ab hæreditate. Alexan. in conſ. 141. nu. 4.

Poſſeſſor nō præſumitur, licet colligat fructus, quādo aliquis habet titulum acquiſitionis. Alexan. conſ. 152. nu. 3. in 7. uolu.

Præſumitur intentio Papæ talis qualis eſt legis ſcriptę. Decius conſ. 33. nu. 5.

Pręſumptiones, quę in ciuilib. admittuntur, in criminalibus ad condemnationem nō ſufficiūt. Dec. conſ. 189. nu. 3.

Præſumptio, quæ inſurgit ex diuturnitate temporis non eſt efficax, quominus contrariū probari poſsit. Dec. conſ. 409. numero 12.

Probatio præſumptiua de præterito ad tempus de pręſenti nō eſt directa. Dec. in conſ. 428. numero 3.

Pręſumptio in ſpecie tollit præſumptionem in genere. Deci. in conſ. 454. nu. 2.

Preces conſanguineorum in promouendo ambitioſę pręſumuntur, & ipſam promotionem uitiare uidentur. Dec. conſi. 542. num. 4.

Pluralitas factorum, quando pręſumatur. Soc. conſ. 24. num. 27. in 1. uol.

Probatio indirecta admittitur cōtra pręſumptionem iuris. Soci. conſ. 191. nu. 2. in 2.

Ex pręſenti in extremitatibus oritur pręſumptio circa media. Soc. conſ. 16. num. 7. in 3. uol.

Omnis præſumptio mentis teſtatoris recipit probationem in contrarium. Soc. in conſ. 37. nu. 2. in 2.

Plura-

nu.9.& consi 40.nu.20. & consi. 66.nu.16.& cōsi.46.nu.21.Rolādus consi.16.nu.26.in 1.

Præsumptio est per possessore beneficii, quòd iuste possideat. Crottus in consi.56.nu.4.

Præsumptio non debet maiorem effectum operari in casu p̄sumpto, quàm ueritas in casu uero.Crottus consi.46.num.18.& consi.94.nu.19.

Presumptiones due circa idem subiectum concurrere non possunt.Crottus in consi.46.nu.16.

Præsumptiones iuris ad condemnationem delinquentium sufficiunt, etiam si agatur de imponenda pœna mortis. Crottus consi.71. nu.43. uide tamen Iulium Clarū, in sua practica criminali, & Nouellū in prac. cri. de testib. nu. 2. Grammaticus consi. 13.nu 7.& uot.23.nu.12. & nu.4.Guido.Pap.consi.42.nume.8 Pet.Calepha.inter consi. crimi consi.102.nu.13.uol.j.

Præsumptio omnis modica sufficit ad tollendum præsumptionem spontaneam.Rolan.consi. 3.nu.93.

Præsump io una aliam tollit.Rolan.in cōsi.16.nu.26.lib.j.& cōsi. 90.nu.16 lib.2.Blancus in prac. cri n.97. & n.j car.98 & 125.Alcia.in rub de iureiuran. nu.57. Crauetta de antiqui.temp.parte 1.nu.51.

Præsumptiones multæ simul iunctę plenam faciunt probationem. Boerius consilio 40.num. 81.ubi de indiciis agit.§ fi. Guido.Pap.consi. 103.nu.6

An ex præsumptione uiolēta possit peruenire ad sententiam diffinitiuā, vide Nouellū in prac. cri.ubi de testibus agit num.3. pagi.60.facie.2.

Præsumptio abhorret irrationabilia.Bal.super feu.quid sit inuestitura.§.si uerò inuestitura. num.1.

Presumptio est minus quàm indicium.Mars.in §. diligenter.nu. 114.in prac.crimi.

Præsumptiones perspicuæ faciūt argumentum.Marsil.in §. diligenter nu. 115.in prac. crimi.& præsumptio una tollit aliam, ibi.nu.193.

Presumptionum species quot sint ponit Gandinus de maleficiis in titulo de præsumptionibus per totum, uide omnino ubi plura de hoc,& not. quòd præsumptio plures gradus habet. Blancus in repeti.l fi.ff. de q̄st. nu. 252. uide omnino, & præsumptiones æquales confundūtur,& minus fortis ab alia confunditur, & iudex, quæ sit fortior,arbitratur.Blancus in tracta.ad defensam, nu.2.pag.125. ibi,& alia plura circa præsumptiones, pagi.125.& uide Mansuerium,in eius practica iudiciaria titulo de præsumptionibus,pag.62.uid omnino,qa hic nolui rescribere sua scripta.

Præsu-

Presumitur in dubio contra Potestates Ias.in §. quadrupli,instit. de actionibus,nu.*69*.

Præsumptio iuris æqparatur scripturę.Ias.in §.fuerat.nu. *59*.inst. de actio.

Præsumuntur indebita seruitia à dominis per metum extorta. Ias.in §.quadrupli. numero *69*. insti.de actio.

Præsumptio,quæ iustè fiat contra fęneratores.Alcia.in rubric.de pręscrip.nu.51.& seq.

Ex præterito præsumitur circa præteritum.putà,si mulier cōtinenter uixit, nō præsumitur, quòd fuit maritata. 28. distin. quia sunt.

Aliquando ex præterito circa pręsens,ut cum quæritur de fama alicuius.77.dis.c. Monacus.uide omnino Millium in repertorio,litera P.

Item quandoq; pręsumitur de p̄senti circa præsens. *6*.q.1.qui crimen.quandoque ex pręsenti circa præterita. *34*. q.2. cum p bellicam, quandoque ex p̄senti circa futura 50.distin. si quis Diaconus.uide de istis præsumptionibus in c.scribam,de præsump.l si qui adulterii.C. ad l. Iul. de adult. Gribaldus axiomate isto litera p̄sumitur,ubi plenè.

Aliquis non grauatur ex sola præsumptione.l.absentem.ff.de pęnis, & ad præsumptionem tūc est recurrendum,cum ueritas sciri nō potest.ff. de leg.*3*.l. nūmis.ff. si pars hęrædi.petatur.l. antiqui, nec est stādū omnino præsumptioni.no.gl in l.res hæreditarias.ff.de crimi. expilatæ hęredi.& l.1.C.inter alios acta.

Pauper semel,semper pręsumitur pauper.l.non est.ff.de prob.

Præsumptio legis non adaptatur ad infirmandum,sed potius ad confirmandum , quod agitur. Dec.in l.in contrahenda. nu.5. ff.de regu.iur. & plura de præsumptionibus uide per Crauettā in trac.de antiquitate temporis , per discursum, recurre ad iudicem.

Pręsumptio est, quòd constito, ꝙ res apud unum fuerit, quòd ēt adhuc sit, & ideo contra eū nō exhibentem iuratur in litem. Plotus in l.si quando,nu.750.& 753.C.unde ui.

Pręsumptio est,quòd partes faciētes actum nullum,ignorent esse nulum,fallit, ut per Plotum in d.l.si quando,nu.297.uers.& istud.

Præsumptio ex multis insurgit, de quibus per D.Hieronym.de Monte in trac.de finibus,capi. 54.uide omnino, ubi etiam dicit, quòd ea , quæ non possunt probari per ueras probationes in dubio probantur per p̄sumptiones, & coniecturas,uel indicia , & maxime in probandis confinibus, ut per eum ibi. uide omnino, & in probandis p̄sumptio-

ſumptionibus admittuntur ꝓbationes, quæ aliàs non admittuntur, ut ibi, & non ſolum plures prꝑſumptiones probant cõfines, ſed etiam duæ ſimul iunctæ, & prꝑſumptio multa inſurgit ex ſcripturis, & factis antiquiſsimis. ibid. cap. 54. & c. 63. num. 5. & prꝑſumptio nonnunquàm eſt fallax. Tiraquel. in l. ſi unquàm. C. de reuo. dona. in gl. donatione largitus, nu. 132.

Peſtis præſumitur renouata ex cã ueteri, ſi ĩfra quadraginta dies reſurgat. Ripa in tracta. de Peſti. nu. 182.

Prꝑſumitur ab initio propoſitum fuiſſe, prout factum reperitur. Ripa de Peſti. nu. 343.

Contra prꝑſumptionem iuris nõ admittitur aliqua cõſuetudo, uel ſtatutum. Bouius de ſtatuta. prꝑſcrip. gl. 24. nu. 5.

Prꝑſumptio inducta per ſtatutũ non eliditur per inſtrumenta, uel iuramentum. Bouius de p̃ſcrip. ſtatut. in gl. 26. nu. 2.

Præſumptio ſtatuti tollitur per probationem admiſſam parte non opponente. Bouius de ſtatu. præſcrip. nu. 19.

Præſumptio iuris, & de iure eliditur præſumptionẽ ſtatuti. Bouius de ſtatu. prꝑſcrip. num. 14. ſuſius de ea Millius in repertorio ſuo.

Prꝑſumptio ſtatutaria, ſiue legalis, an & quando curratur. Benetendius. deciſ. Bono. conclu. 9. numero 4.

Prꝑſumptio, quꝑ transfert onus probandi in contrariũ, & qualis tali caſu debet eſſe prꝑſumptio. Benintendius deci. Bono. conclu. 67. nu. 9. uide omnino.

Præſumptio leuis in paritate probationi adueniens prꝑualet. Iaffredus deciſ. 12.

Prꝑſumptio pro procuratore, obſtante licet parte, quando facienda. Iaffredus deciſ. 403. ubi ſi ueniens de longinquis partibus, tanquàm procurator alicuius producat inſtrumentũ mandati, in quo nomine proprio, & cognomine nominatur prꝑſumitur eſſe illa perſona, de qua in mandato, licet pars hoc neget, maxime, ſi oſtendat inſtrumentum debiti principalis ſui, quod probat.

In prꝑſumptionibus, quꝑ multꝑ ſunt ex diuerſis mediis ſumptꝑ, non medium, ſed, quod ius ita præſumat, attenditur. Berous. q. 90. nu. 4.

Prꝑſumptiua probatio admittitur etiam in iis caſibus, in quibus uerè quid probari debet. Berous. q. 90. nu. 6. ac etiam in caſu ſtatuti expoſcentis probationem per inſtrumenta, ibid. nume. 9.

Prꝑſumptio prꝑſumptionem offuſcat. Boerius. q. 2. nume. 19. parte. j. & eſt minor quàm indiciũ. q. 90. nu. 6. in j. parte.

Prꝑſumitur ꝓ illo, cuius poteſtas

non

tra prę{s}umptionem, uel contra {s}olennitatem in{s}trumenti non contra tenorem eius. Firma.uer{s}i. probatio per te{s}tes, quòd probat.

Pupillus prę{s}umitur alimétatus de bonis {s}uis.l.j.C. de alimen. pupillo prę{s}tan. ni{s}i {s}teterit apud tutorem, quia ab eo præ{s}umitur alitus, ni{s}i cótrarium probetur.

Producta prę{s}umuntur per actorem, cuius intere{s}t, ut probét. ex no. per Bal. in l.2.C. de edendo. Ruin. con{s}i.117.numero 8. volu.5.

Pater prę{s}umitur {s}emper capere utiliora con{s}ilia pro {s}alute filiorum, ac pro eorum honore. Alcia.con{s}i.5.nu.66.

Per{s}euerare prę{s}umitur in eadé intentione, in qua prius fuit, ni{s}i expre{s}sè contrarium probetur. Alcia.con{s}il.13. numero 7.in 1.

Papę {s}cientia, uel tolerantia præ{s}umitur perlap{s}um centú annorum. Alcia.con{s}i.22.numer. 16.lib.1.

Ex his, quę deinde {s}ecuta {s}unt {s}umitur prę{s}umptio eorum, quę prius ge{s}ta {s}unt. Alcia. cõ{s}.30. nu.2.in 1.lib.

Princeps nõ præ{s}umitur uelle nocere, etiam in nocumento tuntum dilatiuo. Alciat.con{s}il.41. nu.5.lib.1.

Præ{s}umptio e{s}t capienda pro liberis in hæreditate parétum. Alcia.con{s}i.7.nu.21.lib.2.

Po{s}se{s}sio antiquior prę{s}umitur magis iu{s}ta. Alciat.con{s}i.9.nu. 11.lib.3.

Po{s}se{s}sor domus præ{s}umitur po{s}{s}e{s}{s}or omnium, quæ in ea continentur, vt dicit Bald. in l.de his.C.de furtis. Alciatus fu{s}ius con{s}i.41.nu.5.in 5.lib.

Probus quilibet præ{s}umitur in arte {s}ua. Alcia.con{s}i.46.in 5.allegat iura.

Præ{s}umptionem legis per {s}e habens rectè contradicit. Alcia. con{s}i.46.nu.15.lib.5.quia probationes legis {s}unt liquidi{s}{s}imę probationes. Mod.paro.cõ{s}ilio 10.nu.19.

Per prę{s}umptionem, quòd actus fiat in fraudem legis eliditur a{s}{s}ertio te{s}tatoris confitentis debitum. Alcia.con{s}i.52. nu.3. lib.5.ubi etiam dicit, ibi.quòd præ{s}umptio minor cedit præ{s}umptioni maiori, & præ{s}umptio legis dicitur ip{s}a ueritas. nume.6.

Prę{s}umptio, quæ oritur ex {s}ama publica, & notorio inter eos, quibus cognita {s}unt mercimonia, e{s}t ualde probabilis. Alci. con{s}i.64.nu.5.in 5.uol.

Prę{s}umptio incerta non infirmat contrariam certiorem. Alcia. con{s}i.86.nu.3.in 5.

P ę{s}umptio iuris, & de iure hæc re{s}t, quòd mulier non commi{s}erit adulterium, & talis præ{s}umptio nõ recipit probationem

nem in contrarium, quasi filius ex muliere pręsumatur legitimus. Alcia. consi. 13. lib. 6.

Pluralitas debitorum non præsumitur, sicut nec aliarum rerũ. Alcia. consi. 29. nu. 27. lib. 6. regulariter & pluralitas non pͣsumitur. idem Alcia. consi. 57. nu. 9. lib. ultimo.

Possedisse quis præsumitur ex titulo pręambulo. Alcia. consil. 81. nu. 7. li. 6.

Et quis præsumitur potius possidere nomine proprio, quàm alieno. Alcia. in consilio 17. numero 11.

Pręsumitur facilius, quòd qs uoluerit pręiudicare filiabus in fauorem propriorum filiorũ, quàm in fauorem extranei, quàm fratris. Alciat. consil. 86. lib. 8.

A claris pręsumptionibus nõ est recedendum per pręsumptiones minus claras, & incertas. Alciat. consi. 55. nume. 17. libr. ultimo.

Quando mulier potuit filiũ peperisse ex adulterio, item ex marito, præsumitur in meliorem partem, quòd ex marito peperit. Alcia. consi. 148. num. 6. lib. ultimo.

Pater non præsumitur plus diligere filios quàm nepotes. Soc. iunior consi. 48. nu. 26. in 2.

Præsumptionis causa cessante, cessat pręsumptio. Tiraquell. cessante cã, parte 1. nu. 2. 200.

Præsumptiones sufficiunt loco plenę probationis in criminibus occultis ad torturam, ueluti in crimine ueneni. Grammaticus uoto 3. nu. 3.

Præsumptiones & coniecturę nõ sufficiunt ad quem condemnandum. Grammaticus consi. 13. nu. 37. Ang. de Vbaldis inter consi. crimi. consi. 32. nu. 4. in 1. uide tamen inter eadem consi. cons. 52. nu. 27.

Præsumptiones duę, quando concurrunt, quarum una est exclusiua delicti, & alia inclusiua, semper attenditur exclusiua. Grammati. consi. 13. num. 8. & inter consi. crimi. consilio 58. numero 15. per Ange. ibid. uolum. 1.

Pręsumptio hominis non sufficit ad condemnãdum, nec ad torturam. Matth. Felicia. inter cõsil. crim. consi. 47. nu. 18. in 1. uolum.

Pręsumptione una si infertur ad culpam damnum passi, tamẽ plures sunt in contrarium pręsumptiones, tunc culpa remouetur in damnum passo. Lud. de Portis inter cons. crim. cõs. 63. nu. 16. in 1.

Pręsumptiones duę faciunt plenam probationem in ciuilib. inter consilia crimin. consi. 95. nu. 18. in 1.

Pręsumptio mitior ex plurib. capitur in re dubia, & pręsumptiua, non autem in re clara, &

 manife-

manifesta. Ang. Are. inter con sil.crimi.consi.58.num.54.in 2. Rota. decis.48. numero. 3. in nou s.

quidissimæ probationes, vide omnino Nouellum in addi.ad Pet.Duen.in uer. præsumptiones. Machellũ patrocinio.3. nu.2.& patrocinio nu.29.nu.4. Bouius de præscriptione statu.gl.24.nu.j.

Præsumpta possesio à noua naturali tollitur. Soc.cõsi.15.col. 1.lib.4.

Præsumptio una aliam tollit, & fortior debiliorẽ. Machellus patrocinio.49.nu.9.

Præsumptio iniustæ possesionis operatur, ut de iure doceri debeat. Iacob. Ven. de annua præstatione.q.25.num.4. in 1. parte.

Præsumi an debeat hodie posidere, uel dominus esse, q olim possedit, uel dominus fuit. Millius in reperto.

Præsumi an debeat quẽ esse procuratorem ante litis contestationem, uel post. Millius in reperto. suo.

Pacta non præsumuntur extranea, & ideo super eis non defertur iuramentum. Bal.in cap.j. quid sit inuestitura.

Pater præsumitur viuere, nisi costet contrarium de morte idẽ in quolibet alio vsq; ad 100.annos. Firma.in reper.uer. pater & filius.

Pater & mater non præsumitur decipere filios.l. si superstite. in fi.C.de dolo. Pau. de Castro cons.307.& pater præsumitur magis diligere filium quàm econtra.l. isti quidem ff. quod metus causa; & pater præsumitur benefacere filio, & lex multum confidit de eo. Specu. tit. de tuto.§.fin. uer.item excipitur contra tutorem, & pater præsumitur uelle filio prouidere. Spec.de feudo.§.2.uersic. quæritur, & pater præsumitur oĩa ex uoto parare filiis. Spec. de loca.§.6.uer.159.

Pater si stuprat filiam pater non præsumitur. Felyn. in ca.afferte.in 2.no. de præsumptio.

Pater non consentiens uenditioni, consensisse præsumitur patiendo per decennium emptorem posidere. Firma. ver diuturnitas.nu.3.

Pater an præsumatur reliquisse filiæ iure institutionis. Bald.in l.fi.C.fam.ercisc.in pe.col.ubi; quòd sic, uide Firma.uersi.pater.fol.166.

Patria potestas ex preterito præsumitur in præsenti, quia pater pręsumitur uiuere. Firma. uersic.patria potestas, itẽ præsumitur ex eo, quòd quis est filius legitimus, & naturalis alicuius, ibid.

Pauper quis præsumitur, nisi ꝓbetur diues. Firman. uersicu. pauper.

Pax præsumitur expedire cuilibet. Bal.in addi.Spec.de homicidio.uer.pen.

Potentes habent præsumptionẽ con-

contra ut per metum extorqueātur indebita seruitia. Ber tran. in consilio 285. num. 17. in 3. uol. lib. j.

Pax an præsumatur rupta ex noua causa. Bald. in l. prędium. C. de ędili. actio. Alex. consil. 96. 4 parte, & in l. semel mora, solu. matr. ubi melius.

Peculium præsumitur à fratre diuite, si filius nihil sciebat operari, aliàs secus. Firma. uer. peculium.

Pecunia tolerara apud curatorem pręsumitur deposita, non autē mutuata, nisi ut per Firma. uersicu. pecunia tolerata. fol. 173.

Pecunia mutuata ecclesiæ pręsumitur mutuata fauore ecclesiæ, ut periculum sit recipientis. Bal. l. etiam. C. de fideicom missis.

Pignus datum præsumitur idoneum. l. 2. C. de pigno. & facit non posse iurari debitorem suspectum. Alex. in l. creditor. ff. si cer. petatur.

Pluralitas non pręsumitur in personis, nec in actionibus hominis etiam in his, quæ possunt unum. item nec delictorum item nec testatoris. item nec nominum legatarii. item nec nominum condemnati, ut si reperitur condemnatus Ioan. Iacob. item nec multiplicatio actuum præsumitur. Firm. isto uer. et licet pluralitas factorū non præsumatur. Tamen ratione diuersitatis actuū, personarum, locorum & temporum pręsumitur pluralitas factorum. Alciat. consilio 5. numero 16. in 1. & consilio 139. nu. 5.

Possessio præsumitur uera, & nō abusiua. i. nomine proprio nō alieno. Firma. uer. isto.

Possessio simulata præsumitur, quæ acquiritur lite pendente, uel, quæ de omnibus bonis est acquisita. Firman. in reperto. uer. isto.

Possessio clandestina pręsumitur ea, quę posterior, nisi durauerit longissimo tēpore, uel longo arbitrio boni uiri, vel nisi cum titulo, uel aliis coniecturis quęsita si iudici uideatur. Firma. in repert. isto loco.

Possessor malę fidei pręsumitur, qui scit rem esse alienam, nisi habeat titulum, uel diu possideat domino patiente. Bal. in l. post sententiam. C. de sententiis. in ultim. col. uersicul. extra no.

Pater præsumitur administrare facultates, & alere filium, & gubernare familiam. Cacheranus. decis. Pedemontana. 44. nu. 2. & seq.

Pręsumptio iuris est liquidissima probatio. Bertran. consil. 57. num 9. & seq. in 2. vol. primi libri in antiquis. vide omnino, vbi latius.

pos

Possidere non presumitur, qui rẽ apud se fuisse fassus, nunc esse diffitetur. Salyc. in l.ciuile, C. de furtis.

Præsumptio oneris ex facto proprio an sit alleganda. Soci. in l. cum quid, num.38. ff. si cert. petat. vide omnino.

Præsumptiones uiolentæ contra exceptiones propositas, qualiter & quare possint repelli. Specul. tit. de exceptionibus. §.dicto, num.9.

Præsumptiones legum aliquando extenduntur ad casus de raro contingentes causa uitãdi turpem præsumptionem. Castr. in l.iura. ff. de legibus, num.3.& prę sumptio legis nõ est prę sumptio iuris & de iure. Iaso. fusius in l.licet Imperator, num.4. ff. de leg. 1.

Possidens rem furtiuam prę sumitur fuisse furatus, nisi certum uenditorem ostendat. Cast. in l.ciuile est, nu.2. vbi dicit, hanc prę sumptionem non sufficere ad condemnationem, sed bene facere indiciũ ad torturã. C. de furtis.

Priuilegium an præsumatur reale, uel personale, uel concessum loco. Ias. in l.1. num.19. ff. de constitu. prin.

Princeps in dubio præsumitur talis qualis debet de iure esse. Ias. in l.beneficium, num.35. ff. de constitutio. princ.& principi non præsumitur, nisi iustũ & uerum placere. Milleus nu. 32. fol.48. prac. criminali.

Priuilegium concessum per uiã. l.uel statuti, præsumitur concessum motu proprio. Ias. in l. si quis iniquum, in princ. nu.8. ff. quod quisque iuris, & priuilegium si fuerit postea clausum in corpore iuris, præsumitur concessum motu proprio principis, & priuilegium concessum omnibus ecclesiis prę sumitur motu proprio concessum. ibi. num.9.& 10.

Pactum in dubio præsumitur reale. Ias. in l.iurisgentium. §.prætor ait, num.20. ff. de pactis.

Pignus an præsumatur in dubio idoneum. Ias. in l.creditor, nu. 1. ff. si cer. peta.

Prę sumptio non attenditur in foro conscientiæ, sed ueritas ipsa. Ias. in rub. de acquir. hæred. num.26.

Plura de præsumptione Iodocus in eius praxi, capit. 178. vide omnino.

Prę sumptio iuris & de iure non tollitur per probationem, nisi sit probatio impedimenti. Cacheranus decis. Pedemont. 7. num.5.

Patientia longi temporis, an faciat prę sumi bonorum possessionem agnitam congruo tẽpore & legitimè. Ias. in l. qui in aliena, num.31. ff. de acqui. hæred. & ex possessione longi temporis non præsumitur insinuatio

Pręſens

in trac. de teſti. regula 438. & ſeq. & præſumptiones iuris, & de iure tolluntur per confeſſionem partis. Crottus ubi ſupra parte 7. nu. 85.

Publicanus non præſumitur uir bonus, niſi aliter appareat de bono nomine, & fama ipſius. Imola in l. quantæ. ff. de publica. de quo Iulius Ferretus in ſuo tractatu de gabellis. numero 215. quod poteſt exemplificari in Christophoro sfriſato nunc publicano. Ducis noſtri Sereniſ. 1569. qui non exigit gabellam, ſed excoriat & degluberat tranſeũtes quolibet momento, ut de hoc & in ciuitate & per totum mundũ fama uociferat. uſq; ad ſydera, ſed ueh, ueh homini illi per quem ſcandalum uenit, dicit dominus omnipotens.

Poſſeſſor in dubio præſumitur dominus. l. 2. C. de proba. l. fin. C. de rei uendi. §. commodum inſt. de inter. ca. inter dilectos. in fi. de fide inſtr.

Præſumptio iuris, & de iure non recipit probationem in cõtrarium ſecus, ſi eſt præſumptio iuris tantùm. Bellonus in ſuis communibus iuris ſenten. fol. 38. litera C.

Præiudicium non præſumitur in mora modici temporis magnum, eſt tamen quandoque. Nam ſubito caſu, quę ualuere ruunt. gloſ. in l. ſi debitori. ff. de iudi. Bellonus in communibus iuris ſentent. litera C. fol. 52.

Pax quando præſumatur ex noua cauſa rupta, & in dubio, q̃ p̃ſumatur noua cauſa. Herculanus de cautione, ca. 13. nu. 8. & ſeq. & per totum illud capi. uide omnino.

Princeps non præſumitur uelle alteri inferre præiudicium plura Cagnol in l. diem functo. nume. 63. ff. de offi. aſſeſſo. & cauſa iuſta ſemper in principe p̃ſumitur. ibid. nu. ſeq.

Poſſeſsio ex præcedẽti titulo tradita & habita præſumitur. Cagnolus in l. 2. nu. 173. C. de pactis inter empto. & uendito.

Pecunia expenſa in acquirendo aliqua bona præſumitur communis, quando contracta eſt ſocietas omnium bonorũ inter fratres. Apoſtillãtes ad cõſilium Martin. Lauden. in conſilio 33. & ibi Martinus conſuluit, quòd res empta per aliquem ex pecunia mea, non eſt mea, ſed emptoris, qui habet tamen pecuniam reſtituere.

Pluralitas non preſumitur in his. quæ poſſunt eſſe unũ & idem. Nellus in tracta. teſtium, in 2. parte. nu. 156.

Pecunia in dubio præſumitur in obligatione fuiſſe, qualis ſolutio eſt ſequuta. Apoſtillan. ad conſilium Martin. Lauden. 52. nume. 5.

Princi-

te.Firma.uer.pater.

Pater præsumitur se odisse pro filio. l. qui rei §. si quis, & ibi Alex. de his, qui sibi mor. consci.

Pater præsumitur magis diligere filium, quàm filius patrem. l. isti quidem.ff. quod met. cau.

Pater præsumitur benefacere filio, & lex multum confidit de eo. Specula.in tit.de tuto. §.fi. uersic. item excipitur contra tutorem.

Pater presumitur concessisse licentiam uendendi rem filio patiendo diu rem esse apud emptorem. Bal. in l.si filius.C. de peti.hęred.

Pater præsumitur relinquere filio, ut filio, non ut bene merito.l.tutor.§.1. & ibi Bartol. in lectu.Nicolai de Neapoli.ff.de excusa.tuto.

Pater an præsumatur reliquisse filiæ iure institutionis.Bald.in l.fi. C.famil.ercifcun.in penul. colum.ubi, quòd sic. Firman. uer.relictum, uer.pen.& antepenult.

Patientia an inducat præsumptionem obligationis. Firma. isto uer.patientia.

Pauper quis præsumitur, nisi sit diues & probetur diues.Firm. uer.pauper.

Pax non præsumitur facta ei, q̃ uenit contra & rumpit pacē. Bal.in tit.de pace Constantiæ. §.omnis 1. colum.

Pecunia ecclesiæ præsumitur mutuata fauore ecclesiæ, ut periculum sit recipientis. Bald. in l.etiam. C.de fideicommissis.

Præsumitur semper res empta de pecunia soluentis. Firman. uersi.pecunia,num.78.

Pęna prę;umitur inflicta ei, qui deliquisse probatur.Bald. in l. uoluntas,ult. colum. C. de fideicommissis.

Pęna præsumitur irrogata potius ob crimen, quàm ob contumaciam. Firman. uer.pęna, num. 30.

Peregrinus non præsumitur mortuus, in authen.hodie, ubi Angel.C.de repud.nisi inter suos, videlicet, quando agitur de modico præiudicio recuperabili.Angel.ibidem.

Peregrini pręsumuntur testabiles in dubio cum sint ignoti. Firman.uer.peregrini.

Personę habilitas pręsumitur ex multis actib. publicè celebratis.Firman.uer.persona.

Personarum qualitas inducit prę sumptionem, an quis sit admissus de iure, uel ex gratia. Bal.in l.2.15.q. C.de ser.

Possessionis actus præsumitur fieri tanquam a domino. glo. & Bart.in l.2. C.de acquirenda possessio.

Possessio pręsumitur iusta. Firm. uer.possessio.ubi limitat.

Possessio longa pręsumitur solēnis & cum titulo. Firman.& facit p̄sumi aīum posside̅di, ibi.

Posses-

Possesio prior præsumitur in habente priorem titulum. Fir.

Possesio præsumitur ex titulo pro suo in corporalibus, & incorporalibus. Firman.

Possesio ciuilis præsumitur ex naturali. Bald. in l. 1. in ultima columna, C. de seruis fugiti. ibi, nam ex naturali.

Possesio clandestina præsumitur ea, quę est posterior, nisi durauerit longissimo tempore, uel longo arbitrio boni uiri, uel nisi cum titulo uel aliis coniecturis quæsita sit, si iudici uideatur. Firman. uers. possesio clandestina.

Possesio in spiritualibus non præsumitur canonica, nisi probetur. Firman. Car. in cle. 1. 13. q. de decimis c. ex frequentibus de insti.

Possesio tradita præsumitur emptori possidenti sciente uenditore. l. 2. ubi Bar. C. de acquir. poss. in 1. no.

Possesio præsumitur ex titulo præcedenti. Firman.

Possesio facti non præsumitur, quando non est animus possidendi. Bald. in l. siue. C. de probat. in 1. colum. uer. reuoco in dubium.

Possesio præsumptiua non inducitur per literas in rebus corporalibus. Bal. in l. non epistolis, in 2. col. uersi. extra quęro. C. de probatio.

Possesio præsumitur continuata per eum, qui in præteritū possedit, nisi contrarium probetur, scilicet quòd alius postea possederit. vide fusissimè de hoc per Firmanum uersic. possesio præsumitur, uersicu. possesio continuatur, & ibi, quod spoliatus præsumatur possedisse. Et si constet quem semel possedisse beneficium præsumitur possedisse usq; ad mortem. & possessor non præsumitur habuisse pro derelicta. itē facit, quia creditor, qui semel possedit pignus, præsumitur de præsenti possidere. item si constet aliquem possedisse, & alleget se hodie possidere, præsumitur possidere, secus si neget se possidere. item si probetur rem ad aliquem perueuenisse, præsumitur de præsenti labore, nisi probet consumptum esse, & prædicta uera si continuatio allegetur, sed an præsumatur possesio ex præterito, vide ibi fusius.

Præsumitur possesio continuata, si testes deponunt Titium possedisse 10. ann. & citra, non dicunt a decem annis citra. vide omnino Firmanum uersic. possesio continuatur.

Possesio continuata præsumitur tempore turbationis. Firmanus.

Possesio præsumitur continuata. Firman. ibi.

Possesio an præsumatur renunciari

ciari ex lapſu temporis. Dyn. in c.3.de reg.iur.in 6.

Poſſeſsio præſumitur interrupta & perdita eo, quòd non poſſeſſor ſciens patitur alium poſsidere.Firma.uer.poſſeſsio perditur.nu.15.

Poſſeſsio facit præſumi aditionē, niſi conſtet de alia cauſa. Firmanus,uer.iſto.

Poſſeſſor præſumitur iuſtus & ſine rapina,& poſsidere ex titulo pro ſuo, ſi poſſedit diu, & præſumitur uelle proprio poſſidere,quando alius titulus nō apparet.Firma.uerſi.poſſeſſor habetur.

Poſſeſſorum geminorum quis præſumatur dominus. Firma. ubi ſupra.

Poſſeſſor quandoq; præſumitur prædo.Firma.

Poſſeſſor præſumitur dominus in iudicio diuiſionis.Ang.in l. & iō,in fi.prin.ff de cond.furt.

Poſſeſſor prior præſumitur, qui priorem titulum habet.Firm.

Poſsidens diu prçſumitur habere titulum.Firma.

Poſsidēs cum titulo prçſumitur ī bona fide.& p̄ſcribit,ſed poſſidēs ſine titulo prçſumitur in mala fide,& nō p̄ſcribit.Firm.

Poſſeſſor ſine titulo præſumitur uiolentus,& ſic alienans eam non transfert uſucapiendi cōditionem.Firma.

Poſſeſſor ſine titulo præſumitur prædo. Firma.niſi oſtēdat cauſam poſſeſsionis.

Poſſeſſor ſine titulo præſumitur in mala fide.Firma.

Pater præſumitur potius conſulere filiis & deſcendentibus quàm uxori & aliis. Bertran. conſilio 333.num.5.in j.uol.in antiquis.

Poſſeſſor ſine titulo prçſumitur ſcire rem eſſe alienam. Firma.

Poſſeſſor longi temporis præſumitur in bona fide, etiā ſi non habet titulum.Firma.iſto ver.

Poſſeſſor malç fidei præſumitur, qui ſcit rem eſſe alienam, niſi habeat titulum,uel diu poſsideat domino patiente. Bal.in l.poſt ſententiam. C.de ſentē. Firma.

Poſſeſſor præſumitur bona fide poſſediſſe.Alexā. conſi.199.2. parte.Firma.uer.iſto.

Poſſeſſor in dubio non prçſumitur alienaſſe rem, quam poſſedit.l.ſicut.§. ſuperuacuum, & ibi Bar.in ſummario.ff.quibus mod.pig.ſol.

Poſſeſſor præſumitur ſpoliatus, eo, quòd probat de poſſeſsione antiquiori, & de præſenti non poſsideat.Bal. in l.pen.C. ſi à non compe. iudi. ultima colum.

Poſſeſſor beneficii p̄ſumitur poſſediſſe uſq; ad mortem, & nō dimiſiſse poſseſsionem, nec habuiſse illud pro derelicto, ſecundùm dominos de Rota in deciſ.127.

Poteſtas

Poteſtas pſumitur remotus culpa officialium.l. diem functo, cum gl.de aſſeſ.ſecundum Alexan.& in l.2.in princi.ff. quod quiſq; iur. Firman.uerbo,poteſtas.

Precium facit præſumi cõtractũ emptionis,& ubicunq; fit mẽtio de precio ſemper in dubio præſumitur emptio. Firman. uer.precium. uer.6. uide omnino.

Precium an præſumatur certum ſi teſtes de quantitate non recordantur. Firman. uer. precium.

Prædo prȩſumitur interdum poſſeſſor.Specu.de loca.§.6. uerſicu.76.circa med. & Firma.iſto uerbo.

Prælatus præſumitur poſsidere nomine ſuȩ eccleſiȩ.Firm.ver. prȩlatus,& præſumitur ex poſſeſsione prȩlaturȩ, quando lis non eſt de prælatura.ibid.

Prælatus præſumitur emiſſe nomine eccleſiȩ.Firma.uer. prælatus contrahit,uer.2.

Principis prȩſentia in contractu facit,quòd contractus nõ præſumatur meticuloſus, neque prȩſumitur uẽditor in aliquo deceptus.Pariſi.conſi.96.num. 38.in 1.

Prothocollum prȩſumitur ſtare penes notarium.Deciſio.Pedemonta.16.nu.4.

Periculum homini inſtare prȩſumitur,cũ quis eſt in manu hoſtium,vel prædonum, uel ſub crudulitate potentis, aut eius odio,uel cum nauigat, uel per inſidioſa loca iturus, aut ætate confractus eſt.l. 3.4. 5.& 6. ff.de dona.cauſa mor.& breuiter omnibus in hoc mundo tota ætate uicturi inter inuiſibiles hoſtes, & pericula gradiendum eſt,de conſecra. diſt.5.ſpiritus ſanctus, ſecundò præſumitur inſtare periculum ei, q̃ rem à lege prohibitam facit l.cotem. in prin.ff. de publica. 3. præſumitur iuſtum periculum uolenti multitudinem latronum capere ſine præſidio militari.l. 2.§.ſinautem. C. de ijs,q latrones.Expedit.n. magis occurrere vrſæ raptis catulis quàm fatuo confitenti in ſtultitia ſua. Prouer.17. item præſumitur.

Pater præſumitur nolle alienos ſucceſſores filiis ſuis anteponere.l. cum acutiſsimi. C. de fideicommiſsis.& no.C.de reuo.dona.l.ſi unquàm.

Princeps præſumitur & fingitur ſcire,& ſic conſentire,cũ municipes ex certa eorum ſcientia cõtra leges faciunt, & ſic puniendi nõ veniunt pȩna uiolatȩ legis.ut no.C. quæ ſit longa conſue.l.2. in fin. gloſſ.magnæ.

Præſentatio & eius procuratoris cõſtitutio factæ per Abbatem, præſumitur fieri de conſenſu

conuentus, nisi contradictor appareat, qui hoc neget, ut no. Archi. 93. dist. Diaconi.

Proseneta præsumitur affectare complementum eius, propter quod laborauit, & quod firmũ remaneat, ne imponatur ei, ꝙ non cautè processerit, uel au feratur ei, quod datum est. l. fi. in fi. C. de assesso. & no. in authen. de restitut. §. quoniam uero.

Priuilegium concessum clerico causa ecclesiæ præsumitur cõcessum. ut no. C. de sacros. ecc. l. non plures.

Pręsumitur pro processu iudicis, si iudex illum recitauit in sententia. Abb. in c. quoniam contra, nu. 26. de prob.

Præsumitur pro processu Principis contra subditum, sed non cõtra illum, qui dubitatur, an sit subditus. Ab. in c. cũ olim, nu. 22. de re iu.

Possessio quot modis turbetur, & an qui olim possedit præsumatur hodie possidere. Bald. consi. 446. in 3. parte, nu. 1.

Pater quando pręsumatur præmori filio, uel econtra. Bal. consil. 145. in 5. per totum, & cons. 346. in 5. nu. 5. & consil. 176. in 4. parte, nu. 1.

Possidere an pręsumatur ex titulo præcedenti. Bal. consi. 79. nume. 4. in 1.

Prælegatum an præsumatur ex tempore. Bal. consilio 136. numero 3. in 1.

Propria testatoris pręsumuntur, quæ tempore mortis tenuit. Bal. in consi. 352. nume. 4. in j. parte.

Prodigus an pręsumatur ex donatione magnæ quantitatis. Bald. consilio 229. num. 6. in 2. parte.

Pupillus decessisse quis non præsumitur, nisi probetur. Bal. cõsil. 129. nu. 6. in 2. par. & 451. in 4. in fi.

Pater quando dat dotem & statim stipulatur reddi sibi, & hæredibus suis an eo mortuo, dotis actio consolidetur filiæ uiuenti. item an pręsumatur in dubio dotare de bonis suis, uel filii. Bal. consi. 459. in 4. numero 1.

Pręsumptiones plures simul iunctæ faciunt unam plenam probationem. Barba. consi. 27. nu. 27. lib. 1. & duę pręsumptiones faciunt unam plenam probationem in casu. Barbat. cõsi. 10. col. 3. cir. med. 3. ĩ uol. & iudex potest ferre sententiam præsumptione iuris in casu. Barb. consi 10. col. 3. in fi. in 3. uol. & & consi. 11. col. 1. in 4. uol.

Pręsens pręsumitur, qui est ex loco oriundus, quo ad præscriptionem contra eum. Soc. cõs. 121. nu. 1. in 1. uol.

Pręsumptio, quòd ille, qui aliàs possedit, pręsumatur possidere, tollitur per titulum diuisionis.

ni

fisse.Bal.in l.j. 5.oppo.C. de fideiusso.

Prçstatio usurarum non facit præsumi promissionem eorum. Firma.

Priuilegium præsumitur concessum motu proprio, si est secundum formam legis, aliàs prçsumitur concessum ad postulationem partis, nisi cõcessio sit geminata. item nisi prçcesserint merita. item nisi sit clausum in corpore iuris communis, uel statutorũ, nisi sit cõcessum circa ea, quç respiciunt processum & non decisionẽ litis. item nisi sit concessum uniuersitati. Firma. uer. priuilegium præsumitur.

Periurium committere quis nõ præsumitur. Parisius cons. ultimo, in 4.

Pro processu præsumitur criminali. Parisius cons.88. nu.15. in 4.uol.

Priuilegium Principis præsumitur concessum sine prçiudicio tertii, & ideo non extenditur ad præiudicium tertii, quod est uerum in priuilegio ex gratia cõcesso, non ex iustitia. itẽ uerum etiam in priuilegio pupilli. item uerum siue concedatur ex gratia principis, siue à iure. item uerum etiam si concedatur motu proprio, sed potest etiam expressè dici in eo, etiam cum prçiudicio tertii, licet tertius non exprimatur. idem in licentia ædificandi in loco publico. Firman. uerbo priuilegium.

Probatio per præsumptiones fieri potest. Firma. isto uer.

Probatio præsumptiua dicitur, quæ fit per testes uicinos. Firman.

Probatio per testes sufficit contra præsumptionem, uel contra solennitatem instrumenti, non contra tenorem eius. Firman.

Promissio sine causa in honorem matrimonii præsumitur animo donandi. Bar. in l. generaliter. 4. col. C. de non numera. pecu.

Promissio præsumitur præcessisse ex temporis diuturnitate. Firma. uer. promissio, ad fi.

Protestatio excludit præsumptionem doli. Firma. uersicu. protestatio.

Protestatio non præsumitur uera, nisi probetur, licet facta reperiatur. Bal. in l. si maior, la j. C. de transac.

Pupillus non præsumitur mortuus in pupillari ætate, sed post, nisi substitutus, & allegãs hoc probet extitisse conditionem, scilicet pupillũ decessisse in pupillari ætate. Castr. no. in l. ex facto prop. ff. ad Treb. qui refert. Bart. sic consuluisse licet Bal. contra in alio consil. Firmanus isto uer.

Partitæ libri scriptç aliena manu

super

ipsius. Parisius in consi.47.nu. 4.in 1.

Possessio præsumitur causata ex titulo præcedenti. Parisius cō sil.64.nu.12.in 1.uol.

Papæ consensus propter antiquitatem inuestiturarum præsumitur, quòd interuenerit, quatenus necessarius fuisset, iuxta no.per gl.in ca. ea noscitur.de his, quæ fiunt à prælatis.& in c. peruenit. de censib. & in emphyteusi cōsuluit Parisius cōsil.85.per totum in 4.uol.

Præsumptio facit pro eo, q olim possedit, vt nunc posside re p̄sumatur allegans, ut possidere dicatur. decis.Pedemontana 43.nu.2.

Procuratorio nomine præsumitur actum facere procurator uirtute mandati præcedentis, & non proprio noīe, ut p Parisium in cons.112.num.29.6.1. uolum.

Præceptum testatoris præsumitur appositum magis per uiā modi, quàm conditionaliter ut tradit.Bart.in l. cum mota col.j.uer.pro huius ergo declaratione.C.de transac. quem sequitur ibi Cast.col.3.in princi. & refert & sequitur Paris.cōs. 19.nu.249.in 2.

Partus in muliere quinquagenaria potius præsumitur suppositus quàm uerus.Parisius consilio 19. numero 48.in 2.& ibi fusius, quando mas & fœmella sint ad procreādum filios ętate apti,uide omnino.

Præsumitur ex præcedenti legitima rōne in p̄teritū Soc. consi. 16.nu.6.in 3.& sic p̄sumptio legitima ratione iuuatur, ibid.

Ex debito, quod post sex annos contractum apparet, præsumitur pro medio tempore, quod debitum inductum, & contractum fuerit. Nam ex præsenti in extremitatibus oritur præsumptio circa media. Solent. communiter patresfamilias, ut conseruent bona immobilia accipere pecuniam mutuo uel facere contractus illicitos, ut pecuniam habeāt.Soc.d.cōsil.16.nu.7.in 3.uol.

Possidere quis non præsumitur iure hæreditario, nisi p̄betur. Calcaneus in cons.77.nu.13.uide omnino contra. Musegoncellos, quia potest quis possidere aliquo alio iure. uide omnino quæso pro me.

Pater quando ex præsumptione pro filio condemnari possit. Moronus in suo de fide &c. parte 2.q.53. nu.9.& seq. uide omnino. & an cumulatio præsumptionum admittatur ibi, & quando dicatur probatio præsumpta, uel uiolenta,uide quæso. & illud dicitur legitimè probatum, quòd testibus p̄batur omni exceptione maioribus, & in crimine hæresis, an ex uiolenta præsumptione

 sit

ra de pręfatione.

Peierare nemo velle præsumitur in perniciem propriæ salutis. Chacheranus decisione Pedemontana.66.nu.14.

Prætor præsumitur potius pęnā loco interesse posuisse, quàm pro contemptu. Chacheranus decisione Pedemontana.70.numero 11.

Pręsumitur pro homine probo, & bonę famę. Cacheranus decisione Pedemontana.71.nume.25.& in probo uiro ignorā tia probatur per iuramentum etiam cōtra præsumptionem iuris, præcipuè concurrentib. aliis coniecturis, & ibi alia plura ad propositum, & ibi dicit, quòd uir bonus admittitur ad probandum cum iuramento contra præsumptionem iuris, & de iure, contra quam regulariter non admitteretur probatio, nisi ꝑ confessionem partis.

Probatio per iuramētum admittitur contra præsumptionem scientiæ eorum, quæ publicè fiunt, resultantem contra eū, qui fuit pręsens. Cacheranus decisione Pedemōtana.71.numer.28. & maxime si cum iuramento concurrerent aliæ coniecturæ, siue præsumptiones, & uirtus huius præsumptionis transfert onus probandi in alium, & ibi fusissimè prosequitur Cacheranus, vide eum.

Pręsumptio contemptus iudicis resultans contra cōtumacem ex eo, quòd citatus uoce præconis non uenit in termino ad iudicium, tollitur ex eo, quòd citatus confestim post terminum uenit ad iudicium. Cacheranus decisione Pedemontana.71.nu.31.

Pręsumptiua obediētia tollit ꝑsumptionem contumacię, etiā personaliter citati. Cacheranus decisione Pedemontana. 71.nu.32.

Præsumptio ignorantię potētior est præsumptione scientiæ, & ratio est, quia scire aliquid fuisse factum, est per accidens, cū facta non præsumantur, & ꝓ præsumptione ignorantię stat regula.c. præsumitur ignorantia.de reg.iur.in 6.cui quidem regulę semper est inhærendū. Cacheranus decisione Pedemontana.71.nu.35.

Proclama dicitur & præsumitur in notitiam deuenire & deuenisse datis congruis dilationibus, in quarum termino uerisimiliter possunt proclamata ipsa in notitiam uenire, secus si adeò sunt angusta tempora, ut uerisimiliter non possunt deuenire in notitiam omniū tunc.n. eorum scientia nō pręsumitur. Cacheranus decisione Pedemontana.71.num.40.

Periurium non præsumitur inspecta qualitate personæ iu-

rantis, puta filii contra patrē. Cacheranus decisione Pedemontana. 79. nu. 3. uide tamen postea.

Principis mens talis presumitur, qualis est legis, & rationis naturalis. Cacheranus decisione Pedemontana. 90. nu. 18.

Præsumitur perseuerare in possessione q̀ aliquādo ostendit se possedisse, & allegat se nunc possidere. Cacheranus decisione Pedemontana. 99. numero 51.

Ex præsenti regulariter non præsumitur in preteritum in delictis. Cacheranus decisione Pedemontana. 138. nu. 30. Alciatus regula 2. capit. 26. de præsumptio.

Probatio licet non admittatur contra præsumptionem iuris & de iure, nisi per confessionē partis. Attamen hoc fallit in uiro bone uocis, conditionis, & famæ, quia admittitur contra talem presumptionem per eius iuramētum. Cacheranus decisione Pedemontana 101. num. 25. & seq.

Princeps non præsumitur noluisse subuenire debitoribus uoluntariis, præsertim prodigaliter contractis, ne uideatur prestare peccandi occasionem. Cacheranus decisione Pedemontana 170. num. 6.

Pater præsumitur capere sanum consilium pro filiis. Cacheranus decis. 180. nu. 6. fallit si alienat, quod filiis est restituendū. ut ibi. quòd no. Musegonus.

Præceptum superioris in dubio presumitur iustum. Couarru. in c. peccatum relectio. par. 1. pag. 21. ad fi. uer. His accedit.

Possibile semper præsumitur honestum, quàm inhonestum. Paleotus de Nothis & spuriis c. 23. num. 1. ex Bal. in l. filium, ff. de iis, qui sunt sui.

Possidere in dubio præsumitur omnis detentor. Syluanus in consilio 27. num. 4. in 1. vol.

Præsumptiones uehementes & coniecturæ faciunt indicium sufficiens ad torturam. Syluanus in consil. 51. num. 19. in 1. uolum.

Præsumitur principē uelle, quod iustum, sanctum & honestum est. inter consil. Syluani 57. nu. 13. in 1.

Pluralitas actuum & instrumentorum non præsumitur inter consi. Syluani 57. num. 22. ubi & quando identitas presumatur. fallit in rebus & actis, q̀ a communiter accidentibus & frequentius solent multiplicari, quia consideratur, quod communiter solet esse plurale. ut ibidem, nume. 36. uide omnino etiam in consi. 62. nu. 13. in 2. & num. 24. ubi dicit, ꝙ nō presumitur pluralitas caussarum & debitorum, etiam si aliqua diuersitas summe inter in-

instrumentum & solutiones existat.

Posſidere præſumitur ex titulo, & cauſa præcedentibus. Syluanus in conſi.58.num.4.

Pecunia præſumitur in dubio fuiſſe illius, qui eam numerauit. Bertran.conſi.253. num.2. in 3.uol.lib.1.ideo acquiſitum ex pecunia acquirentis, præſumitur ex eius pecunia, ut ibi.

Priuilegium principis præſumitur reale, & non perſonale. Syluanus conſi.65. per totum, uolum.2.

Pluralitas prſumitur in dubio, niſi identitas probetur. Syluanus in conſi.77.num.2.in 2.uide omnino Menochium de arbitrio iudicis, caſu 213.per totum.

Principis ſcientia prſumitur ꝓpter tempus antiquum. Syluanus in conſi.96.num.5. in 2. ēt Papæ. Alciat. in conſil.22. nu. 17.lib.1.Crauetta de antiquitate tempo.parte 3. nume.29. & ſequen.

Pars una alicuius diſpoſitionis, ubi probatur uera, alia etiam pars præſumitur uera. Syluanus in conſil.97. num.16. in 2. volum.

Præſumitur poſsidere, qui ſemel antea poſſedit. Syluanus in conſil.vlt.num.10. in 2.

Paribus exiſtentibus probationib. ille debet obtinere, qui habet pro ſe, etiam leuem præſumptionem. Iaffredus decisione 12.

Probatio uera elidit p̄ſumptionem.c.ſuper hoc, de renunc.& l.non eſt uerisimile, ff. quod metus cauſa.Tancre. de ordi. iudi.tit.de proba.pagina 161. ad fin.

Probatio per præſumptiones & cõiecturas admittitur in his, quæ de ſui natura, ut plurimũ ſolent eſſe difficilis probationis, plura Alban. in conſil. 56. nu.1.& maximè in criminalib.

Præſumptio antiquæ poſſeſsionis nõ prſumitur contra aliũ, qui per x.poſſedit annos. Rol. a Valle in conſil.9. nu.15. in 3. uolum.

Præſumitur contra potentem uirum.Rolan.a Val. in conſil.18. num.10.in 3. ubi & alia ad rē. ubi etiam dicit, quòd ſeruitia facta per uaſallum principi ꝑ uim extorta præſumuntur, qđ probat.

Prſumptio uilis, quæ nam dicatur.Rolan.a Valle in conſi.37. num.16.in 3.uolum.

Princeps præſumitur omnia decenter facere. cum non præſumatur concedere non concedenda. Grammati.in conſi. ciuili 100.num.38.

Princeps quando motu ēt proprio reuocat illud, quod obſeruare tenetur, præſumitur circunuentus, ita quòd cõtrarium probari non poteſt, quia

eſt

est præsumptio iuris, & de iure. Gtammaticus consi. ciuili 100.num.98.

Procurator eius fuisse præsumitur, pro quo comparuit, nisi aliter probetur. Bertran. consil.71.num.7.in 3.uol. lib. 1.

Possidens tempore litis contestatæ semper præsumitur possidere, nisi contrarium probetur, ut no. Ioan. de Grass. in c. per uenerabilem, de excep. vide Bald. in l. non ignorat. C. ad exhiben. & utrum illud, quod olim fuit hodie præsumatur esse. vide Cy. in d. l. nō ignorat, & in l. cum te. in prin. C. de ꝓb.

Possedisse in medio præsumitur, qui in principio & fine possedit. vide omnino. Gui. Pap. de Præsumpt. num.21. an consensus adiectus in principio, & in fine faciat præsumi fuisse in medio, & quid de dissensu. vide in c.1. de condi. appositis.

Præsumitur de præterito ad præsens. l. sicut, §. superuacuum, ff. quibus mo. pignus. Alex. consil.47. nume.14. uolu.j.

Possesionem habens præsumitur traditio rei possessæ no. in l. quędam mulier, ff. de rei uen. & in l.2. C. de acquir. posse. no. Bar. in l. Celsus, ff. de usuc. uer. quæro quod probem.

Possesio semel quæsita semper pręsumit retenta, nisi perdita probetur, secundum Cyn. in l. pen. C. de præscr. longi temp.

Qui semel fuit in possesione pręsumitur semper esse, quia constat nos possidere donec, aut nostra uolūtate recesserimus, aut expulsi fuerimus, ut no. Host. in c. cum ad sedem. de resti. spolia. & l.3. §. nam constat de acqui. pos. Alcia. de pręsum. regu.2. pręsump.21.

Non pręsumitur animus in cessando soluere, sicut ī soluēdo, secūdū Cy. in l si certis annis in 7.q. in fi. C. de pac. Gui. Pap. de præsump. nu.75. ubi hoc inducit ad q. aliquis spoliatus possesione uel quasi, qui non perdidit ciuilem, quam semꝑ animo retinuit, stetit ꝑ 10. annos absq; eo, quòd petierit se restitui in sua quasi possesione, an lapsis dictis. 10. annis, poterit intētare interdictum vnde ui recuperandæ. ubi dicit se credere, quòd sic, uide eum ibi fusius.

Vbi sunt difficiles probationes propter longinquitatem temporis sufficit p̄sumpta ꝓbatio plenè Bal. in auth. quas actiones. C. de sacrosanc. eccl. Gui. Pap de pręsump. num.76. & q. 193. circa probationem confinium.

Pręsente te quid agitur, uel dispo nitur de re tua, nunquid tibi pręiudicet distingue, ut per Gui. Pap de pręsump. num.87. nam aut quis est pręsens in actu, & nihil agit, aut q̄d agit. si nihil

si nihil agat, & est coniuncta persona, quæ disponit, & præsumitur consentire, sic intelligitur. l. si seruus communis. ff. de dona. inter uirum & vx. ubi si maritus habens rem cōmunem cum fratrib. eam donat uxori, illis præsentibus, & non contradicentibus illi fratres sibi præiudicant quo ad partes suas iu re illa communi. & prȩsumuntur consentire. arg. l. in adoptionibus. ff. de adop.

Præsens in actu iudiciario prȩsumitur fuisse citatus. no. Ange. de Are. in l. furioso. cir. fi. de re iudica.

Posside͂ns & allegans se possedisse præsumitur possessio continuata, nisi probetur interrupta, ut dicit Inn. in ca. sæpe. de restit. spolia.

Peritorum copia præsumitur de iure in ciuitatibus & locis circunuicinis, ita Bar. in l. si ab hostibus. ff. solu. matr.

Possidere prȩsumitur, qui detinet, nisi cōtrarium probetur. no. Archid. in c. 2. vt l. te penden lib. 6.

Pater qui in testamento filiæ reliquit centum pro dote sua, & mortuo patre frater eam maritauit, & sibi dotem cōstituerit. an ipsa filia poterit petere legatum patris cum dote fratris. respon. Guido. Pap. De præsumpt. nu. 130. quòd non, quia frater non prȩsumitur eā de suo proprio dotasse, sed de bonis & iuribus paternis ipsius filiæ. ita dicit Ioan. Ferrarius, Papias dictus in libello super legato rei singularis, in gl. 1. in 15. colum, de quo sic Gui. Pap. de præsumpt. nu. 130.

Palam facta non præsumuntur malè facta, diffusè Menoch. de arbitrio iudicis. casu 244. per totum.

Præsumitur pro processu principis. Firman. in reperto. uersic. processus. item præsumitur ꝓ processu antiquo. Firma. uer. processus, nisi cōstet defectus ex actis. Firman. uer. acta. uer. 52. item pro processu excommunicationis. Firman. uer. prȩsumitur. uide Luc. de Pen. in l. unica. C. de quȩstoribus, lib. 12. item pro processu iudicis maximè antiquo, nisi constet defectus in actis. Firman. ibi. Lucas de Pen. in l. quicunque. C. de apochis publi. lib. 10. præscriptio. 43.

Pauper uel diues prȩsumitur. Firman.

Prȩsumitur pro prȩlatis. Specul. de rescrip. prȩsenta. §. 3. uersi. nunc dicamus, & uer. item cū diocœ. & uer. item cum super debitis.

Possidere præsumitur, qui sub imagine alterius personȩ possidet, quam supposuerat, C. de distract. pigno. l. qui sub imagine.

Præ-

Pręsumitur contra aliquem ex posteriori actu.l.si qui adulterii,C.de adulter.& ibi est præsumptio uiolenta, sicut & contra confessum & conuictum est præsumptio de præsenti ad præteritum.Barto.de præsumpt.col.1.ad fi.

Potenti quòd non sit facta iniuria pręsumitur,nisi apertè probetur.l.non est uerisimile.ff. quod metus causa.

Præsumitur aliquem pactũ fuisse de pignore non petendo,si de pecunia non petenda pactus est.l.1.ff.quibus mod pign.uel hypo.sol.

Promissio facta in dubio inter præsentes & non inter absentes præsumitur,ut dicit glo.in l.1.in uer.si inter pręsentes. C. de contrahen.& committen. stipula.

De pręsenti in præteritum non pręsumitur, quando pręsens status habet contra se ueritatem alterius præsentis status. Alexand.d.consi.81.col.2.in 7. vol. uide Alciat.de præsumpt. reg.2.præsumpt.26.& Ruin.in consi.142 num.21.& 23. vol.5.

Pater semper pręsumitur capere salubrius consilium in fauorẽ filiorum.l.nec in ea. ff.de adulter. Alciat.de pręsump. reg.1. præsumpt.2.

Pater si uerberat filium,pręsumitur fecisse causa correctionis, dummodo attrocitas pœnę aliud non suadeat.l.1. C. de emenda.propinquo.Alciat.de pręsump.regula 1. pręsump. 3.

Pater offerens filium suum nocẽtem iudici,nõ pręsumitur obtulisse, ut eum afficiat ultimo supplicio.l.milites.§.pen. ff de re milita. Alciat.de pręsumpt. regula 1.pręsumpt.4.

Parentes alienantes bona sua generaliter, pręsumuntur reseruasse lucra matrimonij filiis suis, nisi ea etiam expresse alienent. Auth. nunc autem. C. de secund.nupt.Alciat.de pręsumpt. regula 1. pręsumpt.5.

Pater præsumitur expensas donasse filio in studiis agenti, & non debent illi imputari a fratribus tẽpore diuisionis.Alcia. de pręsumptio. reg.1. pręsumptio.7.

Pater pręsumitur filium suum sine dolo retinere ob paternam pietatem.Alciat. pręsumptio. reg.1.præsumpt.11.

Pater ancillam suam uelle liberam facere non pręsumitur, filios uerò ex ea susceptos relinquere in seruitute. Alciat. de pręsumptio.regula prima,pręsumpt.12.

Pater non pręsumitur, quòd uelit diminuere hęreditatem filij per legatum. Alciat. reg.1. pręsump.13.

Prodigus non pręsumitur, quem pater in testamento prodigũ appellauit. Alciat. de pręsumptio.

probetur diues, cum nudus natus sit, no. Io. And. in reg. semel malus. in 6.

Potior præsumitur, qui potiori loco est positus. l. potioris. C. de offi. recto. prouinciæ. de of. pręfec. urb. l. j. de ꝓfesso. & medi. l. pe. & l. j. ff. de albo scriben. in fi. & quod ibi no.

Pręsumitur quis nolens in causa probare, quòd meliores probationes, quas habet inducat no. Inn. extra de in integ. resti. c. auditis.

Posse quis præsumitur in aliquo negocio, quod eius similes potuerunt. 5. distin. ad eius prope fi. 4. dist. deniq;, & no. Arch. de elec. c. cupientes. lib. 6.

Patriæ suæ impius pręsumitur, & dicitur, qui eam uitat, ne ipsam consiliis, & debita prouisione gubernet. l. j. C. si curia relic. ciuita. lib. 10.

Pater pręsumitur filium suũ nolle mori. l. 3. C. de patria potesta. l. isti quidem. ff. quod met. causa. in fi. & no. l. milites. §. fi. ff. de re mil.

Procuratorem, qui simpliciter constituit, & aliquid agit in cã ante litem contestat. uel post, uelle procuratorem reuocare præsumitur, nisi protestetur. de procur. c. si quem, lib. 6.

Procurator præsumitur ad specialem causam constitutus à domino fore instructus, no. Inno. extra de proc. dilectus.

Possessoris res præsumitur esse. l. & si fine. ff. de mino. Cepha. cõsil. 172. nu. 2. in 2. uolu. & consi. 152. nu. 29. in 2.

Priuilegium non reuocatum pręsumitur, nisi probetur reuocatum. no. 25 q. 2. ad fi. 1. gl.

Penituisse præsumitur, qui temerarium iuramentum per se ꝑstitum non obseruat. ut not. Inn. de testi. testimonium. uide Lu. de Penna in l. 1. ad fin. C. de iure fisci, lib. 10.

Pręlatus, si locauit fructus suę ꝑlaturę ad decẽnium, uel aliud tempus, pręlatus uel alius non præsumitur symoniam committere, qui prohibuit apertè ne fieret. c. sicut. 2. de symonia.

Pater non pręsumitur uelle filio suo hæreditatem minuere per legata. l. pen. ff. de iure codicil. in fi. gl.

Possidere hodie præsumitur, ꝗ olim possedit. l. siue possidetis. C. de prob. Luc. de Penna in l. unica. C. de quęstorib. lib. 12. nu. 36.

Papa non præsumitur uelle per suum rescriptum bene statuta rescindere. de ætate & qualit. c. eam te. & de restitu. spoliat. c. audita.

Papa nõ præsumitur uelle, quòd per suum rescriptum iuri alterius derogetur. ca. ex tuarum. de usu pal. & c. audita. de resti. spol. cum concor.

Papa non præsumitur, quòd una

sola

sola participatione uelit tolle re iuris obseruantiam.no. Innoc.de priuile.c. cum olim.j.

Papa non præsumitur dare priuilegium,ut suum mandatum contemnatur, no.Inno.de rescrip.c.j.

Papa non præsumitur,quòd uelit per suum rescriptum litigii causam dare.Inno.de conces. præb.c literas.

Præscriptio centum annorum nõ præsumitur posse probari.c.si diligenti.in fi.de pręscrip.

Pater nõ præsumitur filium suũ iudici offerẽs ipsum mori uel le,sed corripi. l. milites.§.pen. cum concor.de re mili.

Paterfamilias diligens non præsumitur lęsus, qui in actib.publicis industrius fuisse docetur.C.qui & aduer.quos.l.1.

Pręsumptio capitur ex præterito in pręsenti,& econtra.Gratus respon.53.nu.51.

Princeps licet non pręsumatur uelle uti plenitudine potestatis,sed iure communi,& ordinario. Fallit,quãdo actus per Principem gestus non posset ualere de potestate ordinaria nec princeps errabat in facto, quia tunc censetur Princeps uti plenitudine potestatis, & de potestate huiusmodi facere actum, quia non præsumitur, ꝙ Princeps uelit eius actum perire, uel nihil ualere uide omnino Bertran. in cõsi. 237.nu.9.& seq.in 3.uol.primi libri, ubi fusissime & loquitur de legitimatione, uide quæso.

Princeps non præsumitur indulgere, quod possit rationabiliter improbari,C.de peti.bon. sub.l.j.& ff.de mino.l.denique. in prin.& no. Hostien.in summa. de rescript.§. quas uires. in fin.

Papa non pręsumitur, uel alius uelle per suum rescriptũ reo defensiones auferre. ca.ex parte.de of.dele.

Prõptus pręsumitur consuli fraudibus, si fraudandi facultas amittatur.C. de Fabricen.l.1. in fi.& ibi Luc.de Penna.

Paupercula præsumitur in corpus suum peccare de facili.l. ultima. C. de spectaculis. libro 10.

Præciosiora pręsumuntur libentius, quàm alia subtrahi. l.3.§. effracturæ. ff. de offic. præfec. uigi.

Præsumitur potentior uiolẽtiam inferre facilius.C. quod met. causa.l.ad inuidiam.

Publicani pręsumuntur temerarii ad illicitas factiones, & audaces.ff. de publica.l. quantæ.

Propter priuilegia fori,& maleficiorum crescit auctoritas publica,& uacillat utilitas publica l.2.C.de priuile.schol.l. 2.in fi.ubi, & Pennensis, ad idem in auth.ut iudi.sine quoquo suffra. §.quòd autem.

Pater præsumitur iniustè filium exhæredare.C. de libe. præte. auth.non licet,& not.ff. quod met.causa.l.si.

Pœna præsumitur ꝑmitti in fraudem usurarum. uide Luc. de Penn.in l.quemadmodum.presump.192.C.de agrico.& censi. lib.11.

Maliciosè,qui semel absuit à iudicio præsumitur semper maliciose abesse.no. Inn.de elec. eccl.uestra.in prin.

Papa nõ presumitur uoluisse grauare ecclesiam, & successores in infinitum. Parisius consilio 137.num. 7.in 4.uol.

Princeps ꝑsumit̃ iustitiæ plenus, & uult princeps ꝙ iura sua uolũt nec põt Princeps impunè permittere aliquod turpe.Crauetta in consi. 168. numero 9. & consi.172.nu.1.in 1.uol.

Præsumptio est contra eum, qui acta aut instrumentum exhibere recusat.Crauetta in cõs. 172.num.6.in 1.& quando est alleganda.Are.cons.110.nu.4.

Præsumptiones plures sufficiunt ad probandum reatum, ubi non agitur de pœna capitali. Crauetta in consi. 178.nu.1.

Presumptiones duę simul iunctę uim habent unius testis. Crauetta in consilio 178.nu.9 in j. uolum.

Presumptio sumitur ex preterito in futurum. Crauetta in consi. 190.nu.3.

Percussus presumitur repercutere,ut se defendat. Aret.consil. 34 nu.3.

Presumptiones, uel indicia sufficiunt,quando agitur de preiudicio possessionis tantum.Areti.in consi.66.nu.10.

Presens quilibet esse presumitur in loco, ubi est ciuis. Areti.in consi.103.nu.7.

Presumptio scientiæ oritur ex fama. Areti.in consilio 122.numero 1.

Presumptio est contra eum penes quem res furtiua reperitur. Gratus respon.1. nume.3. in 1.

Presumptio, quę insurgit ex breuitate temporis, prefertur his duabus presumptionibus, scilicet mandatum non presumi, neq; delictum.Gratus in cons. 110.In 1.uol.

Presumptiones admittũtur, ubi tractatur de aliquo excusando.Rimi.consi.11.nu.35.

Presumitur in dubio proclamati non fuisse contrauentum, nec id fraudatum.Rimin.consi.33. num.36.

Presumptio fraudandi dacia surgit contra nõ seruantem iter, & nauigium consuetum.Rim. consi.33.nu.44.

Princeps nõ presumitur uelle auferre alicui ius quęsitum. Rimi.consi 68. nu.2. & presumitur potius in principe circunuentio quàm uariatio.Rimin. consi.

consi.prædicto.68.num.27. & ibid.nu.28.

Perseu eraſſe præſumitur,qui reuocaſſe non reperitur.Brunus de indiciis, & tortura. q. 5. 2. partis.nu.45.T.15.

Princeps præſumitur uelle tollere ius tertii apponendo clauſulam non obſtante. Rim. cõſ. 73.nu.4.in 1.uol. ſecus ſi motu proprio Abb.in c. de quo vult Deo.nu.20.de iudiciis.

Princeps in dubio præſumitur ſe mouere ex iuſta cauſa.Rimin. conſi.63.73.nu.10.in 1.

Præſumitur quis ſcire conſuetudinem,ſicut ſtatuta.Rim.cõſi. 102.nu.31.in 1.

Proprietarius præſumitur,cui fit ſolutio cenſus.Rimi. in conſil. 228.nu.2.& uaſallus præſumitur,qui tenuit tanquàm uaſallus domino patiente per longum tempus.Rimi. conſi.292. num.8.

Præſumptio non eſt, quòd quis ſine cauſa præſtet,& tradat.Rimi.conſi.292.nu.77.in 2.

Præſumptio non eſt, quòd pars ſcribat in libro rationum, niſi quod clarè conuentum eſt. Rimi.conſi.301.nu.30.in 2.

Præſumptio,quòd noluerit pręponere extraneos ſuæ poſteritati inducit præſcriptionem, quòd noluerit talem excludere ſubſtitutum à ſe.Rim.conſ. 324.in 2.nu.22.

Præſumendum eſt id,quod plurimum ſolet euenire. Rimin.in conſi.327.nu.24.in 2.

Præſcribens in dubio præſumitur bona fide poſsidere.Fallit ubi poſsidet cum titulo reprobato, quia præſumitur malæfidei poſſeſſor.Rimi. conſil.342. nu.25.in 2.

Præſumptio eſt aliquando contra famulos & uicinos de damno dato,& facto commiſſo.Rimi.conſi.391.nu.27.in 2.

Præſumptio ex præterito in præſens,quando habeat locum,& quibus caſibus.Rim.in conſil. 445.num.37.in 3. & nume.36. & 38.

Præſumitur pro ſententia,q̃ trãſiuit in rem iudicatam, & quæ lata eſt ex antiquo,etiam ſi citatio partis, uel eius procuratoris non interuenerit. Rimi. conſi.472. & præſumitur pro actu ritè geſto,ſi in eius inſtrumento dicat ſolennitates interueniſſe,ibid.nu.8.& pluribus ſeq. & ſcientia præſumatur ex propinquitate locorũ, ibid.num.16.

Præſumptio, quæ non uenit ad inchoandum,ſed ad coadiuuãdum iudici ſemper poteſt allegari.Rimi. conſi.407. nume. 6.in 3.

Prodigus,uel furioſus,qui ſemel fuit,præſumitur adhuc durare.Rim.in conſi.531.num.18.in 3.uol.

Præſentia non præſumitur, ſed abſen-

absentia in materia præscriptionis. Rim.in consi.588.nu. 3.in 3.uolum.

Papa contra ius scribere non presumitur. Calder.consi.11. ti.de præsumptionibus.

Presumptio ad hæreseos condemnationem, quę sufficiat. Calderi.in consi.5. titulo de heręticis.

Pater iuris presumptione plus filios suos quàm se ipsum diligi, & aliqua de paterno amore, & cur psumitur pater magis diligere nepotes quàm pprios filios. Chassan.consil.14. nu. 14.& nu.19.

Papæ scientia præsumitur per lapsum centum annorum. Chassaneus in consi.22.nu.16. in 1. uolum.

Princeps non præsumitur uelle nocere, etiam in nocumento tantum dilatiuo. Alcia.cōs.41. nu.5.in 1.

Probus quilibet præsumitur in arte sua. Alcia.consi.46.nume. 4.in 5.

A claris præsumptionibus nō est recedēdū per præsumptiones minus claras, & incertas. Alci. consi.55.nu.17.lib.9.

Presumendum est semper in meliorem partem. Alcia.d. consi. 55.nu.19.in 6.lib.& consil.148. nu.2.eo.lib.

Presumptio legis pro ueritate habetur. Alciat.consi.77. numer. 19.lib.9.

Vbi sufficiunt præsumptiuæ probationes, ibi etiam sufficit semiplena probatio, & sic dictū unius testis. Alcia.consi.137.nu. 4.lib.9.

Papa præsumitur ius obseruare uelle. Emylianus consi.2. numero 72.

Possessio præsumitur acquisita eo animo, quo potest. Emylia.in consi.134.nu.9.

Partitæ, quę reperiuntur scriptæ in libro rationum, præsumuntur scriptæ nomine illius, cuius est liber, & de eius mandato. Alba in consi.9.nu.19.

Non præsumitur quis incidere in crimen perfidie, & amicos, uel coniūctos uelle mortis periculo subiicere. Alba in cons. 45.nu.6.

Possessio præsumitur ex perceptione fructuum alterius, inter consi.crimi.25.num.14.seu pensionis. Grammati.consilio 47.nu.7.in cri.

Contra presumptionem iuris, & de iure statur assertioni illius, quem urget huiusmodi psumptio, si sit probatę uitę. Cauala tius inter consi.cri. diuersorū. 129.nu.40.

Pluralitas actuum præsumitur ad euitandam testium contrarietatem in criminalibus. Oratius Lucius inter consil.crimi.consi.168.nu.23.& pluralitas rixarum præsumitur, ibid. num.24. tomo 1.per Ziletū, & plu-

pluralitas actuū est præsumēda ad euitādā falsitatem, seu excludendam. Gramma.consi. 23.num.1.

Præsumitur pro eis, quę plerunque acciderunt. Zas.consil. 14. nu.84.in 1.

Præsumptio sumpta à natura & conditione muliebris status & uirginitatis uiolenta est, & plenè probat. Zas.consi.2. nume. 66.in 2.

Præsumptio iuri repugnans non recipitur. Zas. in consi.19.nu. 31.in 2.

Procurator præsumitur, qui diu stetit in iudicio. Neuiza.in cōsil.19.nu.8.& 10.

Præsumptiones & coniecturę sufficiunt pro clausula derogatoria. Neuiza.in consi.63.numer. 10.& ibi de clausula ista plenissimè.

Ex pręterito quando præsumatur in futurum, & quando non Capra in consi. 145.nu.19. ubi dicit, quod hoc non habet locum in rebus in eodem statu permanentib. ut quia superuenit mors, cum tunc non præsumatur ex præterito in futurū, unde non pręsumitur, nec præsumi pōt in futurū uidelicet, quòd durauerit in eadem uoluntatem.

In Principe semper est uiolenta pręsumptio, & uiolenta præsumptio iuris & de iure sententiam inducit. Castellioneus in consi.9.nu 7.& 8.

Vbi pręsumptio est pro aliquo, non admittitur probatio contra illam præsumptionem, sine causę cognitione, neq; creditur deponentib. contra pręsumptionem. Neuus consi.12. num.13.

Prouocatus occidens prouocantem, præsumitur illum occidisse ad defensionem. Grammati.consi.29.num.8. Cataldinus inter consi.cri.diuersorum.cōsil.53.nume.25. lib.1. per Ziletum.

Probatio pręsumptiua sufficit in his, quę sunt difficilis probationis. Gui.Pap.consi.244.nume.3. Pet. de Barbobus inter consi.cri.diuersorum per Ziletum consi.95.nu.22.lib.j. Pet. Calephatus inter d.consi. consil.86.per totum, in 2.uolu.

Præsumptio hominis non sufficit ad condemnādum, nec ad torturam. Felicianus in consil. crimin.47.per Zile.nu.18.in j. & est dictum Bal.in l.fina.ff.de hęre.inst.

Pręsumptiones duæ in ciuilib. faciunt plenam probationem Pet.de Barbobus inter consil. crim.per Zile.consi.95.nu.18. libro 1.

Per pręsumptiones, & indicia nō potest ad diffinitiuam sententiam perueniri. Calepinus inter consi.crim. per Ziletū cōs. 52.nu.27.lib.2.& hoc in criminalibus

minalibus.

Percussus non præsumitur periisse ex uulnere, sed ex mala cura, quando superuixit sexaginta dies. Petrus Calephatus inter consilia criminalia perZiletum consilio 90. num. 7. in 2.

Coram Principe omnia pręsumũtur solenniter acta, & præsumitur per declaratione Principis, quando est de antiquo facta. Lauden. consil. 4. numero 4. & 3.

Pręsumitur partis pręsentia in instrumento. Laudensis consi. nume. 2.

Pater præsumitur capere melius consilium per liberis suis quàm alius, unde leges in prouisione patris multum confidunt. Bombi. consilio 18. numero 22.

Pater aliquid soluendo pro filia in dubio præsumitur soluisse pro sua dote, ad quã tenetur, quando aliud paternum debitum non est. Bombinus consil. 18. nu. 19.

Princeps habet præsumptionẽ, & bene est pręsumendum de eo, & iudicibus ab eo missis. Mo. Par. consi. 20. nu. 28.

Procurator nõ præsumitur in arduis idoneus, nec facilis inuentu. Mo. Par. consi. 20. nu. 31.

Præsumitur pater consulere liberis. Mo. Par. consi. 35. nu. 5. inter consilia per Ziletum similia consi. 76. nu. 94.

Pater non præsumitur fratrem filiæ præferre. Mo. Par. cõsi. 55. nume. 14.

Priuilegium in dubio non præsumitur. Crottus consilio 8. numero 12.

Princeps in dubio præsumitur uti iure communi, non ille derogare. Crottus consili. 8. numero 11.

Pater præsumitur fructus aduentitiorum donasse filio, si illos dum petiit uixit non petiit. Crottus in consi. 40. nu. 13.

Præsumptio est pro possessore beneficii, quòd iustè possideat. Crottus in consi. 46. nu. 4.

Princeps si aliqua imponit seruitia indebita subditis, quę exigantur, præsumuntur per uim & metu extorta. Rolan. à Valle in consi. 13. nume. 46. & sequen. in 3.

Præsumptiones duæ circa idem subiectum concurrere nõ possunt, & pręsumptio non debet maiorem effectum operari in casu præsumpto, quàm ueritas in casu uero. Crottus consilo 46.

Præsumptio est pro possessore.

Possessio deduci debet, ubi ex ea dominium præsumitur. Crottus in consi. nu. 14.

Præsumptio iuris communis, seu municipalis dicitur ueritas, & præsumptiones iuris sunt liquidissimę probationes, & pręsumptiones iuris ad condemnatio-

nationem delinquentium sufficiunt, etiam si agatur de imponenda pœna mortis. Crott. in consi.71.nu.39.40.43.

Nemo presumitur uelle cõprehẽdi in dispositione sua generali id, de quo in specie disponere non potest. Crottus in consil.84.nu.4.

Papa in dubio non præsumitur velle præiudicare filiis legitimis Crottus consi.100.

Possessio iunior præsumitur clãdestina, quando antiquior possessio patet. Crottus in consil. 110.nu.3.& ibi, quòd præsumptio debet allegari, & deduci, & quòd est liquidissima ꝓbatio, & quòd qui habet pro se præsumptionem trãsfert onus probandi in aduersarium.

Pater non præsumitur facilè filium emancipare. inter consi. per Ziletum, nu.18.

Præsumptio inducitur ex persona, ex tempore, ex familiaritate, ex frequentatione. Ant. de Prato inter consi.ult. uolunt.ꝑ Ziletum. 130.num.41.

Pater non præsumitur uelle offendere suum primogenitum. Cepha.consi.2.num.96.in 1.

Proximitas præsumitur, nisi contrarium doceatur. Cepha.cõs. 90.nu.26.in 1.

Præsumitur de præsenti ad præteritum est, ut quod nũc est etiã de præterito fuerit. Ceph.consil.96. num.19.in 1.

Præiudicare sibi uelle nemo præsumitur. Cepha.consi.222. numero 24.

Præsumptio est pro uiris morum probitate & scientia literarũ præditis. Portius consi.91.numero 5.

Præsumptiua probatio quando sufficiat, uel non sufficiat. Portius in consil.104. in 4. uolu.& ibi nu.13. dicit, quòd præsumptiones iuris cessant ubi non est uerisimilitudo, & alia bona dicit circa præsumptiones.

Princeps statutis, & consuetudinibus in dubio derogare non presumitur. Crassus in trac.de rescrip.nu.59.in prin.T.j.

Princeps non presumitur uelle statutis, & indultis ecclesię cõcessis derogare, nisi de eis mẽtionẽ faciat. in trac. de rescriptis, nu.75.in prin.

Papa non presumitur uelle dupli ci onere ecclesiam grauare. Gigas in tractatu de pensionib. q.39.num.2.T.4.

Pro sententia Principis non præsumitur lata sine citatione partis. Gigas in trac.de pẽsionib.q.37.nu.8.

Præstantior quis præsumitur ratione generis. Cepolla in trac. de Imperatore mili.deligen.§. propter nationem. numero 2. T.5.

Psæsens quãdo præsumatur. Balbus de præscrip.§. Tertio quęro

ro.T.16.fol.mihi 89.col.1. nu.1. & ibi,quòd præſentia non præſumitur,niſi probetur,preſens tamen præſumitur in ſuo domicilio, niſi, probet̃ abſentia.

Pater præſumitur conſenſiſſe filio contrahenti ex diuturnitate tẽporis.Tir. de legib.connubialib.In gl.7.nu.40.

Princeps præſumitur, quòd ſemper in eo ſit iuſtitia cauſę, cũ ſola eius uoluntas habetur ꝓ cauſa.Grammati.deciſ.65. numero 3.

In Principe non præſumitur libera uoluntas,quando reſcripſit contra ea, quæ ſunt iuris naturalis,ſeu iuris gentium, cõtra quæ non poteſt liberè actũ facere, ſecus, ſi contra ea, quæ ſunt iuris ciuilis, & ideo eo caſu requiritur, quòd exprimat cauſam, quæ tamen ſit iuſta. Grammatic. deciſ.65. numero 32.

Princeps non pręſumitur confirmare iniuſta, & uiolenta Dec. Grammati.55 nu.37.

Pauper præſumitur officium affectaſſe. Bar. in l. ſpadonem.§. eſt autem,nu.1.ff. de excuſa.tutorum.

Poſſeſsio in dubio p̃ſumitur continuata, ſi probatur poſſeſsio auctoris octo annorũ, & mea duorum.Bar. in l.Pomponius. §.fi.nu.4.ff.de acqui.poſ.

Poſsidere rem mobilem præſumitur, qui olim poſſediſſe pręſumitur.Saly.in l. non ignorabit.nu.3.C.ad exhiben.

Poſsidere unuſquiſq; pręſumitur ciuiliter,cæterùm,& ex naturali poſſeſsione,& fructuũ perceptione præſumitur ciuilis poſſeſsio.Rolan.à Valle.in cõſil.46.nu.46.in 3.

Poſsidere iure familiaritatis pręſumitur filius habitans cum matre,& ſimiliter fratres,& ſorores ſimul habitantes præſumuntur poſsidere iure familiaritatis.Bar.in l. qui iure familiaritatis. ff. de acq.poſſeſ. num.1.

Pupillus in dubio p̃ſumitur alitus à tutore.Bart.in l.2.§.1.C. arb tutelæ.

Papa præſumitur grauare eccleſiã in minus quàm poſsit. Ab. in c.mandatum.num.1. de reſcrip.

Papa præſumitur,quod facit, faciat cum cauſa.Abb.in c conſtitutus.num.15.de religioſis domibus.

Poſſeſsio præſumitur penes detinentem.Abb.in c. cum uenerabilis.num.7.de religioſis domibus.

Proceſſus,an & quãdo præſumatur.Abb.in ca. in præſentia de renunciatio.nu.12.

Præſumitur per uiris literatis,ꝓuidis,& honeſtis.Abb. in capi. in noſtra.numero 3.de procurato.

Profeſsio in dubio non pręſumitur,

Ex

Ex pręterito pręsumitur in pręsenti in actu successiuo. Bald. consi.80.num.3.in 3.vol.

Princeps,uel Papa non præsumitur uelle derogare iuri tertij. Ias.in l.1. §.patronum.2. num. 1.ff.de in ius uocan.

Possessorium non sufficit in decisoriis petitorij, nisi iuris pręsumptione sit approbatum. Bal.consi.180.num.3.in 3. vol.

Possessio animi, quæ nobilior & potentior est continuata præsumitur,ut no.in c.fine possessione, per Dy.de reg.iu.in 6.& C. de seruis fugi.l.1.Bal. consi. 267.in 3.ad fi.

Patri est quid quod imputetur. qui melius de adolescente filio pręsumpserit,qui quasi prodigo administrationem commisit.Bal.cons.363.col.1.ad fi. in tertio.

Pater dando libros filio pietatis causa donasse præsumitur.l.filiæ.ff.famil.erciscun.Bal.consi. 444.num.2.in 3.uol.

Possedit qui olim & hodie possidere præsumitur. Bald. cons. 446.in 3.num.2.

Pactum præsumitur reale, & non personale, licet pari ratione præsumatur, & debet pręsumi personale potius, quàm reale. Bal.consi.448.ad fin.in 3.& potius personale,quàm personalissimum.Bal.consi.375.in fin. in 4.uol.

Pręsumptioni statur, vbi non potest probari per testes, ut in ruina & naufragio, quæ circa factum præsumit. Bald. consil. 176.in 4.uolum.

Pecunia pręsumitur eadem in reuersa.Bald.consil.287. num.4. in quarto.

Peculio duplici existente & patrimonio, scilicet sociali & proprio, præsumitur in dubio ex sociali partum. Bal.consi.493. num.4 in 4.uol.

Possidere quis præsumitur ex titulo præcedenti. Bal.consi.10. col.2.num.7.in 5.

Possessio longissima nunquam præsumitur clandestina.Bald. consi.20.colum.pen.ad fi.in 5. volum.

Ex pręterito pręsumitur in præsens.Bal.consi.52. in 5.num.2. in qualitatibus affirmatiuis.vnde olim doctus pręsumitur hodie talis, secus in qualitatib. negatiuis. Nam qui nudius tertius fuit indoctus ideo præsumitur hodie indoctus, cum doctrina sit habitus, qui non acquiritur in pauco tempore, ut ibi per Bald. et ibi dicit, quod exceptio præsumitur in præsenti in his, quę non narrantur de facili. vide omnino ibi & alia,& plura in l.& quæ non, §.sed dicitur, ff.de pignorib.

Pater præsumitur perseuerasse erga filium ingratū, quo fuit, cum exhæredauit eum, cum non præsumatur uoluntas mutata.

tata. argu.l.cum tacitum.ff de prob.Bal.consi.113. in 5.uolu. num.8.

Præsumptio communis, & cursus est, quòd famuli non solēt commodare equos dominis suis.Bald.consi.351.nu.4.in 5. uolum.

Percutiens præsumitur habere animum repercutiendi. Bald. in l.ut uim.3.col.ad fin.ff.de iusti.& iur.

Pium est præsumere id esse, quod possibile est esse, unde, quādo aliquid potest esse uerum, nunquàm præsumitur esse falsum. Bal.in l.septimo.ff.de statu homi.in addi.

Princeps præsumitur errare, si quid facit ad postulationem alterius, sed si proprio motu p̄sumitur, quòd ex certa scientia.Bal.in l.1.in ult. lectur.col. pen.circa princip.ff.de iis, qui sunt sui.

Probare non sufficit per pręsumptionem, quando lex, uel testator mandat aliquid probari, quod est uerum præsumptione hominis, sed bene sufficit probari per præsumptionem legis.Bald.in l.filium in 2.lec. in fi.ff.de iis, qui sunt sui.

Præsumitur pro processu, quoties sententia est lata contra pręsentem, secus si contra absentem, uel in sententia nullū de processu uerbum. Bald.in l. uel q. cadauer.ff.de in ius uoc. in prima lectura.

Signum pacis, & concordiarum est, quando partes capiunt se per manum unde postea factū in contrario pręsumitur factum proditoris, in l.1.per Bal. 2.col.ff.de pac.

Pactum in dubio pręsumitur in rem.l.si pactum.ff. de probat. Bal.in l.iurisgen.in prin.col.1. in apostil.ff. de pactis.

Pro processu, quando præsumatur.Bal.in repeti.l.& post.ff.de transac.col.pen.

Protestatio præsumptam suspicionem excludit.Bal.in l.quæ omnia.ff.de procur.

Procurator in dubio non præsumitur in rem suam, nisi probet.Bald.in l. quæ omnia.ff.de procura.

Præsumptio aggrauat onus probandi, quando est contra eū, cui incumberet, aliàs probatio & effectus istius aggrauationis est, quia ubi est præsumptio contra probantem, nunquàm ex uno teste defertur sacramentum in defectum probationis, quia præsumptio elidit probationem unius testis. Bal.in l.nō est.ff. quòd metus causa, & in statutis, quę dicūt stari iuramento, uel alteri præsumptioni, intelligitur, donec contrarium probetur, ut ibi, & ibi etiam dicit, quòd præsumptio iuris & de iure est, quādo lex præsumit, & ultra statuendo

do procedit, contra quam nō admittitur probatio, uide omnino Herculanū in suo de negatiua, nu. 196. & seq. nisi ꝑ cōfessionem aduersarii pręsumptio legis est, quando lex simpliciter præsumit, & sic auctoritas legis operatur, uel aggrauet onus probandi, si aliàs imminebat, uel ut transferat onus probandi, quando ad hoc tendit præsumptio naturæ est circa ea, quæ communiter insunt naturæ rationabili, sicut est bonitas, capacitas, industria naturalis non artificialis p̄sumptio facti est, quādo ex uno facto præsumitur in alium regula s. mel malus, & ex pluribus præsumptionib. potest iudicari, de pignor. illo uos, vide omnino Bal. ubi supra, & præsumptio est coniectura ueri. Bal. ibid. in 2. lectura, & in criminalibus ex pluribus pręsumptionibus non iudicatur. ibi. in 3. lectura etiam in prin.

An publicatis attestationibus, si probetur agētem habuisse patrem, præsumatur uiuere, & cōsequēter ꝓcessus sit nullus. respon. quòd non, quia præsumitur pro eo, qui est admissus & sic tollitur alia præsumptio per factū aduersarii. Bal. in l. si longius. colum. 2. ff. de iudiciis.

A quo quis habet titulum ab eo præsumitur possesionem habere, uel saltem eius nomine, quia talis præsumitur possessio, qualis est titulus pręcedēs. Bal. in l. quædam mulier. ff. de rei uendica.

Possidere clam præsumitur ille, qui occupauit aliquo possidēti, & ille est bonæfide i possessor, qui domini cogitatione possidet. Bald. in l. seruitute, in addi. ff. si quadrupes, ubi dicit etiam, quòd in possesionibus seruitutum realium non præsumitur bona fides.

Pluralitas non præsumitur, ergo nec iteratio, nisi probetur, immo præsumitur unum factum. Bald. in l. qui iurasse. §. si pater. 2. col. ff. de iureiuran. & in dubio pręsumitur idem factum reuolui, & deduci iterato. Nā non pręsumitur iteratio delictorum, nisi probetur. Bald. in l. eum qui. §. si mulier, col. fi. ad fi. ff. de iureiur. uide Bal. in l. neque natales. C. de prob.

Pręsumitur aliquid ex qualitate & distantia loci. Bald. in l. Lucius Titius. §. 1. ff. de exercito.

Procuratorem de facili mittere potuisse pręsumitur, si est ciuitas, uel locus insignis, ubi sint multi procuratores. Bal. in l. si conuenerit. ff. pro socio. col. 2. in prin.

Probans de tempore, alter probat de certo tempore, ille, qui probat de certo tempore, pręsumi-

sumitur prior. Bald. in l. potior in lectura antiqua. ff. qui po. in pig. ha.

Perusinus non presumitur, nisi probetur. Bal. in l. 1. colum. 2. ff. de prob.

Patria potestas presumitur durare, quando constat de suo initio, idest quòd filius sit legitimus, & presumitur, pro assertione patris magis quàm pro assertione filii. & hæc paterna reuerentia hoc inducit. Bald. in l. si filius in potestate. ff. de prob.

Præsumptio iuris, & de iure est declaratoria rei dubiæ, quia presumptio est uerorũ, fictio est falsorum. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Treb. Bal. in l. qui in prouincia. col. 2. ff. de ritu nuptiarum.

Promissio informis sine expressione alicuius causæ facta uiro per uxorẽ presumitur ex causa dotis. & idem in traditione, & confessione informi. Bal. in l. quòd autem, ff de iure do.

Præsumptio uehemens naturalis excludit quamlibet opinionẽ contrariam. Bald. in l. eum, qui C. de episco. & cleri.

Protestatio contraria facto nil releuat, quia præsumitur protestans, quòd penituerit protestationis ex actu contrario, & ex temporis interuallo. Bal. in l. ex conuentione, colum. 2. ad fi. C. de pactis.

Præsumptio debet esse super allegatis. Bal. in l. si certis annis, num. 8. C. de pactis.

Priuilegiatus nemo præsumitur, & nemo presumitur confirmatus, nisi doceat de confirmatione. Bal. in l. si aquam, num. 75. C. de serui. & aqua.

Pater an in dubio presumatur filio donare, uel ad usum studij assignare. Respon. Bal. in l. filiæ, cuius, colum. 3. num. 11. C. famil. ercifcun. vbi dicit recurrendum est ad coniecturas, quas capere possumus ex numero librorum ac quantitate patrimonij patris. uide ibi.

Præsumptio legis est duplex, una emissa per statutum, idest, quod lex præsumendo statuit. Alia simplex sine statuto. Prima enim sic diffinitur. Presumptio est animi applicatio legislatoris ad uerisimile cõfirmata sanctione. 2. sic diffinitur, præsumptio est animi legislatoris ad uerisimile applicatio, onus probandi transferens. Bal. ita in rub. de proba. nu. 4. indicium est minima præsumptio hominis boni, seu distás, & ualet indicium, si ponitur in consequentia alterius probationis. Fama uerò est dictum gentium, siue dictum uulgare a uocibus populi tractum, & distat a rumore, quia fama proprie dicitur uox perseuerans. Rumor autem dicitur instantaneus

taneus clamor, suspicio uerò est passio animi non eligentis firmiter aliquam conclusionẽ, & est modicę uirtutis in iudicando. Dubitatio uerò est animi passio cum pręcisa ignorantia extremorum, unde dicit Aristoti. quòd dubitatio est qualitas contrariorum ratiocinium, sed imaginatio est studium cognoscendæ ueritatis, & hoc pertinet ad iudicẽ, maximè in criminali. Bald. ubi supra.

Possessor præsumitur dominus ꝑ sumptione hominis, unde homines præsumunt, quòd iste, qui possidet & fructus percipit, sit dominus rei, uide omnino in l. possessiones, col. 2. nu. 4. C. de probat. & ꝓ possessore præsumitur. Bald. in l. siue possidetis, C. de proba. col. 1.

Ex præsenti præsumitur in præteritum. Bald. in l. ex persona. C. de proba. ubi exemplificat multifariè multisq; modis, & in l. 1. §. si magistratus. ff. de rebus eorum.

Præsumitur promissio ex tempore. Bald. in l. creditor. C. de usuris.

Pecunia in dubio pręsumitur esse solius soluentis. Bal. in l. cũ proponas. C. pro socio.

Priuilegia concessa ciuitatib. ꝑsumũtur realia, & ꝑpetua. Bal. in l. uectigalia. C. de uectigalibus, & commissis.

Precarii constitutio pręsumptionẽ simulationis excludit. Bal. in l. j. numer. 4. C. de dona. ante nup.

Pater non pręsumitur imposuisse filio onus impossibile. Bald. in l. si pater. nu. 13. C. de insti. & substit. & in dubio pręsumi ur prouidere filio, & non grauare. nam si amicus amico uult bona, ergo multomagis pater filio Bald. in l. precib. nu. 40. C. de impub.

Priuatio semper pręsumitur habitu posterior, sicut natura. ita tempore. Bal. in l. edicto numero 47. C. de edicto diui Adria. tollen.

Probatio derogat legis præsumptioni Bald. in l. optimam, col. 2. nu. 6. C. de contrah. & commit. stipula.

Pręsumptio hominis est quidam conceptus causatus in mente ab aliqua probabili coniectura. Bal. in l. ea quidem. C. de accusa. nu. 6. præsumptio uerò iuris est duplex, una simplex, q̃dam sufficiens, simplex est similitudo sufficiens ad rem dubiam, de qua creduntur credenda, uide ibi latius quid sit pręsumptio iuris, & de iure, fictio, indicium, argumentũ, cõiectura, error, uerisimile notorium, fama, rumor, & alia, uide omnino ibi Bal. ubi etiam dicit, quòd sicut per circulũ coniecturamur tabernam, quia re

putatur, quòd ibi adsit taberna per circulum, & ibi quid sit occultum, & manifestum.

Præsumptio est probatio probans non probata. unde unus testis facit præsumptionem, quę præsumptio non probatur extrinsecus, quia si probaretur per duos alios testes quòd ille testis deposuisset uerum, esset probatum ad plenum. indicia uerò sunt probatio probata. unde debet probari per duos testes, & ratio est, quia præsumptio directè tangit factum probandum, sed indicium & coniectura tāgit indirectè, & pro tanto minus est unum iudiciū, quàm præsumptio. Bal. in l. 2. col. 2. ff. de excus. tuto.

Pauper præsumptionem morū, non literaturam habet. Rebuf. in prac. benefi. ti. de rescripto in forma pauperum. pagi. 92. nu. 12. & ibi quid sit pauper.

Præsumptio est probatio iuris liquidissima. Herculanus de negatiua, num. 4. quæ releuat ab onere probandi, & grauat aduersarium ad probandum, ibi fusius, etiam si præsumptio esset elisiua alterius præsumptionis, & ipsa fuisset aliqualiter elisa, uide omnino.

Pauper semel semper præsumitur pauper. Herculanus de negatiua, nu. 13. in 1. parte.

Præsumptio ut prosit debet allegari. Herculanus de negatiua numero 48. Fallit, ut in summariis. item fallit & in aliis casibus, ut ibi.

Præcessisse præsumūtur plura, de quibus Herculanus in trac. de negatiua, nu. 179. & seq.

Pauper semel semper præsumitur pauper, quia ista qualitas habet præsumptionē, quę inest à natura, cum quilibet nudus & pauper nascatur, & qualitas semel posita, quæ non tollitur ex cursu temporis, præsumitur existere, nisi probetur sublata, sed no. quòd quādo ista qualitas est fundamentum intentionis debet probari paupertas. Benintendius decisi. Bonon. 22. nu. 13 quòd est contra D. Peregrinum staneum notarium publicum Ferr. 1571. 18. Maii.

Præsumitur quippe malū de pauperib. quibus non est uictus, & & uita sufficiens, in authen. de defenso. ciuita. post princ. Lucas de Penna in l. facultas. quę est. l. 7. C. de iure fisci. libro 10. in fin.

Præsumitur magis instructus Papa super his, quæ narrat motu proprio quàm si facere super substantia narrata per alium. Lapus allega. 7 ad finem.

Pluralitas in rebus in dubio præsumitur. Grammaticus consi. ciuili. 1. nu. 13. licet in actibus hominum secus, ut testamentis, sentētiis & similibus, idem

consilio

consilio 44.num.5.

Præsentans patronus præsumitur scire conditionem præsentati, Rochus de Curt. de iure patro.§.honorificum.numero 2.T.4.

Præsumptiones ubi duę sunt una inclusiua fraudis alia exclusiua, semper attenditur exclusiua.Grammaticus consi. ciuili.7.nu.10.

Princeps non præsumitur, quòd per suum actum sibi uoluerit pręiudicare.Grammaticus cõsilio ciuili 8.nu.2.

Posidere quilibet præsumitur pro suo, ut dominus illius rei, nec præsumitur posidere iure alieno, nec alieno nomine, seu alterius contemplatione. Grammati.consi.ciuili.13.numero 4.& seq. ubi nu.10. dicit etiam, quòd nemo pręsumitur loqui ad impugnationem proprii sui sermonis, & defensionis.

Præsentia consanguineorum facit cessare deceptionem,& lęsionem puellę in matrimonio. Grammati.consi.ciuili.21.numero 11.

Pluralitas non pręsumitur, plura Grammaticus consi. ciuili.35. nu.6. fallit, quando agitur de concordando contraria.idem consi.65.nu.4.

Pater qualis, talis præsumitur filius.Grammaticus consi.45.in ciuilibus.

Princeps non præsumitur concedere non concedenda. Grammaticus consilio ciuili, 81.numero 3.

Posidens præsumitur posidere pro suo, & ut dominus, & nemo præsumitur alieno nomine posidere. Grammaticus consilio ciuili.98. numero 27. & 28.

Possessionis causa p̄sumitur mutata ex titulo. Grammaticus consi.ciuili. 119.nu.10.

Posidens simul pręsumitur posidere vsq; ad extremum vitę exitum.Grammat.consi.ciuili 125.nu.6.ubi plenè.

Præsumitur pro Principe. Grãmaticus consilio ciuili 147.numero 27.

Quoties duæ causæ in aliquo facto præsumi possunt, præsumẽdum est in bona.Io.de Amicis consi.7.nu.33. ubi etiam dicit quòd à solito præsumitur, nu. 34.Pręsumitur n. ꝑ eo, quod q facere consueuit, & maxime pro excusatione delicti, quia ex præteritis præsumitur in præsens.ibi. & ibi num. 37. dicit, quòd amicitia in dubiis, & in incertis facit præsumi bonum pro amico, etiam in his, quæ sunt de genere malorum & ibi num.40. quòd lex præsumit amicitiam, & ibi nu.44.dicit, quòd præsumptio naturæ est, ut de quolibet præsumatur bonum magis quàm malum,

& quando duæ famę sunt contrariæ bona fama & mala, bona fama trudit malam. fusius ibi. nu. 48. & seq. & ibi num. 52. præsumptio in specie tollit p̄sumptionem in genere.

Præsumptio iuris firmat dicta testium. Io. de Amicis consi. 8. numero 33.

Semper in pacto, seu stipulatione simpliciter facta uidetur, & præsumitur deductum, quod de iure deduci debebat. Io. de Amicis consi. 12. nu. 20.

Præfationes dant nomen contractui, adeo, quòd semper præsumuntur repetitę in contractu maximè, quando non fit ex interuallo. Io. de Amicis cons. 21. nume. 5.

Præsumptio debet adaptari ad id, quod iustum est & uerisimile. Ioan. de Amicis consi. 28. numero 26.

Præsumptio una aliam trudit, & legis præsumptio aliam excludit, plura Ioan. de Amicis consil. 45. nu. 18 & seq. uide omnino, ubi plura.

Posſidens olim quādo p̄sumatur hodie posſidere, ponit Ioā. de Amicis in consi. 64. per totum uide omnino quęso.

Præsumitur bene de bono homine, bonæ famæ, & pacifico, q̄a de bono bonum, & de malo malum præsumere debemus, & nullus præsumitur dicere, quòd animo & mente non habeat, & de homine & eius animo præsumitur, & iudicatur per actus extrinsecos, & extra animum declaratos, & de uicinitate temporis præsumitur, unde si q̄s minatus est eruere oculum alicui, uel occidere, & postea statim fuit oculus euulsus aut occisus pręsumitur cōtra minantem. & si quis uendidit domum, & postea incontinenti interfecit aliquem, præsumitur, quòd in fraudem uendidit, & nemo præsumitur dixisse, quòd non cogitauit, & cōtra inimicum iura pręsumunt, & si q̄s amicus interficiat amicum, præsumitur, quòd casualiter occiderit, maxime ubi concurrunt aliæ præsumptiones, supradicta omnia ponit Io. de Amicis in consi. 65. uide omnino.

Præsumitur contra aliquē exeuntem domum cum fardello pānorum subtus pallium, in qua factum fuit furtum. Io. de Amicis consi 134. nu. 9. fallit, ut ibi si est bonæ famę, & filius probi uiri.

Promisſio facta sine causa, præsumitur facta ex causa contractus præcedentis, etiam ex interuallo, plura ad rem Crauetta consi. 231. nu. 13. in 2.

Præsens quis pręsumitur in loco, ubi habitat. Crauet. cons. 240. num. 3. in 3.

Princeps in dubio non præsumitur

inter coniunctos palam præsumitur per errorem id facere. similiter, quando datur pecunia testi palam, ut uerũ dicat, non præsumitur in eo falsitas, neque corruptio.ibid.Crauet. nu.2.Bal.in cap.fi.de appellat. Dec.cõsi. 89.col.7.post med. consi.item dicitur,quòd no.cõtra Doctorem legistam.D. Vẽturam ab Ange. qui capitulauit super hoc in fauorem. D. Hippolitę. de Amatorib.uxoris olim.d.Io.Baptistæ de Zãbotis iam editis contra Mauritium eius priuignum, & filiũ. d.q.Io.Baptistæ, quia debebat capitulare, quòd ipse Mauritius dedit pecuniam famulo testi contra dictum.d.Hippolitam clam,ut contra eam super crimine incestus testificaretur,quia præsumitur, quòd clam dederit.

Pluralitas actuum,licet nõ præsumatur, tamen ad euitandum falsum,& iuris pœnam præsumitur.Scarlatinus inter consilium crimi.diuersorum per Zi letum consilio 106.nu.24. tomo ultimo.

Princeps præsumitur uelle præiudicare tertio,quoties utitur clausula motu proprio, & clausula de plenitudine potestatis. Natta.in consi.340.nu.7.& seq.ubi idem est,si utitur clausula ex certa scientia.

Precium,quando præsumatur solutum de pecunia soluẽtis,uel ementis nomine suo,& fratrũ, & debet pro parte restitui uel ne.Natta consi.358.in 2.

Possessio præsumitur continuata in hæredem, & si non uiuit ille, qui posidebat,præsumitur ad diem mortis possedisse plura.Natta consi.439. nume.7.& sequen.

Posidere quis iustè præsumitur, nisi de cõtrario doceatur. Natta consi.536.num.116.

Posidere quis adhuc præsumitur,qui semel possedit, & præsumitur continuare eius possessionem.Bombinus in cõsil. 28.nu.2.Bertran.consi. 253.in 2.uol.in antiquis.

Posidens præsumitur in bona fide.Bombinus consi.29.nu.38. & ad hoc ut quis habeat bonam fidem, requiritur iustus titulus ibi.nu.36.uel quòd probabilibus rationibus quæsierit possessionem.ibid. & quòd longo tempore fuerit in possessione, & debet esse continuata possessio.ibid.nu.1. & prędictum lõgum tempus arbitrio boni uiri.i.iudicis intelligitur. ibid. nu.36.

Pluralitas debitorum non præsumitur.Cast. in consili.128. numero 13.

Pauper qui fuit,& nunc esse præsumitur. Comensis & Soc.in l. 2.§.fi.ff.de exceptio.

Pro derelicto res inundata ui fluminis

minis non præsumitur, & ideo occupantium non efficitur. Natta consi. 331.

Præsumptio contra plenam probationem eam elidit, adeò, quod non potest deferri iuramentũ in litem. Bertran. in cons. 282. num. 4. in 2. volum. lib. 1. in antiquis.

Princeps præsumitur tenax in his, quæ inferunt damnum tertio. l. 2. §. merito, ff. ne quid in loco publico, licet pręsumatur esse gratiosus in his, quæ prosunt. ideò eius beneficia latè sunt interpretanda. l. fi. ff. de consti. ita Natta consil. 60. num. 11.

Pauper an quis præsumatur, uel diues. vide omnino inter alios Albericum in uer. pauper, ubi fusius.

Possessio antiquior præsumitur iustior, alia posterior pręsumitur clandestina, & ideo in interdicto uti posidetis, seu possessorio retinendæ ille uincere debet, qui probat de antiquiori possessione. Bertran. consi. 174. num. 11. in secundo volum. lib. 1.

Princeps ex causa potest auferre mihi dominium rei meæ, quia quicquid facit princeps facere præsumitur Deus, & eius arbitrium præsumitur cœleste, nec pręsumitur princeps facere aliquid indecens. Bertran. consi. 339. per totum, in 3. uol. maximè nu. 1. 2. 3. & seq. lib. 1. uide omnino ubi communem dicit, quia probat postmodũ, quòd tenetur recompensare.

Q

QValitatem præsumitur scire illius cum quo quis contrahit. Bertran. consil. 171. num. 8. in 3. uol. lib. 1.

Ex qualitate personę pręsumitur quandoque contra personam, uel pro eo, no. Specula. de relationibus, in §. 1. circa fi.

Quis præsumitur ille, de quo loquitur scriptura, si ei cõgruãt adiecta, nisi probetur de altero. Cast. cons. 2. pro euidentia.

Qualitas personæ, quę naturaliter inest homini, semper adesse pręsumitur. Alciat. reg. 1. pręsumptio. 1.

Pręsumitur ex qualitate rei, quid sit actum inter contrahentes. Alexand. consi. 26. volum. 4. & fundans intentionẽ super qualitate, eam debet probare. Moder. Par. consi. 10. num. 8.

Qualisqualis præsumptio operatur, quòd stantibus probationibus parib. ille obtinet, qui habet istam qualemqualem præsumptionem pro se. Mars. singu. 371.

Pręsumptio est pro eo, qui habet generalem quietationem, si quid ab eo petatur. Gratus responsum. 75. nu. 37. uol. 1.

Præ-

Præsumptio sumenda inter qualitatem & substantiam, an habeat differentiam. Rim. consi. 376. nu. 31. & seq.

Præsumptio colligitur ex qualitate personæ. Ideo persona diligẽs præsumitur fecisse, quæ ad diligentis officium pertinet. Crauetta consi. 129. nu. 6.

Præsumptio contractuum uariatur ex qualitate personarum. Afflictus super consti.

Præsumpnio oriẽs iudici ex qualitate rei, uel personarum, & reddẽs rem claram sufficit ad condemnationem. Bossius in ti. de conuictis, nu. 29.

Præsumantur inesse quæ qualitates, & quæ non, sed probatio nis pondere indigeant, criminali regula. 94. nu. 10. & præsumitur eadem qualitas continuata semper. Mod. Par. consi. 10. num. 12. ubi pro Coia contra P.

Probato delicto, non autem qualitate ei annexa, an reus sit absoluendus, & quid, regula criminali. 76. num. 1. & seq. & regula 6.

Præsumitur ex qualitate personę aliquod licitè factum, quod esset aliàs illicitum, nisi essent viri prouidi & honesti. Millius in repertorio.

Quilibet scire prę sumitur uires sui patrimonii. l. quisquis. C. de rescind. uendi. Firmanus uer. quilibet, & uersicu. ignorantia. uer. 3.

Quilibet p̃sumitur bonus. l. merito pro socio. Firma. uerb. quilibet, ubi fusius, & supra uerb. bonus.

Præsumptio colligitur ex qualitate personæ. Alciat. consi. 16. num. 3. lib. 6.

Non leuis est prę sumptio, quę ex qualitate bonorum oritur. Alcia. consi. 49. numero 14. libro ultimo.

Sententia lata ex præsumptionibus nunquàm transit in rem iudicatam, uide per Rauenna. in suo Alphabeto, uersic. aqua pluuia, fol. 10. col. 1. ubi quid si est lata super uiolenta probatione.

Possessio iunior præsumitur uitiosa. Alex. consi. 117. nume. 5. uolu. 2.

Qualitatis præsumptio facilius inducitur alicuius actus quàm substantiæ. Angel. in l. si certis annis. C. de pactis Soc. consili. 164. nu. 10. in 2.

Qualitatis diuersitas, & ex diuersitate summarum præsumitur ex diuersitate scripturarum. Rui. consi. 156. nu. 9. in 3.

Contrahens cum aliquo præsumitur habere notitiam qualitatis illius. Parisius in consil. 57. nu. 24. in 4. uol.

Qualitas actum exercentis multum in præsumendo dolo ac fraude operatur. Ro. in consil. 54. nu. 6.

Qualitas

Qualitas præsumitur facilius quàm substantia. Rimi. consil. 209. num. 34. in 2. & consi. 319. num. 33. in 2. & quàm ipsum factum. Rimi consi. 472. nu. 12.

Qui dicit, quòd ex præsenti non præsumitur in præteritũ, quãdo præsens status non concordat cum origine rei, talẽ qualitatem debet probare, scilicet, quòd præsens status cum origine rei non concordet. Mazzolus consi. 4. nu. 151.

Qualitas personarũ testiũ multum attenditur in falsitatibus præsumendis. Gramma. consi. 33. nu. 16. in cri. consi.

Qualitas, quæ præsumitur, eo ipso probatur, quòd cõtrarium non probatur. Cepha. in consi. 206. nu. 16 in 2.

Probatio, quæ præsumptionẽ iuris & de iure regulariter non admittitur, ut l. antiquæ. C. ad Velleia. & no. in l. fi. quod met. causa. C. & in ca. qui fidem, de sponsa. fallit plurifariam. Soc. regula 314.

Qualitas affectionis, & charitatis quòd in personis legatariis, quando sumus in dubio præsumatur, non sic in rebus. Ias. in l. si ita sit scriptum. nu. 34. ff. de leg. 1.

Quasi possesio seruitutis non trãsfert onus ꝓbãdi in aduersarium qui habet præsumptionem iuris pro se de libertate rei. Ias. in l. si prius, nu. 38. ff. de operis no. nun. & quælibet res præsumitur libera, nisi probetur seruitus. ibid. nu. 40.

Quantitates diuersæ, & plures, quando præsumantur. Ias. in l. triticum, numero 8. ff. de ver. oblig.

Quidditas certa, sine qua aliqd fieri nequit, non præsumitur, etiã in rege, sed debet probari. Alc. rub. de offic. ord nu. 16.

Ex qualitate sermonis præsumitur qualitas loquentis, uel quilibet est talis, qualia uerba refert. l. pe. de condi. instit.

Qui sibi ipsi non parcit, alii parcere non præsumitur. l. omne delictum. §. qui se uulnerauit. ff. de re mili.

Quæ consistunt in animo, licèt non ꝓbentur iuramento, quãdo est præsumptio in contrariũ, fallit in modico. Tiraquell. de rebus exiguis fol. 30.

Qualitas semel posita, quæ ex cursu temporis non tollitur, præsumitur existere, nisi sublata probetur. Benintendius decisione 22. nu. 12.

Qualitates intrinsecæ præsumũtur non autem extrinsecæ, nisi probentur, gl. in ca. si fortè, de electio. in 6.

Præsumitur pater in dubio de suo, non de illo filii fecisse impensas. Scodobius in auth. habita. C. ne filius pro patre, super. ueniant, pagina 52. nume. 35. ubi hoc limitat non procedere

dere ut per eum.

Ex qualitate instrumenti præsumitur grandis, & mortalis plaga & animus occidendi. Bald. consi. 136. nu. 1. in 2.

Possedisse quis pro herede præsumitur, nisi probet cõtrarium. Natta. consi. 140. in 1. uolu. contrarium tamẽ probari potest, ut per eum, & quo pacto ibi, etiam si sit filius, qui domum possideat, & soluat debitum, & fructus colligat, uide omnino.

Qualitas personarum facit præsumi quem admissum de iure, uel ex gratia. Bal. in l. 2. 8. col. 15. q. C. de serui. & aqua.

Quilibet scire præsumitur uires sui patrimonij. l. quisquis. C. de rei uend. Fir. uer. quilibet.

Quilibet præsumitur bonus. l. merito pro socio. Firman. uersic. quilibet.

Qualitates rei inter contrahentes præsumptionem inducũt. Parisius consi. 32. num. 31. in 1.

Qualitas extrinseca non præsumitur. Cacheranus decisione Pedemontana 160. num. 8.

Qualitas possessionis prædiorum præsumitur esse talis in filio, qualis in patre acquirente. Syluanus in consi. 58. nume. 7. in secundo.

Quæ incontinenti fiunt, præsumuntur inesse. Anton. Gabri. in suo communium opi. tit. de præsumpt. conclusione 13.

Quod patris fuit præsumitur esse filiorum, C. de proba. l siue possidetis. Bald. consi. 51. in 2. in fine.

Qualis quisque in uita fuit habitus, talis præsumitur in morte. Bald. in l. post mortem. ff. de adop. colu. 2.

Qualitas facti præsumitur ex conditione persone. l. uel uniuersorum. ff. de pigno. ac. Bald. in l. solent. co um. penul. ad fi. ff. de officio proconsul.

Quæ fiunt præcedente iussu superioris præsumuntur fieri ex necessitate non ex libero arbitrio. Bal. in l. liber homo. ff. de hæred. insti. nam ubi iussus præcedit ibi præsumitur seruilis necessitas.

Qualitas producentis testes facit, ut præsumatur corruptela. Ioan. de Amicis consi. 8. nu. 4.

R

Recordari de facto suo quis præsumitur usque ad x. annos, & nón post ut legitur, & no. in l. peregrè. ff. de acquiren. poss. & no. in l. 1. C. de confessis.

Reuocans eius testamentum in minus solemni uoluntate, an præsumatur uelle eius hereditatem relinquere uenientibus ab intestato. vide plenè Gui. Pap q. 200.

Rusticana seruitia præsumantur metu extorta a dominis. Gui. Papa

ga. 3. l. fideicommissa. §. item si quis.

Rescriptum præsumitur concessum in dubio ad postulationē partis. Ias. in l. si quis iniquum nu. 1. ff. quod quisq; iur.

Rogatus in dubio presumitur notarius. Bald. consil. 158. in 2. numero 3.

Ratio semper presumitur in statutis. Bart. in consi. 218. numero 2. in 2

Si in instrumento apparet mulierē renunciasse, an presumatur certiorata. Bal. cōsi. 193. numero 2. in 5.

Presumptio non habet locum in rusticis. Soc. consi. 145. num. 1. in 1. uol.

Præsumptio in dubio sumitur ꝑ religione. Francus in disputa. petitorii, num. 23 in 3. dubio. 18. P. 26.

Præsumptio remissionis caducitatis, & ingratitudinis in feudo & emphyteusi, quando habeat locum. Gratus respō. 76. nu. 24. uol. 1.

Præsumptio ne recedatur à regulis iuris communis est fortior. Gratus respon. 111. nume. 15. uolum. 1.

Presumptio non est, quòd restitutio in integrum calumniosè deducatur. Rimin. consil. 404. num. 10.

Presumitur contra differentem respondere. Neuiza. consili. 8. nume. 5.

Presumptione uerisimili contra agentem possessorio recuperandę, quòd possessionem, ad quam petit se restitui, occupauerat iniustè, quæ iniustitia cōstat ex eius assertione, restitutio non fit ei, nisi iustam probet possessionem. Capiccius decis. Neapo. 45. nu. 5.

Presumpta renunciatio legitimę hæreditatis ex causa intestati, quæritur ex renunciatione testamentariæ hæreditatis, an dicatur expressa. Tiraquell. in gl. 7. nu. 169. de legibus connubialibus.

Religiosi dictum sine iuramento presumptionem facit. Bart. in l. solam, in 2 lect. nume. 6. C. de testibus.

Presumptio non retrotrahitur in preiudicium tertii. Alcia. cōsi. 2. nu. 19. lib. 1.

Præsumitur pro reo. Cepha. cōsi. 172. in 2. nu. 1.

Presumitur pro regula. Ceph. cōsil. 195 nu. 4. & 206. nu. 17. & cōsil. 255. nu. 27. eo. uo. etiā, quòd regula sit particularis, licet alia sit generalis in contrariū. Alcia. in rub. de of. ordina. nu. 114. & consilio 44. numero 12. libro 6.

Præsumptio est contra saluantē rem propriam, & alienam dimittentem, & quomodo posset se excusare, uide ꝑ Caprā regula. 78. nu. 14.

Præsumptio est contra rixosum, quòd

quòd ipse inceperit rixã, seu ad eam prouocauerit, dum nõ apparet inter duos rixantes, quis primo incœperit. Grammatic consi.62.num.2.

Præsumi quando debeat quem habere scientiam constitutionum & regularum cancellariæ Romanæ. Decis. Tholos. q.444. & ibi etiam in additione.

Rusticus excusatur a dolo præsumpto & a præsumpta faude, etiam usurarum, & falsitatis. Ripa in tracta. de peste.

Rasum præsumitur falsum, nisi unicus testis corroboret instrumentum. Firman. uer. rasum.

Receptator præsumitur in dolo, si receptauit famosum & notorium malefactorem. Firm. uer. isto, ubi dicit, quòd per iuramentũ quis non potest probare ignorantiam, & se excusare, quòd aliàs posset. Aliàs autem præsumitur ignorans, nisi bannum sit prolatum.

Religiosus præsumitur bonæ cõscientiæ, sed non præsumitur peritus & doctus. Cardinal in clemen. dudum. §. ac deinde, de sepultu.

Remissio debiti præsumitur facta consanguineo post longũ tempus. Firm. uer. remissio.

Renunciatio non præsumitur, nisi probetur, cum sit facti. l. 1. & ibi Bal. C. de edicto diui Adr. tollen. nisi ex patientia. Firm. uersicu. isto.

Renunciatio beneficij præsumitur spontanea, nisi renuncians sit spoliatus de beneficio. Firma. uer. isto.

Res qualibet præsumitur libera & allodialis, non feudalis. Ias. in l. si prius, col. 14. ff. de operis no. nunc. vbi amplè limitat & declarat.

Res empta præsumitur ex pecunia peruenta ad manus emptoris. Firman. uer. res empta.

Res empta non præsumitur facta minoris precii, nisi probetur. Cyn. & Iacob. de Are. in auth. sed quamuis, C. de rei uxor. actio.

Rescriptum præsumitur ex importunitate concessum. Firm. isto uer.

Rescriptum contra ius in dubio præsumitur concessum per importunitatem. Firman. uer. rescriptum impugnatur, fol. 26.

Rogatio testis non præsumitur, nisi probetur, & quomodo probetur. Firma. uer. rogato, & rogatio unius instrumenti præsumitur repetita in instrumentis sequentibus, & rogatus testis præsumitur, qui passus est se subscribi in instrumento pro teste, & rogati testes præsumũtur, qui adhibentur in testamẽto scripto a not. quando testator est peritus, & hæredes sunt scripti uenientes ab intestato, & rogatio testium præsumi-

sumitur ex uerbis instrumentis præsentibus testibus rogatis. itē rogatio testium in instrumento non præsumitur ex uerbis præsentibus testibus, nisi addatur uerbum.

Rogatis item rogatio testium p̄sumatur ex uerbis instrumentis testibus uocatis, & ex uerbis testibus rogatis, etiã si nō dicatur ad hoc. item rogatus testis non præsumitur, nisi deponat de rogitu sui. i. ꝙ fuit rogatus, & rogati testes præsumuntur, qui patiētiam & pręsentiam præstiterunt in instrumento. Firma. ubi supra.

Rogatus notarius præsumitur à partib. uel a testatore ex uerbis instrumenti, & ego Titius notarius rogatus scripsi, & debet rogari ab utraque parte, nec sufficit rogatum ab una. Firma. uer. rogatus.

Rusticus excusatur à præsumpta fraude usurarū propter ignorantiam iuris ex præsumitur ignorare ius. Firma. in uer. rusticus, & excusatur à dolo pręsumptio præterito, nisi sit sagax, uel clam quid fecerit. Firma. ibid.

Repugnare maioribus nemo pręsumitur, & superioribus. Alci. consi. 5. numero 70. in 1. uol.

Renunciare iuri suo nemo pręsumitur. Alcia. cons. 5. nu. 73. in j.

Reuocationem factam ad partis subornationem lex præsumit. Alciat. in consi. 111. numero 2. lib. vlt.

Renunciatum non præsumitur, nisi probetur renunciatio, q̃a uiri quod quis ignorat renunciasse non præsumitur, & ignorantia præsumitur. Alci. consi. 158. nu. 7. lib. ulti.

Responsio talis præsumitur, qualis præcessit interrogatio. Anto. Franc. de Doctoribus inter consi. ciuilia diuersorum cons. 158. nu. 28. uol. 1.

Rusticus non pręsumitur soluere sine iusta causa. Spec. de feu. §. quoniam in 4. col. uer. 4. quæritur addo quòd.

Rationes defuncti faciunt pro hęrede suo aliquam præsumptionem. Barto. l. admonendi. ff. de iureiuran. quod notabiliter limitat. Bal. in l. rationes. C. de probatio. quando continēt debita, & accepta secus si esset simplex scriptura continens unum debitum. Pet. Rauennas in suo alphabeto, uersicu. rationes.

Res quæ sunt in domo potius p̄sumuntur uiri, quàm uxoris, & ideo oportet, quòd uxor ꝓbet suas tex. est not in l. si ego. §. dotis. ff. de iure do. quem ita allegat Bald. in l. ob maritorū C. ne uxor pro marito. Pet. de Rauenn. in Alphabeto versicu. uxor. fol. 156. col. 1.

Rusticus potius præsumitur ex simplicitate dixisse, q̃ ex maligni-

gni-

gnitate falsum deposuisse, qd procedit in rusticis simplicib. & quad ratis, secus atq; in rusticis sagacibus, uide per apostil. Sapiam in apostil ad dicta per Abb. in c. j. de crimin. falsi ubi fusius.

Rescripta Principis in dubio p̄sumuntur obtenta per importunitatem Vide Pet. Rauēna. in eius aureo Alphabeto, in uer. Princeps. col. 2. ad fi.

Ratiunes defuncti, faciunt pro hærede suo aliquam præsumptionem. Pet. Rauennas in alphabeto suo aureo in uer. rationes, ubi dicit hoc procedere, quando cōtinent debita & accepta, secus si esset simplex scriptura continens unum debitum tantum.

Restitutionis in integrum beneficio non pręsumitur renunciatum, nisi exprefsè renuncietur Bal. in consi. 148. nume. 5. in 1. parte.

Ratio legis, quæ fundatur in sola præsumptione non restringit statutum generale. Bal. in cōs. 250. nu. 17. in 1.

Ratio præsumitur semper in statuto. Bald. consilio 218. numero 2. in 1.

Rescripta Principis semper intelliguntur salua iustitia, si quid dat, uel confirmat, & semper intelliguntur saluo iure alterius. Alexā. consi. 135. nu. 26. in 4. uol.

Renunciatio nō præsumitur, nisi appareat. Dec. consil. 402. numero 3.

Res, quę sunt intra fines pręsumū tur esse illius, cuius sunt fines. Soc. consi. 137. num. 2. & 5. in 1. uolum.

Repugnantia non præsumitur esse in statutis. Soc. consi. 207. numero 10. in 2.

Ratio reddita non præsumitur & approbata ex quo est solemnitas extrinseca, & non numerata in instrumento. Socin. in consi. 92. num. 18. in 4. uol.

Renunciatio pręsumitur facta ea facilitate, qua quis est inductus ad consentiendum, uel cō trahendum. Corneus in consil. 144. in princ. & consi. 128 litera G, in 3. vol.

Rescribens pręsumitur ignorare concessionem iā factam. Cor. in consi. 156. litera D, in tertio volum.

Res inuenta in domo mea præsumitur mea. l. si ego. §. dotis, de iure do. l. 1. C. de priuil. fisci, & l. ob maritorum, C. ne uxor p̄ marito. Calcaneus in cons. 65. num. 4.

Restitutio in integrum non datur ex capite ignorantiæ, ubi adest præsumptio scientiæ. Gozadi. in consi. 68. num. 14.

Ratio unica non præsumitur ad plures. Gozadi. in consil. 103. num. 19.

Relictum in dubio præsumitur reli-

relictum ab eo, qui habuit potestatem, ut res potius ualeat quàm appareat. Curt. iun. in consi. 139. num. 21.

Religiosus non præsumitur in mechanicis peritus, quapropter de huiusmodi iudicare, uel testificari non debet. Cur. iun. in consi. 165. num. 16. in 2. uolum.

Renuncians hæreditati futuræ, præsumitur ignorare quid in ea contineatur. Ruinus consi. 60. nu. 26. in 3.

Rogitus præsumitur ex illa clausula actum &c. Parisius consil. 101. itē subscriptio notarii & publicatio faciunt prȩsumi rogitum. numer. 71. in 1. & rogitus in dubio præsumitur, & pro instrumento præsumitur. ibi. num. 65. & ex eo tres oriuntur præsumptiones, num. 68.

Reuocatio non prȩsumitur facta, si non adest animus reuocandi. Parisius in consil. 107. num. 107. in 3.

Repertus prȩsumitur, quòd sit illius loci, ubi reperitur, & ideo si homo incognitus reperiatur mortuus præsumitur esse ciuis illius ciuitatis, uel loci, ubi est mortuus. Marsil. consi. 58. 57. num. 12. & seq. & bona mobilia, ubi reperiuntur, prȩsumuntur, quod sint de illo territorio, ibi. num. 14.

Res semel apud aliquem olim, hodie adhuc esse prȩsumitur, nisi probetur amissio. Crauet. in consi. 112. num. 17. uide Alberi. in Dictionario uer. amissa, & Firman. in uer. amissio, ui de omninò Bar. in l. si quis. §. & an hȩredi. ff. de eden. uide omnino pro Catauer.

Rescriptum prȩsumitur concessum ob causam licitam nō illicitam. Crauetta in consi. 172. num. 1. in 1. uol.

Ratificare quis non prȩsumitur contenta in instrumento falso. Gratus respon. 90. num. 23.

Rescriptum secundū factum ab eodem Principe non censetur tollere primum, ubi hoc expsè uerba non inferunt, immo præsumitur potius Princeps circunductus, uel oblitus. Rimi. consi. 68 nu. 26. in 1.

Ratio præsumitur impulsiua, q̄ est expressa in narratione legis, uel statuti, si postea largius lex, uel statutū loquatur. Rim. consi. 338. nu. 14. in 2.

Restitutio non admittitur, quando præsumptio est contra petentem. Rimi. in consi. 404. nume. 9. in 2.

Præsumptio est, quòd restitutio in integrum calumniosè deducatur. Rimi. in consilio 404. num. 10.

Ratificatio prȩsumitur ex diuturnitate temporis. Rimi. in consil. 404. nu. 3. in 3.

Reuocationem præsumit lex factam ad partis subornationē.

Alcia.

Alcia.consilio 111. nu.2.lib.9.

Renunciatum non præsumitur, nisi probetur renunciatio, qa iuri, quod quis ignorat renunciasse non præsumitur, & ignorantia præsumitur. Alcia.cõsi. 158.nu.7.lib.ult.

Repertus iloco,ubi erat occisus præsumitur interfecisse, stante inimicitia cum occiso, uel persecutione, uel alia suspicione.Alb.in consi.56.nu.19.

Reperti in loco delicti pręsumunter esse complices delicti, & de iure torqueri debent,maxime stantibus aliquibus coniecturis.Alba consi. 56.nu.3.

Rusticus excusat à dolo pręsumpto.Horacius Lucius inter cõsilia crimi.161.num.6. Ripa in tracta.de peste,& excusatur à præsumpta fraude usurarum ibi.nu.9.

Rixarum pluralitas in criminalibus pręsumitur.Horacius Lucius inter consilia crimi.consi. 168.nu.23.& 24.

Res potius pręsumitur una esse, & eadẽ quàm diuersa,nec pluralitas rei pręsumitur,nisi probetur.Zasius consi.2. num. 11. in 1.uol.sed unitas,quę sit uerisimilis.Zas.consi.13.nume. 16. in 1.uol.nec præsumitur pluralitas in re,quæ una, & eadem esse potest.Zas. consilio 2. numero 35.

Renunciare nõ præsumitur quis dilationi ꝓ se introductæ, nisi euidenter appareat.Bal.in cõsilio 11 1.in 1.nu.2.ubi etiam dicit,quòd quis non pręsumitur in dubio,quòd uoluerit se obligare religioni, sed deliberare.

Rescripta præsumuntur per importunitatem obtenta ,ut l. 1. C.de petit. bono. sublat. libro 10.Bal.consi.232.nume.1.in 1. uolum.

Ratio semper præsumitur in statuto,ut no. in c.ult.de regu.iu. in 6.per Dy.Bald.consilio 218. nu.2.in 2.uol.

Respondens quando habet præsumptionem pro se præsumitur pro sua responsione. Bald. consi.410.nu.7.in 2.

Repudiatum nõ ꝑsumitur priusquàm natum.Bal.consi.18. nume.2.in 3.

Rusticus præsumitur errare in promissione.glo. in l.pater in prin.ff.de doli mali & metus excep.

Reatum lex præsumit,ubi reperitur damnatum, seu condemnatio cum certitudine, & dubitatur de rectitudine.l. 3. ff. de pęn.Bal. consilio 204. num. 6.in 3.uol.

Refectio domus præsumitur facta ex pecunia mutuo data in dubio, quando nõ apparet ex qua pecunia,quia uento nõ reficiũtur ædificia,sed cum magno sumptu, & opera,ut dicit Bal.consilio 353.in 3.quod ꝓbat ibi Bald.& experiũtur hoc

Anno 1571. Ferrarienses propter uim naturalem terremotus.l.Martius.ff.loca.

Reiteratio non præsumitur, quia facta non præsumuntur, nisi quatenus probetur. Bal.consi. 428.in fi.in 3.uol.

Remissio instrumento reddito præsumitur. Bal. in l. Labeo.§. sed etiam.ff.de pactis, uide tamen ipsum Bal.ibi.

Res eadem præsumitur esse, nisi contrarium probetur. Bald.in l.qui iurasse.§.si pater.ff.de iureiur.

Res in suo priori esse potius remanere præsumitur, quàm nouum assumere. Zas. consil. 13. nu.5.in 1.pag.196.ad fi.

Renunciare præsumitur licentiæ sibi datæ à iure. Bald. in l. tres denunciationes. C. quomodo & quando, nu.5.

Respondendo quis positionibus, nõ præsumitur uelle recedere à confessione prius confessa.l. non ad ea.in prin.ff.de condi. & demonstr. Benintendius decisio.Bono.32.ad fi.

Res mea ad te peruenta, nisi probes ad alias manus ex causa peruenisse, præsumitur penes te esse. Ioan. de Amicis in consil.crim.nu.9.

Renouatio societatis præsumitur facta cum eisdem qualitatibus. Crauett.in consi.286.numero 1.uersi. ex quibus apparet.

Renunciatio, quæ uerisimilis nõ sit, non præsumitur. Dec. consi. 495.col.5. Crauetta consi.290. col.3.uers.3. renunciatio. item non præsumitur renunciatio, etiam ex actu, aut facto proximo, nisi expressè agatur ibi. & ver.non ob.quòd renunciatio.

Rescriptum contra ius præsumitur subreptitium impetratum ex taciturnitate. Crauett. consil.296 consi.4.considero.

Repudiatio non præsumitur, ut quis ex tacito cõsensu ius suũ amittat, & in dubio non præsumitur, quòd quis uelit renũciare iuri suo. Natta in consil. 527. numero 22. in 3. & consil. 536.nu.145. Bart in l. Clodius.ff.de acqui.hær.

Rusticus præsumitur se obligare ex quadam simplicitate, & idõ non obligatur, etiam cum iuramento tanquàm captioso, à quo debet absolui per episcopum. Bal. in rub.C. de rerũ permuta.in uersic. item quare donatio, ubi dicit idem in muliere, refert Bertachi.in uersic. rusticus præsumitur, uer.14.

Rusticus non præsumitur soluere siue causa iusta. Specul. de feu. §.quando, in 4 col.uer.4. quæritur, Bertachin. ubi supra uerb. 48.in uer. rusticus non præsumitur.

Non præsumendum, quòd ab eo, quòd fuit tacitè paulo ante concessum, dicatur statim recessum

cessum.Zas.consi.13. num.5.in 2.uol.

Respondere, præsumitur contra differentem respondere. Neuiza.in consi.8.nu.65.

Repetitio inducitur ex præsumpta mente testatoris. Neuiza. in consi.72.nu.18.

Res præsumitur esse illius, sub cuius nomine ponitur. Cepol. cõsil.cri.11.

Rixosus præsumitur per prius aggressor, seu rixam incepisse, & subdit quòd præsumitur pro eo, qui est pacificus & quietus. Grammati.consi.29.nu.16.

Rebellis in dubio nemo præsumitur. Laudensis consi.2.nu.1.

Reditus præsumitur constitutus crebrius solito tunc precio, aliàs minori precio, & ad summum ad rationem quincuncis Mod.Par.consi.10.nu.10.& reditus non præsumuntur antiqui, nisi probentur.nu.7.

Rusticus dedit aliçui unum par caponum per 10. annos, & ultra, an ille propter hoc præsumatur dominus. Crottus consi. 94.num.9.

Renunciatio non præsumitur, dũmodo alia præsumptio capi potest, & renunciare priuilegio nemo præsumitur, ubi alia coniectura capi potest. Cephalus consil.29.nu.50. & 51.in 1.

Pro regula ꝑsumitur, & ꝓ eo, qđ communiter accidit. Cephal. consi.119.nu.8.

Reseruatio præsumitur facta motu proprio Pap. absque eo, ꝙ exprimatur, licèt gratia secus. Aeneas de Falco.in 29. effectu.

Rusticus non præsumitur præstare operas gratis, cum potest petere mercedem. Bonicõ.de nobilitate, parte. 5.nu.18.

Remunerationis causa non præsumitur, ubi uersat fauor dotis, ubi aliàs præsumeretur à iure. Bal. Nouellus in tract.de dote, priuilegio 69.T.10.

Repudiatio præsumitur fraudulenta, quando bona postea reperiuntur penes incapacem. Bar.in l.si quis.C. de naturalibus liberis.

Res inter alios acta, licet non faciat plenam fidem in alio casu, tamen facit præsumptionẽ, quæ transfert onus probandi in aduersarium. Abb.in c.cum inter, nu.8.de electione.

Renũciare priuilegio suo in corpore iuris clauso quis non præsumitur. Herculanus de cautione.cap.20.nu.231

Rescriptum geminatum præsumitur concessum motu ꝓprio. Ias.in l.si quis iniquũ.in princ. nu.6.ff. quod quisque iuris, & benemerita, quæ præcedunt faciunt præsumi rescriptum fuisse concessum motu proprio, ibid.nu.7.

Ratio una tantum assignari possit, in dubio non præsumitur.in

l. uel statuto, sed plures assignari possunt. Ias. in l. quamuis nu. 8. C. de fideicommissis.

Rusticus an & quando præsumatur scire facta in ciuitate, & econtra de ciue. Alexã. in l. Titius. §. Lucius, nu. 4. ff. de libe. & posthum.

Rusticus præsumitur ignorare iura tamen si non consuluit peritiores, ubi consulere potuit, sibi non succurritur. Alexã. in l. iustè, num. 35. ff. de acquirend. possessio.

Reformatio simplex in dubio præsumitur. Mod. Par. in rub. ff. de uer. ob. num. 88. & 90.

Res furtiuæ non præsumuntur p eum sublatæ, apud quem repe riuntur, si ille est bonæ conditionis, & famæ, nec solitus mala facere. Marsi. in Prac. in §. diligenter, nu. 56.

Rixosus præsumitur prouocasse. Blan. in prac. crim. numero 42. fol. 129.

Res in dubio tantum ualere præsumitur, quantum in communi æstimo sit æstimata. Ias. in §. plus, nu. 9. institu. de actionib.

Renuntiare præsumitur, qui iure ĩ suo contrarium facit. Gribal. Axiomate isto. litera renũtiare, ubi plenè.

Ratificatio præsumitur ex antiquitate temporis. Crauett. de antiquitate, parte 2. nu. 37.

Raptus non præsumitur in muliere, quæ aliàs fuit cognita. Bossius de pluribus uiolentiis, num. 69.

Ratio quare ususfructus retẽtio fraudis præsumptionem magis tollit quàm constituit. Tiraquel. constitu. pos. parte 3. limi. 9. nu. 13.

Ratihabitio præsumitur per longum tempus. Tiraquell. de præscrip. pagina 27.

Renuntiatio nunquàm præsumitur, ubi alia præsumptio capi potest. Tiraquellus in l. si unquàm. C. de reuo. dona. in princip. legis, uide omnino ubi renuntiationum materiam latissimè ponit, & an præsumatur gratuita in gl. donatione largitus, nu. 154.

Regula habet præsumptionẽ pro se nisi exceptio probetur. Couarru. uariarum resolutionũ. lib. 2. c. 12. num. 4.

Renunciatio beneficii laboribus & expensis quæsiti non præsumitur spontaneè facta, sed coactè, & quando quis renunciat quando fuit spoliatus p prius, non præsumitur sponte renunciasse. Paris. cons. 10. nu. 64. in j. uol. uide tamen postea quãdo istud fallat.

Reseruatũ semper præsumitur ius tertii. Parisius consi. 18. numero 3. in 1.

Res contentæ infra confines expressos in priuilegio præsumũtur esse illius cuius sunt fines, nisi aliud doceatur. Parisi. consilio

silio 17.nu.13.& seq. in 1.uolu.

Ratio etiam præsumpta facit, ut ex ea argumentetur. Paris. cõsil. 32.nu.76.in 1.

Rogitus in dubio presumitur ex illa clausula, actum, lectum & publicatum, &c. & etiam aliàs in dubio præsumitur rogatus. Parisius in consi.104.numero 72.& seq.in 1.uolu.& in consi.28.num.55.in 2.& ibi ex quibus præsumatur rogitus,& rogatus notarius, uide oĩnó.

Renunciatio non præsumitur de eo facta, de quo non apparet, quia renunciatio est stricti iuris. Parisius consi.49.nu.40.in 3.uolu.

Relaxatus reus ex carceribus, ex alio non est præsumẽdum, nisi ex innocentia. Parisius consili. 156.nu.15.in 4.uol.

Rusticus excusatur à præsumpta fraude usurarum. Bertach.

Rusticus p̃sumitur ignorare ius. Bertachi.

Rusticus præsumitur se obligare ex quadam simplicitate, & iõ non obligatur ẽt cũ iuramẽto tãquàm captioso, à quo debet absolui per episcopum. Bald. in rub.C.de rerum permutat. uer.itẽ quare donatio, ubi idẽ dicit in muliere. Bertachi.

Rusticus quando excusatur à dolo præsumpto, uide omnino. Bertachinum uer.isto nu.20.

Rusticus non presumitur soluere, nisi iusta causa. Bertachi.& solutio non facit quem debitorem, præsertim si est informis. Bal.in consi.44.ad fin.in 1. uolum.

Rescriptum in quo non fit mentio de litis pendentia non tenet in effectu, quia præsumitur surreptitium, ut C. ut lite pend. nulli liceat Imperatori supplicare.l.11.& extra de rescriptis.c.cæterũ. Bal.d.consi. 44.nu.1.in 1.

Renunciare nemo presumitur tali spei, quæ non erat posita in ordine naturali, sed in aduersa fortuna liberi hominis, quã contrahentes inspicere nõ debuerunt. Bald.in consi.89. in 1. uol.nu.10.

Res eo ipso, quòd possidetur, presumitur esse possessoris, quia cum summatim quæritur de dominio possessoris, præsumitur dominus. Bal.in auth. & q̃ iurat, nu.9.C. de bonis aucto. iud.possi.

Data paritate probationum presumitur pro parte rea. Bertra. consi.125.nu.8.in 2.uolu.

Rasum præsumitur falsum, nisi unicus testis corroboret instrumentum, uide tamen Firma.ver.rasum.

Receptor præsumitur in dolo, si receptauit famosum, & notorium malefactorem. Firman. uer.isto.

Renunciatio non præsumitur, cũ sit facti.l.1.& ibi.Bal.C. de edicto

cto diui Adriani tollendo, nisi ex patientia. Firm. ver. renúciatio iuris.

Renunciatio exceptionis simulationis tollit præsumptionem, simulationis, nisi cõstet de ea per indicia, uel probationes, quia & ipsa præsumitur simulata, nisi sit iurata. Firma. uers. renunciatio exceptionis.

Renunciatio beneficii præsumitur spontanea, nisi renúcians sit spoliatus de beneficio. Firma. uer. isto.

Repudiatio præsumitur, quando hæres non adit intra terminũ ad instantiam substituti, sed si non adit ad instantiam creditorum habetur pro adeunte. Firma. uersicu. repudiatio prę sumitur.

Res pręsumitur esse in bonis nullius, nisi contrarium appareat ex qualitate rei. l. fi. C. unde ui. Firma. uer. res.

Res quælibet præsumitur libera, & allodialis non feudalis. Firma. uer. res.

Res empta præsumitur ex pecunia peruenta ad manus emptoris. Firm. uer. res empta.

Res empta non præsumitur facta minoris precii, nisi probetur. Firmanus uer. isto.

Rescriptum præsumitur ex importunitate cõcessum, sed lex ex motu proprio, & ex deliberatione facta pręsumitur. Firma. uer. rescriptum.

Rogatus testis pręsumitur, qui passus est se scribi in instrumẽto pro teste, si sciuit pars, cuius actus geritur. item rogati testes præsumuntur, qui adhibẽtur in testamento scripto à uẽto, quando testator est peritus & hæredes sunt scripti uenientes ab intestato, & rogatio testium pręsumitur ex uerbis instrumenti, præsentibus testibus rogatis &c. uel uocatis, & ex uerbis præsentibus, & etiam si non dicatur testibus rogatis, quia subintelligitur, & rogati testes præsumuntur, qui patientiam & præsentiam pręstiterunt in instrumento, & rogatus testis nõ præsumitur, nisi deponat de rogitu sui. i. ꝙ fuit rogatus, omnia habes per Firmanum uer. rogatio.

Rogatus notarius non pręsumitur, qa rogatio eius debet constare, aliàs non præsumitur, uide tamen Firma. uersic. isto, & præsumitur notarius rogatus à partibus, uel à testatore ex uerbis instrumenti, & ego Titius notarius rogatus scripsi, & debet rogari ab utraq; parte, aliàs non sufficeret ab una rogatum. Firma. ibid.

Rubricæ in corpore iuris ciuitalis præsumuntur authenticę, & habentur prętextu. Fir. uer. rubricæ ubi etiam dicit, quòd rubrica potest induci in argumentum.

Rusti-

si.§. licentia.C. de iure delibe.

Scriptura testaméti præsumitur uera,& solennis,nisi contrariú probetur.Firma.ver.isto.

Semel malus semper pręsumitur malus in eodem genere mali. fusius Doc. ĩ regula semel malus,& Firma.in repertorio verbo,semel.

Semel adultera præsumitur de facili adultera.Ang.in auth.de resti.& ea,quę parit.§.fi.Firm.

Semel cęcus uel furiosus non pręsumitur semper.Firma.

Semel uerum semper pręsumitur.Firma.

Semel excommunicatus præsumitur esse,nisi constet absolutus.Firma.

Semel negligens semper præsumitur negligens.Firma.

Semel seruus, an semper præsumatur seruus,ibi.

Semel fugitiuus,an præsumatur idem.Firma.

Semel uiuus non pręsumitur núc uiuus.Firmanus.

Semel non publicum pręsumitur non publicum,nisi contrarium probetur.

Semel possessor , an præsumatur semper possessor. Firma.uersi. isto.

Sententia lata præsumitur causa cognita , si non incontinenti post lit.contest.lata est.Firma. uer.sententia,nu. 10.

Sententia non præsumitur lata à iudice pro tribunale sedente nisi notarius id attestet in ea.

Seruitia præsumuntur à dominis per metum extorta,quia contra potentes præsumitur. Bertran.in consi. 1.nu. 2.in 3.uolu. libro 1.

Sententia præsumitur scripta sicut legit.Bald.in l.fi. in 3. col. uer.quæro qualiter.C. de re iudi.Firma.uer. sententia præsumitur.uer. 10.

Sententia præsumitur iusta. Firma.uers.sententia pręsumitur iusta, nisi contrariú probetur. vide Firma.ibid.ubi fusissime de materia,fol. 52.4.parte col. 2.uide omnino . Et an præsumatur sententia solenniter lata ibi . Et præsumitur lata ex causa leuiore non infamatoria quando ex pluribus causis fieri potest,& pręsumitur lata cã cognita, si lata est post litẽ cõtesta. & præsumitur lata contra absentem ex contumacia, & præsumitur lata partib.pręsentibus,& non contradicentibus solennis , pro ut in ea dicitur lite contes. examinatis testibus &c. Et sententia in cã reductionis præsumitur lata probando ex eo , quòd petens reductionem non probauerit, & sententia præsumitur lata absolutoria,quia nõ sit probatum , & sententia præsumitur habere executionem paratã, & sententia præsumitur scripta talis,qualis est lecta,& sen

tentiæ

tentiæ præsumptio quantum operetur.Bal.in l. constitutiones.C.de appella.& an præsumatur lata prȩsentibus partibus Bal.in addit.ad Specul.de senten.uer.ubi apparet, quod sic.item sententia prȩsumitur lata contra præsentem, uel legitimè citatum, si non est appellatum.item sententia præsumitur cōfirmata iusta,& solennis. item præsumitur lata ex causa, de qua patet in actis & no.ꝙ licet sententia habeat pro se prȩsumptionem, tamē potest dominus probare dolū, uel culpam procuratoris pro quo lata est uide Firm.omnino ubi supra.

Sententia prȩsumitur lata ex cā in actis deducta.Firma. uersi. sententia cum causa,uer.fi.

Sententia arbitri prȩsumitur iusta,nisi petens reductionē probet contrarium.Firm.isto uer.

Sententia ex prȩsumptionib.nūquam transit in rem iudicatā, Firma.uer.isto fol.61.in 4. parte repȩrto.nu.2.

Sententia confirmata præsumitur iusta, & solennis. Ioan. de Imola & Doctores in c ea quȩ de re iudi.

Sententia confirmans aliam præsumitur iusta Firma.uer.sentētia confirmatur.

Seruitus non prȩsumitur,nisi constituta probetur, uel aliter q̄sita,l. altius.l.& si in ædibus,& ibi Bar.C.de serui. Firma.uer. isto.

Certa scientia non prȩsumitur, nisi probetur,ut quia sit exp̄ssa clausula ex certa scientia in ipsa approbata, ita Bologninus consi.31.nu.14.

Scire quis presumitur aliquid ratione consanguinitatis,uel officii.l.de tutela.C. de in int. restitu.mi.& in c. per tuas, cum ibi not. de proba. & in l.octaui.C. unde cogna.

Simplicitas personæ facit cessare præsumptionem doli.l.ubi. in prin.ff.de eden.ut est in rustico,ut dicit Bald.in l.scimus. C.de iure delibe.

Solennitas intrinseca præsumitur.l.quȩcunque.§.fi.& ibi not. per gl. & Docto.ff.de publicia. Secus in extrinseca,ut plenè p Barto. & Doc. in l. scien.ff. de uerb.ob.l. quȩcunque.ff.de publicia.C.de cōtrah.sti.l.1.C.de aduo.diuer.iudi. quando autē ex antiquitate temporis præsumatur solennitas extrinseca. Herculanus de negatiua, nu.189. & seq.uide omnino.

Solutionem trium annorum probans debitor, prȩsumitur de annis prȩcedentibus soluisse. gl.in l.2.C.de iure emph. in gl. magna,circa fi.

Solemnia omnia acta prȩsumuntur in his, quæ sunt uoluntariȩ iurisdictionis,quādo est interpositum decretū iudicis.Spec.

in titulo de emp.& uendi.in §. nunc dicere.uersic.& breuiter. scias,& Io.Fab.C. de rescindē. uend.in l.si quis, & Inn. in c.fi. de cleri.qui furti.ordi.& quando etiam factum est de antiquo pręsumuntur omnia solēniter fuisse acta.Bar.in d.l.sciēdum.ff.de uerbo.ob.Cephalus consi.162.nu.17.in 2.fallit si aliter de solennitate in instrumēto sit uidere: Ceph. cons.238. num.17.in 2.

Et solenniter acta omnia præsumuntur ex diuturna possessione.Bertran. consi.194.nu.ulti. in 2.uol.lib.1.

Ea,quæ cursu temporis mutantur,non præsumuntur esse in eodem statu.ut no. per glos.& Docto.in l.spadonem.§.si absolutus.ff.de excusa.tut.

Simulatus contractus si pręsumatur à iure, de quo operatur iuramentum,uide Doc.in l. fi.C. plus ualere,quod agitur.

Simulatum pręsumitur, ubi lex pręstat impedimentum. Bald. in l.neque natales.in fin. C. de proba.

Societas contracta pręsumitur, inter fratres,qui eorum bona longo tempore communiter tenuerunt, & uixerunt cōmunibus expensis,probatur in l. cum duobus.§.fratres.ff.pro socio.cum similib.ut p Gui.Pap. in tractat. de præsumptio.numero 52.

Solutio quomodo in isto casu pręsumatur facta? Pone,quòd ille,qui recepit 300.ad medium lucrum, & mediam perditam, soluit per plures parcellas centum, creditor dixit,quod est pro lucro, debitor autem quod pro principali sorte, quęritur quid iuris. Respon.quòd aut dum soluitur exprimitur iuxta l.1. & 2.ff.de solutio, aut simpliciter soluitur, & tunc quia per plures particulas solutionis soluitur, præsumptio facit pro creditore, quia præsumptio est, quòd creditor lucretur, cum quilibet anhelet ad lucrandum,ut no. in l.cura. §.2. ff.de munc.& hono.& per Docto.in l.fin.C.de pac. Guid. Pap. de præsumpt.n.63.to.13. uide omnino pro D.Suppano, & ideo donatio omnium bonorum præsentium, nihil retento bene ualet, quia præsumptio est,quòd lucretur, & acquirat.argumen. l.si defunctus. C.arbi.tutelæ, & sic præsumptio est, quòd fuerit solutum pro lucro. Præterea nemo præsumitur uelle facere suum incommodum. l.cum de indebito.ff.de probat.no.glo. ad Velleian. l. sed si ego. in fi. sed particularis solutio affert incōmoda. l. cum hi. §.causæ, ff.de transac.& l.planè.ff.fam. ercisc.& per consequens non est præsumptio, quòd creditor

tór receperit particulares solutiones pro principali sorte, sed duntaxat pro lucro, quod particulatim solet solui, nam talia sunt subiecta, qualia prædicata, ex quibus infert ipse Gui. Pap. ubi supra, si debitor dicat, quòd soluit pro principali, quòd eidem incumbit ꝓbatio. Hanc q. dicit ipse. Gui. Pap. se reperisse scriptam manũ recolendæ memoriæ patrui sui D. Petri Pap. legũ Doc. in suis notabilibus, & alibi eã non uidisse dicit.

Soluit quis 30. annis aliquam pẽsionem super domo sua, an p̃sumatur hypothecata. Resp. Gui. Pap. de præsumpt. quòd credit, quòd non, quia non ꝓbat hoc.

Subditus præsumitur ei, a quo munus consecrationis accepit. 3.q.6. hæc quippe 24. dist. presbyteri.

Subditus quis præsumitur ei, quẽ ad pontificalia admisit. 7.q.1. Pontifices.

Stipulationi adiectus præsumitur repetendæ dotis, ut procurator potius, quàm ut donatarius adiectus fore. ff. de leg. 3. l. cum quis decedens. §. nuptura. & ibi no. Dyn.

Senior præsumitur citius mori quanto senior sit. 7.q.1. petisti. 86. dist. tanta, & præsumitur pro senectute, quòd scilicet sit dignior probitas. 69. dist. si officia. Item in iustitia examinatio 86. distin. porrò, item morum grauitas 12.q.1. c.1. item sermo ueracior. 35.q.6. consanguineos. item eleemosyna dignior. 86. dist. non satis.

Præsumendum contra illum, qui interpellatus non soluit, & postea, nõ est, qui recipiat, offert, ut oblatio sibi non prosit, in l. si reus, num. 7. per Cast. ff. de procurat.

Scribere contra se non præsumitur quis in inuentario. l. fin. C. arbi. tute.

Salutis suæ immemor quis non præsumitur. l. sancimus. C. ad l. Iuliam repeten.

Supposita non præsumitur, quã parentes ambo dicunt caram filiam habuisse. l. 1. §. ad quæstionem. ff. de qq. Luc. de Pen. fusius in l. 1. C. de dignit. lib. 12.

Suspectus præsumitur, qui ad testimonium ultrò se offert. ar. ff. de procura. l. quæ omnia, de tuto. & cura. da. ab his. l. scire, §. ultimo, nisi probetur alias esse idoneus, & bonæ conditionis. l. obseruan. ff. de iudi. & de fal. l. uxori §. 1. & facit. 5.q. 5. illi, qui, & ff. de qq. l. j. §. diuus & l. unius, §. seruo, & C. de qõ. l. libertorum.

Suspectus præsumitur, qui affectat testificari. d. l. scire, §. fi. ff. de excus. tuto. de offic. præfec. urb. l. 1. §. solent.

Societas omnium bonorum nõ

præsumitur inter fratres, nisi probetur. Bertran. in consilio 294. in 2. uol. lib. 1. in antiquis.

Suspectus pręsumitur, si quis ad iudicem deduci quærit, in authen. de testibus, in princi. sic et est suspectus repentinus, festinus, vide omnino Luc. de Penna in l. quemadmodum, pręsumptio. 81. C. de agrico. & censi. lib. 11. ubi allegat Prouerb. 21. prope fi. ib 1, ne sis testis frustra contra proximum tuum. & Tull. 3. Retho. contra testes uitę turpitudinem testimoniorum inconstantia, si aut fieri non potuisse dicemus, aut non factum esse, quòd dicant, aut cupide dicere & argumentari, hęc ad improbationē testium pertinebunt.

Seruus fugiens præsumitur res domino ablatas, aut deperditas subtraxisse. not. in authen. de exi. reis. §. si uerò etiam.

Seruus pręsumitur fur. l. Iulianus §. 1. ff. de actio. empt.

Sententia pręsumitur iniqua a qua est appellatum. plura Luc. de Pen. in l. quemadmodum. pręsumpt. 115. C. de agrico. & censi. lib. 11.

Superstitiosus & intemperans pręsumitur esse, qui aliter rebus temporalibus utitur, quàm se habent mores eorum, cū quibus ipse uiuit 41. dis. quisquis.

Satisdatio præsumitur, quòd propositum maleuolum non immutet. l. quia satisdatio. de suspectis tut.

Substitutus pręsumitur affectare mortem eius, cui est substitutus. ff. ubi pupillus educa. l. j. in princ. §. si quis autem. insti. de pub. iudi.

Studens parum pręsumitur parū prodesse, ut no. in l. unicuique. C. de proxi. sacro. scrini. li. 11.

Stultus præsumitur, qui honorem ministrare recusat. l. si ad magistratum. C. de decurio. & no. C. de murilegulis. l. murileguli.

Sanę mentis quis pręsumitur, nisi probetur insanæ l. 2. C. qui testa. facere possunt. Parisius cōsilio 87. num. 1. in 3. uol.

Spoliatus a iudice non potest restitui, quia pro facto eius pręsumitur. Ias. in l. iustè, nume. 3. ff. de acquiren. possess.

Pręsumitur pro sententia iudicis, nisi fuerit appellatum. Abbas c. cum olim, nu. 4. de uerborum signific. Capiccius decisio. Neapo. 16. num. 1.

Seruitus pręsumitur constituta ex titulo allegato, licet nō probato, si allegans possederit per 10. uel 20. annos, arg. ff. de usu. l. cum de in rem uerso. Pet. Iaco. titul. de confessoria in rem pro seruitute personali usufructus. Gui. Pap. de præsump. nu. 71. & q. 408.

Sigillatum reperitur instrumentum, uel litera sigillo Episcopi,

pi,uel alterius in dignitate ecclesiastica constituti. loco aliquo in eo, uel in ea adhibito, an teneat. respon. Gui. Pap. de pręsump. nu.81. uide omnino.

Sententia producitur in iudicio, quæ est de antiquo, nunquid in ea pręsumuntur fuisse obseruata, quæ in qualibet sententia seruari debent, dicit Inno. quòd sic in c. Albericus, extra de testibus, sed Hostien. quòd post biennium pręsumitur ꝓ sententia, & processu. uide omnino Gui. Pap. de præsump. numero 90.

Stipulatio an pręsumatur interuenisse in apodixa, & cæteris. Gui. Pap. in trac. de pręsumpt. nu. 101.

Scientia pręsumitur, & non ignorātia de his, quę facta sunt in iudicio palam coram iudice: ita dicit Bar. in l. is cui. §. iisdē. ff. de accusa.

Scire factum alterius quis præsumitur ex coniunctione sanguinis. l. de tutela, & ibi glo. C. de in integr. restitut. mino. et in l. octaui, in fi. ff. unde cognati, et ista pręsumptio trāsfert onus probandi contra aduersarium: iuxta ea, quę habentur. in l. ei qui. ff. de probatio.

Scire quis præsumitur illud, de quo est publica fama. no. Bar. in l. nunquam, in princip. ff. de usucapio.

Scribens contra se, uel confitens præsumitur uerum esse. l. cum scimus. §. sin autē. C. de agri. & censi. & de fabricen. l. si quis, & ff. de contratab. l. non putauit. §. si quis sua.

Solutionis maior est præsumptio quando reperitur instrumentum cancellatum penes creditorem, quàm penès debitorē. Bertran. consi. 194. in 2. uol. in lib. 1. & quicquid reperitur in scriptura penès creditorē existens factum de uoluntate creditoris. ibid. nu. 2.

Scire quis p̄sumitur statuta suæ terræ. ita dicit Ang. de Are. super rub. ff. de operis no. nunci. in 8. col.

Si simpliciter producatur unum statutum sub una rubrica manu notarii, in dubio præsumitur totum productum, nisi cōtrariū appareat, & probetur. Gui. Pap. de præsump. nu. 127.

Soluendo non esse præsumitur cuius bona a creditorib. uenduntur. Bar. in l tres. in ultim. col. uer. not. tex. ibi. ff. de admini tuto.

Præsumitur per sentētia iudicis. Firma. uer. præsumitur, quādo tollatur hæc pręsumptio. Cepha. consi. 280. nu. 15. in 2. lib.

Scire præsumitur, quod sit publicè, sed potest probari contrarium. Card. in clem. 1. 13. not. de foro compe.

Scire præsumitur factum eo, nomine,

mine,quo iussit testator.

Scire præsumitur quis omnia, quæ communiter sciũtur, & sic de, quo est publica uox & fama nec auditur volens iurare contrarium, glo.in c.nulli.de electio.in 6.uer.uerisimiliter.

Scire præsumitur quis ea, quæ sunt ei ad domum notificata,& ea quibus interfuit.glo. in d.l.pe. in glo.in uer.ostenderis.

Præsumitur per stylo curiæ, quando in loco est copia peritorum.c. sicut & ibi Doc.de re iudic.

Salutis suæ immemor non præsumitur,immo memor & nõ falso iurare.Spec.de actore versi. sed nunquid iudex. Doc.in ca. cum contingat.de iureiu. Alc. de prę̃sump.reg.3.præsump.4.

Simulatus contractus præsumitur sine aliqua probatione istis casib. primo inter patrem & filium,inter maritum,& uxorem.idem in œconomo. idem & in aliis casibus,de quib. Barto.in tract.de præsumptionibus. in prin.

Sententia lata contra absentem, præsumitur potius lata ratione cõtumacię,quàm quòd malam causam habeat.Alciat. de præsump.reg.3.præsump.22.

Sanæ mentis quis præsumitur, nisi probetur cõtrarium.l.nec codicillos.C.de codicil.

Præsumitur mulierem stipulatã fuisse dotem sibi reddi, cũ extraneus dotem dedit pro ea, nisi extraneus dotem sibi reddi specialiter stipulatus fuerit l.quoties.ff.solut.mat l. unica, §.accedit.C. de rei uxo.acti.

Suspectus præsumitur, qui operas suas gerit per inuitum.l. quæ omnia.ff. de procur.

Sentẽtię acqueuisse præsumitur, qui in multis casibus fecit, quod continetur in sententia. l. quidam.ff.fam.erciscun.item,qui dilationem petit ad soluendũ. l.ad solutionem. C. de re iudicata.

Pręsumitur omnia solẽniter acta promissa in instrumentis. §. si scriptum.insti.de inutilib. stipu.& l.scire.ff.de uer.ob.

Præsumuntur solẽnitates extrinsecæ propter antiquitatem secundum Bal.in l.scire.ff.de verbo.obl.cum concor.de quibus per Corn.consi.144. in 4. inci. superioribus diebus. in 2. col. uide Alex.& Mod. in d.l.sciendum.

Nõ supposita præsumitur,quam ambo parentes habẽt sibi charam.Alcia.de præsump. reg.1. præsump.19.

In sermone generali non præsumitur quis loqui in illorũ dãnum,qui de suo sunt sanguine Alcia.de præsump.reg.1. præsump.27.

Semel qui fuit periurus adhuc facturus periurium.Alcia.reg.2. præsump. 10

Subditus qui olim fuit, subditu

etiam

etiam hodie esse. Alc. de præs. reg. 2. præsump. 12.
Quæ ex cursu temporis mutantur, non præsumuntur in eodẽ statu. Alcia. reg. 2. pręsump. 14.
Scire iura quilibet præsumitur. Alc. de pręsump. reg. 3. p̄sumptio. 31.
Seruus delinquens non præsumitur deliquisse de consensu domini, & ideo dominus non tenebitur, nisi dare seruum pro noxa. cum aliàs teneretur insolidum. Alc. de præsump. reg. 3. præsump. 40.
Solitus mala facere similia præsumitur, & illa facere. Milleus fol. 119. nu. 33.
Stipulatam dotem sibi reddi mulier præsumitur. Luc. de Pen. l. quicunq;. C. de apochis pub. lib. 10. ubi fusius fol. 33. ad fin.
Semel deierans pręsumitur, aliàs deierasse. Luc. de Pen. in l. quicunq;. præsump. 31. de apochis pub. lib. 10. ubi fusius.
Sententia in dubio præsumitur conformis petitioni, no. Inno. in c. cum inter, de re iudica.
Præsumitur pro sententia, uide plenis. per Dec. in c. quoniam contra, de prob. uide quæso, et Mod Par. consi. 20. nu. 8. ubi fusius. Bar. in consi. 40. nu. 6.
Soluens indebitum scienter præsumitur uelle donare. ff. de ope. lib. l. Campanus, licet is, qui scienter recepit, committat furtum. l. quoniam. ff. de condi. furt. & crimẽ stellionatus post sententiam. l. si fideiussor. §. in omnibus. ff. mandati.
Scire præsumitur quis, quod om nes sciunt. ff. de instito. l. sed & si pupillus. §. certè.
Sententiæ acquieuisse p̄sumitur, qui petit terminum ad soluendum. l. ad solutionem. C. de re iudica.
Sententiæ acquieuisse præsumitur, qui intra legitimum tempus nõ appellauit. l. qui absente, C. de proc. uel qui appellauit, sed intra 30. dies non comparet coram iudice, ac instanter non petit apostolos sibi dari. c. ab eo. de appella. lib. 6.
Suspectus pręsumitur, qui operas suas ingerit in inuitum. l. q̃ omnia. ff. de procur.
Subditus præsumitur, qui paret mandatis, & agit ea, quę sunt subditi. 20. q. 1. quem progenitores. & no. Inn. de rest. spolia. olim. 3. quod uerum est, nisi p̄testetur in contrarium, & ibi no. Inn. ad fi.
Subditus pręsumitur ei, cui reuerentiam exhibet. ca. ex ore. de his, quæ fiunt a maio. parte capitu.
Subditus pręsumitur ei, cui procurationem pręstitit. 42. dist. quiescamus.
Scientia præsumitur de eo, quod publicè fit, sed potest contrarium probari. Firm. ubi supra uer. scientia.

Scire

Scire ualorem sui patrimonii quis an præsumatur. Firma. in reperto, uer. scire & scire debere.

Scire quis præsumitur, ubi agitur de commodato. Firmanus ibi.

Scriptura præsumitur esse apud eum, qui eam primò habuit, nisi probetur amissa. Firma. in reperto.

Semel malus semper præsumitur malus in eodem genere mali. item semel adultera semper adultera præsumitur. item semel cecus, mutus, uel furiosus non præsumitur in posterum. semel uerum semper præsumitur uerum. semel excommunicatus semper præsumitur excommunicatus, nisi cõstet absolutus. semel negligens semper præsumitur negligens. semel seruus, semel fugitiuus, semel uiuus, non p̄sumitur nunc uiuus. semel non publicũ præsumitur non publicum, nisi cõtrarium probetur, semel possessor, an præsumatur semp possessor, uide supradicta per Firma. uer. semel.

Senex præsumitur habere mentẽ sanam, & perseuerantem in sanitate. l. senium, & ibi Bald. circa prin. C. qui testa. facere possunt.

Sententia non præsumitur lata à iudice per tribunali sedente, nisi notarius id attestetur in ea. Firma. uer. sententia.

Sententia præsumitur scripta sicut legitur. Bal. in l. fi. in 3. col. uer. quero qualiter. C. de re iudic. Firma.

Sententia non præsumitur lata secundum consilium sapientis à statuto requisitum. Firmanus ibid.

Sententia præsumitur iusta, nisi cõtrarium probetur fuisse. Firmanus uer. isto, ubi ponit fallẽtias, & maximè quæ transiuit in rem iudicatam, & an præsumatur solenniter lata, & præsumitur lata ex causa leuiori non infamatoria, quãdo ex pluribus causis ferri potest. item præsumitur lata causa cognita, si lata est post litem contestatam, item præsumitur lata contra absentem ex contumacia. item præsumitur lata sententia præsentibus partibus, & non contradicentibus, ut sit solennis. item sententia in causa reductionis præsumitur lata probando ex eo, quòd petens reductionem nõ probauerit. item sententia præsumitur lata absolutoria, quia non sit probatum. item præsumitur sententia habere executionem paratam, & præsumitur scripta talis qualis lecta, & quantũ operetur sententiæ præsumptio, & an p̄sumatur lata præsentibus partibus, & an præsumatur

tur lata contra presentem, uel legitimè citatum, si nõ est appellatum, & sententia confirmata præsumitur iusta & solẽnis, & sententia presumitur lata ex causa de qua patet in actis, & licet sententia habeat pro se præsumptionem. Tamẽ potest dominus probare dolũ, uel culpam procuratoris, pro quo lata est. ita supradicta ponit Firma. in reperto. uer. sententia p̃sumitur, item sententia lata contra absentem præsumitur lata ex contumacia, & præsumitur lata præsentib. partib. ibi. Firmanus.

Sententia incerta præsumitur lata ex causa in actis deducta. Firma. isto uerbo, in duobus uersi.

Seruitus non præsumitur, nisi cõstituta probetur, uel aliter quęsita. l. altius. C. de seruitu. & l. si in ędibus, & ibi per Bart. C. de seruitu. Firman. in reperto. uer. seruitus.

Seruitus non præsumitur, etiam si uicinus sit in quasi possessione seruitutis, quia probari debet. Firmanus uer. seruitus ꝓbatur. Bart. in l. altius, & in l. si in ædibus. C. de ser.

Simulatio presumitur à paritate, uel à maioritate rationis, non a minoritate. Firm. uer. isto.

Simonia præsumitur committi in modico ratione personę. Firma. isto uer. Simul facta p̃sumuntur, quando non constat de interuallo temporis, maxime de eodem loco & hisdem testibus. Firma. uer. isto.

Simulatio præsumitur ex cõfessione de recepto, si uera numeratio non sequatur, & præsumitur in tribus casibus de quibus in l. ab Anastasio, secundũ Bal. in 1. no. C. mandati.

Simulatum præsumitur id, quod expressim factum reperitur contra id, quod factum est occultè. d. l. ab Anastasio, & ibi Bar. in 5. no.

Societas præsumitur contracta inter plures simul negociãtes separatim habitantes. item p̃sumitur societas contracta inter fratres habitantes & ponẽtes lucrum in communi. fusius Firman. uer. societas prę dicta uera, nisi unus sit pupillus, alter non. item si uterq. est maior, sed non præsumitur cõtracta societas inter fratres in uita patris. si tamen ipsi fratres post mortem patris possederunt diu hæreditatem paternam, & simul communiter expensas fecerint prę sumitur societas. Firman. ibi.

Socius præsumitur contrahere communi nomine, secundum Innoc. in c. dilecta, de excessibus prælato.

Solemnitas intrinseca præsumitur, sed non extrinseca, etiam ex cursu temporis, in casu, quo

cadit possessio, uel quasi, aliàs sic, uide tamen Firma. ubi supra, solemnitas item extrinseca, negata per partem non præsumitur, solemnitas extrinseca præsumitur, si defectus eius non allegetur, item non præsumitur ex cursu loci, temporis, quando principaliter agitur de damno alterius. uide tamen Alexan. consil. 113. nu. 5. in 1.

Solemnitas cum præsumitur, præsumptio iuris est, contra quam probatio cōtraria admittitur. item solemnitas non præsumitur, quando ius dicit formam probari. Firman. in reperto.

Solutio præsumitur fieri nomine proprio. l. & magis. ff. sol. & Alexand. in l. 1. in fin. & sequen. C. de iure delibe.

Soluens precium pro re communiter empta an præsumatur soluisse de propria pecunia. Bar. & Docto. in l. 2. C. pro socio. Roma. consi. 3. uiso themate, uersi. item hoc dicendum. Cepola cautela 118. incip. si unus ex fratribus, & Firman. in repertorio.

Sponsalia an præsumantur de p̄senti, uel de futuro, & facta palam præsumuntur, per uerba de præsenti, aliàs de futuro. Firman. in repertorio, uer. sponsalia.

Statuta scire præsumitur incola. Firman. uer. statuta.

Statuentes præsumuntur sapientis a quibus condenda sunt statuta. Firman. uer. statuta.

Subscribens præsumitur consentire, & scienter facere, nisi cōtrarium probetur. Firma. uers. subscribens.

Suus præsumitur hæres, & tenetur in dubio ad debita patris. Firmanus in reperto. uer. suus præsumitur.

Scriptura priuata, si est talis, quę solet fieri inter præsentes, pręsumitur præsentia. Alciat. cōs. 6. num. 11. in 1.

Successio ab intestato defertur secundùm præsumptam mentem decedentis, qui uidetur se conformare cum dispositione legis. Alciat. consil. 7. nu. 11. in secundo.

Scire quilibet præsumitur iura. l. leges sacratissime, C. de legib. & istud est, quia si nescit, sibi imputet, qui non consuluerit scientes Alciat. consi. 33. num. 30. lib. 2.

Quælibet res præsumitur libera a seruitute. Alciat. consi. 4. nu. 25. lib. 4. & seruitus aquæ non præsumitur, nisi probetur concludenter. Alciat. consilio 27. num. 5. lib. 5. uide pro controuersia, quæ nunc pendet.

Spurium in dubio quem esse lex præsumit, quæ præsumptio legis habetur pro plena probatione. glo. l. si tutor. C de pericu. tute. Alci. consi. 52. n. 5. in 5.

Ex

Ex eo, quod subsecutum est, præmitur, quod prius actum fuerit. Alciat. consil. 121. nume. 2. lib. 5.

Lex magis præsumit pro sententia, quæ de se facit plenam fidem. Alc. consi. 129. lib. 5.

Subditus præsenti tempore præsumitur etiam retro fuisse eadem qualitate subditus. Alci. consi. 6. nu. 13 lib. 6.

Sententia lata ex præsumptionibus inductis aduersus non exhibentes rationes nunquam trãsit in rem iudicatam, quin repertis rationibus, & exhibitis iterum cognoscatur.

Seruitus præsumitur ex longissimis seruitiis. glo. uer. ancillam & Bald. in l. 2. C. de ingen. & manu.

Seruitus non præsumitur, etiam si uicinus sit in quasi possessione seruitutis, quia probari debet. Firman. uer. seruitus probatur.

Signum in animali facit præsumi animal esse eius, cuius est signum, idem de ballis mercatorũ. Firma. uer. signum. nu. 8.

Similitudo præsumitur à paritate, uel maioritate rationis nõ à minoritate. Firma. uer. isto.

Simonia præsumitur committi in modico ratione personæ. Firma uer. isto.

Simul facta præsumuntur, quando non constat de interuallo temporis, maxime de eodem loco & iisdem testibus. Firma. uer. simul.

Simulatio non præsumitur, si constat de ueritate actuum. Firm. uer. isto, nu. 9. & quando simulatio contractus in fraudẽ usurarum præsumatur. decis. Pedemon. 95.

Simulatio præsumitur ex confessione de recepto, si vera numeratio non sequatur. Firmanus ibid.

Ex quibus causis possit simulatio præsumi. Vitalis fusius in trac. clausularum pagi. 254. cũ seq. in 2. impressione.

Simulatio in cessione an præsumatur. Firman. uer. cessio. uer. 3. & 5.

Simulatio in tribus casibus præsumitur. Firma.

Simulatum præsumitur id, quod expressum factũ reperitur cõtra id, quod est occultè factũ. Firma. ibi.

Societas præsumitur contracta inter plures simul negociãtes, etiam separatim habitantes. & præsumitur contracta inter fratres habitantes & ponentes in communi, uide omnino. Firma. uer. societas, item societas præsumitur contracta ex qualitate personarum, & rerũ. ibi, & præsumitur contracta inter fratres, qui diu communiter possiderũt hæreditatem paternam, non si minori tempore, nisi & bona communiter

habuerint,& simul cõmuniter expensas fecerint.& non pręsumitur societas cõtracta inter fratres in uita patris ibi. uide omnino. Et non præsumitur contracta societas per cõmunicationem fructuũ, ibidem. Firmanus, Guido Pap.consilio 2.

Socius uendens in dubio uidetur uendere partem suam rei cõmuni, si emptor sciebat, sed si ignorabat, non debet decipi unde debetur ei euictio ꝑ parte, pręsumitur autem scientia, uel ignorantia ex quantitate pretii. Firma. uer. socius uendens, fol. 76. in 4. parte.

Socius præsumitur contrahere communi nomine. secundum Inno. in c. dilecta, de excessib. prælato.

Solennitas intrinseca præsumitur, sed solennitas extrinseca non præsumitur etiam ex cursu temporis in casu, in quo cadit possessio, uel quasi, aliàs sic Firma. uer. solennitas, & solennitas extrinseca præsumitur ex diuturnitate temporis, & solennitas extrinseca negata per partem nõ pręsumitur, & solennitas extrinseca præsumitur, si defectus eius non allegatur, & solẽnitas extrinseca nõ præsumitur ex cursu longi tẽporis, quãdo principaliter agitur de damno alterius. item solenniras cum præsumitur pręsumptio iuris est contra quam probatio contraria admittitur, & solennitas non præsumitur, quando ius dicit formam probari, & an solemnitatis sublatio præsumatur, ibi. & solẽnitas præsumitur ex longa ꝑstatione. Firma. ubi supra uer. solennitas, uide omnino.

Solutio debiti præsumitur ex cãcellatione instrumenti. Bar. in l. fullo. §. q. tabulas, circa prin. ff. de furtis.

Soluisse præsumitur pro toto tẽpore præterito illud totum, qđ soluere debebat ille, qui soluit pensionem trib. annis proximè præteritis, nisi contrariũ probetur, & hoc non solum habet l. cum in emphyteuta, sed etiam in simplici colono, uel conductore. Firmanus uersic. soluisse, nu. 59. fol. 78. col. 3. in fi. cum seq. parte 4.

Scientia præsumitur ex qualitate factorum & patientia, & circa hoc sufficiunt coniecturæ, & præsumptiones & actus notorii, qui uerisimiliter cadunt in notorium. Parisius cons. 111. nu. 35.

Solutio præsumitur fieri nomine proprio. l. & magis. ff. de solut. & Alex. in l. 1. in fi. C. de iure delib. & soluens precium pro re communiter empta, an præsumatur soluisse de propria pecunia. Firma. uer. solutio a quibus personis uer. 12. fol. 79.

Spon-

Firma-

Firmanus uer.isto.

Surditas ex pręterito non pręsu mitur in pręsenti. Bar.in l.fi.de. bon.possessio.furio. infanti de lata.in uer.sed licet.

Suspectus pręsumitur, qui sponte facit, nisi probet contrariũ. item qui fugit. item ex mala conuersatione. item ex malis moribus, non propter paupertatem. Firmanus uersicu. suspicio.

Societas non pręsumitur contracta, nisi ex actibus & pręsumptionibus, qui non possunt fieri, nec geri citra ius & nomen societatis. Parisi.in cõsi.86.nu. 8.in 1.uol.

Si scriptura pręsentata reperitur falsa in uno, in omnibus præsumitur falsa. ita & a fortiori reperta uera in maiori parte debet pręsumi uera in omnibus. Parisius consi.90.nume.4.in 1. uolu.

Sententia debet notificari, alias quis non dicitur scire, nisi certificetur de eius tenore. Firm. uer.notificatio, ad fi.col.fi.

Solutione alicuius pręsumitur cõtra ipsum. Cast.consil.387. ubi & econtra solutionẽ recipiens habet præsumptionem contra in 2.uolu.

Sententia. in sententia non præsumitur, nisi illud, quod dictũ est.l.1.C.si plures una sentẽtia, cum sim.ut per Parisium in cõsilio 103. nu.2. in 1.uolu. uide omnino, ubi & alia no.& quando in dubio non præsumatur iudicem super toto iudicasse. ibi.nu.11.12. & seq.

Statutum loquens de uenditione nõ habet locũ in uẽditione præsumpta, sed uera. Parisius consi.82 nu.14.cum seq.in 3.uolumi.

Statutum pręsumitur potius uelle conseruari alia statuta, quæ ab eodem fonte processerunt quàm ius cõmune Dec.consil. 110. nume.1.in 3. uolum. uide omnino Grammaticum, decisi.Neapoli.79. per totum, & Fel.omnino in ca.sicut.col.15. uer septimo & ultimo declara prædicta.Ias. consil.89.ad fi.in 1.uolumi. uide omnino Rolandum à ualle in consilio 97. num.10.qui dicit communem opi.

Solennitas consensus capituli, & tractatus, & aliæ solemnitates requisitæ in alienatione bonorum ecclesię propter diuturnitatem temporis præsumuntur interuenisse.Dec. consil.409.& in consi.36.nu.1. & licentia Papæ, ibid.nu.2. Decius etiã in l. 1.in 2.le. nu.82.C. qui admitti ad bon. possessionẽ uide oĩno, ipsum Decium, & Gozadi. in consi.73.ubi fusissimè de solẽnitate extrinseca, & alia ibi no. digni. Et pręsumptio, quòd solemnia interuenerint in alienatione rei ecclesiæ, non inducitur

citur spacio 10. annorum, sed 30. Ruin. in consi. 86. num. 5. in 1. vide Socin. iuniorem in cõs. 22. num. 16. in 1. volum. & per totum illud consilium, ubi de communi attestatur, & alia bona deducit ad hoc uide omnino pro d. Coia. item solemnitas debita præsumitur, quòd interuenerit ex temporis diuturnitate, & antiqua possessione, & si enunciatiuè nullũ uerbum de tali solemnitate sit facta mentio. Socin. iun. in consil 56. nume. 4. & 21. in 1. uide omnino, ubi contra Coiam, in emphyteusi propriè, ubi num. 21. dicit, quòd regula, quę se habet, quòd ex antiquitate temporis pręsumantur omnia solemniter acta, etiam respectu extrinsecæ solemnitatis, posito, quòd sufficerent 30. anni, debet intelligi, quando ex lectura instrumentorum non constaret solemnitatem non interuenisse, puta, quòd in instrumentis de solemnitate fiat mentio enunciatiuè, secus si nulla fit mentio. nam tunc per euidentiam facti constat non interuenisse solẽnitatem, qua nulla est efficacior probatio, uide omnino ipsum Socin. ubi supra, maximè num. 21. & per totum illud consilium in 2. volum. uide omnino, ubi uidetur de directo contra ipsum Coiam, vide omnino Benedic. in repertorio Abb. in uer. solemnitas, ubi fusissimè de solemnitate, vide omnino etiã Machellum patrocinio 33. nu. 10 ad fi. uer. Respondetur, ꝙ ex dictis, ubi pro Coia. contra Socin. uide Parisium in consil. 125. num. 33. uide tamen omnia Moro. de fide treg. & pac. par. 2. q. 72. & diuturnitate tẽporis præsumitur de forma requisita in alienatione bonorũ ecclesiæ, & an pręsumatur extrinseca solemnitas propter diuturnitatem temporis. Dec. consi. 409. num. 8. & patientia & scientia eius, qui actum impugnare potuisset, si interuenit cum diuturna perseuerantia pręsumendum est, quòd solemnitas actus interuenerit, secus, si ille, qui cuius requirebatur consensus nõ habuisset notitiam. Dec. ibi. num. 13.

Sanæ mentis in dubio quis præsumit. Dec. 1 cõs. 489. nu. 13. Corneus in consi. 21. in 2. litera A.

Simulatio non præsumitur. Dec. consi. 491. num. 4.

Simulatus contractus præsumitur ex coniecturis & præsumptionibus, & simulatus contractus pręsumitur, si post alienationem fundi, ille, qui alienat, remanet in possessione. Dec consi. 692. per totum coniecturæ autem sumuntur ab his, quæ geruntur ante actum, in actu, & post actum. Socin. consi.

quum. Calca. consi. 8. num. 5. & consi. 76. nu. 1.

Simulatus contractus præsumitur ex sanguinis coniunctione. Calcaneus consil. 26. nu 20. & quãdo quis est solitus dare ad usuram. & ex modicitate precii, & pacto de retrouendendo, ibi. nu. 18. uide omnino.

Scripturę inuentæ sunt ad perpetuam rei memoriam, & multũ pro factis, & scripturis antiqs prę sumitur. Calc. consi. 90. numero 3.

Scientia pręsumitur de eo, quod publicè fit. Gozadi. consi. 8. numero 31.

Solennitas extrinseca ex diuturnitate temporis præsumitur. Gozadi. in consi. 11. nu. 11. etiã si non fuerit à notario enũciata, fallit secundum Rui. in cõsi. 32. nu. 19. in 5. quando pręsumptio ius aduersatur. Et solennitas extrinseca p̃sumit̃ ex diuturnitate tẽporis ratione probitatis personæ egregie actũ exercẽtis, licet aliàs secus. ibi. num. 12. item solennitas nunquàm pręsumitur in præiudicium alterius. Gozadi. consil. 73. nu. 5. item solennitas nunquam præsumitur, qu ando de eius defectu apparet ex serie instrumenti etiam ex longissimo temporis cursu, ibid. nu. 9. & nu. 28. item solennitas exp̃ssa, uera, & non præsumpta requiritur, quando aliàs uerba dispositionis nihil operarentur ibi. Item solennitas requisita præsumitur adhibita, quando quis possedit 10. uel 20. annis sciẽte, & patiente domino. ibi. nu. 19. item solennitas etiã prę sumitur in præiudicium tertii ex longissimo temporis cursu scilicet 30. annorum. item solẽnitas præsumitur, quando interuenit scientia, & patientia illius, cuius auctoritas, & consensus requiritur, item solẽnitas extrinseca, ex longo temporis cursu præsumitur. ibid. numero 20.

Solennitas mandati præsumitur ex diuturnitate temporis. Gozadi. in consi. 73. nu. 23.

Sententia, licet non probet contra alios, tamẽ facit indicium & præsumptionem. Gozadi. in consi. 73. nu. 25.

Sententia ex diuturnitate tẽporis pręsumitur solenniter lata, si non appareant acta. Gozad. in consi. 73. nu. 26.

Solennitas non scripta non præsumitur, quãdo apparet, quòd multæ aliæ fuerunt enunciatæ & scriptę, seu obseruatę, sed p̃ omissa habetur. Gozadi. in cõsil. 84. nu. 9.

Simulationis præsumptio, quę fit ex eo, quòd emptor nunquàm possessionẽ habuit, procedit, quando tractatur de præiudicio tertii. Gozadi. consilio 94. nu. 55.

quam non est iuris & de iure. ideo admittit probationem in contrarium, quæ fit per inspe-ctionem actorum, & processus. Rui. consi 66. nu. 3. & ex cursu. 10. annorũ præsumitur, quòd interuenerit in actu gesto solennitas, sine qua ualere nõ poterat, ut est commissio iudicis in citatione. ibi. nu. 4. item solennitas præsumitur interuenisse ex diuturnitate temporis, si de scientia illius constet ad quem res pertinet. Ruinus consilio 116. nume. 5. in primo volum.

Sententia dicitur nulla, si lata alia die, quàm pars fuerit citata, nec ex diuturnitate temporis oritur præsumptio ualiditatis, si constat contrarium ex inspectione, processus. Ruin. in consi. 28. num. 20. & ubi non constat de auctoritate iudicis pro sententia non pręsumitur, licet tres essent cõformes, ibi. nu. 19. in 4. uol.

Solemnia nõ præsumũtur ex diuturnitate temporis, quãdo de actu uerè non constat, sed p̃sumptiuè. Ruin. consi. 29. nu. 4. in 4. uide omnino ubi exemplificat in filio, quando filius scilicet expresè facit actum, qui citra ius & nomen hæredis fieri non potest, ut quia hæreditatem sibi delatam retinuit. nam si retentio fuit diutina, præsumitur, quod hoc fecerit iussu patris, sed ubi de actu nõ constat uerè, sed præsumptiuè, putà: quia non constat de diuisione, sed titulus diuisionis præsumitur ex diuturnitate temporis, & tunc non præsumuntur omnia solenniter acta, & est ratio, quia concurrerent duæ præsumptiones & improprietates, quia præsumeretur titulus diuisionis ex cursu dicti temporis, & ex eodem tempore præsumeretur solennitas extrinseca circa titulum præsumptum contra l. 1. C. de dotis promis. quòd duo specialia &c.

Non pręsumitur pro rectitudine sententię, si non appareât acta ualida, & processus in contrarium. Rui. consi. 48. nu. 5. in 4.

Simulatio alienationis, ut præsumatur, requiritur, quòd alienans steterit aliquandiu post alienationem rei in possessione. Ruin. consi. 64. num. 9. in 4. uolum.

Scire unusquisque pręsumitur, q̃ geruntur in domo sua. Ruinus in consilio 162. numero 8. in 4. uolum.

Scientia præsumitur ex uicinitate. Ruin. in consilio 173. nume. 10. in 4.

Successores præsumuntur possidere ex titulo primęuo, q consideratur ad inducendam malam, seu bonam fidem. Parisi. consi. 23. nu. 105. in 1.

mero primo.

Scientia præsumitur in his, de quibus est fama. Crauetta consil. 57. num. 10.

Scire præsumitur instrumentum, qui de eo mentionem facit. Crauetta consil. 65. num. 7. in primo.

Scire præsumitur contenta in aliquo papiro, qui in ea quid scribit. Crauetta consil. 73. nu. 39. in 1. scire etiam præsumitur quis contenta in scriptura, quæ fuit apud eum. Crauetta ibi. num. 39.

Scientia præsumitur ex uicinitate temporis & loci. Crauetta consi. 74. num. 2. & qui scit de parte instrumenti, præsumitur de toto scire. Crauetta consil. 74. num. 2. in 1 uolum.

Scholaris accipiẽs pecunias mutuo præsumitur illas utiliter expẽdisse in necessitates scholasticas, & pater accipiens pecunias mutuo de tempore caristiæ præsumitur illas expendisse pro alimentis familiæ. Crauetta in consil. 91. num. 5. in primo.

Scire præsumitur quilibet de prouincia factum in una parte prouinciæ, quando illud factũ cõcernit totam prouinciam. Crauetta in consil. 121. num. 3. Item scientia præsumitur in his, qui simul habitant & communiter uiuunt. Idem Crauetta consi. 123. num. 1. in 1. & scire præsumitur quis de bonis communiter possessis quomodo & qualiter obuenerint. ibi. nume. 3. item præsumitur scientia ex qualitate facti, quãdo est tale factum, quod uerisimiliter solet in notitiam deuenire, & scire præsumitur quis testamentum alterius ex eo, quòd possidet bona eius hæreditaria, quando illa aliàs licitè possidere non posset, ibi. num. 4. & scientia præsumitur ex his, quæ communiter fieri solent. Item scire præsumitur instrumentum, qui illud producit, idest, quòd ante de eo notitiam haberet, ibi. num. 6. vide omnino totum illud consilium, ubi de sciẽtia fusissimè.

Solutio in dubio præsumitur facta de pecuniis propriis soluẽtis, nisi aliud ex cõiecturis suadeatur. Crauetta consil. 129. num. 2. item solutio præsumitur facta de pecuniis communibus, quando ità de facili fieri poterat, ibi. num. 8. & an debitum præsumatur solutum, quando creditor creditori soluit, ibi. num. 3.

Simulatus præsumitur contractus ex sola confessione, quando non constat de numeratione precij, in materia suspecta. Crauetta consi. 145. num. 7. & ibi quãdo cessat simulationis suspicio, uide quando contractus præsumatur, uel non præsuma-

fiunt a prela.

Præsumitur pro sententia, q̃ transiuit in rem iudicatam. Abba. in ca. lator, nu. 3. de re iud.

Statutum, uel alia dispositio loquens de nupta, uel de matrimonio habet locum in matrimonio præsumpto, uel nondũ consumpto. Bal. cons. 199. in 3. parte, nu. 1.

Si scientia testamenti non præsumatur, & sint substituti pupilli; & sit auia, an interim substituti excusentur à petendo tutores, donec auia repudiet adeò, quòd si pupillus decedet non petito sibi tutore per substitutos, nec per auiam infra annum substituti succedẽt pupillo exclusa auia. Bal. cons. 410. in 3. parte, num. 1.

Scientia testamenti non præsumitur. Bal. consi. 410. in 3. parte, nu. 3. nisi ut per Parisiũ consil. 91. nume. 47. in 2. uolu.

Simulatus cõtractus emptionis, & uendi. quando præsumatur. Bal. consi. 464. in 3. parte, num. 3. & 4.

Sententia, an pro ea presumatur. Bal. consilio 492. in 3. parte numero 2.

Simulatus cõtractus ex sola paucitate precii non præsumitur. Bal. consi. 325 in 3. parte, nu. 2. ex quibus autem contractus simulatus præsumatur. Bald. in consilio 438. in 5. parte, numero 2.

Scriptura thesaurariæ presumitur uera & non simulata. Bal. consi. 400. nu. 10. in 5.

Præsumitur pro sententia arbitratoris. Bal. consi. 227. nu. 5. in 1. parte.

Solutum non præsumitur dupliciter. Bald. consilio 265. numero 5. in 1.

Solenniter acta an presumantur. Bald. consilio 381. numero 2. in primo.

Statuti ratio præsumitur multiplex, & non unica. Paris. consil. 41. nu. 74. in 3. uol.

Scientia explicita, an præsumatur testati, uel intestati. Bald. consilio 392. in 1. parte in principio.

Scientia, uel ignorantia an præsumatur per coniecturas. Bal. consi. 392. in 1. parte, nu. 1.

Pro sententia absolutoria præsumitur. Bald. consi. 79. numero 2. in 5.

Sententiæ quę presumantur, & q̃ non presumãtur, nisi appareat processus, & quę nõ in iudiciis uel sententiis Bal. cons. 399. in 4. parte, nu. 1. & presumitur ꝓ sententia. Soc. consi. 242. nu. 7. & magis presumitur pro iustitia sententiæ, quàm pro rititudine. Soc. in consi. 158. nu. 12. & presumitur pro sentẽtia, etiã secundi decreti lata in absentem, & contumacem, quæ trãsiuit in rem iudicatam. Soc. cõsil. 158. nu. 9. in 2.

Præsu-

Prǽsumitur pro solennitate enunciata. Soc.consi.158. nume. 18. in 2.uolu.

Et præsumuntur omnia solenniter acta, & in actu interuenisse ex diuturnitate temporis. Soc.consi.46.nu.41.uol.4.Cor. consi.304.rem arduam.litera B,in 3. Cephalus consil.31. nu. 48.in 1.& 238.nu.17.in 2.

Pro sententia prǽsumitur, quòd in dubio sit iusta. consi.95. numero 8.in 2.Soc.iun. consili.4. nu. 3.in 2.& consi.39.nu.4.in j. Paris.consi 91.nu.56.& seq.scilicet quo ad iustitiam, secus est, quo ad rectitudinem processus.Rolan.consi.63.nu.5 & 34.in 1.

Solennitates extrinsecæ propter antiquitatem præsumuntur. Corn.in consi.144.litera D, in 4.uol.uide omnino Dec.in cõs. 409.& p̃sumptio sonat in specialitatem quandam. Corn.cõsil.45.litera A,in 4.uol.& præsumptio operat̃, ꝙ ubi sunt pares probationes ille obtineat,qui habet præsumptionẽ pro se.Corn.consi.91.litera 3. in 4. & prǽsumptio iuris, licet nõ requirat probationem,tamen requirit allegationẽ. Corne.consi.29.litera G,in 4.

Prǽsumptio iuris, & de iure est probatio clarissima, & habet locum in statuto requirente probationem instrumẽtalem. Ias.in consi.25.in 1.uol.sed ad puniendum inquisitum nõ sufficit.idem Ias.in consi.111.in j. uol.uide Rui.consi.69.nu.7. & 14.uol.5. uide omnino etiam Rui.consi.17.nu.7.uol.4.& cõsil.62.nu.21.uol.5.

Scire quis prǽsumitur, quod publicè dicitur,seu de quo publica est fama Cur. iun.consil.20. nu.5.in 2. Capicius deci. Neapo.69 nu.18.& Gramma. deci. 36.nu.15.Bart.in l.Celsus,nu.6. ff.de usucapionibus, an præsumatur per sententia processu in dubio reuocato. uide omnino Lanfrancum in c.quoniam contra,numero 39. de probat. in princ.

Prǽsumptio ut inducatur, quòd solennitas interuenerit,quantum tempus requiratur. Soci. iun.consi.22.nu.17.

Prǽsumptio scientiǽ oritur ex fama.Aret.cons.122.nu.1.

Prǽsumptio pro sententia,uel solennitate cessat,quando ex ꝑductis de defectu apparet,etiã si diuturnitas temporis adsit. Rui consi.62.nu.19.uol.5.

Simulationis prǽsumptio sublata esse dicitur ex eo, qui contractus executionem, & effectum habuerit,ac longo tempore seruatus fuerit. Rui.cõsi. 215.nu.13.uol.1.

Solennitatis prǽsumptio contrariam recipit probationẽ. Rui. consi.154.uol.5.nu.13. puta ẽt ex inspectione ĩstrumẽti. Rui. consi.

consi.41.num.18.uolum.1.

Præsumptio ex unitate sermonis præsumptioni, quæ oritur & sumitur ex mente testatoris cedit. Ruin. consi.3.num.12.uol. secundo.

Scire quis præsumitur, quæ gerũtur in eius domo. Ruin. consil. 162.num.8.uol.4. & 162.num. 8.uol.3.

Simulationis insurgit magna præsumptio, si uenditor semper remansit in possessione. Est communis opinio secundũ Corn. consil. 205. in præsenti colum.1. uer. nec uidetur, vol. 3. de quo Gribal. in suo communium opinionum, uer. uenditio. ibi. quando uenditor &c. Et si semper pro re uendita sustinuit & soluit onera & collectas, & quando remansit in suo æstimo, & quãdo ultra ueram sortem redimendo debebat soluere plus. Et si est factum pactum, ꝙ teneretur omnes expensas soluere, uide omnino Parisium consi.55.nu. 53.& sequen. in 1 uolu. & præsumptio simulationis, quæ arguitur ex naturali coniectura, & ratione intellectus est satis ualida. Paris. consi.86. num.37. in 3. uolum. item si uendens cum pacto retrouẽdendi erat in paupertate & necessitate tempore alienationis. Roland. consi.40.num.37.

Soluere indebitum quis non præsumitur. Parisius consilio 21. num.24.

Præsumitur pro re iudicata & sententia, nisi constet de nullitate ipsius. Parisi. consil. 125. num.31. & sequen. nec præsumitur, quando in ea non fuere enumeratæ solemnitates, ibi. num.33. idem & quando contra appellatio. ibi. num.34. vide tamen Gratum respon. 122.num.3.uolum.1.& pro tela iudiciaria ipsius sententiæ præsumitur. Gratus respon. 122.num.2. volum.1. Riminal. consi.147.nu.11.& consil.274. num.18.& 19. Brun. inter consil. feu. consi.115.nu.22.& Soci. consi.39.num.4.in 1.vol. Mart. plenè consi.38.num.4.& 8.seq. & ibi Plotus in addi. & Marti. consi.45.num.6. Roland. consi. 10.num.25.in 2.

Præsumuntur omnia processisse scienter, solemniter & iuridicè ex cursu temporis. Parisius consi.25.num.44. ult. uol. Rimin. consi.430.num.10.

Præsumptio, quæ insurgit a solitis adeò potens est, ut rem ita esse credatur, nisi contrarium probetur. Gratus respon. 13. num.39.uol.1.

Statuti præsumptio fortior tollit debiliores. Gratus respon. 54.num.54.uolum.1.

Præsumptio non est pro eo, qui asserit se soluisse. Gratus resp. 75.num.33.vol.1. fallit, ut ibi.

Præsumptio & coniectura, quòd solitus erat præstare defunctus in interpretando legato alimentorum omnibus aliis præfertur. Gratus respon. 87. num.2.in 1.

Præsumptio, siue coniectura animi disponentis, quę insurgit ex solemnitate adhibita, uel non adhibita succumbit, & tollitur, quando ex uerbis expresſis constat de uolunta e disponentis. Gratus respon.7. num.26.in 2.uol.

Præsumptio, siue coniectura euitandæ superfluitatis est potēs ad corrigendum.Gratus resp. 126.num.37.

Præsumptio simulationis cessat, quando fit in instrumento longo interuallo facto ab alio. Rimin.consi.216. num.27.

Præsumptio est, quòd scholaris accipiens pecunias mutuo illas utiliter expenderit in necesſitates scholasticas, et pater accipiens pecunias mutuo de tpe caristiæ præsumitur illas expendisse pro alimentis familiæ. Crauetta consil. 91. num.5.

Præsumitur forensis ignorare statuta alterius ciuitatis. Ripa respon.lib.1.c.2.num.17.

Præsumitur quilibet scire statuta suæ ciuitatis. Ripa respon. lib.1.c.2.num.18.

Præsumptio; quæ pro sententia esset; quando processus non appareret, tollitur ex actorū inspectione. decis.Neapo.per Capiccium 69.num.28.

Sententia præsumitur lata infra instantiam propter longinquitatem temporis, licet de ea nō appareat. Grammatic. decis. Neapo.24 num.2.

Sententia habet pro se præsumptionem, quòd acta iudicij p̄cesserint, si transiuerit in rem iudicatam, & etiam, quo ad rectitudinē processus, & quo ad instantiam. decis.Neapolit. per Granmat.24. num.3.

Pro sententia pręsumi debet, maximè cōtra absentem, si elapsum fuisset biennium post sententiam, quia tunc etiam sine actis præsumēdum est pro ea. Grammat. decis. Neapoli.24. num.8.Cæpha. consil. 180. nu. 1.in secundo.

Præsumitur pro sententia, quæ transiuit in rem iudicatam, siue lata fuerit in præsentem, siue in absentem & contumacē uerum, uel fictum. Granmat. decis.Neapol.24.num.13.

Socij nominatio facit præsumptionem in casibus exceptuatis, in quibus quis potest interrogari de sociis, sed requiritur esse legitima præsumptio, ad hoc ut faciat legitimum indicium ad torturam. Gram. decis.Neapol.28. num.2.

Scire præsumitur quis, quod cōmuniter aliis innotescit. Grāmat.

mat.decisio. Neapo.36. nu.19. sic & omnes de prouincia, ibi. num. 20. sic & regnicolæ, nu. 21. & 22. excusantur infirmi grauiter, & minores, ibi. numero 23.

Præsumptio est, quod nemo uelit extraneas successiones suis præferre. Alba consilio 24. numero 4.

Præsumptio simoniaca ex signis, & coniecturis probatur, uide Alex. de Neuo inter consi.cri. consi.97.num.12.

In statuto requirente probationem sufficit præsumptionem legis. Cassaneus in consi.Burgun.fol.80. nu.28. Nã præsumptio legis dicitur veritas, ibi. num.27.

Præsumptio fraudis, falsitatis, aut doli inducitur per ea, quæ contra stylum debitum efficiuntur. Cassane. in consuetu. Burgun.fol.1.nu.12.

Præsumitur contra aliquem, aut pro aliquo ratione malæ, aut bonæ societatis. Tiraquell. de legibus connubialibus in l 5. num.29.

Præsumptio oriens ex possessione diuturna longissimi tẽporis facit præsumi omnem solẽnitatem. Alc.consi.45. numero 2.lib.1.

Nemo præsumitur quicquàm debere alteri, & tamen solutio inducit cõtrariam præsumptionem, adeo ut is qui solutũ repetit teneatur ipse probare, quod esset indebitum. Alciat. consi.16.nu.6.in 6.lib.

Scientia præsumitur ex longinquitate temporis, & patientiæ præstitæ. Alcia.consi.29.nu.17. lib.8.

Seruitus nõ præsumitur, nisi quatenus concludenter probetur Alciat. consilio 27. numero 5. lib.5.

Præsumptio est contra solitum delinquere. Port. consilio 30. numero 22.& consilio 147.numero 64.

Præsumitur contra illum, q interpellatus non soluit, & postea eo tempore offert, quo nemo est, qui recipiat, & ecõuerso. Cepha.consi.8.nu.8. in 1.

Præsumptio subornationis est cõtra testes, qui deposuerunt postquàm locuti sunt cum parte. Rolan.consi.38.num.3.in j. libro.

Scire præsumitur quilibet, quæ in domo suo geruntur. Alc.consi. 5.nu.14.in 1.lib.

Spurius in dubio quis non præsumitur, sed naturalis, ut euitetur suspicio delicti, quòd quis damnatum coitum commiserit. Mattheus Brunus Ariminẽsis inter consi. ultimarum uoluntatum per Zilettum, in cõsilio 175. nu.66. uide omnino contra Dantem Sogarium Doctorem.

Præsumptio 30.annorum, quas so-

lennitates nō faciat uideri interueniſſe. Ceph. conſil. 171. nu. 40. in 2.

Præſumptio ſciētiæ grauat eum, contra quem militat ad probandum errorem. uide Bellonum ſupputationum lib. 2. capitu. 6.

Præſumptio eſt pro ſententia, in qua pronunciatum fuit aliquē eſſe ſanæ mentis. Crot. in cōſ. 5. num. 8.

Præſumptio eſt, ꝙ ſenatus Principis non proferat ſententiam iniquam. Rolandus in cōſ. 38. nu. 19. in 2. uol.

Non præſumitur pro ſentētia iudicis, cui de nocte traditus fuit proceſſus, & de mane iudicat, ita nec pro decreto, quia præſumitur facta ſine cauſæ cognitione. ita Bar. in l. prolatam. C. de ſenten. Hier. But. in l. ſciendum ff. de uerb. obli. & Pet. de Anch. conſi. 82. inc. uiſis diligēter narratis, & actitatis.

Qui ſcire debet, præſumiť ſciens eſſe, licet ſit ignorans. l. ſed & ſi pupillus. §. proſcribere. ff. de inſti. ac.

Præſumptio, quicquid reperitur ſcriptum in libro mercatoris, præſumitur ſcriptum de eius mandato, & uolūtate. Crauetta de antiquitate temporis. parte 1. nu. 277.

Sanus quilibet præſumitur. Ripa de Peſte. nu. 483.

Præſumptio uehemens eſt, & colligitur ex ſolitudine. Gui. Pap. Singu. 917.

Præſumptionibus, & coniecturis uerificatur, quòd quis aliquid ſimulauerit, uel fictè ſcripſerit, & ſic ſimulatio probatur ꝑ coniecturas. Grāmaticus conſil. 31. nu. 9.

Præſumptio an ſit pro ſententia recēter lata, quando ab ea nō fuit appellatum. Portius concluſione 42. per totum.

Præſumptio eſt, & præſumitur ꝑ ſtatu præſenti. l. ſi ii, qui. C. de adulteriis.

Præſumptiones, ubi & quando attendantur in præſtati. ne annua, uide omnino Iac. Venentum in tracta. de annua præſtatione, parte 1. q. 6. nu. 5.

Societas omnium bonorum non præſumitur, niſi probetur. Bertran. conſ. 101. per totum. in j. uol. li. 2. ubi pro Freguia mirabiliter.

Præſumptio ſit pro ſententiæ ſolennitate. Afflic. deciſ. 345. numero 9.

Præſumitur quòd unica præſtatio, ſiue ſolutio ſit facta per errorem, niſi ut per Millium in reperto ubi & alia circa præſumptiones.

Præſumitur in dubiis, quòd ſententia eſt lata contra abſentē. Millius in reperto. & pro ea ꝑſumitur, quòd ſit ritè, & iuſtè lata, quando eſt lata in præſentem non reclamantem, ſecus ſi in

si in absentem.ibi.ubi lusius.

Præsumitur sententia in scriptis lata, si dicat in persona prima nos talis iudex pronunciamus &c. secus, si dicat in tertia persona, talis iudex pronúciauit. Millius in reperto.

Præsumitur scientia in facto alieno, ubi quis debet prius inquirere de ueritate. Millius in reperto. uersic. præsumitur pro sententia.

Præsumitur, quòd sententia sit lata ex causa, de qua in actis apparet, quia sententia refertur ad acta. Millius in repert. suo.

Soluisse non præsumitur, si non fuisset obligatus, nec præsumitur error, qui tanto tempore liberare potuit. Iaco. Beneuentus in 2. parte tract. de annua præstatione, nu. 2. q. 10.

Non præsumitur quis habere sciētiam omnium, quæ continētur in codicibus librorum, ubi cō tinentur multa negocia implicita. Alex. cōsi. 84. uol. 1. alterat Bar. in l. non fatetur, & l. pe. ff. de confessis. Zasius consi. 15. in 2. parte.

Qui penes se habet testamētum præsumitur scire contenta in eo. Abb. in consil. 19. in 1. parte Alexand in consilio. 97. ad fin. seruitium non est præsumendum debitum, nisi ... per Damasum brocardo 96.

Sacerdos an quis præsumatur ex eo, quòd vocatur dominus, uel donnus Ioannes. Firma. in reperto.

Sacerdotium non facit præsumi alios ordines præcessisse. Firma. isto uer.

Scientia præsumitur post duos mēses à die publicationis, vel ad arbitrium iudicis. Firman. isto uer.

Statuti ratio talis esse præsumitur, qualis esse tenetur. Cacherannus decisio. Pedemont. 59. nume. 10.

Quāuis pro sententia recenti nō præsumatur sine processu. tamen pro ualde antiqua ac illius processu, & narratis in ea præsumitur, quamuis acta nō reperiantur absque alia probatione, & multo magis Cassiodorus. decis. 3. de procur.

Præsumptio est contra saluātem rem propriam, & alienam dimittentem. ubi & quomodo poterit excusare. Capra conclu. 73. 14.

Sanguinem suum nemo præsumitur habere exosum. Beluisius in rubr. de inuasore super uer. & ipsum, num. 5.

Sanguinis ratio tollit præsumptionem inferendæ iniuriæ. Beluisius in rub. de iniuriis. super uer. quòd dictus. nu. 5.

Solennitate principali probata, præsumitur cæteros interuenisse. Alciat. in rubrica de iudici. uide plura de solennitatibus, per Crauettam

peranda possessione. fol. 144. num. 116.

Scientia uitii præsumitur in eo, qui titulo lucratiuo successit, non autem in eo, qui ex titulo oneroso. Menochius de recupe. poss. fol. 179. nu. 43.

Successor singularis præsumitur ignorare possessionis, & rei uitium in qua successit. Menochius de recupe. posse. fol. 178. num. 27.

Successor non præsumitur ignorare factũ sui pdecessoris. Menochius de recu. pos. nu. 3. fol. 178.

Soluens debita, quando fructus bonorũ uix sufficiunt ad expẽsas præsumitur soluisse ex pecunia aliunde accepta. Socy. consi. 16. in princi. in 3. uolu. & ibi quid in hærede post mortẽ testatoris soluente.

Solutio canonis pro re aliqua facta per decennium, facit rem præsumi emphyteuticariam; & eo modo, quo solutum fuerit in emphyteusim soluenti concessam. Gratus respon. 76. num. 25. in 1. uol.

Præsumptio, quæ est pro sententia, quæ transiuit in rem iudicatam, scilicet in ea ordinem iudiciarium seruatum fuisse, adeò potens est, ut cõtra eam non admittatur, probatio nisi per confessionem partis. Gratus respon. 123. nu. 3. in 1.

Scientia præsumitur in his, quæ quis scire, & inuestigare tenetur. Gratus respon. 12. numer. 39. in 2. uol. uide Craue. de antiqui. tempo. par. 2. num. 23. & parte 4. nu. 31.

Sententia lata præsumitur ex cã non scripta, ubi transiuit in rẽ iudicatam. Rimin. in consi. 31. num. 14. & presumitur lata in id, quod acta sonant, & ex leuiori causa. Abb. in c. aduersario de exceptionibus, nu. 11.

Simulatus contractus uenditionis præsumitur ex paruitate precii, & pacto de permutando. Rim. consi. 74. num. 30. in 1. item ex precio rei uenditæ nõ proportionabili. Steph. de Federic. in trac. de interpreta. iuris, parte 3. nu. 21. T. 1.

Simulatio non præsumitur, ubi interuenit precium iustum, & quis cõfiteatur pciũ recepisse. Rim. consi. 155. nu. 11. in 1. uol.

Simulatio præsumitur, quãdo aliquod pactũ apponitur in alio instrumento, non in instrumẽto contractus. Rim. consi. 198. nu. 10. in 1. uol.

Socius an præsumatur acquisiuisse ex societate, & pecunia cõmuni. Rim. consi. 300. numero 93. in 2.

Solennitas omnis presumitur in conuentione. Rimi. consi. 304. nu. 11. & in rebus ecclesiasticis ibi. nu. 12. ex diuturnitate temporis lib. 2.

Si agatur de instrumento facto longissimo tempore 30. annorum,

tum, quo tempore prǽsumitur solennitas seruata uide Cach. decis. 165. uide tamen postea decis. Tholosa 351. & in addi. vide de solennitate intrinseca & extrinseca plura per Machellum in uariis pro Coia. patrocinio 2. & ubi te reducit repertorium. uersi. solennitas, & & patrocinio 32. 33.

Et solennitas extrinseca etiã prǽsumitur in concessione immunitatis. Bellonus consil. 39. nu. 6. & 7. uide omnino Mod. Par. consili. 44. per totum ubi pro Coia, Crottus consilio 26. nu. 7. & consi. 12. num. 12. & uide plura de solennitate pro Coia per Cepha. consi. 47. in 1. & Cepha. consi. 162. nu. 17. in 2. & in consi. 171. in 2. uide omnino. & ibi. nu. 57. quòd solennitas extrinseca præsumitur ob mendacium, & uide Rolandum in consi. 90. nu. 39. ubi & alia in j. volu. & tam in factis antiquis, quàm recentibus, an & quãdo prǽsumatur solennitas &c. Ab. in c. in præsentia, nu. 14. de renunciatione, uide omnino fusissimè per Fel. in c. sicut, de sententia, & re iudicata, Sal. in l. 1. C. de usuris.

Solennitas extrinseca non præsumitur. Fallit ut per Rimi. in cõsil. 343. nume. 2. & 3. in 2. & per Machellum patrocinio 32. numero 8. & seq. uide omnino ẽt pro Coia, & uide etiam in sequenti patrocinio, vide quæso pro Coia.

Solutionis diuturnitas facit præsumi causam allegatam, quãdo causa & obligatio aliqua non apparet. Rimi. consi. 365. nu. 14. & 15. in 2.

Solennitas explicita, & implicita præsumi debet in instrumẽto. Rim in consi. 414. nume. 112 in 3.

Probationes ex longa solutione procedit, ubi agitur de modico præiudicio. Rimin. in consi. 430. numero 57. in 3. uol.

Sentẽtia habet præsumptionem pro se, etiam non obstante pẽdentia causæ nullitatis. Rimi. cõsi. 531. nu. 17. in 3. & magis p̃sumitur pro sententia de longinquo lata Zas. consi. 30. nu. 2. in 1. & post appellationem nũ præsumitur pro sententia. Alexan. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 16.

Scientia, & patientia eius, q actũ impugnare potuisset, facit p̃sumptionem pro solennitate actus. Ferretus in consi. 142. in 1. nu. 11.

Scientia non præsumitur, ubi antiqua instrumenta non habentur. Chassan. consilio 4. nu. 12.

Spurium quem esse lex præsumit, quæ legis præsumptio habetur pro plena ueritate. Alc. consi. 52. nu. 5. in 5. quòd intellige in casu suo. ut ibi & in consil. 1. eo. uol.

Soluere

facultates non prȩsumuntur. Barba.in trac.de prȩstan. Cardi.in 3.q.Basilica.1. partis,nu. 19.T.2.

Statutum præsumitur, quod inter statuta reperitur. Maruitius in trac.de canoni. sanc.in ultimo dubio,nu.36.T.3.

Spoliatus non prȩsumitur, q spōte renuntiat. Paui.in trac. de uisitationibus, nu.36. 3.tomo q.5.2.partis.

Scholaris talis præsumitur,qualis in uestib. reperitur.Rebuff. in tracr.de priuile.scho.in 94. priuile.nu.6.T.5.

Scholares portantes arma prȩsumunt mali. idem Rebuff. in 110.priuile.nu 3.T.5.

Scholares prȩsumuntur ignorare consuetudines ciuitatis, sicut peregrini. Rebuf.in tract. de priuil.schola.in 129.priuile.nu.5.T.5.

Sententia prȩsumitur ualida, si lata sit utraq; parte præsente, & non contradicente.Lanfrāc. de Oria.in trac.de probat.nu. 41.in prin.T.15.

Senes,prudentia maior in senib. præsumitur.Tiraquellus in p̄fa.de iure primigeniorum,nu. 85. & prȩsumuntur uirtutib.& moribus antecellere,ibid.nume.149.

Scientia facti alieni non prȩsumitur,& fundans se in scientia eā probare debet.Grammat. decis.Neapo.81.num.11. & scire quis præsumitur, quod cōmuniter scitur,& quòd ea quæ publicè in prouincia fiunt seu in aliqua eius parte, & scire omnes de regno præsumuntur ea,quȩ notoriè,& publicè fiūt in regno.idem & in uicinis. ibidem nu.19.20.21.& 22. excūsantur grauiter egroti, & minores, ibi.nu.23.& ex quib.prȩsumatur,& colligatur scientia Parisius remissiuè licèt, in cōsilio 72.nu.13.in 3.uol.

Solui ubi debeat ex qualitate p̄sonæ præsumitur.Bart. in l.sed & si susceperit.§. si libertis.ff. de iudiciis,nu.3.

Suus & necessarius, an in dubio prȩsumatur immiscere.Bar.in l filius,& in l. cum bonis.ff. de acqui.hȩre.

Scire quilibet præsumitur uires sui patrimonii. Bar. in l.quisquis.C. de rescin. uenditione.

Scire quis prȩsumitur illud,quod est sibi denūtiatū ad domum. Bar.in l.si tutor.C.de periculo tuto.& curat.nu.2.

In dubio prȩsumendum est pro subditis.Abb c. cum in contēplatione,nu.1 de reg.iur. arg. c.super hoc,de renun.& l.cum de indebito.ff.de proba.

Scire statuta quis præsumit̄ post duos menses.Abb. in cap. cognoscentes,nume.8. de constitutio.

Sententia Principis lata sine causȩ cognitione non habet præ-

sumptionem ualiditatis. Abb. in c. cum inter, numero 9. de electione.

Sinistra aliqua suspicio non præsumitur inter consanguineos incontinentiæ, dummodo sint bonæ famæ, & conditionis. Abb. in c. a nobis. de cohabit. clerico. & mulie.

Scholares præsumuntur ignorare statuta loci, cum principaliter uacent studio. Abb. in c. ex rescripto, nume. 8. de locato, & conducto.

Sententia non præsumitur iniusta ex eo, quòd sit lata contra probationes in actis factas. Abb. in c. in præsentia, nu. 2. de renuntiatio. & pro sententia præsumitur, non tamen est iuris, & de iure, nu. 4. & 10. & 11 ibid.

Solennitas præsumitur in actu emanato à uiro magnæ discretionis. Abb. in ca. 1. de clericis peregrinis, nu. 5.

Sententia præsumitur lata à iudice competenti. Abb. in c. cum in iure de of. deleg. nu. 8. & seq. intellige tamen, ut ibi.

Scholaris præsumitur facilius impetrare rescriptū quàm alius. Abb. in c dudum, nu. 1. de præsumptionibus.

Subscribens scriptæ præsumitur habere notitiam cōtentorum in dicta scriptura, & quòd intellexerit, & illis consenserit. Parisius in consilio 77. numer. 26. in 3. uolum.

Sponsalia præsumuntur facta per uerba de præsenti per immissionem annuli. Abb. in c. tenor de sententia, & re iudica.

Sententia, licet in dubio pro sententia præsumatur, & interim mandetur executioni, tamen secus est in causa matrimoniali. Abb. in c. tenor, nu. 9. de sententia & re iudica. & an sentētia præsumatur lata citata parte ibid.

Sententia in dubio præsumitur lata contra absentem. Fel. in c. tenor, nu. . de sententia, & re iud. etiam postquàm transiuit in rem iudicatam, ibid. numero 2.

Sententia an præsumatur lecta in iudicio. Fel. in cap. quoniam contra de prob. num. 32. & ibi alia de sententia.

Scriptura quando præsumatur suspecta. Albe. in l. iubemus. C. de prob.

Stipulatio an præsumatur interuenisse in instrumento, uel in scriptura priuata, quòd aliqs promiserit aliquid, nec fiat mētio de interrogatione, quæ debet præcedere, uel si testes hoc deponāt. §. si scriptum. ubi lo. Fab. instit. de inutilib. stipulationibus.

Simulatio non præsumitur, si iustum preciem confessetur. Sal. in l. si cuiuscūq;. C. ne liceat potentioribus.

Soluen-

Soluendo, qui non est, non præsumitur soluendo fuisse. Sal. in l. ex per sona, nume. 1. C. de probatio.

Simulatus contractus principalis, simulata p̄sumitur & guarentigia. Soc. l. 1, nu. 102. ff. sol. matri.

Solēnitas intrinseca regulariter præsumitur. l. sciendum. cum sim. ff. de uer. ob. fallit ut p Soci. regula. 375. ubi fusius.

Solēnitas extrinseca regulariter non præsumitur, nisi probetur ut l. quæcunq; ff. de publi. & gl. in l. sciendum. ff. de uer. ob. fallit ut per Soci. regula 376. ubi fusius.

Scire quilibet præsumitur ualorem rerum suarum. Cast. in l. ea conditione. C. de rescindenda uenditione, nisi quando est deceptus ultra dimidiam, ibi. num. 2.

Sententia an in dubio præsumatur lata præcedēte peremptorio, & citatione. Iaso. in l. 1. nu. 53. ff. de officio proconsu. & legati, uide omnino ubi residet in hoc, quòd aut fuit appellatum à sententia, & non præsumitur lata præcedente citatione, & peremptorio, nisi ĩ actis appareat. Aliàs si non fuit appellatum à sententia, quia tūc in dubio præsumitur lata præcedente citatione, & peremptorio.

Sententia lata ex præsumpta p̄sumptione nunquam transit in rem iudicatam. Ias. in l. 1. num. 22. ff. si cert. petatur.

Soluens præsumitur soluere pro sorte, & non pro usuris. Ias. in l. si post moram, ff. de eo, quod certo loco, num. 1.

Seruitus constituta præsumitur ex diutina possessione, etiam discontinua. Ias. in l. qui in aliena, num 46. ff. de acquir. hær.

Scire quilibet præsumitur illud, quod publicè scitur, & publicè est notum, & est publicè famæ in loco, ubi commoratur. Ias. in l. is potest, num. 72. ff. de acquir. hæred. & quilibet de p̄uincia præsumitur scire illud, quod publicè factum est in parte prouinciæ, quando sumus in factis concernentibus totam prouinciam ibi. nu. 74.

Scire iura quilibet præsumitur. Ias. in l. Gallus. §. & quid si tantum, num. 51. ff. de liberis & posthumis.

Stipulatio præsumitur communi nomine recepta ex his, quæ prius acta sunt, si erat actum, quòd communi nomine stipuletur. Ias. in l. stipulatio. §. quæsitum, num. 5. ff. de operis nonunciatio.

Soluendo in futurum, quòd quis efficiatur, præsumitur. Ias. in l. decem, num. 20. ff. de uerbor. obligatio.

Scientia an præsumatur propter personarum affinitatem. Bal. in

in l.si filium, num. 1. C. de libera. causa.

Scientia an præsumatur in testatore. Bal. in l. cum alienam, nu. 12. & in addi. C. de legatis.

Scientia an præsumatur. Bald. in l. quicũque, num. 3. & in apostillis, C. de seruis fugitiuis.

Suspicio an presumatur in parua quantitate. Bald. in auth. sed iam, num. 3. C. de dona. ante nup.

Suspicio & p̃sumptio an & in quibus differant. Bal. in l. quamuis, & in apostillis, C. ad l. Iul. de adulter.

Stipulatio præsumitur, si in instrumento reperitur interrogatio & responsio. Angel. in l. iurisgen. §. quòd ferè, num. 2. ff. de pactis.

Solennitas intrinseca & extrinseca quãdo præsumatur. Alex. in l. scien. ff. de uerbor. obliga. num. 12. item solemnitas intrinseca præsumitur regulariter, limita non procedere in solennitate testium, ibi. num. 13. & non præsumitur solemnitas intrinseca in solemnitate materiali, ut est precium in contractu uenditionis, & solemnitas extrinseca non præsumitur, nisi probetur, limita propter diuturnitatem temporis, ibi. num. 19. & an solemnitas extrinseca presumatur in actis contentiosæ iurisdictionis, ut si lata est sententia, an præsumatur præcessisse litis contestationem, & aliæ solemnitates. & solemnitas extrinseca præsumitur in laudo, ibi. num. 22. & an solennitas extrinseca præsumatur in nuntio referente, ibid. nu. 44. uide ad supradicta Marti. Lauden. consil. 45. & ibi per apostil.

Dicere solemnia seruasse, an presumatur pro sententia confirmationis. Lapus allega. 44.

Sententia an præsumatur lecta, & scripta. Alex. in l. sciendum, nu. 49. ff. de uerbo oblig.

Simulatio præsumitur, si ago, & tracto tecum, ut des mihi pignus, & postea eum incontinẽti uendo. Ale. in l. si quis aliter, nu. 22. ff. de uer. oblig.

Scientia præsumitur ex trib. quãdo fui præsens actui, quando fuit mihi denunciatum, & quãdo publice dicebatur. Ang. in l. Titius. §. Lucius Titius, nu. 3. ff. de lib. & posth.

Scientiæ malitię, & fraudis præsumptio degenerat cõtra agẽtem aliquid illicitè. Ang. in l. si quis sub. ff. de condi. institu.

Scire præsumitur in dubio quis actum gestum in sui præsentia Ang. in l. si tutor, nu. 2. C. de pericu. tut. & cura.

Scire præsumitur quis ea, quæ denunciata sunt domi suę. Ange. in l. si tutor, nu. 4. C. de pericu. tu. uel cur.

Solennitas extrinseca, & si non

præ-

præsumatur tamen ex antiquitate nedum cẽtum, sed etiam 30. uel 40. annorum præsumitur, etiam si de alterius præiudicio principaliter tractetur. Casiodorus decis. 3. uide omnino pro Coia, de procuratoribus, uide omnino Franciscũ Marcum deci. Delphina q. 88. in 1. Marti. Lauden. consi. 45. & ibi per Apostil. si tantum ex lectura antiqui instrumenti potest probari, quod non fuit solenne cõtra præsumptionem, quę oritur ex antiquitate, plura apostil. ad consi. Marti. Laudensis in ordine quinquagesimum.

Scire qui debet, præsumitur, licet sit ignorans. l. sed & si pupillus. §. proscribere. ff. ali. instito. ac.

Scriptura præsumitur ex antiqtate temporis. Crauet. de anti qui. tẽp. ubi te conducit eius reperto. ubi plenè uer. isto.

Solennitas intrinseca, & extrinseca, quando præsumant. Crauetta de antiqui. tempo. ubi te conducit eius reperto. uersic. isto.

Sententia in dubio causa cognita lata præsumitur, præterquã si intra modicum tempus ferretur, quia tunc præsumitur præcipitata. Vantius de nullitatibus process. fol. 214. numero 34.

Sentenlia in dubio non præsumitur lata in præsentem, sed in absentem. Portius conclu. 46. uer. tenendo, lib. 2. & pro sentẽtia antiqua præsumitur, & ibi de solennitatibus.

Sententia lata ex cõtumacia potius contra absentem. Portius conclus. 6. uide omnino lib. 1.

Solẽnitas, an præsumatur, quòd interuenerit propter antiquitatem temporis. Portius conclu. 29. in 5. lib.

Solennitas in sententia an pręsumatur interuenisse. Portius cõclu. 42. lib. 3.

Sententia lata ex præsumptionibus nullo modo trãsit in rem iudicatam. Viuius cõmuni opinione. 56. parte 2. & opi cõmuni 252. parte ea.

Sententia ad hoc ut dicatur lata de antiquo, ut pro ea præsumatur, etiam in ea non facta mentione solennium actorum relinquitur iudicis arbitio, attẽta qualitate eius, qui ipsam sententiam tulit. Viuius opin. communi. 261. parte 1.

Sequestratio permissa est, quando præsumptio est, quod quis litigat causa differendi iudicium, ut ĩterim capiat fructus. Machellus patrocinio. 38. numero 28.

Soluisse non præsumitur, si non fuisset obligatus. Beneuentus in trac. de annua præstatione. q. 10. nu. 2. in 2. parte.

Scientia præsumpta, quomodo cogno-

cognoscatur. Benintendius decisione.71.nu.6.

Solennitate non obseruata præsumitur dolus. Boerius.q.2.nume.54.parte 1.

Simulationis præsumptio oriri non potest in emptione, cum possessio est emptori tradita. Afflic.decis.65.num.3.

Solennitas extrinseca ex uetustate nõ presumitur. Afflictus decis.368.nu.8.

Solennitas ex tractu temporis præsumitur probata superioris scientia & patientia decis.107. numero octauo. Vide Mart. Lauden. consi.45. num. me.9. & est præsumendum cõtra eum, qui tarde agit, uel accusat, quòd est contra illos, q non agunt contra parẽtes, sed contra filios, nihil contra patres dicendo, dum uiuunt, & post mortem agunt contra filios. Marti. Lauden. in consi.51. nu.12. uide omnino.

Solutio debiti presumitur ex diuturnitate temporis. Cast.cõsi.126.col.1.uer. tollitur libro 2. Corn.consi.277.col.2.uer.ideo non esset, lib.4. Cephalus cons. 240.nu.7.cum seq. Cuman.consilio 91.nu.4.uisa copia &c.fol.35.& decis. parlamenti Delphina.q.273 nu.3.lib.1.

Scriptum aliquid inuentum præsumitur uoluisse scribẽs.l. sciẽdum, ubi glo.ff.de uer.ob.

Scire quisq; præsumitur facultates sui patrimonii.l. quisquis. C.de resc.uendi.auth.sed cum testator.C.ad l.Falc.

Semel calumniatus presumitur adhuc uelle calũniari.l. si cui. §.iisdem.ff.de accusa. quia qui semel est malus &c.

Saluusconductus in dubio presumitur concessus non propter importunitatem partis, sed motu proprio. Alcia. consi.38. col.2.lib.3. Herculanus de cautione.c 37.nu.5.

Semel, quod fuit in uita hodie esse præsumitur. Cagnolus in l.si emancipati, numero 92, C. de colla.

Secreta faciunt presumere malum, & cõtra secreta facile presumitur. Io. And. in c.ubi periculum. de elec.in 6. in no.facit 81.dist.c.cleri. Marti. Lauden. in consi.31.nu.2.

Sententia antiqua habet pro se præsumptionem, & adeo præsumitur pro sentẽtia antiqua, quòd si reperitur sententia sola iudicis, arbitri, uel arbitratoris absque processu, & absq; actis, & absque citationibus, quòd ualet, & presumũtur omnia acta, & omnia solennia, & alia que requiruntur ad ualiditatem sententiæ interuenisse ubi est lapsum tempus centum annorum uide consi. Martini Lauden. & ibi addit. numero 12. iterum cognosci possit, & sententia lata pretextu præ-

præsumptionis contraria præsumptione tollitur. Alci. consi. 27. nu. 5. & 6. lib. 6.

Societas quando est contracta sub certis pactis, de quib. constat ex uero partium consensu, tunc renouatio præsumitur facta sub eisdem conditionibus. Alciat. consi. 89. nu. 8. lib. 8.

Societas est facti, et ideo non præsumitur, nisi probetur, et nisi quatenus signa & coniecturæ necessario inferunt. Alciat. consil. 113. lib. 8. uide tamen Bal. in consi. 155. in 5. ubi qualiter & ex quibus præsumatur inter aliquos societas.

Solutio præsumitur fieri solum respectu eius debiti, quod cõstat præcessisse. Alciat. consil. 107. num. 7. lib. 8.

Stipulatio de restituendis decẽ, præsumitur facta propter mutuum præcedens. Alciat. cons. 107. num. 8. lib. 8.

Scientia non præsumitur, nisi ꝓbetur. Alciat. consi. 115. num. 22. lib. ult.

Sponsus præsumitur in matrimonium consentire, qui mulierẽ duxit in uxorem cum conditione, ut eã carnaliter cognosceret. ius. n. tunc præsumit amborum purum consensum accessisse. Ideoque statuitur matrimonium tale esse seruãdum. c. de illis, de sponsa. impube. & c. per tuas, de condit. appo. no. Specula. de præsumptio. in c. unico, & hęc quidem est pręsumptio iuris & de iure. Iodocus in practica ciuili, ca. 178. tit. de proba. per pręsumptio. num. 39.

Sententia lata ex probationibus pręsumptiuis, uel priuilegiatis, nunquam transit in rem iudicatam, sed potest quandocunque comperta ueritate reuocari. Est cõmunis conclusio & opinio secundum Cor. cons. 55. uisis col. 7. circa fi. uersic. & primo allegatur. vol. 3.

Simplicitas pręsumitur in muliere, minore & rustico. Bal. in rub. C. de rerum permutat. in fin. Marsil. sing. 450.

Sententia, quæ transiuit in rem iudicatam habet pro se pręsumptionem. Bertran. consil. 231. num. 11. in 3. uol. lib. 1.

Scientia pręsumitur cõtra rusticos, qui faciunt aliquid clarè. uide in addi. ad singu. Corset. uer. occultè.

Sententia contra unum inducit pręsumptionem cõtra ius tertii. uide Petr. Rauenna. in eius aureo alphabeto, uer. sententia, uersi. regula est.

Stipulatio, uel ꝓmissio sine causa quando ualet, uel non. Alexan. in l. a Titio, ubi & cęteri, ff. de uerb. obl.

Societas in dubio contracta pręsumitur secundum conditionem personarum facta. Cępo-

la in consi.42.nu.2. in ciuilib.
Societas an contracta uideatur inter fratres. Bald.consil.120. in primo.
Scire an filius pręsumatur testamentum patris,& an per conjecturas probetur scientia,uel ignorantia.Bald.in consi. 392. in 1.parte,num.1.
Scientia pręsumitur ex his , quę communiter fieri solent. Castrensis in consi.94. in 2. num. 2.& de quib. est publica fama in loco, in quo uersatur. Alex. consi. 66.in 7. uol.nu. 23.& 24.
Statuta quis scire pręsumitur in loco,ubi habitat. Alc. in consi. 66.nu.2.in 4.uol.
Sentētia pręsumitur lata ex causa,quæ minus grauat. Alexan. in consi.196.nume.53. in 6.uolumi.
Stetisse & fuisse quis pręsumitur ubi est de ciuitate.Alex.consi. 220.in 6.nu.4.et qui semel stetit in certo loco præsumitur in posterum ibi stetisse, & fuisse ibi.nu.5.
Statutum potest inducere p̄sumptionem solutionis. Alc.consi. 220 nu.7.
Saluusconductus pręsumitur ad postulationem concessus.Alexan.in consi.235. nume.4.in 6. uolum.
Sententia præsumitur lata, quæ apparet in actione probata. Alexan.consi.12.nume.3.in 7. uolum.
In sententia de antiquo lata pręsumitur solennitas actorum. Alexan.consi.94.nume.7.in 7. uolum.
Solennitates debitæ præsumuntur, ubi res est antiquissima. Alex.in consi.101.num.8. in 7. uolumi.
Solennitas extrinseca non tamē pr umitur in actibus saltem extraiudicialibus. Alexand.in consi.112.in 7.uol.
Ad hec ut debitor tanquàm suspectus, & fugitiuus capi possit,dēt talis suspicio ex conjecturis saltem, & pręsumptionibus probari, nec sufficit iuramentum creditoris,est communis opinio,secundum Dec. in consi.76 circa med.uol.1 de quo Gribal.communium opinionum,uer.suspicio,uide Viuium uer.debitor.
In instrumentis pręsumitur stipulatio.Pet. Rauennas in eius Alphabeto,uer.officia.in fi.
Scholares sunt calidi,& aduersus eos pręsumitur Bal.l.neq; natales.C.de episc.& cle. Viuius communium opi.lib.1. uer.donatio facta à patre filio. in fi.
Soluta non pręsumitur pecunia, nisi probetur soluta l. quinquaginta.C. de probati. ratio dictæ pręsumptionis est secundum Bald. ibi , quia quædam sunt perpetua,& immutabilia ut iura , & in istis præsumitur in pręsenti,quod fuit in pręterito

rito. unde obligatio præsumitur durare, quia tempus nõ est modus tollendæ obligationis, vt l. obligationum ferè. §. placet. ff. de uer. ob.

Societas omnium bonorum non præsumitur, nec censetur contracta, nisi specialiter, & expssè dicatur. Cepola conſ. 42. numero 6. & consilio 43. nu. 6.

Simulatus contractus non præsumitur ex hoc, quòd donator post donationẽ remãsit in possessione. Bar. in consi. 65. nu. 4. & quando dicatur simulatus, usurarius, & illicitus. Bal. conſ. 123. in 1.

Solutum non præsumitur dupliciter. Bald. in consi. 295. numero 5. in 1.

Sententia habet præsumptionẽ ad præsumendam solennitatẽ. Alex. consi. 219. nu. 23. & 28 in 6. uolum.

Contractus quis dicatur simulatus, & quæ faciant contractum simulatum, & an iurans cõtractum esse uerum, & non simulatum faciat eum præsumi simulatum. Bal. consi. 114. in 3. & Bal. in consi. 464. num. 4. eo. uol. 3. & in consi. 438. num. 2. in 5. uolu. & admittũtur præsumptiones contra simulationem contractus. Cast. conſ. 143. nu. j. in 2. uol.

Sententia an habeat pro se præsumptionem. Bal. consi. 492. in 3. uolum.

Sententia nõ habet præsumptionem, nisi appareat processus, & quæ præsumantur, & q̃ non in iudiciis, uel sententiis. Bald. consi. 399. in 4. uol. & uide omnino Cacheranum in decis. Pedemonta. 13.

Sententia quę transiuit in rem iudicatam habet pręsumptionẽ pro se, quia præsumuntur omnia solenniter acta, & omnia, de quibus in sententia præsumuntur uera. Cepha. consi. 16. num. 5. in 1. Alex. consi. 43. nume. 19. in 6. & cum sententia potest ferri ex diuersis causis, quorum una est iusta, alia iniusta, ex qua lata præsumetur. Cast. consi. 136. nume. 6. in 1. & consi. 99. in 2. nu. 3.

Sententia lata sine causæ cognitione est nulla, & ex breuitate temporis præsumitur non adhibita causæ cognitio. Cas. cõsil. 247. nu. 3. in 2.

Præsumptio resultans ex præstationibus annuis factis ab aliquo nõ est iuris, & de iure. Alexand. consilio 113. nu. 4. in 1.

Sanæ mentis quempiam esse notarius in instrumento scribẽs non præsumitur sanæ mentis. Alc. consi. 85. nu. 21. in 2.

Sententia in dubio præsumitur iusta. Alexand. consilio 63. nu. 12. in 4.

Seruatum illud pręsumitur fuisse, quod consueuit communiter accidere, & seruari. Alexã.

395.nu.1.col.2.in 2.uolu.Crauetta in consi.73.numero ...in 2.uolum.

Seruitus non præsumitur.Bertachinus uer.seruitus.

Simulatio non præsumitur, & eã allegans debet probare.Rolá. à Valle in cons.6. nu. 28.& seq. in 3.uol.

Subscribens se scripturæ, illã approbare præsumitur.Ant.Gabriel in suo communium conclu.titu. de præsumptio. conclu.3.

Sigillum apponens scripturæ,illi præsumitur consentire.Ant. Gabriel.in suo communiũ conclu. conclusione.4.tit. de præsump.fol.39.

Solutiones tres ultimas,& continuatas probans,semper præsumitur antea soluisse,uide Ant. Gabriel. in suo communium opinionum, conclu.11.titu.de Præsumptio.

Scholares sunt callidi, & aduersus eos præsumitur, ut tradit Bald.in l.neque natales.C. de proba & Ias.in l.non hoc.numero 17.C.unde legit.quos adducit ad hoc Viuius commu. opin. lib. 1. uersi.donatio facta à patre.in fi.

Sententia,præsumitur pro sentẽtia,licet sit appellatum,& potest allegari per eum, pro quo stat sententia. Cast.in l.si instituta.§.de inofficioso,num.3. ff. de inoffi.testamento,uide omnino Bal.in addi l.& post.ff.de transac.ubi quando præsumatur pro decreto, sententia & processu.

Societas contracta uel non contracta inter fratres, quando præsumatur,uel ne, uide omnino Bal.in consi.19.in 1.uol.uide omnino.

Socius pauper, qui postea multa acquisiuit,præsumitur ditatus ex pecuniis societatis. Rimin. consi.300.nu.10.& nu.93.97.& num.100.

Subscriptione scripturæ priuatę probata,cætera,quæ continentur in ea censent̄ probata,saltem per modum confessionis, quia tota est una scriptura, & tendit ad unum finem,& licet alia sit solennitas chartæ, siue chirographi, alia contractus, siue negocii, tamen connexa, sunt & p̄sumit̄ utrunque uerũ, ex quo reperitur scriptum, & non solum pręsumitur uerum, sed solenne. Bal.consi.175.nu.2. in 1.uol.

Solenniter & legitimè acta præsumuntur omnia,ex quo superior postea interponit decretum,uel consensum.Bal.consi. 221.nu.2.in j.& maxime in factis antiquis, ut ibi per eum, & ibi dicit etiam, quòd necessitas, uel utilitas interuenire præsumitur in contractu ex quo cõclusum est in tractatu.

Salutis immemores non præsumuntur

muntur ipsi contrahentes, & præsertim, quando sunt religiosi. Bald. consi. 221. in 1. numero 3.

Seruitutem interdum lex magis pręsumit in muro quàm dominium, quia minus uertitur in præiudicium. l. si fundum. §. qui fundum. ff. de leg. 1. & Bald. in consi. 233. in 1. uol.

Scriptura thesaurariæ pręsumitur uera & non simulata. Bal. consi. 249. nu. 1. in 1. & non præsumitur color quæsitus in scribendo, nisi probetur ex perspicuis indiciis, ibid.

Stipulatio pręsumitur interuenisse confecto instrumento. §. si scriptum, inst. de inutilibus stipula. Bald. consi. 384. nu. 1. in 1. uolu. & confecta scriptura, qa propter scripturam præsumitur stipulatio intercessisse. l. sciendum. ff. de uerb. ob. Bald. consi. 455. in fi. in 1. uol.

Substitutio fideicommissaria p̄sumitur, ex illa conditione, si sine liberis decesserit. l. precibus, C. de impube. Bal. consil. 36. in 2.

Pro sententia absolutoria præsumitur. Bald. consi. 166. in 2. & consil. 79. in 5. uolum. numero secundo.

Sui præsumuntur esse socij pro æqualibus partibus, non pro inæqualibus. Bald. consi. 190. num. 1. in 2. uol.

Scriptum subscriptum tribus testibus habet præsumptionem ueritatis. Bal. consi. 192. num. 7. in 2.

Spoliatus præsumitur dominus, & ecclesia spoliata domina p̄sumitur. Bal. consi. 265. num. 1. in 2. vol. & res ex quo semel fuit ecclesiæ, semper præsumitur esse sua. l. siue posidetis, C. de probat. Bal. cōsi. 267. in 2. uol.

Submissio cum sit præiudicialis non præsumitur. Bald. consil. 121. in 3. uol. num. 4.

Scripturæ, multum præsumitur pro scripturis archiuij publici. C. de fide instrum. authent. ad hoc. Bal. consi. 161. num. 3. in 3. uolum.

Status præsens, in quo mulier est durare pręsumitur, donec appareat contrarium. l. moueor, C. de seruis expor. Bal. consil. 175 in 3. colum. 1. uer. octauo.

Statutum præsumitur rationabile, & illa præsumitur esse ratio, quę asignari potest, ut patet in commento Vlpiani, qđ facit ad omnia edicta prætorum, & l. 1. ff. de postul. Bald. consi. 200. num. 3. in 3. uolum.

Sententia, si propter antiquitatē temporis non potest constare de processu, præsumitur pro sententia, quòd fuerit lata ex probationibus, si sententia facit mentionem de actib. aliàs secus. Bal. consi. 204. num. 5. in tertio.

Scientia præsumitur, quando qs

prę-

præsens actui fuit. uide plura in consi.295.in 3.& ibi quando præsumatur quis scire testamentum,& alia,& in seq.consi.

Solutū fictū trib. annis continuis præsumitur retro singulis annis solutum.Bal.consil.315.in 3.num.2.

Statuta ignorare psumitur princeps.Brunus in reperto.suo.in uer.ignorare.

Statuta ciuitatis ipsius originarius non præsumitur ignorare.Fran.Cur.consil.27. col.10. uersic. præmittendo. Brunus ubi supra.

Societas accidentalis de facili præsumitur, ubi reperitur naturale consortium,& sic commercium sequatur consorciū naturale. adiunctis tamen actibus indicantibus societatē. Bal.consi.178.in 4.uolum.

Sententiam obtinēs semper præsumitur fouere iustitiam. Bal. consi.397.num.1.in 4.

Sententia,& pro sententia, & de sententia non præsumitur,nisi appareat processus.Bal.consil. 399.nu.1.in 4.licet ex sententia oriať præsumptio. idē Bal. consi.2.col.2.in 5.

Statutum potest fingere, & præsumptionem iuris, & de iure inducere.Bal.in consi.483.nu. 2.in 4.uol.

Scientia iuris prçsumitur, non facti.Bal.consi.1.in 5.uol.

Solennitas non præsumitur, & maxime extrinseca,nisi pothe rit interuenire,ex cohçrentiis ipsius contractus. Bal. consili. 511.in 5.nu.1.

Solutio diuturna facit præsumi causam obligationis principalis,& accessoriæ,sed nō patientia.Bald.in l.solent, col.fi. in j.lec.ff.de officio procons.ui de omnino.

Scriptura libri mercatoris prçsumitur facta parte prçsente.l.1. C.de contrahen.& committē. stip.uide C.de fal.l. qui ueluti. Bald.in l. si quis,in addi.col.2. circa prin.ff.de eden.

Suspicio non præsumitur,& ideo ille, qui dicit debitorem suspectum debet probare. Bald.in l item.ff.de procur.

Scire quilibet prçsumitur id, qđ est publicè notum.Bal in l.uerius.ff.de prob. absens tamen ignorare prçsumitur, et quilibet prçsumitur memor eorū, quæ fecit,et ratione facti prçsumpti quandoque quis scire prçsumitur, ut in eo, qui aperuit attestationes. item scire ratione officii.ratione sanguinis, ratione contractus,ratione uicinitatis. item quia se solum fecit,ibi.

Salma non prçsumitur mulaterii,sed mercatoris. Bal in l.cū proponas, nu. 10.C.de nautico fçnore.

Solennitas in dubio prçsumitur, ut quòd testes sint rogati, & tabel-

tabellio, ut not.C. de iuris, & fac.ignor.l. si post diuisionem. Bal.consi.275.num.2.in 2.uol.

Sanæ mentis quilibet pręsumitur esse, nisi contrarium probetur.l.nec codicillos.C.de codicillis.c. cum dilectus, extra de succésio.ab inte.Bal. in cons. 304.in 2.

Sententia ab incompetenti iudice nunquam habetur pro aliqua, uel nomine, nec legis præsumptione.Bal.consi.332.nume.2.in 2.

Statutum sub uerbo intelligatur inducit pręsumptionem iuris, & de iure.Bald. consilio 2.in 3. uolum.

Sententia pręsumitur iusta, & licet in iudiciis non pręsumatur solennitas, sicut pręsumitur in contractibus, tamen pręsumitur iustitia, non.n. solum præsumā seruatum ordinem iudiciorum, nisi sententia sit lata in pręsentem, non reclamantem, et ex quo apparet ritè ꝓcessum pręsumitur, quòd rectè et iustè.Bal. in l.alias autem, col.2.ad fi.ff. de iureiur.

Syndicus non pręsumitur, nisi ꝓbetur, & requiritur etiā, quòd aduersarius sit certificatus. Bal.in l.si non sortem.§. qui filio, col.3.ad fi.ff.de condic.indebi.

Societas, quæ pręsumitur ex actibus nunquàm pręsumitur ultra, quàm extendantur. Bal.in l.si fratres.3.col. ff.pro socio.

Societati pręsumitur renunciatum eo ipso, quòd socii seorsum mercantur, et quilibet facit facta sua.Bal.in l.itaque, in lectu antiqua.ff.pro socio.

Solennitas intrinseca præsumitur extrinseca.nō sic status intrinsecus idest naturalis pręsumitur extrinsecus.idest accidētalis.Bald.in l. et quæ, col.2.ff. de pigno.col.2.in lec. antiq. ad fi.col. 1.

Senes, ꝓ senibus pręsumitur.Bal. in l.si de tabulis ff. de fide instru.

Scriptura quælibet pręsumitur efficax, nisi contra probetur, et pręsumitur potius duplicatio, quàm repetitio.Bal.in l. quinquaginta.ff. de proba. et præsump.

Soluta pecunia pręsumitur, nisi probetur, quòd est uerum, si creditor agit, secus si alius non habens ab eo causam, et secus si habet.Bald. in d.l. quinquaginta de prob.

In solutione pręsumitur contra soluentem, nisi aduersarius neget recepisse, quia tunc præsumitur dolus. ex quo est conuictus, fallit in illis, qui errāt impunè, contra quos non præsumitur.Bal. in l. cum de indebito.§.sin uerò, in prin. ff.de solu. ubi etiam dicit, quòd illud, qđ est in parte uerum, præsumitur quasi quasi præsumpti. ꝙ in

in totum sit uerum. ex quo trā siuit in executione inter partes. Item, quod olim verū sem per pręsumitur uerum, & licèt solutio indiscreta, idest, quę nō aliter causam annexam præsu matur cum causa, & sufficiat causa præsumpta in genere ta men secus est in obligatione, seu chyrographo, quia non est efficax, nisi habeat causam an nexam specificatam, vt ibi per Bald.

Semel quod fuit, esse præsumitur in l. in liberę. ff. de rit. nup. col. 2. & ideo nisi aliud apparet, nō præsumitur qs legitimus, nisi probetur, sicut nō præsumitur matrimonium, nisi probetur, & soluti præsumuntur homines, qui fuere soluti, & si qs p̄sumeretur legitimus, quare impetraret priuilegiū à Principe, ibi Bal.

Stipulatio p̄sumitur à lege. Bald. in l inter socerum. §. cum pater patrem. ff. de pact. dotalib. col. 4. cir. med.

Sanitas mentis præsumitur, quan do notarius dicit, talis testator sanus mente &c. Bald. in l. sanum mente. C. de trans.

Seruus propter beneficiū libertatis lex præsumit, quòd erit legalior domino. Bal. in l. exigendi. C. de procura. col. 2. numero 4.

Sumitur præsumptio à solitis ha bere. unde hæredes vsurarii p̄sumuntur habere libros usurarum, qui consueti sunt in hæ reditate remanere, ut licet in petitione quis faciat mentio nem de instrumento, tamen si illud instrumentum præsumitur esse penes aduersarium, nō oportet, quòd edatur ad deliberandum. s. secus ad probā dum. bal in l. si legatum. ff. de edendo.

Sententia iniqua præsumitur extrinseca, quæ tangit aliam p̄sonam, quàm ipsum contrahē tem, secus de intrinseca solē nitate, quā natura uerborum potest includere. Bal. in l. quæcunque uerò. §. j. ff. de publiciana.

Sententia an pręsumatur lecta, & appellatio præsumitur interposita in scriptis, eo quòd reperitur in actis. Bal. in l. quęcū que. in apostillis. ff. de publiciana.

Superior mandat per hæc uerba, summariè te informes, & referas nobis, qualiter accipiētur ista uerba. Respon. aut sunt ꝓlata ad simplicem instructionem, aut referuntur ad causæ decisionem exinde fiendam ꝑ Superiorem, primo casu sufficit summaria cognitio, ꝑ quā religio superioris possit infor mari ad instructionem, & præ sumptionem, ar. l. qui ultimo. ff. de pęn. 2. casu distinguenda est natura iudicii, nūquid sentē

 tia

tia lata super eo generet plenum præiudicium, uel non. Nã si generat plenum præiudiciũ requiritur plena ꝓbatio. Sin autem semiplenum præiudicium sufficit semiplena, idest præsumptiua probatio. Bald. ita in l. iudices. ad fi. C. de iud. quod bene notet Reuerendus D. Iulius Coccapanus Carpensis, & uicarius Reuerendissimi Episcopi Ferr. domini Alphonsi Rossetti qui contra filios magistri Blasii Flori sarcinatoris protulit sententiã contra expressam mẽtem Sanctissimi domini nostri PP. Pii. V. prout in Breui apparet 1571. mẽsis Aprili die 10. & uide ad propositum pulcherrimè Cardin. Zabarel. in consi. 103 col. fin. ubi optimè, & Moder. Gallos in consuetudi. Parisi. §. 6. in gl. 6. num. 4. ubi merus executor facti nullam habet iurisdictionem, & omnis etiam summaria, & modica causæ cognitio ei est interdicta. l. si ut proponis. l. executorem. C. de exc. rei iudic. cap. pastoralis. §. quia uerò, de officio, & potesta. iud. deleg.

Seruitus an in dubio præsumatur uel præsumatur pactum personale, uel obligatorium personæ. Bal. in l. & in prouinciali. numero 1. C. de seruit. & aqua.

Statutum in dubio non præsumitur alicui auferre beneficium iuris communis. Bal. in l. si serui uestri. C. de noxalibus ac.

Semel possidens semper præsumitur possidere, semel inimicus semper prçsumitur inimicus, semel hæreticus semper præsumitur hæreticus; nisi signa amicitiæ, uel emendationis appareant. Bal. in l si criminis, nu. 5. C. ad exhib.

Scientia præsumitur ex conuersatione assidua, ex amicitia intensa, ex publica uoce, & fama Bal. in l. 1. nu. 11. C. de caducis tollen.

Solenniter omnia acta semꝑ prçsumuntur, ubi sunt personç habiles. Bal. in l. sciendum. col. 2. ff. de uer. oblig. unde, quando reperitur sententiatum, præsumuntur subhastationes prçcessisse, quando est facta mentio subhastationum, & ibi.

Solennitas alicuius causæ nõ prçsumitur, nisi in instrumẽto fiat de hoc mentio, quia facti est, & facta non præsumuntur, ut l. quæcunque. §. fi. ff. de public. Bal. in l. actor. in fin. ff. rem rat. haberi.

Sententia lata ex præsumptiuis probationibus nunquàm trãsit in rem iudicatam. Herculanus de negatiua, numero 249. pagi: 185.

Sola diuersitas summæ non facit præsumi diuersum actum, sed adhuc præsumitur unus, & idẽ Alciat. consilio 17. numero 17.

in

in ultimo uolu.

Seruitus ad beneplacitum concessa non præsumitur, & ad tẽpus, sed continua. Ang. in consilio 1. nu. 7. in glo. etiam. l. obligationum. §. placet. ff. de act. & oblig.

Scientia p̃sumitur ex fama in ciuitate, uel loco. Dec. consi. 154. nu. 2. in 1. uol.

Senex præsumitur magis sapiẽs. plura Grammaticus consilio ciuili 6.

Sententia lata contra aliquem absentem præsumitur magis lata contra eum, quia causam nõ defendit, quàm quòd malam causam habuerit. Grammat. consilio ciuili 22. numero 4.

Scriptura notarii præsumitur uera, licet prothocollum nõ inueniretur. Grammaticus consi. ciuili 70. per totum, ubi de ipsa scriptura notarii alia etiam pulcherrima.

Scientia præsumitur ex conuersatione assidua, & amicitia, publica uoce, & fama. Grammatic. consi. ciuili 92. num. 7. & ibi, quòd uxor cohabitans cũ uiro præsumitur scire facta uiri, & quilibet consanguineus præsumitur scire facta consanguinei, ibi.

Seruitia indebita præsumuntur extorta a subditis per superiores. Grammat. consi. ciuili 95. num. 20. & in dubio præsumitur contra potestates & officiales, quòd incutiant metũ tormentorũ, &c.

Solemnitates interuenisse & intercessisse præsumuntur de re ecclesiæ ex possessione longeua penes aliquem, & satis est allegare interuenisse, nisi contrarium ex inspectione concessionis appareat, quòd solẽnia non interuenerint. Grammaticus consi. ciuili 145. nu. 8.

Seruitutem magis quàm dominium lex præsumit. Grammaticus consi. ciuili 164. num. 7.

Sententia contra sententiam nõ ualet, quia est lata contra notorium præsumptionis iuris, quæ præsumptio resultat, & præsumitur pro iudice ex sententia transacta in rem iudicatam. Nam d. notorietas est præsumptio iuris, quod quidẽ notorium cedit utique notorio facti, & ueræ probationi cessat enim præsumptio legis, ubi est uera probatio. Ioan. de Amicis consi. 26. num. 5.

Solutio facta ex interuallo post promissionem & compositionem, præsumitur sponte facta, & dicitur metus purgatus, & exceptioni renunciatum per inquisitum, aliàs secus. vide omnino Ioan. de Amicis consil. 49. num. 9. ubi bene pro D. Bart. de Miliario not.

Seruitus realis non præsumitur, licet uicinus sit in quasi pos-

ſeſsione ſeruitutis, niſi aliter probetur, ſecus in ſeruitute pſonali. Ioan. de Amicis conſil. 50. num. 3.

Scire quis dicitur cohabitans cũ aliquo, & conuerſans, & frequentans pręſumitur. Crauet. conſi. 220. num. 12. in 2.

Socius præſumitur ſcire facta ſocij. Crauetta d. conſi. 220. nu. 12. in 2.

Soluens precium pro re communiter empta, an præſumatur ſoluiſſe de propria pecunia. Bertachi. uer. ſolutio, uer. 13.

Scientia pręſumitur in his, quæ publicè fiunt pręcedentibus proclamatibus, et ſubhaſtationibus, quia in his, quę publicè fiunt ignorantia allegari non poteſt. Crauetta conſi. 271. num. 8. uerſi. quinto pręſumitur ſcientia, et ibi etiam dicit, quod de inſtrumento, vel aliquo actu mentionẽ faciens, de eo habere notitiam, & ſcientiam præſumitur, quòd probat, & ratione conuerſatio nis præſumitur ſcientia. ibi, & ratione communionis uictus, & ſimultaneæ habitationis, & ideo ob id vxor pręſumitur ſcire rem eſſe emphyteuticam, & ideo non ſoluendo canonem rem emphyteuticam facit incidere in commiſſum, ibid. & in his, quæ communiter fieri ſolent præſumitur ſcientia, ibid.

Stipulatio, ut ualeat præſumitur incontinenti ſtipulatus extraneus dotans mulierem, & ſtipulans dotem ſibi reddi. Crauetta in conſi. 278. nu. 2. uer. 7. ubi res debita eſſet.

Stipulatio ſine cauſa non ualet, nec præſumitur cauſa donationis ad eius ualiditatem. Crauetta in conſilio 296. conſil. 3. potius.

Superior non præſumitur præiudicare uelle tertio, nec differre ius tertii etiam per clauſulas ex certa ſcientia de plenitudine poteſtatis, & c. Crauet. d. conſi. 266. uerſi. 2. talis.

Scientia præſumpta, etiam ex fama non ſufficit, ubi agitur de puniendo præſentem in loco famæ, & etiam non nocet ſciẽtia præſumpta ex fama abſenti in ciuilibus, & in terminis citationis per proclama, quòd nõ liget abſentem, tradit Bal. in conſi. 154. citatio, lib. 3. uide Crauett. omnino in conſi. 319. col. fi. conſil. 5. reſpondeo. in 2. uolum.

Subditi præſumuntur, qui parẽt mandatis, & qui faciunt, quæ ſubditi faciunt. itẽ qui ſoluunt penſionem. Bertachin. in uer. ſubditus, nu. 21.

Solutio facta Abbati, & capitulo ſimul præſumitur uerſa in utilitatem eccleſiæ. Caſt. conſil. 1. quod incipit ego Paulus. Bertachi. uer. ſolutio eſt facti, uer.

29.fol.78.col.3.in principio.

Scire præsumitur quis in sui præiudicium, quod notorium est, & maxime si inquirere tenebatur. Bellamera consil.25. col. pe.ad fi.

Solennitas præsumitur interuenisse tẽpore instrumenti. quia sufficit, quòd solennitas certiorationis Velleiani potuerit interuenire tpe instrumenti ad hoc, ut præsumatur pro solennitate enunciata in instrumento. Bertran.consi.103.num.46. in 2.uol.in antiquis.

T

TEstator non præsumitur uoluisse magis grauare hæredem, quàm curare de ualiditate legati facti, & sic de actus ualiditate, quàm secus Bertr. consi.93.num.2.in 3.uol.

Testator præsumitur usus uerbo, quod secundum consuetudinem patriæ aliquid importat, aliàs non est uis in uerbis eius l. fideicommissa. in prin. ubi Bar.ff.de leg.3.

Testis non præsumitur iuratus ex uerbis notarii, talis iuratus, nisi constet ea die potuisse iurare. Fed.de Sen.consi.218.quæritur, an dom. Marsil.in l.1.§. si quis dicatur.col.3.ff. de q.Firma.fol.141.col.1.

Testis præsumitur iuratus ea die, qua deposuit, nisi fuerit feriata.Bal.in l.fi. ultima col. uersi quæro caueatur.C. de re iudic. item testis præsumitur deposuisse die iuramenti, si iurauerit intra terminum probatorium. in Spe.de test.§. sed qualiter.Firma.ubi supra.

Testis præsumptio probat coitũ carnalem, ut quia uidit solum cum sola nudos in secreto.ca. præterea, de testibus.

Testes per eadem uerba deponẽtes non probant, cum præsumantur præmeditasse sermonem, & subornati, fallit ut per Firma.fusius uer. testes per eadem uerba.fol.143.col.1.

Testis dicens scio, quia sum uicinus, probat præsumptiuè, cum præsumatur scire de uicino, an sit pauper, uel bonæ famæ, & regulariter omnia in genere, nõ in specie actus, qui non sit notus, uicinis uide omnino Firma.uer.testis dicens scio.folio 146.col.2.

Titulus præsumitur ex patientia & præstatione diutina. Firma. uer.titulus.

Titulus præsumitur, licet nõ probetur, quando quis opponit d.p̃scriptionem, & probat cursum temporis, & allegat titulum, uide Bertachi.ibid.

Tituli prioritas facit præsumptionem in possessorio.Bald.in l.1. uer. & sic no.C. de edicto diui Adria.tol.

Titulus à iure præsumptus sufficit

cit in cesſione. Firmanus uer. titulus.

Tortura allegata prȩſumitur,niſi contrarium probetur. unde ſi confeſſus crimen dicat ſe fuiſſe tort‥,licet non probet,non poteſt condemnari,niſi ratificauerit apud acta , cum in offi cialibus pſumatur illatio metus.Firmanus uerſi.tortura,& tortura ſine iudiciis facit prȩſumi uiolentiam in iudice, ibid.

Traditio præſumitur ex cauſa depoſiti. Firmanus uerſicu.traditio.

Traditio ſine cauſa præſumitur donatio,ibi.

Traditio præſumitur facta poſſeſſori titulum habenti, ibid.

Tutor nõ præſumitur ditatus de bonis adminiſtratis, ſed ex ꝓpria induſtria. Firm.uer.tutor fol.163.col.3.

Præſumptio eſt , quòd teſtes deponentes de fama audiuerint dici ab hominibus fide dignis inter tot homines,per quos fama conſtituitur, ſunt multum fide digni.& honeſti.Alc. conſ. 6.nu.28.

Non præſumitur iudicem exceſſiſſe modum in danda tortura ſed prȩſumptio eſt in fauorem ipſius iudicis.Alc.cõſi.5.nu.12. libro 7.

Infideles facilè præſumuntur ad ſuos transfugere. Alc.d.cõſ.5. nu.22.lib.7.

Teſtator præſumitur accommodare ſuam uoluntatem ſecundum diſpoſitionem legis. Alc. conſi.53.nu.5.lib.ultimo.& pſumitur uelle teſtator id , qđ uult ius commune. Rolan. de Curt.in conſi.125.nu.33. inter conſ.ciuilia Ziletti.

Teſtis non iuratus facit prȩſumptionem, licet non ſemiplenè probet.capit. nuper,ubi gloſſ. de teſtibus Deci. conſilio 540. pen. colum. in fin. uolu.3.quia præſumptio eſt minus ſemiplena probatione, & eſt communis opinio ſecundum Iaſ.in conſi. 119.col.2.uerſi.ſecundo moueor.vol.1.de quo ſic Gribal.communi opinio. uer.præſumptio.

Teſtis uerboſus habet contra ſe præſumptionem.Fugitiuus de exceptionibus contra teſtem, num.39.

Teſtamentum penes ſe habens præſumitur ſcire contenta in eo.Abb.in conſi.19.in 1.parte Alexan.in conſi.97.ad fi.

Teſtibus deponentibus ſecundũ præſumptionem legis debet potius credi , quàm illis , qui deponunt contra præſumptionem.Alciat.conſi. 55.nume.21. lib.ultimo.

Teſtamentum qui ſcit,præſumitur etiam ſcire fideicommiſſum in eo appoſitum.Alc.cõſi. 56.nu.6.lib.ultimo.

Teſtator præſumitur uelle potius

de iur.& fac. igno.l. post diuisionem.Bal.consi.334. num.3. in 2.uol.

Testamentum quis scire, & codicillos præsumitur, & quomodo.Bal.consi.462.in 2.

Tortura prius requirit præsumptiones, uel indicia certa, & probabilia,& uerisimilia.l. milites.C. de quæstio.Bal. consil. 471.nu.1.in 2.

Titulus,asserendo ex iusto, & legitimo titulo & causa, ex quo de alio titulo non apparet,uidetur præsumi ex titulo præcedenti.s.ex titulo pro hærede.Bal.consi. 18.num.1.in 3.

Talis,& quòd publicè habeatur, pro tali,est probandum, quia non præsumitur,quũ sit quoddam facti per naturam sic se habens. Bal.consi.128. numero 2.in 3.

Testamenti scientia nõ præsumitur,nisi probetur.Bal.consilio 411.nu.3.in 3.

Testes præsumuntur ueri, & idonei, ex quo sunt per iudicẽ acceptati.Bald.consi.146.numero 3.in 4.

Testis de auditu facit præsumptionem,& ei statur donec cõtrarium probetur, & ista præsumptio coadiuuatur aliis præsumptionibus.Bal. consil.219. nu.3.in 4.

Talis quis esse præsumitur,qualẽ eum demonstrat habitus.ca. si iudex,§.idem,de sentẽtia excommunica. in 6. fusius Iodócus in enchiridio parium, uel similiũ in uer.talis esse ex opinione.

Testari quilibet posse præsumitur, & contrarium dicens debet probare.Syluanus in cons. 3 .nu.6 in 1.uol.

Testes singulares licet non plene probent, præsumptionem tamen faciunt, quæ iuncta cũ aliis plenam probationem facit inter consi. Syluani consil. 57.nu.34.fallit,quando deponunt se non interfuisse contractui,uel numerationi, uel stipulationi contractus, & accusatur notarius de falso. Bald. consi.37.in 1.uol.

Testis,quando præsumatur subornatus,& posſit dictum suũ corrigere uide Syluanum in consilio 87. in 2. per totum,& quando præsumatur obliuio in teste,uel recordatio.

Talis quis esse præsumitur,qualẽ demonstrant uerba,factaque. Placa Epitom. delictorum, c. 6.nu.2.

Testes corrumpens alterius partis præsumitur iniquã fouere causam. Tancredus de ordine titulo de probationibus,lib.3. pag.160.

Testis deponens in iudicio non præsumitur iuratus. Felyn. in reperto.

Testis præsumitur consideratè testimonium ferre. Menochius

de quæso.

Testis inimicus propter odiũ prę sumitur mentiri, & falsum testificari. Parisius consi.2.nu.59. & seq.in 4.

Titulus & obligatio præsumitur per præstationem diuturnam & longęuam, ut plenè Paris.in consi.7.nu.1.& seq.in 4.uol.

Titulo institutionis quis nõ præsumitur renunciasse, & ex prioritate tituli præsumitur ꝓ aliquo, etiam in possessorio iudicio. Bal.in l.1.C. de edicto diui Adria.tollendo.

Testes de auditu faciunt pręsumptionem, licèt plenè non probent. Parisius in consi.7.nu.21. in 4.uol. sed post litem motam nullam faciunt pręsumptionẽ, licet secus sit in antiquis. idẽ Parisius consi.53.num.11.in 4. uolumi.

Testes sufficit, quòd præsumptiuè concludant, uide omnino Parisium in consi.138. per totum in 4.uolu. & ibi nume.34. dicit, quòd quando causa est magna.

Testes uniuersitatis non sunt idonei testes, quia præsumit̃ magna affectio illorum de uniuersitate, unde sicut non sunt idonei in causa criminali, ita & in causa magna, quæ criminali æquiparatur.

Testes in dubio præsumuntur cõtestes. Cacheranus decisione Pedemontana.99.nu.28.

Titulus licet ex præscriptione tãti temporis &c. dicatur iuris, & de iure, tamen contra talẽ præsumptionẽ admittitur ꝓbatio per confessionem partis. uide omnino Cacheranum decisione Pedemontana.101. nu.33.& seq.

Testamenti ignorantia, uel scientia, quando præsumatur. Cacheranus decisione Pedemontana.112.uide omnino.

Tempus in dubio pręsumitur appositum causa differendæ solutionis, ut no.Bart in l.cum qui ita.§.qui ita.ff.de uerb.obliga. Cacheranus decisione Pedemontana.130.num.10.

Quæ præsumantur ex temporis cursu. Anto. Gabriel.in suo cõmunium conclusionum. ubi de præsump.agit, conclu.1.

Talis quisq; præsumitur, qualis communiter reputatur. C. de seruis exportan.l.moueor, extra de prob.c.qui tuas. Bal.cõsil.283.num.1.in j.uol.

Traditionis obligatio, & præsumitur durare obligatio tradẽdi, nisi probetur traditio.l.quinquaginta.ff.de proba. Bal.consilio 32.in 2.uol.

Testator non præsumitur facere suam dispositionem inanem. Alex.consilio 171.num.1.in 5. uolum.

Tradita res præsumitur per retẽtionem ususfructus. Alex.cõsi. 7.nu.2.in 6.uol.

Tra-

Soc.iunior in consi.75. nu.5.in 1.uolum.

Testatorem lex pręsumit uoluisse hæredem duplici pręstatione grauare ad legati inualiditatem euitandam. Soc.iunior in cons.94.nu.43.in 1.uol.

Testator pręsumitur, quòd uoluerit se conformare cum statuto, quòd stantibus masculis fęminæ excludantur. Soci.iun.in cons.167.numero 23. & nu.70. in 2.uolum.

Testis præsumitur inimicus, quã do non coactè deponit. Marsi. in cons.18.nu.33.sponte autem uenire ad deponendum pręsumitur, quando contrariũ non probatur, ibid.nume.30.& testis uerus, uel pręsumptus inimicus non probat. Marsil.consil.20.num.16.tamen præsumitur inimicus, qui non citatus deponit contra aliquem. Marsil.cons.28.nu.12.& inimicitia pręsumpta idem operatur, ꝙ uera quo ad testimoniũ. Marsil.consi 39.nu.23.

Testis non idoneus efficitur idoneus, si habet præsumptionẽ pro se. Marsil.sing.45.

Testis dictum pręsumitur uerum sicut instrumentum. Crauett. in consi. 31.nu. 3.in 1.uol.

Testis singularitas suppletur ex aliis præsumptionibus. Crauetta consilio 36. nume.6.in 1. uolumi.

Torqueri quis potest ex pręsumptionibus. Crauetta consi.36. nume. 17.in 1.uol.

Testes singulares admittuntur ad probandum præsumptam uoluntatem alicuius. Crauet. consi.73.nu.33.

Testes non præsumuntur rogati, nisi probetur, cons.59.diuersorum per Zilettũ, tom.2. crimi.

Testator pręsumitur consentire rupturæ testamenti, & sic uelle intestatus decedere, quoties hęres decessit uiuo testatore, & potuit mutare testamẽtum, & non mutauit.l. si mater filiis.C. de inoffic.testamento. Socinus iunior in consil. 153. nu.7.in 2.uol.& Parisius cons. 60.nu.13.in 2.uol.

Terminus ad deliberatè respondendum de facto proprio non debet dari, cum præsumatur scire. Firma.uer. terminus ad respon.positionibus, uer.5.

Territorium pręsumitur esse illius, qui prior illud occupauit Firm.isto uer.

Testamentum in scriptis præsumitur esse apud hæredem, non autem pręsumitur esse apud legatarium, nisi tempore li.cõtest.fuerit apud ipsum, & nisi habuerit ab hærede. Firman. uer.isto.

Testamentum præsumitur uerũ, etiam pendẽte quæstione falsi mota contra ipsum. Firman. ibid.

Testamentum præsumitur solenne

eam allegauit.

Testes quando producuntur, qui inuiti deponere non tenentur cautela est, ut producés faciat scribi in actis, quòd uolentes testificãtur,& deponunt, aliàs præsumerentur deponere inuiti. Firma. uer. testiũ coactio, nu. 25 uide omnino.

Testis non præsumitur iuratus ex uerbis notarii talis iuratus, nisi constet ea die potuisse iurare. Firma.

Testis pręsumitur iuratus ea die, qua deposuit, nisi fuerit feriata. Bal. in l. fi. ult. col. uer. quęro cauetur. C. de re iudica.

Testis præsumitur deposuisse die iramenti, si iurauit intra terminum probatorium. Firm.

Testis præsumptiuè probat coitũ carnalem, ut quia uidit solum cum sola nudos in secreto. c. præterea de testibus. Firmanus.

Testis an pręsumatur usus uoca bulo iuris, & qualiter eius dictũ debet scribi per notariũ. Firma. uersi. isto. & uer. notarii officium uer. 10.

Testes quorum unus deponit de sensu uisus alter de auditu, nõ sunt singulares, & probant super actu perceptibili cum sensu auditus. item quorum unus deponit de uisu, & duo de fama coadiuuãt se inuicẽ est ergo duplex singularitas, & faciũt præsumptionem,& alii ꝓbant alii nõ. Fir. fol. 142. col. 2. nu. 80.

Testes in dubio pręsumuntur omni exceptione maiores. Gramati. consilio 68. nume. 42. in ciuilibus.

Testis unicus facit præsumptionem. Crauetta cons. 73. & 149. nu. 12. in 2.

Testis super uiolenta præsumptione debet dicere,& ita credo. Io. And. in ca. inquisitionib. de accusa.

Testem reddere causam ueram, uel præsumptam sufficit. Firmanus isto uer.

Testis dicens scio, quia uicinus sum, probat præsumptiuè. cum præsumatur scire de uicino, an sit pauper, uel bonæ famæ, & regulariter omnia in genere, non in specie actus, q̃ sit notus uicinus. Firma. plenè uer. isto,& ibi alia dicit ut ait ꝙ si sit clausula præsentib. talib. testib. uicinis pręsumptio est, ꝙ cognoscant cõtrahẽtes.

Testes præsumuntur fuisse pręsentes, quando de numero eorũ fit mentio in instrumento. Ange. in auth. de tabelho. in prin.

Titulus in præscriptione requiritur etiam, quãdo præsumptio est contra posidentẽ, uel præscribentem. Firma. uer. titulus uer. 6.

Titulus præsumitur ex patientia & pręstatione diutina, sed præsumitur in seruitutibus realibus,& personalibus, & titulus

præſumitur ex præſcriptione tanti temporis, quòd non ſit memoria in contrarium,& titulus conſti uti allegati præſumitur ex præſtatione per certos annos facta. Firmanus in ver.titulus prçſumitur.uer.16.

Titulus diuiſionis præſumitur ex patientia.l.pe.C.communi diui. Firmanus uer. titulus diuiſionis.

Titulus prçſumitur, licet nõ probetur,quãdo quis opponit prçſcriptionem,& probat curſum temporis, & allegat titulum. Firm.uer.iſto,ubi quando hoc procedat.

Tituli prioritas facit pſumptionem in poſſeſſorio.Bal.in l.j.in uerſi.& ſic not.C. de edic. diui Adria.tollendo.

Titulus an & quando præſumatur ex diuturnitate temporis. Firman.

Titulus a iure præſumptus ſufficit in ceſsione.Firma.ibid.

Titulus facit præſumi bonam fidem in poſſeſſore. Firmanus iſto uer.

Tortura allegata pſumitur, niſi contrarium probetur. unde ſi confeſſus crimen dicat ſe fuiſſe tortum, licet non probet, non poteſt condemnari, niſi Ratificauerit apud acta, cum in officialibus præſumitur illatio metus.uide omnino Firm. uer.tortura,nu.19.

Terrorem intuliſſe præſumitur officialis.Bertran.in conſi.77. nu.9.in j.uol.in antiquis.

Traditio an præſumatur, uel ſit probanda per prçſcribentem. Firma.

Traditio an præſumatur, ſi uxor mortuo marito habitat in domo ſibi donata per uirum, in qua cum uiro uiuo habitabat. Caſt.conſi.inc.dicta donatio. 103.ubi quòd non.

Traditio prçſumitur ex cauſa depoſiti.Firm.iſto uer.

Traditio ſine cauſa præſumitur donatio.Firm.ibi.

Traditio præſumitur facta poſſeſſori titulum habenti. Firman. ibid.

Tranſactio non præſumitur, niſi probetur.Bal. in l.fi.in fi.C.de cond.inde.

Tranſactio in dubio non præſumitur facta ſuper toto, niſi cõprehendat etiam pçnam. Firma.uer.iſto.

Tranſigens præſumitur in bona fide ſecundum ſtatum cauſæ. Bal.in c.j.in fi.de contro.inter uaſallum,& alium. Firmanus ibid.

Tutor non præſumitur ditatus de bonis adminiſtratis,ſed ex propria induſtria. Firmanus uer.iſto.

Venditio ſimulata non præſumitur,licet præceſſerit tractatus de pignore, ſed potius præſumitur erronea. Firma. uer.iſto uenditio ſimulata.

Ven-

Venditor non præsumitur dominus, nisi probetur, & debet probare rem esse suam. Firman. uer. isto.

Titulum non facit præsumere tẽporis cursus. Paris. consi. 26. nume. 21. in 1.

Titulus præsumitur ex longissimo tempore cum diuturna pstatione allegatus, ut ipsius uirtute possit quis astringi in futurum præstare, quod iam præstitit tempore longissimo. Parisius consi. 35. numer. 28. in 1. uolum.

Tutores & curatores præsumuntur sagaces, & prudentes. Parisius consilio 98. num. 27. in 1. uolum.

Titulus & bona fides pręsumitur in præscriptione tanti temporis, in cuius contrarium non extat memoria. Parisius consilio 111. nu. 59. in 1. uol.

Testator semper pręsumitur uelle præferre lineam suam descendentem, & fœminam aliis transuersalibus, & extraneis. Parisius consilio 51. nume. 2. in 2. in dubio. n. testator uidetur uelle, quòd ius legitimarũ hæreditatum sit saluum in sua posteritate ex pręsumpta eius uoluntate. Bal. in l. in testamento, nu. 9. C. de testa. militis fallit in philosophastro D. Iaco. de Bonacossis patruo meo.

Testamenti scientiam, quando quis præsumatur habere, uel non habere, uide omnino per Parisi. consi. 72. in 2. per totũ.

Testator præsumitur, quod uelle, si fuisset interrogatus ita respondisset. Bald. consilio 221. in 4.

Testator non præsumitur uoluisse hæredem grauare pluribus præstationibus. Bal. cons. 140. nu. 1. in 5. uol.

Talis præsumitur substantia, qualis est qualitas, & superficies, & tale præsumitur inuisibile esse, quale per uisibile figuratur inesse. Bal. consil. 471. nu. 4. in 5. uol.

Temporis longeui pręstatio loco causę sufficit, nam pręsumitur quòd absq; causa iusta hoc factum non sit, licet de ea specificè non appareat. Bald. in l. si solent, in fi. ff. de officio procõ su. in 1 lec.

Testis si in eius dicto ĩcludit sensum corporis præsumptiuè psumptionis iuris, ut si dicat talem esse bonæ famæ & uitę interrogatus, quomodo scit, respon. quia sum uicinus. nã præsumitur scire. Bald. in l. 1. ff. si cer. pet. fol. 4. col. 1. ad fi.

Testamenti uerba non præiudicant ueritati, præsertim in dãnum tertii, nec etiam præsumuntur uera. Bal. in l. Seia mãcipia, in lectura antiqua. ff. ad Velleia.

Titulus præsumitur contra soluẽtem, & quo pacto, uide Bal. in l.

cum de ui. col. 1. ff. de vsufruc.

Taciturnitas ex cessatione longi temporis, & computatione rationum sępius facta, & ex taciturnitate præsumitur fideicõmissum tacitè remissum, & si aliquod istorum deficeret, nõ præsumeretur remissio. Bald. in l. Procula. ff. de probatio. & maior præsumptio est in soluẽte quàm in tacente. Bal. ibi.

Testamentum præsumitur solenne. Bal. in l. ad fidem. ff. de testibus, & in l. si post diuisionem. numer. 1. C. de iuris, & fac. ign. & idem in instrumento.

Testis unus facit præsumptionẽ. Bal. in l. in bonæ fidei, col. 2. nume. 1. C. de reb. cred.

Tenor instrumenti dicitur præsumptio, quia p̃sumptio sumpta ex instrumento reputatur eius tenor. Bal. in l. ad probationem. C. de prob. nu. 1.

Testis præsumitur rogatus scriptus in instrumento, quia patiendo se describi consensisse uidetur uide tamen Bal. in auth. rogati C. de testib.

Testis qui dicit, scio, quia sum uicinus, probat p̃sumptiuè scientiam ueritatis. Bal. in l. 1. num. 16. C. de seruis fugiti.

Tenens præsumitur posidere. Bal. in l. 1. num. 23. C. de seruis fugiti.

Testator in dubio præsumitur uoluisse dispositionem suam adaptare, secundum dispositionem iuris communis. Bar. in l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Treb. Cur. iun. consi. 57. nu. 5. in 1. uolu. Dec. consilio 217. colum. 2.

Testis debet in ratione conclude re in necessariò, & p̃sumptiuè Gtammaticus consi. ciuili. 30. nume. 4.

Terror semper præsumitur inferri ab officiale eius subdito. Grammaticus consi. ciuili. 91. num. 7.

Tertius comparens in executione sententię, quando pręsumatur calumniari. Grammati. cõsilio ciuili 92.

Testator secundum communem sententiam semper præsumitur uelle minus grauare hæredem suum, quàm sit posibile. Grammaticus consi. ciuili 145. num. 18.

Titulum habens prior, præsumitur prior in possesione, & possesio sequens præsumitur clãdestina. Io. de Amicis cons. 25. num. 27.

Testes præsumuntur respondere ad interrogata. Ioã. de Amicis consi. 145. nu. 8.

Testamẽtum præsumitur cancellatum à notario iussu testatoris, nisi sit ad pias causas. Crauett. consi. 228.

Testator præsumitur uelle onus esse apud eum, apud quem est commodum. l. quoties ad Trebellia. ff. Crauetta consili. 245. numero

numero 2.cir.fin.

Testator qui in extremis laborat, nec omnino uiuit, nec omnino est mortuus, sed moritur, & mutus efficit, & totus eius languet intellectus, & lingua ingrossatur, & articulatè loq. non potest, & omnis sic laborans præsumitur animi consilium non habere, quia penitus deficiente corpore deficit intellectus, nam intellectus sine corpore, nihil agit dicit Aris. in 1. de anima, Bald. in l. cum non solum, nume. 14. C. de bonis quæ lib.

Tale semper præsumitur tale, si sit inuariabile, secus si sit uariabile, uel de necessitate naturæ, ut ætas, uel de possibilitate contingenti, ut mors, & hoc in factis, sed in iuribus prę sumitur duratio, nisi superueniat interitus, uel translatio. Bal. fusius in l. si cum inter, co. 2. nu. 9. C. quando prouoca. nõ est necesse.

Testatoris uoluntas ubi prę sumitur fuisse talis, quòd si uelit plus legare, non autem exiguum se referre, tunc fit larga interpretatio, etiam in legato Deci. & Cagnol. in l. in testamentis. ff. de reg. iu. quod not. pro Reuerendo presbytero Ferrante Figuli filio, cui in testamento Reuerendissimi Episcopi Gillini Comaclensis Episcopatus sunt alimẽta relicta.

Testis de auditu facit præsumptionem, & probat cũ aliis adminiculis. Crauett. in consilio 277. col. antepe. uersi. quod autem iste titulus.

Testes præsumuntur omni exceptione maiores. Moncada in additio. ad tracta. Croti, numero 394.

Terror semper præsumitur in officiali, & ab eo inferri, & ideo licet quis sit relaxatus per curiam, tamen semper præsumitur metus instare, ne iterum compellatur, ita Brun. in suo reperto. in uer. debitor uersi. 4 fol. 78.

Transactio pręsumitur facta causa uexationis redimendæ. Crauetta consilio 276. num. 3. in 2. uolum.

Testamenta duo confecta, nec scitur, quod prius, illa ad inuicẽ se confundunt, & sunt nulla regulariter, ut no. gl. & Doc. in l. fi. §. non autem, ubi per Bar. ff. de bon. pos. secundum tab. & gl. in c. duobus, de rescrip. li. 6. fallit ut per Guid. Pap. de præsump. nu. 26.

Eo ipso, quòd quis in iudicio, uel in aliquo actu, quem gerit se dicit tutorem, præsumi debet, quòd faciat actum tutorio nomine, licet ita nõ dicat, secundum Ang. de Are. in tracta. de malefi. in gl. nec non ad querelam, ibi tertio nõ admittitur.

Testator; an præsumatur scire rem legatam esse alienam. uide Bal.in l. cum alienā. cir.fin. C.de leg.& ibi Cy.& gl.in c.filius,extra de testi.

Testatorem rem legatam uelle adimere præsumitur,eam alienādo l.rem legatam.ff.de adimen.leg.

Testamentum in dubio pręsumitur nuncupatiuum,quando testator deduxit eum in notitiā testium.l hac consultissima.C. de testamen.l.hęredes palam. in prin.ff.de testament. ita dicit Sal. in l. errore.C. de testamen.& an pro testamento pręsumatur.uide Bald. in l.si post nu. .C.de iuris & fac. igno.

Testamenta plura non præsumūtur.l.locum.§.1.ff. de tabu.exhi.& l.1.§.si quis duo.ff. de bo. bo.pos.secundum tabu.

Testator pręsumit̄ dominus eorum,quæ posſidebat tempore mortis, & ideo legatarius non habet necesse probare rem legatam fuisse in dominio ipsius testatoris, sed sufficit probare,quòd testator tanquàm rē suam posſidebat temporibus eius uitæ,& mortis.Guid.Pap. de præsump.nu.9.7.

Testis excōmunicatus parte aduersa non citata prodest ad p̄sumptionem. secundum Bart. in l.res hæreditarias.ff. de crimi. expila. hæred. Gui.Pap.q. 254.in fi.

Testes recepti inter certas personas faciūt præsumptionem inter cæteras personas,seu semiplenam probationem.l.admonendi.ff.de iureiu.& l.si quis libertatem,eo.tit.per Bar.

Testis, qui uidit pecunias numerari,& non dicat,qua de causa pręsumitur,quod ex causa mutui. Barto.l. cum quid.ff.si cert. peta.

Testes de iure ciuili in causa appellationis possunt examinari super eisdem articulis, uel directò contrariis,quia ius ciuile præsumit,quòd ita testes non audent dicere falsitatem coram superiore iudice, sicut corā minori. Gui. Pap.q. 586. ideo in d. Curia domini consueuerunt testes quandoq; repetere, aut de nouo examinare super eisdem articulis,quādo eis ęquum uidetur, etiam post publicationē testium, & didicita testificata. Gui. Pap. de præsump.numer. 119. quia secundum ipsam pręsumptio, quę habetur de subornatione testium post didicita testificata potest bene tolli ex qualitate personarum,ut dicit Io. in c.auditis. extra de in integ. res.ibi.nec obstat, quòd oppositum est de subornatione, &c. uide Corsum in libro indagationum iuris. 2.cap.6.

Ex tempore præterito infertur ad præsens, quia quod olim fuit

fuit hodie præsumitur esse in essentia. C. de testibus. l. testiũ. in fi. & ff. de eden. l. si quis ex argentariis. §. fi. & qui priuationem allegare uolunt illã probare debent. Bal. in l. ea persona. C. de prob. Firma. uide omnino. uer. præsumitur ex præterito. ubi etiam dicit, quòd præsumitur ex futuro in præteritum, quod probat. Bar. de præsump. vide Milleum, fol. 135. nu. 34. de præsump.

Præsumitur contra tutorem nõ conficientem librum rationũ, sicut contra non conficientem inuentarium. Bal. & doc. in l. 1. §. officio. ff. de tutelis, & ratio. dist. ut teneatur ad interesse probandum iuramẽto, ut ibi.

Præsumitur tacitè agi inter partes, quod est ex natura contractus. Bar. l. cum quid, in 3. not. ff. si cer. pet.

Præsumitur contra tacentem inquisitum de pluribus criminibus, quia confiteri præsumitur si respondendo tacet de aliquibus. Bal. in l. siue, col. 2. uer. deinde restat. C. de prob. per ca. non ne, de præsump.

Talis quis esse præsumitur qualem habitum portat. l. moueor & ibi Barto. C. si ser. export. ueni.

Præsumptio pro teste, elicitur ex bonis depositionibus, quod verum dixerit. Boerius consi. 40. num. 118.

Præsumitur pro testamento. Bal. l. 2. in fi. C. de edic diui Adria. tol. per l. post diuisionem. C. de iur. & fac. igno. & l. si scriptura, & ibi Bar. C. de proba.

Præsumitur qlibet esse talis, qualis est patria sua. Boerius cons. 10 nu. 14.

Testator p̃sumit̃ cogitare & uelle illud, quod ius disponit, & p consequens præsumitur cogitare, & uelle, quod statutũ sui municipii disponit. l. si duo. ff. de acq. hær. Boerius d. consilio 10. num. 15.

Tradita res primo præsumit̃ habenti priorem titulum. plenè Alex. consi. 81. in 7. uol. in causa & lite uertente inter Gasparem, in ult. col.

Testator præsumitur plus uoluisse dicere, quamuis minus sit suadente æquitate. Alc. regu. 3. præsump. 9.

Testis, qui postquàm testimoniũ perhibuit, mutat seu corrigit dictum suum, præsumitur contra testem. Alcia. regul. 2. præsump. 29. de præsumptio.

Testatorem præsumitur legata ab instituto soluisse repetere à substitutio. Alci. de præsump. regu. 2. præsump. 35.

Tutor præsumitur scire ætatẽ pupilli maxime si est ei coniunctus. C. de resti. in inte. l. de tutela.

Testis præsumitur se gratia, odio, uel timore subtrahere, qui recusat

cusat testificari.no. Gui.in Specul.de teste.§.qualiter uer.sed quomodo probatur,quod dicut no. Inno.de testi. cog.c.1.

Testes præsumuntur subornati, qui eundem præmeditatumq; sermonem in causa deponunt l.2.§.ideoque.ff. de testibus, & no.Gui.in Spe.de teste.§.j.uer. item quod idem dicunt.

Tubæ uouem præsumitur audire posſint uniuersi.19.dist.ita dominus, & ideo portant præcones hodie, quorũ sola uox paucis innotescit.§. omnem in auth.de litigio.

Titulus,seu obligatio præcesſisse præsumitur, ubi longo tempore præstatio est præhabita. ff.de usur.l.cum de in rẽ uerso ubi plenè de hoc.

Præsumptiuè ex actis possesſionis non sufficit probare titulũ. Pet.Rebuf.in prac.ti.de rescriptis ad beneficia uac.nu.97.ui de omnino.

Præsumitur ex tẽpore,iudicet aliquando ex præsenti aliquãdo ex pręterito uide Benedi.in reperto.Fely.litera pręsumptio.

De rempore ad tempus pręsumptiones trahuntur, ut puta ex bonis actibus præcedentibus præsumitur de uita futura,de quo Fel.in c.mandata,de præsumptio.nu.1.& ibi Abb. in 1. co lum.uer.no. quòd ex bonis actibus.

Termini finales præsumuntur ibi stare, vbi aliàs sunt.ff.fi. reg.l.I finalibus.

Testator non præsumitur, nec ui detur id repetere, quod facit legatum relictum per eum inutile.l.seruo alieno.§ si ab impubere.ff. de leg.1.ff. de fidei-commissa.lib.l.fi.in fi.

Præsumitur contra testem, qui pecuniam recepit,vt falsum testimonium diceret, licet non probetur eum falsum dixisse. arg.eius,quod no.ff. de fal.l.1. in gl.accepit quis,& in gl.officialis,& in glo.C.de arbi.auth. decernimus,secus est post sententiam latam,nam non sufficit probare testem corruptũ, nisi probetur eum falsum dixisse,ut no.Inno.de prob. licet & Gui. in Spec.de sententia.§. quoniam uer.item pone.

Tutor cum pupilla matrimoniũ contrahẽs præsumitur ipsam decipere no. de incertis nup.l. qui contra.

Terribilis quis esse præsumitur prætextu publici muneris.C. ne rusti. ad ulla obsequia deuo.l.2.ubi & Luc. de Penna.

Tyranni præsumuntur crudeles, hostes, uiolenti, & domesticę seditiones, & propter hæc se quis occultare. l. Fulcinius.§. quid sit.ff.ex quib. cau.in posses.ea.

Testes præsumitur subornare, q̃ petit in integrum restitutionem post publicationem. unde

de sine bona causæ cognitione danda non est, ut dicit Inn. in c.auditis.de in int.rest.min. sic & præsumitur, cum secundi testes post primos inductos, producuntur, subordinatio in eis fieri potius, quàm in primis. no.de testib.c. in nostra, in fin. in 1.gl.

Tutor pauper præsumitur tutelam pupilli diuitis affectasse. ff.de excus.tut.l.spadonem. in fi.& uide ff.de tuto. & cur.da. ab his.l.scire.§.ultimo.

Testator in dubio præsumitur, q; nolit assem excedere, vt ad dupondium transeat.no.C.de le. l.cum quæstio.

Tutor præsumitur id, quod agit agere, ut tutor, non ut priuatus iure pupillari.l.post mortẽ ff. quando ex fac.tuto.secus in procuratore.l. procurator.ff. de procu.est l.procurator, qui pro euictione, uide quod not.

Testator præsumitur omnia uelle hæredi suo dare.ff. de testa. mili.l.si certarum, & not.eod. ti.l.miles unam.

Testator præsumitur qui primo legauit centum, postea quinquaginta non centum quinquaginta, sed quinquaginta tãtum deberi uelle ff.de adi.leg. l.cum centum, & ibi no.secus si alio testamento quinquaginta legauit, ut ibi no. per l.quinquaginta.ff. de probat. ad hoc etiam uide, ff.de usufru.l.si alii de legat.j.l.palam.§. sed si non corpus, de dote præleg.l.2.§.fi. de suppellecti. legat. in princ. cum concor.

Testator præsumitur uelle legare seruo peculium quamuis hoc nõ exprimat.l.deniq;.§.interdum.ff.de pec.leg.

Testator præsumitur legare liberationem debitori suo, à quo dicit se debitum consequi nequiuisse.l.fi.§.1.ff de doli exce. cum concor.

Testator præsumitur condens secundum testamentum non solenne, in quo de fideicommisso, quod reliquit in primo solẽni nullam mentionem fecit, uel aliud eidem legatario fideicommissum dedit, nolle primum ratum habere, no.ff. de leg.3.l.si iure facto.

Tutori legatum relictum præsumitur ita demum uelle deberi, si administret, non si excuset.l.sed hæc nimium.ff.de excus.tuto.cum concor.

Testator condens secundum testamentum, ita demum uelle primum reuocare, seu irritare præsumitur, si secundum est solenne.ff.de leg.3.l.si iure.

Testator præsumitur eadem re diuersis temporib. relicta duobus, illam cuilibet insolidum reliquisse.ff. de legat.3.l. si res mihi.

Testator iubens alii quàm hæredi seruire seruum suum, non

proprietatē ipsius legare, sed operam præsumitur. l. uel uxori. ad fi ff. de usufr. leg.

Testamentum qui condidit & legauit, præsumitur non ita legare, ut ex legato ipso hęres propter contractum cum defuncto habitum condemnetur l. qui cōcubinam. §. qui fundū. ff. de leg. 3.

Testator, qui patrimonium suū diuidens plura contulit filio, quàm filiæ, pręsumitur uoluisse etiam collationē dotis cessare. l. ex parte. §. intestato. ff. fam. erc.

Transtulisse omnino, quę habet præsumitur insolidum, qui nihil in concessione, aut cōmissione sibi retinet. arg. de of. dele. uenerabili ad fin. & no. Hos. in summa de const. c. quis poss sit, ad fi.

Tituli allegati præsumptio inducitur ex longo tempore contra patientem, & negligentē. Ias. in l. qui in aliena. nu. 65. ff. de acqui. hęr.

Talis qualis pręsumitur, qualis est habitus, quem portat. Ab. in c. in audientia, numer. 7. de sententia excommunic. Dec. consi. 306. nu. 3.

Testamentum ignorare pręsumitur extraneus. Bal. consi. 403. in 3. parte, nu. 5.

Presumitur pro dicto testium in facto, non in iure. Bal. consilio 273. in j. parte nu. 7.

Pręsumptio, quę resultat ex temporis diuturnitate non est iuris, & de iure, & ideo recipit probationem in contrarium per ostensionem actorū Rolādus consi. 2. nu. 132.

Pręsumptio non est, quòd testator uoluit disponere inter filios, ita quòd dispositio dicatur continere repugnantiam, iniquitatem, & absurditatem. Soc. consi. 21. nu. 14. in 3.

Pręsumptio, quę insurgit ex diuturnitate temporis non est ita efficax, quominus cōtrarium probari poss t. Dec. consi. 409. nu. 12. Cephalus in consil. 133. nu. 129. in 1. Cepha. in cons. 219. nu. 43. in 2.

Tituli allegati præsumptio inducitur nedum contra soluentē longo tempore, sed etiam contra longo tempore patientem Ale. consi 69. uol. 5. nu. 5

Testis non idoneus efficitur idoneus, si habet præsumptionē pro se. Marsil. singu. 451. decreui.

Pręsumendum est testatorem se uelle reddere conformem dispositioni iuris. Paris. consi. 77. nu. 68. & 234.

Pręsumptio, quę habet testatorē non uelle præferre non existētes in sua potestate suis descēdentibus existentibus in potestate sua, est magis potens, quàm illa, quod fiat interptātio, ut actus ualeat. Gratus respon.

filios. Alciat. consilio 71. lib. 5. numero 8. uide omnino.

Præsumptio est, quòd testes deponentes de fama audiuerint dici ab hominibus fide dignis inter tot homines, per quos fama constituitur, sunt multi fide digni, & honesti. Alc. cons. 6. nu. 28. lib. 1.

Præsumptio est iuris pro eo, qui titulum prędecessoris allegat. Gomesius de trienna. poss. q. 49. litera E.

Præsumptio iuris ubi est contra possidentem, tenetur ostendere titulum possessionis suę. Rolan. consi. 89. nu. 23. in 2.

Testatoris uoluntas quomodo p̄sumatur. Afflictus decisi. 309. nnme. 3.

Testatoris præsumpta mens ex pluribus coniecturis comprehensa habetur pro plena probatione. Cassanc. in consil. 14. nume. 19.

Testator facilius præsumitur, quod quis uoluerit præiudicare filiabus in fauorem propriorũ filiorum quàm in fauorem extranei quamuis fratris. Alcia. in consi. 86. nu. 4. lib. 4.

Testibus debet potius credi deponentibus secundum p̄sumptionem legis, quàm illis, qui deponunt contra præsumptionem. Alc. consi. 55. numero 21. lib. 9.

Testator ĩ dubio pręsumitur uelle sequi legis uoluntatem, ordinem, & dispositionem. Boerius consi. 11. nu. 6. & consi. 10. nume. 13. Rolan. de lucro dotis. q. 57.

Testatoris mens in dubio talis p̄sumitur, qualis est dispositio legis, statuti, uel consuetudinis patrię, & regni. Boerius cõsil. 10. nu. 9. & numer. 13. Crottus in consil. 146. nu. 3. Clarus quæstione 76. in 6. regula uide omnino.

Talis quisque pręsumitur, qualis est patria. Boerius consilio 10. nume. 14.

Testator præsumitur legasse in causam, ad quam per legem tenebatur. Mazolus in consi. 19. num. 42.

Testis habet pro se pręsumptionem, qui dicit confessionem emanasse, quando ueritati est consona. Bal. inter consi. crim. consi. 20. T. 1.

Tempus omne in dubio pręsumitur esse continuum. Angelettus inter cons. cri. consi. 30.

Testator præsumitur in dubio dispositionem iuri municipali esse conformem uelle. Zas. cons. 1. nu. 41. in 1. uol.

Testamẽtum ualere præsumitur, nisi cõtrarium probetur. Zas. consi. 2. nu. 35. in 1.

Testator p̄sumitur elegisse uiã, quæ ad ualiditatem actus magis confert. Zas. cons. 3. numero 25. in 1.

Testis non pręsumitur rogatus, nisi

nisi asserat se rogatum, uel aliter constet. Bar. in l. sciendum. ff. de uerb. ob. in prin. per totũ Ber. Diaz regula. 751. ubi & fallen Zas. consi. 3. nu. 66. in 2. uolu. uide omnino Gui. Pap. consil. 193. nu. 4. & 5. ubi si notarius in instrumento dicat præsentib. testibus, &c. testes pręsumuntur rogati sicut ipse notarius.

Testis rogatus a testatore præsumitur habilis. Neuiza. in cons. 16. nu. 38.

Testator, quando pręsumitur ponere conditionem ad impugnandum testamentum. Neuiza. in consi. 33. nu. 20. ubi numero 44. dicit, quòd quando testator filium exhęredauit, & postea negat filium suum, non statur negationi, quia presumitur illam negationem in fraudem apposuisse, ne filius exhæredatus posset querelare testamentum.

Testatoris uoluntas talis est pręsumenda, qualis esse debet, sic & de quolibet alio. Alc. decisi. 44. num. 20.

Tempus in dubio pręsumitur appositum fauore debitoris. Neuiza. in consi. 49 nu. 11.

Testamentum minus solenne per cursum 10. annorum confirmatur, facitque talis decẽnii cursus præsumi solennitatem in actu Neuiza. in consilio 57. numero 12.

Testator præsumitur uelle id, qđ respondisset, si de eo interrogatus fuisset. Neuiza. consi. 64. num. 11.

Tutor pręsumitur minus grauare hęredem, quàm sit posibile. Neuiza in consi. 72 nu. 21.

Tutor p̃sumit̃ potius fauere pupillis, quàm uxori defuncti. Neuiza. in consi. 84. num. 12. & pręsumitur tutor, ex quo tanto tempore se gesit ut tutor, ibid. nu. 13.

Testator præsumitur magis diligere propriam filiam, quàm filiam filii. Neuiza. in consilio 99. numer. 27.

Testis quando oppositum extra iudicium dixit pręsumptio de falsitate cõtra eum inducitur, ut ad torturam poni posit. Cepola consi. cri. 60. nu. 10.

Testator in dubio pręsumitur sanæ mentis, & si testator adiiciat uerba insolita in testamẽto, præsumitur non fuisse sanæ mentis, & pręsumptio, quę colligitur, quòd testator non fuerit sanæ mentis, potest excludi per alias coniecturas resultantes in contrarium ex testamento. Bellonus consil. 69. numero. 9. & seq.

Torqueri potest quis ob præsumptiones, & indicia. Gui. Pap. consi. 74. nu. 6.

Talis quis pręsumitur, qualẽ habitum gerit. Fran. Tigrinus inter consi. crimi. diuersorũ per

Zile-

Ziletum consi.7.nu.2.in 2.

Testis necessario, uel præsumptiuè præsumptione iuris concludere debet. Calapinus inter consi.crim.per Ziletum conf. 51.nu.3.in 2.lib.

Titulus non præsumitur ex diuturnitate temporis, ubi agitur de graui præiudicio. Bóbinus consi.29.nu.29. uide tamen in reperto. Crauett. vbi te conducit de antiquitate temporis.

Talis quis esse præsumit, qualis in habitu reperitur. Bombinus in consi.31.nu.5. Milleus in prac. cri.nu.3.fol.141.

Titulus, præsumitur titulus præcessisse, qualis apparet usus, & possessio. Mod. Par.consili.50. nume.38.

Testes ex officio examinati non præsumuntur subornati. Blancus in prac.cri.fol.6.nu.38.

Titulus præsumitur ex temporis antiquitate. Afflictus dec.268. nume.10.

Testator præsumitur magis dilexisse primũ substitutũ, quàm secundum. Crottus consi.1. numero 19.

Testator præsumitur inter filios æqualitatem seruare, nec unũ magis quàm alterum grauare. Crottus consi.3.num.15.

Testator præsumitur uelle id, qđ uult lex patriæ suæ. Crot. consil.17.nu.32.

Testator in dubio præsumitur relinquere ius, quod habet in bonis, & nil amplius, etiam si tale ius, morte sit periturum, ac etiam si eius dispositio sit collata in coniunctam personam. Crottus consil. 52. nume.5.

Nam, quòd testator non loquitur uelle non præsumitur, ut dicit Bal.per illum tex in l.1.§. finau tem ad deficientis.C.de cadu. tollendis, sequitur Deci.conf. 80.col.3.uer.4.de isto casu, ubi bene.

Testator non præsumitur uoluisse, quod non expressit, licet testatores sepè mortis timore perterriti non exprimãt, quæ animo conceperunt. Crottus consi.67.nu.37.

Testis præsumitur iuratus, si in actis reperitur scriptum, testis iuratus &c.Crott. in consi.85. nume.7.

Testator priores in gradu præsumitur prædilexisse, & sic filias nepotibus, & illas maiori commodo afficere. Crottus in cõsi. 113.nu.8.& consi.121.nu.32.

Testator non præsumitur uelle in bonis suis extraneos præferri propriæ soboli. Crott.in cõs. 129 num.7. Afflic.decis.44. nu. 21.& 27.

Testator præsumitur elegisse uiã per quam uoluntas sua ualeat, & non pereat. Crott.in consil. 143.nu.21.

Testator præsumitur uelle, quos grauauit honorare, ne onus fidei-

pupilli sui sine fraude emisse. Cepol.in trac. de Imper.mili. deiigen.§. nobilitatis, numero 21.T.5.

Talis quis esse pręsumitur, qualis patria sua. Cassaneus in consi. Burgun.titulo des iustices.§.5. ver.a l.arbitrage.nu.19.

Testes consanguinei, qui repellũtur tanquàm præsumpti inimici, intelligi debet, quando consanguinitas procedit ex linea descendenti, uel ascendenti, secus si ex linea trãsuersali, quia tunc non repellũtur. Grammaticus decis.Neapoli. 34.nu.20.

Ex præsumptione colligitur an testator uoluerit instituere directo, uel non. Bart.in l.illud.§. tractari. ff. de iure codicillorum.

Contra præsumptionem resultãtem ex testamento admittitur probatio in contrarium. Bart. in l.& si pepercerit.§.filius, nume.10.ff.de lib.& posth.

Testator pręsumitur furiosus ex sermonibus appositis in testamento Bar.in l.idem Iulianus. §.constat, num.1.ff.de leg.1.

Testator non pręsumitur, quòd uoluerit hæredem duplici pręstatione grauare. Bar.in l.uxorem.§.1.ff.de leg 3.

Testis pręsumitur inimicus, qui uelit testificari cõtra aliquem in causa criminali, & ideo ab eius accusatione repellitur. Abb.in ca.cum P.Manzonella nu.2.ubi etiam nu.13.dicit, ꝙ testis sponte ueniens ad ferendum testimonium in criminali præsumitur inimicus testis, tamen non præsumitur inimicus, aut suspectus ex iterata depositione. Abb.in c.fraternitatis.de testibus, num.2.

Testes præsumuntur timore aduersæ partis nolle testificari, quando requisiti nolunt testificari. Abb.in c. super eo.nu.4. de testibus.

Tacens quando præsumatur consentire. Abb.in c.nõ ne, de præsump.nu.1.

Testes in dubio pręsumuntur uera dixisse, nisi contrarium probetur. Abb.in c.consanguinei num.3.de sententia, & re iudicat.

Testis an præsumatur in dubio iuratus. item an præsumatur tetigisse scripturas. Fely.in ca. tuis quæstionibus, nu.6.de testibus.

Tacens pręsumitur cõsentire, ubi agitur de commodo, & de re appetibili. Fel.c.nonne de pręsump. ubi ponit fallentias uide ibi.nu.11.& 19. & 20.& per totum.

Titulus pręsumitur iustus pacto triennio.Fel.in c.illud, nu.6.de pręsumptionibus.

Titulus empti an præsumatur ꝑ longi temporis possessionem, uel præsumptionem. Sal.in l.si maior.

tur esse perfectum. Alex. in l.j. nu.43 ff.de noui operis nun.

Testis præsumitur rogatus, quando subscribit se in instrumento, licet regulariter non præsumatur rogatus, & quando passus est se subscribi in instrumẽto. Ale in l.scien.nu.37.& seq.

Testis præsumitur rogatus, quãdo testator est peritus, & sic notarius, & sic institutus. Ale. d.l.scien.nu.40.ff. de uer.ob.

Tempus in dubio præsumitur esse adiectum causa demonstrationis. Alex. in l.liber homo.§. decem, nu.2.ff.de uer.ob.

Testis præsumitur consensisse, & iurasse in sua depositione, licet in actis non appareat de eius uoluntate. Ange. in l.sicut §.non uidetur, nu.2.ff.qui. mo. pig.uel hypo.soluitur.

Testator præsumitur habere notitiam sui patrimonii. Ange. in auth.sed cum testator, num.3. C.ad l.fal.

Titulus nunquàm præsumitur ex diuturnitate temporum præcedente sola patientia. Ang. in l. si maior, nume.2.C.communi diuidun.& non præsumitur. Titulus, nisi probetur. Ang. in l.si probatam.C.eod.ti.communi diuid.

Testatoris mens præsumitur talis, qualis secũdum rectum sermonem procedere potest. Bellonus supputa.lib.4. ca.20.numero 6.

Transactio, ubi fuit diuturno tẽpore obseruata præsumitur capituli consensum interuenisse in ea. licet instrumentum nihil dicat de consensu. Cassiodorus decis. 3. de procurat. nume.7.

Titulus bonus præsumitur super uenisse putatiuo triennali, quẽ impetrans iustificare non cõpellitur. Casiodorus decis.3. tit.de causa possess. & proprietatis, nu.2.uide & in 4. decisione ibid.nu.1.& nu.5.

Temporis antiquitas ecclesię fundationem præsumitur ab episcopo uenisse. Afflic.decis.368. nume.5.

Timor præsumitur ex pace cessare. Herculanus in suo de cautione.c.50.nu.54.

Titulus præsumptus admittitur à iure tam ĩ possessorio quàm petitorio, & an titulum præsumptum habens iuuetur regula de triennali. Casiodorus in regula Cancellariæ. decis.8.

Titulus allegatus præsumitur ex conformi pręstatione decennali. Mod.Par.in §.7. numer.7. constitu.feuda.

Testificatus semel falsum præsumitur iterum falsum deponere habeat. Nouellus in trac.ad defensam, nu.40.fol.43.

Testis pręsumitur uolnntariè deponere. Blancus de q.nu.357.

Testator in dubio præsumit uelle exonerare hæredem.l. eum

qui

Prçsumptio nunquàm turpis, sed honesta fieri debet pro sapientib. Pacius à schala de consilio sapientis. lib. 1. c. 22.

Testis de auditu, an faciat præsumptionem Benintendius decis. Bono. conclu. 8. uide omnino.

Titulus matrimonii prçsumi debeat ex longa possessione, seu quasi iure maritali. Millius in reperto. litera P.

Titulus beneficii an prçsumi debeat ex longa possessione, uel quasi beneficii. Millius in reperto.

Prçsumi an debeat quem habere titulum in iuribus episcopalibus, uel in iure uisitandi ex eo, quod longo tempore illa iura exercuit, & eis usus fuerit. Millius in reperto.

Præsumi an debeat testis per notarium esse rogatus. Millius in reperto.

Tempus in dubio p̄sumitur perpetuum. l. sufficit, de condi. indebit.

Tituli singulares non præsumuntur. Bal. in l. siue possidetis. C. de prob.

Tempus inducit prçsumptionē tam in prçstante, quàm in patiente Bal. in l. 1. in 7. q. uer. ex hoc infert Bar. C. qui admitti.

Testamētum habet prçsumptionem pro se. Firma. uersi. testamentum, fol. 128.

Testamentum in scriptis prçsumitur esse apud hçredem. Firma. ibi. non autem prçsumitur esse apud legatarium, nisi tempore litis conte. fuerit apud ipsum, & nisi habuerit ab hærede.

Testamentum prçsumitur uerū, etiam pendēte quæstione falsi mota contra ipsum. Bart. in l. iure nostro. §. propter alias. l. idem fiet. ff. de testa. tu. Firma. ibid.

Testamentum præsumitur perfectum. Firm. ibid.

Testamentum præsumitur uerū, & solenne, nisi contrariū probetur, probatur autem cōtrarium, quando ex facie ipsius constat defectus, ut quia habebat numerum testium defectiuum, uel non rogatorum simul, item si non constat, sic debet aliter probari defectus labens, ut quòd testis, uel notarius erat īfamis, uel aliter. Fir. ibi. fol. 131.

Testator prçsumitur non reliqsse ei, cui reliquit, ut filio, si sciuisset non esse filium. Bald. l. si pater. C. de hære. insti. Parisius consil. 80. numero 52. in 2. ubi pater non facit filium legitimum in testō, si non est legitimus, neque spurium, si nō est.

Testator præsumitur uelle grauare hçredem quātominus potest. l. aurum. §. si rem. ff. de leg. j. l. apud Iulianus. §. scio ex facto eod ti.

Testator præsumitur plus dilexisse

se institutum, quàm substitutũ.l.Publius.§.Titia,& ibi Bar. ff.de condi.& demon.

Testator p̄sumitur habuisse maiorem affectionem ad natos, quàm nascituros, item ad illũ cui plus reliquit, quàm ad illũ cui minus. Bald.l. Lucius.ff. de hered inst.& in l.quoties.C.de hære.inst.

Testator non præsumitur legare rem heredis, sed suam. Bald.in l.in testamento.in prin.C.ad l. Falcid.

Testator præsumitur uelle leges habere locum in testamento suo, nisi constet de contraria uoluntate. Bal.l. quidam, in fi. uers.si autem non dixit.C. de iure delib.

Testatór non præsumitur uelle, quod non loquitur.Paris.cons. 89.nu.15.in 2.

Testes singulares saltem faciunt præsumptionem, magnum indicium, immo semiplenã probationem Crauett.in consilio 83.nu.35.& iudex potest induci ad credendum plenè testibus singularibus, ibi.

Testes in dubio præsumi debent contestes, si congrua interpretatione hoc fieri potest, licet in contestes se non nominent. Crauet.consi.78.nu.9.

Testator non præsumitur uelle substitutionem inutilem facere.Crauet. in consi.161.nume. 3.in 1.uol.

Tutor non præsumitur quærere de bonis pupilli.Arc. consi.31. nume.3.

Titulum quis habere præsumitur per spacium tanti temporis, cuius initii memoria non existit.Rubeus consi. 13. nu.7.

Testator quilibet prǽsumitur magis diligere iam natos, quàm post eius mortem nascituros. Rubeus consi.31.nu.2.

Præsumptio iuris in testib.multum operatur.Gratus respon. 2.in 2.nu.5.

Testator prǽsumitur magis diligere filios, quàm nepotes, quos nunquàm uidit. Gratus respon.5.nu.32.in 2.

Testator substituendo præsumitur se cõformare cum iure cõmuni.Gratus respon. 18.numero 1.in 2.

Testator præsumitur semper uelle filios æqualiter succedere. Gratus respon.18.nu.6.in 2.uo.

Testator præsumitur magis dilexisse primum substitutũ quàm secundum. Gratus respon.54. num.15.in 2.

Testator non præsumitur uelle præferre eos, qui nõ sunt agnati suis descendentibus.Gratus consil 120.num 9.in 2.

Testator non præsumitur etiam proprium filium, liberis alterius filii in portionem eorum patris præferre uoluisse. Gratus d.consi.120.in 2.

Testator, qui filiis mascu is institutis,

trium

trium annorum. Ferretus consil. 18. num. 1.

Vbi agitur de præsumendo titulo obligatorio alicuius, tūc ex præstatione, seu ex patientia diuturna non præsumitur titulus. Riminaldus in consilio 313. num. 23. in secundo, fol. 120.

V

VEnditor p̄sumitur uēdidisse iuridicè, nisi cōtrariū probetur. l. 1. & ibi Bald. in 1. no. C. de reb. alien. non alienan.

Venditor præsumitur habuisse fidem e precio. fallit, ut per Firma. uer. isto.

Vendens rem alienam præsumitur in bona fide, si possidet & sic ignorās facere sicut emēs, idem in permutante. Firman. uersi. uenditor rei alienæ. & an præsumatur uendere, ut alienam, uel ut propriam, ibi.

Vendens rem alienam præsumitur fur, si contractatio facta est. Bar. & Bal. in l. alienum. C. de furtis.

Venditor præsumitur scire defectus, seu qualitates rei morbo sę. Corneus consil. 80. litera B, in 3. parte, de quo Firman. ubi supra.

Verisimile non deponentes testes, est præsumptio falsitatis, & ideo non faciunt fidem, nisi sint tales, quòd sit uerisimile eos non deierare, uel nisi habeant aliquam præsumptionē secum, puta famam, uel quid simile. Fir. uer. uerisimilitudo.

Versum, non præsumitur uersum, nisi probetur l. si quis seruo, & ibi Bald. in 1. col. C. qđ cum eo.

Vestes faciunt præsumi pro aliquo, uel contra aliquem. Firm. uer. isto. ad fin. in Speculat. de aduocatis, §. sequitur uidere. uer. talis enim.

Vicinus præsumitur scire de uicino, & agnoscere & scire, unde sufficit in instrumento dicere præsentibus testibus uicinis &c. & præsumuntur dedisse damnum, & furtum. uide Firman. isto uer.

Victus non præsumitur habuisse iustam causam litigandi. Fir. uer. uincere.

Voluntas mutari præsumitur in concedente ꝑpter mutationem morum eius, cui conceditur. Bar. in l. confirmando, in 1. no. ff. de constituto.

Voluntas præsumitur durare, nisi mutata probetur. Firmanus uer. isto.

Voluntas testatoris præsumitur esse qualis esse de iure debet, & præsumitur uoluisse testator, quòd consuetudo, uel statutū loci sui disponit, idem in uoluntate contrahentium. Firman. isto uer. num. 44.

Vsuræ non præsumuntur solutæ scienter, nec soluens præsumitur

tur debitor liberalis in eis. Firmanus, ibi.

Vxor præsumitur, quę publicè uocatur uxor & pro tali reputatur, scilicet quo ad prolem legitimam pręsumendam, ubi de matrimonio non est quæstio inter eos. Firman. uer. isto.

Vxor præsumitur carnaliter cognita à uiro cum quo diu permansit. Specula. de præsumpt. §. 2. uer. uiolenta.

Vxor pręsumitur lucrari honestè & de bonis uiri, ne præsumatur turpis quæstus. idem in cōcubina. Sed si fuit negociatrix præsumitur quæsiuisse ex negociatione. item nisi cōtrahat cum alio, & uir interueniat in contractu, quia non præsumitur de bonis uiri. Firmanus uer. isto.

Vxor posſidens præsumitur domina rerum, quas posſidet, nō si posſidet uir. Firm. uer. uxor posſidet.

Vsurarius pręsumi potius debet contractus, quoties dubitatur, an sit contractus usurarius, uel licitus, quàm licitus. Hostiensis in c. ad nostram, de emptio. & uendi. cum multis allegatis per Calcan. consi. 75. nume. 56. uide omnino.

Verba in dubio presumuntur esse posita, & prolata demonstratiuè, & declaratiuè, non autem taxatiuè & limitatiuè. Parisius consi. 92. nu. 42. in 1. uol.

Vxor si reperitur habere bona, & non potest ostendere, quod habuerit ex propriis, præsumitur ex bonis uiri. Socin. consil. 16. nu. 2. in 3.

Vtilitas ecclesię, uel pupilli in cōtractu non pręsumitur forma non seruata. Bal. in l. quęcunq; in 2. colum. in princ. uer. scias tamen, C. de bonis, quę liber. Firm. uer. utilitas.

Venditio pręsumitur simulata, quando uenditor remanet in posſesſione rei uenditæ, & res illa non fuit posita in ęstimo emptoris, sed reperitur in ęstimo uenditoris. Parisius consil. 82. num. 41. & pluries ibi, in 3. vol. nisi adesset constitutum. Idem Parisius consi. 77. num. 8. eo. uol. vide tamen ipsum Parisium d. consi. 82. & seq. consil.

Vicinus præsumitur scire facta uicini, & coniunctus facta coniūcti. Hoc tamen procedit in facto succesſiuo, non autem in facto momentaneo. Cacheranus decisione Pedemontana. 71. nu. 43.

Viuere plus præsumitur iunior, quàm senex. l. hereditatum. ff. ad l. Falc. Cacheranus deci. Pedemon. 108. nu. 4. in fine, & ibi num. 7. dicit, quòd aliquem superuixisse ex pariter morienti bus in committenda stipulatione non præsumitur. l. quòd pariter. ff. de rebus dubiis, & ibi plura de superuiuentibus,

& cui

& cui incumbat probatio superuiuentium, & in sequenti decisione, seu consilio Purpurati. ubi de morte, & uita, & cui onus probandi incumbat mortem, uel uitam, uel superuiuere. vide oino ipsum Purpuratum. ubi etiam dicit nu. 5. q descendens præsumitur semp superuixisse, etiam in dispositione hominis.

Vniuersitas deliquisse non præsumitur ex eo, quòd multi, aut fortasse omnes ad locum commissi delicti accesserint, & bona rapuerint, ac exportauerint. Cacheranus decisione Pedemontana. 138. nu. 32. & 33.

Vir & uxor si simul uendant prædium, præsumitur uxor adhibita pro forma, & totum precium peruenisse ad maritum decis. Pedemontana 140. nu. 2. uide postea.

Vxor possidens cum marito præsumitur possidere iure familiaritatis. decisio. Pedemonta. 140. num. 5.

Verum semel, semper præsumitur uerum. Neuiza. in sylua lib. 4. num. 148.

Vestes muliebres præsumũtur esse mulieris, licet de dominio non probet uxor, quamuis in aliis secus. Bal. in l. 2. circa medi. uersi. reuoco in dubium. C. ne uxor pro marito. Bertachi. uer. uestes, nu. 39.

Venditio præsumitur fictitia, si post uenditionem emptor patitur uenditorem possidere. Bal. consi. 70. num. 2. & seq. in 1. uolumi.

Velle quis præsumitur, quòd leges & consuetudines habeant locum in sua dispositione. Bal. in consi. 79. num. 4. in 1. uolu. q probat.

Voluntatis mutatio non præsumitur, quando alienatio facta fuerit titulo oneroso. Durans de arte testandi, titu. 10. cautela 7. nu. 3. fol. 250. & eadem uolũtas durare præsumitur. Bal. consilio 233. numero 4. in 2. uolum.

Vsura præsumitur ex pactis appositis secũdum naturam usurariæ prauitatis intercessisse, & in contractu mutui facilius præsumitur usura, quàm in aliis contractibus, quia nõ præsumitur mutuans uelle iactare suum. i. interusurium medii temporis. Bal. in consi. 133. numero 2. in j.

Vulnus præsumitur ex qualitate instrumenti. Bal. consi. 152. nu. 5. in 1. uol.

Vtilitas ecclesiæ non præsumitur deficientibus solẽnitatib. Bal. consi. 245. in 1.

Vitium in stipulationibus inesse non præsumitur, si pœna sine uitio duci potest. Bal. consil. 179. num. 2. in 2.

Vasallus præsumitur substitutus idoneus, si est de eadem cõsan-

guinitate. Bal. consilio 291. nu. 8. in 2. uol.

Vsurarius nemo præsumitur, nisi probetur, quia unusquisq; naturaliter præsumitur bonus, & non malus. Bald. consil. 311. nu. 2. in 2. uol.

Valor rei præsumitur ex fructib. coniecturaliter, ita quòd è contra, quòd ex rei ualore præsumitur fructuum proportio, qualis in regimine uersatur, & illud præsumitur percipi, quod communiter consueuit percipi secundum consuetudinem nostrarum partium, & expensæ probantur per coniecturas similiter, & fructus. expēsæ autem, quæ fiunt gratia fructuũ deducũtur de restitutione fructuum, quia significatio huius nominis fructus ex utilitate, non ex segete sumitur. Bal. signanter in consi. 323. col. 2. nume. 3 & nu. 5. in 2. uol.

Vulneratus, qui post longa temporum interualla decesserit, nõ psumit mortuus ex uulnere. uide oĩno Bal. cõs. 328. in 2. uolu. vbi quando quis de uulnere mortuus præsumatur.

Viuere quisque præsumitur usq; ad 100. annos licet in testamẽto veteri uita fuerat. 120. an. Capiccius decis. Neapo 4. tamen contra talem præsumptionem sufficit unus testis q deponit de morte, licet nõ plenè sed & de morte Pet. Rau. in dictis nu. col. fi. post Alph. uide tamen Parisium consil. 86. nume. 19. & seq. in 4. uol. ubi aliter. l. hæreditatum. ff. ad l. Falci. quæ contrarium dicit, uide omnino Crottum in consi. 67. nu. 27. & pluribus sequentib. & Cagnolum in l. si emancipati, nu. 90. C. de colla. Alc. in tracta. de præsump. regula 1. præsump. 44. vide Marsil. in § diligenter, nu. 22. ubi præsumptio uiolenta, quæ in ciuilibus habet uim plenę probationis, nõ sufficit in criminalibus ad cõdemnandum, & præsumptio uiolenta. s. nudus cũ nuda non est plena probatio ad condemnan. de adulterio in criminalibus. Ang. in prac. cri. uers. fama, nu. 23. uer. quæro, uiolenta enim præsumptio p certa accipitur. c. literis de præsumpt. an ex præsumptione uiolenta ius tolli possit. Bouius in suo de statu. pręscrip. in glo. 19. numero 242. uide omnino etiam Arium Pinelum in l. 2. in 3. parte. numero 33. C. de resc. uend. uide quæso.

Præsumptio ua falli offendentis dominũ, qualiter & quot modis inueniatur. Capicci. decisi. Neapo. 130. num. 13.

Violentis pręsumptionibus non potest quis ad mortem damnari, sed minoratur sibi pœna. Gramma. decis. 42. nu. 1. & decis. 56. nu. 21. & præsumptione

iuris

Iuris de crimine grauissimo, dum quis condemnatur, dicitur ille deficiens condemnari ex præsumptione uioléta. Grãmaticus decis. Neap. 56. nume. 2. & præsumptiones uiolentissimæ ubi concurrunt, hẽt locũ condemnatio, ibi. nu. 3.

Veritati cedit præsumptio. Emilia. consi. 73. nu. 10. & præsumptio, cui ueritas consonat, plenam facit probationem. Zasi. consi. 17. nu. 28. in 1. Cephalus consi. 272. nu. 12. & 189. nu. 23. in 2. & consi. 185. num. 12. in 2. Rolandus consi. 99. nu. 25. in 1. uolum.

Præsumptio in re uerisimili non est recepta. Zasi. consi. 19. nu. 3. in 1.

Prçsumptio ea sumẽda in dubio, quæ uitio caret. Zasi. consi. 24. nu. 31. in 2.

Præsumitur quis in eadem uoluntate, nisi ueniens ad mortem appareat contrarium. Bart. l. cum hic, nu. 3. ff. de dona. inter uir. & uxo.

Præsumitur ex longo tempore, quòd ab initio uoluntas patris intercesserit, non tamẽ inducitur ratihabitio. Bar. in l. 1. nu. 10. C. qui admitti.

Vnio ecclesiarum p̃sumitur, ubi clericus, uel monasteriũ duas possedit ecclesias per decennium Episcopo, uel Vicario nõ reclamãte. Plotus in add. Marti. Lauden. consi. 45.

Præsumitur quilibet dicere uerum. Mart. consi. 62. nu. 11.

Viuere de uento quis non præsumitur. Portius consi. 34. nu. 12. & consi. 21. nu. 21.

Præsumptiones, ut uulneratus non sit mortuus ex uulnere. Blancus in Prac. cri. nu. 110. & seq. usq; ad nu. 128. pag. 137.

Verum semel semper prçsumitur uerum. no. glo. ff. de damno infecto. l. qui bona. §. si qui stipulatur, & C. de probat. l. siue possidetis.

Vulneratum præsumitur, qui infra modicum tẽpus decessit, esse mortuum ex uulnere. Ripa in trac. de peste, nu. 185.

Violenta præsumptio in criminalibus non sufficit, sed in ciuilibus sic & quandò, regula criminali. 63. nu. 1.

In odium viri delinquentis prçsumitur, quòd mulier fuerit uirgo. ç. 1. de adulte. Rui. consilio 189. nu. 11. in 2. uolu. quòd intellige in dubio secus si aliter constare poterat. Machellus patrocinio 49. per totũ, & vide in meis qq. crimi. ubi qualitas honestę conditionis debet probari, ut ibi.

Fraus, unde præsumatur, & cognoscatur usurarius contractus. Anch. consi. 257.

Venditio simulata non prçsumitur, licet prçcesserit tractatus de pignore, sed potius præsumitur erronea. Firman. in tre-

perto.uer. venditio simulata.
Venditor non præsumitur dominus, nisi probetur. Firm. in repert. fol. 173. col. 2.
Vēditor præsumitur habuisse fidem de precio. fallit, ut p Fir. uer. uenditor.
Vendens rem alienam præsumitur in bona fide, si posside, & sic ignorans facere, sicut emēs Firmanus uersi. uenditor rei alienæ.
Via præsumitur distinguere territoria. l. 4. fi. regun. Firma. uer. uia.
Victus non præsumitur habuisse iustam causam litigandi. Firmanus uer. uictus sub uersic. uincere.
Violentia præsumitur in iudice torquente sine iudiciis. l. quæstionis, ubi Alex. ff. de quæstionibus. Firma. uer. uiolentia.
Violentia non præsumitur ex dignitate. l. ad inuidiā, & ibi Bar. & Alex. C. quòd metus causa, & in l. si donationis. eod. tit.
Voluntas mutari præsumitur in concedente propter mutationem morum eius, cui conceditur. Bar. in l. confirmando. in j. no. ff. de confir. tut.
Volūtas præsumitur durare, nisi mutata probetur. Firma. uer. voluntas. Mod. Par. consil. 30. numer. 15. c. maiores, de baptismo.
Præsumitur, quòd uxor prędecesserit uiro, quando est dubium, quis primò decessit. gloss. l. si possessor. ff. de religio. & sum. fune.
Voluntas semel declarata præsumitur durare, nec præsumitur mutata, nisi probetur. l. non ad ea. ff. de cond. & demon. & not. gl. in c. illud quoq;, de præsum. vtrum autem uoluntas præsumatur durare usque ad mortem. uide l. scimus. C. de testamentis, & not. in l. cum hic status. §. j. super uer. forsitan. ff. de donat. inter uir. & uxo. & uide l. 1. ff. pro socio, Alc. regu. 2. præsump. 1. & præsump. 16. si quis habet mulierem in domo, & eā tractet tanquàm eius uxorem, prędumitur eius uxor, ut probatur in cap. illud, de præsumptio.
Vicinus prędumitur scire facta vicini. l. si uicinis. C. de nupt. l. 1. ff. de flumi. & no. in c. quosdam de præsump. idem & coniunctus. Alex. in l. is pater, in 3. & 4. col. ff. de acquir. hære. Alexand. consi. 6. numero 19. in 5. uolum.
Venditio si facta sit duobus, & nō appareat, cui primo fuerit tradita, præsumitur tradita fuisse illi, qui precium numerauit ita no. Bald. in c. si facta in feudum. si de feu. fue. contro.
Vasallus an ex præsumpta inimicitia priuetur feudo, & qualiter, & quomodo. Gui. Pap. remissiuè licet, de pſump. nu. 54.

Vaga-

Vagabūdum bouem retinens in suo stabulo tenetur dominus ei resarcire expensas, quas asserit ei fecisse, cū præsumptio naturæ sit, ut non uixerit de uento, tamen iudex debet taxare, ita dicit Bal. in l. non codicillum. C. de codicillis.

Vicini facta scire uicinus præsumitur, & quod est factum inter uicinos. c. quosdā de p̄sum. l. si uicinis. C. de nup. Iodocus de præsump. nu. 27. Alex. cons. 36. nu. 3. & 4. in 1.

Vnio non præsumitur, sine annexio, nisi probetur. ca. quia sępe de præb. in 6. c. cum in ecclesia eo. titu.

Venditio cum reacheto, quando præsumatur facta in fraudem usurarum. Gui. Pap. de præsump. q. & nu. 88.

Vxor præsumitur scire facta mariti similiter consanguinei, ut dicit And. de Iser. in lib. feudorum, titu. de natur. succ. feu. cap. si. Iodocus de pręsump. numero 26.

Verū esse præsumitur, quod pluries factum est. Bal. l. exemplo. C. de prob. Gui. Pap. de p̄sum. nu 125. ubi fusius.

Velle quis præsumitur, quod exprimit uerbis. Bar. l. Nesenius in princ. uersi. nō. ff. de excusa. tuto.

Præsumitur contra eum, qui uerecundè petit. item contra eū, qui furtiuè nititur. item contra eum qui ex mala conscientia timet ire in publicum, Barto. in repeti. l. Barbarius. 3. col. de of. præ.

Viuere, quis præsumitur, nisi probet mortuus. ff. de dona. inter uirum & uxo. l. si mors, & l. nec uos. C. de capti. & C. de dona. inter ui. & ux. auth. hodie.

Voluntate spontanea factum pręsumitur, nisi probetur coactio seu coacta. l. 2. ff. quod metus causa.

Vxor præsumitur esse, nisi probetur contrarium. l. in libera. ff. de ritu nuptiarum, quòd sit. s. concubina, Luc. de Pen. in l. q. cunque. C. de apochis pub. lib. 10. ubi fusius in 13. pręsump.

Præsumitur uxorē habere ex bonis mariti, quod habet, nisi p̄betur contrarium, quod aliunde habuit. l. etiam, & l. quintus C. de dona. inter uir. & uxo. uide omnino Alc. de præsumpt. regu. 3. 26. pręsump.

Vsuræ pręsumuntur permissę, q̄ longo tempore sunt solutæ. l. cum de in rem uerso. ff. de usu.

Vxor primo mortua præsumitur cum periit cum marito. l. qui duos. §. si maritus. ff. de rebus dubiis.

Voluntatis perseuerantia præsumitur, nisi probetur cōtrariū. Alex. consi. 42. in 7. uol. inci. ex his, quæ in themate. in ultima colum.

Vidua præsumitur ultra. 11. menses

ses ex alio, quàm ex marito peperisse. Alciatus in tract.de præsump.regu.1, præsump 40. quando transferat onus probandi in aduersarium. Tradit Rui. consi. 89 num. 14. uolum. 1. & Aretinus in l. sed si de sua, col. 4. & sequen ff. de acquir. her.

Præsumitur quilibet sine vitio. Luc. de Pen. in l. quicunque. 19. præsumpt. de apochis pub. lib. 10. ubi fusius.

Viuere quilibet præsumitur centum annos, Alciat. regu. 1. præsumpt. 44. uel saltem usque ad 30. Decius consil. 204. num. 4 Angel. in l. heres, ff. de acquir. hereditate.

Vixisse nemo de uento præsumitur. Alci. regu. 1. præsumpt. 50. de præsumpt.

Vidua fornicatrix præsumitur idem fecisse uiuente marito. Alciat. de præsumpt. reg. 2, præsumptio. 9.

Verberans seruum communem, non præsumitur id facere causa iniuriæ alterius domini, sed potius iure suo. Alciat. de præsumptio. regula tertia, præsumptio. 24.

Voluntatem suam secundum leges accõmodare quilibet præsumitur, regula 3. præsump. 32.

Præsumitur contra aliquem ex varietate responsionum. Milleus fol. 62. num. 45.

Venditio præsumitur, quæ pupillum lędit ficte composita, & commento mendacio not. C. si aduer. uen. l. fi.

Vicinum præsumitur scire quod ad longinquum peruenit, de præsump c quanto, immo uicini sunt remotis in testimonio præferendi. de ... cap. cum dilectus.

Vxorem cognouisse quis præsumitur cum qua diu cohabitauit. 27. q. 1. nec aliqua, not. Inn. c. accepisti, de frigidis.

Vxor præsumitur scire quod scit maritus. l. aut qui aliter. §. sed & si seruus. ff. quod ui aut clam Luc. de Penna in l. quicunque. C. de apochis pub. lib. 10. præsump. 71.

Vendere nolle præsumitur, qui immensum petit precium. l. non dubium. §. fi. ff. de leg. 3.

Violenta præsumptio orta ex processu, uel aliunde est sufficiens causa, ut iudex posit procedere ad sententiam diffinitiuam etiam quòd talis præsumptio, non sit neque probata, neque allegata per partes. Fusius in repetto. Fely.

Vulneratus præsumitur qui decesit intra annum ex uulnere mortuus l huic scripturæ. § 1. & l. ita uulneratus. ff. ad l. Aquiliam.

Vendẽs uinum in dolio præsumitur sub ea conditione uendere, ut dolium ante uindemias euacuetur. l. 1. §. fi. C. de periculo & commodo rei uenditæ.

Vinum

Vinum legans testator in dolio præsumitur uelle etiam uasa uino accedere & legatario dari.l.3.§.1.de uino legato,præsumitur contrarium in utrib.doliis,& culleis,ut ibi.

Vir nobilis in dubio præsumitur donare uxori, si sit diues.ff.de leg.3.l.uxori.in fi.aliàs non l.si uxor.ff. de dona. inter uirum & uxo.

Victor præsumitur, qui pignora accepit in causam iudicati,ea pro toto debito recipere, nisi contrarium actum sit.l. à diuo Pio.§.si pignora.ff.de re iudi.& ibi no.

Vendens rem alienam pręsumitur nullo iure munitus id agere.l.j.C. de rebus alie.nó alie.

Vnum qui uult præsumit r omnia uelle, sine quibus non potest procedere suum uelle.l. illud.ff.de acqui.hær.l.2.ff.de iurisd.om.iudi.cum concor.

Valorem rerum suarum quilibet scire pręsumitur.Cast.in l.quisquis,nu.2.C.de resc.uend.

Velle id quod agere non potest quis non præsumitur regulariter.l.non potest.ff. de acquiré. hære.l.4.

Violentia non præsumitur in iudicio.l.fi.ff.quod metus causa. C.de agrico.& censi.l cum scimus.§.sinautem est,lib.11.

Non præsumitur certum tempus adiectum in stipulatione de re uendita defendenda,quare,vt defendatur omni tempore denunciare potest.l.si rem quam in fi.ff.de euictio.

Venditio præsumitur mala fide contracta,quæ acta est debitis solennitatibus non seruatis.l. si quos.C.de rescin.uend.& nota.C.de fide instru.& iure hastæ fis.l.1.

Vidua, quæ se dehonestauit mortuo uiro præsumitur idem eo uiuente fecisse.in auth.de rest. spol.§.pen.

Vitam agens in segnitie pręsumitur in actus illicitos impelli de facili. in auth. de quęstore. §.si uerò aliqui.

Venditor pręsumitur deceptus ab emptore distracta re ꝑ minore,quàm sit dimidia iusti ꝑcii.l.2.C.de resc.uend.

Vēdere nolle pręsumitur, qui immensum petit precium. ff. de leg.3.l.non dubium.§.fi.

Venditio fraudulenta,uel usuraria pręsumitur,si emptor promittit debitori seu uenditori, quandocunque summam solueret quem uix contingit dimidiũ iusti precii, rem ipsam sibi uenditam restituere, de emptio.& uendit.c. ad nostrã.

Vsurarius contractus præsumitur,si in conuentione deuenit, quòd quandocunque certum precium ultra summam in cōtractu deductam soluatur, nō computatis fructibus emptor uēditori rem, quam suam fuisse

ſe conſtat, reſtituere teneatur de pigno.c.illo uos.

Vitæ ſuæ præſumitur renunciare,qui periculo ſe ſupponit. nã propriam ſalutem deſpicere dicitur,in auth. in medio litis &c.uerſi. ſed uel ſi quis, unde Quintianus in gladiatore. In omnia præceps ſine reſpectu ſui,quando iam apparebat uitæ non parcere.

Voluntas teſtatoris præſumitur ſolẽnis.l.1.& ibi no.C.de fideicommiſsis.

Voluntatẽ talẽ habere quis p̃ſumitur, qualẽ uerba declarãt. l.Labeo.§. idem Tubero.ff. de ſuppellectili legat. & not.ff.de acq.hær.l.recuſari.

Volens aliquid præſumitur id ẽt uelle,ſine quo primũ uelle non ualet.l.pro hærede.§.Pap.ff.de acq.hær.& ibi no.& ff.rem rat. ha.l.3.§.fi.

Præſumitur qui aliquid utẽdum concedit alicui ſecundum cõditionem eius, cui tribuit id concedere.l.plenum.§.equitii. ff.de uſu & habira.

Viuus præſumitur quis,niſi probetur mortuus.l. nec nos.C. C.de poſtli.reuer.l.ſed ſi mors. §.1. ibi,expectanda eſt &c. ff. de don.inter uir.& uxo.

Vſufructus relictus filio pręſumitur potius ſui,quàm patris cõtemplatione relictus.l.fi. C.de uſufruc.in fi.& ibi no.

Virtus augeri præſumitur in iuuentibus, ſi cũ honeſtis ſenioribus conſtituatur, de electio. §.cogitandum.

Venditio pręſumitur fraudulenta,& uſuraria,ſi creditor debitori promiſit rem ueditã reuendere pro longè maiori precio quàm in contractu deductum fuit,de emp.& uendi.ca. ad noſtram.& de pigno.c.illo.

Veriſimilis præſumptio de morte mariti excuſat uxorem, ſi contrahat,ca.in præſentia.ubi Abb.nu.5.& 7.de ſponſa.

Voluntas mutata non præſumitur, ſed præſumitur durare in eodem conſenſu, & allegãs cõtrarium debet probare.c. maiores.§.item quęritur. ubi Ab. nu.5.de baptiſmo.

Viuere quis pręſumitur ſecundum legem,qua legis præſumptione iudex poteſt ferre ſententiam.Barba. in conſi.10.colum. 3.ad fi.in 2.uide omnino.

Quando contractus præſumatur in fraudem uſurarum celebratus.Bal.conſi.322. in 3.parte nu.1.

Vendidiſſe an præſumatur, qui poſsidet.Bal.conſi.70.in 1.numero 3.

Vſurarius quis fuit olim, ergo & nunc,non ſequitur.Bald.conſi. 459.nu.7.in 4.& pręſumptio.l. merito,non habet locũ in vſurario.Bal.conſi.229. nu.4.in 2. uide tamen.Calcane.in conſil. 85.nu.6. ubi quãdo actus ſunt

inter

inter eos. Firma uers. uxor fol. 198. col. 1.

Vxor præsumitur lucrari honestè, & de bonis uiri, ne præsumatur turpis quæstus. Firman. uer. uxor præsumitur lucrari. limita ut ibi. & ideo acquirit uiro, nisi doceat, quòd aliunde quæsierit, ut si habuit à cõsanguineo pecuniam, & præsumitur acquisiuisse ex bonis uiri, etiam si commisit adulteriũ. scilicet in quæsitis ante adulterium, & post matrimonium, secus si post, & idem in concubina, sed si fuit uxor negociatrix præsumitur quæsiuisse ex negociatione. item nisi contrahat cũ alio, & uir inueueniat in contractu, quia non præsumitur de bonis uiri. ibi. per Bertachi.

Vxor possidens præsumitur domina rerum, quas possidet, nõ si possidet uir. Firma. ver. uxor possidet.

Vxor uiuente marito prȩsumitur collegisse fructus rerũ mariti iure familiaritatis, fallit ut p Alciatum consi. 81. nu. 8. lib. 6. uide omnino.

Non p̄sumitur inter partes actũ fuisse, quòd creditor sub usuris accipiat ad damnum debitoris. Alcia. consi. 51. num. 9. libro 8.

Cum mulier ipsa affirmet se spõte nupsisse non est præsumenda uiolentia, nisi apertè probetur, & claris præsumptionibus. Alc. consil. 55. nu. 16. lib. ultimo.

Vxor p̄sumitur gaudere de morte mariti, quando uir est senex & uxor iuuenis. Plotus inter consi. crim. diuersorum, consi. 168. nu. 48. uol. 1. per Ziletum.

Falsa præsumitur probatio testium contra uerisimile, ut puta, quòd quis cum matre uxoris coierit, filia uxore in matrimonium accepta postea, uide omnino Ferretum cõsi. 58. nu. 3. Abb. & cæteri in ca. quia uerisimile. de præsumptionib.

Viam directam relinquens, & qui diuertit à uia redditur suspectus, & in eo præsumit dolus, cum ex uerisimili ad bonũ hoc non tenderet. Paris. consi. 156. nu. 33. in 4. uol.

Vxorem uiolẽter cognouisse præsumitur suam, uel alterius, si cum ea diu habitauit. etiam si nullus eorum concubitum uidisset, nec ullę consequerentur proles. Iodocus in Prac. ciuili, cap. 178. de prob. per præsump. num. 14.

Vxorem quis interpellans alienam adulterii cõmittendi gratia, ter monitus à uiro, postea inuentus cum ea loqui, uiolenta est præsumptio iuris; & suspicio mali. Iodocus ibi. nu. 15.

Vendens, aut donans omnia sua bona absq; necessitate, aut coactione, ius præsumit, pro hoc ad

ad suos creditores fraudãdos faciat.l. omnes.§. Lucius, & §. qui omnia.ff.quæ in frau. credito.Iodocus in prac. ciuili c. 178.ubi de prob. per præsumptio.agit.

Vxor esse p̄sumit̄ inter ignotos,q̄ tanquā uxor tractatur.hoc est, si q̄s habet mulierē in domo, & eā alat & tractet,non secus quàm si uera uxor esset,ea certè etiam præsumenda est, esse ipsius uxor,ut probatur in ca. illud,extra de præsump.

Vicinitas temporis facit,ut præsumatur vnus actus contemplatione alterius factus, & sic mutua correlatio, & idem contractus.Mod.Par. consi.30.nu. 20.uide.

Vulneratus præsumitur mortuus ex pluribus uulneribus.l. item si Mela.§. si plures.ff.ad l. Aql.

Vicinus in dubio præsumitur dānum dedisse.Petr. Rauenn. in eius Alphabeto,ī uer. uicinus.

Viuere non præsumitur quis usque ad centum annos, licet in d.l.fi.C. de sacrosanctis ecclesiis dicatur, quòd longissima hominis uita est centum annorum. Mattheus Brunus inter consi. ultimarum uoluntatum per Ziletum consi.172.numero 67. uulgatum tamen est dictum,quòd quis pręsumitur uiuere usque ad cētum annos, secundum ipsum, quod est uerum, quando aliter de morte non apparet,sed plures hodiè moriuntur intra quinquagesimum annum,secundum Zabarellam in clem. 1. in prin.in 3. no.de rebus ecclesiæ non alienandis,allegat.l.1.C.qui ætate uel profes. se excusant.lib. 10. uide omnino Antonium Gabrielium Romanū in suo Cōmunium conclusionum tit.de præsump. conclu.16. Portium lib.1.conclu.11.

Vitæ præteritæ pro aliquo fit p̄sumptio, Turrecremata in c.si officia,dist.59.

Vis in dubio pręsumitur priuata. Bossius de plurib. uiolentiis, nu.73.in 1.par.

Vectigalia noua imponens præsumitur inferre uim. Bossius tit.de ui publica & priuata, num.4.

Votum præsumitur ex diuturna obseruatione in monasterio. Tiraq. de præsumpt.pag.35.

Vnio non tantum præsumitur tēporis diuturnitate, sed & consensus episcopi, & capituli.Tiraquel.de præscrip. pag.74.

Voluntas præsumitur durare,donec mutata probetur. Vant. de nullitate processi. fol. 361. num.32.& fol 165.num. 157.

Voluntas iuris pręsumptione deficit,persona quę uoluerat deficiente. Vant.de nullitate processi. fol.165.

Venditor in dubio præsumitur habuisse bonam fidem. Romanus

nus singul.306.fol.26.

Velle quis præsumitur, quòd leges & consuetudines locum habeant in sua dispositione. Rolan. à Valle de lucro dotis. q.94. num.20. etiam si sit testa tor, idem q.57.num.10.

Vxor præsumitur mortua culpa mariti, non subministrantis ei de medico, uel malo, & ideo perinde indignus reputatur, ac si ipsam occidisset. Rolan. a Valle, q.64.num.5.

Viuere quis præsumitur usq; ad centum annos, ideoque uita non est probanda, licet in hoc sint opiniones. Portius conclu sione 11.lib.1.Couarru.uariarum lectionum, lib.2.c.7. nu.6.

Vxor pręsumitur acquisiuisse de bonis mariti ad hoc, ut turpis euitetur suspicio. quòd amplia etiam si esset adultera, & aliis modis, ut per Portium cõ clus.14.lib.1.limit.ut ibi.fallit, si sit industriosa, uel a consanguineis habuerit, uel ex confessione mariti, & pluribus aliis modis, de quibus ibi ipse Portius.

Vxor præsumitur absentata sine uoluntate mariti. Machellus Patrocinio 51.num.5.

Vicinus contrahens cum minore absque solẽnitate statuti prę sumitur in mala fide. Bouius de statutaria pręscriptione, in glo.7.num.2.

Voluntas domini mutata non pręsumitur, nisi probetur. Affic.decisio.308.num.11.

Vicinus pręsumitur scire facta u cini. fallit, ut per Campegium in trac. de testibus reg.441.

Viuere, quòd quis pręsumatur usque ad centum annos, quomodo intelligatur. Crot. de testibus 7.par.nu.9.

Vendicatio in dubio fieri nõ præsumitur ex causa, quę causatur ex facto ipsius emptoris, sed ex causa pręcedẽti, ex qua uenditor de euictione tenebitur. Bar.q.2.nu.3. in solutione in primi qq.

Vsurarius contractus pręsumitur ex pactis in instrumento appositis, & si quis est solitus facere usuram. Bald. in consi. 133.in 1.nu.2.in cõsi.106. in 2.

Verba notarii, an pręsumantur, & quæ partis, & quomodo cognoscatur. Bal. in consi.263.nu me.2.& 4.in 1.

Vsurarius non præsumitur, quòd gratis mutuet. Bal. in cõsi.229. in 2.nu.3. & in recipientibus ad usuras non præsumitur remissio liberalis. Bald. in consi. 220.num.4.in 3.parte, & olim usurarius nunc non præsumitur. Bal. consi.450.in 4.num.6.

Verba iniuriosa quando pręsumantur dicta animo iniurian di. Old. consi.53.

Vulnerans habet semper p̃sumptionem contra, in his, q̃ sunt de genere prohibitorum. Alexan.

plena

aisi q̄s sit solitus fęnerari. Crauetta in consi.48.nu.8.

Vxor, quando pręsumatur acquisiuisse de propriis bonis non mariti, & pulchrè de intellectu l.quintus.ff.de don.inter uir.& uxo.Crauetta in consil.61.numero 7.

Velle pręsumitur superior, quod de iure debet.Crauetr. in consil.76.nu.4.

Vxor præsumitur acquisiuisse de bonis mariti, ideo uxor acquirens nomine proprio tenetur restituere preciū marito, aut eius hæredibus. Crauetta consil.81.nu.4.in 1.uol.

Vinum bibere, facit pręsumi, q vulneratus non sit mortuus ex uulnere. Blancus in Prac. fol. 127.num.119.

Vsurarius in dubio non præsumitur contractus, sed licitus & iustus in foro contentioso. Crauetta consi.145.nu.2.& ibi plura de contractu usurario, & de vsurario vide omnino.

Vxor præsumitur scire qualitatem bonorum mariti, an sint libera, uel emphyteutica ex communi cōuersatione & cohabitatione. Crauetta consil. 151.nu.24.

Vsurarius an præsumatur cōtractus ex pacto de retrouendendo, & modicitate precii. Crauetta consil.156.nume.2.4.& 6.in 1.

Vsura præsumitur ex modicitate precii, & pacto de retrouendendo, quando tale pactū purè non concipitur, sed, quòd posit redimi res demum post aliquod tempus. Crauet.d.cōsil.156.num.5.

Vsura non præsumitur ex pacto de retrouendēdo apposito ex interuallo. Crauetta d.consil. 156.num.3.

Virgo an præsumatur mulier. Crauet.consi.166.num.5.uide omnino in 1.uol. & debet allegari uirginitas, ut ibi, & uirginitas pręsumitur, cum sit qualitas, quæ inest à natura. Marchellus patrocinio.94 num.3.

Varietas facit pręsumptionem contra uariantem, & uarietas quælibet consideranda est in materia suspecta, Ctauett.in consi.178.nu.4.

Voluisse id non præsumitur, per quod alius deciperetur. Crauetta in consi.186.nu.13.

Venditio quādo præsumatur simulata. Cuma.consi.41.

Variatio in principe non præsumitur. Gratus consi.12.nu.85. in 1.uol. & respon.13. numero 11.in 1.

Vicini & familiares ea, quæ fiunt extra domum, & sunt momentanea, scire non pręsumuntur. Gratus respon.77.nu.41.in 1. uolum.

Voluntas testantis pręsumitur esse, ut hæredibus non præstet causam litigandi. Gratus.d.cōsilio

Vsurarius non prçsumitur cautionem prçstitisse, cum test atus est. Angelus in l. scire, nume. 16. ff. de cust. reorum.

Verum quod quilibet dicat præsumptio. Laudensis in consili. 62. nu. 2.

Verba prçsumuntur causa demóstrationis. Mod. Par. consil. 28.

Velle nemo præsumitur, qđ non potest. Crottus consi. 21. nu. 4. & 83. nu. 33.

Voluntatem suam quilibet præsumitur cóformare cum dispositione iuris communis. Crottus consi. 60. num. 5.

Vsurarius præsumitur, qui bis fecit contractum usurariũ. Squillacensis in tract. de fide catholica. c. 5. T. 3.

Victricus faciens expensas priuigno prçsumitur donare. Boniçon. de nobilitate, par. 5. nu. 23.

Vxor prçsumitur scire, quicquid uir sciat. Tiraquellus de legibus connubialib. in 12 L. nu. 1.

Vxor an prçsumatur prædecessisse uiro in dubio, si tractatur de lucro dotis. Asinius in l. si possessor, numero 6. ff. de religiosis, & sumptib. funerũ.

Verba narratiua in sententia inducunt prçsumptionem & ius inter partes iuris, & de iure, quæ non admittit probationem in contrarium, nisi p confessionem partis. decisio. Gramma. 24. nu. 1.

Venditor prçsumitur ex promissione de uendendo, Grammaticus decisione Neapoli. 103. numero 190.

Vxore alienante fundum dotalę unà cum marito tota pecunia peruenisse præsumitur ad uirum. Capiccius decis. Neapo. 78. num. 9.

Voluntas, quis præsumitur esse in eadem uoluntate, nisi ueniens ad mortem appareat contrarium. Bar. in l. cum his. ff. de dona. inter uirum, & uxo. nu. 3.

Virginitas prçsumitur, nisi aliud probetur. Abb. in c. si seduxerit, nu. 5. de adulteriis, quod est primum.

Vulneratus prçsumitur mortuus ex eisdẽ uulneribus, etiá post octo menses, si nunquàm fuit uisus conualescere, sed potius in deterius ire. Abb. in c. prætera. de clerico percussore, numero 1. & 2.

Vouens prçsumitur se minus grauare quàm possit. Abb. in c. ex parte, nu. 4. de censib.

Voluntas non prçsumitur uersari circa impossibilia. Natta in consi. 145. num. 7. in 1. uol.

Vsurç prçsumuntur remissç, si creditor longo tempore non petiit. Abb. in c. in causa, nu. 9. de causa pos. & proprieta.

Vitium nó prçsumitur, si in actis sit aliquid scriptum, quòd possit uitiare actum. Fel. in c. cum uenisset, nu. 1. de testibus.

Vxor in dubio non præsumitur, quæ

ctus à particularibus non est momētaneus, sed successiuus. idem cap. 72. nu. 13 & uniuersitatis consensus præsumitur interuenisse, quādo bellum, uel rebellio durasset aliquo tempore, quia uoluntas non tantū uerbis, sed etiam facto declaratur. d. c. 72. nu. 14. & uniuersitas cōsentire præsumitur, quādo ex particularium actib. utilitas ad ipsam peruenit absq; eo, quòd fiat cōmunicato cōsilio, ibi. num. 15.

Vnio præsumitur facta contra rem publicam, & non ratione priuati cōmodi, nisi appareat de causa, quæ respiciat priuatū commodū. Bossius in prac. ti. de crimine lęsę maie. nu. 25. & ibi nu. 27. dicit, ꝙ unio pręsumitur facta ad malum finem, quando erat cum armis, uel incontinenti est secutum maleficium.

Velle nemo præsumitur, quod de iure non potest. Afflictus deci. 361. nu. 27.

Vir, quæ p̄sumatur in dubio uxori donasse. Afflic. decis. 315. numero 4.

Ex uno aliud est præsumendum. gl. uenıebat. c. si nulla, de concra. dist. 4.

Volūtas ex facto præsumitur. l. reprehendenda. C. de inst. & substit. Martinus Lauden. consili. 34. num. 1.

Veritatem dicere quilibet pręsumitur. l. ab ea parte. ff. de ꝓb. Martinus de Laude consil. 63. numero 11.

Volūtarius actus præsumitur, & spontaneo arbitrio factus, puta diuisio, transactio, & huiusmodi. Paris. consi. 10. nu. 61. in 1. uolum.

Vicinitatis ratione præsumitur actus in fraudem gestus. Paris. consi. 13. nu. 56. in 1. uolu. uide omnino.

Venditionem uoluisse nulliter facere non est pręsumendum actoris. Paris. in consi. 20. num. 48. in 1. uol.

Vicinitas facit pręsumptionem, quòd uicinus sciat facta uicini. Paris. in cōs. 23. nu. 28. in j. uo.

Vtilitas non præsumitur, ubi nō est seruata forma commissionis, sed dānositas præsumitur. Paris. consi. 43. nu. 57. in 1. uol. uide omnino.

Vidua, quando præsumatur, quęrere ex bonis pupilli, cuius est tutrix. Paris. consi. 80. in 1. uol. uide omnino.

Voluntas mutata pręsumitur tātū in reformatis. Syluanus in consi. 64. nu. 1. col. 1. in prin. uolum in. 2.

Vicinus, quando pręsumatur scire facta uicini. Anto. Gabriel. in suo cōium conclusionum. ti. de pręsumptionib. cōclusio. 6.

Vendi libera res præsumitur, & nulli obligata. Natta in consi. 330. nu. 1.

Vulgus

sumptionem. s. quandocunq; uoluntas præsumitur durare. Bal. in l. si defunctus. col. 2. ff. de procura.

Viuere nemo p̄sumitur ultra centum annos. Bald. in l. proponebatur. ff. de iudiciis, allegat con cor. ēt si sit ciuitas, & iō tenet de centum annis in centū annis accipere inuestituram feudi, uel emphyteusis. Bal. in l. an ususfructus. ff. de usufructu.

Vsurarius præsumitur, qui est solitus fœnerari. Bal. in l. rogasti. §. si tibi, col. 2. ff. si cer. pet. vnde si per tres annos fenus exercuit, semper præsumitur usuras extorsisse, & ibi alia plura.

Voluntas, & animus præsumitur durare, nisi probetur contrarium, saltim ex indiciis, & coniecturis. vnde qui facit actum incompatibilem, uel quasi ad id, quod iam uoluit, præsumitur nolle, & præsumitur mutasse uolūtatem. Bal. in l. quod ait lex. §. fi. ff. de diuortiis.

Vendēs rem muam, utrum præsumatur uendere nomine meo, uel suo. Bald. in l. mater tua. in fi. C. de rei uendic.

Verba, non potest animus contrahentium sciri, nisi per uerba, ex quibus præsumitur animus. Bal. in rub. C. de fide instru. nu. 15.

Vsuras soluendo præsumitur solenniter promisisse usuras Bal. in l. 1. nu. 13. C. de fideicōmissis.

Venditor non præsumitur dominus, nisi probetur. Bal. in l. expeditam. C. de assertione tollenda.

Vxor, ille, qui vult aliquam in uxorem, debet requirere parētes eius tam de iure, quàm de consuetudine, & sic sumit argu. Bal. in l. 1. C. de raptu uirg. contra desponsantem puellā clandestine, quia debet præsumere iudex, quòd illud sit factum clam ad incommodum puellæ.

Vestes & ornamenta, puta perle, argentum, & alia data à uiro uxori remanent pleno iure, p̄sumuntur. n. solum ad ornatū accommodari, seu concedi nō autem cedi, seu trāsferri. Bal. in l. in his reb. §. 1. col. 3. ff. solu. matrimo.

Voluntas facilius præsumitur durare de proximo, quàm de longinquo. Bal. in l. in confirmando, ff. de confirman. tuto.

Velle non præsumitur quis id, qđ non est cōsuetum, licet sit possibile. Bald. in l. fideicommissa. §. si seruo. ff. de leg. 3.

Vxor trāsducta in domo ut uxor p̄sumitur uxor, & sufficit hoc probare ad probationem matrimonii. Bald. in l. cum fuerit. ff. de cond. & demon.

Vxor præsumitur uti bona uiri iure familiaritatis. Herculanus de negatina, nu. 289.

Via præsumitur distinguere territoria.

FINIS.

Regiſtrum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sſ Tt Vv Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm Nnn Ooo Ppp Qqq Rrr Sſſ Ttt Vvv Xxx Yyy Zzz.

Aaaa Bbbb Cccc Dddd Eeee Ffff Gggg Hhhh Iiii Kkkk Llll Mmmm Nnnn Oooo Pppp Qqqq.

Omnes ſunt Duerniones.

Venetijs, Ex Officina Damiani Zenari.
M D L X X X.